



Mandag den 31. maj 2010 (D)

1

(Fremsættelse 27.05.2010).

100. møde

Mandag den 31. maj 2010 kl. 10.00

Kl. 10:00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 222:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedsættelse af dagpengeperioden).
Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 27.05.2010).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning. (Ændring af perioden for individuelle nedsættelser af bloktilskuddet og justering af undtagelsesbestemmelserne for kommuner, der tidligere har nedsat skatten).
Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 26.05.2010).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Forhøjelse af det betingede bloktilskud og nedsættelse af bloktilskud ved budgetoverskridelser).
Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 27.05.2010).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 223:

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Forkortelse af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse).
Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).
(Fremsættelse 27.05.2010).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og børnefamilieydelsesloven. (Ingen regulering af beløbsgrænser i 2011-2013, begrænsning af fradraget for faglige kontingenter og loft over børnefamilieydelsen).
Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 27.05.2010).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre. (Midlertidig nedsættelse af grundvederlag til ministre).
Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Mødet er åbnet.

Finansudvalget har afgivet:

Betænkning og indstilling vedrørende forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 2008.

(Beslutningsforslag nr. B 248).

Betænkningen og indstillingen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 222:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedsættelse af dagpengeperioden).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 27.05.2010).

Kl. 10:00

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Fru Ulla Tørnæs som ordfører for Venstre.

Kl. 10:00

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti indgået en ansvarlig og helt igennem nødvendig aftale om genopretning af dansk økonomi. Med genopretningspakken betaler vi regningen en gang for alle, og vi viser, at Danmark har styr på økonomien. Planen er lavet så lempelig som muligt, men når man skal betale en regning på 24 mia. kr., kan det mærkes af alle. Det er ikke nemt, men det er nødvendigt. Vi vil ikke sådan som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti lukke øjnene for den økonomiske virkelighed og se bort fra de krav, som EU stiller til os om at nedbringe vores offentlige underskud.

Danmark er en åben økonomi, og hvis ikke vi betaler regningen nu, risikerer vi højere renter og spekulation mod kronen og finansiel uro. Det vil ramme boligejerne, det vil ramme virksomhederne, og

det vil koste danske arbejdspladser. Det har vi ganske enkelt ikke råd til. Ikke nok med det, så forsøger Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti at foregøgle danskerne, at vi bare skal arbejde en lillebitte smule ekstra gang ud i fremtiden, og så er alle økonomiske problemer løst. Nej, Socialdemokraternes og Socialistisk Folkepartis planer er rene luftkasteller og er blottet for konkrete svar på, hvordan vi løser de økonomiske udfordringer, som vi står over for her og nu.

Med genopretningspakken betales regningen en gang for alle. Et væsentligt led i aftalen er en samlet dagpengereform, som indebærer den nedsættelse af dagpengeperioden fra 4 år til 2 år, som L 222 handler om. Dagpengereformen omhandler desuden en harmonisering af optjenings- og genoptjeningskravet for ret til dagpenge til 52 uger inden for 3 år og en ændring af beregningsperioden fra en 3-måneders- til en 12-måneders-periode.

Det er vigtigt for Venstre at sikre, at de borgere, som bliver berørt af dagpengereformen, også får mulighed for at vurdere deres samlede situation efter reformens ikrafttræden og dermed har mulighed for at indrette sig på reformens samlede konsekvenser. Derfor vil regeringen på onsdag fremsætte et selvstændigt lovforslag om de to øvrige elementer af dagpengereformen, nemlig forslaget om harmonisering af beregningsperioden.

Med forslaget her, altså L 222, bidrager vi på kort sigt til genopretningen af dansk økonomi, men samtidig bidrager vi med en ganske betydelig udvidelse af arbejdsstyrken, idet beskæftigelsen vil forøges med helt op til 13.000 fuldtidspersoner, et væsentligt bidrag til at sikre det fremtidige arbejdsudbud og dermed også et væsentligt bidrag i forbindelse med diskussionen om, hvordan vi sikrer den nødvendige arbejdskraft i fremtiden. For vi ved jo, at det er de store efterkrigsårgange, der i øjeblikket er på vej på pension, og at de skal afløses af de små ungdomsårgange, der i øjeblikket er på vej ud på arbejdsmarkedet.

Med en dagpengeperiode på 2 år vil Danmark fortsat have en lang dagpengeperiode sammenlignet med andre lande. Vi vil være på niveau med f.eks. Norge og Finland, der ligeledes har 2 år, men vi vil fortsat have en længere dagpengeperiode end Sverige, Holland og Tyskland. Vores dagpengesystem er en væsentlig forudsætning for vores fleksible arbejdsmarked, og den aktive arbejdsmarkedspolitik, der bygger på ret og pligt, er helt afgørende for at sikre, at ledige vender tilbage til arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt, bliver selvforsørgende og ikke kommer til at hænge fast i offentlig forsørgelse og dermed udstødt fra arbejdsmarkedet.

Nu vil Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti sammen med vennerne fra Enhedslisten sikkert om lidt himle op om, at regeringen er ved at grave den sociale massegrav, og at vi vil stille de ledige dårligere. Dertil vil jeg gerne understrege, at langt de fleste ledige faktisk forlader dagpengesystemet, inden der er gået 2 år. Rent faktisk viser et øjebliksbillede fra første uge i marts 2010, at 94 pct. havde en dagpengeanciennitet på mindre end 2 år. Med andre ord, langt, langt hovedparten når altså at komme i beskæftigelse inden for de første 2 år.

Da den socialdemokratiske regering i 1998 afkortede dagpengeperioden, blev det lagt til grund, at de ledige ville komme hurtigere i arbejde. Det holdt stik, og der er absolut ingen grund til at antage, at det ikke skulle forholde sig tilsvarende i 2010. Det er velkendt, som også de økonomiske vismænd flere gange har påpeget, at søgemønstret hos den ledige typisk ændres. Erfaringer viser, at omkring udløbet af dagpengeperioden stiger søgeaktiviteten typisk til niveau over gennemsnittet, og derfor overgår de, der står til at miste dagpengeretten, til beskæftigelse i nærmest samme grad som nyledige, et synspunkt, som også blev fremført af Arbejdsmarkedskommissionen, der i sin rapport sidste år gav en klar og utvetydig anbefaling om afkortning af dagpengeperioden.

Der var meget mere, der kunne siges, men jeg kan se på den ivrige spørgeliste, at det bliver der nok lejlighed til at komme ind på.

KI. 10:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det tror jeg bestemte der gør. Der er en række korte bemærkninger, først er det hr. Torben Hansen.

KI. 10:06

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Socialdemokratiet synes, det her er et meget usympatisk forslag. Og så kan jeg også høre, at Venstres arbejdsmarkedsordfører pakker det ind i, at det her er det fleksible arbejdsmarked og sådan noget, men jeg har meget svært ved at se, Socialdemokratiet har meget svært ved at se, at man gør arbejdsmarkedet mere fleksibelt, ved at man forkorter dagpengeperioden, tværtimod.

Men det, man jo også kan se i selve forslaget, er rent faktisk, at regeringen regner med, at man, når det her er fuldt indfaset, skal bruge 1,5 mia. kr. minimum på kontanthjælp. 1: Hvor mange regner man med der kommer på kontanthjælp efter det her forslag og dermed længere væk fra arbejdsmarkedet? Og 2: Hvor mange regner man med der falder ud af dagpengesystemet, men som ikke er berettiget til kontanthjælp? Det må man jo vide, siden man kan skrive ind, at der i hvert fald kommer ekstraudgifter på minimum 1,5 mia. kr.

KI. 10:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

KI. 10:07

Ulla Tørnæs (V):

Som jeg nævnte, er referencen sådan set til, hvad den tidligere socialdemokratiske regering gennemførte, da man forkortede dagpengeperioden tilbage i 1998. Da antog man nøjagtig det samme, som vi antager i dag, nemlig at søgemønstret blandt de ledige ændrer sig, og at de dermed kommer hurtigere tilbage i beskæftigelse, hvilket jo rent faktisk er formålet med vores aktive arbejdsmarkedspolitik. Så når hr. Torben Hansen spørger, hvor mange vi regner med der kommer på kontanthjælp, vil jeg sige, at vi sådan set ikke har grund til at antage, at der kommer flere end det, som vi ser i dag, nemlig omkring 1.000. Det var det tal, der også var gældende tilbage i 1998, da man senest afkortede dagpengeperioden, og der er sådan set ikke noget belæg for at tro, at det ikke forholder sig nøjagtig ligesådan i 2010.

KI. 10:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Torben Hansen.

KI. 10:08

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jamen jeg forstår simpelt hen ikke det, ordføreren siger, for det fremgår klart af bemærkningerne til lovforslaget, at man samlet set regner med ekstraudgifter til kontanthjælp på 1,5 mia. kr., når det her er fuldt indfaset. Og det siger man så skal fordeles på 1.000 kontanthjælpsmodtagere. Det tror jeg faktisk ikke helt hænger sammen; det er en noget voldsom kontanthjælp, de ville få ud af det. Det korte af det lange er vel, at det her producerer folk, der kommer på kontanthjælp, og som falder ud af dagpengesystemet, hvilket gør, at det dér, man tager rundt med i skåltaler om det fleksible arbejdsmarked, og som Venstres ordfører også har med i sin tale, slet ikke eksisterer. Så mine spørgsmål er igen: 1) Hvor mange regner man med der falder ud af dagpengesystemet og kommer på kontanthjælp? Og 2) Hvor mange regner man med der falder ud af dagpengesystemet, og som ikke engang kan få kontanthjælp, men som

falder fuldstændig ud af systemet? Det må jo være noget, som man kan svare på, når man har siddet bag lukkede døre og forhandlet det.

Kl. 10:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:09

Ulla Tørnæs (V):

Jamen jeg har sådan set svaret på det. Altså, man regner med, at omkring 1.000 personer, mellem 1.000 og 2.000 personer falder ud af dagpengesystemet i dag, og deraf kommer en tredjedel på kontanthjælp. Og det forventer vi sådan set vil være det samme.

Kl. 10:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:10

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det.

Først og fremmest vil jeg sige, at jeg synes, det er fint, at vi får mulighed for at stemme ja til det her forslag. Det er jo ikke mere end 4-5 uger siden, at Liberal Alliance fremsatte præcis det forslag i Folketingssalen, og da var der et klart nej fra VKO og fra S og SF. Jeg tror, De Radikale endte med at stemme blankt til forslaget. Men nu er der da opbakning til det, og det viser jo, at det er muligt at flytte tingene. Fint nok så langt.

Men jeg tager lige fat i starten på ordførertalen, hvor der blev sagt, at vi nu betaler regningen en gang for alle. Er det en tilfredsstillende måde, når man skal finde 24 mia. kr., at man åbenbart ikke kan finde 24 mia. kr. ud af et samlet forbrug på 1.000 mia. kr. og derfor føler sig nødsaget til at hæve skatterne med 11 mia. kr.? Er det god borgerlig-liberal politik?

Kl. 10:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:10

Ulla Tørnæs (V):

Jeg mener faktisk, at genopretningspakken er udtryk for god borgerlig-liberal politik. Og det lovforslag, som vi behandler her, er, synes jeg, i særdeleshed udtryk for god borgerlig-liberal politik, al den stund at vi bidrager til at sikre, at arbejdsudbuddet vil forøges med 13.000 fuldtidsbeskæftigede, og vi sikrer, at de ledige kommer hurtigere ud på arbejdsmarkedet. Så jeg synes faktisk, det er udtryk for rigtig god borgerlig-liberal politik.

Kl. 10:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 10:11

Anders Samuelsen (LA):

Når jeg tager fat i det, er det, fordi vi ved, at det faktisk er væsentligt, at man, når man laver den her slags øvelser, samtidig sørger for, at der kommer en ordentlig vækstpolitik, at man skaber nye arbejdspladser.

Sagen er jo, at når man hæver skatterne med 11 mia. kr., som VKO har besluttet sig for at gøre, koster det ca. 10.000 arbejdspladser. Er det tilfredsstillende? Og er det tilfredsstillende, at vi går fra, at der er lidt under 600.000, som betaler topskat, til, at der er over 850.000 i 2013, der pludselig betaler topskat, og at det altså koster nogle af de arbejdspladser, som jo gerne skulle være til rådighed for de folk, som nu får en kortere dagpengeperiode?

Er det også god borgerlig-liberal politik, at der er så mange ekstra, som nu kommer til at betale topskat, og at det dermed kommer til at koste arbejdspladser?

Kl. 10:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:12

Ulla Tørnæs (V):

Som hr. Anders Samuelsen udmærket er klar over, har det faktisk været magtpåliggende for regeringen at sikre, at alle dele af det danske samfund bidrager til genopretningen af den danske økonomi, og derfor har vi valgt at udskyde indfasningen af topskattelettelse i 3 år. Det mener jeg faktisk er meget rimeligt, set i lyset af at vi altså står over for en økonomisk regning, som alle i det danske samfund bør bidrage til at finansiere.

Kl. 10:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 10:12

Line Barfod (EL):

Det er svært at se, at det er alle i samfundet, der kommer til at bidrage. Det virker helt klart, som om det, regeringen opfatter som alle, er alle andre, nemlig de fattige, børnefamilierne, dem med handicappede børn osv., så det er dem, der har det allersværest, der kommer til at betale mest.

Jeg kan forstå, at ordføreren siger, at grunden til, at der skal skæres i dagpengene, er, at der kommer flere i arbejde, så derfor har jeg et par konkrete spørgsmål, for det første: Hvad er det helt konkret for nogle job, Venstre har tænkt sig at skaffe til de her mennesker? Når man samtidig siger, at der skal fyres ude i kommunerne, kan det jo ikke være offentlige job, så hvad er det helt konkret for nogle job, Venstre vil skaffe til de her mennesker?

For det andet: Den måde, Venstre forestiller sig der bliver job på, er, at når folk oplever, at de har valget mellem at gå ud og tage et underbetalt arbejde med elendige arbejdsvilkår eller at ryge på kontanthjælp eller ingenting, så tager de det underbetalte job. Så er det her i virkeligheden ikke udtryk for, at Venstre ønsker at presse løn- og arbejdsvilkår i Danmark?

Kl. 10:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:13

Ulla Tørnæs (V):

Heldigvis oplever vi jo, at der er nye jobåbninger. Så sent som her i weekenden hørte vi en stor dansk industrivirksomhed melde ud, at de nu hyrede et stort antal nye medarbejdere. Der er heldigvis gode og positive tegn i den danske økonomi, så jeg tror da helt sikkert, at vi vil se, at der vil blive nye job, også nye jobmuligheder.

Samtidig nævnte jeg også i min ordførertale den demografiske udvikling, som vi står over for, altså det, at der vil blive mangel på arbejdskraft. Det vil jo betyde, at det vil blive lettere for folk, som af den ene eller den anden årsag midlertidigt bliver ledige, at komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Kl. 10:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

- Kl. 10:14 hvad kan man sige? – optimisme, og det synes jeg da at vi skal glæde os over. Kl. 10:18
- Line Barfod (EL):**
Ordføreren svarede ikke på mit spørgsmål.
- Når nu en arbejdsløs murer ikke kan få arbejde og kan se, at han vil falde for 2-års-reglen med dagpengene og kommer til at gå på kontanthjælp – hvilket han så ikke kan få, fordi han har en kone, der heldigvis stadig har et arbejde – og at de bliver nødt til at gå fra hus og hjem, hvis ikke han begynder at tjene penge, er regeringens håb så, at han går ud og tager et job til underbetaling, som hverken lever op til løn- eller arbejdsvilkår efter overenskomsten? Er det den måde, Venstre ønsker at der skal komme flere i arbejde på?
- Er det, man egentlig er ude efter med den her forringelse af dagpengene, at man får undergravet de danske løn- og arbejdsvilkår? Kl. 10:15
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren. Kl. 10:15
- Ulla Tørnæs (V):**
Det, som fru Line Barfod fuldstændig ser bort fra, er, at regeringen jo netop har indgået en aftale om en helt ekstraordinær indsats for at forebygge langtidsledighed. Vi har faktisk sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre afsat 500 mio. kr. til en helt ekstraordinær indsats, som netop skal bidrage til, at folk ikke kommer til at hænge fast i dagpengesystemet, men at man får nye muligheder med hensyn til uddannelse og kompetenceløft, og at jobcentre får bedre muligheder for at få en tæt virksomhedskontakt med henblik på netop at sikre, at de ledige hurtigt kommer i job ude i virksomhederne. Kl. 10:16
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Eigil Andersen. Kl. 10:16
- Eigil Andersen (SF):**
Der er jo ingen tvivl om, at der er mange arbejdsløse, mange, mange flere end dem, som Venstres ordfører her siger, som vil havne på kontanthjælp eller på 0,00 kr. pr. måned, fordi de ikke har ret til kontanthjælp, den dag de kun 2 år på dagpenge er udløbet. For det afhænger jo af beskæftigelsessituationen, om der vil være job til dem.
- Venstres politik skifter, som vinden blæser. Den 6. april var der debat her i Folketingssalen om dagpengeperioden, hvor Venstre sagde nej til at forkorte dagpengeperioden fra 4 år til 2 år, og fru Ulla Tørnæs sagde ordret:
- »Beskæftigelsessituationen har jo ændret sig ganske væsentligt, siden Arbejdsmarkedskommissionen blev nedsat tilbage i 2007. Derfor er tiden ikke inde til forringelser af dagpengeperioden.«
- Den er ikke inde til forringelser af dagpengeperioden. Det sagde fru Ulla Tørnæs for under 2 måneder siden. Hvad er der sket siden, som gør, at man nu har et andet syn på beskæftigelsessituationen? Kl. 10:17
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren. Kl. 10:17
- Ulla Tørnæs (V):**
Som nævnt har vi gjort en helt ekstraordinær indsats til bekæmpelse af langtidsledighed. Det er det ene, og det andet er, at hvis man ser på netop ledighedstallene, kan man se, at vi faktisk oplevede, at for april-tallet var det den femte måned i træk, hvor der var sket en stigning i beskæftigelsen. Så vi er sådan set på rette vej, lad mig sige det sådan. Vi så også med finansministerens budgetredegyrelse forleden, at der er positive tegn i den danske økonomi. Der er en gryende –
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Eigil Andersen. Kl. 10:18
- Eigil Andersen (SF):**
Den aftale, der er lavet med hensyn til langtidsledige, indeholder for en stor dels vedkommende gamle penge, som man bruger på en anden måde, og meget af det vil ikke komme til at virke på grund af de refusionssystemer, som den her regering har lavet over for kommunerne.
- Med hensyn til beskæftigelsessituationen er det, der er sket her den senere tid, jo kosmetisk. Jeg har opfattet Venstre som et parti, der forsøgte at være socialt ansvarligt, som ville tale ind over midten i dansk politik til mennesker, der lægger vægt på, at vi har en ordentlig velfærd og også redder de svageste, som kommer på den. Men her støder man altså titusinder af mennesker ud i mørket ved at fjerne deres dagpenge efter 2 år. Hvordan er det gået til, at Venstre er blevet et så asocialt parti? Kl. 10:18
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren. Kl. 10:18
- Ulla Tørnæs (V):**
Jeg vil på det kraftigste afvise, at Venstre skulle være et asocialt parti. Og skulle det være tilfældet – hvilket jeg ikke er enig med hr. Eigil Andersen i – må hr. Eigil Andersen jo også mene, at Socialdemokraterne er et asocialt parti, al den stund ledigheden faktisk var væsentlig højere, end den er i dag, da man sidst afkortede dagpengeperioden. Kl. 10:19
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Magnus Heunicke. Kl. 10:19
- Magnus Heunicke (S):**
Tak for det. Jeg sidder her med nogle beregninger, som handler om, hvad den her dagpengeforkortelse betyder for en ganske almindelig LO-familie, og det betyder jo, at hvis den ene af forældrene i sådan en familie bliver ledig – og sådan en LO-familie har jo altså ikke ret til kontanthjælp – så mister familien 110.000 kr. Hvorfor er det de familier, som skal betale for den fest, som de rigeste har holdt i Danmark? Hvorfor er det til de familier, som knokler for at få hverdagen til at hænge sammen, og som er overalt i Danmark, at regeringen har sagt, at de, som er blevet ledige i en tid med krise, skal betale 110.000 kr.? Det kan mærkes. Kl. 10:20
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren. Kl. 10:20
- Ulla Tørnæs (V):**
Men det, som hr. Magnus Heunicke totalt ser bort fra, er jo, hvad der er formålet med den aktive arbejdsmarkedspolitik. Formålet med den aktive arbejdsmarkedspolitik er jo at sikre, at dagpengemodtagere så hurtigt som muligt kommer tilbage på arbejdsmarkedet. Det er ikke et mål i sig selv, at man skal være 4 år i dagpengesystemet. Jeg går da sandelig ud fra, at Socialdemokraterne er enige med Venstre i, at det ikke er et mål i sig selv, at man skal være 4 år i dagpengesy-

stemet. Faktisk tværtimod er det et mål, at man kommer så hurtigt som muligt tilbage i job.

Kl. 10:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 10:21

Magnus Heunicke (S):

Nu taler Venstre om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, og det er fint, at man nu kan det ord. Så vil jeg gerne spørge Venstre: Hvor mange tiltag for at fremme en aktiv arbejdsmarkedspolitik er der i den her pakke, som vi nu er samlet for at behandle? Hvor mange ekstraordinære tiltag er der til mere uddannelse? Er det nemlig ikke sådan, at der faktisk er mindre uddannelse? Er det ikke sådan, at der faktisk kun er tiltag, der forringer den aktive arbejdsmarkedspolitik? Kan ordføreren komme med bare et eksempel på, at man har brugt nogle penge på at forbedre en aktiv arbejdsmarkedspolitik, som ordføreren nu siger er det, som skal forklare hele den forringelse på 110.000 kr. for en ganske almindelig dansk familie?

Kl. 10:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:21

Ulla Tørnæs (V):

Jeg synes, at det er helt synd for hr. Magnus Heunicke, at Socialdemokraterne pantsatte deres handlefrihed og sagde nej til at være med i det initiativ, som netop handler om det, som hr. Magnus Heunicke her efterlyser, nemlig en helt ekstraordinær, målrettet indsats til bekæmpelse af langtidsløshed med øgede muligheder for opkvalificering og kompetenceløft til de ledige. Men det er altså synd for hr. Magnus Heunicke, at hans parti afviste at være med i aftalen, for det er så god en aftale, at jeg kan høre, at hr. Magnus Heunicke sådan set er fuldstændig enig i indholdet i aftalen.

Kl. 10:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:22

Per Clausen (EL):

Der er en enkelt ting, jeg ikke forstår, og det er, når fru Ulla Tørnæs siger, at det her ikke fører til, at nogen kommer på kontanthjælp, at det ikke fører til, at nogen ryger ud af dagpengesystemet, der ikke var røget ud alligevel. Hvorfor er det så, man i regeringsforslaget opererer med, at der skal udbetales 1,33 mia. kr. mere i kontanthjælp? Altså, jeg tror, der går ganske mange ekstra kontanthjælpsmodtagere på det beløb.

Kl. 10:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:22

Ulla Tørnæs (V):

Det er sådan, at ser vi på, hvordan det forholder sig i dag, kan vi se, at der er mellem 1.000-2.000, som falder ud af dagpengesystemet, og heraf går en tredjedel på kontanthjælp. Det kan godt være, at det tal stiger, men det vil maks. stige til 2.000-4.000 personer. Og igen vil jeg gerne understrege, hvad der er formålet med den aktive arbejdsmarkedspolitik, nemlig at sikre, at folk kommer i jobbrettet aktivering med mulighed for at komme tilbage på arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt.

Det var nøjagtig det samme, der gjorde sig gældende sidst, da man afkortede dagpengeperioden. Jeg har også noteret mig, at formanden for LO, hr. Harald Børsting, rent faktisk har understreget, at det med afkortningen af dagpengeperioden i 1998 faktisk lykkedes at sikre, at de ledige kom hurtigere i job, og jeg er overbevist om, at nøjagtig det samme vil ske med den her ændring af dagpengesystemet.

Kl. 10:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 10:24

Per Clausen (EL):

Men så må der være sket noget i genopretningsplanen, som jeg slet ikke har opdaget, for hvis der næsten ikke kommer flere kontanthjælpsmodtagere og man alligevel skal bruge næsten 1,5 mia. kr. på disse næsten ingen kontanthjælpsmodtagere, så må der ligge et forslag om, at man skal forhøje kontanthjælpen dramatisk, som man bare har glemt at få fremsat.

Et andet spørgsmål, jeg godt vil stille fru Ulla Tørnæs, er: Er realiteten ikke, når man snakker om dette ændrede søgemønster, at det så præcis handler om det, som fru Line Barfog sagde, nemlig at man har en klar forventning om, at folk, når alternativet til dagpenge er kontanthjælp eller slet ingen penge, så vil være villige til at tage dårligere arbejde til en dårligere betaling, og at man fra regeringens og Dansk Folkepartis side dermed her har lagt op til yderligere social dumping på det danske arbejdsmarked?

Kl. 10:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:24

Ulla Tørnæs (V):

Nu spørger hr. Per Clausen til det samme, som også hr. Torben Hansen tidligere spurgte til, nemlig de lovtekniske beregninger, som fremgår af lovforslagets bemærkninger. Og er der spørgsmål til dem, mener jeg da helt klart, at de bør stilles i forbindelse med udvalgsbehandlingen, og så er jeg helt sikker på, at både hr. Torben Hansen og hr. Per Clausen kan få en lovteknisk gennemgang af de tal, som fremgår af lovforslagets bemærkninger.

Kl. 10:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:25

Frank Aaen (EL):

Det giver jo sig selv, at hvis man fratager arbejdsløse deres dagpenge og enten giver dem 0 kr. eller sætter dem på kontanthjælp i stedet for, sparer man penge. Det synes jeg ikke er svært at forstå. En del af målsætningen er jo at spare nogle penge ved at tage penge fra arbejdsløse. Det forstår jeg godt.

Men så er der noget rent voodoo i bemærkningerne til lovforslaget. Der står »at den strukturelle beskæftigelse vil øges med omkring 13.000 fuldtidspersoner ...«. Nu ved jeg ikke rigtig, hvad strukturel beskæftigelse er for noget, men skal det her forstås sådan, at der kommer 13.000 flere arbejdspladser, ved at man halverer dagpengeperioden? Hvis det er tilfældet, hvordan havde ordføreren så tænkt sig at det skulle ske?

Kl. 10:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:26

Ulla Tørnæs (V):

Det er jo ikke et tal, jeg på nogen måde har opfundet. Det har været nævnt i mange forskellige sammenhænge. Det var også det, som Arbejdsmarkedskommissionen nåede frem til, nemlig at det er det tal, som arbejdsstyrken vil blive øget med, i det øjeblik man afkorter dagpengeperioden med 2 år. Så det er ikke et tal, som blot er grebet ud af den blå luft. Det er som sagt et tal, som også Arbejdsmarkedskommissionen nåede frem til.

Kl. 10:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:26

Frank Aaen (EL):

Nu kan man jo altid henvise til en eller anden beregning og en eller anden rapport, dem er der jo skrevet titusinder af. Politikere bør også have bare lidt almindelig sund fornuft. Jeg spørger bare: Altså, hvordan bliver der skabt 13.000 arbejdspladser? Jeg snakker ikke om, hvor mange der vil have arbejde, dem er der masser af i forvejen. Men hvordan bliver der skabt 13.000 flere arbejdspladser? Altså, hvad er det for en arbejdsgiver, der siger: Jeg opretter lige en ny stilling, fordi dagpengeperioden bliver halveret? Hvor eksisterer den arbejdsgiver? Eller hvad er det for noget voodoo, at det, at man vil halvere dagpengeperioden, skulle betyde, at der kommer 13.000 nye arbejdspladser?

Kl. 10:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:27

Ulla Tørnæs (V):

Jamen altså, vi så det også sidst, da dagpengeperioden blev forkortet med 1 år. Da kom de ledige også hurtigere i job. For mig er der ikke nogen grund til at antage, at det skulle forholde sig anderledes i 2010, end det gjorde i 1998. 13.000 var det, Arbejdsmarkedskommissionen vurderede arbejdsstyrken ville øges med, såfremt man halverede dagpengeperioden.

Kl. 10:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 10:28

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg kan forstå, at når man halverer dagpengene, er der 13.000 mennesker, der maser sig ud på arbejdsmarkedet og tager sig et arbejde et eller andet sted – nogle job, der sandsynligvis ikke er der, men det vil de jo så komme ifølge det, der er beregnet. Men så kan jeg også regne ud, hvor de der 1,5 mia. kr. kommer fra, som skal bruges til at finansiere alle de mennesker, der kommer på kontanthjælp. For det er jo resten af de 25.000, der nu står og har været ledige i mere end 2 år; det er resten af dem, der så skal på kontanthjælp, det er jo det, tallene viser. Så det er såmænd ikke særlig svært at regne ud, men det kan vi jo se efterfølgende.

Det, som jeg godt kunne tænke mig at spørge om, er: Hvad er der egentlig sket siden den 6. april, hvor Venstres ordfører stod her på talerstolen og sagde, at der ikke var nogen grund til at gå ind og gøre noget som helst i forhold til dagpengeperioden, fordi beskæftigelses-situationen var så slem, at det ikke var noget, man skulle tage fat i lige her og nu?

Kl. 10:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:29

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil gerne understrege, at der sådan set ikke er noget nyt i, at det har været et ønske fra regeringens side at ændre dagpengeperioden. I 2008 fremlagde vi faktisk et forslag, som nogenlunde svarer til det, som vi behandler her i dag. Men på daværende tidspunkt var der sorte, sorte udsigter, ikke bare for dansk økonomi, men internationalt, og derfor var det ikke tiden at gennemføre en afkorting af dagpengeperioden. Nu forholder det sig anderledes, der er lysere udsigter, ikke bare for dansk økonomi, men også internationalt, så nu mener vi faktisk, at tiden er til at gennemføre den reform af dagpengesystemet, som vi egentlig lagde op til i 2008.

Kl. 10:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 10:30

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er nyt for mig at høre, at regeringen er begyndt at agere hurtigt, altså, i løbet af under 2 måneder er situationen ændret fuldstændig radikalt, så nu er hele Danmarks situation anderledes, og nu kan man godt reagere og gå ind og halvere dagpengeperioden. Da vi stod her for 2 år siden og sagde til regeringen, at økonomien gik ad Pommern til, og at der ville være stigende ledighed, sagde man dengang: Nej, nej, tag det roligt, der sker ingenting. Da kunne man ikke finde ud af det.

De ting, som ordføreren nævnte heroppefra, da det blev behandlet sidste gang, altså initiativer, der var taget for at modvirke den stigende ledighed, må åbenbart ikke have virket, eller hvad pokker er der sket? Altså, ungepakken og langtidsledighedspakken osv. er jo ikke noget nyt, det var jo allerede på tale dengang. Der er jo overhovedet ingen ændringer. Det, der er ændringen, er sådan set kun, at Venstre har besluttet sig for, at nu skal dagpengeperioden forkortes.

Kl. 10:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 10:31

Ulla Tørnæs (V):

Ja, altså, som jeg sagde før, er der sådan set ikke noget nyt i, at Venstre og regeringen har ønsket at forkorte dagpengeperioden. Vi har sådan set ønsket at lytte både til de økonomiske vismænd, OECD og senest Arbejdsmarkedskommissionens anbefalinger om, at vi tilretter det danske dagpengesystem, sådan at vi kommer på niveau med andre sammenlignelige lande. Jeg vil bare lige minde om, at vi med det her lovforslag kommer fuldstændig på niveau med bl.a. Norge og Finland, men vi vil fortsat ligge over Tyskland, Sverige og Holland, som også er lande, vi normalt sammenligner os med.

Kl. 10:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 10:31

Julie Rademacher (S):

I 1990'erne betød en afkorting af dagpengeperioden, at flere kom i beskæftigelse, siger ordføreren; det var med til at reducere den strukturelle arbejdsløshed. Men dette foregik jo i en opgangsperiode med vækst. I dag er beskæftigelsen, ja, ikke ligefrem stigende, og den

sidste arbejdskraftundersøgelse viser, at det fortsat forventes, at ledigheden vil stige yderligere, og selv om der her over weekenden er skabt flere job i Danmark, er økonomerne meget i tvivl om, hvorvidt den her vækst vil komme. Er det ikke korrekt, at hvis man går ind og afkorter dagpengeperioden uden at sikre en fortsat vækst, vil man ikke skabe beskæftigelse?

Kl. 10:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:32

Ulla Tørnæs (V):

Men nu forholder det sig sådan, at langt de fleste økonomer faktisk har opfordret regeringen til netop at tage det her skridt. Jeg nævnte før de økonomiske vismænd, som faktisk flere gange har opfordret regeringen til at afkorte dagpengeperioden, OECD har gjort det samme, og senest blev det grundigt beskrevet som en anbefaling i Arbejdsmarkedskommissionens rapport, som kom sidste år. Så jeg ved ikke helt, hvad det er for økonomer, fru Julie Rademacher hentyder til, når hun kommer med disse advarende formaninger.

Men jeg henholder mig altså til de økonomer, som det er velkendt faktisk igennem en årrække har anbefalet, at vi netop gør det for at sikre, at vi har den arbejdskraft til rådighed, som der bliver brug for, når vi ved, at de store årgange, som i dag er på vej ud af arbejdsmarkedet, skal erstattes af de små ungdomsårgange, som er på vej ind på arbejdsmarkedet. Det er velkendt, og det plejer Socialdemokraterne faktisk også at erkende: at der er brug for arbejdskraft, at der vil være et stigende brug for arbejdskraft i fremtiden. Jeg har også hæftet mig ved, at Socialdemokraterne engang ude i fremtiden vil snakke med fagbevægelsen om, at vi alle sammen skal arbejde 12 minutter mere om dagen. Det må jo også være udtryk for, at Socialdemokraterne dog et eller andet sted erkender, at der muligvis bliver mangel på arbejdskraft i fremtiden.

Kl. 10:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 10:34

Julie Rademacher (S):

Socialdemokraterne har et klart bud på fremtiden, men for os handler det også om at skaffe job her og nu. Så helt konkret, som flere har spurgt om tidligere: Hvilke job er det præcis, Venstre vil skaffe, hvordan er det, man vil sørge for, at der kommer vækst? For der er jo ingen her, der kan være i tvivl om, at god borgerlig, liberal politik er, at folk bliver straffet ved at blive ledige, og så kommer man oven i købet som en tyv om natten og straffer dem igen, efter at man i en vækstperiode netop i 2003 og også i 2007 har delt skattelettelser ud til de rige. Var det ikke der, man i stedet skulle have tænkt sig lidt om? Man har altså brugt ca. 20 mia. kr. på ufinansierede skattelettelser, og nu står man og mangler penge, og så er det de svage, der må betale. Hvilke job er det konkret, Venstre vil skaffe her og nu?

Kl. 10:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:35

Ulla Tørnæs (V):

Jeg må bare konstatere, at fru Julie Rademacher ikke er særlig velopdateret på, hvordan det rent faktisk forholder sig med dansk økonomi. Der er faktisk lysere udsigter for dansk økonomi, og det viser sig rent faktisk også, at ledigheden falder, det har den rent faktisk gjort i de seneste 5 måneder, og det til trods for at vi jo alle havde frygtet,

at den ville blive ved med at stige. Det var, hvad økonomer forudsagde tilbage i bl.a. 2008, hvor vi jo skrinlagde dagpengereformen, som jeg var inde på tidligere. Jeg må altså konstatere, at fru Julie Rademacher ikke er opdateret på, hvordan det rent faktisk forholder sig, ikke bare med dansk økonomi, men også internationalt, hvor der er lysere udsigter.

Kl. 10:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 10:36

Mogens Jensen (S):

Det er jo lidt patetisk at høre Venstres arbejdsmarkedsordfører stå her og henvise til, at det var økonomiske nedgangstider, og så kunne man ikke gennemføre en nedsættelse af dagpengeperioden. Man havde altså 7 år med et kæmpe opsving i det her land, hvor man havde mulighed for at gøre det, så hvorfor gjorde man det ikke dengang?

Er sandheden ikke, at Venstre også på det her område nu er i gang med at begå klokkeklare løftebrud over for befolkningen, først på skatteområdet, så på ulandsbistanden og altså også på dagpengeområdet, hvor vi ikke skal længere tilbage end til august 2009, før vi hørte en finansminister gå ud og sige, at man ikke ville ændre på dagpengeperioden? Er ordføreren ikke enig i, at det er klokkeklare løftebrud over for befolkningen, som Venstre er i gang med at begå?

Kl. 10:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:37

Ulla Tørnæs (V):

Jeg aner ikke, hvad hr. Mogens Jensen taler om, når han taler om løftebrud. Det forholder sig rent faktisk sådan, at vi tilbage i 2008 fremlagde en plan for en reform af dagpengesystemet, som nogenlunde svarer til det, der er til behandling i Folketinget i dag. Det er oven i købet efter det seneste folketingsvalg, at vi har fremlagt et forslag til ændring af vores dagpengesystem.

Så at tale om løftebrud i den her sammenhæng er helt ude i hegnet, vil jeg sige til hr. Mogens Jensen.

Kl. 10:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 10:37

Mogens Jensen (S):

Ja, vi husker jo alle sammen, hvordan det gik med det forslag. Da der kom kritik og man kunne se, at det ikke var populært i befolkningen, trak man forslaget tilbage, og finansministeren bedyrede nok en gang, som han altså også gjorde det i august 2009, at der ikke ville komme til at ske forringelser af dagpengesystemet. Nu sker det så, og enhver i befolkningen kan da se, at der er tale om et løftebrud.

Jeg synes heller ikke, at Venstres arbejdsmarkedsordfører har svaret klart på det spørgsmål, der handler om de 1,5 mia. kr., der er nævnt i lovforslaget, til ekstra kontanthjælpsudbetaling. Betyder det ikke, at der kommer temmelig mange flere kontanthjælpsmodtagere ud af det her, som så skal forsørges af det offentlige?

Kan ordføreren klart oplyse, hvad de 1,5 mia. kr. dækker over, hvor mange kontanthjælpsmodtagere der bliver ramt af det her, og hvor mange familier der nu skal til at modtage kontanthjælp? Kan vi ikke få et klart svar på det?

Kl. 10:38

Kl. 10:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:38

Ulla Tørnæs (V):

Altså, som nævnt forstår jeg overhovedet ikke, hvor hr. Mogens Jensen vil hen med sine påstande om løftebrud. Vi har sådan set hele vejen igennem sagt, at vi ville gøre, hvad vi kunne, for at sikre, at arbejdsudbuddet var tilgængeligt og til rådighed for arbejdsmarkedet. Vi ved, at vi står over for kæmpestore udfordringer, når de store årgange forlader arbejdsmarkedet og de små skal erstatte dem. Jeg troede egentlig, at Socialdemokraterne var nået til den erkendelse, at det var en udfordring, som man var nødt til at tage seriøst.

Med det her forslag om ændringer af dagpengesystemet bidrager vi altså til holdbarheden i dansk økonomi. Vi udvider arbejdsstyrken med 13.000 fuldtidspersoner, og det er immer væk noget, der vil kunne mærkes på dansk økonomi. Det er jeg ikke et sekund i tvivl om.

Med hensyn til bemærkningerne i lovforslaget er det, forstår jeg, lovmæssige beregninger, der er grundlag for bemærkningerne, og jeg vil blot opfordre hr. Mogens Jensen og andre, der har stillet det samme spørgsmål, til at stille spørgsmålet under udvalgsbehandlingen.

Kl. 10:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:39

Morten Østergaard (RV):

Venstres ordfører startede med at sige, at nu var regningen betalt, og det er jo ikke rigtigt. 80 pct. af den regning, som regeringen har opgjort frem til 2015, er betalt, og der forestår flere reformer, forstår man på regeringens egen økonomiske redegørelse. Derfor synes jeg, selv om Det Radikale Venstre har sympati for forslaget her, stadig væk, det er værd at hæfte sig ved den proces, som nu har været gennemført, hvor man altså trak en kanin op af hatten i form af den her dagpengereform.

Er det den måde, Venstre agter at lave arbejdsmarkedsreformer på også i den kommende tid? Der er tale om en førtidspensionsreform og om en SU-reform, områder, som også berører mange mennesker. Synes Venstres ordfører ikke, det er bedre at tage diskussionen åbent og ærligt med vælgerne i stedet for at slå syv kors for sig og benægte reformbehovet indtil lige den nat, hvor man står og mangler pengene og så kommer frem med aftalen?

Kl. 10:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:40

Ulla Tørnæs (V):

Vi har faktisk ikke benægtet, at der var behov for reformer. I regeringens arbejdsgrundlag er netop de reformer, som hr. Morten Østergaard her fremhæver, nævnt som områder, hvor vi vil gennemføre reformer for at bidrage til arbejdsudbuddet og dermed sikre, at vi altså har de hænder på det danske arbejdsmarked, der er brug for. Så jo, der er brug for flere reformer, og dem vil vi selvfølgelig også gennemføre som nævnt i regeringens arbejdsgrundlag.

Kl. 10:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Jeg må sige, at jeg ikke håber, det er førtidspensionisterne og SU-modtagerne, der skal holde for, hvad angår de sidste 20 pct. af regningen. Hvis det er det, Venstre forestiller sig, bliver det jo en dramatisk affære for de grupper, som godt kan begynde at ligge vågen om natten. Derfor må der jo være andre reformer på tapetet. Jeg kunne selvfølgelig nævne en diskussion om efterlønnen, men jeg ved, at man igen fra Venstres side straks vil slå syv kors for sig.

Det er derfor, jeg synes, at Venstres ordfører i dag i det mindste kunne mænde sig op til at beklage, at den her reform kom som en trold af en æske, i stedet for at man havde taget en åben og ærlig debat med borgerne, vælgerne og med de andre partier i Folketinget om det. Jeg synes, det er en sølle måde at lave reformer på. Der synes jeg, at man skal forberede det noget grundigere, tage dialogen og gennemføre det i god ro og orden i stedet for som hasteforslag før en sommerferie.

Kl. 10:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:42

Ulla Tørnæs (V):

Som jeg allerede har nævnt flere gange, svarer de her ændringer jo stort set til de ændringer, som vi fremlagde forslag til tilbage i 2008. Men på grund af den daværende økonomiske situation og udsigten til, at ledigheden ville stige drastisk, valgte vi ikke at gennemføre det på daværende tidspunkt. Så der er ikke noget nyt i, at Venstre og regeringen har ønsket ændringer i dagpengesystemet.

Det, jeg synes er vigtigt at understrege her – og det vil jeg sådan set gerne rose og anerkende hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstre for – er, at vi i fællesskab har strikket en pakke sammen til bekæmpelse af langtidsledighed, for tingene skal selvfølgelig ses i sammenhæng. Afkortningen af dagpengeperioden betyder selvfølgelig, at der er brug for en helt ekstraordinær indsats for netop at sikre, at folk får de kvalifikationer og de kompetencer, som der er brug for, for at de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Noget af det har vi fundet svaret på i den pakke, som vi i fællesskab har strikket sammen i forbindelse med langtidsledighed, og tak til Det Radikale Venstre for det udviste mod til at være med i den pakke.

Man kan jo så undre sig over, at Socialdemokraterne valgte at tænke valgkamp og ikke tænke på de ledige.

Kl. 10:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 10:43

Ole Hækkerup (S):

Ordføreren sagde lidt tidligere det her med, at der nok ville være lidt flere, der kom på kontanthjælp, og det ville også være mærkeligt andet, ellers ville der jo ikke være den besparelse, regeringen regner med. Samtidig planlægger regeringen, at der skal fyres 8.000 i kommunerne, og det er næppe nyt for ordføreren, at en stor del af dem, der netop er i beskæftigelse i kommunerne, er sidst i 50'erne. Det vil sige, at vi står i en situation, hvor regeringen planlægger, at der skal afskediges nogle folk i kommunerne, som man godt ved er 56-57 år, og samtidig indfører man så, at de kan få dagpenge i en meget kortere periode.

Mit spørgsmål til ordføreren er: Når man ser de to beslutninger sammen, hvor er så retfærdigheden i det?

- Kl. 10:44
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 10:44
Ulla Tørnæs (V):
Jamen det er simpelt hen fantastisk. Altså, nu hører jeg igen et medlem af Socialdemokratiet, som fuldstændig ser bort fra alle de ændringer, der er sket i dagpengesystemet med den aktive arbejdsmarkedspolitik, alle de ændringer, der i dag betyder, at man jo har ret til aktivering og ret til at få forskellige ydelser hos jobcenteret med henblik på at sikre, at man kan vende tilbage i job. Det gør sig også gældende for den 55-årige, som bliver afskediget fra et kommunalt job. Da har man naturligvis nøjagtig de samme rettigheder og dermed også de samme muligheder for at kunne vende tilbage i job. Det er jo det, der er hele formålet med de mange ændringer, de mange forbedringer i den aktive arbejdsmarkedspolitik, som vi har gennemført igennem årene.
- Kl. 10:45
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.
- Ole Hækkerup** (S):
Kan ordføreren ikke selv se det himmelråbende i på den ene side at planlægge at fyre folk og på den anden side at planlægge og beslutte at gennemføre forringelser for dem, der er fyret?
- Kl. 10:45
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Ulla Tørnæs** (V):
Jeg mener ikke, at det er forringelser. Nu nævnte jeg det for hr. Morten Østergaard, og jeg har også nævnt det tidligere over for nogle af hr. Ole Hækkerups socialdemokratiske kollegaer – hvilket man totalt vil se bort fra, fordi man ikke ønskede at tage et medansvar – 1 bio. pund nemlig pakken vedrørende en ekstraordinær indsats for at bekæmpe langtidsledighed, og de to ting skal selvfølgelig ses i sammenhæng. I det øjeblik vi afkorter dagpengeperioden, er der selvfølgelig brug for det løft, som Socialdemokraterne af partitaktiske grunde valgte at sige nej tak til at være med til at gennemføre. Vi har afsat omkring 0,5 mia. kr. til en helt ekstraordinær indsats til netop at følge op på det, som hr. Ole Hækkerup her nævner.
- Kl. 10:46
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.
- Simon Emil Ammitzbøll** (LA):
Tak. Det er jo ikke lang tid siden, at vi har behandlet et forslag om netop det samme, fremsat af Liberal Alliance, og jeg tror ikke, at jeg afslører meget ved at sige, at det kun var Liberal Alliance, der stemte for det forslag. Det fremsatte vi allerede den 6. april her i 2010. Da sagde den nuværende ordfører, at Liberal Alliance henviste til Arbejdsmarkedskommissionens anbefalinger, men jeg skal i lighed med det, vi netop har hørt beskæftigelsesministeren så ganske glimrende redegøre for, understrege, at beskæftigelsessituationen jo har ændret sig ganske væsentligt, siden Arbejdsmarkedskommissionen blev nedsat i 2007, men dengang sagde man: Derfor er tiden ikke inde til forringelser af dagpengeperioden.
- Kl. 10:44
Så kunne jeg jo nu stå og gøre mig morsom over det, men det har jeg sådan set ikke tænkt mig. Jeg synes faktisk, at der er grund til at rose, for man skal rose den, der fortjener det. Og det er da bedre at blive klogere og gå i gang med reformarbejdet end at blive ved med dumstædigt, som nogle partier gør, at hævde, at det er en dårlig idé at gøre noget ved problemerne. Så det vil jeg sådan set godt rose regeringen for, og så kommer spørgsmålet i anden runde.
- Kl. 10:47
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 10:47
Ulla Tørnæs (V):
Jeg takker meget for Liberal Alliances ros og anerkendelse af, at det er det rigtige at gøre, at det er det nødvendige at gøre, og at det helt sikkert også vil bidrage til det, som jeg ved at Liberal Alliance er meget optaget af, nemlig holdbarheden i dansk økonomi, i og med at forslaget her vil bidrage til, at arbejdsstyrken vil øges med 13.000 fuldtidspersoner.
- Kl. 10:48
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.
- Kl. 10:48
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Lige præcis, og det er også derfor, at man burde gå langt videre med reformarbejdet. Men det her forslag er jo en del af en større pakke – noget, man kalder en genopretningspakke – som også indeholder en række skattestigninger. Vi kan se i dag i Børsen, hvor mange flere der skal betale topskat. Vi kan se, at skattetrykket bliver hævet med mere end 10 mia. kr. i 2014. Hvordan kan det være borgerlig politik? Hvordan kan det være med til at sikre, at vi får en klar vækstprofil fremadrettet for det her land? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide.
- Kl. 10:48
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 10:48
Ulla Tørnæs (V):
Det er jo stort set det samme spørgsmål, som hr. Simon Emil Ammitzbølls gode kollega hr. Anders Samuelsen stillede for et øjeblik siden. Altså, med genopretningspakken har vi lagt op til, at alle dele af det danske samfund bidrager til at betale regningen – regningen på 24 mia. kr. Det har ikke været nogen nem opgave, men alle dele af det danske samfund skal være med til at løfte den opgave, herunder den del af befolkningen, som havde udsigt til en lempelse i topskatten. Den lempelse udskyder vi med genopretningspakken i 3 år, og det mener jeg faktisk er rimeligt. Jeg synes, det er udtryk for god borgerlig liberal politik, at alle dele af det danske samfund på den her måde er med til at bidrage til genopretningen af dansk økonomi.
- Kl. 10:49
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.
- Kl. 10:49
Benny Engelbrecht (S):
Jeg vil godt stille et konkret spørgsmål i forhold til lovgivningsarbejdet, nemlig om lovforslaget er blevet udkantstjekket. Jeg har jo noteret mig, at ordføreren i anden sammenhæng har været meget opmærksom på, at alle lovforslag netop skal udkantstjekkes, og det har været et forslag, som Venstre står bag.

Vi kan i dag også konstatere, at AE-Rådet med analyser viser, at det er sværere at finde job i provinsen, og særlig tydeligt er det blevet væsentlig sværere at finde arbejde i Sydjylland, hvor ordføreren i øvrigt er valgt. Derfor synes jeg egentlig, at det er meget naturligt at spørge – lidt afhængigt af om svaret er ja eller nej, men jeg gætter jo på, at det er et nej – om det ikke er lidt hyklerisk at sige ét i slutningen af april, nemlig at alting skal udkantstjekkes, at der skal tages højde for det hele, og så sige noget andet her i slutningen af maj.

Kl. 10:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:50

Ulla Tørnæs (V):

Nu er det jo sådan, at mit ganske glimrende forslag om at lave et, hvad kan man sige, udkantstjek af al lovgivning her i Folketinget endnu ikke er vedtaget. Men jeg glæder mig faktisk utrolig meget over, at beskæftigelsesministeren af egen drift faktisk har lavet et udkantstjek, kan man sige, af lovforslaget. Det var omtalt i Jyllands-Posten i sidste uge, hvoraf det fremgik, at man faktisk ikke kan hævde det, som jeg fornemmer ligger i hr. Benny Engelbrechts spørgsmål, nemlig at lovforslaget her vil ramme forholdsmæssigt hårdere i provinsen end i hovedstadsområdet. Det forholder sig faktisk modsat. Jobcentrenes tilbagemeldinger på, hvor hurtigt ledige kommer i beskæftigelse, viser rent faktisk, at ledige er kortere i dagpengesystemet i det, som hr. Benny Engelbrecht her benævner Udkantsdanmark, end i hovedstadsområdet.

Kl. 10:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:51

Benny Engelbrecht (S):

Jeg benævner faktisk ikke disse områder Udkantsdanmark. Det må stå for ordførerens helt egen regning. Derimod har jeg omtalt dem som provinsen, men det er så også fair nok, at man hellere vil bruge et negativt udtryk. Jeg kan godt tvivle lidt på, om det udkantstjek er udført på den måde, som ordføreren taler om, og når Venstre fremlægger et forslag, må man jo gå ud fra, at det også er Venstres politik på alle områder, uanset om det så i øvrigt er sådan, at der nu er fremsat lovforslag om det eller ej.

Det ændrer altså ikke på, at jeg har noteret mig, at fru Ulla Tørnæs til Danmarks Radio den 28. april netop siger, at der skal konkret politisk handling bag de mange fine ord om et Danmark i bedre balance. Mener ordføreren, at det her rent faktisk sikrer et Danmark i bedre balance?

Kl. 10:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:52

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Benny Engelbrecht i, at vi skal sikre et Danmark i bedre balance. Men vi bliver nødt til at forholde os til, hvad det er, vi diskuterer her. Nu nævnte jeg det udkantstjek, som beskæftigelsesministeren af egen drift har lavet af ændringerne her, men jeg kunne også nævne ledighedsprocenten. Hvis vi ser på ledighedsprocenten, kan vi se, at det rent faktisk også viser sig, at den typisk er lavere i det, som hr. Benny Engelbrecht her kalder provinsen, og det synes jeg der er god grund til at glæde sig over. Ser vi på de allerseneste ledighedstal, kan vi se, at det faktisk viser sig, at beskæftigelsen er steget mest i netop den syddanske region, og det kan

hr. Benny Engelbrecht og jeg jo glæde os over i fællesskab, i og med at vi er valgt i netop dette område.

Kl. 10:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 10:53

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Altså, man kan sige, at det er meget, meget klart, hvad regeringspartierne nu står og siger. Nu er det, vi andre har gået og sagt, jo kommet frem, nemlig at det nu er de arbejdsløse, som skal betale regningen for de store skattelettelser, som bankdirektører og andre venner i den bedrestillede del af det danske samfund har fået. Det er jo det, der er virkeligheden i det.

Derfor er valget, som regeringen giver danskerne, også meget klart: Enten fortsætter den her regering – gud bedre det – og så får man en regering, man ikke kan stole på, eller også får man et alternativt flertal, som tør sige sandheden. For hvad er definitionen på et løftebrud fra Venstres side? Når den tidligere beskæftigelsesminister, hr. Claus Hjort Frederiksen, i 2007 garanterer, at han ikke vil røre ved dagpengeperioden eller dagpengesatserne, er det, vi her har set, så et løftebrud?

Kl. 10:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:54

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er sådan set meget enig med hr. Morten Bødskov i, at det må stå meget klart for vælgerne, at der er en ansvarlig regering, som påtager sig det ansvar at genoprette dansk økonomi og gennemføre de nødvendige reformer, herunder den dagpengereform, som er til behandling her og nu, plus den øvrige del af genopretningspakken, som skal til behandling senere i dag.

Jeg er faktisk enig med hr. Morten Bødskov i, at regeringen med genopretningspakken her netop udviser den helt nødvendige og rigtige ansvarlighed i modsætning til netop Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, der med deres såkaldte plan »En Fair Løsning« kommer med en række luftkasteller om, at vi i fremtiden alle sammen skal arbejde 12 minutter mere om dagen, såfremt fagbevægelsen ellers er enig i det. Det er jo ikke noget svar, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov. I øvrigt understreger anerkendte økonomer, at Socialdemokraterne og SF's plan ikke lever op til de krav, som stilles af EU, og den form for uansvarlighed vil jeg bare sige at jeg synes er helt ude i hampen.

Kl. 10:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 10:55

Morten Bødskov (S):

Den form for politisk bestilt argumentation kan vi jo alle sammen finde. Jeg spurgte til definitionen på et løftebrud. Er det, man laver her, når man kommer som en tyv om natten og forringer folks tryghed og sikkerhed omkring deres økonomi, ikke et løftebrud? Hvorfor kan det ikke tolkes som et løftebrud, når den tidligere beskæftigelsesminister, hr. Claus Hjort Frederiksen, i 2007 siger til Information, at han ikke vil røre ved dagpengeperioden eller dagpengesatserne, eller når den i salen tilstedeværende beskæftigelsesminister i februar 2010 til Ugebrevet A4 siger:

»Det er overhovedet ikke aktuelt med en dagpengereform, og derfor vil jeg ikke tale om det. Vi skal ikke gøre folk usikre på deres økonomi.«?

Altså, det, man har begået her, er danmarkshistoriens største løftebrud. Hvorfor vil man ikke bare erkende det? Hvis man ikke vil det, hvad er så egentlig definitionen på et løftebrud i Venstre?

Kl. 10:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:56

Ulla Tørnæs (V):

Jeg synes, det er fantastisk, at det er en repræsentant for Socialdemokraterne, der spørger til, hvad et løftebrud er. Netop Socialdemokraterne har jo, må man sige, gjort sig visse erfaringer med at bryde løfter over for vælgerne. Jeg tænker på det eklatante løftebrud, som den tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen begik i forbindelse med efterlønsordningen. Situationen var, at Poul Nyrup Rasmussen i en valgkamp havde udstedt et klokkeklart løfte til vælgerne.

Vi har faktisk tidligere fremlagt en reform svarende til det, vi har til behandling her, og det har vi gjort efter det seneste folketingsvalg, nemlig i 2008. Men jeg synes godt nok, at det er lidt morsomt, at det netop er en repræsentant for Socialdemokraterne, der her spørger til en definition på løftebrud. Hr. Morten Bødskov burde da om nogen vide det.

Kl. 10:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 10:58

Maja Panduro (S):

Jamen så kommer der en repræsentant mere fra Socialdemokraterne, der gerne vil stille spørgsmål om løftebrud. Ordføreren argumenterer for, at der ikke er tale om et løftebrud, fordi man forsøgte at forringe dagpengene allerede i 2008 efter det sidste folketingsvalg. Bliver løftebruddet bedre af, at det i virkeligheden foregik allerede i 2008, og af, at man så nu gentager det?

Når ordføreren siger, at der ikke er noget nyt i, at Venstre ønsker at ændre dagpengeperioden, har jeg også lyst til at spørge, om man har glemt at fortælle det til sin arbejdsmarkedsordfører, til sin finansminister og til sin beskæftigelsesminister, for vi har jo hørt citater fra det, disse mennesker indtil for kort tid siden har sagt om dagpengeperioden. Så hvis det her har været Venstres politik hele tiden, har man måske ud over at glemme at fortælle det til befolkningen også glemt at fortælle det til nogle af sine egne folk.

Kl. 10:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:59

Ulla Tørnæs (V):

Jeg synes virkelig, det er morsomt, at det er Socialdemokraterne her, der er så optaget af begrebet løftebrud. Jeg vil endnu en gang understrege, at vi sådan set tilbage i 2008 fremlagde, at vi ønskede at ændre dagpengesystemet. Den økonomiske situation gjorde imidlertid, at det ikke var hensigtsmæssigt på daværende tidspunkt, hvor vi havde udsigt til en stigende ledighed. Heldigvis voksede ledigheden ikke så meget, som det blev prognosticeret tilbage i 2008, og det synes jeg vi skal glæde os over. Den voksede bl.a. ikke så meget, som det blev forudsagt, fordi regeringen tog en række finanspolitiske initiativer, herunder fremrykning af offentlige investeringer. Regeringen

foretog i det hele taget finanspolitiske lempelser, som har betydet, at vi er kommet skånsomt igennem den økonomiske krise i Danmark.

Kl. 11:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 11:00

Maja Panduro (S):

Nu har jeg jo hørt, for ordføreren har gentaget det rigtig mange gange, at det hele tiden har været Venstres politik, at man ville forringe dagpengene. Jeg bliver bare nødt til at forholde mig til, at det hverken før valget eller efter valget var det, man sagde til vælgerne. Før valget var bl.a. den nuværende finansminister ude at sige, at en afkortning af dagpengeperioden svarer til en nedsættelse af dagpengene og falder inden for regeringens løfter om ikke at røre satserne, og efter valget har både finansministeren, beskæftigelsesministeren og Venstres arbejdsmarkedsordfører også været ude at sige, at man ikke vil forringe dagpengene.

Så det kan da godt være, at det hele tiden har været Venstres holdning, men burde man så ikke bare også have fortalt det til vælgerne også?

Kl. 11:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:00

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil sige til Fru Maja Panduro, at det, der er det nye her, jo er, at den økonomiske situation – heldigvis, kan man sige – er ved at vende, og at der er lysere udsigter både for dansk økonomi som helhed og for beskæftigelsen i særdeleshed. Da vi tilbage i 2008 ønskede at ændre dagpengeperioden, forholdt det sig anderledes, for da var der udsigt til, at ledigheden ville vokse.

Kl. 11:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 11:01

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Der er et spørgsmål, der endnu ikke er blevet besvaret, og det er: Hvad er så Venstres definition på et løftebrud?

Kl. 11:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:01

Ulla Tørnæs (V):

Ja, den bedste definition, jeg henholder mig til, var sådan set det løftebrud, som hr. Poul Nyrup Rasmussen begik tilbage i 1998, hvor hr. Poul Nyrup Rasmussen i valgkampen havde lovet vælgerne, at han ikke ville forringe efterlønnen – han udstedte oven i købet en efterlønsgaranti – og da vi kom et par måneder længere hen på året, lavede han faktisk ganske væsentlige forringelser af efterlønsordningen. Det er det bedste eksempel, jeg kan give på et politisk løftebrud, som er begået her i Danmark.

Kl. 11:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 11:02

Kl. 11:05

Julie Skovsby (S):

Ja, vi står med en debat i dag, hvor der bestemt ikke kommer særlig mange klare svar. Et af de allerførste spørgsmål, der blev stillet til ordføreren i den her debat, var fra den socialdemokratiske arbejdsmarkedsordfører, hr. Torben Hansen, og han stillede spørgsmålet: Hvor mange mennesker falder nu ud af dagpengesystemet, og hvor mange mennesker kommer nu på kontanthjælp? Efterhånden fik vi et svar, der hed: Jamen det er omkring 1.000-2.000, der falder ud af dagpengesystemet, og cirka en tredjedel af dem vil så komme på kontanthjælp. Da der så blev spurgt nærmere ind til det, og hvorfor der var sat 1,5 mia. kr. af til kontanthjælp, ja, så hørte vi, at det tal godt kunne stige. Hvor meget vil det tal stige? Kan ordføreren svare klart på det?

Kl. 11:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:03

Ulla Tørnæs (V):

Nu siger fru Julie Skovsby, at der ikke kommer klare svar. Jeg synes faktisk, jeg svarede fuldstændig klart og præcist på, hvad der var det bedste løftebrud, jeg har oplevet i dansk politik, og fordi fru Julie Skovsby ikke kan lide svaret, påstår fru Julie Skovsby altså, at det er et uklart svar. Det hænger da ikke sammen.

Med hensyn til at fru Julie Skovsby så gentager det spørgsmål, som flere af hendes kollegaer allerede har stillet, vil jeg blot anmode om, at det bliver stillet ved den lovtekniske gennemgang undervejs i udvalgsbehandlingen.

Kl. 11:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tiden tillader yderligere en kort bemærkning, og det er fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 11:03

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, vi har haft en ret interessant diskussion om det med løftebrud osv. Sagen er jo den, at Venstre virkelig om nogen har slået sig op på at beskyldte alle andre for at være løftebrydere og til gengæld at sige, at Venstre vidste man hvor man havde. Og så har vi hørt ordføreren sige her, at man efter valget vistnok kom med nogle ændringer, og at man vistnok sagde, at man ville prøve og sådan nogle ting.

Det, der er interessant her, er jo, hvad Venstre sagde til vælgerne, inden man gik til valg i 2007, altså hvad det var, man kiggede folk i øjnene og lovede at man ville overholde, inden valget blev udskrevet. Det var, at dagpengeperioden ikke ville blive forkortet.

Jeg kan bare tage et citat her fra 2005 – det er i hvert fald før valget:

»En afkortning af dagpengeperioden svarer til en nedsættelse af dagpengene og falder inden for regeringens løfter om ikke at røre satserne.«

Det var hr. Claus Hjort Frederiksen, der sagde det til Børsen den 8. december 2005. Så man kiggede vælgerne i øjnene og lovede direkte ikke at røre ved dagpengeperioden, men på den anden side af valget løber man så fra det hele.

Er det ikke usmageligt først at skyde på alle mulige andre partier for at løbe fra deres løfter og sige, at Venstre ved man hvor man har, og så at gøre nøjagtig det samme selv?

Kl. 11:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Ordføreren.**Ulla Tørnæs (V):**

Jeg får mest af alt lyst til at spørge hr. Rasmus Prehn, om ikke han rent faktisk mener, at vi står over for en kæmpe udfordring, når det handler om at sikre, at vi har den nødvendige arbejdskraft til rådighed. Når man lytter til Socialdemokraterne, kunne det lyde, som om det er en udfordring, som Socialdemokraterne totalt negligerer. I hvert fald er man overhovedet ikke parat til at forholde sig til den kendsgerning, at vi står i en situation, hvor det er de store årgange, der forlader det danske arbejdsmarked, og at de skal erstattes af de små ungdomsårgange.

Hvordan vil Socialdemokraterne og hr. Rasmus Prehn sikre, at vi har de hænder til rådighed, der er brug for på det danske arbejdsmarked, hvad enten det er det offentlige eller det private arbejdsmarked?

Kl. 11:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 11:06

Rasmus Prehn (S):

Så vi fik da endelig indrømmelsen. På intet tidspunkt lykkes det Venstres ordfører at afvise, at der var tale om direkte løftebrud. Man brugte hele valgkampen 2007 på at kigge vælgerne i øjnene og love ikke at røre ved dagpengeperioden, og så gjorde man det alligevel.

Nu taler man udenom og spørger, om Socialdemokratiet ikke har noget. Jeg er sikker på, at hvad enten Venstres ordfører har cyklet, har taget bussen, har taget toget eller er kørt i bil ind til Folketinget, så har hun ikke kunnet undgå at se store, massive plakater fra Socialdemokratiet, hvor vi siger: Lad os arbejde 12 minutter mere hver eneste dag; lad os arbejde 1 time mere på en uge. Så kan vi faktisk løse noget af det her problem med den manglende arbejdskraft. Derudover har vi en opkvalificeringsstrategi, vi vil få nogle af de ledige på banen igen.

Så der er en fuldstændig klar og tydelig socialdemokratisk politik for, hvordan man gør det her uden at løbe fra løfterne. Der synes jeg at partiet Venstre skulle have hentet inspiration.

Kl. 11:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:07

Ulla Tørnæs (V):

Nu forholder det sig imidlertid sådan, at de 12 minutter, som hr. Rasmus Prehn mener at vi alle skal arbejde mere hver dag, jo ikke er andet end luftkasteller og fugle på taget, for det er jo ikke noget, der kan lovgives om. Det er jo noget, som indebærer, at hr. Rasmus Prehn og kompagni har pantsat deres handlefrihed hos fagbevægelsen. Fagbevægelsen er dybt splittet på det her område.

Så skulle det gå så vel, at hr. Rasmus Prehn skulle kunne lykkes med sit forslag om, at vi alle skal arbejde 12 minutter mere om dagen, hvilket jeg sagtens kan støtte hr. Rasmus Prehn i, så vil der gå rigtig, rigtig lang tid – i modsætning til ved en afkortning af dagpengeperioden. Det er lovgivningsstof, det er her, vi kan tage et medansvar for udviklingen i dansk samfundsøkonomi. Det er det, vi gør, det er det rigtige, vi gør, det er det nødvendige, vi gør, og vi gør det på det rigtige tidspunkt.

Kl. 11:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det var lang tid, men det er jo vigtige spørgsmål. Hr. Torben Hansen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 11:08

Kl. 11:12

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Socialdemokraterne vender sig stærkt imod regeringens foreslåede forringelse af dagpengene og dermed den danske model. Det her forslag halverer dagpengeperioden og gør det sværere at opnå dagpenge. Hvis man eksempelvis sammenligner det med et klippekort til bussen, er der lige pludselig kun halvt så mange klip til mere end den dobbelte pris, da optjeningen bliver gjort vanskeligere. Det vil ramme bredt og hårdt og tvinge tusindvis af mennesker på kontanthjælp, og derved vil mange i sidste ende blive nødt til at gå fra hus og hjem.

Det er også i klokkeklar modstrid med de løfter, som både regeringen og Dansk Folkeparti har givet vedrørende dagpengene, løfter, som er blevet gentaget ofte, bl.a. i august sidste år i forbindelse med Arbejdsmarkedskommissionens rapport og også her i Folketinget i april måned. Forslaget her vil være ruinerende for mange danske familier. Allerede for nuværende er der næsten 10.000 ledige på dagpenge, der har været ledige i mere end 2 år, og endvidere er der 25.000 ledige, der har været ledige mellem 1 og 2 år. Der er mange af dem, der vil komme på kontanthjælp, da der ikke for nuværende er et arbejdsmarked, der står og skriger på arbejdskraft. At det forholder sig sådan, vedgår regeringen jo også i lovforslaget, da man regner med ekstra udgifter til kontanthjælp i milliardklassen. Så det er en ren tilståelsessag, at mange ledige vil blive skubbet fra dagpenge til kontanthjælp. Tusindvis vil oven i dette ikke have ret til kontanthjælp, da de har en ægtefælle, der har arbejde, eller de har en formue på mere end 10.000 kr.

Med den her såkaldte genopretningspakke har regeringen også gjort efter- og videreuddannelse sværere og dyrere ved at skære både i VEU-godtgørelsen og SVU'en, Statens Voksenuddannelsesstøtte. Man har også skåret i fradragsretten for det faglige kontingent.

De stramninger, som VKO agter at gennemføre, vil forringe de væsentligste detaljer i den danske flexicuritymodel. De vil udhule sikkerhedsnettet og forringe de efteruddannelsesmuligheder, der sikrer arbejde, og som opretholder en arbejdsstyrke, der hurtigt kan omstille sig i takt med nye konkurrencemæssige vilkår. Regeringen har på den ene side i årevis rejst Europa tyndt for at holde skåltaler om den danske flexicuritymodel over for de andre EU-lande, mens de på den anden side, bakket ivrigt op af Dansk Folkeparti, støt og sikkert forringe modellen. Det er ikke genopretning, det er nedbrydning. Det hele er så også i det her tilfælde kommet som en tyv om natten.

Konklusionen på lovforslaget og pakken er egentlig klar. Efteruddannelsesmulighederne bliver voldsomt forringet, der kommer en kortere dagpengeperiode, og det bliver vanskeligere at genoptjene retten til dagpenge, mange vil ende på kontanthjælp, hvor man jo næsten kun skal eje den skjorte, man har på, for overhovedet at kunne få kontanthjælp, og det er et historisk svigt fra regeringens side over for de ledige og arbejdsmarkedet, og det er så langt fra at være socialt afbalanceret, som noget kan være. Uddannelse svigtes, voksen- og efteruddannelsen beskæres, SVU'en, som jeg sagde før, alt sammen det, der skal skabe vækst og arbejdspladser, og dernæst er der dagpengeperioden oveni med de drastiske konsekvenser til følge.

Socialdemokratiet ser det her som et frontalangreb på den danske model og flexicurity, et angreb, som Socialdemokratiet ikke er en del af, og derfor kommer det jo ej heller som nogen overraskelse, at Socialdemokratiet vil stemme nej til det her lovforslag.

Kl. 11:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er en række korte bemærkninger. Først er det hr. Peter Christensen.

Peter Christensen (V):

Et historisk svigt. Det synes jeg er en bemærkelsesværdig kommentar at give, al den stund vi havde forhandlinger og drøftelser om at forkorte dagpengeperioden i 2008, hvor Socialdemokratiet sådan set var positive over for det, på betingelse af at ydelserne blev sat op. Men det at have en kortere dagpengeperiode i sig selv fandt Socialdemokratiet sådan set ikke problematisk, og nu bliver det kaldt et historisk svigt. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Jeg kunne sådan set godt tænke mig at vide, om Socialdemokratiet vil ændre dagpengeperioden tilbage til 4 år, hvis de kan skaffe flertal for det efter et valg.

Kl. 11:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 11:12

Torben Hansen (S):

Svaret til hr. Peter Christensen er egentlig meget klart, og det kan hr. Peter Christensen også læse i »En Fair Løsning«, som jeg klart kan anbefale. Det er, at vi har meldt tindrende klart ud, at vi vil tage en drøftelse med arbejdsmarkedets parter om, hvordan man nu får vendt det her dagpengesystem, sådan at det bliver bedst muligt. Men det skal netop ikke være en spareøvelse, der går ind og ødelægger den danske flexicuritymodel, som regeringen er i gang med her.

Kl. 11:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 11:13

Peter Christensen (V):

Nu kan man sådan set overhovedet ikke læse noget som helst svar på mit spørgsmål ud af »En Fair Løsning«. Men jeg kan forstå, at det er noget, LO også skal afgøre. Der er temmelig mange ting hos Socialdemokratiet, der er parkeretovre hos LO. Men lige præcis med det her spørgsmål behøver man jo sådan set ikke at vente, fordi Harald Børsting, LO's formand, har været enormt klar. Han synes ikke, at det er i orden med en 2-årig dagpengeperiode. Derfor kender vi allerede LO's svar. Der er ikke nogen grund til at vente på det.

Så er der sådan set bare tilbage at høre, hvad Socialdemokratiet mener – ikke hvad LO mener, men hvad Socialdemokratiet mener. Vil man sætte dagpengeperioden tilbage til 4 år, hvis man kan få flertal for det?

Kl. 11:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 11:13

Torben Hansen (S):

Hvis det var sådan, at man havde hørt min ordførertale, ville man vide, at jeg sådan set også klart sagde, at det, der ligger her med 2 år, synes vi er for lidt. Det synes vi er for ringe, og det undergraver fuldstændig den danske model. Det undergraver flexicurity.

Derfor vil vi stadig væk som i »En Fair Løsning« række hånden frem til arbejdsmarkedets parter – og hr. Peter Christensen skal bemærke, at jeg sagde parter og ikke part – og sige, at vi godt vil tage en drøftelse af, hvordan man kan gøre det her bedre, men det skal ikke være en spareøvelse. Det skal være en drøftelse af, hvordan vi generelt kan få dagpengesystemet til at hænge sammen.

Men det, som regeringen for nuværende lægger på bordet her, kommer som en tyv midt om natten. Det ødelægger mange familiers

økonomi. 2 år er alt for lidt, og Socialdemokratiet stemmer tindrende klart imod, fordi vi ikke kan bruge det her til noget som helst.

Kl. 11:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:14

Kristian Jensen (V):

Jeg forstår det ikke helt. Der bliver sagt, at der kommer et klart svar, og svaret er: Vi holder et møde. Hvis hr. Torben Hansen nu virkelig mener, at en forkortelse af dagpengeperioden er så forfærdelig, som hr. Torben Hansen her giver udtryk for, må svaret da være, at de vil rulle det tilbage.

Så kan vi ikke bare få hr. Torben Hansens personlige holdning? Skal dagpengeperioden ruller tilbage – ja eller nej?

Kl. 11:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:15

Torben Hansen (S):

Jeg har over for hr. Kristian Jensen givet udtryk for, hvad min personlige holdning er, og det er også den, som Socialdemokratiet står for. Vi vil gerne tage en snak med arbejdsmarkedets parter om, hvordan vi gør det her bedre. Men det forslag, der ligger her, er en spareøvelse. Det er en undergravning af hele flexicuritymodellen. Det er en undergravning af den danske model. Det kan vi under ingen omstændigheder stå model til. Det vil skubbe tusindvis af mennesker over i kontanthjælpssystemet. Det er ikke socialdemokratisk politik, og det bliver heller aldrig socialdemokratisk politik.

Men der kan da ikke være noget forgjort i, at man starter med at tage en drøftelse med arbejdsmarkedets parter af, hvordan de kan se det her, frem for at man lige nu og her står og udsteder løfter om 3, 4, 5 eller 6 år. Vi må høre, hvad parterne siger, og så må vi tage den derfra bagefter.

Kl. 11:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:16

Kristian Jensen (V):

Det må være en meget mærkelig oplevelse at have hørt både hr. Torben Hansen og andre socialdemokrater i den seneste uges tid sige med den mest skingre tone, der overhovedet kan være i selv fru Mette Frederiksens toneleje, at det er helt forfærdeligt, hvad regeringen har foreslået. Det er helt forfærdeligt at gå fra 4 til 2 år. Når spørgsmålet så kommer, om man vil gå tilbage fra 2 til 4 års dagpengeperiode, er svaret: Nja, vi skal lige have spurgt oppositionens sande leder, Harald Børsting, om vi må. Vi skal lige spørge fagbevægelsen, om vi godt må foreslå det.

Når hr. Torben Hansen beder om at indkalde til trepartsmøde og høre arbejdsmarkedets parter, kan vi allerede nu forklare, hvad arbejdsmarkedets parter siger. LO har sagt nej. Dansk Arbejdsgiverforening har sagt ja. Hvad er der tilbage andet end at få et klart svar fra Socialdemokratiet? Vil man rulle forslaget tilbage, eller er det i virkeligheden teatertorden, og mener man, at forslaget faktisk er ganske glimrende – så glimrende, at selv Socialdemokraterne inderst inde, når de lukker øjnene, godt kan se, at det er en god idé?

Kl. 11:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:17

Torben Hansen (S):

Det er bestemt ikke teatertorden. Socialdemokratiet synes, det her forslag er dybt, dybt usympatisk. Vi kan også se i bemærkningerne til lovforslaget, at man rent faktisk regner med, at der skal bruges 1,5 mia. kr. ekstra på kontanthjælp, når det her bliver indfaset. Det vil sige, at regeringen med åbne øjne nu rent faktisk tager og smider tusindvis af mennesker ud af dagpengesystemet og ind i kontanthjælpssystemet. Det er kommet som en tyv om natten. Det går også ind og ødelægger den enkelte families økonomi. Derfor står det fuldstændig klart, at Socialdemokratiet er imod det her forslag.

Men vi vil gerne i modsætning til Venstre, der overhovedet ikke vil tage nogen som helst former for offentlig diskussion om det her, tage en diskussion bagefter om, hvordan vi så kan gøre det her bedre. Hvordan kan vi gøre det her bedre? Vi vil ikke komme som en tyv om natten, som andre har gjort.

Kl. 11:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Beskæftigelsesministeren har bedt om at komme med en bemærkning, og ifølge forretningsordenen har ministrene lov til det. Det betyder, at beskæftigelsesministeren får ordet nu, og så bliver der mulighed for korte bemærkninger til hende. Og så vender vi tilbage til ordføreren igen på et senere tidspunkt. Vi har brugt modellen på et andet tidspunkt her for ikke så længe siden. Man kan diskutere, hvor hensigtsmæssig den er, men der er altså mulighed for det.

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 11:18

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Tak. Forretningsordenen er jo sådan indrettet, at man som minister til hver en tid kan bede om ordet, og det gør jeg så her, fordi jeg ærlig talt føler anledning til at bryde ind i debatten for at få den på rette spor igen. Man kan jo undre sig over, at det kunne gå så galt så hurtigt for den socialdemokratiske ordfører, i og med at det ikke var mange spørgsmål, man nåede.

Det er ganske enkelt helt ude af proportioner, når den socialdemokratiske ordfører, hr. Torben Hansen, her på talerstolen siger, at forringelserne af dagpengesystemet vil betyde, at tusinder af mennesker vil blive sat på kontanthjælp. Det er også helt forkert, når hr. Torben Hansen antyder, at de ændringer, der nu vil komme til at ske i dagpengesystemet, ligesom kommer til at udstille Danmark som et meget dårligt land at være ledig i. Det er rent faktisk sådan, at det dagpengesystem, vi har i Danmark – også med de ændringer, der kommer til at ske nu – ligger helt på niveau med de lande, som vi normalt sammenligner os med. Og ikke mindst er der hr. Torben Hansens bevæggrund for ligesom at nævne »En Fair Løsning«, og at 12 minutters arbejde mere pr. dag skulle løse hele den udfordring, vi står over for.

Det er jo tre ting, der samlet set er med til fuldstændig at bringe den her debat af sporet, og det er også derfor, at jeg har valgt at bryde ind i debatten nu.

Kl. 11:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er en række korte bemærkninger. Vi kan selvfølgelig køre videre hele dagen og indtil kl. 5.00 i morgen tidlig, men jeg håber på en vis selvdisciplin i løbet af dagen, i forhold til at man ikke gentager, hvad der er blevet sagt tidligere. Jeg anser det ikke for sandsynligt, at det vil blive overholdt, men man har altid et fromt håb, når man sidder heroppe. Men vi tager en runde med korte bemærkninger, og i og med at sagen er så vigtig, som den er, tager vi dem efter de standardiserede regler. Det vil sige, at der maksimalt bliver 1 time til korte bemærkninger.

Det er først hr. Frank Aaen.

Kl. 11:21

Frank Aaen (EL):

Jeg vil bare, når nu vi har mulighed for at spørge ministeren på det her tidspunkt af debatten, bede om at få bekræftet, at det her er en milliardbesparelse, og at den milliardbesparelse betaales, ved at arbejdsløse mister deres dagpengeret og i stedet enten får 0 kr., fordi de er gift med en, der har indtægt, eller går fra dagpenge til kontanthjælp og på den måde mister indkomst. Er det ikke korrekt?

Er det ikke korrekt, at hele det her regnestykke, der er stillet op, bygger på det helt basale, at mennesker, der mister deres arbejde, samtidig mister penge, altså i forhold til hvis de fik dagpenge?

Kl. 11:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:22

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er fuldstændig korrekt, at der er en besparelse i det her forslag, men det, hr. Frank Aaen jo fuldstændig glemmer, er den aktive arbejdsmarkedspolitik, som vi har lagt for dagen. Senest har man jo set det med den langtidsledighedspakke, som er en massiv satsning over for langtidsledige, og som jo betyder, at vi har initiativer for knap og nap 0,5 mia. kr. til netop at imødegå den udfordring, som langtidsledigheden er.

Så hr. Frank Aaen kan jo ikke bare stille det her op som et besparelsesforslag, som hr. Frank Aaen jo ellers ynder altid at stille alting op, for tingene skal ses i sammenhæng. Og så glemmer hr. Frank Aaen jo også fuldstændig at kigge på den profil, der ligger i dagpengene nu, og som viser, at går man 2 år hen i en dagpengeperiode, så er der omkring 6 pct. af de dagpengemodtagere tilbage, i hvert fald hvis man tager det øjebliksbillede, der var fra marts måned her i år.

Kl. 11:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:23

Frank Aaen (EL):

Jamen hvis man gør en masse for at sætte folk i arbejde, er der jo ikke nogen grund til at afkorte dagpengeperioden. Det må være, fordi man ikke selv tror på, at folk kommer i arbejde, at man så afkorter dagpengeperioden for at spare penge. Og derfor er bundresultatet af det her – lige meget hvor mange ord der bliver puttet på – at mennesker, der bliver arbejdsløse, ikke alene mister deres indkomst som værende i arbejde, men også samtidig kommer til at miste dagpenge enten helt eller delvis.

Altså, er det ikke bare det, der er kernen? For hvis alt det gode, som ministeren står og snakker om, virkede, var der jo ikke nogen grund til at afkorte dagpengeperioden, vel?

Kl. 11:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:23

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nogle gange kunne man jo bare ønske sig, at verden var så nem, som den tilsyneladende er i Enhedslisteoptik, men sådan er det bare ikke, vil jeg sige til hr. Frank Aaen.

Sagen er den, at vi jo kan se, at profilen på dagpenge gør, at når man når hen omkring den tid, hvor dagpengene stopper, er der rigtig mange mennesker, der kommer ud på arbejdsmarkedet. Vi kan også se på dagpengeprofilen, at det er sådan – i hvert fald hvis vi tager det

førnævnte øjebliksbillede fra marts måned – at ca. 94 pct. af de mennesker, der var i dagpengesystemet, ikke havde nået 2-års-grænsen.

Så det vil sige, at det jo er et relativt lille område, som vi kommer til at arbejde med, altså med relativt få mennesker, men det ændrer ikke på, at en ændring af dagpengeperioden nu animerer flere til at komme ud på arbejdsmarkedet hurtigere, og at vi dermed også er med til at løse et problem, som vi jo kommer til at stå med lige om lidt, nemlig at vi også kommer til at mangle hænder på det danske arbejdsmarked. Jeg ved godt, at det er mange bolde at skulle holde i luften på en gang: at vi på den ene side står med en økonomisk vanskelig opgave, der skal løses nu, og på den anden side også har en fremtid, der skal tages hensyn til, nemlig en fremtid, hvor vi har en stor demografisk udfordring.

Kl. 11:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:25

Eigil Andersen (SF):

Jeg håber, ministeren er enig i, at hendes forgænger på posten, den nuværende finansminister, Claus Hjort Frederiksen, var regeringsrepræsentant også før sidste valg.

Den 31. maj 2007 udtalte Claus Hjort Frederiksen: Vi rører ikke ved dagpengeperioden.

Den 9. januar 2007 stod der i Information, at »beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen (V) vil med opbakning fra Socialdemokraterne ikke røre ved dagpengeperioden eller dagpengesatserne. Og det sker heller ikke efter næste valg, oplyser ministeren til Information.

»Vi risikerer, at det går ud over vores flexicurity, hvor det er nemt at hyre og fyre, hvis vi reducerer dagpengene. I givet fald vil lønmodtagerne nemlig ved overenskomstforhandlingerne kræve længere opsigelser eller bedre godtgørelser ved fyringer,« siger Hjort Frederiksen.«

Så lyder mit spørgsmål som følger: Er ministeren enig i, at der her er tale om et klart og dokumenteret løftebrud fra regeringens side?

Kl. 11:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 11:26

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan lige så godt sige ligeud til hr. Eigil Andersen, at et løftebrud for mig ville være, hvis ikke vi holdt vores løfte over for den danske befolkning om at holde økonomien på sporet.

Vi står over for en meget, meget stor opgave. Jeg er godt klar over, at SF ikke er et parti, der tager økonomien særlig alvorligt, men vi står over for en massiv udfordring på det økonomiske område. Den enorme indsats, som regeringen har gjort, mens den internationale finanskriser har bragt løs, betyder jo oven i købet, at vi sådan set står langt bedre, end man gør i mange andre lande. Men det ændrer ikke på, at vi har en stor økonomisk udfordring foran os. Den skal løses, og det gør vi med genopretningsplanen her. Og så er der i øvrigt ikke noget nyt i – det er fuldstændig det samme, som fru Ulla Tørnæs har nævnt op til flere gange tidligere – at vi har ønsket en dagpengereform.

Kl. 11:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

- Kl. 11:27
Eigil Andersen (SF):
 Det svar betyder jo, at det er en bekræftelse på, at der her er tale om løftebrud. Ministeren bevæger sig så ind i at forklare, hvorfor man har lavet det her løftebrud. Den plan, som Socialdemokratiet og SF har fremlagt, »En Fair Løsning«, er akkurat lige så økonomisk holdbar som den, regeringen har fremlagt, og også for de kommende år.
 Men jeg vil gerne spørge ministeren: Anser ministeren det for en god linje inden for politik, at man siger et og gør noget andet? Anser ministeren det for hensigtsmæssigt i forhold til et partis troværdighed, her Venstre, at man er dobbeltmoralisk og bryder et løfte, som man har afgivet før sidste valg?
- Kl. 11:28
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ministeren.
- Kl. 11:28
Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
 Jeg tror, hele diskussionen omkring løftebrud vist er noget, hr. Eigil Andersen skal diskutere med Socialdemokratiet i stedet for, for det er ligesom der, man har ekspertisen inden for det her område.
 Når det så er sagt, vil jeg godt lige anfægte hr. Eigil Andersens tro på og tiltro til sin plan, den omkring de 12 minutter mere, hvor man jo vil spørge fagbevægelsen. Lad mig bare lige minde hr. Eigil Andersen om, at der i fagbevægelsen er dyb splittelse omkring lige præcis de 12 minutter mere – som jo skulle give så meget, kan jeg forstå.
 Man kan i øvrigt også kigge på de praktiske eksempler. I Region Midtjylland forsøgte man at få sundhedspersonalet til at arbejde noget mere. Man spurgte 800 ansatte på sundhedsområdet i Region Midtjylland, om de ville arbejde mere, og 5 sagde, at ja, det ville de gerne. Og det giver mig bekendt ikke de der omkring 15 mia. kr., som hr. Eigil Andersen skal have skaffet.
- Kl. 11:29
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Fru Julie Skovsby.
- Kl. 11:29
Julie Skovsby (S):
 I forbindelse med det citat, der blev nævnt lige før og læst op, kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvor er det, regeringen har ændret sin politik, og hvor er det, man har ændret sin holdning til, hvordan arbejdsmarkedet fungerer?
 Den del af citatet, som jeg rigtig gerne vil have en kommentar til, er: »I givet fald vil lønmodtagerne nemlig ved overenskomstforhandlingerne kræve længere opsigelser eller bedre godtgørelser ved fyringer«.
 Det mener regeringen ikke længere.
- Kl. 11:29
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ministeren.
- Kl. 11:29
Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
 Jeg kan sige fuldstændig klart her i dag, at vi jo hele tiden har ønsket en dagpengereform. Det kan ikke komme bag på selv fru Julie Skovsby, at vi har ønsket det. Det var sågar sådan, at den tidligere beskæftigelsesminister indkaldte til forhandlinger, men da var der ikke et flertal. Så det var den situation, vi stod i.
 Så må jeg bare appellere til, at også fru Julie Skovsby tager den økonomiske situation, som vi er i, alvorligt. Jeg ved godt, at fru Julie Skovsby måske ikke synes, det er så galt endda, for jeg har forstået,
- Kl. 11:27
 at man jo bare kan ringe til EU, og så kan alting blive løst. Sådan er den virkelige verden desværre bare ikke, vil jeg sige til fru Julie Skovsby.
- Kl. 11:30
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Fru Julie Skovsby.
- Kl. 11:30
Julie Skovsby (S):
 Jeg ville ønske, at ministeren ville svare på mit spørgsmål, for det ville gøre debatten så meget mere rig.
 Det, jeg spurgte til, var, at hr. Claus Hjort Frederiksen som beskæftigelsesminister udtalte, at ved at man går ind og reducerer dagpengeperioden, vil det have den konsekvens, at lønmodtagerne ved overenskomstforhandlingerne vil kræve længere opsigelser eller bedre godtgørelser ved fyringer, og at det vil ødelægge den danske model. Hvordan er det, at regeringen ikke længere mener at det vil ske? Hvor er det helt præcis ved de her konsekvenser, at regeringen har ændret sin politik?
- Kl. 11:31
Den fg. formand (Pernille Frahm):
 Ministeren.
- Kl. 11:31
Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
 Lad mig sige fuldstændig klart, at der ikke er problemer med den danske model, heller ikke efter den her dagpengeændring, som er lagt på bordet nu. Den danske model og flexicurity bygger jo netop ikke på, at man har en dagpengetid i 4 år. Den danske model og flexicurity bygger på, at vi har en aktiv arbejdsmarkedspolitik, og det er jo netop den aktive arbejdsmarkedspolitik, fru Julie Skovsby fuldstændig glemmer. Og det kan ærlig talt godt undre mig lidt, i og med at fru Julie Skovsby jo i mange år har været en meget aktiv socialdemokrat og, ved jeg også, altid har arbejdet meget med og interesseret sig meget for arbejdsmarkedspolitik. Så det er jo der, hvor fru Julie Skovsby ganske enkelt gør regning uden vært.
- Kl. 11:32
Den fg. formand (Pernille Frahm):
 Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Magnus Heunicke.
- Kl. 11:32
Magnus Heunicke (S):
 Tak. Når vi alle sammen spørger til det her med løftebrud, er det, fordi ministeren og Venstre jo endnu ikke har kunnet komme med bare ét eksempel på, at man før sidste folketingsvalg fortalte vælgerne, at de, hvis de stemte på Venstre, ville få en regering, som arbejdede for at forringe dagpengene, for at afkorte dagpengeperioden. Tværtimod har vi jo en perlerække af citater, der siger det modsatte, nemlig at Venstres fremtrædende ministre og fremtrædende folketingsmedlemmer lovede vælgerne i valgkampen, at man ikke ville røre ved dagpengeperioden.
 Jeg har her et citat af den tidligere beskæftigelsesminister, Claus Hjort Frederiksen, fra Jyllands-Posten i 2006: »Vi siger også, at der ikke bliver tale om at indføre brugerbetaling eller afkorte dagpengeperioden. Det er nogle af de ting, som vi ikke tager fat på«. Det sagde den tidligere beskæftigelsesminister.
- Kl. 11:33
Den fg. formand (Pernille Frahm):
 Det er ministeren nu.

Kl. 11:33

Kl. 11:35

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg skal gøre det kort: Det kan ikke komme bag på hr. Magnus Heunicke, at vi i Venstre og i regeringen længe har ønsket en dagpenge-reform. Der har sågar været indkaldt til drøftelser af det. Det faldt på gulvet på daværende tidspunkt. Nu er der så et meget ansvarligt flertal her i Folketinget, som bl.a. omfatter Det Radikale Venstre, men jo ikke Socialdemokratiet, som ellers ynder at påstå, at de er et økonomisk ansvarligt parti. Men det kommer jo for en dag her, kan man sige, at det er Socialdemokratiet ikke. Alting er bare tilbage ved det gamle.

Kl. 11:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 11:33

Magnus Heunicke (S):

Jeg tror i hvert fald, at det kommer bag på rigtig mange vælgere, for man har jo ikke sagt det. Det er ikke blevet sagt i valgkampen. Og der skal jeg bare vide præcist: Næste gang der er valgkamp – forhåbentlig er det snart – hvad er det så, man ikke kan regne med, af det Venstre siger? Når Venstre siger, at det her er noget af det, man ikke vil gøre, betyder det så, at man ikke vil gøre det, eller betyder det, at det er man ligeglad med, for i løbet af valgperioden kan man jo alligevel bare ændre politik, som man vil, og som man har gjort her? Det er jo det, alle vælgerne nu er interesseret i, og derfor er det en stor og vigtig debat.

Har Venstre fuldstændig forladt det med, at man skal være et parti, som vælgerne kan stole på? For det her er i hvert fald noget, som man har lovet danskerne, både mig og alle vælgere, at man ikke vil tage fat på.

Kl. 11:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 11:34

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen hr. Magnus Heunicke kan godt spare sig den der retorik, for hr. Magnus Heunicke kan ligesom alle andre overhovedet ikke være i tvivl om, at vi længe har ønsket en dagpengereform. Vi har sågar indkaldt til forhandlinger om det, men da var der ikke et flertal.

Hr. Magnus Heunicke kan godt spare sig sine ideer om, at man kan komme igennem en økonomisk krise, uden at vi alle sammen kommer til at holde for. De der ideer om, at man bare lige kan ringe til fagbevægelsen og aftale med dem, at vi arbejder 12 minutter mere om dagen, og at alting så er løst, er fugle på taget, vil jeg sige til hr. Magnus Heunicke. Det har ikke noget med virkelighedens verden at gøre.

Jeg så gerne, at danskerne arbejdede noget mere, men jeg kan ikke bare lige ringe til LO-huset og spørge: Er det så i orden?

Der er man i øvrigt uenig i den daglige ledelse, for Dennis Kristensen har da tydeligt meldt ud på det her område, at han ikke er enig med de andre.

Kl. 11:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om kort bemærkning, er hr. Torben Hansen. Det er i hvert fald det, der er skrevet her på listen, men da han ikke er her, må vi gå videre til fru Kirsten Brosbøl.

Kirsten Brosbøl (S):

Vi må jo i hvert fald konstatere, at regeringen i modsætning til os ikke har tænkt sig at tage fagbevægelsen med på råd, når man laver store ændringer af dagpengesystemet. Som den forrige spørger siger, har vi altså her at gøre med, at før et valg siger man en ting, og efter et valg gennemfører man noget andet. Faktisk kan vi se, at beskæftigelsesministeren selv i februar måned har været ude at sige i Ugebrevet A4 – februar måned i år vel at mærke, og det er jo ikke så forfærdelig lang tid siden – at der ikke er planer om en dagpengereform. Hvad er det, der er sket siden februar 2010, siden den samme minister nu står i dag på talerstolen og siger: Hov, nu er situationen altså en helt anden, nu er vi altså nødt til at gå ind at skære i dagpengene, selv om vi hverken har sagt det før et valg eller har advaret folk om det i god tid, sådan at man kan indstille sig på det?

Kl. 11:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 11:36

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg bliver simpelt hen nødt til fuldstændig at anfægte fru Kirsten Brosbøls tilgang til aftaler med fagbevægelsen og anfægte, at regeringen ikke skulle være interesseret i at lave aftaler med fagbevægelsen.

I mange uger har jeg forhandlet en langtidsledighedsplan bl.a. med fagbevægelsen. Samtlige punkter, der er lagt frem i den massive indsats omkring langtidsledighed, er fagbevægelsen enig i. LO har siddet med ved bordet. Så sprang LO lige i målet. Ja, det vil sige, det var ikke hele LO, men det var et flertal i LO, for hr. Dennis Kristensen synes jo, at det her var en fremragende plan. Så fru Kirsten Brosbøl er fuldstændig galt afmarcheret med hensyn til samarbejde med fagbevægelsen.

Det, der er sandheden, er jo, at årsagen til, at man sprang i målet, skal man finde i hr. Harald Børstings udtalelser, som går på, at selv om en borgerlig regering lægger de samme ting på bordet som en eventuel S-SF-regering, vil man ikke gå med. Altså, det er et spørgsmål om farven og ikke om indholdet. Så fru Kirsten Brosbøl er altså totalt på afveje, og ærlig talt ville det være en fordel, hvis man også fulgte lidt med i, hvad der skete uden for Christiansborg.

Kl. 11:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 11:37

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg synes jo, at beskæftigelsesministerens arrogance både over for fagbevægelsen og over for alle de mennesker, som nu står og kan se frem til en forkortelse af dagpengeperioden på 2 år, taler for sig selv. Så det skal jeg lade være med at kommentere yderligere på.

Jeg vil bare igen sige til beskæftigelsesministeren, at i februar måned, den 15. februar 2010, altså i år, sagde beskæftigelsesministeren til Ugebrevet A4:

»Det er overhovedet ikke aktuelt med en dagpengereform, og derfor vil jeg ikke tale om det. Vi skal ikke gøre folk usikre på deres økonomi.«

Vil det sige, at beskæftigelsesministeren altså nu mener, at det, man gør, nemlig at forkorte dagpengeperioden med 2 år, er at gøre folk usikre på deres økonomi, og at det altså er det, som regeringen nu gør med vidt åbne øjne, selvfølgelig hårdt presset af Dansk Folkeparti? For vi skal jo lige huske på, at det her altså var noget, hvor om regeringen før et valg sagde, at det havde man overhovedet ikke

planer om at røre, og i februar måned sagde, at det er noget, der vil gøre folk usikre på deres økonomi.

Kl. 11:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:38

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan da godt forstå, at fru Kirsten Brosbøl ikke vil diskutere forholdet til fagbevægelsen og det at lave aftaler med fagbevægelsen mere, for fru Kirsten Brosbøl tog så gruelig fejl lige før.

Når det så er sagt, vil jeg sige: Nej, de her ændringer i dagpenge-reformen skal jo netop ses i sammenhæng med bl.a. den langtidsløst-igheds pakke, som jeg lige har aftalt, og hvor i øvrigt, bare lige i pa-rentes bemærket igen, fagbevægelsen er enig i samtlige punkter.

Men tingene skal ses i en sammenhæng. Man kan jo ikke bare hive ting ud og så sige: Nå o.k., så ser verden sådan ud. Nej, man bliver nødt til at se verden som et samlet billede, og det glemmer fru Kir-sten Brosbøl fuldstændig.

Derudover bliver jeg bare nødt til igen at sige, at det aldrig nogen sinde har været en hemmelighed, at vi har ønsket en dagpengere-form. Vi har sågar indkaldt til forhandlinger om det tidligere.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg har lavet nogle grafologiske studier her af talerlisten, så man lige kan høre, hvem det er, der har bedt om korte bemærkninger ifølge de optegnelser, jeg kan tyde her: Hr. Torben Hansen, hr. Lennart Dams-bo-Andersen, fru Maja Panduro, hr. Morten Bødskov og hr. Rasmus Prehn.

Det er så først hr. Torben Hansen.

Kl. 11:40

Torben Hansen (S):

Tak, fru formand. Jamen jeg synes jo, at de tidligere korte bemærk-ninger til fulde viser, at det, som regeringen er i gang med her, er et tindrende klart løftebrud, og det er et løftebrud, der endda også er kommet som en tyv om natten. Jeg forstår ikke, hvorfor regeringen ikke bare indrømmer, at o.k., man er løbet fra alt, hvad man tidligere har sagt, for så kunne vi jo komme lidt tidligere hjem. Og jeg kan forstå, at det er blevet in at sige undskyld, også fra andre ministres side, dog en gang imellem lidt sent, og så har man jo muligheden for at gøre det nu, så der ikke går 2 måneder. Men nu er det ministerens lovforslag, og der står bl.a. i bemærkningerne:

»Besparselsen modsvares – særligt når man ser bort fra den ændrede adfærd – i et vist omfang af merudgifter til kontanthjælpsmod-tagere fordelt med en merudgift på skønsmæssigt 1.330 mio. kr. til kontanthjælp og en merudgift på 245 mio. kr. til aktivering ...«

Hvor mange regner beskæftigelsesministeren med falder ud af dagpengesystemet og over på kontanthjælp, og hvor mange regner man med falder ud af dagpengesystemet til absolut ingenting? Det må man da have en beregning af, når man kan skrive op, hvor meget det kommer til at koste.

Kl. 11:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 11:41

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu troede jeg sådan set ikke, at hr. Torben Hansen var så optaget af, at man skulle tidligere hjem. Jeg troede sådan set, at man skulle arbejde 12 minutter mere om dagen; det er jo i hvert fald det, der står i Socialdemokraternes planer. Men sådan kan man se, at når det kom-

mer til en selv, er alting bare anderledes; så er det med at slippe så nemt som overhovedet muligt.

Med hensyn til hvad der står i lovforslaget, kan jeg bare sige, at jeg går ud fra, at hr. Torben Hansen er fuldstændig klar over, hvor-dan man regner i lovforslag, og hvilke lovtekniske ting der skal ind i et lovforslag, f.eks. det, at man jo ikke regner med de 13.000 ekstra, der kommer ud på arbejdsmarkedet. Det kan man ikke regne med; sådan er det rent teknisk set. Og hvis hr. Torben Hansen så vil sige – det kan jeg jo allerede se nu at han vil, for hr. Torben Hansen har allerede markeret, inden jeg er færdig med at tale – at uha, det lyder dog helt utroligt mærkeligt, så kan jeg jo bare sige, at Socialdemo-kraterne sidst, da man fremlagde en ændring til en afkortelse af dag-pengeperioden, regnede på fuldstændig samme måde. Så for at bruge en af mine tidligere kollegaers udtryk vil jeg altså sige til hr. Torben Hansen: Der er vist ikke noget at komme efter.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Formanden sætter pris på, at man markerer i god tid, vil jeg bare lige sige. Hr. Torben Hansen for anden gang.

Kl. 11:42

Torben Hansen (S):

Tak, fru formand. Jamen jeg synes egentlig, det kunne være befrien-de, hvis det var sådan, at beskæftigelsesministeren engang imellem aflagde sig den politisk ordfører-kasket, hun tidligere bar, og så prø-vede helt konkret at svare på spørgsmålet, punkt 1: Man regner med merudgifter på 1,3 mia. kr. til kontanthjælp, og når man regner med merudgifter, må man også have regnet på, hvor mange man regner med vil falde ud af dagpengesystemet og over på kontanthjælp. Svæ-rere kan det da ikke være. Punkt 2 må man jo også have regnet på, hvor mange der vil falde ud af dagpengesystemet, og som ikke kan få kontanthjælp. Det er det, der er spørgsmålene i al deres simpel-hed. Det er ikke et spørgsmål om teknik og lovteknik og om bereg-ninger, og hvad ved jeg.

Man må, når man i nattens mulm og mørke har siddet i de her natlige forhandlinger, også kunne svare på det, man må jo også have lavet en beregning over, hvor mange det her går ud over. Man har i hvert fald regnet på, hvor mange der kom på kontanthjælp.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 11:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Ja, altså, nu skal hr. Torben Hansen ikke tage fejl. Jeg betragter det bestemt som en hæder, at hr. Torben Hansen stadig væk synes, at der er en politisk ordfører tilbage i mig, så det skal hr. Torben Hansen bestemt ikke tage fejl af. Når hr. Torben Hansen så spørger til de her beregningstekniske elementer, vil jeg bare igen lige henlede op-mærksomheden på, at det er helt almindeligt, at man regner på den her måde. Det er jo sådan – som jeg går ud fra at hr. Torben Hansen godt er klar over – at hovedeffekten af lovforslaget er 13.000 ledige, der kommer i arbejde, og at det på sigt så styrker de offentlige fi-nanser med 4 mia. kr., og det skønnes, at antallet af ledige, der falder ud af dagpengesystemet og kommer på kontanthjælp, vil være min-dre end 1.000 mennesker. Men når det så ikke er regnet med i det her lovtekniske arbejde, der ligger, er det, fordi man ganske enkelt ikke gør det. Man tager f.eks. ikke hensyn til de 13.000 ekstra, som kommer ud på arbejdsmarkedet, og man sætter også ledighedsskøn-net efter det skøn, som man regner med at der er i 2011, hvor ledig-hedsskønnet er sat til 135.000 – og lad mig så bare lige sige, at ledig-heden jo p.t. er 114.000.

Det er den rent tekniske forklaring, og i og med at hr. Torben Hansens parti jo også har været med i regeringer førhen, regnede jeg faktisk med, at det da måtte være børnelærdom.

Kl. 11:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:44

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg havde sådan set forventet, at når nu ministeren tager ordet sådan uden for talerrækken, er det netop for at få rettet op på og kommenteret nogle af de ting, som vi har talt om her i starten af forhandlingen – hvor der ikke har været mulighed for de tidligere ordfører for at svare på de ting, der blev spurgt om. Og så kan jeg ikke forstå, hvorfor det kan være så svært for ministeren nu at sige, helt nøjagtigt hvor mange mennesker hun forventer lander på kontanthjælp, falder ud af dagpengesystemet efter 2 år, når nu den her nye lov træder i kraft.

Kl. 11:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 11:45

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg er helt i tvivl om, hvorvidt hr. Lennart Damsbo-Andersen simpelt hen har bare har brugt sin tid på at forberede spørgsmålet og så helt fuldstændig har glemt at høre, hvad jeg svarede på det tidligere, for det er jo fuldstændig det samme spørgsmål, og derfor kan jeg også svare fuldstændig det samme: I lovtekniske beregninger som dem, der er her, tager man ikke hensyn til de 13.000, som kommer i arbejde. Desuden er det sådan, at man lægger ledighedsskønnet på det, som findes for 2011, altså 135.000.

Det betyder så, at man jo ikke får de effekter med, som entydigt vil komme, men regner vi sideløbende på det, siger det regnestykke, at det er omkring 1.000 mennesker eller mindre end 1.000 mennesker, der kommer på kontanthjælp. Og jeg kan godt forklare det en gang mere for hr. Lennart Damsbo-Andersen, men sådan har det altid været; sådan regnede man også i det gamle forslag, som Socialdemokraterne fremsatte i sin tid, hvor man nedsatte dagpengeperioden fra de 7 år til de 5 år. Sådan er den rene lovteknik.

Kl. 11:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 11:46

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Så kan jeg forstå, at der virkelig er tale om hastværk og lovsjusk i det, vi er i gang med her, når hverken ministeriet eller ministeren overhovedet har været inde og kigge på, hvad konsekvenserne af det, som man kommer og foreslår, reelt er.

Så kunne jeg tænke mig spørge om, hvor mange af de andre tal, som nævnes i forbindelse med det her lovforslag, der heller ikke passer. For hvis der ikke har været beregnet noget som helst og man bare slår op i gamle bøger og ser, hvad det måske kan have været, kan man se, at der jo ikke ligger noget ordentligt grundlag for hele det scenari, vi er i gang med her. Hvor mange af de tal, som vi blev præ-senteret for, stemmer?

Kl. 11:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg må sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen, at det, jeg prøver på at forklare, er, at vi regner på fuldstændig samme måde, som man altid har gjort, fordi det er det, der er tradition for i Folketinget. Sådan er det med lovforslag: Der regner man ikke de her effekter ind. Og det er ikke gamle tal, for det er sådan set også et ledighedsskøn for 2011 – så jeg vil sige, at man dog skulle have været usædvanlig forudseende, dengang Socialdemokraterne ændrede dagpengeperioden fra de 7 år til de 5 år. Sådan er det jo ikke.

Der er lagt fuldstændig de samme forudsætninger ind, som man altid gør her i Folketinget. Jeg anerkender, at det kan være svært, men sådan er lovteknik, og sådan er det, når man fremsætter lovforslag. Så jeg må sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen, at der ingen fikumdik er i det her, hvis det er det, hr. Lennart Damsbo-Andersen ligesom forsøger at antyde.

Kl. 11:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 11:48

Maja Panduro (S):

Det er jo meget klassisk, at hvis man har en dårlig sag, angriber man bare med alt, hvad man har, og det synes jeg er meget tydeligt at se er det, der sker for ministeren lige nu. Ministeren bliver ved med at sige, at det ikke kan komme bag på nogen, at Venstre ønsker en dagpengereform, men jævnfør det citat, som fru Kirsten Brosbøl læste op før, kommer det jo altså tilsyneladende bag på ministeren selv. Når ministeren for 3 måneder siden sagde, at hun ikke havde lyst til at tale om en dagpengereform, fordi det overhovedet ikke var aktuelt, og at man ikke skulle gøre folk usikre på deres økonomi, har jeg lyst til at spørge ministeren: Tror ministeren, at folk bliver mere eller mindre usikre på deres økonomi af, at man ikke vil tale om en reform og siger, at det ikke er aktuelt, og så alligevel hen over natten uden overhovedet at advare folk om det gennemfører den? Bliver folk mere eller mindre usikre på deres økonomi af det?

Kl. 11:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 11:48

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg er ikke i tvivl om, at folk ser det her i sammenhæng med den meget aktive arbejdsmarkedspolitik, som regeringen jo netop har lagt for dagen, senest med langtidsledighedsplanen, som jeg vedgår at Socialdemokraterne står fuldstændig uden for, på trods af at dele af fagbevægelsen jo siger, at det er helt forkert, at man står uden for, og til trods for at det bl.a. er fagbevægelsens egne forslag, der er med, og at fagbevægelsen er enig i alle de forslag, der ligger, og at Det Radikale Venstre i øvrigt har stemt for, fordi de er ansvarlige.

Når timingen i den her reform er fuldstændig korrekt, er det jo, fordi vi er i et gryende opsving lige nu, og jeg kan i øvrigt også sige, at Nationalbanken i dag har sat positive væksttal på for tredje kvartal. Så alting ser anderledes ud, og derfor må man også tage ansvaret. Hvis man var uansvarlig, vil jeg sige til fru Maja Panduro, lod man jo netop dansk økonomi sejle sin egen sø, og så ville man bare lade hånt om, at vi ville komme til at betale med velfærden om nogle år.

Kl. 11:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det fru Maja Panduro igen.

- Kl. 11:50
Maja Panduro (S):
Så det ansvarlige er altså at løbe fra alle de løfter, man har givet vælgerne før valget, og i øvrigt også fra de ting, som man har sagt til vælgerne for 3 måneder siden eller for regeringens finansministers vedkommende den 29. april i år. For en måned siden sagde regeringens finansminister, at det ikke p.t. var aktuelt med en dagpengereform. Det sagde han for en måned siden, og jeg synes bare, det ville klæde beskæftigelsesministeren at forholde sig til det, som hun selv er citeret for i Ugebrevet A4 for 3 måneder siden, altså at det ikke giver nogen mening at tale om en dagpengereform, fordi det slet ikke er aktuelt og man ikke skal skræmme folk.
- Kl. 11:51
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.
- Kl. 11:51
Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jeg tror, jeg har haft så rigelig lejlighed til at forholde mig til det i dag, og jeg tror også, at fru Maja Panduro har haft så rigelig lejlighed til at høre mine svar, nemlig at man på den ene side skal se det her i sammenhæng med den aktive beskæftigelsespolitik, og at der på den side altså er en regning, der skal betales. Jeg går ud fra, at fru Maja Panduro godt er klar over, at den massive indsats, som regeringen har gjort for at føre Danmark så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt, har betydet, at et sted mellem 75.000 og 80.000 danskere færre har mistet deres arbejde end ellers. Det koster, og den regning skal nu betales. Og jeg vil bare sige til fru Maja Panduro, at var man uansvarlig, havde man ladet regningen ligge, fuldstændig ligesom Socialdemokraterne har valgt at gøre.
- Kl. 11:51
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.
- Kl. 11:51
Morten Bødskov (S):
Man må jo i den grad sige, at der her er tale om en aktiv beskæftigelsespolitik, for det her forslag kom jo som en tyv om natten, som et lyn fra en klar himmel, hvor ingen – ingen – havde set det. Der var ingen, der havde fået noget at vide af regeringens egne ministre. Og den regning, som de arbejdsløse, der nu sidder og kigger på den her debat, skal betale, er jo for de store ufinansierede skattelettelser, kæmpe skattelettelser i øvrigt, til bankdirektører og andre i det her land. Og jeg synes stadig væk, beskæftigelsesministeren mangler at svare på spørgsmålet: Hvad er det, der er sket, siden beskæftigelsesministeren indtil for 3 måneder siden fortsatte med at sige det, finansministeren sagde inden valget, nemlig at man ikke agtede at røre ved dagpengene? Hvad er det, der er sket på de 3 måneder, siden man nu agter at trække tæppet, altså forsørgelsesgrundlaget, væk under tusindvis af arbejdsløse i vores land?
- Kl. 11:52
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.
- Kl. 11:52
Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Det, der er sket, er, at der er kommet en regning, der skal betales nu. Vi har ført Danmark lempeligt igennem den internationale finanskrisen, og vi har oven i købet ført Danmark så lempeligt igennem, at sammenligner vi os med andre lande, viser det sig, at det jo ser meget, meget værre ud der, og det er jo ikke bare lande som Grækenland og andre sydeuropæiske lande, det er også lande, som vi nor-
- malt sammenligner os med. Regningen skal betales, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov, og det vil være helt uansvarligt af en regering ikke at betale den regning.
- Lad mig så lige anfægte det, hr. Morten Bødskov nu igen har sagt, nemlig at skattelettelserne er ufinansierede: Det ved hr. Morten Bødskov ganske godt er forkert.
- Kl. 11:53
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er det hr. Morten Bødskov.
- Kl. 11:53
Morten Bødskov (S):
Ministeren har jo tidligere været politisk ordfører, så jeg går ud fra, at hun kender forskel på underfinansierede og ufinansierede skattelettelser. Den skattelettelse, man gav i 2007, har regeringen jo selv sagt var finansieret inden for rammerne af 2015-planen, og når 2015-planen ikke hænger sammen, er den jo ikke finansieret.
- Derfor er det jo bare det, der er virkeligheden. Hvis man ikke vil indrømme, at man begår et klokkeklart løftebrud – et af danmarkshistoriens største løftebrud er det, man lægger op til her – så må jeg jo sige: Hvem er det så, der skal betale regningen for det hul, man også selv har været med til at slå i kassen? Det er jo klart, at selvfølgelig har finanskrisen gjort ondt, men en stor del af det budgetunderskud, vi står med nu, kommer jo som følge af underfinansieringen i skattereformen 2009 og af de ufinansierede skattelettelser, som regeringen i øvrigt har givet. Så sig det dog, som det er, til de arbejdsløse, der sidder og kigger på det her: Det er jer, der kommer til at betale regningen for den skattelettelse, vi har valgt at give de bedst stillede i vores samfund.
- Kl. 11:54
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.
- Kl. 11:54
Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Hr. Morten Bødskov ved udmærket godt, at han nu er ude på dybt, dybt vand, for de skattelettelser, der er blevet gennemført, er selvfølgelig finansierede. Det ved hr. Morten Bødskov udmærket godt. Men jeg synes i virkeligheden, at hr. Morten Bødskov fuldstændig negligerer det principielle her i dag. Jeg troede ærlig talt, hr. Morten Bødskov af alle var interesseret i at være – eller i hvert fald se ud som om, han er – økonomisk ansvarlig. Det, der er kommet for dagen her på det seneste, er jo, at det er Socialdemokraterne ikke. Socialdemokraterne er ikke villige til endnu selv her i 2010 at påtage sig rollen som økonomisk ansvarlig. Det er da lidt sølle.
- Kl. 11:55
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er det hr. Rasmus Prehn, der har bedt om en kort bemærkning.
- Kl. 11:55
Rasmus Prehn (S):
Jeg noterer mig jo, at ministeren gør særlig meget ud af at nævne årstallet 2010. Inden for det årstal har ministeren haft en hel variation af forskellige holdninger, så det er lidt mærkeligt at pinpointe det årstal og sige, at i 2010 skal man være parat til sådan og sådan. For bare 3 måneder siden var ministeren selv ude og sige, at det ville gøre folk usikre, hvis man ændrede i dagpengeperioden, fordi ministeren udmærket godt vidste, at det ville betyde, at folk kunne risikere at skulle sælge deres hus, at gå fra hus og hjem, at sige farvel til deres efterløn på længere sigt osv. Så det med at sige, at der er en regning, der skal betales nu, er jo ikke noget, ministeren sagde for bare 3 måneder siden, det er jo noget nyt.

Jeg synes, at ministeren en gang for alle skal erkende, at når det er, man står i dag på talerstolen og forsvarer det, man ikke var villig til at forsvarer for ganske få uger siden, er det, fordi Dansk Folkeparti har presset regeringen til det. Regeringen står nu og leger ansvarlig, men i virkeligheden fører man en anden politik end den, man egentlig lagde frem for ganske få uger siden. Det er Dansk Folkeparti, der har presset regeringen til det her, selv om ministeren godt selv ved, at det er noget, der får katastrofale følger for dem, der bliver ramt.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 11:56

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nogle gange kan jeg godt blive lidt i tvivl om, hvilken verden hr. Rasmus Prehn egentlig lever i. Vi har oplevet en international finanskrisen af dimensioner. Regeringen har ført Danmark igennem på den mest lempelige måde, det er muligt. Det har vi gjort, ved at vi har påvirket dansk økonomi med SP-udbetalinger, skattelettelser, fremrykning af investeringer; i det hele taget en massiv indsats. Det har sammen med den lave rente betydet, at vi er kommet igennem den internationale finanskrisen med et sted imellem 75.000 og 80.000 færre arbejdsløse, end vi ellers ville. Det er den situation, vi står i nu, og jeg tror ærlig talt, at de 75.000-80.000 mennesker godt ville høre, hvad hr. Rasmus Prehn har at sige til dem, for de 75.000-80.000 mennesker er selvfølgelig rigtig, rigtig godt tilfredse med, at regeringen har ført Danmark igennem krisen så lempeligt, som vi har.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 11:57

Rasmus Prehn (S):

Nu bliver jeg altså usikker på, hvor det er, ministeren befinder sig henne, det må jeg ærlig talt sige. For hvis det var sådan, at ministeren bare lyttede en smule til de mennesker, der nu står i en situation, hvor de faktisk lyttede til regeringen og troede på, at den ikke ville røre dagpengeperioden, og lige pludselig fik trukket tæppet væk under sig, risikerer at skulle gå fra hus og hjem og andet, ville hun vide, at de ryster i bukserne over det her, de forstår ikke det her. Og det, de slet ikke forstår, er, at regeringen på ganske få måneder kan gå fra at give skattelettelser i hundredetusindkronersklassen til de allerrigeste i det danske samfund til nu at sige, at nu skal regningen betales, og det er jer, der har mindst, der skal betale. Det kan de ikke forstå. Det er den verden, jeg er ude at lytte til. Der synes jeg at ministeren skulle komme ud og lytte efter, for så ville ministeren vide, at det er fuldstændig komplet uforståeligt, at man med den ene hånd kan give til de rigeste og med den anden hånd kan tage fra de fattigste.

Kl. 11:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 11:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo en omgang sludder fra hr. Rasmus Prehns side. Det er i øvrigt sådan, og det går jeg da ud fra at hr. Rasmus Prehn godt er klar over, ellers har hr. Rasmus Prehn da i hvert fald ikke sat sig alt for godt ind i sagen til i dag, at de her ændringer kommer til at gælde fra om 2 år, forstået på den måde, at man har 2 år til at finde sig et job. Så der er jo ikke noget med, at vi bare lige hiver tæppet væk under folk. Tværtimod skal det her ses i sammenhæng med den aktive ar-

bejdsmarkedspolitik. Jeg går ud fra, at hr. Rasmus Prehn har sat sig så meget ind i virkeligheden, at han godt er klar over det. Det skal selvfølgelig ses i sammenhæng med bl.a. den langtidsledighedspakke, som vi lige har indgået aftale med bl.a. Det Radikale Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og så også hr. Per Ørum Jørgensen om, til 0,5 mia. kr. Så den der går altså ikke i den virkelige verden, må jeg sige til hr. Rasmus Prehn.

Kl. 11:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Line Barfod har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 11:59

Line Barfod (EL):

Hvis ministeren så vil forholde sig til den virkelige verden, vil hun se, at der lige nu er masser af skolelærere, SOSU'er, HK'ere, gartnere og mange andre, der bliver fyret rundtom i kommunerne. Med den forringelse, som regeringen og Dansk Folkeparti gennemfører her, vil disse mennesker om 2 år ikke længere kunne få dagpenge, men skal over på kontanthjælp, hvis de kan få det og ikke har en ægtefælle, der skal forsørge dem, eller har en ejerbolig, som der er lidt fri-værdi i. Og så er det, jeg ikke kan forstå ministerens lovforslag. Der er blevet spurgt til det et par gange, og jeg håber, ministeren nu kan komme med et svar. Når man i lovforslaget regner med, at udgiften til kontanthjælp vil øges med 1,3 mia. kr., er det så, fordi man regner med, at der cirka vil være 13.000 mennesker, der ryger på kontanthjælp som følge af det her forslag, eller er det, fordi man har et forslag om at hæve kontanthjælpen til 1 mio. kr. pr. person?

Kl. 12:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:00

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg havde egentlig forventet, at der med den relativt lange parlamentariske erfaring, fru Line Barfod er i besiddelse af, ville være en lidt større forståelse for den måde, man arbejder på rent lovteknisk. Nu ved jeg i øvrigt, at fru Line Barfod også har en juridisk baggrund, så der er jo ingen tvivl om, at fru Line Barfod godt kender til de måder, som man rent lovteknisk fremsætter forslag på.

Jeg kan godt gentage – jeg har sagt det op til flere gange – at det rent lovteknisk er sådan, at man i de beregninger, der ligger, ikke tager hensyn til, at beskæftigelsen stiger med 13.000 mennesker. Derudover lægger man et ledighedsskøn for 2011 ind, der siger 135.000 ledige. Vi har 114.000 ledige lige nu. Når jeg så regner ud på lommeregneren efterfølgende, hvad det her vil komme til at betyde i den virkelige verden og ikke i den lovtekniske verden, så vil det efter mit bedste skøn betyde, at mindre end 1.000, måske omkring 1.000, vil komme på kontanthjælp.

Kl. 12:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Line Barfod.

Kl. 12:01

Line Barfod (EL):

Betyder det, ministeren nu siger, at der står noget forkert i lovforslagets bemærkninger? Normalt skal regeringen fremlægge fuldstændig objektivt og loyalt over for Folketinget, hvad man forventer at konsekvenserne vil være af det lovforslag, man kommer med, både i forhold til økonomi og i forhold til de mennesker, det handler om. Betyder det, ministeren nu siger, at det, ministeren har skrevet i lovforslaget, om, at man regner med, at udgiften til kontanthjælp vil stige til 1,3 mia. kr., er forkert? Det må da være rimelig enkelt for mini-

steren at svare på, om det, der står i lovforslaget, er forkert, eller om man rent faktisk regner med, at det er omkring 13.000 mennesker, der kommer på kontanthjælp som følge af forslaget.

Kl. 12:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 12:02

Kl. 12:02

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes, at fru Line Barfod skulle bruge tiden fra nu og frem til anden og tredje behandling på at prøve at gennemse, hvordan man tidligere har beregnet dagpengeændringer som den her. Det er fuldstændig på den samme måde. Sådan er traditionen i Folketinget, sådan er traditionen vedrørende lovtæknik. Så fru Line Barfod kan egentlig godt spare sig den retorik, som hun forsøger med her i dag.

Kl. 12:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 12:03

Ole Hækkerup (S):

Jo tak. Det, vi diskuterer her, er jo Dansk Folkepartis store sejr. Hvis ministeren havde kunnet bestemme, hvis Venstre og Konservative havde kunnet bestemme, havde vi jo ikke stået med det her forslag. Hvis ministeren havde kunnet bestemme, havde vi nu stået og behandlet et forslag om at fastfryse folkepension, førtidspension osv. osv. Men ind kom Dansk Folkeparti i forhandlingerne, og så kom beskæringen af dagpengeperioden. Det er sikkert næppe nyt for ministeren, at regeringen havde foretrukket en anden løsning.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren er rigtig, rigtig ærgerlig over, at man var nødt til at give Dansk Folkeparti den her indrømmelse om at beskære dagpengeperioden og trække forslaget om at forringe overførselsindkomsterne.

Kl. 12:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 12:04

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes, det her er en utrolig god og afbalanceret løsning.

Kl. 12:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 12:04

Ole Hækkerup (S):

Det må man nok sige. Man må jo i den der forhandlingssituation have siddet lidt med valget om, hvis økonomi det er, man vil skabe usikkerhed om. Er det overførselsindkomstmottagerne, vi vil skabe usikkerhed for, eller er det dagpengemottagerne, vi vil skabe usikkerhed for?

Så prøver jeg igen at spørge ministeren: Er ministeren rigtig, rigtig ærgerlig over, at man var nødt til at vælge at skabe usikkerhed om dagpengemottagerne økonomi?

Kl. 12:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan bare igen sige til hr. Ole Hækkerup, at jeg mener, det her er en fuldstændig god og afbalanceret løsning. Når det er sagt, er det jo bare helt eklatant, at hr. Ole Hækkerup fuldstændig lader hånt om den aktive arbejdsmarkedspolitik, som vi har i Danmark, og at hr. Ole Hækkerup fuldstændig har glemt, at der lige er blevet lavet en langtidsløstedsindsats, som jo vil komme lige præcis de her mennesker til gode. For ideen med det her er jo, at vi skal have folk i arbejde. Jeg går da ud fra, at hr. Ole Hækkerup og jeg er enige om det, selv om man godt kan blive en lillebitte smule i tvivl, når man hører Socialdemokraterne her i dag. Det er, som om Socialdemokraterne pludselig står lidt af på det der med den aktive arbejdsmarkedspolitik. Man er i hvert fald stået af på hele langtidsløstedsindsatsen.

Jeg tror egentlig ikke, at Socialdemokraterne er uenige i et eneste punkt i den indsats, som bliver lagt frem om langtidsløstedsindsats. Det er fagbevægelsen i hvert fald ikke, og med den nye linje, der er blevet lagt fra Socialdemokraternes side, er det jo sådan, at når fagbevægelsen er tilfreds, så er Socialdemokraterne også. Man er jo blevet sat på som et lille halevedhæng til fagbevægelsen nu.

Kl. 12:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den røde lampe betyder, at tiden er gået.

Det er fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 12:05

Julie Rademacher (S):

Ministeren sagde den 15. februar 2010 til Ugebrevet A4:

»Det er overhovedet ikke aktuelt med en dagpengereform, og derfor vil jeg ikke tale om det. Vi skal ikke gøre folk usikre på deres økonomi.«

Står ministeren stadig væk ved sit ord, og hvad var det for en usikkerhed, som ministeren ikke ville give folk?

Kl. 12:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 12:06

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan godt være lidt i tvivl om, om fru Julie Rademacher har forstået dybden af den økonomiske krise, som hele verden har oplevet. Det, der sådan set kommer for en dag nu, er, at ikke bare fru Julie Rademacher, men hele Socialdemokratiet, ikke har forstået dybden af den. Jeg tror heller ikke, at fru Julie Rademacher er helt bevidst om, at den krisestyring, som regeringen har lagt for dagen, jo faktisk sammen med den lave rente har betydet, at et sted mellem 75.000 og 80.000 danskere har undgået at få en fyreseddel i hånden.

Hvis fru Julie Rademacher er enig i de her to ting – det går jeg ud fra at fru Julie Rademacher er – så ved fru Julie Rademacher også godt, at der er en regning, der skal betales. Det ved jeg godt at Socialdemokraterne fuldstændig har ladet hånt om og har sagt, at vi kan ringe til EU, og ellers ringer vi bare til fagbevægelsen, og så går alting godt. Så bliver alting godt igen. Sådan er den virkelige verden desværre ikke, vil jeg sige til fru Julie Rademacher.

Kl. 12:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 12:07

Kl. 12:10

Julie Rademacher (S):

Det er da utroligt, hvad man skal udsættes for af personlige angreb fra ministerens side, når man forsøger at tage en helt seriøs diskussion om landets økonomi. Det var det samme sidst for cirka en måned siden, da vi havde spørgetid, hvor jeg blev stillet det spørgsmål, om jeg ikke skulle tage et kursus i økonomi. Måske skulle beskæftigelsesministeren overveje at tage et kursus i økonomi, for det har jeg senere erfaret at ministeren ikke har.

Men dybden af den økonomiske krise mærkede jeg bl.a., da jeg var på gaden i Kolding i lørdags, hvor jeg talte med mange af de ledige, der frygter for netop at blive ramt af det her. Så jeg ved godt, hvad det er for nogle folk derude, der bliver usikre. Spørgsmålet er bare, om beskæftigelsesministeren stadig væk forstår, at der er utrolig mange folk, der er blevet usikre på grund af det her. Så står beskæftigelsesministeren ved sin bekymring fra februar måned – ja eller nej?

Kl. 12:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 12:08

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo sådan, at jeg netop har gjort en massiv indsats i forbindelse med langtidsløshed. Tingene skal altså nu engang ses i sammenhæng. Man kan ikke i den virkelige verden slippe af sted med bare sådan at hive elementer ud og sige, at så bliver bundlinjen sådan og sådan. Sådan er virkelighedens verden jo ikke. Man bliver nødt til at se tingene i sammenhæng, se den aktive arbejdsmarkedspolitik, se alle de tiltag, som vi har taget, også på ungeområdet – der var fru Julie Rademachers eget parti i øvrigt med – og nu senest i forbindelse med langtidsløsheden.

Kl. 12:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 12:09

Anders Samuelsen (LA):

Jeg vil godt starte med at understrege, at Liberal Alliance selvfølgelig er utrolig glad for, at det forslag, som vi fremsatte i Folketinget til debat så sent som den 6. april i år, ser det nu ud til kan blive vedtaget. Dengang blev vi jo fuldstændig fejlet af banen, bl.a. fra ministerens side, som gang på gang i svar til vores forslag slog fast:

Tiden er ikke inde til at forkorte dagpengeperioden.

Et andet citat fra ministeren på det tidspunkt var:

»Regeringen har stor opmærksomhed på de udfordringer, som det danske samfund står over for, både her og nu og på længere sigt. Det tror jeg også at Liberal Alliance har, men jeg må bare konstatere, at vi ikke er enige om, hvordan vi løser de udfordringer, som vi står over

for.«

Når tiden ikke var inde på det tidspunkt, og tiden er inde nu, må det vel være rimeligt at få et bud på, hvad det er, der har ændret sig i verdensøkonomien eller i den danske økonomi, som gør, at tiden nu er inde – halvanden måned efter.

Kl. 12:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Jamen jeg kan sige det helt klart til hr. Anders Samuelsen. Vi har kigget på den regning, der ligger foran os. Den har vi gjort op. Nu har vi taget en række tiltag, fordi vi selvfølgelig vil skabe balance i dansk økonomi. Nu betaler vi den regning, der ligger foran os, og det gør vi jo så i øvrigt, har jeg forstået, sammen med hr. Anders Samuelsen parti. Det takker jeg meget for, ligesom jeg takker hr. Anders Samuelsen meget for også at bakke op om den langtidsløshedsindsats, som vi jo netop har foretaget sammen. For de to ting hænger helt uløseligt sammen.

Kl. 12:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 12:10

Anders Samuelsen (LA):

Jeg må sige, at jeg faktisk er en anelse rystet over det svar her. Vil det sige, at det, som Liberal Alliance kunne se krystalklart for halvanden måned siden, nemlig at tiden var inde til at lave den her reform, var regeringen med alle dens embedsmænd, med hele sekretariatetovre i Venstre og De Konservative ikke i stand til at se på det tidspunkt? Men nu har man fået gjort regnebrættet op, og nu kan man pludselig godt se, at det er nødvendigt. Er man virkelig så løst funderet fagligt, at man ikke kunne se det på det tidspunkt?

For så vil jeg da godt gøre ministeren den tjeneste at komme med telefonnummeret direkte til Liberal Alliances sekretariat, så man en anden gang kan få noget råd og vejledning i god tid, så man ikke pludselig skal stå her halvanden måned efter og erkende: Hov, der var da i øvrigt en regning, og derfor var den måde, vi slog Liberal Alliances forslag ned på sidste gang, helt forkert. Er det virkelig er tilfældet, at man havde så dårligt et overblik for bare halvanden måned siden, at man var nødt til at banke Liberal Alliances forslag så kontant ned?

Kl. 12:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 12:11

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg takker for hr. Anders Samuelsen klarsyn. Det synes jeg er dejligt, og så vil jeg jo i spænding vente på det telefonnummer, som jeg skal have. Nej, spøg til side, sagen er den, at vi har skullet finde en fornuftig løsning og en god og afbalanceret løsning på, hvordan vi får betalt den regning, der ligger på bordet foran os, for den massive indsats, som regeringen har gjort i forbindelse med den internationale finanskrisen. Den ligger der nu, og nu har vi fundet, synes jeg, en god og afbalanceret løsning, hvor alle kommer til at bidrage.

Kl. 12:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Mogens Jensen.

Kl. 12:12

Mogens Jensen (S):

Nu har vi jo hørt beskæftigelsesministeren stå her og sige, jeg tror 20 gange, at der er en regning, der skal betales. Det er jo ganske rigtigt. Det tror jeg også befolkningen har opfattet. Der er en regning efter den her regering med ufinansierede skattelettelser til de allerrigeste, der nu skal betales. Og den bliver betalt af børnefamilier, og den bliver nu også betalt af dagpengemodtagere og ledige. Hvorfor kan ministeren ikke bare sige åbent, at sådan forholder det sig? Det forhol-

der sig sådan, at i de gode år delte man skattelettelser ud til de rigeste, og her, hvor krisen kradser, er det de ledige og børnefamilierne, der skal betale.

Man betaler så med et eklatant løftebrud med hensyn til at halvere dagpengeperioden. Det er jo gennemført af regeringen uden overhovedet at inddrage arbejdsmarkedets parter, hvilket ellers er almindeligt, når vi laver store ændringer på arbejdsmarkedet.

Må jeg ikke spørge ministeren: Er det ikke også rigtigt, at det her er en total ødelæggelse af den danske model, som ministeren og andre går og bryster sig med udeomkring i verden? For det her betyder jo også, at rådighedsreglerne bliver strammet så meget, at Danmark får langt strammere rådighedsregler, end de har i tilsvarende lande, vi kan sammenligne os med, i forhold til dagpengeperioden.

Kl. 12:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg har altså tre til på talerlisten, og hvis vi skal nå dem inden for 1 time, skal man være flink og overholde taletiden. Det gælder naturligvis begge parter.

Det er ministeren nu.

Kl. 12:13

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen hr. Mogens Jensen begår jo den fejl at sige ufinansierede skattelettelser. Og jeg må ligesom tro, at man har aftalt inden debatten, at man skulle prøve at sige ufinansierede skattelettelser så mange gange som overhovedet muligt, og at den, der så siger det flest gange, får flødeboller oppe i Socialdemokraternes gruppeværelse. Men det ændrer altså bare ikke på, at skattelettelserne ikke er ufinansierede.

Til spørgsmålet om den danske model kan jeg sige, at det her ikke ødelægger den danske model; det gør det ikke. Der ligger jo ikke i den danske model, at man skal være ledig i 4 år. Det, der bl.a. ligger i den danske model om flexicurity, er, at man skal have en aktiv arbejdsmarkedspolitik, og folk derfor skal hjælpes hurtigst muligt tilbage i job igen. Det er jo det, vi gør med den aktive arbejdsmarkedspolitik, og det er jo også det, vi gør med den langtidsløstøttepakke, der er blevet lagt frem nu, og som jo har nydt bred tilslutning – dog ikke fra Socialdemokraterne, for beskeden fra Socialdemokraterne til de langtidsløstøtte er jo, at de må sejle i deres egen sø.

Kl. 12:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det hr. Mogens Jensen.

Kl. 12:14

Mogens Jensen (S):

Nu kan man sige, at ministeren nu roser den her plan om de langtidsløstøtte. Er virkeligheden ikke, at den plan er skudt ned af dem, der har arbejdshandskerne på, altså at dem, der sidder og arbejder med de ledige og de langtidsløstøtte udeomkring, jo ikke har villet være med til ministerens plan for langtidsløstøtte, fordi det, som ministeren har disket op med, simpelt hen ikke er godt nok?

Det, der er Socialdemokraternes klare plan for, hvordan vi kommer ud af krisen – og det ved alle efterhånden – er, at vi arbejder os ud af krisen. Nu ser vi jo, hvordan det virkelig står til med Venstres vilje til at opretholde et højt kvalitetsniveau i velfærdssamfundet. Nej, man skærer ned på vores velfærdssamfund, og det er børnefamilier og ledige, der kommer til at betale. Man er ved at ødelægge den danske model, og det tror jeg egentlig godt at ministeren er klar over – både når det gælder mulighederne for de ledige, og når det gælder det helt almindelige i dansk arbejdsmarkedspolitik, at man snakker med parterne om det, man vil gennemføre.

Kl. 12:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 12:15

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil sige til hr. Mogens Jensen, at jeg jo netop i forbindelse med langtidsløstøtteindsatsen har haft lange drøftelser med parterne. Hvis hr. Mogens Jensen havde fulgt lidt med, ville han jo også vide, at LO er enig i de punkter, der ligger om langtidsløstøtteindsatsen. Og mener hr. Mogens Jensen virkelig det der med, at man skal tage en snak med dem, der har arbejdshandskerne på, som hr. Mogens Jensen udtrykte det, altså dem, der arbejder med langtidsløstøtte i fagbevægelsen, og dem, der ved noget om det? For jeg kan da i hvert fald forstå, at det ikke er Dennis Kristensen, man skal diskutere med – i øvrigt en af dem, der repræsenterer allerflest.

Det er jo da en mærkværdig indgangsvinkel, hr. Mogens Jensen er på vej til at lægge her. Jeg tror måske nok, at hr. Mogens Jensen er svømmet så langt ud, at strømmen har taget ham og det er lidt svært at komme ind til land igen. For sagen er, at LO er enig i de punkter, der ligger her. Det har Dennis Kristensen jo så sent som i går lagt frem i medierne, og Dennis Kristensen har åbent sagt, at han bl.a. med sine mange medlemmer bakker helt op om det.

Kl. 12:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 12:16

Nick Hækkerup (S):

Nu er ministeren et par gange kommet med den bemærkning både til hr. Mogens Jensen og i tidligere svar, at skattelettelserne ikke er ufinansierede. Det er jo ikke rigtigt. De skattelettelser, der er givet i 2003 – det, der hed lavere skat på arbejdsindkomst – og den skattelettelse, der er givet i 2007, lavere skat på arbejde, er ufinansierede med henholdsvis 11,1 mia. kr. og 8,4 mia. kr. Vil ministeren ikke bare have lejlighed til her, når nu det hele bliver noteret, at korreksion sin egen fejltagelse?

Kl. 12:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 12:17

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan bare sige, at den her regering ikke har fremlagt ufinansierede skattelettelser. Det troede jeg egentlig også at hr. Nick Hækkerup var klar over, i og med at hr. Nick Hækkerup vel er skatteeksperten i Socialdemokratiet.

Kl. 12:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 12:18

Nick Hækkerup (S):

Det vil sige, at når regeringen selv i de to lovforslag – det lovforslag, der implementerede lavere skat på arbejdsindkomster i 2003, og det lovforslag, der implementerede lavere skat på arbejde i 2007 – redegjorde for finansieringsforholdene og man konstaterede, at der er tale om en underfinansiering på samlet 20 mia. kr., så er det regeringen selv, der tager fejl dér, fordi beskæftigelsesministeren ved bedre nu?

- Kl. 12:18
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.
- Kl. 12:18
Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Regeringens skattepolitik er fuldt finansieret, og sådan har det altid været.
- Kl. 12:18
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Morten Østergaard.
- Kl. 12:18
Morten Østergaard (RV):
Ministeren kom for skade at sige det, som også Venstres ordfører sagde, nemlig at nu er regningen betalt, og det er jo ikke rigtigt. Den regning, som regeringen også har opgjort, og som skal betales frem mod 2015, er jo på 31 mia. kr., og det, der udestår, er yderligere reformer. Og det forhold, at man her har lagt en reform på bordet, der bidrager med noget af det, fører jo ikke til, at vi så kan sige, at regningen er betalt, for det var der ikke vilje til.
Derfor vil jeg gerne spørge – også i lyset af den kritik, der med nogen rette, synes jeg, har været mod processen her, hvor denne reform altså er kommet som trolld af en æske – om ministeren vil give et håndslag på, at de yderligere reformer, der skal føre til, at der kommer balance i dansk økonomi, bliver taget i en åben debat og med ordentlig tid både til lovbehandling og selvfølgelig også til forhandlinger inden, så vi kan få det bredest mulige flertal, i stedet for at det bliver sådan noget japperi her op mod sommerferien.
- Kl. 12:19
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.
- Kl. 12:19
Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Lad mig først og fremmest kvittere for, at Det Radikale Venstre bækker op om den dagpengereform, der ligger på bordet nu. Det synes jeg er meget ansvarligt. Jeg ser den jo, som jeg også tidligere har nævnt, i fuldstændig forlængelse af den langtidsledigheds pakke, der også er blevet aftalt med bl.a. Det Radikale Venstre.
Jeg kan godt love, at bl.a. den førtidspensionsreform, som vi skal til at drøfte efter sommerferien, selvfølgelig er noget, som Folketingets partier bliver inddraget i, og det arbejde er jo allerede gået i gang. Så jeg skal da her bekræfte, at det selvfølgelig bliver sådan bl.a. med den førtidspensionsreform, der bliver lagt frem.
- Kl. 12:20
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Morten Østergaard.
- Kl. 12:20
Morten Østergaard (RV):
Vi ved jo godt, at regeringen har planer om en førtidspensionsreform og en SU-reform, og det skal man selvfølgelig altid være villig til at diskutere. Men jeg håber ikke, at regeringen regner med at lappe hullet dér, for så er det jo altså, at det bliver en dyr omgang for SU-modtagerne og førtidspensionsmodtagerne eller de kommende førtidspensionister. Derfor er det jo, at der også bliver behov for andre reformer, for selv hvis regeringen bringer dansk økonomi i balance i 2015, vil der jo være underskud, lige så langt øjet rækker i de efterfølgende år.
Det, jeg egentlig bare har brug for at høre fra ministeren, er en tilkendegivelse af, at den her måde at gribe reformarbejdet an på er
- Kl. 12:18
uhensigtsmæssig, fordi den ikke skaber alliancer i det danske samfund, ikke skaber en åben og ærlig debat. De ting, man har besværet og slået syv kors for sig om i månedsvis, gennemfører man så over en weekend i pinsen. Det er bedre at sige, hvad man mener, og så arbejde målrettet hen imod det, i stedet for at lave reformer, der kommer som trolld af en æske.
- Kl. 12:21
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.
- Kl. 12:21
Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jeg kan i hvert fald sige til hr. Morten Østergaard, at bl.a. førtidspensionsreformen, men selvfølgelig også SU-reformen vil blive drøftet bredt med de partier, som jo indgår i de i øvrigt meget brede forlig.
- Kl. 12:21
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den sidste, der får en kort bemærkning til beskæftigelsesministeren denne gang, er Simon Emil Ammitzbøll.
- Kl. 12:21
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Tak. Det er lige i forlængelse af de svar, der blev givet til hr. Anders Samuelsen. Jeg synes jo stadig væk, det er lidt spændende at vide, hvad det er, der har ændret verden, for som hr. Anders Samuelsen sagde, diskuterede vi den 6. april ikke kun Liberal Alliances forslag om at afskaffe det her. Vi stemte faktisk om det den 6. maj. Altså, for 3 uger siden stemte Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti nej. Men det kan jo være, at der er sket noget, og det kan jo være, at der er nogle papirer ovre i ministeriet, vi kan få sendt over, så vi kan se, hvordan verden har ændret sig de sidste 3 uger.
Så kan man måske håbe på, at det her forandrede syn på verden og den reformglæde, der pludselig er begyndt, også kunne smitte af på andre områder, f.eks. efterlønnen, som jo er det mest åbenlyse eksempel på et område, der virkelig trænger til en reform. Man stemte jo også nej til vores forslag den 6. maj. Så jeg er bare nødt til at spørge: Har man også fået et helt nyt syn fra oven omkring det her? Det ville vi i hvert fald være glade for.
- Kl. 12:22
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.
- Kl. 12:22
Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Det er jo rart at mærke hr. Simon Emil Ammitzbølls glæde her i dag over, at vi netop nu tager hul på dagpengereformen. Men det ændrer ikke på, at vi har kigget på den regning, der ligger foran os, og der har vi valgt at gøre det på den her måde. Alle kommer til at holde for. Det betyder så, at der bliver lavet nogle ændringer i dagpengene, men det betyder jo også, at man jo – og det har jeg nævnt tidligere – selvfølgelig skal se det i sammenhæng med den aktive arbejdsmarkedspolitik, den langtidsledigheds pakke, som hr. Simon Emil Ammitzbøll jo var stærkt medvirkende til, og mange andre ting.
Nu ligger den her dagpengereform her. Det er også skrevet ind, at vi skal have lavet en førtidspensionsreform, at der skal laves en SU-reform, så hr. Simon Emil Ammitzbøll kan jo i hvert fald få sin reformlyst styret.
- Kl. 12:23
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 12:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg ved ikke, om jeg kan få den styret. Jeg synes måske nærmest, at appetitten er blevet styrket, hvis man skal sige det på den måde. Så vi fortsætter.

Så kan jeg da konstatere, at vi er lidt uenige om to ting. Vi er enige om, at der er en regning, der skal betales. Jeg tror bare, at Liberal Alliance mener, at regningen landede, før regeringen opdagede, at den var der, og at regningen er lidt større, end regeringen mener den er. Det er nok der, diskussionen er mellem os og regeringen.

Så vil jeg bare sige, at jeg selvfølgelig glæder mig over dagpengereformen; det skal der ikke være nogen tvivl om. Vi er glade, og vi stemmer for. Men der er det skår i glæden, at det er en del af en pakke, hvor man også hæver skatterne. Og et slag på tasken er, at det vil koste omkring 10.000 danske arbejdspladser, gode danske arbejdspladser, at man hæver topskatten på den måde, som man gør, og man fastlåser grænsen for topskattebetaling. Bekymrer det ikke ministeren? Og er det særlig genialt at sende 10.000 danske arbejdspladser ud af landet, samtidig med at vi nu står med et godt forslag og skaffer arbejdspladserne tilbage igen? Ville det ikke være bedre, hvis vi fik 20.000 arbejdspladser, sådan at der virkelig kunne komme gang i beskæftigelsen og væksten i det her samfund?

Kl. 12:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 12:24

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Vi har valgt den her meget afbalancerede løsning, hvor alle kommer til at holde for, og det står jeg fuldstændig inde for. Jeg synes, at det er den rigtige løsning, der er valgt, og jeg synes som nævnt, at den er særdeles afbalanceret.

Kl. 12:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så siger jeg tak til ministeren, og vi går tilbage til ordførerrækken. Vi havde hr. Torben Hansen heroppe som ordfører. Der har været nogle korte bemærkninger, og det er fru Ulla Tørnæs, der er den næste på listen ifølge optegnelserne her. Så vi spoler lige filmen tilbage. Værsgo til ordføreren og værsgo til spørgeren først.

Kl. 12:25

Ulla Tørnæs (V):

Ja, vi spoler lige lidt tilbage.

Jeg hørte hr. Torben Hansen flere gange sige, at det her var dybt, dybt usympatisk. Men vi mangler fortsat svar på, om Socialdemokraterne vil rulle det tilbage og annullere dagpengereformen, hvis det skulle gå så galt, at Socialdemokraterne har flertal efter et valg. Det er et ganske enkelt spørgsmål, som man kan svare ja eller nej til. Hr. Torben Hansen behøver ikke at rode sig ud i alle mulige lange analyser om, at man skal have samtaler med fagbevægelsen osv. osv. Jeg ønsker et kort, præcist svar på et ganske enkelt spørgsmål, som Socialdemokraternes arbejdsmarkedsordfører da må kunne svare på.

Kl. 12:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 12:25

Torben Hansen (S):

Tak. I modsætning til regeringen ønsker Socialdemokratiet ikke at komme som en tyv om natten og lave ændringer. Det ligger samtidig også helt klart og fast, at vi ikke vil deltage i nogen former for forringelser af dagpengesystemet, men det ligger også klart, at når vi

får magt, som vi har agt, og det sker jo så efter næste valg, vil vi i stedet for at gå ud og gøre noget over night, som man gør i regeringen, selvfølgelig tage en snak med arbejdsmarkedets parter om, hvordan vi så kan indrette det her, sådan at det måske kunne blive bedre.

Men vi lægger ikke stemmer til forringelser, og det har jeg sagt flere gange i løbet af i dag, og det gentager jeg gerne inden for de næste mange minutter, for jeg kan se, at der nok er mange andre, der også gerne vil vide noget om det.

Kl. 12:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er der nemlig. Fru Ulla Tørnæs for anden gang.

Kl. 12:26

Ulla Tørnæs (V):

Ud fra besvarelsen her må jeg konstatere, at Socialdemokraterne ikke har nogen selvstændig holdning til, hvilket dagpengesystem vi skal have. Det er uansvarligt, vil jeg sige til hr. Torben Hansen. Det er uansvarligt på den måde at pantsætte ansvaret for lovgivningen hos fagbevægelsen.

Men lad mig så spørge: Er hr. Torben Hansen enig med forbundsformand Poul Erik Skov Christensen i, at forbundsformand Dennis Kristensen må have en skrue eller to løs?

Kl. 12:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 12:27

Torben Hansen (S):

Jeg tror, at svaret på det sidste spørgsmål om to, der står og slår hinanden oven i hovedet i den offentlige debat, ligger ud over det, som vi normalt skal beskæftige os med her fra Folketingets talerstol. Det er meget muligt, at fru Ulla Tørnæs vil deltage i den debat, men det agter jeg sådan set ikke at gøre. Jeg synes, vi skal lade to mennesker, der er formand for hver sit fagforbund, diskutere i den offentlige debat ligesom alle mulige andre. Det blander jeg mig ikke under nogen omstændigheder i.

Kl. 12:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste på listen er fru Helle Sjelle.

Kl. 12:28

Helle Sjelle (KF):

Det har været meget interessant at følge debatten her i dag og Socialdemokratiets krumspring for netop at undgå at tage stilling til de spørgsmål, som der har været fra salen.

Jeg vil spørge den socialdemokratiske ordfører, hr. Torben Hansen, om ikke det er korrekt, at antallet af mennesker, der falder ud af dagpengesystemet, har ligget rimelig konstant, også i forhold til de tidligere gange, hvor man har afkortet dagpengeperioden. Der har faktisk hverken været fald eller stigninger i det, det har ligget konstant hele vejen igennem.

Nu var hr. Torben Hansen jo selv inde på det her område tidligere i forbindelse med de mennesker, som faldt ud af systemet.

Kl. 12:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 12:28

Torben Hansen (S):

Tak, fru formand. Jeg kan konstatere, at det, der i hvert fald ligger i regeringens forslag, er, at man regner med, at der er væsentlig flere,

der falder ud af dagpengesystemet. Der står klart og tydeligt i bemærkningerne til lovforslaget, afsnit 3, at man regner med ekstraudgifter til kontanthjælp på 1,3 mia. kr., når det her er fuldt indfaset, plus noget til aktivering oveni.

Det vil sige, at når man regner med merudgifter, må man jo også regne med, at der er flere, der falder ud af dagpengesystemet. Det synes vi generelt i Socialdemokratiet er dybt usympatisk, og det lægger vi altså ikke stemmer til.

Kl. 12:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Helle Sjelle.

Kl. 12:29

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes stadig væk, at hr. Torben Hansen mangler at svare på, om ikke det er korrekt, at det tal har været rimelig konstant. Uanset hvor mange år man faktisk har afkortet dagpengeperioden, har tallet for, hvor mange der falder ud af systemet, været rimelig konstant. Og det forventer man også nu at det vil fortsætte med at være.

Kl. 12:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 12:29

Torben Hansen (S):

Jamen jeg kan konstatere, at det slet ikke er det, man regner med nu, for man regner netop med *merudgifter*. Jeg vil gerne læse op for den konservative ordfører: » ... i et vist omfang af merudgifter til kontanthjælpsmodtagere fordelt med en merudgift på skønsmæssigt 1.330 mio. kr. til kontanthjælp og en merudgift på 245 mio. kr. til aktivering af kontanthjælpsmodtagere.«

Da det er en *merudgift*, må der også være tale om, at der er flere, der falder ud. Det må være svaret på fru Helle Sjelles spørgsmål.

Kl. 12:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Bent Bøgsted.

Kl. 12:30

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det er jo lidt vanskeligt sådan lige at finde ud af, hvad Socialdemokratiet må. Det, der er foregået i den sidste periode med LO, er egentlig, at Socialdemokratiet har været ude at sige: Vi vil kun se på det, hvis LO siger ja. I den forstand er det jo forbavsende, at Socialdemokratiet har solgt sin selvbestemmelsesret til LO: Vi gør ingenting, uden at LO har sagt god for det. Det vil sige, at det ikke er Socialdemokratiet, der fører politik herinde, det er LO. Men det vil hr. Torben Hansen ikke rigtig svare de andre spørgere på.

I den forbindelse har Socialdemokratiet jo tidligere skåret dagpengeperioden ned. Det skete i 1995 og igen i 1998, og på det tidspunkt var der sådan lidt misvisende en meget højere arbejdsløshed, da man skar perioden ned. Nu kan vi se, at væksten er på vej op, at arbejdsløsheden er faldende, og vi har en situation, hvor vi skal fremtidssikre det danske arbejdsmarked. Hvor er S i det spil?

For der er ikke kommet noget konkret udspil. Der er »En Fair Løsning«, der siger en masse overordnet, men det hele er baseret på, at det skal forhandles på plads med LO. Har Socialdemokratiet ikke nogen selvstændig mening?

Kl. 12:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiet har i allerhøjeste grad en selvstændig mening, og vi giver også udtryk for den – eksempelvis i »En Fair Løsning« – så folk ved, hvad de kan forvente, og ved, hvad de kan få, i stedet for som Dansk Folkeparti, der kommer løbende som en tyv om natten og lige pludselig skiber os ind i et projekt, som man tidligere har sagt at man overhovedet ikke kunne finde på.

Så det, der sådan set ligger i det her, er, at hvis der er nogen, der har deponeret deres, om man vil, selvbestemmelsesret nogen steder, må det være Dansk Folkeparti. Det står mere og mere klart, at Dansk Folkeparti bare lægger sig op ad Venstre og Konservative, og så forsøger man en gang imellem at få lidt. Og så har man ellers sammen med de andre stillet sig op i det kor, der nu har brudt deres løfter og er kommet som en tyv om natten.

Kl. 12:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 12:32

Bent Bøgsted (DF):

I den forbindelse kan jeg garantere hr. Torben Hansen, at Dansk Folkeparti har sin selvbestemmelsesret. Det tror jeg også at der er noget der tydeligt viser.

Det, det drejer sig om her, er, at der kom en genopretningspakke. Vi skulle have Danmark fremtidssikret, vi skulle have rettet op på økonomien, og så var vi nødt til at gå ind og tage et ansvar. Det ville have klædt Socialdemokratiet, hvis Socialdemokratiet også havde været klar til at tage et ansvar. Der bliver godt nok sagt noget om, at »En Fair Løsning« er fremtiden, men vi har også et problem her de næste par år, der skal løses, og det er Socialdemokratiet sådan flot gledet udenom. Der skal man endelig ikke have noget i klemme, for vi får snart et valg, og så vil man ikke komme med forslag til, hvordan vi retter den danske økonomi op.

Det, der står tilbage, er jo egentlig, at Socialdemokratiet ikke foretager sig noget før efter et valg, og så er det kun, hvis LO siger ja til det. Det vil sige, at hvis Socialdemokratiets reelle leder, Harald Børsting, siger ja til det, kan man gøre noget, ellers kan man ingenting. Det er egentlig det, der står tilbage for Socialdemokratiet.

Kl. 12:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 12:33

Torben Hansen (S):

For det første vil jeg sige, at hr. Bent Bøgsted overser en ting, nemlig at det, der sådan set ligger i både »En Fair Løsning« og »Fair Forandring«, er, at det handler om *parterne* – og nu er der altså flere parter på arbejdsmarkedet. For vi vil ikke ligesom Dansk Folkeparti og andre komme løbende som en tyv om natten.

For det andet vil jeg sige, at jeg i allerhøjeste grad synes, at alternativet er gjort op, både i »En Fair Løsning« og i »Fair Forandring«. Man kan se, hvad det er for en linje, som Socialdemokratiet ønsker at anlægge i skattepolitikken, i den helt overordnede økonomiske politik, i uddannelsespolitikken. Det er da i allerhøjeste grad at lægge tingene på bordet inden et valg – i modsætning til visse andre, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted.

Kl. 12:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 12:34

Erling Bonnesen (V):

Kernen i det her lovforslag er jo egentlig meget enkel. Det er en sænkning af dagpengeperioden fra 4 år til 2 år. Det er rimelig klar tale. Så må det også være rimelig nemt at give et klart svar på det, og den socialdemokratiske ordfører har jo selv lige sagt, at Socialdemokraterne stadig væk har deres egen holdning, selv om man tilsyneladende har solgt sin handlefrihed til fagbevægelsen. Det må være muligt at få et klart svar på, hvad ønsket er hos Socialdemokratiet, hvis man skulle gå hen og få magt, som man har agt. Vil man så gå til de her drøftelser? For vi har forstået, at det lige skal hen over nogle drøftelser, men jeg har også forstået, at man har en holdning selv. Vil Socialdemokraterne så gå til de drøftelser og sige: Ja, nu skal vi have den dagpengeperiode sat op til 4 år igen, eller vil man bare læne sig tilbage og melde sig fuldstændig ud? Så kort og godt: Skal tingene rulles tilbage og op på de 4 år igen?

Kl. 12:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 12:35

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiet synes, at det forslag, der ligger her, er dybt, dybt usympatisk. Det vil skubbe tusindvis af mennesker på kontanthjælp. Det viser tallene. Vi synes også, at det er et brud med den danske arbejdsmarkedsmodel. Men det, der er et særkende ved den danske arbejdsmarkedsmodel, er jo netop også, at man sætter sig ned og siger: Hvordan kan vi så i fællesskab måske finde en løsning på det her? Det er sådan set det, som Socialdemokratiet siger. Vi vil gerne, når vi får magt som vi har agt, sætte os ned sammen med arbejdsmarkedets parter. I stedet for at komme listende som en tyv om natten, som hr. Erling Bonnesens parti har gjort, vil vi sætte os ned sammen med parterne og sige: Hvordan kan vi indrette det her, så det bliver så smart som muligt? Det er da åbenhed i politik.

Kl. 12:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 12:36

Erling Bonnesen (V):

Men til den kære ordfører fra Socialdemokratiet: Man kan jo ikke sniksnakke sig fra det her. Hvis det skulle gå sådan, at Socialdemokraterne får magt, som de har agt, er man da nødt til selv at have en holdning til tingene. Som i givet fald det formentlig bærende parti i regeringen, det største i hvert fald, kan man da ikke sniksnakke sig fra det. Så må man da have et ønske, en mening om det. Det er fint nok, at der skal være nogle forhandlinger først. Det er da en god dansk tradition at tage en snak om tingene, men man må da have en holdning til det. Det påstod ordføreren før at man også havde. Så lad os dog få den ud, så vi ligesom ved, hvad vi kan regne med. Så kort og godt: Vi har forstået processen, men om vi skal op på de 4 år igen, må vi have et klart svar på nu. Det kan ikke blive ved med at blafre i vinden resten af dagen.

Kl. 12:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 12:37

Torben Hansen (S):

Jamen holdningen er klar: 1) Vi synes, at det her er usympatisk. 2) Det svækker den danske model. 3) Socialdemokratiet medvirker ikke i besparelser på dagpengeområdet. Punktum.

Kl. 12:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja, undskyld. Jeg er endnu en gang ude i en grafologisk test for at gætte, hvem det egentlig er, der står på talerlisten. Så vidt jeg kan se, er det fru Sophie Løhde nu, der skal have en kort bemærkning. Værsgo, fru Sophie Løhde.

Kl. 12:37

Sophie Løhde (V):

Det er dybt, dybt usympatisk, hører vi i dag. Så må det jo også være meget, meget klart, hvad det så er, der er det modsatte i den socialdemokratiske optik, nemlig hvad man så vil, hvis man får magt, som man har agt. Derfor undrer det mig en lille smule, at vi i dag ikke kan få et klart svar på, om Socialdemokraterne vil rulle dagpengeperioden tilbage til 4 år, hvis man kan få flertal for det efter et valg. Der bliver talt så frygtelig meget om, at man i Socialdemokratiet gerne vil lægge sine løfter klart frem. Det er jo ikke at lægge sine løfter klart frem, at man ligefrem tilbageholder for vælgerne, at man ikke vil fortælle, hvad man vil foretage sig på dagpengeområdet.

Kunne vi i dag få et klart svar fra hr. Torben Hansen: Vil man rulle dagpengeperioden tilbage til 4 år – ja eller nej?

Kl. 12:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 12:38

Torben Hansen (S):

Tak, fru formand. Jamen jeg vil da gerne forsøge at gentage, hvad jeg har sagt til de tidligere ærede spørgere. 1: Vi synes, det her er dybt usympatisk. 2: Vi synes, det her er et brud på den danske model. 3: Vi lægger absolut ikke stemmer til besparelser på dagpenge-systemet.

Når vi så får magt, som vi har agt, vil vi i stedet for at gøre som Venstre, der kommer som en tyv om natten, tage en snak med parterne om, hvordan vi med hensyn til dagpengene kommer videre oven på det her. Længere er den simpelt hen ikke.

Kl. 12:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 12:39

Sophie Løhde (V):

Hvis det har været en tyv om natten, er det godt nok en meget langsom tyv, eftersom man sådan set indkaldte til forhandlinger i 2008, hvor Socialdemokraterne i øvrigt også selv deltog, og hvor vi dengang ikke hørte et eneste ord om tyve om natten, løftebrud eller andet. Så det må være, fordi Socialdemokraterne er blevet præsenteret for budskabet internt om, at man er ved at begå løftebrud i Socialdemokratiet ved at have deltaget i nogle forhandlinger, for ellers giver spørgsmålet ikke mening.

Nu har vi hele tiden hørt det her med, at det ligger fast, men det eneste, der bare ikke ligger fast, er, hvad Socialdemokraternes holdning er til det her forslag, i tilfælde af at Socialdemokraterne får agt, som de har agt, herunder om de vil rulle dagpengeperioden tilbage til 4 år.

Det må da være et rimelig simpelt spørgsmål for en socialdemokratisk arbejdsmarkedsordfører at kunne svare på, også selv man ikke lige står med en telefon oppe på talerstolen, så man kunne ringe til fagbevægelsen for at høre, hvad dagens svar i dag er. Kunne vi ikke få den personlige holdning fra hr. Torben Hansen?

Kl. 12:40

Kl. 12:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 12:40

Kl. 12:42

Torben Hansen (S):

Tak. Det kan fru Sophie Løhde godt, for jeg vil gerne gentage. 1: Det her forslag synes vi er usympatisk, og det stemmer vi imod. 2: Det her forslag nedbryder den danske arbejdsmarkedsmodel, og det synes vi er ærgerligt og skadeligt. 3: Vi deltager ikke i besparelser på dagpengeområdet. 4: Hvis vi får magt, som vi har agt, vil vi selvfølgelig tage en snak med arbejdsmarkedets parter for at se, hvordan vi så får det her strikket sammen fremadrettet. Længere er den simpelt hen ikke.

Torben Hansen (S):

Jeg vil gerne til hr. Mads Rørvig sige, 1) at vi synes, det her forslag er dybt, dybt usympatisk, 2) at det bryder totalt med den danske arbejdsmarkedsmodel, og 3) at Socialdemokratiet ikke medvirker til besparelser på dagpenge. Men i stedet for ligesom regeringspartierne pludselig at komme som en tyv om natten vil vi da gerne tage en snak med arbejdsmarkedets parter om, hvordan vi nu får det her rettet op fremadrettet. Længere er den simpelt hen ikke, og uanset hr. Mads Rørvig og andre er det vel det, der er svaret. Sådan er det.

Kl. 12:40

Kl. 12:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så vil jeg lige for at være sikker på, at jeg har bestået den grafologiske test heroppe, endnu en gang sige, hvem der står på talerlisten; det er hr. Mads Rørvig, hr. Jacob Jensen, fru Anne-Mette Winther Christiansen, hr. Peter Madsen, hr. Hans Kristian Skibby og hr. Flemming Damgaard Larsen. Så håber jeg ikke, jeg har overset nogen, eller der er noget, jeg ikke har tydet.

Hvis det er rigtigt, er det i hvert fald hr. Mads Rørvig, der har ordet til en kort bemærkning nu.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er så fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 12:41

Kl. 12:43

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Det lød jo, som om pladespilleren var gået lidt i hak fra Socialdemokraternes ordførers side.

Jeg vil så fortsætte, hvor fru Sophie Løhde slap, for jeg mener faktisk ikke, at vi har fået svar på det spørgsmål, som er blevet stillet adskillige gange. Vil Socialdemokraterne, hvis man får magt, som man har agt, rulle dagpengeperioden tilbage til de 4 år?

Jacob Jensen (V):

Nu kan jeg jo næsten konstatere, at der i Danmark er to Socialdemokratier, hvor hr. Torben Hansen er ordfører for det Socialdemokrati, der er medlem af Folketinget, og så er der så også et Socialdemokrati, som går under betegnelsen LO.

Derfor skal mit spørgsmål til hr. Torben Hansen være: Hvordan er det at være ordfører for et Socialdemokrati, som tilsyneladende ikke har den fuldstændige indflydelse på den politik, man skal føre? Mit spørgsmål skal også lyde: Hvem er det egentlig, der bestemmer den socialdemokratiske arbejdsmarkedspolitik? Er det det Socialdemokrati, der er medlem af Folketinget, eller er det det Socialdemokrati, man også kalder LO?

Kl. 12:41

Kl. 12:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 12:41

Kl. 12:43

Torben Hansen (S):

Jeg kan høre, at de eneste, hvis pladespiller åbenbart er gået sådan temmelig meget i hak her, er spørgerne fra Venstre. Jeg har svaret på det spørgsmål tilstrækkelig mange gange, jeg vil gerne gøre det igen, men nu synes jeg, at jeg giver spørgeren en chance for at prøve at komme ud af hakket.

Torben Hansen (S):

De, der bestemmer den socialdemokratiske arbejdsmarkedspolitik, er den socialdemokratiske folketingsgruppe og den socialdemokratiske kongres. Længere er den såmænd ikke. På samme måde regner jeg også med, at det, når der er noget inden for Venstre, er Venstres folketingsgruppe og Venstres landsmøde. Sådan er det vel.

Kl. 12:42

Kl. 12:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Mads Rørvig.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 12:42

Kl. 12:44

Mads Rørvig (V):

Vi får jo netop ikke svar på spørgsmålet. Ordføreren henviser til »En Fair Løsning«, som jeg står med her, og som ikke giver andet end løse tanker og fugle på taget og ikke nogen løsning på de problemer, som Danmark står over for lige nu. Det er regeringen netop garant for at give.

Men jeg vil godt spørge en gang til for at give ordføreren en chance mere: Vil Socialdemokratiet, hvis man får magt, som man har agt, indføre en dagpengeperiode på 4 år? Det er et ja- eller nej-spørgsmål.

Jacob Jensen (V):

Tak for svaret. Mit næste spørgsmål skal så lyde: Når nu det er hr. Torben Hansen og den socialdemokratiske folketingsgruppe her i Folketinget, som beslutter arbejdsmarkedspolitikken, hvad er det så for en arbejdsmarkedspolitik, Socialdemokratiets folketingsgruppe har besluttet sig for i forhold til længden af dagpengeperioden? Kunne det eksempelvis være 4 år?

Kl. 12:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Torben Hansen (S):

Jamen jeg vil da gerne gentage det, selv om det for enkelte åbenbart er lidt hårdt at høre på. Men enkelte misforståede pædagoger har somme tider sagt, at gentagelse er al lærdoms moder, så det vil jeg da forsøge i forhold til Venstres folketingsgruppe:

1) Vi synes, det her forslag er dybt usympatisk, og vi stemmer imod. 2) Vi synes, det her er et brud på den danske arbejdsmarkedsmodel. 3) Socialdemokratiet deltager ikke i besparelser på dagpengeområdet – punktum!

Kl. 12:44

nemmelsen af et Socialdemokrati, der var tydelig i sin tale. Altså, det er bare ment som en lille hjælp, det, jeg prøver at bringe videre her. Lidt tydelighed ville være nyttigt.

Så hvis nu vi lige kunne få det helt på plads, så tror jeg faktisk, der vil være socialdemokratiske vælgere, der vil være godt tilfredse: Den bliver ikke rullet tilbage til 4 år, vel?

Kl. 12:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 12:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 12:47

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Man kan jo sidde og lytte, og man kan jo prøve, om man kan udlede nogle konklusioner, og min konklusion er så nu, at Socialdemokraterne ikke ruller dagpengeperioden tilbage til 4 år, og når det er så tydeligt, er det jo, fordi det ikke er blevet benægtet. Så den bliver altså ikke rullet tilbage.

Når så det er sådan, kan jeg ikke forstå, at det er nødvendigt at indkalde hele gruppen af parter til en kop kaffe, for lederskab – og når man er i en folketingsgruppe, har man jo behov for lederskab – viser man jo ved at tale meget tydeligt.

Så kunne det lige blive bekræftet, at det, jeg har konkluderet, er rigtigt: Den bliver ikke rullet tilbage til 4 år?

Kl. 12:45

Torben Hansen (S):

Der skal ikke være tvivl om, at vi synes, det her er et elendigt forslag. Det sender folk ud af arbejdsmarkedet, det sender folk på kontanthjælp. Vi stemmer imod det, fordi vi synes, det er ringe, og vi stemmer imod det, fordi det er et brud med den danske arbejdsmarkedsmodel. Det er sådan set bare det, jeg forsøger at stå og sige til Venstres folketingsgruppe.

Så kan Venstre forsøge at lægge alle mulige andre fortolkninger ind i det, men det er da ærlig snak at sige: Jamen når vi så får magt, som vi har agt, vil vi da sætte os ned med dem, der har forstand på det her – og det kan jeg konstatere med det forslag her at Venstre i hvert fald ikke har brugt tid på – og sige: Hvordan får vi så det her skubbet videre? Det er sådan set udadvent politik og politik med åbenhed, at man tager dem med, som rent faktisk er med i det daglige arbejde på det her område. Og det har Venstre jo ikke gjort. 1) Man har lavet et kæmpestort løftebrud, 2) det er kommet som en tyv om natten, og 3) nu smider man tusindvis af mennesker på kontanthjælp. Det deltager vi under ingen omstændigheder i, og vi vil gå ud og bekæmpe det, alt hvad vi overhovedet kan.

Kl. 12:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 12:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Peter Madsen for en kort bemærkning.

Kl. 12:49

Torben Hansen (S):

Venstres ordfører kan overhovedet ikke konkludere noget som helst på det her i forhold til længden. Det, jeg bare forsøger at sige her, er: 1) Vi synes, det her forslag er dybt, dybt usympatisk. 2) Vi deltager ikke i besparelser på dagpengeområdet. 3) Vi vil overhovedet heller ikke være med til noget, som på den her måde forringer den danske model.

Men det, som Venstres ordfører kan være fuldstændig stensikker på, er, at når vi kommer så langt, vil vi tage en snak med dem, der har forstand på arbejdsmarkedsområdet og sige: Hvordan får vi så det her bragt videre? Vi vil ikke komme listende som en tyv om natten, som Venstre har gjort, vi vil ikke komme listende som en tyv om natten og sende folk ud af dagpengesystemet og på kontanthjælp. Med det her forslag er der afsat 1,3 mia. kr. ekstra til kontanthjælp. Det synes jeg er dårlig arbejdsmarkedspolitik, og det deltager Socialdemokratiet ikke i.

Kl. 12:47

Peter Madsen (V):

Hr. Torben Hansen siger, at man ikke kan konkludere noget som helst på det, han siger, og den konklusion er jeg sådan set også ved at være nået til. Det eneste, jeg indtil nu har hørt, er, at hr. Torben Hansen finder, at forslaget er dybt, dybt usympatisk, men man vil ikke melde helt klart ud, om man vil rulle det tilbage eller ej. Hvorfor kan man ikke klart sige, hvad det er, man vil gøre? Vil Socialdemokratiet her efter vedtagelsen i fremtiden arbejde for en dagpengeperiode på 2 år eller en dagpengeperiode på 4 år?

Kl. 12:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 12:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 12:49

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Når man har møder i sin folketingsgruppe, søger man for at lave konklusioner, så alle er enige og man godt ved, hvad det er, der er den fælles aftale. Og den fælles aftale kan jo tydeligt konkluderes; der er en klar melding: Vi ruller ikke tilbage til 4 år, fordi vi kan se, at det ikke nytter; det her er et rigtig godt forslag, men vi tør måske ikke sige det højt, og derfor laver vi sådan en køren i den samme-rille. Men det kunne jo godt være nyttigt, at borgerne i landet fik for-

Torben Hansen (S):

Jeg synes faktisk, at det står meget klart. Når vi siger, at det her er usympatisk, er det, fordi vi rent faktisk mener, at en 2-års-periode er usympatisk kort. Sådan er det. Længere er den potte simpelt hen ikke. Vi siger, at det her er et brud på hele den danske arbejdsmarkedsmodel. Længere er den potte ikke. Jeg siger også, at Socialdemokratiet under ingen omstændigheder deltager i besparelser på dagpengeområdet. Jeg vil gerne gentage det endnu en gang. Jeg tror, at jeg har sagt det ti gange. Det, jeg så også siger, er, at når vi så skal videre herfra, når vi får magt, som vi har agt, er det da naturligt, at vi tager en snak med dem, der til hverdag har at gøre med ledige, hele part-systemet, og siger, hvordan kommer vi så videre, i stedet for det, som regeringen har gjort, hvor man kommer som en tyv om natten

- og sender i tusindvis af mennesker på kontanthjælp. Det synes vi er usympatisk. Kl. 12:53
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Hr. Peter Madsen. Kl. 12:50
- Peter Madsen** (V):
Hvis Socialdemokraterne synes, at en dagpengeperiode på 2 år er usympatisk kort, hvor lang tid skal dagpengeperioden så efter Socialdemokraternes opfattelse være, for at den bliver sympatisk? Kl. 12:51
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Ordføreren. Kl. 12:51
- Torben Hansen** (S):
Den skal have den længde, hvor vi undgår, at vi sender titusindvis på kontanthjælp, som regeringens forslag gør. Den skal have den længde, hvor den ikke går ind som det her forslag og underminerer den danske model. Og som jeg også tidligere har sagt, er det her ikke nogen spareøvelse for Socialdemokratiet. Vi deltager ikke i besparelser på dagpengeområdet. Kl. 12:51
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Hr. Hans Kristian Skibby. Kl. 12:51
- Hans Kristian Skibby** (DF):
Tak. Når man nu hører den debat, der er her i salen i dag, så kan man jo godt blive en lille smule radikal, for man ved ikke rigtig, hvad det egentlig er, ordførerne står her og siger – ja, og hr. Østergaard sidder og nikker, kan jeg se, men det er lidt vanskeligt at få svar på de spørgsmål, der bliver stillet. Nu har ordføreren jo så prøvet endnu en gang at give et svar på noget, som man ikke rigtig vil svare på med hensyn til den her dagpengeperiode, altså om den skal tilbagerulles eller ikke skal tilbagerulles.
Så tænkte jeg på en artikel, der var i Berlingske Tidende tilbage i 2008, i øvrigt med et pænt billede af Thomas Adelskov, altså den daværende arbejdsmarkedsordfører for Socialdemokraterne. Overskriften siger, at Socialdemokraterne støtter kortere dagpengeperiode. Det er overskriften. Og så står der, at man vil nedskære dagpengeperioden, og at man så vil vurdere en eventuel stigning i dagpengebeløbet. Så spørger jeg ordføreren: Hvad mener Socialdemokraterne i dag? Mener man det samme, som man gjorde i oktober 2008, eller har man fået en ny holdning i dagens anledning? Kl. 12:52
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Ordføreren. Kl. 12:52
- Torben Hansen** (S):
Tak, fru formand. Jamen jeg vil gerne forsøge igen over for Dansk Folkepartis ordfører. 1) Vi er ikke ude på at lave besparelser på dagpengesystemet ligesom dem, som Dansk Folkeparti nu deltager i sammen med regeringen, hvor Dansk Folkeparti jo på tværs af alle mulige løfter lige pludselig kommer løbende med her. 2) Vi deltager heller ikke i noget, der underminerer den danske model. Og 3: Vi synes, det forslag, der ligger her foran os, er dybt, dybt usympatisk. Kl. 12:53
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Hr. Hans Kristian Skibby. Kl. 12:53
- Hans Kristian Skibby** (DF):
Så fik vi grammofonpladen spillet endnu en gang. Men jeg vil gerne sige: Man kan da ikke klandre en eventuel vælger, der skulle vælge at se den her debat, for at være lidt i tvivl om, hvad Socialdemokraterne egentlig vil, når man kan læse i Berlingske Tidende, at Socialdemokraterne støtter kortere dagpengeperiode. Det er altså sådan en ret forståelig læs let-udgave, vi har her at læse. Vil ordføreren så ikke prøve at forklare det? Mener Socialdemokraterne stadig væk, at man vil arbejde for en kortere dagpengeperiode, sådan som partiets egen ordfører har udtalt både til Avisen.dk og til Berlingske Tidende i oktober 2008, eller har hr. Torben Hansen fået en ny dagsorden i valgkampens hellige ånd? Kl. 12:53
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Ordføreren. Kl. 12:53
- Torben Hansen** (S):
Jamen jeg kan konstatere, og jeg vil gerne gentage mit svar fra før: Jeg synes, det her forslag er usympatisk. De to ord, der ligger heri, siger det, og længere er den såmænd ikke. Kl. 12:54
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Flemming Damgaard Larsen. Kl. 12:54
- Flemming Damgaard Larsen** (V):
Det, vi diskuterer her, kan jeg næsten forstå på ordføreren, er jo to ting. Altså, det, ordføreren står og svarer på, er situationen, som den var i går og den er i dag. Men det, vi gerne vil frem til, er jo et svar på den situation, der er, når det her lovforslag er vedtaget. Så har vi en dagpengeperiode på 2 år i Danmark. Hvad vil Socialdemokratiet så gøre i den situation? Og der tror jeg efterhånden jeg kan konstatere, at Socialdemokratiet så ikke vil gøre noget som helst; man vil bare sidde på hænderne og så lade de 2 år være de 2 år. Er det rigtigt forstået? Kl. 12:54
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Ordføreren. Kl. 12:54
- Torben Hansen** (S):
Nej. Kl. 12:54
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Hr. Flemming Damgaard Larsen. Kl. 12:55
- Flemming Damgaard Larsen** (V):
Det vil sige, at når en socialdemokratisk ledet regering kommer til – hvad Gud må forbyde – så vil de 2 år blive hævet til 4 år igen – kan jeg konstatere det? Kl. 12:55
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Ordføreren.

- Kl. 12:55
Torben Hansen (S):
Hr. Flemming Damgaard Larsen kan i forhold til det forslag, der ligger her i dag, konstatere: 1) Jeg synes, det er dybt, dybt usympatisk. 2) Det er et totalt brud på den danske model. Og så er det, at hr. Flemming Damgaard Larsen bør høre efter. 3) Vi deltager *ikke* i besparelser på dagpengeområdet. Punktum.
- Kl. 12:55
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.
- Kl. 12:55
Anders Samuelsen (LA):
Ordføreren sagde tidligere, at den socialdemokratiske politik afgøres på socialdemokratiske gruppemøder, men vi kan ikke få et klart svar på, hvorvidt Socialdemokratiet vil hæve dagpengeperioden til 4 år, før vi kommer på den anden side af valget. Vil det sige, at man ikke har gruppemøder i Socialdemokratiet, før man kommer på den anden side af valget?
- Kl. 12:56
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.
- Kl. 12:56
Torben Hansen (S):
Vi har i allerhøjeste grad gruppemøder, men det, som vi jo har snakket om, og det, som der bliver talt om i forbindelse med arbejdsmarkedspolitikken og det her forslag, er, at det er usympatisk, at det er brud på den danske model, og at vi ikke fra Socialdemokratiets side deltager i besparelser på dagpengeområdet. I modsætning til den borgerlige side her i Folketinget, som er kommet som en tyv om natten med det her, vil vi bagefter tage en snak med arbejdsmarkedets parter og sige: Hvordan får vi det her skruet bedst muligt sammen?
Det er da politik – og åben politik – frem for det med at sidde en sen nattetime og så lige pludselig banke besparelser ud, der sender i tusindvis på kontanthjælp.
- Kl. 12:56
Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Anders Samuelsen.
- Kl. 12:56
Anders Samuelsen (LA):
Det har intet med politik at gøre. Det er da fuldstændig uklart for enhver dansker, hvad man stemmer på, hvis man går hen og stemmer på Socialdemokratiet ved næste valg. Man aner det jo ikke. Er det 2 år, 4 år, 6 år, 8 år eller 17 år, dagpengeperioden skal være, eller hvad? Det eneste svar, man kan få, er, at det, der er fremsat og behandles i dag her i Folketingssalen, er usympatisk, og at Socialdemokratiet vil tale med fagbevægelsen.
Vil det sige, at hvis fagbevægelsen en dag kommer og siger til Socialdemokratiet, at man synes, efterlønnen skal halveres, siger Socialdemokratiet: Fint nok, så vedtager vi det på det næste gruppemøde? Er det sådan, man tænker i Socialdemokratiet? Det kan da ikke være rigtigt, at man kan stå her foran den danske befolkning og sige, at man ingen politik har på det her område, før man har talt med fagbevægelsen, eller sige: Vores politik er, at vi skal tale med fagbevægelsen først. Er man på den måde i lommen på fagbevægelsen?
Altså, det er jo til grin, når vi den ene dag efter den anden skal stå og høre om, at fordi vi har fået 0,5 mio. kr. fra Saxo Bank, er vi i lommen på storkapitalister og alt muligt andet. Her står der gudhjælpemig en ordfører fra Socialdemokratiet og siger, at han ikke mener
- Kl. 12:55
noget, før han har konfronteret og talt med fagbevægelsen. Er det politik?
Kl. 12:58
- Den fg. formand (Pernille Frahm):**
Ordføreren.
Kl. 12:58
- Kl. 12:55
Torben Hansen (S):
Det, hr. Anders Samuelsen er ude i nu, er jo det rene og skære vås. Altså, jeg har forsøgt at sige indtil flere gange, at vi vil sætte os ned sammen med dem på arbejdsmarkedet, der har forstand på det her, dvs. DA og LO, og få en snak med dem om, hvordan vi kan gøre det her bedre.
Men det, som hr. Anders Samuelsen i hvert fald kan gå ud og sige på vælgermøderne om det her, er, at Socialdemokratiet ikke deltager i besparelser på dagpengeområdet, punktum.
Kl. 12:58
- Den fg. formand (Pernille Frahm):**
Den sidste korte bemærkning er fra hr. Peter Juel Jensen.
Kl. 12:58
- Peter Juel Jensen (V):**
Jeg er lidt ked af, at jeg er sidst i rækken, for jeg kan høre, at ordføreren hidser sig mere og mere op, og nu skal alt det gå ud over mig. Men sådan er det.
Jeg kan forstå, at ordføreren mener, at det forslag, vi behandler nu, er usympatisk. Jeg finder det meget sympatisk, at man betaler, når man får en regning for at tage de værste slag fra krisen, efter at man har brugt for mange penge. Så der er ordføreren og jeg ikke enige. Og vi ved også, at hvis renten bare stiger ½ pct., koster det 20.000 arbejdspladser i Danmark. Derfor er man i mine øjne tvunget til at få ro omkring dansk økonomi og leve op til de krav, som EU stiller, således at vi ikke mister økonomisk anseelse. Det finder jeg sympatisk og ansvarligt.
Jeg kan så forstå, at ordføreren synes, det er meget usympatisk. Men hvis Socialdemokratiet ikke vil rulle det her tilbage – og det kan jeg forstå på ordføreren at man ikke vil – fører Socialdemokratiet så med ordførerens egne ord usympatisk politik?
Kl. 12:59
- Den fg. formand (Pernille Frahm):**
Ordføreren.
Kl. 12:59
- Torben Hansen (S):**
Tak. Vi fører bestemt ikke usympatisk politik. Det kan man se, hvis man ser på »En Fair Løsning« og »Fair Forandring«, hvor vi jo netop har forsøgt at give vores bud på, hvordan vi kommer ud af krisen, og hvor vi beder danskerne om at arbejde lidt mere. Vi vil forsøge at investere os ud af krisen. Det bud, der ligger fra regeringens side her, er usympatisk i forhold til dagpengemodtagerne, det er usympatisk i forhold til børnefamilierne, og det går ind og klipper i voksen efter- og videreuddannelse, statens voksenuddannelsesstøtte osv. Det er ikke noget, der gør det her samfund rigere, tværtimod gør det det her samfund fattigere og måske også en lille smule dummere, end det var i går. Det synes vi er usympatisk politik, og det dagpengefor-slag, der ligger her, er sådan set bare en forlængelse af det.
Kl. 13:00
- Den fg. formand (Karen J. Klint):**
Hr. Peter Juel Jensen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 13:00

Peter Juel Jensen (V):

Ja, jeg kan så forstå, at vi ikke er helt enige, for jeg synes jo, det også er usympatisk bare at skubbe regningen foran sig og så sende den videre til de næste generationer, og så kommer der en borgerlig regering igen, der så skal rydde op efter det overforbrug.

Men jeg kan så forstå, at en 2-års-dagpengeperiode er usympatisk. Hvor lang skal en dagpengeperiode være, før den bliver sympatisk?

Kl. 13:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:01

Torben Hansen (S):

Tak. Jeg kan forstå, at nu fortsætter man i samme rille, og det er glimrende. For det første synes vi, det her er usympatisk, og for det andet kan man jo se, at med forslaget, som det ligger i dag, sender Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti tusindvis ud af dagpengeperioden og direkte ud på kontanthjælp. Man har direkte budgetteret med det og skrevet det i forudsætningerne, og oven i det vil der falde tusindvis ud, som ikke har en chance for på nogen som helst måde at få noget forsørgelse bagefter. Det synes Socialdemokratiet er usympatisk.

Kl. 13:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke flere til korte bemærkninger til Socialdemokraternes ordfører, hvorfor vi fortsætter i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Forslaget er jo, kan man sige, selv om det ikke fylder så meget som forslag, alligevel et stort forslag, og det går kort og godt ud på, at dagpengeperioden ...

Det var hurtigt, at taletiden løb ud, fru formand; jeg går ud fra, at jeg har 5 minutter.

Kl. 13:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg kommer lige til at give en praktisk bemærkning til orientering: Vores 5-minutter-lampe virker ikke, så vi tager 3 og 2 minutter. Så ordføreren skal nok få 5 minutter. (Bent Bøgsted (DF): Til formanden vil jeg oplyse, at det kun er derovre, det ikke virker; herovre virker det godt nok.) Ja, men det virker ikke her. (Bent Bøgsted (DF): Det er vigtigt, at ordføreren kan se, hvor lang tid der er tilbage. Man bliver helt forvirret, når lamperne pludselig begynder at lyse. Vi starter forfra.) Værsgo. Og minutterne starter nu.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Forslaget her om dagpengeperioden går ud på, at dagpengeperioden nedsættes fra 4 år til en 2-årig periode inden for 3 år. Det er et forslag, der kom i forbindelse med genopretningspakken, hvor vi stod over for at tage beslutninger om, hvordan vi skulle få landet på ret køl igen. Der var mange forslag i spil; på det tidspunkt var bl.a. også et forslag om at fastfryse overførselsindkomsterne. I den forbindelse havde vi også store overvejelser i Dansk Folkeparti om, hvad vi skulle gøre. Det er altid en svær beslutning, når man skal tage ansvar for noget, og det er der nok også nogle her i Folketings-

salen der finder ud af på et tidspunkt. Skal man tage ansvaret, kan det godt koste noget; det er ikke en nem beslutning, man skal træffe, og det vil give meget modstand.

Men Dansk Folkeparti har taget ansvaret for, at vi skal have genoprettet landets økonomi. Vi skal kort og godt have landet på fode igen, og vi skal også have fremtidssikret landet med hensyn til arbejdskraft, set i lyset af at vi kommer til at mangle arbejdskraft om nogle ganske få år, hvor der er store årgange, der forsvinder fra arbejdsmarkedet. I den forbindelse begyndte vi så at se på, hvordan det ville se ud med at få folk til at blive længere tid på arbejdsmarkedet og mere aktivt søge de job, der er, og der kom en forkortelse af dagpengeperioden så ind i spillet. Vi tog så den beslutning, at vi godt kunne være med til at sætte dagpengeperioden ned fra 4 år til 2 år – dette vel at mærke i lyset af at vi samtidig siden februar havde arbejdet på en pakke vedrørende langtidsledighed, hvor vi ville gøre en stor indsats for at få de langtidsledige ud i virksomhederne, ud i job. I den forbindelse skal jeg da gøre opmærksom på, at der i den pakke ligger rigtig mange gode tiltag, bl.a. en virksomhedsrettet indsats over for de langtidsledige, hvor en konsulent direkte opsøger virksomhederne og finder ud af, hvor de ledige job er, og tager hånd i hanke med de langtidsledige. Derfor kom vi så også til den beslutning, at vi godt kunne være med til at forkorte dagpengeperioden, når vi samtidig ydede en ekstraordinær indsats for at få de langtidsledige ud i job igen. Havde vi ikke haft en indsats over for de langtidsledige, ville det have været noget sværere at komme til den beslutning.

Men der er jo så også en del, vi skal have set på i forbindelse med det her. Bl.a. vil jeg bede ministeren om at se lidt mere på den lov om seniorjob, vi vedtog i 2008, der giver alle ret til et seniorjob, når de kommer over 55 år. De får på den måde ret til et job, som gør, at de ikke falder ud af systemet, og de kan have et seniorjob, indtil de kan få efterløn. Det er en vigtig ting, vi skal have op at køre. Jeg er ikke sikker på, det fungerer helt, som det skal ude i kommunerne, og derfor håber jeg, at ministeren vil være med til at se positivt på at få noget mere oplysning ud om, hvordan det kan fungere.

Men når alt kommer til alt, er vi ikke så nervøse for, at der skal blive rigtig mange, der falder ud af systemet, for vi kan nemlig se, at mange, når de kommer til grænsen, begynder at få job. Og vi kan da også se på de historier, der har været i avisen her de sidste par dage, hvor der har været folk, der har snakket om, at de nu måtte sælge huset, at der er utrolig mange misforståelser i forbindelse med det her. Bl.a. er det sådan, at dem, der pr. 1. juli har gået ledige i under 2 år, har en dagpengeperiode på 2 år. Dem, der har gået ledige i længere end 2 år, når vi kommer til 1. juli, kører kort og godt videre på den gamle ordning med en dagpengeperiode på 4 år. Det vil jo sige, at hvis der er nogle, der i dag har gået ledige i 2½ år, som falder ud af systemet, fordi de falder for grænsen for dagpenge, så er det ikke på grund af de nye regler, så er det på grund af den 4-års-periode, de er i i forvejen. Det er sådan nogle misforståelser, som findes, og som vi selvfølgelig også skal have gang i oplysningerne om. Det er jeg sikker på at ministeren også vil sætte gang i. Og nu kan jeg se, at den røde lampe lyser.

Kl. 13:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak, fordi ordføreren var så venlig at være sharp på det.

Jeg har foreløbig 12 indtegnet til korte bemærkninger, og til Tingets oplysning vil jeg lige tage navnene i den rækkefølge, jeg har registreret dem. Det er først fru Line Barfod, så hr. Eigil Andersen, hr. Rasmus Prehn, hr. Nick Hækkerup, fru Maja Panduro, fru Kirsten Brosbøl, hr. Magnus Heunicke, hr. Per Clausen, hr. Lennart Damsbo-Andersen, fru Julie Rademacher, hr. Frank Aaen og hr. Carsten Hansen.

Den første er således fru Line Barfod. Og jeg kan se, at der er hænder oppe – hold dem lige lidt, så skal jeg nok få dem med. Fru Line Barfod.

Kl. 13:11

Kl. 13:08

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti synes, det er fuldstændig rimeligt, at de mange skolelærere, SOSU'ere, HK'ere, gartnere og mange andre, der lige nu fyres ude i kommunerne, højst skal kunne få dagpenge i 2 år. Jeg skal bare høre, hvad Dansk Folkepartis smerte grænse er for, hvor mange af de mennesker der kommer til at miste dagpengene og ryger over på kontanthjælp – og nogle af dem måske ud i ingenting, fordi de er gift, eller fordi de har en ejerbolig med lidt friværdi. Synes Dansk Folkeparti, det er rimeligt, at det måske er 10.000-15.000 mennesker, som det fremgår af de økonomiske beregninger i lovforslaget, som kommer på kontanthjælp og dermed endnu flere, som ryger helt ud af systemet og må gå fra hus og hjem?

Kl. 13:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:09

Bent Bøgsted (DF):

Jamen selvfølgelig er det ikke rimeligt, at man bare siger: O.k., det er i orden, de kan bare ryge ud af systemet. Selvfølgelig er det ikke det. Det er også derfor, vi i Dansk Folkeparti har arbejdet hårdt for at lave en indsats over for langtidsledige. Det startede vi allerede på i februar måned – noget af det, der ligger i pakken, er noget, vi har haft i gang også forrige år, men vi startede her i februar måned med forhandlinger om, hvordan vi skulle gøre en ekstraordinær indsats over for langtidsledige. De beregninger, der ligger i forslaget her, har ikke taget højde for den pakke om langtidsledighed, og derfor er vi sikre på, at de tal heller ikke vil holde. Jeg er ret overbevist om, at vi, når vi får pakken med indsats mod langtidsledighed sat i gang, vil se, at der er rigtig mange, vi kan hjælpe i beskæftigelse igen.

Derudover kan vi også se, at kurverne viser, at vi kommer til at mangle arbejdskraft. Vi skal ikke ret langt hen – bare tag et tal fra Nordjylland f.eks.: Der kan vi se, at arbejdsstyrken er faldet med 5.000 fra 2000 til 2010, og den vil fortsætte med at falde. Sådan er det over hele landet, så vi kommer til at mangle arbejdskraft, når de store årgange forsvinder.

Kl. 13:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Line Barfod for den anden korte bemærkning.

Kl. 13:10

Line Barfod (EL):

Hvis hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti virkelig troede på, at vi var i en situation, hvor vi manglede arbejdskraft, var der jo ingen grund til at skære i dagpengeperioden, for så ville der ikke være nogen, der kom til at gå så længe, før de fik arbejde. Så det må jo være, fordi Dansk Folkeparti er enig med regeringen i, at der er flere tusinde mennesker, der skal gå fra dagpenge og over på kontanthjælp. Er det, fordi Dansk Folkeparti faktisk ønsker at medvirke til social dumping, ønsker, at de her mennesker skal gå ud og acceptere arbejde på langt dårligere løn- og arbejdsvilkår end det, overenskomsten giver, og dermed er med til at undergrave alt det, som man har opnået gennem mange års arbejdskamp?

Kl. 13:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Man kan sige, at det komiske i det her er, at det ikke er Dansk Folkeparti, der går ud med en skræmmekampagne om, at der er så og så mange, der havner på kontanthjælp eller ryger helt ud af systemet. Tværtimod har vi sagt, at vi vil gøre en massiv indsats for at hjælpe de langtidsledige, og det vil vi gøre med langtidsledighedspakken.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Eigil Andersen. Værsgo.

Kl. 13:11

Eigil Andersen (SF):

Der er mange mennesker i landet, som tror, at Dansk Folkeparti vil gavne de svage og udsatte grupper. Nu står vi så igen igen med et eksempel på, at det gør Dansk Folkeparti ikke. Det er klart, at Dansk Folkeparti går tilbage i meningsmålingerne, for man siger et og gør noget andet.

Senest er det i dag kommet frem, at ud af 44 lokalformænd i Dansk Folkeparti, som dagbladet Politiken har talt med, er der 21, der siger, at Dansk Folkepartis troværdighed er skadet, ved at man har været bannerfører for, at dagpengeperioden skal halveres til 2 år. Hvad er ordførerens kommentar til, at 21 lokalformænd inden for ordførerens eget parti mener, at partiets troværdighed er skadet?

Kl. 13:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Bent Bøgsted, værsgo.

Kl. 13:12

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg skal ikke vurdere, hvad hver enkelt er blevet spurgt om, og hvad de har svaret, for jeg har ikke læst den undersøgelse, som hr. Eigil Andersen har. Men jeg har da set, at aviserne også på et tidspunkt har lavet undersøgelser om SF's troværdighed, og om den er blevet skadet eller ikke er blevet skadet med det, som SF vil gøre.

Jeg kan garantere hr. Eigil Andersen for, at det er noget så nemt at love og love og sige: Hvis vi kommer til, får I alle de goder her, vi vil slet ikke stramme op eller nogen ting, vi vil bare give og give og give.

Det er det, SF har sagt de sidste mange år, nemlig at de bare vil give og give og give. Det er meget nemmere, men at tage ansvaret for en økonomisk politik kan somme tider være hårdt.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:13

Eigil Andersen (SF):

Det er vi absolut villige til i SF, og det kommer også til at ske efter næste valg, er jeg overbevist om.

Den 6. maj stemte vi her i Folketinget om at halvere dagpengeperioden. Dansk Folkeparti var et af de partier, der for 3 uger siden stemte imod, at den skulle halveres, og nu har man altså så en anden mening. Tydeligere kan det jo ikke belyses, at man har en dobbelt-moralsk holdning til de her ting.

I den debat, der var forud for afstemningen, det var så den 6. april, sagde hr. Bent Bøgsted som ordfører:

»I Dansk Folkeparti kan vi ikke se nogen grund til at halvere dagpengeperioden.«

»Dansk Folkeparti kan ikke støtte en halvering, netop fordi vi ikke kan se noget formål med det.«

»Man regner med, at bare man halverer dagpengeperioden, er man også sikker på, at de, der falder ud efter 2 år, har fået job. Sådan er virkeligheden ikke.«

Hvad er årsagen til, at det, som Dansk Folkeparti ikke mente der var nogen grund til at gøre for 3 uger siden, mener man nu pludselig er det eneste rigtige?

Kl. 13:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:14

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jamen jeg har tidligere sagt her fra talerstolen, at det ikke betød så meget, om dagpengeperioden var 2 eller 4 år, hvis man gjorde den rigtige indsats. For hvis man gjorde den rigtige indsats, var der ikke ret mange, der kom til at gå ledige i mere end 2 år. Det, vi gør i den her forbindelse, er efter vores mening, at vi laver den rigtige indsats med langtidsledighedspakken, og derfor er der ikke så mange, der kommer til at falde ud. Der er også nogle, der falder ud af systemet i dag efter de 4 år.

Det er jo ikke en grænse, som Dansk Folkeparti har lavet. Vi var med til at stemme for, at dagpengeperioden blev sat ned til 4 år i 1998, ja, det var alle partier i Folketinget med til.

Nej, SF har altid lovet, at man kun vil give og give og give. Man tager ikke ansvar, og det er også det, det viser, når hr. Eigil Andersen siger, at SF ikke stemte for i 1998, for SF vil ikke tage ansvaret for noget.

Kl. 13:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Rasmus Prehn. Værsgo.

Kl. 13:15

Rasmus Prehn (S):

Vi skal lige have teknikken til at virke her; der er åbenbart lidt problemer med lamperne i dag.

Det, vi lige skal holde fast i, er, at Dansk Folkepartis ordfører nu står her på Folketingets talerstol og giver udtryk for, at det med dagpengeperioden ikke betyder så meget, hvis bare man laver den rigtige indsats. Så er det jo, jeg slet ikke kan forstå noget som helst af, hvorfor man så ikke bare nøjes med at lave den rigtige indsats i forhold til at få folk i arbejde og så lader være med at skære i dagpengeperioden. Det må da være så oplagt. Hvis det virkelig er sådan, at det med dagpengeperioden ikke betyder så meget, hvorfor så gøre en hel masse for at gøre en masse mennesker nervøse, og hvorfor bryde med et princip, man højt og helligt har lovet danskerne man vil overholde? For tre uger siden stod man her i salen og sagde det.

Vi har et udsagn her fra Dansk Folkepartis gruppeformand, hr. Kristian Thulesen Dahl fra den 9. januar 2010: »Vi kan under ingen omstændigheder støtte reformer, der skærer i efterlønnen eller sænker dagpengeperioden.« Det udtaler han til Jyllands-Posten den 9. januar 2010.

Hvorfor rode sig ud i sådan et løftebrud, hvorfor gøre så mange mennesker nervøse for at skulle gå fra hus og hjem, hvis det er sådan, at Dansk Folkepartis ordfører har ret i, at man bare kunne lave en ordentlig indsats? Det siger ordføreren jo man er i gang med.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Bent Bøgsted, værsgo.

Kl. 13:16

Bent Bøgsted (DF):

Der er blevet sagt meget i forbindelse med dagpengeperioden, også tidligere. I Information fra den 27. maj står der, at S og SF vil skruer dagpengeperioden tilbage, når de kommer til magten, og at de er sikre på, at De Radikale har rettet ind, når man kommer til forhandlingsbordet. Det er lidt forbavsende. Der står, at det er Hækkerup, der har sagt: De Radikale skal nok rette ind, når vi kommer til forhandlingsbordet. Hvilken Hækkerup, der har sagt det, kan jeg ikke sige, for der står bare »Hækkerup« i artiklen. Der er jo mange i den gode familie, der sidder i Folketinget.

Det er ikke sikkert, at det, der er blevet sagt tidligere, passer til den situation, der er nu, for situationen kan ændre sig. Det gjorde den også for Socialdemokratiet i 1998, dengang Nyrup lavede indgreb i efterlønsordningen. Der var også opstået en ny situation dengang, og så ændrede S holdning. Der sker en udvikling hele tiden, og i den her forbindelse er der sket det, at vi har arbejdet på en pakke om langtidsledighed, som vi nu har fået på plads, og i den forbindelse skulle vi tage en beslutning, om vi ville tage ansvar for at genoprette Danmarks økonomi eller ej.

Dengang hr. Kristian Thulesen Dahl udtalte, at vi ikke ville røre ved dagpengeperioden, var den pakke ikke lavet, og der var ikke udsigt til, at vi skulle have en genopretningspakke.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Rasmus Prehn, værsgo.

Kl. 13:18

Rasmus Prehn (S):

Jeg tror, man må sige, at Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgsted, i virkeligheden virkelig gør sig fortjent til pokalen for 100 m udenomssnak. Det er sjældent, man hører så meget udenomssnak på så kort tid, det må jeg sige.

Men vi fik ikke ordførerens helt klokkeklare forklaring på, hvorfor det overhovedet er nødvendigt at skære i dagpengeperioden, hvis man gør den reelle indsats, der skal til for at få folk i arbejde. Hvorfor ikke bare nøjes med at få folk i arbejde? Det har ordføreren jo selv stået og argumenteret for her i Folketingssalen, og det bruger han nu igen som argument. Hvorfor er det så, vi ikke bare kan nøjes med det? Lad os få folk i arbejde. Det er jo alle sammen enige om.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:19

Bent Bøgsted (DF):

Jamen til det der med udenomssnak, det der med korttidshukommelsen vil jeg sige, at det ikke er ret lang tid siden, at Socialdemokratiets ordfører stod heroppe. Så det der med udenomssnak kan man så diskutere. Jeg kan også erindre nogle gange, hvor hr. Rasmus Prehn har stået på talerstolen med udenomssnak, så man kan altid diskutere, hvad der er udenomssnak, og hvad der ikke er. Det her er også udenomssnak, jeg kommer med, i stedet for at komme frem til at svare på det spørgsmål, som hr. Rasmus Prehn har stillet (*munterhed*). Jamen det er jo en kendsgerning, det skal man ikke rende fra.

Men det, der ligger i ... ja, nu mister jeg helt tråden (*munterhed*) – jeg skal lige have lov at svare. Det, der ligger i det med dagpengeperioden, er også det her med, at hvis man har en ubegrænset dagpengeperiode, gør det jo noget ved ens samvittighed. Det betyder, at man kan tænke: O.k., der er alligevel nogle år, til jeg mister dagpengene, så jeg kan godt tage den lidt mere med ro.

Så kan vi se på statistikken, at når vi så kommer hen mod slutningen af perioden, er dagpengemodtagerne meget mere aktive, og der er mange flere, der kommer i beskæftigelse. Det er det, der ligger i, at vi så går ind og siger, at vi afkorter dagpengeperioden til 2 år.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste med en kort bemærkning er hr. Nick Hækkerup, værsgo.

Kl. 13:20

Nick Hækkerup (S):

Jeg synes, at navnlig den sidste udtalelse var interessant, nemlig den om, hvad det egentlige motiv for at afkorte dagpengeperioden er, og det er, at så tager de arbejdsløse sig sammen og ser at få fundet sig et job. Det er jo en særlig holdning at have til mennesker, som er ramt af arbejdsløshed i en krisesituation. Det er jo en særlig holdning at have, at de, som er ressourcetsvage, de, som ikke har så meget, nok laver mere, hvis vi pisker dem – og det er, samtidig med at Dansk Folkeparti er med i en skattereform, hvor man giver udtryk for, at de, som befinder sig på livets champagneside, laver mere, hvis de får historisk store ufinansierede skattelettelser.

Må jeg ikke bare høre hr. Bent Bøgsteds bekræftelse, at det er det livssyn, som ligger til grund for Dansk Folkepartis politik, og at det er derfor, man selv har bragt det her forslag ind på bordet. Det er jo ikke noget, Venstre og De Konservative er kommet med; de havde nogle andre, som de hellere ville ramme. Det var Dansk Folkeparti selv, der bragte det her med, og nu har vi også fået motivationen for det.

Kl. 13:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:21

Bent Bøgsted (DF):

Det her vedrørende dagpengeperioden er lidt svært, når man ser på at skabe tryghed i forbindelse med dagpengeperioden og på, at vi skulle være ligeglade med, om folk ryger ud over kanten. Jeg kan ikke lade være med at tænke på dengang i 1998, da Socialdemokratiet lavede et indgreb i dagpengeperioden. Da var ledigheden altså meget høj – nu kan jeg ikke huske det nøjagtige tal, men var den ikke ved at være dobbelt så høj, som den er i dag? Det var mere kritisk. Da man i 1995 ændrede den fra 7 år til 5 år, havde vi også ret høj ledighed. Så kan man altid sige, at det var i en periode med højkonjunktur. Og så er der det med, at vi har haft en krise. Vi har haft en krise, ja, og det er krisen, der er årsag til, at vi skal have genopretningspakken.

Men vi kan se, at krisen er ved at klinge af, arbejdsløsheden falder, væksten stiger, og det er det, der også gør, at vi siger: O.k., vi skal være sikre på, at vi også fremtidssikrer arbejdskraften. Det er det, vi mener vi gør i den her forbindelse. Og til det her med at tage højde for, at der kan være nogle, der falder ud over kanten, og være ansvarlig vil jeg sige, at det gør vi ved at fremlægge pakken om langtidsledighed.

Kl. 13:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Nick Hækkerup for anden korte bemærkning.

Kl. 13:22

Nick Hækkerup (S):

Så det er trygheden, der får folk til at lave noget. Det er trygheden ved at vide, at man snart taber det her, der får folk til at lave noget. Det er det, der er Dansk Folkepartis holdning. Hvis vi skubber til dem, hvis vi sparker til dem, hvis vi piner dem, der ligger ned, skal

de nok få lavet noget. Det er det, der er den egentlige motivation for, at man bragte det her til forhandlingsbordet – ikke opfordret af Venstre og De Konservative. Men i Dansk Folkeparti selv mærkede man efter inden i og konstaterede, at jo, de ressourcetsvage, jo, de, der befinder sig på kanten af samfundet, laver noget, hvis vi presser dem, hvis vi gør dem utrygge i deres hverdag.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:23

Bent Bøgsted (DF):

Det her har ikke noget med at gøre dem utrygge at gøre. Det, der ligger i det, er, at alle undersøgelser viser, at når man kommer til slutningen af en dagpengeperiode, er man mere aktiv, og så er der mange flere af dem, der er ved at falde ud over kanten, der sikrer sig og får et job. Det er fakta. Det er en faktaoplysning, som jeg ved at tidligere socialdemokratiske regeringer også har brugt i den forbindelse.

Til det her med utryghed vil jeg sige, at vi netop gør noget for at sikre os, at folk ikke skal være alt for utrygge, for vi har jo ordningen med seniorjob, der kører videre. Er man over 55 år, har man ret til at få et seniorjob. Det var det, jeg sagde i min tale: Vi skal være sikre på, at der er oplysning nok om den mulighed for folk, der kommer op i alderen. Der er mange i alderen fra 55 til 60 år, hvor de kan gå på efterløn, der spørger: Mister vi nu dagpengereetten? Det er bl.a. den skræmmekampagne, som Socialdemokratiet har været i gang med, der er årsagen til, at folk har den opfattelse. Der har vi seniorjobordningen, som de har ret til, plus det, at vi laver en massiv indsats over for langtidsledige, hvilket også bliver sat i værk for at hjælpe dem tilbage til et arbejde.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er fru Maja Panduro, værsgo.

Kl. 13:24

Maja Panduro (S):

Så konklusionen på hr. Bent Bøgsteds svar må altså være, at man tror på, at det hjælper at tæve folk, at man tror på, at det hjælper at slå folk, der ligger ned – så dukker der pludselig et arbejde op til dem. Jeg synes, at Dansk Folkeparti skylder vælgerne at gå ud og sige, hvilke job det er, man bare sådan kan gå ud og få, når nu man pludselig har fået en økonomisk pisk bagi, som giver en lyst til at søge arbejde. For er realiteten ikke, at vi stadig væk har massive arbejdsløshedsproblemer i Danmark? F.eks. kan vi i Østjylland, hvor jeg kommer fra, se, at vi har fem ledige pr. ledig stilling, der bliver slået op. Hvilke job er det, Dansk Folkeparti forestiller sig folk nu bare kan gå ud og plukke, efter at de har fået nogle gode økonomiske incitamenter af Dansk Folkeparti og deres venner i regeringen?

Kl. 13:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:25

Bent Bøgsted (DF):

Jeg ved jo ikke lige, om jeg vil kalde det, vi har i dag, massiv ledighed. Når vi har lavere ledighed, end vi havde i 2006, når vi har lavere ledighed, end vi havde i 1998, hvor Socialdemokratiet lavede et indgreb i dagpengene, når vi har lavere ledighed end i 1995, hvor Socialdemokratiet lavede et indgreb i dagpengene, så ved jeg ikke rigtig, om man så kan kalde det massiv ledighed.

Men når vi ser på tallene fra jobnet, som er dem, der blev henvist til, og undersøgelserne af hvilke job der ligger på jobnet, så er det rigtigt, at der er fem om hvert job, der er i Østjylland. Det er fuldstændig korrekt, for det er det, undersøgelsen viser. Men det, undersøgelsen ikke viser, er jo, at arbejdsgiverne ikke er særlig flinke til at lægge deres job på nettet. De venter på, at der kommer nogle ud og spørger efter et job. De venter på, at de får den rigtige kontakt, og det er derfor, vi laver den indsats mod langtidsledighed, hvor vi skal have virksomhedskonsulenter ud og snakke med virksomhederne og finde ud af, hvor de ledige job er, og så matche de ledige til de job. Det er den indsats, vi også laver.

Kl. 13:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Maja Panduro for anden korte bemærkning.

Kl. 13:26

Maja Panduro (S):

Så der er altså ingen som helst problemer med at finde et arbejde. Enhver kan, hvis man har lyst, gå ud og få sig et arbejde. Det er udelukkende et udtryk for dovenskab og ugidelighed, hvis man er arbejdsløs i det her land og har brug for dagpenge, også ud over 2 år. Er det det, som er Dansk Folkepartis holdning?

Kl. 13:27

Bent Bøgsted (DF):

De ord ville jeg aldrig nogen sinde bruge om en ledig. Jeg ved, at de ledige søger mange job, og at det ikke altid er lige let at finde et job. Det har været svært her i en periode, hvor der har været krise, og hvor der har været mange afskedigelser. Nu kan vi så se, at det går fremad igen. Krisen er ved at klinge af, og forhåbentlig er der ikke et eller andet sydeuropæisk land, der kollapse, så det forstærker krisen. Det har vi ikke så stor indflydelse på, men hvis Grækenland skulle gå ned og hjem, eller hvis Spanien skulle kollapse, har vi en helt anden situation. Så er der ingen, der kan forudsige, hvad der vil ske. Der har åbenbart ikke været nogen økonomer, der har kunnet forudse den her krise.

Nu er vi så på vej fremad. Vi skal gøre en indsats for at få de ledige i beskæftigelse, og det er det, vi gør. Men det er absolut ikke nemt bare lige at gå ud og finde et arbejde. Det er mange gange et spørgsmål om at have de rigtige kontakter, at gøre den rigtige indsats fra jobcentrenes side. Det kan heller ikke hjælpe noget, at der sidder en formand for Arbejdsmarkedsudvalget ude i kommunerne og siger: Nej, det kan vi ikke; det må vi ikke; det har vi ikke penge nok til; vi kan ikke gøre en ekstra indsats. Det hører man tit, og det er også det, vi skal have rettet op på.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er fru Kirsten Brosbøl. Værsgo.

Kl. 13:28

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg synes jo, at vi igennem de sidste par spørgsmål har fået klarlagt lidt, hvad Dansk Folkepartis motiv til at bringe det her ind til forhandlingsbordet har været. Nu sagde hr. Bent Bøgsted i sin ordførertale, at Dansk Folkeparti sådan gik med til at halvere dagpengeperioden. Jeg skal først bede hr. Bent Bøgsted om at bekræfte, at det vel var Dansk Folkeparti, der havde det her med ind til forhandlingsbordet og derfor traf et meget bevidst valg om, at det var det her, man ville, frem for at foretage nogle andre nedskæringer. Derfor skal jeg bare høre: Hvad er det, som har overbevist hr. Bent Bøgsted om, at det her tjener et klart formål, nemlig at piske de ledige i arbejde? For den 6. april 2010, siger hr. Bent Bøgsted følgende:

»Dansk Folkeparti kan ikke støtte en halvering, netop fordi vi ikke kan se noget formål med det. Vi er ikke overbevist om, at der skulle være nogle fordele ved en halvering, altså at det skulle give flere i beskæftigelse.«

Hvad er det, der har overbevist hr. Bent Bøgsted om, at det hjælper at piske de ledige?

Kl. 13:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:29

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg skal da gerne bekræfte, at Dansk Folkeparti har bragt dagpengene i spil. Vi stod med en genopretningspakke, og vi skulle tage ansvar for, hvordan vi fik Danmark rettet op igen. Der ligger nogle krav fra EU's side. Socialdemokratiet går jo varmt ind for EU, Socialdemokratiet går varmt ind for, at vi skal være tilknyttet EU, og at vi også skal være tilknyttet euroen. Det er det, der ligger i det. Så kommer der et krav om, at vi skal finde besparelser på 24 mia. kr., og i den forbindelse bliver en pakke om at fastfryse overførselsindkomsterne bragt på banen, hvilket vi absolut ikke var vilde med.

Vi var heller ikke vilde med at se på dagpengene. Det er ikke noget, vi har været vildt begejstret for. Vi skulle træffe en beslutning om, hvorvidt vi skulle rette Danmark op, eller vi bare skulle lade det sejle. Socialdemokratiet traf den beslutning, at de ikke ville være med til at rette Danmark op, og så var man færdig med forhandlingerne, og det var det. Dansk Folkeparti har taget ansvaret for, at vi skal rette Danmark op. Det kan koste nogle klø, og det kan det gøre i den her forbindelse, men vi tager ansvaret for at rette Danmark op igen.

Kl. 13:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Kirsten Brosbøl for anden korte bemærkning.

Kl. 13:30

Kirsten Brosbøl (S):

Hr. Bent Bøgsted stiller det jo op, som om der er to veje ud af den her krise: Enten sparer vi på dagpengene og generer de ledige ved at sige, at nu skal de piskes gennem systemet, eller også sparer vi på overførselsindkomsterne gennem det, som regeringen har lagt frem om at fastfryse satserne. Det var ligesom de to veje, der var, ifølge hr. Bent Bøgsted. Det kunne jo være, at der var andre veje ud af krisen, og det kunne være, at hvis Dansk Folkeparti ikke havde medvirket til de ufinansierede skattelettelser, der er blevet givet over flere omgange under den her regeringsperiode, så ville man ikke stå med de samme store og massive problemer i dag, som nu gør, at Dansk Folkeparti altså ifølge hr. Bent Bøgsted har stået over for det her meget svære valg.

Men hr. Bent Bøgsted har altså skiftet mening siden den 6. april 2010, hvor man sagde, at der ikke var noget formål med en halvering af dagpengene, og at man ikke var overbevist om, at det skulle give flere i beskæftigelse. Hvad er det, der har overbevist hr. Bent Bøgsted om, at nu er det at halvere dagpengeperioden altså det, der virker; at nu er det altså virkelig det, der kan få flere i beskæftigelse?

Kl. 13:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:31

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det, der ligger i det, er jo, at vi samtidig her i foråret har arbejdet med pakken om en massiv indsats over for langtidsledige, og

en langtidsledig er en, der har gået ledig i mere end 1 år. Den pakke har vi så fået overbevist ministeren om at vi skal have, og ministeren har været meget lydhør over for, hvad vi er kommet med på det område.

Kl. 13:34

Da vi så så på, hvad vi kunne gøre i den forbindelse, hvad vi skulle gå med til for at rette Danmark op, så var vi absolut ikke begejstrede for at skulle lave et indgreb og fastfryse overførselsindkomsterne. At lade forkortelsen af dagpengeperioden stå alene uden at gøre en indsats for at bringe de ledige beskæftigelse ville også være meget betænkeligt og noget, vi ikke ville bryde os om. Nu kommer så den her pakke om en massiv indsats over for langtidsledige, og så mener vi absolut, at vi kan forsvare, at dagpengeperioden bliver sat ned til 2 år. Sådan blev det bragt på banen.

Kl. 13:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til en kort bemærkning er hr. Magnus Heunicke, værsgo.

Kl. 13:32

Magnus Heunicke (S):

Tak. Det er jo interessant nok at få et indblik i forhandlingerne mellem Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti om, hvordan det sådan var. Vi kan så få slået fast, at det var DF, som bragte det her forslag op for at komme af med nogle andre forslag, som partiet åbenbart endnu mindre kunne lide end det her forslag.

Vi har et spørgsmål, som jeg har lovet at bringe videre. Det er fra et ægtepar, som jeg mødte i Næstved her i weekenden, som var utrolig nervøse netop over det her Dansk Folkepartis forslag, som man har fået regeringen med på, om at halvere dagpengeperioden. Konkret var spørgsmålet, hvad det betyder for optjeningen til efterløn, hvis man ryger ud af dagpengesystemet, og hvis man bliver ledig i årene op til, at man kan gå på efterløn. Der var det tidligere sådan, at der kunne man fortsætte optjeningen, mens man var på dagpenge. Men hvis man ryger ud af dagpengesystemet med de nye regler, den nye nedskæring, hvad betyder det så?

Kl. 13:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:33

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil anbefale hr. Magnus Heunicke at sende spørgsmålet over til ministeren til besvarelse.

Kl. 13:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Magnus Heunicke til anden korte bemærkning.

Kl. 13:33

Magnus Heunicke (S):

Undskyld, skal jeg forstå det sådan, at Dansk Folkeparti er kommet med et forslag og har fået regeringen med på et forslag, som man slet ikke ved hvad betyder for rigtig mange danskere? Det er sådan set alle dem, der er mellem ca. 53 år og så til op omkring 60 år, som går og overvejer situationen, fordi man jo ved, at der bliver skåret ned, og at der stadig væk er fyringer mange steder. De går og er nervøse for deres jobfunktion, og de får måske pludselig en ny virkelighed, en ny økonomi, fordi det indgreb, som Dansk Folkeparti har fundet på, betyder, at deres efterløn måske er i fare. Nu spørger jeg så Dansk Folkepartis ordfører om det her forslag, og hvad det betyder for den families økonomi. Ordføreren siger, at det ved ordføreren ikke.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:34

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil sige til hr. Magnus Heunicke, at det ikke er så enkelt igen at stå heroppe på talerstolen og besvare spørgsmål, der skal besvares af embedsmændene. Det ved hr. Magnus Heunicke også udmærket.

I den situation her ved vi, at ordningen med seniorjob starter, når man er 55 år. Så har man ret til at få et seniorjob, som man kan beholde, indtil man bliver 60 år. Den ordning bliver der ikke rørt ved. Det var en lov, der blev vedtaget i 2008, og det bliver der ikke rørt ved. Er man under 55 år laver vi en massiv indsats, når vi kommer så langt, hvis man falder for grænsen på 2 år. Nu er det sådan, at pr. 1. juli træder loven i kraft, og det betyder, at alle, der har under 2 års ledighed pr. 1. juli, har ret til 2 års dagpenge efterfølgende. Har man gået ledig i længere end 2 år pr. 1. juli, er det de gamle regler, man kører videre efter. Så enkelt er det.

Men til det her med at svare på det spørgsmål, som hr. Magnus Heunicke stiller, så det kan holde i retten, kan jeg sige, at det normalt er et spørgsmål, man stiller til ministeren til embedsmandsbesvarelse.

Kl. 13:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg kan oplyse, at der stadig væk er ti, der ønsker korte bemærkninger. Den næste er hr. Per Clausen, værsgo.

Kl. 13:36

Per Clausen (EL):

Nu nævnte hr. Bent Bøgsted det selv i et svar – det var nok til en socialdemokratisk taler – at nu skulle Socialdemokraterne ikke komme for godt i gang, for der var noget med hr. Poul Nyrup Rasmussen og et løftebrud i forbindelse med efterløn.

Jeg er helt enig med hr. Bent Bøgsted i, at det, Dansk Folkeparti er ude i her, tåler sammenligning. Det er helt klart et udtryk for, at man siger noget inden et valg, man siger noget, lige indtil man går til sådan nogle forhandlinger, og så gør man det modsatte. Det er formentlig inspireret af hr. Poul Nyrup Rasmussen, men det løftebrud fik jo nogle konsekvenser, som hr. Bent Bøgsted vel kan huske.

Så bare et enkelt spørgsmål til hr. Bent Bøgsted. Når regeringen regner med, at det her kommer til at koste 1,3-1,4 mia. kr. i ekstra udbetalt kontanthjælp, er det så ikke udtryk for, at man forventer, at i tusindvis af mennesker, tusindvis af familier, vil ryge på kontanthjælp, og endnu flere formentlig vil ende med, at de overhovedet ikke får nogen som helst forsørgelse?

Kl. 13:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:37

Bent Bøgsted (DF):

Med den indsats, vi laver over for de langtidsledige, forventer jeg faktisk ikke, at de tal kommer til at holde stik. Det tror jeg heller ikke at ministeren forventer. Men det skal jeg ikke vurdere. Det kan hr. Per Clausen jo spørge ministeren om, om ministeren forventer, at de tal holder stik.

Man kan se på, hvordan det er sat op, og hvordan det vil være, hvis man bare lader stå til og man ikke laver en ekstra indsats for at hjælpe folk i beskæftigelse. Hvis ikke man laver nogen som helst indsats og bare overlader det til folk selv at finde ud af, om de vil have et job, eller om de ikke vil have et job, så kunne det godt være,

at de tal ville holde. Men jeg kan ikke her fra talerstolen stå og love hr. Per Clausen, at det bliver lige nøjagtigt, som det står i lovforslaget. Det er jo sjældent, det kommer til at ske. Det er tal, der bliver beregnet, og så forudsætter embedsmændene, at sådan kan de være. Men de har måske heller ikke taget højde for, hvilken indsats der bliver lavet over for de ledige efterfølgende. Da de lavede de beregninger, var pakken om langtidsløse ikke på plads.

Kl. 13:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Clausen for sin anden korte bemærkning.

Kl. 13:38

Per Clausen (EL):

Nu er det jo ikke, fordi jeg i udgangspunktet nærer større tillid til tal, der kommer fra ministre i den her regering, end hr. Bent Bøgsted gør. Men jeg synes bare, at det er bemærkelsesværdigt, at de tal, vi alle sammen kan læse, og som viser, at man klart opererer med, at der er flere mennesker, der vil komme på kontanthjælp, flere mennesker, der vil ryge helt ud af systemet, ikke gør noget indtryk på hr. Bent Bøgsted. Han siger, at det nok går anderledes. Hvad baserer han det på?

Er det sådan, at hr. Bent Bøgsted nu tror på – i modsætning til hvad han tidligere har troet – at hvis man bare forkorter dagpengeperioden, kommer der flere arbejdspladser? Hr. Bent Bøgsted har tidligere helt klart sagt, at det havde han ingen som helst tiltro til. Der troede han overhovedet ikke at der var nogen sammenhæng. Nu har han skiftet holdning. Nu er det blevet Dansk Folkepartis politik, at bare vi fratager de arbejdsløse dagpengene, kommer der flere arbejdspladser. Hvad baserer hr. Bent Bøgsted det på?

Kl. 13:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:39

Bent Bøgsted (DF):

Jeg har også sagt tidligere, at hvis vi gør den rigtige indsats, betyder det ikke så meget, om det er 2 eller 4 år, for så er der ikke særlig mange, der kommer til at gå ledig i så lang tid. Vi kan også se på tallene, at langt over 80 pct. er i beskæftigelse igen, når man når til udgangen af 2-års-perioden. Så det er jo ikke sådan, at der ikke sker en udvikling på arbejdsmarkedet. Og det, som tallene også viser, er, at når man kommer til grænsen for, hvornår dagpengeperioden ophører, sker der en ekstra vækst i dem, der kommer i job. Det forventer jeg også klart vil ske i her.

Kl. 13:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for næste korte bemærkning.

Kl. 13:39

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen så er det jo meget godt, at det er min tur nu, for jeg sidder her med referatet fra det møde, hvor vi behandlede B 130; det var den 6. april. Der siger hr. Bent Bøgsted om beskæftigelseseffekten, at der bliver øget med 10.000 personer:

»Noget af det, man så glemmer i den forbindelse, er selvfølgelig også, at der vil være en hel del af dem, der mister dagpengene på den måde, der vil ryge ud af systemet, og som måske ikke lige kan finde et job. Det bliver der ikke taget hensyn til. Man regner med, at bare man halverer dagpengeperioden, er man også sikker på, at de, der falder ud efter 2 år, har fået job.«

Den sidste del af det, han siger, er måske den vigtigste:

»Sådan er virkeligheden ikke.«

Så kunne jeg da godt tænke mig at spørge hr. Bent Bøgsted: Er virkeligheden blevet anderledes nu her mindre end 2 måneder efter?

Kl. 13:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:40

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen, at virkeligheden er sådan, at virkeligheden forandres hele tiden; det er fakta. Der sker forandring hele tiden, og det gør der også i politik. Fra den 6. april til i dag har vi fået en pakke med en massiv indsats for langtidsløse på plads, og det er en udvikling, der er sket efter.

Kl. 13:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo lidt interessant, for når man læser det lovforslag, vi så behandler i dag, er der jo nogle, der alligevel har forholdt sig til virkeligheden. I hvert fald var det jo også det, hr. Bent Bøgsted sagde dengang, nemlig at det jo ikke er alle, der får et job, at der er nogle, der falder ud. Der er afsat ikke mindre end 1,3 mia. kr. til at dække den omkostning, der bliver, til de mennesker, der skal på bistand, på kontanthjælp efterfølgende. Og det tyder jo på, at der ikke er nogen af de her forudsætninger, der er ændret; det er bare Dansk Folkeparti, der har ændret holdning.

Så kan jeg forstå på debatten, at når man ikke har taget hensyn til, om folk kommer på kontanthjælp, og man heller ikke har tænkt over, at der er nogle, der får problemer med deres efterløn, så har Dansk Folkeparti overhovedet ikke tænkt sig om, da de kom med det her forslag.

Kl. 13:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:41

Bent Bøgsted (DF):

Jamen så kan man på en anden måde sige, at Socialdemokratiet heller ikke har tænkt sig om i 1998, da dagpengeperioden kom ned på 4 år. For i dag er der også nogle, der falder for den grænse i dagpenge-systemet. Det er et sted mellem 1.000 og 2.000 personer, der falder ud af systemet i dag med de regler, som Socialdemokratiet indførte.

Det er det, man altid skal tage højde for eller prøve at forholde sig til, uanset hvad man laver. Der vil altid være nogle, der falder ud af systemet på en eller en måde. Ellers skal vi jo sige, at man kan få dagpenge, fra man bliver født, til man bliver pensioneret, altså at man har en fast ydelse, uanset hvad man laver. Det er den her kommunistisk-maoistiske løsning, som jeg er sikker på at Socialdemokratiet ikke går ind for, trods alt.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 13:42

Julie Rademacher (S):

Nu vil jeg hverken forsvare kommunismen eller maoismen, men i stedet for høre hr. Bent Bøgsted, om det ville komme bag på hr. Bent Bøgsted, hvis de borgerlige nu også ville fremsætte forslag om at afskaffe efterlønnen, for der er åbenbart meget, der kommer bag på hr. Bent Bøgsted. Så ville det komme bag på ordføreren for Dansk Fol-

keparti, at de borgerlige nu også gerne ville afskaffe efterlønnen? Ja eller nej?

Kl. 13:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:43

Bent Bøgsted (DF):

Næh, det tror jeg egentlig ikke, for jeg ved da, at Konservative klart har givet udtryk for, at de gerne ville se ændringer i efterlønnen, jeg ved, at Liberal Alliance har givet klart udtryk for, at de ville se ændringer i efterlønnen, og at Radikale også har givet udtryk for, at de ville se ændringer i efterlønnen. Så at der skulle komme noget fra de borgerlige om efterlønnen, ville ikke komme bag på mig. Spørgsmålet er bare, om det ville komme fra regeringen. Det skal jeg ikke kunne vurdere. Indtil videre er der ikke kommet noget fra regeringen, og jeg forventer heller ikke at der kommer noget fra regeringen, hvad det angår.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Julie Rademacher for den anden korte bemærkning.

Kl. 13:44

Julie Rademacher (S):

Når jeg spørger, er det nemlig, fordi jeg ikke helt kan finde ud af, hvor vi egentlig har Dansk Folkeparti i dansk politik, i hvert fald har det i lang tid været svært at kunne finde ud af det, for finansordfører hr. Kristian Thulesen Dahl sagde den 9. januar 2010:

»Jeg vil godt opfordre regeringen til at finde en fælles holdning. Vi kan under ingen omstændigheder støtte reformer, der skærer i efterlønnen eller sænker dagpengeperioden«.

Så vil Dansk Folkeparti også gå ind og regulere efterlønnen? Og i så fald kan jeg jo også lige konkludere i forhold til den sådan ideologiske argumentation, at jeg i hvert fald nu opfatter Dansk Folkeparti som et superliberalistisk, meget borgerligt og asocialt parti.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:44

Bent Bøgsted (DF):

Det vil sige, at vi overhaler hr. Anders Samuelsen med Liberal Alliance. Det var jo noget af et spring; det må jeg sige. Jeg kan sige, at Dansk Folkeparti slet ikke har noget af den slags i tankerne, som fru Julie Rademacher kommer med, men det spændende i den forbindelse er jo, om Socialdemokratiet vil sige, at det vil man gerne se på i trepartsforhandlinger ligesom med dagpengene og dermed også overlade beslutningsdygtigheden, hvad det angår, til trepartsforhandlinger. Hvis LO synes, at man godt kunne tage at kigge på det i trepartsforhandlinger, så er Socialdemokratiet med til det, det er det, der er lagt op til. Hvis LO kommer og siger, at det kan de godt, så nikker Socialdemokratiet og siger: Ja, det skal vi nok.

Kl. 13:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til korte bemærkninger er hr. Frank Aaen. Værsgo.

Kl. 13:45

Frank Aaen (EL):

Et er, at Dansk Folkeparti er løbet fra, hvad de tidligere har sagt, men der er også en anden iagttagelse, man gør sig, nemlig at man, når man siger, man skal skaffe nogle penge, vælger at gå efter de arbejdsløse. Hvorfor har Dansk Folkeparti ikke bragt skatteaftalen i

spil og sagt, at de 7 mia. kr., som de 10 pct. rigeste danskere har fået i skattelettelse bare i år, suspenderes? Hvorfor har man ikke gjort det, altså taget fra de rigeste i stedet for at ramme dem, der har mindst?

Kl. 13:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:46

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det her en debat om dagpenge, og jeg vil foreslå, at hr. Frank Aaen gemmer det spørgsmål til skatteordføreren. Jeg ved, at der kommer et forslag om skat også, og så vil det være på sin plads at stille spørgsmålet der.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Frank Aaen for anden korte bemærkning.

Kl. 13:46

Frank Aaen (EL):

Jeg indrømmer, at hvis man prøver at stille tekniske spørgsmål, bør man stille dem til ministeren eller ordføreren og ikke til andre ordførere, det er jeg helt med på. Men det her har jo ikke noget med teknik at gøre, det er jo et almindeligt politisk holdningsspørgsmål. Hvad er hr. Bent Bøgsteds holdning til, at man freder de rigeste, der lige har fået enorme skattelettelse, bankdirektør Straarup har fået en 0,5 mio. kroner i skattelettelse bare i år, hvorfor lader man det passere og fortsætte, også næste år og næste år, mens man straffer de arbejdsløse? Det er da et holdningsspørgsmål, som enhver politiker må kunne svare klart på.

Kl. 13:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:47

Bent Bøgsted (DF):

Det er da også rigtigt, og derfor er skattebesparelserne også blevet udskudt.

Kl. 13:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var svaret? (*Bent Bøgsted* (DF): Ja). Fint.

Den næste for en kort bemærkning er hr. Carsten Hansen.

Kl. 13:47

Carsten Hansen (S):

Det er jo tankevækkende, at vi kan finde citat på citat fra hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkepartis finansordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, hvor de på det nærmeste garanterer, at man ikke vil ændre på dagpengeperioden. Det er underligt, og derfor er vi nødt til at bore i det, når man selv bringer det frem. Jeg skal citere hr. Bent Bøgsted her fra Folketingssalen fra den 6. april 2010, hvor han siger:

»Dansk Folkeparti kan ikke støtte en halvering, netop fordi vi ikke kan se noget formål med det. Vi er ikke overbevist om, at der skulle være nogle fordele ved en halvering, altså at det skulle give flere i beskæftigelse. Efter vores overbevisning er der ikke noget, der tyder på det. Så vi siger – absolut – nej til forslaget.«

Det »absolut« tilføjer jeg. Hvad det er, der gør, at verden lige pludselig har ændret sig fra den 6. april, frem til at man selv bringer det på bordet? Vil det her særligt give flere i beskæftigelse? Vil vi få at se, at af de 200.000, der er ledige, vil flere komme i beskæftigelse, fordi man halverer dagpengeperioden? Hvad er Dansk Folkepartis begrundelse for her at straffe de ledige?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:48 mer til det, gør vi en massiv indsats for at hjælpe dem i beskæftigelse.

Kl. 13:51

Bent Bøgsted (DF):

Der er flere ting. For det første kom genopretningspakken i spil. Vi sad og forhandlede om genopretningspakken, og vi skulle tage ansvar for at rette Danmarks økonomi op. De forhandlinger gik jo i gang, og det skete efter den 6. april. Vi skulle tage et ansvar, og hvad ville vi? Ville vi lade Danmark køre længere ned, eller ville vi gøre en indsats for at rette Danmark op? Det var det, vi gik ind til forhandlingerne med. Vi ville gerne være med til at tage et ansvar for at rette Danmark op igen.

Vi skulle så finde de her 24 mia. kr. og sad med det udspil, som kom fra regeringen, og skulle vurdere, hvordan det hang sammen. Vi var absolut ikke begejstrede for at fastfryse overførselsindkomsterne. Vi skulle finde ud af, hvad der så skulle ske, vi skulle finde noget andet. Der kom dagpengene i spil, ja, men samtidig lavede vi en massiv indsats for at hjælpe dem, der falder ud af systemet, dem, der bliver langtidsledige. Den indsats for at hjælpe dem i beskæftigelse starter jo allerede efter 1 år. Det er det, der ligger i, at vi så siger: O.k., vi bringer det her i spil, vi ændrer holdning. Lampen lyser.

Kl. 13:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Af hensyn til den næste ordfører vil jeg oplyse, at der fortsat er fem på til korte bemærkninger. Den næste er hr. Morten Bødskov, værsgo.

Kl. 13:52

Morten Bødskov (S):

Tak. Jeg synes jo, at det er en meget befriende debat, vi har i dag. Nu står det jo sort på hvidt, at Dansk Folkeparti har bedt de arbejdsløse om at betale regningen for de skattelettelser, som bankdirektørerne og andre velstående i vores samfund har fået. For sådan må det jo være. Det hul, der er i vores kasse, er jo bl.a. skabt af de meget store skattelettelser, som bankdirektører og andre velstående har fået. Derfor synes jeg, at det er en god debat, vi har i dag, for det står fuldkommen klart nu, at det er Dansk Folkepartis politik, at folk, der har det svært, som har svært ved at hænge fast på arbejdsmarkedet, som ikke har de rigtige uddannelsesforudsætninger med i bagagen, måske har haft en vanskelig ungdom, haft problemer i familien, skal straffes med en halvering af dagpengeperioden, alle mulige andre overgreb i dagpengesystemet og så betale de her skattelettelser. Jeg har bare et meget konkret spørgsmål og vil gerne have svar fra ordføreren: Er det rigtigt forstået, at det var Dansk Folkeparti, der bragte det her forslag med på forhandlingsbordet?

Kl. 13:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Carsten Hansen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:50

Kl. 13:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:53

Carsten Hansen (S):

Da man havde en udenrigspolitisk debat, så jeg Mellempolitisk Samvirke stå udenfor og demonstrere. Der stod rigtig mange mænd og løftede brude – det hedder et løftebrud – og jeg tror, at der skal løftes rigtig mange brude fra Dansk Folkepartis side i denne sag, for det handler udelukkende om, at man bare vil skære på pengene til de ledige.

Må jeg ikke spørge: Hvordan kan det være, at man nu har ændret fuldstændig holdning, mens man samtidig gør det langt sværere at genoptjene retten til at komme i en a-kasse? Hvad har det med dagpengeperioden at gøre? Og hvorfor gør man det endnu sværere at få de fulde dagpenge med årsindkomstmodellen, altså hvor folk kan blive ved med at gå på dimittendsats og alt muligt andet? Er det ikke, fordi man med disse forslag om 52 uger for at genoptjene retten og et spørgsmål om dagpengeperiodens længde udelukkende vil straffe de ledige? Og giver det flere i arbejde – det mente man ikke for 3 måneder siden, men det gør man nu – at gøre det sværere at genoptjene retten til at komme i en a-kasse, og giver det flere i arbejde at straffe de ledige med, at de ikke kan være så længe på dagpenge?

Kl. 13:51

Bent Bøgsted (DF):

Jeg har ikke siddet inde ved selve forhandlingerne hele vejen igennem, så hvad der er blevet bragt på bane, hvornår og hvordan og hvorledes og det nøjagtige tidspunkt er jeg ikke i stand til at svare på, da jeg ikke har siddet ved de centrale forhandlinger. Jeg har været inde at få en god snak og en orientering om de forskellige ting, men hvornår de forskellige ting er blevet bragt på bane og hvordan og hvorledes, er hr. Morten Bødskov nødt til at spørge hr. Kristian Thulesen Dahl eller ministeren om.

Kl. 13:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov for anden korte bemærkning.

Kl. 13:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:51

Bent Bøgsted (DF):

Vi er sikre på, at det giver flere i arbejde, når vi laver den rigtige indsats for de ledige. Med hensyn til det her med genoptjeningsretten ved hr. Carsten Hansen udmærket godt, hvordan de regler fungerer, så det behøver jeg ikke forklare. Man skal have 1.924 timer over en 3-årig periode, og det kan man have fordelt: Man kan have en måneds arbejde her og en måneds arbejde der, og i løbet af en 3-årig periode har man haft 1.924 timer, dvs. 1 års arbejde, og så fortsætter dagpengeperioden. Der er jo meget, meget få, der går så lang tid uden at have nogen som helst beskæftigelse, og for dem, der kom-

Morten Bødskov (S):

Men så er vi jo så heldige, at både jeg og hr. Bent Bøgsted følger en hel del med i politik, og der er det jo blevet sagt, at det var Dansk Folkeparti, som bragte det her. Nu kan jeg se, at ordføreren også nikker, så det går jeg ud fra er en bekræftelse af det. Når ordføreren så tilmed siger, at man har været løbende orienteret om, at det her var på banen – sådan tror jeg formuleringen var – er det så ikke lidt underligt over for de arbejdsløse, som nu kommer til at lide under, at det er Dansk Folkeparti af alle, som nu vil betale regningen for bankdirektørens skattelettelse med halvering af dagpengeperioden, Dansk Folkeparti af alle og måske endda også ordføreren, som via de løbende orienteringer han har fået, har sagt ja til en halvering af dagpengeperioden, når ordføreren så sent som den 6. april 2010 sagde: Dansk Folkeparti kan ikke støtte en halvering af dagpengeperioden.

Det her kan da kun karakteriseres som et løftebrud af den anden verden. Hvordan vil ordføreren forklare de arbejdsløse, som nu bli-

ver kastet ud af systemet, havner på kontanthjælp, at man har givet et løfte om, at man var imod halvering af dagpengene, når man for halvanden måned siden sagde det direkte modsatte af, hvad man har sagt ja til i den her aftale.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:55

Bent Bøgsted (DF):

Det der med løftebrud kender hr. Morten Bødskov jo alt til. Det har Socialdemokratiet jo gode erfaringer med. Det løftebrud dengang skete jo lige op til et valg, og så lavede man det om efter valget. Her er der 1½ år til et valg, så folk har tid til at finde ud af, hvad det her indeholder. Det, som også sker i forbindelse med en halvering, er, at Dansk Folkeparti selvfølgelig også tager ansvar for, at de langtidsledige får hjælp til deres skole-, skrive- og regnekundskaber. De får hjælp til uddannelse, opkvalificering ude i virksomhederne. De får hjælp til et bedre overblik over jobrettede kurser, ekstra støtte til mentorer og virksomhedsnetværk, kompetenceafklaring af de ledige, mere virksomhedsrettet kontakt med de langtidsledige, en virksomhedskonsulent, der skal ud at have kontakt til de langtidsledige og finde ud af, hvor de ledige job er. Det er også det, vi tager ansvaret for. Det var det, Socialdemokratiet sagde nej til.

Kl. 13:55

Kl. 13:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Den næste til en kort bemærkning er hr. Torben Hansen.

Kl. 13:56

Torben Hansen (S):

Tak, fru formand. Jeg kan forstå, at hr. Bent Bøgsted mener, at det her er med til at rette Danmark op. Synes Dansk Folkeparti så, at det er at være med til at rette Danmark op, når man sender tusindvis ud af dagpengesystemet og direkte over på kontanthjælp, og når man også rent faktisk laver nogle regler, der gør – og det undrer mig lidt, at hr. Bent Bøgsted ikke er klar over det – at det bliver sværere for rigtig mange at få efterløn med de her stramninger på dagpengeområdet? Synes hr. Bent Bøgsted så, at det er at få Danmark tilbage på sporet igen? Eller er det ikke lige så meget udtryk for en dybt asocial politik, som skal finansiere de meget store skattelettelser, man har givet til bankdirektørerne, og at Dansk Folkeparti nu deltager i det show?

Kl. 13:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:57

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg synes ikke, at det er asocialt at sætte gang i en massiv indsats for at hjælpe de langtidsledige ud i job. Det er samtidig det, vi gør sideløbende her. Det er det, Socialdemokratiet har sagt nej til, for det sagde LO at de ikke måtte være med til, selv om LO egentlig havde nikked ja til pakken. Nej, det må de ikke, for de må ikke gennemføre noget med de borgerlige, kun med SF. Det er egentlig det, der er blevet resultatet.

Så sidder hr. Torben Hansen her og hælder vand ud af øjnene, for det er så forfærdeligt. Man har sagt nej til en rigtig god indsats for at hjælpe de langtidsledige; det er det, der er resultatet af det her. Men Dansk Folkeparti tager ansvar for at hjælpe de langtidsledige tilbage i job, og derfor har vi sammen med ministeren lavet den pakke om langtidsledighed, der kommer, samtidig med at dagpengeperioden bliver forkortet.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Torben Hansen til anden korte bemærkning.

Kl. 13:58

Kl. 13:58

Torben Hansen (S):

Tak, fru formand. Jeg må sige, at det altså er bedre at hælde vand ud af øjnene end at høre på andre, der hælder vand ud af ørerne. Men det, som det altså grundlæggende drejer sig om, er, at Dansk Folkeparti ved at være med til det her jo viser det asociale ansigt frem, for man smider folk ud af dagpengesystemet og direkte over på kontanthjælp. Det står klart, at det kommer til at koste mere end 1,3 mia. kr.

Kan hr. Bent Bøgsted og hans parti her over for Folketinget så forklare: 1) Hvor mange regner man med der vil falde ud af dagpengesystemet og komme på kontanthjælp, og 2) hvor mange regner man med falder ud af dagpengesystemet uden at kunne få kontanthjælp og dermed ned i det sorte sociale hul, et hul, som Dansk Folkeparti jo har været med til at grave?

Kl. 13:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:59

Bent Bøgsted (DF):

Det har jeg ikke umiddelbart noget tal på, for det er ikke noget, jeg har siddet og beregnet, altså at når man laver et eller andet, er forudsætningen, at et vist antal skal falde ud af systemet. Det står ikke i min regnebog, at man skal regne på den måde. Det, som jeg står ved, er, at når vi laver et indgreb som det her, skal vi også lave en plan for, hvordan vi vil hjælpe de langtidsledige til at få et job. Der har vi lavet en meget, meget virksomhedsrettet indsats.

Vi skal simpelt hen også have arbejdsgiverne med, hvis vi skal have løst problemerne. De siger, at de kommer til at mangle arbejdskraft, og vi har nogle ledige, og så skal vi selvfølgelig også have arbejdsgiverne til at tage ansvar for at ansætte nogle af de her ledige. Det er jeg sikker på de gør i forbindelse med den pakke om langtidsledighed, som DA heldigvis har sagt ja til; det vil de godt være med til.

Kl. 14:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Ole Hækkerup til næste korte bemærkning.

Kl. 14:00

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg har jo siddet og hørt ordføreren besvare mange spørgsmål efterhånden. Jeg tror, at det er fair at sige, at ordføreren for Dansk Folkeparti har sagt: Ja, vi har ændret synspunkt; ja, der er nogle, der bliver ramt af det her, forstået på den måde, at de ryger tidligere og hurtigere ud af dagpengesystemet, end de ellers ville have gjort. Det tror jeg er fair at sige, at det var den erkendelse, der ligesom lå i det, ordføreren tidligere sagde.

Så vil jeg som det første spørge helt åbent: Mener hr. Bent Bøgsted, at det er udtryk for danske værdier?

Kl. 14:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:00

Bent Bøgsted (DF):

Vi mener, at det er udtryk for danske værdier at sikre en indsats for at få de langtidsledige tilbage i arbejde, og det gør vi med den pakke om langtidsledighed og den virksomhedsrettede indsats, som jeg har

talt så varmt om. Det er bl.a. det, vi gør, for det er ikke i nogens interesse, at man laver lovgivning, der tvinger nogen over på kontanthjælp. Det skal man ikke gøre. Man skal lave en indsats for at hjælpe dem væk fra kontanthjælp, og det er det, vi gør med den her pakke.

Jeg håber inderligt, at det er meget, meget få, der kommer til at falde ud over kanten. Der er nogle, der gør det i dag, på grund af de regler som Socialdemokratiet har lavet, og jeg vil ikke her fra talerstolen sige, at det ikke kan ske med det nye – selvfølgelig kan det det. Men reglerne, som de er i dag, som Socialdemokratiet har lavet dem, betyder, at der er et sted mellem 1.000 og 2.000 om året, der falder ud af systemet, ud over kanten.

Så skulle Socialdemokratiet jo have været gået ind og sagt: O.k., så vil vi lave en meget, meget lang dagpengeperiode, som der aldrig er nogen, der falder ud af, men det vil Socialdemokratiet heller ikke. Og det ved jeg også at LO garanteret heller ikke vil; men man skal så aldrig sige aldrig.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Ole Hækkerup for anden korte bemærkning.

Kl. 14:02

Ole Hækkerup (S):

Men synes ordføreren ikke, det er udansk, at det er de ledige, der skal betale for finanskrisen?

Kl. 14:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:02

Bent Bøgsted (DF):

Jo, men det er altså ikke bare de ledige, der skal betale for finanskrisen, det er jo alle, der kommer til at betale for finanskrisen. Det er det, sådan som jeg har forstået det, der ligger i den pakke. Det er jo ikke bare en lille gruppe. De ledige, som vi snakker om her, kan jo ikke betale finanskrisen, det er ufattelig lidt i forhold til resten.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Benny Engelbrecht for næste korte bemærkning.

Kl. 14:02

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan forstå, at de lovforslag, der fremsættes i Folketingssalen i dag, tilsyneladende kun er vejledende; der er i hvert fald nogle af de forslag, som skal behandles senere i dag, som man tilsyneladende stadig forhandler om ude i korridorerne, og fra ordføreren side påpeges det jo, at der er spørgsmål i dette lovforslag, der ikke er blevet helt afklaret. Hr. Bent Bøgsted har også fra talerstolen forklaret, at han ikke sad med undervejs i de centrale forhandlinger, der var. Derfor kan det egentlig godt undre mig, at det netop er sådan, at hr. Bent Bøgsted står her helt alene i salen og repræsenterer Dansk Folkeparti i denne vigtige debat, og man kan spørge: Hvor er de, der rent faktisk forhandlede denne aftale, henne? Hvor er det, fru Pia Kjærsgaard gemmer sig? Hvor er det, hr. Kristian Thulesen Dahl gemmer sig? Er fraværet af dem udtryk for, at man er gået i flyverskjul på det her og egentlig bare gerne vil have det til at gå over?

Kl. 14:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:03

Bent Bøgsted (DF):

Jamen Dansk Folkeparti går ikke i flyverskjul. Vi tager selvfølgelig ansvar for det, vi har været med til, men nu står jeg her som arbejdsmarkedsordfører, og en arbejdsmarkedsordfører er ikke bange for at tage en debat, det er jeg sikker på hr. Torben Hansen kan bekræfte. Som arbejdsmarkedsordfører tager man selvfølgelig debatten her fra talerstolen.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Benny Engelbrecht for anden korte bemærkning.

Kl. 14:04

Benny Engelbrecht (S):

Det er i hvert fald uundgåeligt, at en del af debatten har handlet om løftebrud, det er da også noget, som hr. Bent Bøgsted selv har forholdt sig til undervejs, og det kunne egentlig være lige så interessant også at høre Dansk Folkepartis ledere forholde sig til netop det spørgsmål. Det tror jeg faktisk den danske befolkning er yderst interesseret i. Vi må bare konstatere, at hvis dette var de danske mester-skaber i løftebrud, havde både Venstre og Dansk Folkeparti sådan set vundet det er der slet ingen tvivl om. Man kan godt diskutere de løftebrud, som måtte være begået af en tidligere socialdemokrat, men Venstre og Dansk Folkeparti har vundet, det er der slet ingen tvivl om. Man kan spørge: Når både hr. Bent Bøgsted og hr. Kristian Thulesen Dahl har stået i kø for at give løfter om dagpengeperioden, kan ordføreren så ikke godt forstå, at danskerne er skuffet over den holdning og netop over, at det er Dansk Folkeparti, som har bragt det med til forhandlingsbordet?

Kl. 14:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:05

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror egentlig, at årsagen til utryghed blandt befolkningen for en stor dels vedkommende er den skræmmekampagne, som er blevet kørt fra fagforeningers og Socialdemokratiets side, om, hvor forfærdeligt det hele er. Det tror jeg faktisk mere er det, der skaber utryghed. Men jeg er da også sikker på, at hr. Benny Engelbrecht nok skal bringe det her på bane under afslutningsdebatten, den får vi lige her om et par dage, så er der afslutningsdebat. Og jeg skulle jo være et skarn, hvis ikke jeg ville sige, at det her nok blev en del af afslutningsdebatten; der kunne jeg forestille mig Socialdemokratiet bragte det her på bane.

Kl. 14:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er vi nået frem til den i hvert fald foreløbig sidste for korte bemærkninger. Hr. Mogens Jensen, værsgo.

Kl. 14:05

Mogens Jensen (S):

Tak. Jeg synes da, at Dansk Folkepartis arbejdsmarkedsordfører skal have ros for at stå her i dag og forsvare det makværk, som Dansk Folkeparti nu indgår i sammen med regeringspartierne. Det er jo tydeligt, at der ikke er nogen andre af Dansk Folkepartis folketingsmedlemmer eller for den sags skyld ledelse, der vil sidde her i dag på en dag, hvor Dansk Folkeparti altså skal medvirke til en alvorlig forringelse af vores dagpenge-system og også af den danske model. Det er jo en dag, hvor regningen for Danmarks krise skal betales, og hvor Dansk Folkeparti medvirker til, at det bliver de arbejdsløse og senere børnefamilierne, skal det også vise sig, der kommer til at be-

tale den regning, som DF jo har været med til at skrive ud gennem ufinansierede skattelettelser gennem de seneste år.

Men jeg vil gerne stille arbejdsmarkedsordføreren et spørgsmål. Én ting er jo en halvering af dagpengeperioden, en anden ting er, at der nu også er en længere optjeningsperiode for de ledige i Danmark, langt længere end f.eks. i Sverige. Er det ikke rigtigt?

Kl. 14:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:06

Bent Bøgsted (DF):

For det første vil jeg vedrørende Dansk Folkeparti, og hvad de forskellige laver, sige, at jeg er hundrede procent overbevist om, at fru Pia Kjærsgaard og hr. Kristian Thulesen Dahl har nok at se til. For vi tager jo ansvar for at rette Danmark op igen, og der er rigeligt at se til i den forbindelse; der har hr. Mogens Jensen jo ikke så meget at lave, så der er tid til at sidde hernede og stille spørgsmål, og det er fair nok, sådan skal det være. Og sådan er det altid: Hvis man tager ansvar, har man nok at se til; er man imod, kan man nøjes med at stille nogle spørgsmål, og så behøver man ikke at tage noget ansvar for det.

For det andet vil jeg til det her med optjeningsret og med at sammenligne med Sverige sige, at jeg ikke ved, om vi skal sammenligne det med Sverige, for i Sverige har de det meget ringere med hensyn til dagpenge, end vi har i Danmark. Vi har fået uhyggelig mange henvendelser fra danskere, der har bosat sig i Sverige, som er blevet ledige, og som spørger: Hvorfor kan vi ikke få lov til at blive i den danske a-kasse, for den er meget bedre end den svenske? Og den danske a-kasse vil vel stadig væk være meget bedre end den svenske, selv om det bliver sat ned til 2 år, for i Sverige har de en kortere dagpengeperiode, end man har i Danmark.

Kl. 14:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Mogens Jensen for den anden korte bemærkning.

Kl. 14:08

Mogens Jensen (S):

Der har arbejdsmarkedsordføreren for Dansk Folkeparti altså uret. Nu kommer vi på samme niveau med Sverige, hvad angår tiden, hvori du kan få dagpenge, men optjeningsperioden er meget længere end i Sverige, det er faktisk dobbelt op. Men må jeg ikke sige til Dansk Folkepartis ordfører, at det, jeg bare synes skal stå klart her i dag, er, at Dansk Folkeparti nu medvirker til, at regningen for ufinansierede skattelettelser bliver sendt direkte til de ledige i det her land med en halvering af dagpengeperioden og ved at gøre det langt, langt vanskeligere for folk at få lov til at optjene dagpengere og dermed også ret til efterløn?

Så det er jo ikke alene ledige, man rammer, det er også folks muligheder for at komme på efterløn. Og jeg synes, det ville klæde Dansk Folkepartis ordfører at sige det klart ud: Ja, vi har valgt side, vi vil ikke som Socialdemokraterne arbejde os ud af krisen; vi vil sørge for, at det sker gennem nedskæringer og gennem forringelser for børnefamilier og dagpengemodtagere.

Kl. 14:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:09

Bent Bøgsted (DF):

Jamen modsat Socialdemokratiet tager Dansk Folkeparti et ansvar for at genoprette Danmark. Socialdemokratiet har sagt: Når vi kom-

mer til, tager vi forhandlinger med LO, og så må vi se, hvad LO vil. Det er egentlig det, der ligger hos Socialdemokratiet. Socialdemokratiet har ikke nogen selvstændig tankegang vedrørende det her, man kan ikke foretage sig noget i Socialdemokratiet, uden at LO har sagt ja til det, man skal have fat i Socialdemokratiets virkelige leder, der åbenbart er Harald Børsting, og hvis Harald Børsting ikke kan sige god for noget af det, Socialdemokratiet kommer med, siger man: O.k., så rører vi ikke ved noget som helst.

Det er det, der ligger i det, og det er det, som Socialdemokratiet har misforstået: Når man tager ansvar, har man også en selvstændig holdning til det, så træffer man sin egne beslutninger, og så overlader man det ikke til arbejdsmarkedets parter i den forbindelse. Og den konsekvens, der bliver af det, er: Socialdemokratiet tør ikke foretage sig noget, uden at Harald Børsting har sagt god for det.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg har forstået, at der er afsat 1 time pr. ordfører. Derfor når vi ikke flere af de indtegnede, heller ikke de to sidste, men vi har nået rigtig mange af de første, så jeg vil sige tak til ordføreren.

Den næste i ordførerrækken er hr. Eigil Andersen fra SF, værsgo.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

I SF mener vi, at det er fuldstændig uacceptabelt at forkorte dagpengeperioden for arbejdsløse fra 4 til 2 år. Uanset de tal, der er blevet nævnt her fra talerstolen af beskæftigelsesministeren, og uanset de røgslør, der er lagt ud, vil realiteten i det her være, at tusinder af mennesker efter udløbet af de 2 år vil havne på kontanthjælp, og at der vil være tale om en væsentlig indtægtsnedgang, eller de vil havne i det såkaldt sorte hul, som det også er blevet nævnt, hvor den månedlige indtægt er 0,0 kr.

Det er ikke svært at forestille sig, hvad det betyder for ens økonomi, at indtægten er 0,0 kr. Det er noget, der også vil slide på en familie og slide på et parforhold. Der er i Danmark i et gammelt ord-sprog, som siger: Når krybben er tom, bides hestene. Det er så sandt, som det er sagt. Derfor er det her også noget, som desværre vil kunne føre til endnu flere splittede familier, end vi ser i dag.

Hvem er det, der bliver ramt af det her? Jamen det er arbejdsløse, som i forvejen har mistet deres job og dermed en væsentlig del af deres funktion i samfundet. De har mistet fællesskabet med kollegaerne, og i mange tilfælde er deres indtægt blevet halveret, allerede da de gik på dagpenge. Det betyder altså, at det faktisk er mennesker, som er i en situation, hvor samfundet ikke stiller job nok til rådighed til, at de kan få et job. Derfor er det medmennesker, som i forvejen billedlig talt ligger ned.

Det, der sker med det her lovforslag, som regeringen og Dansk Folkeparti vil gennemføre her i den kommende tid, er, at mennesker, der ligger ned, sparker man også til fra regeringens og Dansk Folkeparti side. Det er særdeles umenneskeligt og forkert og uacceptabelt, og det vil vi selvfølgelig stemme imod i SF ud fra, at vi mener, at to af de vigtige danske værdier er tryghed og solidaritet, og de er i hvert fald ikke til stede her, de bliver tværtimod kraftigt forringet.

Når så det her forslag også f.eks. vil medføre, at antallet af ejerboliger, der skal på tvangsauktion, vil stige, kan man spørge sig selv, om det er en borgerlig politik, at der sigtes efter, at der skal være flere tvangsauktioner over huse i Danmark.

Flexicuritymodellen rejser regeringen rundt med, ikke bare i hele Europa, men i hele verden og forklarer om hvor god egentlig er. Man har f.eks. været i Vietnam for 1 år siden for at gøre det. Den reklamevirksomhed, som jeg egentlig synes er god, kommer til at stå i skærende kontrast til, at man ødelægger flexicuritymodellen, som det også er blevet nævnt her tidligere i dag. Man fjerner jo en væsentlig del af det, som skal skabe security, altså sikkerhed og tryg-

hed, med de her voldsomme ændringer fra 4 til 2 års dagpengeperiode.

Kl. 14:17

Resultatet vil blive krav om længere opsigelsesvarsler, krav, som vil komme fra fagforbundene af naturlige grunde. Det vil også betyde mindre fleksibilitet. Noget af fordelene ved flexicuritymodellen er jo set med arbejdsgiverøjne, at man kan hyre og fyre uden voldsomt lange opsigelsesvarsler. Det vil man så ikke kunne længere. Det vil betyde, at man i højere grad vil være tilbageholdende med at fastsætte folk og bruge et hav af vikarer og korttidsansatte i stedet. Det er i øvrigt en forringelse for lønmodtagerne, men det betyder også, at det, man kalder jobmobiliteten, nemlig folks lyst til at skifte til et andet job, bliver mindre, for hvis det nu ikke går i det nye job, vil man tænke på, hvad ens sikkerhedsnet så er bagefter. Det bliver forringet med en dagpengeperiode, der er nede på 2 år. Så jobmobiliteten i Danmark vil også blive forringet gennem det her.

Sandheden er, at det prekære punkt – et andet prekært punkt burde jeg sige – er, at regeringen har skabt alt, alt for få job under den her krise. Den plan, »En Fair løsning«, som Socialdemokratiet og SF har lagt frem, indebærer bl.a., at man vil fremrykke investeringer i år for 5 mia. kr. og yderligere 10 mia. kr. næste år.

Jeg kan se, at jeg skal runde det her indlæg af. Derfor vil jeg nævne til sidst, at det er meget forkert, at man også i den her pakke forringer de uddannelsesmuligheder, der er for arbejdsløse, og også for folk i arbejde. Man gør det, at man nedsætter den godtgørelse, folk får til voksen- og efteruddannelse fra det nuværende dagpenge-niveau til 80 pct. af dagpengeniveauet. Dermed vil man spare 446 mio. kr. Tag det blot som et eksempel på, at det går den helt forkerte vej med hensyn til at hjælpe arbejdsløse.

Kl. 14:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er foreløbig fire indtegnet til korte bemærkninger. Den første er fru Ulla Tørnæs, værsgo.

Kl. 14:16

Ulla Tørnæs (V):

Tidligere hørte vi fra Socialdemokratiets ordfører, at forslaget her var et usympatisk forslag. Nu hører vi så fra SF's ordfører, at det er uacceptabelt at forkorte dagpengeperioden. Kan jeg så konkludere, vil jeg spørge hr. Eigil Andersen om, at det første, der vil ske, i tilfælde af at S og SF skulle opnå flertal efter næste folketingsvalg, er, at man vil ændre dagpengeperioden og vende tilbage til en 4-årig periode?

Kl. 14:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:16

Eigil Andersen (SF):

Det, der vil ske, er, at den besparelse, som ligger i det her lovforslag, vil blive annulleret, som den socialdemokratiske ordfører også har beskrevet det. Vi kan ikke acceptere besparelser på dagpengeområdet. Det næste, der vil ske, er, at man vil indbyde til de trepartsforhandlinger, som også er blevet nævnt. Det vil sige, at man vil have en dialog med arbejdsgiverne og med fagbevægelsen om, hvad man så skal gøre med dagpengeperioden, om den så skal være 3 eller 4 eller 5 år.

Kl. 14:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Ulla Tørnæs til anden korte bemærkning.

Ulla Tørnæs (V):

Jeg synes godt nok, at det er fantastisk her at være vidne til først Socialdemokraterne, som ikke har nogen selvstændig holdning til, hvor lang dagpengeperioden skal være, og nu her efterfølgende SF, der heller ikke vil tage stilling til, hvor lang dagpengeperioden skal være.

Men det korte af det lange er, at dagpengeperioden skal ændres, må jeg antage, men skal den yderligere forkortes?

Kl. 14:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:17

Eigil Andersen (SF):

Altså, hvis jeg må nævne det, er det jo sådan, som fru Ulla Tørnæs måske er klar over, at LO og FTF vil indkalde til en demonstration vendt imod den her dagpengeforringelse herude på slotspladsen i juni måned.

Det er klart, at når man har den kritik af det, peger det jo i retning af, at den skal være længere end de 2 år, og det gælder også for vores vedkommende. Når der skal være en dialog og man skal overveje forskellige muligheder, er det jo en høflig ting, at man ikke på forhånd kommer med et endeligt facit og siger: Her har vi i virkeligheden et diktat. Så bliver der jo ikke ret meget dialog.

Men det er jo helt klart, at den sikkerhed og tryghed, som er til stede, og som kommer til at mangle gennem det lovforslag, der nu bliver gennemført, væsentligt skal forbedres. Dermed har jeg så også sagt, hvilken retning det her skal gå i, nemlig at det skal være en længere dagpengeperiode end de 2 år.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Inden jeg giver ordet til den næste, vil jeg lige oplyse, at der er seks på til korte bemærkninger for nuværende. Den første er hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:18

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu kan jeg konstatere, at hverken Socialdemokratiet eller SF vil rulle det tilbage fra 2 år til 4 år. Jeg må sige, at det jo er noget mærkeligt, at man så går rundt og kritiserer, at vi ruller det tilbage til 2 år fra de 4 år, men man vil ikke selv rulle det tilbage til de 4 år. Det er jo helt utroværdigt. Den kritik, man kommer med, er jo helt utroværdig.

På den baggrund vil jeg godt spørge om noget. Nu er det jo således, at i Storbritannien, Tyskland og Sverige er dagpengeperioden under 2 år. Hvad er så grunden til den kritik, man nu fremfører af, at vi ændrer det fra 4 til 2 år? Er situationen i Danmark så meget anderledes end i Tyskland, Storbritannien og Sverige?

Kl. 14:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 14:19

Eigil Andersen (SF):

Det, som hr. Flemming Damgaard Larsen her konkluderer, nemlig at man mener, at der kan skabes en klarhed over, at vi er imod en dagpengeperiode på 4 år, er absolut en forkert konklusion. Så har man ikke hørt ordentligt efter, hvad jeg har sagt. Det, som jeg sagde, var, at man i sådan en trepartsforhandling, som der skal være, må tage stilling til, om dagpengeperioden skal være 3, 4 eller 5 år. Der er en

række muligheder til stede, og derfor kan man ikke konkludere på den måde, som hr. Flemming Damgaard Larsen siger.

Kl. 14:22

Men det er jo tydeligt ud fra det, som er fagbevægelsens protest, og det, som er vores holdning, og som er Socialdemokratiets holdning, at det skal være væsentlig bedre end det her med de 2 år. En af mulighederne, som man må drøfte, kan være de 4 år.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Flemming Damgaard Larsen for anden korte bemærkning.

Kl. 14:20

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det viser jo helt klart, at både Socialdemokratiet og SF ikke mener, at det skal være 4 år. Men for ligesom at kunne sige et eller andet siger man, at det skal være mere end 2 år. Men det er jo ikke noget klart svar.

Det, befolkningen har brug for for at kunne bedømme det her, er jo, hvad det klare svar er. Men det vil man åbenbart ikke komme med. Når man ikke vil komme med det klare svar, er jeg jo nødt til at konstatere, at man ikke vil rulle det tilbage til 4 år; anderledes kan det jo ikke være.

Stadig væk har jeg ikke fået at vide: Hvad er det, der gør, at forholdene i Danmark er anderledes, end de er i Sverige – ja, også Norge – Tyskland og Storbritannien, når man der har 2 år og derunder?

Kl. 14:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:21

Eigil Andersen (SF):

Altså, sådan som jeg er orienteret, har man f.eks. i Tyskland nogle væsentligt længere opsigelsesvarsler, end vi har i Danmark, og der er jo en sammenhæng mellem dagpengeperioder og opsigelsesvarsler, hvor arbejdsgiverne ikke ønsker alt for lange varsler.

Enhver må jo udlægge teksten, som man vil, men det bliver det ikke rigtigt af, og man kan ikke konkludere det, som er blevet sagt her, om vores holdning til dagpengeperioden. Derfor kan jeg bare gentage, at det i de trepartsforhandlinger, der skal være, selvfølgelig vil blive et tema, om dagpengeperioden skal være 3, 4 eller 5 år, ligesom man måske også skulle se på, om det kan lade sig gøre at forhøje dagpengesatsen. Det tør jeg ikke sige om det kan, men man kan i hvert fald sige, at der er behov for langt større tryk for dem, der bliver fyret, og det vil vi sørge for at der bliver.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:22

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg vil først gerne stille et ganske kort og præcist spørgsmål: Anerkender ordføreren EU's konvergenskrav?

Kl. 14:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:22

Eigil Andersen (SF):

Ja, og det gør mit parti, SF, også.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Peter Juel Jensen for anden korte bemærkning.

Peter Juel Jensen (V):

Så er vi jo enige så langt. Så meddelte ordføreren, at man ikke helt kan give et svar på, om man vil tilbageføre dagpengeperiodens længde, men en ting kunne ordføreren love os, og det var, at besparelsen ville blive tilbageført, og at den så dels kunne blive tilbageført via dagpengeperiodens længde, og dels ved en forhøjelse af dagpengene.

Når besparelsen så bliver tilbageført og man stadig væk skal opfylde EU's konvergenskrav, hvordan mener ordføreren så at man skal opfylde konvergenskravet? Kort sagt, hvor skal pengene komme fra?

Kl. 14:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:23

Eigil Andersen (SF):

Altså, det har vi i SF og Socialdemokratiet udgivet et helt udspil om, nemlig »En Fair Løsning«, og noget af det, der sker, når man også tager det foregående udspil, »Fair Forandring«, som stadig væk gælder, med, er jo, at der bliver omlagt nogle forskellige skatter. Vi vil gerne kræve flere skatter ind, og derfor kan jeg sige, at med hensyn til konvergensprogrammet vil den her plan i 2012 ligesom regeringens plan føre til, at underskuddet højst vil være på 3 pct. af bruttonationalproduktet, og at det i 2013 højst vil være 2 pct. målt i forhold til bruttonationalproduktet.

Kl. 14:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til en kort bemærkning er hr. Erling Bonnesen, værsgo.

Kl. 14:24

Erling Bonnesen (V):

Forslaget, vi har til behandling nu, er jo i og for sig meget enkelt. Det handler om at forkorte dagpengeperioden fra de 4 år til de 2 år. Nu har vi jo SF's ordfører på talerstolen, og ordføreren har selv tidligere i debatten svaret, at man ikke her fra salen kan konkludere på, hvad SF mener. Og ordføreren fra SF peger jo også på noget i debatten og signalerer, at man mener noget. Så nu har man faktisk chancen for at vise det. Hvad er det så rent faktisk, SF mener? Det er fair nok, at man ikke skal konkludere færdigt i dag, og at man skal have nogle samtaler først, hvis man får magt, som man har agt. Men hvad mener SF rent faktisk? Hvad vil man gå til de her drøftelser med? Vil man altså sige 3 år eller 4 år eller 5 år? Hvad vil man sige? Det må man have en mening om. Det må være nu, vi skal have svaret på det.

Kl. 14:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:25

Eigil Andersen (SF):

Man kan sagtens konkludere noget om, hvad SF mener ud fra det, som jeg har sagt her i dag. Men man kan bare ikke konkludere det, som hr. Flemming Damgaard Larsen konkluderede. Sådan er det.

Det, som jeg har nævnt – men jeg gentager det gerne – er, at i de trepartsforhandlinger må man sammen med fagbevægelsen tage stilling til, om dagpengeperioden skal være 3 år eller 4 år eller 5 år, eller hvad man nu kan forestille sig. Men det, som det er et signal om, er, at pengene skal føres tilbage til arbejdsmarkedet, og at der skal ske nogle forbedringer i forhold til den elendige usikkerhed, som det her forslag vil medføre blandt de ledige.

Kl. 14:26

Kl. 14:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Erling Bonnesen for en anden kort bemærkning.

Kl. 14:26

Erling Bonnesen (V):

Til den kære ordfører vil jeg sige, at det jo er noget sniksnak. Sagt ligeud: Det er udenomssnak, og det holder jo ikke i den virkelige verden, når man først sidder der. Man er jo nødt til at have en holdning med hen til det forhandlingsbord, når man skal drøfte det. Man kan måske godt i første runde sige, at man lytter lidt til de andre osv., men man er nødt til at spille ind på bordet med, hvad man mener, også i debatten. For ellers er det jo fuldstændig utroværdigt.

Da SF jo igennem lang tid har forsøgt at sige, at man næsten sådan er den åndelige kraft, hvad angår fair løsninger, og at man er den åndelige kraft – en spirit – alternativt i oppositionen, så må man da også have en mening om det her. Ellers er det jo bare, hvad der har været sagt, fugle på taget og varm luft og bluff over for danskerne. Hvad kan de ledige regne med fra SF's side, som jo gerne vil signalere, at man vil tage sig af det? Hvad er det, man mener her? Kom nu med svaret.

Kl. 14:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:26

Eigil Andersen (SF):

Med hensyn til hvem der er de ledende i oppositionen, må jeg sige, at jeg mener, at der er to ledende partier, og det er Socialdemokratiet og SF, og vi bidrager begge med stor spirit, som det her blev udtrykt.

Med hensyn til hvad de ledige kan regne med, kan de regne med, at en ny regering og et nyt flertal vil sørge for væsentlig større tryk-
hed, hvis man bliver arbejdsløs, end den, som bliver resultatet af de 2 års dagpengeperiode, som efterlader tusinder af mennesker på herrens mark. Det kan vi ikke være bekendt.

Jeg kan sige igen: Om det så er en dagpengeperiode på 3 år eller 4 år, eller man kunne måske også forestille sig 5 år, det vil afhænge af den dialog, der skal være. Det kan godt være, at det er nyt for den nuværende regering, at man har en dialog med nogen, og at man lytter efter, hvad der bliver sagt. Men det har en ny regering faktisk tænkt sig at gøre, altså indgå i dialog og høre efter.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Peter Madsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:27

Peter Madsen (V):

Nu hører vi, at SF anerkender EU's konvergenskrav som en udfordring til Danmark, og det overrasker mig faktisk lidt. For når der bliver henvist til »En Fair Løsning«, hvor man ligesom skal hente modellen for det, er der da mig bekendt lagt op til, at man vil lånefinansiere investeringer i de 2 kommende år på 5 mia. kr. og 10 mia. kr. Det er da i hvert fald den helt forkerte medicin i forhold til EU's konvergenskrav.

Når vi så hører ordføreren fortælle, at SF er åben over for at diskutere dagpengeperioder på 3 år, 4 år, 5 år, hvem ved, måske længere, hvorfor er man så fuldstændig lukket over for en ordning på 2 år? Hvorfor er det fuldstændig forbudt?

Så vil jeg også gerne vide: Hvilke tal kommer sådan set tættest på SF's egen holdning, 3 år, 4 år eller 5 år?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:28

Eigil Andersen (SF):

Der var tre spørgsmål i det her ene minut. Det er svært at svare på alle tre.

Med hensyn til lånefinansiering vil jeg sige, at det her jo er et stort samlet regnestykke, og der er lån, og der er indtægter, og der er udgifter. Det, som er sandheden, er det, som jeg nævnte tidligere, nemlig at vores plan indeholder kravet om, at man skal være nede på 3 pct. af bruttonationalproduktet i offentligt underskud i 2012, og i 2013 vil det være nede på 2 pct. Det er resultatet af det store samlede regnestykke.

Så med hensyn til dagpengeperioden: Jeg gentager, at vi vil lægge op til en dialog med bl.a. fagbevægelsen, og vi vil prøve at lytte efter, hvad der bliver sagt. Og om det så ender med 3 år, 4 år eller 5 år, må afhænge af det, som vil blive forhandlet i den trepartssituation. Men gennem det, jeg har sagt her, har jeg jo netop sagt, at det er en væsentlig større sikkerhed og tryk-
hed end den, som man bliver efterladt med efter det her indgreb.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Peter Madsen for en anden kort bemærkning.

Kl. 14:30

Peter Madsen (V):

Det bliver jo lidt skævt, for regeringen har fremsat et ganske konkret forslag, og det er en del af det, vi behandler i dag, mens det, der er kommet fra S og SF, mere er løse tanker om, hvad der skal ske på kort sigt. Det, som vi ved foreslås på kort sigt, er jo at låne yderligere 5 mia. kr. og 10 mia. kr., hvorved vi kommer længere fra målet.

Men med hensyn til dagpengeperiodens længde kan man måske også stille spørgsmålet på den måde: Hvad mener ordføreren der skal stå på bannerne ude på Slotspladsen, når nu der kommer demonstration? Hvilke krav om dagpengeperioden skal de her bannere stille? 3 år? 4 år? 5 år?

Kl. 14:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:30

Eigil Andersen (SF):

Nu er det ikke mig, der skal skrive dem. Det er dem, der arrangerer demonstration, der skal det, nemlig LO og FTF. Men jeg vil da foreslå, at der kommer til at stå: Nej til forringelser for arbejdsløse, ja til større tryk-
hed for arbejdsløse.

Det ville da være mit forslag.

Med hensyn til konvergenskravene og den økonomiske diskussion er den måde, det bliver beskrevet på her, ikke rigtig. I øvrigt vil jeg da også tilføje, at med den store krise, der er i Europa i dag, er det jo sådan, at EU i praksis er knap så nidkær med hensyn til de konvergenskrav. Men det rører ikke ved, at vi anerkender dem. Vi arbejder for at opfylde dem, og vores plan opfylder dem.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 14:31

Kl. 14:34

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Nu har der været diskuteret konvergenskrav. Jeg vil lige læse op af side 14 i planen »En Fair Løsning«:

Planen går ikke i detaljer med effekterne på de offentlige finanser på kort sigt.

Der står det jo. Der er overhovedet ikke noget, der er opfyldt.

Men jeg vil spørge hr. Eigil Andersen om dagpengeperioden.

Ganske kort: Der er flere, der har spurgt. Der er ingen, der har fået svar. Vil man rulle dagpengeperioden tilbage til de 4 år, hvis man får magt, som man har agt?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:32

Eigil Andersen (SF):

Er mikrofonen tændt? (*Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):* Der kan bare tales.)

Med hensyn til konvergenskravene vil jeg bl.a. henvise til de beregninger, som er foretaget af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som netop siger, at de bliver opfyldt i det udspil, som vi også er kommet med.

Jeg vil sige med hensyn til dagpengeperiodens længde, at hvis der er nogen her til stede, som ikke har opfattet, at vi arbejder med, at der skal skabes større tryk for arbejdsløse og større sikkerhed for, at man ikke skal skubbes ud over kanten, som den her regering gør – og vi vil arbejde for, at det skal være noget mere end 2 år – så mener jeg, at de har hørt meget dårligt efter.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:33

Mads Rørvig (V):

Jeg mener nu ikke, at min hørelse fejler noget. Men jeg vil gerne have et konkret svar. For hr. Eigil Andersen siger jo til Newspaq den 25. maj, at man vil bibeholde den på 4 år. Hvad er der så sket siden den 25. maj, siden hr. Eigil Andersen nu ikke vil bekræfte, at man vil rulle den tilbage til 4 år?

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:33

Eigil Andersen (SF):

Der er kun sket det, at vi lægger op til en dialog om det her med arbejdsmarkedets parter. Derfor vil vi have en ægte dialog, som jeg har beskrevet det, hvor man også lytter efter, hvad der bliver sagt fra den anden side eller fra de andre sider. Og så vil der blive draget en samlet konklusion.

Men den form for utryk, som den her regering og hr. Mads Rørvigs parti nu bidrager til ved at sende arbejdsløse ud over kanten, og at de skal gå fra hus og hjem, kan vi bestemt ikke støtte. Vi arbejder i den modsatte retning.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Helle Sjelle for en kort bemærkning.

Helle Sjelle (KF):

Det er en meget interessant debat, for det er meget, meget svært at få et klart svar. Det er næsten lige så sandsynligt at få et klart svar fra oppositionens ordførere, som det er at vinde en milliongevinst i lotto. Og det er som sagt ikke særlig sandsynligt.

Jeg prøver endnu en gang. Jeg prøver på at få svar fra hr. Eigil Andersen, for jeg vil egentlig meget gerne vide – også i forhold til det, som vi skal vælge imellem, når der kommer et folketingsvalg – om hr. Eigil Andersen og SF vil være med til at rulle dagpengeperioden tilbage til de 4 år. Det synes jeg ikke kan være så svært at svare på. Det kræver bare et ja eller et nej.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:34

Eigil Andersen (SF):

Hvis resultatet af den trepartsforhandling, der finder sted, bliver, at pilen peger på det, er det jo en rigtig god idé.

Jeg må sige, at jeg undrer mig meget over, at man kan være i tvivl om, hvilken retning SF arbejder i på dette område, og at det er den modsatte retning af den, regeringen arbejder i. Det har jeg svært ved at forstå. Til gengæld tror jeg, at befolkningen sagtens kan forstå, at vores mening er, at arbejdsløse skal have en større sikkerhed, og at vi skal opføre os med større solidaritet over for de arbejdsløse end den meget barske behandling, som bliver resultatet af de her love.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Helle Sjelle.

Kl. 14:35

Helle Sjelle (KF):

Jeg må så bare konkludere, at det heller ikke denne gang lykkedes at få et klart og kontant svar på de spørgsmål, der er blevet stillet. Jeg synes jo ikke, at det kan være så svært at sige ja eller nej til, om man vil rulle dagpengeperioden tilbage til 4 år. Lige nu står det hen i det uvisse, hvad man egentlig vil fra oppositionens side, om det er 3 år, 17 år, eller hvad det er, fordi man har pantsat sin sjæl hos fagbevægelsen. Men det kan jo være, at jeg her sidste gang, hvor jeg gør et sidste forsøg, kan få et mere klart svar fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Eigil Andersen (SF):

Det, som står i Socialdemokratiet og SF's »En Fair Løsning«, er, at der skal være en forhandling med arbejdsmarkedets parter om en modernisering af arbejdsmarkedssystemet. Det er det, det hele sigter mod, og der vil indgå en række forskellige faktorer, såsom dagpengeperiodens størrelse, at der skal rykkes op i et hav af regler, som den her regering har indført til stor plage for både arbejdsløse, jobcentre og a-kasser, og at man skal finde ud af noget om dagpengeperiodens længde. Om det så bliver 3, 4 eller 5 år – eller hvad man kan forestille sig – kommer til at afhænge af de forhandlinger, der kommer til at finde sted til den tid.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes jo, at det er meget spændende at høre det her med, at man ikke kan få noget svar, fordi der skal være tryghed for de arbejdsløse. Det er svaret. Så er jeg bare nødt til at spørge, om der ikke også skal være tryghed for skatteyderne. Hvis man ikke ved, hvor mange udgifter SF vil pumpe ud for de danske skatteyderes regning, er der jo ikke tryghed for skatteyderne, for så ved man jo ikke, hvad det er, man får. Derfor synes jeg egentlig, at det ville være meget fair, hvis der kom et klart svar på, hvor meget det er. Skal man 20 år tilbage i tiden, hvor man teoretisk set bare kunne være på dagpenge i al evighed? Er det det, vi taler om? Så er der den ultimative tryghed, og måske også en større arbejdsløshed. Eller kan man få et klart svar på, hvad der er SF's politik, så der også er en tryghed for den store del af befolkningen, der trods alt er skatteydere i dette land?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:37

Eigil Andersen (SF):

Hvis hr. Søren Emil Ammitzbøll har fået den opfattelse, at der er nogen, der går ind for en 20-årig dagpengeperiode, som det her bliver nævnt, kan jeg sige, at vi i hvert fald ikke gør det i SF. Det vil jeg gerne svare meget klart på.

Med hensyn til tryghed for skatteyderne vil det jo være sådan – ligesom det også er med de udspil, som Socialdemokratiet og SF allerede har lavet – at der skal laves en samlet økonomisk pakke, og der skal tages mange forskellige ting. Vi har det jo ikke ligesom Liberal Alliance, nemlig at de højtlønnede og rige skal endnu større skattelettelse, end de har fået. Så asociale er vi ikke i SF, og det bliver vi da heller aldrig. Men på den anden side vil vi gerne være med til, at nogle af dem, som har de høje indtægter, skal betale lidt mere i skat, så solidariteten i samfundet kan blive større.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:38

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ordføreren havde altså ikke behøvet at forklare mig, at SF ikke har nogen politik for at få vækst i Danmark. Det havde jeg sådan set fatet, det behøver man ikke gentage.

Jeg er bare nødt til at sige, at det jo ikke er godt nok, at man uddeler et par tilfældige slides og holder et pressemøde og siger, at man har lagt en plan frem for Danmark. Sådan er det jo ikke. Nu har vi fået at vide, at dagpengeperioden skal være over 2 år og under 20 år. Det er da noget af et spænd. Og så anklager man andre for at komme som en tyv om natten. Den tryghed, man vil give, er jo ikke til de danske vælgere og de danske skatteydere. Det er vennerne i fagbevægelsen, der skal have tryghed, for det er dem, man skal aftale det med. Vælgerne kan ikke få at vide, hvad SF vil før et valg. Det er jo det, hr. Eigil Andersen klart og tydeligt indikerer. Der må da komme noget indhold på de der tilfældige slides, der blev præsenteretovre i den gamle børs.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Kl. 14:39

Eigil Andersen (SF):

Vi har sammen med Socialdemokratiet præsenteret en særdeles omfattende skatteplan, som er offentligt tilgængelig, og den kan jeg ikke nå at gennemgå på det minut, jeg har her.

I Liberal Alliance har man bl.a. begået den store fejl, at man har stirret sig blind på, at det udelukkende er skattelettelse til højtlønnede og rige, der kan sætte gang i væksten i Danmark. Sådan hænger tingene ikke sammen. Vi har foreslået nogle ting med hensyn til at fremrykke nogle investeringer, men også med hensyn til at der skal sættes meget mere ind på at finde ud af, hvad vi skal leve af i fremtiden. Det er jo fatalt, at denne regering ikke for længst har nedsat en masse ekspertgrupper bestående af forskere og erhvervsfolk, som kunne se på: Hvad er det fremtidige industripolitiske eventyr, som kan afløse vindmøllerne på et tidspunkt, hvor de måske begynder at fade lidt ud? Det er ikke sket. Så vi er vildt optaget af, hvordan der kan skabes vækst, men på en miljørigtig måde, og hvad vi skal leve af i fremtiden.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 14:40

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det er sådan lige for at få afklaret lidt, hvad SF egentlig vil. For i artiklen i Information den 27. maj har hr. Ole Sohn jo udtalt sig om, at man gerne ville rulle reformen tilbage, men at man ikke kunne garantere en 4-års-dagpengeperiode. Det er i den forbindelse, S og SF først skal se på det, og så skal de have overbevist De Radikale om, at det er en god idé at rulle den tilbage. I trepartsforhandlingerne skal man også have overbevist DA om, at det er en god idé at rulle den tilbage. Så vidt jeg ved – det har jeg ikke hørt noget om – synes hverken DA eller De Radikale, at det ville være en god idé at rulle det tilbage til 4 år.

Men hvordan er indstillingen til det? Er man så parat til at gå enegang og sige: Hvis ikke trepartsforhandlingerne løser det her, tager vi en politisk beslutning og træffer en afgørelse uden om De Radikale? Eller hvordan ser det ud? For De Radikale står forholdsvis fast på deres synspunkt, selv om hr. Nick Hækkerup siger, at De Radikale nok skal makke ret.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Eigil Andersen (SF):

Med hensyn til De Radikale må vi jo sige, at man har indflydelse i forhold til sit mandattal. Det gælder også for De Radikale, og vi må så efter valget se på, hvor mange mandater de forskellige får. Med hensyn til Dansk Arbejdsgiverforening er det jo klart, at en kommende regering ikke er et fuldstændig viljeløst redskab, og det betyder også, at der ikke er noget med, at Dansk Arbejdsgiverforening har en form for vetoret i det her spørgsmål. Men det afhænger af mange forskellige ting, og det kan jo være, at man kan finde ud af nogle fælles løsninger.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Beskæftigelsesministeren har bedt om ordet, og ifølge grundloven har hun ret til det. Ministeren.

Kl. 14:42

Kl. 14:46

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Tak. Ja, det er ikke så let, når man skal have ordet ifølge grundloven. (Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Ja, grundloven skal overholdes). Jeg føler faktisk anledning til lige at bryde ind, fordi jeg synes, det er et noget flagrende billede, der tegnes, især i svaret på hr. Simon Emil Ammitzbølls spørgsmål. Der var svaret, at man ville have en dagpengeperiode på imellem 2 og 20 år. Man må jo sige, at det ikke just er sådan, at det står lysende klart, hvad det er. Socialistisk Folkeparti vil, heller ikke når man kigger lidt på det citat, som bl.a. hr. Mads Rørvig fremdrog. Hr. Eigil Andersen har jo den 25. maj til Newspaq sagt, at man ville rulle det hele tilbage igen. Det synes jeg måske er vigtigt lige at få præciseret her, så vi får bragt debatten tilbage på sporet igen.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja, det får vi jo så se om vi gør.

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:43

Frank Aaen (EL):

Jo, men så kan vi måske få en forklaring, som vi før efterlyste fra hr. Bent Bøgsted, på, hvordan det hænger sammen, at man siger, at der ikke er nogen, der bliver ramt, og alligevel regner med udgifter på 1,3 mia. kr. til mere kontanthjælp. Altså, er det ikke korrekt forstået, at det her forslag vil betyde, at der ryger adskillige tusinde mennesker fra dagpenge og på kontanthjælp?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:44

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne sige til hr. Frank Aaen, at der ligger fuldstændig valide beregninger bag, men det er jo lovtekniske beregninger, hvor man ikke må regne f.eks. dynamiske effekter ind. Sådan har det altid været her i Folketinget, og sådan vil det jo blive ved med at være, og det er også derfor, at jeg, første gang jeg var på talerstolen, fremdrog et lovforslag fra den socialdemokratiske regering fra 1995, hvor man jo nedsatte perioden fra 7 til 5 år, og beregningerne er lavet efter samme metode. Sådan er traditionen her i Folketinget, og sådan gør man det rent lovteknisk. Så det er ganske enkelt ikke korrekt, når hr. Frank Aaen siger, at der vil komme tusinder af nye kontanthjælpsmodtagere.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:45

Frank Aaen (EL):

Altså, den her regering slingrer rundt i ringen. Lige før hørte vi, at nu er forslaget om børnechecken ændret, før vi overhovedet har haft første behandling, og nu får vi at vide, at det, der står i lovforslaget, herunder i lovforslagets bemærkninger, om, hvad det kommer til at koste, og hvilke konsekvenser det har, skal vi heller ikke tro på. Mener ministeren i fuld alvor, at vi kan sidde her i Folketinget og diskutere – og desværre vil et flertal nok vedtage – et lovforslag, uden at det er klargjort i bemærkningerne, hvad konsekvenserne af loven er? Er det ikke en forudsætning for ordentligt lovarbejde, at vi kender konsekvenserne?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:46

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, og det her er netop ordentligt lovarbejde, for det har altid været sådan, og sådan vil det garanteret også blive ved med at være, altså at man ikke kan regne dynamiske effekter ind. Det er også derfor, at de 13.000 ekstra, der vil komme ud på arbejdsmarkedet, ikke er regnet ind som en effekt, og det er også derfor, at man har sat ledighedsniveauet for 2011, som man skal i de lovtekniske beregninger, som der er lavet. Og det ledighedsniveau er jo så skønsmæssigt sat til 135.000 ledige, og vi ved alle sammen, at ledigheden lige nu er 114.000. Så der er masser af ting, som man af rent lovtekniske årsager ikke regner ind i lovforslag.

Hvis jeg så tager min lommeregner frem og regner på det her, og det har jeg selvfølgelig også gjort, kommer der et tal frem på lidt under 1.000 ekstra kontanthjælpsmodtagere, og derfor er det ganske enkelt ikke korrekt, når hr. Frank Aaen siger, at der vil komme tusindvis ud på kontanthjælp.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:47

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil bare lige nævne, at jeg på ingen måde har sagt, at vi går ind for 20 års dagpengeret. Jeg har sagt, at SF *ikke* går ind for 20 års dagpengeret. Man kan overveje, om man skulle have svaret på sådan et spørgsmål, som selvfølgelig er et dybt polemisk spørgsmål, men jeg er da meget forbavset over, at ministeren kan udlægge teksten, som om vi skulle gå ind for det, eftersom jeg har sagt det modsatte. Det var så min kommentar.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:47

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, jo, men så kan jeg jo præcisere, at hr. Eigil Andersen må have sagt mellem 2 år og 19 år og 364 dage, for det, hr. Eigil Andersen sagde, var: Nej, vi går ikke ind for en 20-årig dagpengeret. Men så må det jo så være 19 år og 364 dage.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:47

Eigil Andersen (SF):

Af forskellige grunde mener jeg, at man som minister har et særligt ansvar, og det mener jeg egentlig også gælder med hensyn til sådan en debat som den her. Og her tager man af en eller en grund oven i købet ordet for at bidrage med noget, man mener er væsentligt. Altså, den polemiske udlægning, der her er tale om, kan jo ikke bruges til noget.

Jeg har gentagne gange nævnt – fordi det åbenbart kniber med at trænge ind – at man kunne forestille sig, at dagpengeperioden måske blev på 3 eller 4 eller 5 år. Derfor er den udlægning, som ministeren her kommer med, udtryk for, at det er den politiske ordfører for Venstre, der taler, og i virkeligheden ikke ministeren.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:48

Så er det jo rigtigt, at der er kommet en finanskriser. Det tror jeg nu ikke at man har hørt Socialdemokraterne benægte. Men det er jo også rigtigt, hvis man nu ser på de skattelettelser, der er givet, og som der bliver givet i 2011, 2012 og 2013, hvor meget bidrager de skattelettelser isoleret set til forøgelsen af det budgetunderskud, som man nu vil fjerne ved at bede børnefamilier, dagpengemodtagere og andre om at betale? Det kunne være det næste spørgsmål, når man nu mener, at det er det her, der skal til for at løse både finanskrisen og lukke andre huller, der er skabt i kassen.

Kl. 14:51

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg takker for den store ros, som jeg betragter det som, når hr. Eigil Andersen mener, at jeg fortsat også kunne bestride posten som politisk ordfører. Men når jeg finder anledning til netop at præcisere det her, er det jo, fordi hr. Eigil Andersen til Newspaq den 25. maj sagde: Ja, vi vil helt sikkert rulle de her ændringer tilbage. Og så fortsætter hr. Eigil Andersen med at sige, at der ikke må ske forringelser af det sikkerhedsnet, som folk har.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:52

Så her siger man til Newspaq den 25. maj, at man vil rulle de her ændringer tilbage. I dag kan hr. Eigil Andersen ikke sige, om det skal være en dagpengeperiode på mellem 2 år og 19 år og 364 dage. Så må man jo sige, at der er sket noget i mellemtiden. Er det så, at SF's top simpelt hen har sat hr. Eigil Andersen så grundigt på plads, at han på den måde må stå her og slingre i dag?

Kl. 14:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg ved ikke, om hr. Morten Bødskov bor på den samme planet, som jeg bor på. Men jeg kan i hvert fald sige, at på den planet, jeg bor på, har vi oplevet en international finanskriser af nærmest hidtil usete dimensioner. Det betyder altså, at der ligger en regning lige foran os, som skal betales.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:49

Det er jo det, vi gør med den her genopretningspakke. Det er meget konkret, det er fuldstændig håndgribeligt, hvad det er, der er blevet lagt frem, helt i modsætning til det, Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti har lagt frem, og hvor det jo er sådan noget med, at nu vil man ringe til fagbevægelsen og tage en snak med dem om, om man eventuelt kunne sætte arbejdstiden op med 12 minutter om dagen.

Morten Bødskov (S):

Da ministeren sidst var på, tror jeg, at ministeren nogenlunde ordret sagde noget i retning af, at årsagen til, at man lavede den her spareplan, var, at vi jo står med en demografisk udfordring i dansk økonomi.

Så vil jeg bare lige bede ministeren om at bekræfte, om det ikke er rigtigt, at der i den velfærdsaftale, vi lavede i 2006, mere eller mindre ordret står, at nu er holdbarheden i dansk økonomi skabt for mange årtier frem. Ergo: Det demografiske problem, som ministeren står og taler om nu, løste vi allerede i velfærdsaftalen fra 2006. Står der det i velfærdsaftalen, eller står der ikke det i velfærdsaftalen? Det kan man svare ja eller nej på.

Kl. 14:50

Nu har vi lige fået resultaterne fra en lønkommission, og der kan jeg bare sige, at der ikke står, at folk gerne vil arbejde mere. Der står faktisk, at folk gerne vil arbejde mindre.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 14:52

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det står der i velfærdsaftalen, men der står ikke i velfærdsaftalen, at der også ville komme en international finanskriser rullende ind over hele verden. Det er jo det, som hr. Morten Bødskov fuldstændig glemmer i dag. Man kan jo også, går jeg ud fra, antage, at Socialdemokraterne er enige i, at vi har en demografisk udfordring, i og med at de jo selv arbejder med begrebet om, at vi nu skal arbejde 12 minutter længere om dagen. At det så ikke løser noget som helst, er noget andet. Men vi er jo i hvert fald enige så langt, nemlig at vi står over for en udfordring.

Kl. 14:51

Ole Hækkerup (S):

Tak. Så fik vi beskæftigelsesministeren ind i debatten igen. Som jeg har kunnet høre det indtil videre, er ministeren kommet ind med meldingen: Se nu dem der i oppositionen. Prøv at forestille jer, hvordan de har tænkt sig at føre arbejdsmarkedspolitik. De vil spørge Dansk Arbejdsgiverforening. De vil spørge LO. De vil indkalde dem til forhandling, alt muligt. Hvordan skal det ikke ende?

Ja, tænk engang; tænk, hvis man havde en regering, der førte arbejdsmarkedspolitik ved at snakke med arbejdsmarkedets parter. Så kan jeg da godt forstå, at ministeren hellere vil stå og sige, at man har et helt anderledes, meget bedre alternativ, man fører bare arbejdsmarkedspolitik alene med Dansk Folkeparti bag lukkede døre.

Tror ministeren helt ærligt ikke, at næste gang man skal lave noget, der for alvor berører arbejdsmarkedspolitikken, ville regeringen stå sig stærkere ved at indkalde lige præcis Dansk Arbejdsgiverforening og LO til at forhandle det i stedet for bare selv at sidde og lave det og så komme ud med det som en tyv om natten?

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:53

Morten Bødskov (S):

Det var jo så udmærket, for det kan jo være, at jo flere gange ministeren kommer på talerstolen, jo flere gange kan vi få rådet bod på de usandheder, der bliver sagt. Sandheden er jo den, at vi med velfærdsaftalen har løst den demografiske udfordring.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu skulle man man jo i virkeligheden tro, at jeg fortalte hr. Ole Hækkerup en hemmelighed, men det er en hemmelighed, der har været at læse i mange aviser. Så sent som i går var den til stor debat i fagbevægelsen via medierne, både i TV 2 – tror jeg – og DR, i hvert

fald, hvor man jo diskuterer, hvorvidt man netop skulle være gået med i den langtidsløstidspakke, som jeg har lagt frem og forhandlet med arbejdsmarkedets parter. Det vil jo altså også sige LO. LO-toppen er kommet gevaldigt i slagsmål om, hvorvidt man skulle sige ja til den eller nej til den. Man er enig i alle punkter, og det tror jeg godt at hr. Ole Hækkerup ved, hvis hr. Ole Hækkerup sådan lige tænker sig lidt om. Fagbevægelsen er helt enig i alle de her punkter. Der ligger en gigantsatsning omkring langtidsløstid.

Hr. Dennis Kristensen fra FOA har sågar været ude at kritisere, at man ikke ville være med i det, når det nu kom til stykket. Så det er det rene bluff, når hr. Ole Hækkerup siger, at den her regering ikke arbejder med arbejdsmarkedets parter og ikke diskuterer med arbejdsmarkedets parter. Det er jo lige nøjagtigt det, vi gør.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 14:55

Ole Hækkerup (S):

Nu er det jo lige præcis ikke det, vi behandler i dag. Det lovforslag, vi behandler i dag, er om nedsættelse af dagpengeperioden. Det står på skærmen bagved.

Det handler lige præcis ikke om alt det andet, ministeren snakker om. Det handler om nedsættelse af dagpengeperioden. Det er lige præcis i forbindelse med nedsættelsen af dagpengeperioden, at regeringen har valgt at sige: Vi vil føre arbejdsmarkedspolitik alene sammen med Dansk Folkeparti, fordi vi mener, arbejdsmarkedspolitik går galt, hvis vi fører den sammen med arbejdsmarkedets parter. Så jeg gentager mit spørgsmål: Vil regeringen, næste gang man har tænkt sig at føre arbejdsmarkedspolitik, ikke komme som en tyv om natten, som man har gjort det med halveringen af dagpengeperioden, og sætte sig ind i et lukket rum sammen med Dansk Folkeparti? Vil man i den situation i fremtiden sige, at man altid vil forhandle med arbejdsmarkedets parter? Det er jo det, der er så fornuftigt ved det, oppositionen siger, nemlig at hvis vi skal lave en løsning, vi skal lave et nyt dagpengesystem, og vi skal rette op på det, regeringen har lavet, så må vi begynde at spørge dem, der faktisk sidder og har noget med det at gøre, altså arbejdsmarkedets parter.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:56

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Man kan i hvert fald sige det sådan, at S og SF fuldstændig har deponeret deres handlefrihed hos LO. Det er jo nu et spørgsmål om at skulle ringe til hr. Harald Børsting fra LO for at spørge, om man må fremsætte nogle forslag. Sådan er det jo. Det står lysende klart for enhver, efter at man har lagt sine fugle på taget-plan frem.

Med hensyn til om ikke man kan diskutere andet end det, det handler om i det her lovforslag, vil jeg nok sige, at jeg tror, at hr. Ole Hækkerup ville få det lidt problematisk, hvis han kom i byretten med det. Jeg tror, at hvis hr. Ole Hækkerup gjorde sig den umage at læse debatten igennem fra i dag, ville han opleve, at man har været vidt omkring med det her lovforslag.

Jeg kan bare sige, at jeg respekterer arbejdsmarkedets parter meget, meget højt, naturligvis. Det er også derfor, at jeg bl.a. har haft en meget, meget lang periode med diskussioner med arbejdsmarkedets parter og dermed naturligvis også med LO om langtidsløstid, så det kan vel ikke komme bag på hr. Ole Hækkerup.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 14:57

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at ministeren mener, at det er helt normalt, at regeringen kommer med totalt misvisende oplysninger i lovforslagets bemærkninger. Godt nok har jeg ofte kritiseret regeringen for mange ting, men jeg synes nu altså, man plejer at komme med de økonomiske konsekvenser, som man selv mener er de korrekte.

Derfor vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål igen: Hvis de mange mennesker, der lige nu bliver fyret ude i kommunerne, skolelærerne, SOSU'erne, gartnerne, HK'erne, sygeplejerskerne og alle de andre, ikke får nyt job i løbet af de næste 2 år, hvor mange af dem regner ministeren så med kommer på kontanthjælp, og hvor mange regner ministeren med vil ryge helt ud af systemet og komme til at stå helt uden indkomst?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:57

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det har jeg nu svaret på omtrent ti gange, vil jeg tro. Det er sådan, at når man regner det her igennem, kommer man frem til et tal, der siger, at der vil komme omkring 1.000 ekstra ud i kontanthjælpssystemet. Jeg har også lagt beregningerne frem, og jeg har også nævnt op til flere gange, at man af lovtekniske årsager skal gøre det sådan, for man må ikke regne de dynamiske effekter ind.

Så er jeg da udmærket klar over, at det ikke står i de marxistiske lærebøger, at man, når man ændrer på dagpengeniveauer, som man gør her, rent faktisk også skaber flere job, men blandt alle anerkendte økonomer, bl.a. i OECD, er det en kendt sag, at det her også vil være med til at skabe flere job.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 14:58

Line Barfod (EL):

Ifølge de anerkendte økonomer rundt om i de forskellige internationale organisationer skulle den model, vi har i Danmark og i de nordiske lande, slet ikke hænge sammen, så skulle vores samfund være brudt sammen for længe siden. Så jeg forholder mig til, hvad der fungerer i virkeligheden.

Jeg mangler svar fra ministeren på, hvor det er, de mange, der lige nu bliver fyret ude i kommunerne, skal få job henne. Hvad er det for nogen job, regeringen har tænkt sig alle dem, der bliver fyret lige nu, skal have?

Så mangler ministeren også at svare på, hvor mange ministeren regner med ryger helt ud af systemet og slet ikke får nogen indkomst fremover, fordi de er gift og derfor ikke kan få kontanthjælp eller har en ejerbolig med en lille friværderi.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:59

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Igen kan jeg bare sige, at når arbejdsudbuddet stiger, følger beskæftigelsen med. Det er det, anerkendte økonomer – også i OECD – si-

ger. Det er fuldstændig kendt stof, og jeg vil bare sige, at det godt kan være, at man i Enhedslisten ikke betragter OECD som valide økonomer, der sidder der, men det gør vi i regeringen, og derfor vil jeg bare appellere til fru Line Barfod, at hun også bevæger sig i den virkelige verden og ikke i sådan en eller anden fortænk verden.

Men ud fra de beregninger, der ligger, vil det som sagt være sådan, at omkring 1.000 ekstra vil komme ud i kontanthjælpssystemet.
Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 15:00

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jeg kunne forstå på ministerens forrige indlæg, at der var meget stor respekt for arbejdsmarkedets parter. Så vil jeg stille ministeren det helt simple spørgsmål: Når der er stor respekt for arbejdsmarkedets parter – og her står vi med noget, der er meget voldsomt og meget indgribende – har man så fra regeringens side forhandlet om det her lovforslag, L 222, med arbejdsmarkedets parter, inden man fremsatte det i Folketingssalen?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:00

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nej, det har man ikke. Og nu sad jeg jo ikke selv på posten, da man sidste gang indkaldte til forhandlinger om ændringer i dagpengeperioden, men så vidt jeg erindrer – og jeg kan erindre forkert – mener jeg ikke, at Socialdemokraterne på daværende tidspunkt, da de blev indkaldt til forhandlinger, krævede trepartsdrøftelser.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 15:01

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jamen så kan man jo konstatere, at det, som ministeren sagde før om respekt og om, at man snakker meget med dem, og at man har forhandlet om forskellige ting, altså kun er, når det passer ind i regeringens kram. Der, hvor man ved det måske bliver lidt vanskeligt, kommer man med det som en tyv om natten og fremsætter det i løbet af ganske få dage til ikrafttræden den 1. juli, og derefter kan vi så se tusindvis af mennesker stille og roligt begynde at vælte ud af dagpengesystemet. Det er jo det, der sker.

Så kan ministeren bekræfte, at man kun forhandler med arbejdsmarkedets parter, når det passer ind i regeringens kram, og ikke på andre tidspunkter? Det må jo være det, der er konklusionen oven på det her.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nej, sådan forholder tingene sig ikke, må jeg sige til hr. Torben Hansen, men jeg vil sige, at det jo ikke er sådan, at vi i regeringen har deponeret vores handlefrihed hos arbejdsmarkedets parter. Det ved jeg også godt at Socialdemokraterne heller ikke har – de har jo kun med den ene part, nemlig LO-delen, at gøre. Den anden del er man jo ligeglad med.

Men det er jo fuldstændig forkert, når hr. Torben Hansen siger, at folk bare kan sejle deres egen sø efter den 1. juli, for så er dagpengeændringerne bare fuldt indfaset. Sådan er det jo ikke. Man har jo netop 2 år fra den 1. juli til at finde sig et job. Det tror jeg vil være på sin plads at få frem i debatten her, for det lyder, som om hr. Torben Hansen ikke rigtig har fået læst lovforslaget ordentligt igennem.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Carsten Hansen.

Kl. 15:02

Carsten Hansen (S):

Ja tak. Jeg har fundet et citat af en på daværende tidspunkt meget klog mand, nemlig den daværende beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen, der til Information den 9. januar 2007 siger, at han med opbakning fra Socialdemokraterne ikke vil røre ved dagpengene og dagpengesatserne, og det vil heller ikke ske efter næste valg, oplyser ministeren. Derudover siger han, at vi jo risikerer, at det går ud over vores flexicuritymodel, som gør det nemt at hyre og fyre, hvis vi reducerer dagpengene. I givet fald vil lønmodtagerne nemlig ved overenskomstforhandlingerne kræve længere opsigelse eller bedre godtgørelse ved fyringer.

Er ministeren enig med den daværende beskæftigelsesminister i, at det her går ud over flexicuritymodellen, når man ensidigt flytter på dagpengene og forringer mulighederne for at komme ind i en a-kasse og gør det nemmere at falde ud af en a-kasse? Det er bare interessant at høre, om Venstre også her fuldstændig har skiftet synspunkt.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:03

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

For det første vil jeg sige til hr. Carsten Hansen, at det ville være fuldstændig uansvarligt, hvis regeringen ikke reagerede på den situation, som vi har været i. En international finanskriser har hærget hele verden. Vi har i Danmark gjort alt, hvad vi overhovedet kunne for at slippe igennem den her krise så nænsomt som overhovedet muligt. Det har vi gjort ved at gøre en lang række indsatser, og det er dem, regningen nu skal betales for.

Hvis man kigger på de indsatser, som regeringen har gjort omkring SP-udbetalingen, skattelettelserne og fremrykningen af investeringer, hvis man tager det hele og tilføjer den lave rente, betyder det, at et sted mellem 75.000 og 80.000 mennesker er sluppet for at komme hjem med en fyreseddel i hånden. Og det er jo så den regning, der skal betales nu. Så må man sige, at det ville være fuldstændig uansvarligt af en regering bare at lade det hele sejle. Derfor kommer de her ændringer nu.

Med hensyn til flexicuritymodellen vil jeg sige, at nej, det her vil ikke forringe flexicuritymodellen, for i flexicuritymodellen står der jo heller ikke, at man skal have ret til at gå på dagpenge i 4 år. Der handler det alene om, at man hurtigst muligt skal hjælpes tilbage på arbejde igen.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Carsten Hansen.

Kl. 15:04

Carsten Hansen (S):

Det vil sige, at den daværende beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen bare stod og vrøvlede og ævlede og bævlede og havde

ikke forstand på det, han havde med at gøre, for det har åbenbart ikke noget med vores flexicuritymodel at gøre, selv om man siger, at det risikerer fuldstændig at komme til at forringe vores flexicuritymodel, hvor det er nemt at hyre og fyre. Det er det ene, jeg må konstatere.

Det andet, jeg må konstatere, er, at det er et direkte løftebrud. Den 9. januar 2007 siger Claus Hjort Frederiksen nemlig: Vi rører ikke ved dagpengeperioden eller dagpengesatserne, og det sker heller ikke efter næste valg.

Er det ikke korrekt, at når man så gør det, er det et løftebrud? Vi taler om et direkte løftebrud, hvor man kommer som en tyv om natten og lader de lønmodtagere, der er arbejdsløse – dem er der jo 200.000 af med dem, der er i aktivering – betale for de ufinansierede skattelettelser.

Altså, punkt 1: Er det ikke et løftebrud? Punkt 2: Forringer det ikke flexicuritymodellen? Eller var det fuldstændig noget vrøvl, hvad den daværende beskæftigelsesminister sagde?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:06

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

For det første vil jeg sige, at der jo ikke er tale om ufinansierede skattelettelser. Men det er sådan, at havde vi brudt et løfte over for vælgerne om at få Danmark lettest og bedst muligt igennem den internationale krise, som vi har oplevet, ville jeg synes, man ville kunne klandre regeringen og kalde regeringen for uansvarlig. Vi har gjort alt, hvad vi overhovedet kunne for at få Danmark så nænsomt igennem krisen som overhovedet muligt. Det har også virket, kan vi se, fordi netop et sted mellem 75.000 og 80.000 mennesker har undgået at komme hjem med en fyreseddel i hånden. Det er så det, der nu er en regning der skal betales for, og det er det, enhver ansvarlig regering skal gøre.

Med hensyn til flexicuritymodellen vil jeg hellere end gerne igen gentage, at jeg ikke mener, det her skaber forringelser der. Jeg mener ikke, at det sætter flexicuritymodellen under pres.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 15:07

Maja Panduro (S):

Ministeren svarede før meget frisk en af mine kolleger, at nu vidste hun ikke lige, om vi boede på den samme planet. Så vil jeg bare gerne spørge ministeren: Er det o.k. på den planet, hvor ministeren bor, at sige én ting før et valg og så gøre det stik modsatte efter et valg? Er det dér o.k. at nægte at tale om dagpengereformer i februar måned for 3 måneder efter at gennemføre dagpengereformer natten over? Skaber det på ministerens planet mere eller mindre tryghed for familierne, at man ikke diskuterer tingene på forhånd – at man lover, at man ikke vil røre ved dagpengene, og derefter går ud og forringer dem natten over sammen med Dansk Folkeparti?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:07

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det her er jo i virkeligheden en meget mærkelig diskussion, for kigger man på, hvad oppositionen har nået at sige siden den 25. maj og frem til nu, så ser man, at det ikke bare er hr. Eigil Andersen, der har

sagt, at man ville rulle de her ændringer af dagpengereformen tilbage, næh, også hr. Torben Hansen har sagt, at man ville rulle det tilbage. Han har oven i købet den 25. maj til Newspaq sagt:

»Forslaget om to år er fuldstændig uacceptabelt. Folk har krav på fire år på den nuværende sats.«

Man kan så bare sige, at der jo er sket utrolig meget hos Socialdemokraterne fra den 25. maj og her indtil den 31. maj, for i dag kunne vi intet svar få fra hr. Torben Hansen, da han stod her på talerstolen, da var det ren ordflom og budding, der kom ud, uden nogen som helst konkrete ting, ud over at man ville ringe til LO for at spørge om, hvad man måtte have lov til.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 15:08

Maja Panduro (S):

Jeg synes nu, at mit partis arbejdsmarkedsordfører, hr. Torben Hansen, kom med nogle meget klare svar, da han var på talerstolen, i modsætning til det, som vi nu hører fra ministeren. Jeg stiller et simpelt spørgsmål. Jeg spørger: Hvordan ser det ud i ministerens verden? Er det o.k., at man siger en ting før et valg og gør noget andet efter et valg? Er det o.k., at man fuldstændig afviser at tale om en dagpengereform, fordi det ikke er aktuelt, og derefter alligevel gennemfører den uden at advare folk på forhånd, uden at diskutere det offentligt? Det kan jeg ikke få noget svar på. Det eneste, jeg kan få, er sådan et æh-bæh-buh, hvad med jer selv, og du er også dum. Altså det her er landets Folketingssal, og jeg stiller et spørgsmål til ministeren, som det er mit indtryk at jeg som folketingsmedlem har lov til, og så synes jeg egentlig, det er på sin plads, at ministeren svarer på det og ikke i stedet for begynder at skyde på min arbejdsmarkedsordfører – det er ikke ham, der er på talerstolen nu.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:09

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nej, men jeg går ud fra, at man diskuterer samlet som parti, jeg går ikke ud fra, man sådan er i flere fraktioner hos Socialdemokraterne. Når det er sagt, så vil jeg bare sige, at det jo heller ikke kan komme bag på fru Maja Panduro, at regeringen længe har ønsket at lave en dagpengereform, i og med at vi jo netop har haft indkaldt til forhandling. Dengang var der så ikke et flertal for det, men man kan i hvert fald ikke beskyldte regeringen for at have holdt det her hemmeligt på nogen som helst måde.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:10

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg blev så glad, da beskæftigelsesministeren trådte op på talerstolen, af to grunde. For det første fordi vi fik præciseret, at hr. Eigil Andersen jo talte om en dagpengeperiode på mellem 2 og 20 år – tallet kender vi ikke, men det var det, vi talte om, og det var rart at få skåret ud i pap, at sådan var det. Og det andet var så svaret til fru Line Barfod, for deri sagde beskæftigelsesministeren, at regeringen betragter økonomerne i OECD som meget valide, og der faldt en sten fra mit hjerte, for økonomerne i OECD siger jo, at de skatteestimeringer, som regeringen indfører med genopretningspakken, er en utrolig dårlig idé. Hvorfor gør man det dog så?

	Kl. 15:10		Kl. 15:13
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Ministeren.		Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Ministeren.	
	Kl. 15:10		Kl. 15:13
Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg): Der er ikke noget bedre, end hvis man kan gøre hr. Simon Emil Ammitzbøll glad på sådan en mandag som den her. Men det er fuldstændig korrekt, at det jo står og flager fuldstændig i vinden, hvad Socialistisk Folkeparti vil med hensyn til dagpengeperiodens længde. Med hensyn til OECD-økonomerne kan jeg bare sige, at jeg har meget stor respekt for OECD-økonomerne; jeg har også meget stor respekt for, at vi skal få genopretningspakken til at hænge sammen, og det er derfor, vi har lavet en genopretningspakke, hvor alle jo kommer til at bidrage.		Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg): Det, jeg sagde, var, at jeg ikke erindrede – og jeg sagde så også i parentes bemærket, at jeg kunne have husket forkert, for jeg var ikke beskæftigelsesminister på daværende tidspunkt – at det var et krav fra Socialdemokraterne, da man gik til forhandlingsbordet omkring ændringerne af dagpengene, da vi senest indkaldte til diskussion af netop det, at det skulle lægges ud som en trepartsdrøftelse.	Kl. 15:13
	Kl. 15:11	Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Fru Julie Skovsby.	Kl. 15:14
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Hr. Simon Emil Ammitzbøll.		Julie Skovsby (S): Tak. Men nu er beskæftigelsesministeren jo beskæftigelsesminister, så hvad mener ministeren nu: Kunne det være en fordel at inddrage arbejdsmarkedets parter i netop det her spørgsmål?	Kl. 15:14
	Kl. 15:11		Kl. 15:14
Simon Emil Ammitzbøll (LA): Arh, men kunne man virkelig ikke i landet med verdens højeste skattetryk have fundet en anden løsning end at øge skattetrykket med 10 mia. kr. mere? Det tror jeg faktisk godt man kunne. Og så er jeg glad for det her med økonomerne i OECD, det er altså noget, jeg godt lige vil fæstne mig lidt ved, for ikke alene siger de, at skatteforhøjelserne er et problem, de siger også, vi får en af de laveste vækstrater i Vesteuropa i de næste 15 år. Skulle vi ikke se at komme i gang med at lave en vækstpolitik bl.a. gennem lavere personskatter, lavere selskabsskat, sådan at det bliver mere attraktivt at placere virksomheder i Danmark, mere attraktivt at starte nye virksomheder her i landet og mere attraktivt at gøre en ekstra indsats? Det burde da være god, borgerlig politik.		Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Ministeren.	Kl. 15:14
	Kl. 15:12		Kl. 15:14
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Ministeren.		Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg): Jamen altså, jeg har ikke behov for at skulle til at drøfte det her med arbejdsmarkedets parter, men jeg har da lagt mærke til, at DA er meget tilfreds med det her, og jeg har også lagt mærke til, at LO's formand, hr. Harald Børsting, jo selv har været med til at lave dagpengeændringer på et tidspunkt. Faktisk er det sådan, at han i 2008, den 1. maj – og det må man jo sige er en stor dag for en socialdemokrat – sagde til Nyhedsavisen: Dengang da jeg – og det er så hr. Harald Børsting – i 1998 i forhandlingerne for LO var med til at skære 1 år af dagpengeperioden, var det noget af det vanskeligste, jeg nogen sinde har været med til. Og så siger han: Det var en utrolig upopulær beslutning, men jeg tror, det var den rigtige, og det har også vist sig, at ledige siden hen er kommet hurtigere i arbejde. Så man kan sige, at LO i hvert fald førhen har taget meget stort ansvar på det her område, og hr. Harald Børsting har oven i købet sagt, at det er en helt rigtig beslutning, eller at det var det, da han i 1998 var med til at ændre på dagpengeperioden. Og det synes jeg jo faktisk er meget interessant.	Kl. 15:15
	Kl. 15:12		Kl. 15:15
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Fru Julie Skovsby.		Tredje næstformand (Holger K. Nielsen): Hr. Benny Engelbrecht.	Kl. 15:15
	Kl. 15:12		Kl. 15:15
Julie Skovsby (S): Tak for det. Omkring L 222, som vi behandler i dag, om nedsættelse af dagpengeperioden sagde ministeren, at her havde arbejdsmarkedets parter ikke været inddraget, og ministeren sagde endvidere i den forbindelse, at ministeren ikke mener, at Socialdemokraterne krævede trepartsforhandlinger. Det vil jo være nærliggende, nu hvor Socialdemokraterne endnu ikke sidder i regering, at stille spørgsmålet, om ministeren som beskæftigelsesminister kunne se en fordel i at inddrage arbejdsmarkedets parter netop i det her spørgsmål om at halvere dagpengeperioden.		Benny Engelbrecht (S): Det ville klæde ministeren i det mindste at være så ærlig, at hun ville erkende, at det ikke er finanskrisen, der er skyld i, at børnefamilier og arbejdsløse skal betale regningen, men at den regning, der skal betales nu, er den for skattelettelserne. Men det, jeg egentlig godt vil dykke lidt ned i, er det svar, vi har fået flere gange, og som går på de 1.000 kontanthjælpsmodtagere, som ministeren forventer. Ser man på tabel 1 over de økonomiske konsekvenser, som dette lovforslag indebærer, kan man se, at der eksempelvis i 2013 vil være øgede kontanthjælpsudgifter på 610 mio. kr., og at der i 2014 vil være øgede kontanthjælpsudgifter på 735	Kl. 15:15

mio. kr. om året. Enten er det nogle usædvanlig store beløb, man udbetaler til den enkelte kontanthjælpsmodtager, eller også holder tallet på 1.000 overhovedet ikke.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:16

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nej, men der kunne også være en tredje mulighed. Den kunne være – og det er det, der er det helt sandfærdige – at sådan er det, når man rent lovteknisk regner på økonomi i lovforslag. Sådan var det også, da den socialdemokratiske regering tidligere lavede ændringer om dagpengene. Man skal regne på den måde. Man har ikke lov til at regne dynamiske effekter ind.

Jeg kan godt nævne de dynamiske effekter igen, bl.a. at 13.000 kommer ud på arbejdsmarkedet. Det er også sådan, at man rent lovteknisk skal sætte et ledighedstal, som nu i det her lovforslag er sat for 2011. Der har man skønnet at ledigheden vil være på 135.000. Det er jo sådan, at ledigheden nu er på 114.000. Så der er ikke noget at komme efter, hvis jeg må bruge et udtryk som det.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:17

Benny Engelbrecht (S):

Ja, men vi ved også, at hver gang der fra regeringens side bliver sagt, at der ikke er noget at komme efter, så er det, fordi det modsatte er tilfældet.

Men jeg kunne også godt tænke mig lige at dykke ned i en anden ting, som har været fremme her i debatten, nemlig udtrykket længe. Jeg kunne forstå på ministerens svar til fru Maja Panduro, at »længe« altså er 3 måneder. For man lover noget om dagpengene i februar måned i år, og så er der altså gået lang tid indtil nu, hvor man så fremsætter et forslag, som skal give dagpengefóringelser. Så kan vi ikke lige få at vide, hvad der så sker om 3 måneder igen? Hvad er det så for nogle forslag, som vi kan forvente fra regeringens side? For hvis 3 måneder er længe i regeringens optik, ja, så må det jo også være det i august.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:18

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen det, der sker om 3 måneder, er jo bl.a., at der virker vores langtidsledighedspakke. Der er de initiativer langt hen ad vejen blevet sat i verden. Der er enkelte af dem, der skal behandles her i Folketinget, så det er jo noget af det, hr. Benny Engelbrecht vil komme til at diskutere om 3 måneder eller måske lidt længere, når hr. Benny Engelbrecht er kommet tilbage fra sin sommerferie.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:18

Kirsten Brosbøl (S):

Det, som ministeren står på talerstolen og siger, hænger simpelt hen ikke sammen. På den ene side siger ministeren i sit svar til fru Maja Panduro, at regeringen jo længe har ønsket en dagpengereform, og så er det, vi kan spørge: Hvor længe er længe? For nok havde man

nogle forhandlinger tilbage i 2008, men siden har man jo altså ment noget andet, nemlig i februar måned, hvor den minister, der nu står på talerstolen, mente, at det overhovedet ikke var aktuelt med en dagpengereform. Det var i februar. Så hvor længe er længe? kan man spørge. Hvor længe er det, regeringen har ønsket den her dagpengereform? For det var jo ikke i februar. På den anden side siger ministeren, at det, der er sket, er, at man har lavet en langtidsledighedspakke, og at det er derfor, at man nu går ind for en dagpengereform – åbenbart.

Det hænger jo ikke sammen. På den ene side siger ministeren, at man længe har ønsket en dagpengereform, og på den anden side siger ministeren, at man ikke rigtig mente det i februar, men at man mener det nu, fordi man har lavet en langtidsledighedspakke. Hvordan kan vi tro på et eneste ord af, hvad ministeren står og siger på talerstolen, hvis vi ikke kan finde hoved og hale i, hvad hendes egen argumentation for det her egentlig er?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:20

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror altså kun, det er fru Kirsten Brosbøl, der har svært ved at forstå argumentationen i det her. Det, jeg har sagt om langtidsledighedspakken, er det, som i øvrigt alle ordførere, som er med til den her pakke, har sagt her fra talerstolen, nemlig at de to ting naturligvis hænger tæt sammen. Det er også derfor, det er rigtig godt, at langtidsledighedspakken ligger i forlængelse af dagpengeændringerne her. For det at sætte massivt ind over for langtidsledighed betyder jo netop, at man gør en stor indsats for dem, der har været i dagpenge-systemet i et stykke tid.

Det er det, den her pakke til omkring 0,5 mia. kr. gør, og det betyder bl.a., at omkring 15.000 langtidsledige kan få læse-, skrive- og stavetræning. Det er noget af det, som mange desværre har problemer med på det danske arbejdsmarked, og det betyder, at flere har svært ved netop at komme i gang med f.eks. en uddannelse. Der er også uddannelse og kompetenceløft generelt i den her langtidsledighedspakke, som fagbevægelsen i øvrigt er helt enig i samtlige punkter af.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:21

Kirsten Brosbøl (S):

Ministeren kommer jo ikke med en forklaring på, at hun modsiger sig selv. På den ene side står ministeren og siger, at regeringen længe har ønsket en dagpengereform, og på den anden side har vi citater, der viser, at ministeren selv i februar måned sagde, at det overhovedet ikke var aktuelt. Så sent som den 29. april sagde finansministeren, at det p.t. overhovedet ikke var på tale med en dagpengereform. Så går der lige så lang tid, som det tager at knipse med fingeren, og så mener regeringen noget andet. Der er det så, ministeren kommer med den her anden forklaring.

Hvad er det, der er det rigtige? Har regeringen længe ønsket den her reform, hvorfor de her citater så ikke er korrekte? Altså, dengang ministeren i februar udtalte, at hun ikke syntes, det var aktuelt, da syntes hun det lidt alligevel, men hun turde bare ikke at sige det – eller hvad? Er det længe, eller er det ikke længe, og er det, fordi man lige har opfundet noget i mellemtiden, at man nu synes, at det er helt i orden at gå ind og forringe dagpengemodtagernes vilkår?

- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 15:22 for den specifikke del, ikke den samlede pakke, men den specifikke del. Hvorfor er det en god idé at hæve skatten på arbejde?
Kl. 15:24
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 15:22 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 15:24
- Beskæftigelsesministeren** (Inger Støjberg):
Jeg ved ikke, om det er gået fru Kirsten Brosbøls næse fuldstændig forbi, at vi har en international finanskriser, der er skyllet ind over hele verden. Det ville da være utroligt, hvis man havde en regering, som ikke gik ind og rettede op på den økonomiske situation, der er. Det er virkelig et eklatant problem, at Socialdemokraterne ikke accepterer det.
- Men vi kan jo se i den plan, der er blevet lagt frem, bl.a. om, at folk skal arbejde 12 minutter mere, at det, man ligesom har at byde på, er ingenting. Det er et telefonnummer til LO-huset, som man så kan ringe til og spørge om, hvad man egentlig må gøre, og hvad man ikke må gøre. Altså, det er jo ikke mig og regeringen, der har depoteret handlefriheden hos LO. Det er Socialdemokraterne, som ikke har et bud på, hvordan man skal rette økonomien op.
- Kl. 15:22
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelsen.
- Kl. 15:22
- Anders Samuelsen** (LA):
Jeg bliver nødt til at vende tilbage til det, ministeren siger om, at man hæver skatterne med yderligere 11 mia. kr. med den her genopretningsplan. Udfordringen var at finde 24 mia. kr., og en borgerlig-liberal regering kunne ikke gøre det, uden at den skulle hæve skatterne med 11 mia. kr. Hvori består det socialt ansvarlige i det? Det koster jo arbejdspladser at gøre det. Det koster simpelt hen danske arbejdspladser at gøre det her. Jeg vil godt høre argumentationen for, at det er en god idé at skrotte danske arbejdspladser ved at hæve skatterne. Hvor er det socialt ansvarlige i det?
- Kl. 15:23
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 15:23
- Beskæftigelsesministeren** (Inger Støjberg):
Det har ikke været særlig nemt at lave den her genopretningspakke, og det ved jeg også at hr. Anders Samuelsen er fuldstændig bekendt med. Nu har vi lavet den på den her måde, fordi regeringen mener, at det er den rigtige måde at gøre det på, fordi der netop er en balance i, at alle kommer til at betale. Det betyder så også, at der er sket ændringer på skattesiden.
- Kl. 15:23
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelsen.
- Kl. 15:23
- Anders Samuelsen** (LA):
Nu var det jo ikke mig, der påstod, at det var socialt afbalanceret, og at det var derfor, at det var nødvendigt at hæve skatterne. Det er der, jeg gerne vil have argumentationen. Vi står her i dag og diskuterer det her med nedsættelse af dagpengeperioden, og så er vi jo alle sammen enige om, at pointen er, at folk skal i arbejde. Problemet er jo lidt her, at man faktisk i genopretningsplanen har et element, som koster danske arbejdspladser, og så er det, vi siger fra Liberal Alliances side, at det er helt tosset. Vi skal jo ikke smide danske arbejdspladser ud over grænsen, hvis vi kan undgå det. Det vælger regeringen så at gøre, og det vil jeg gerne have argumentationen for, altså
- Kl. 15:22
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.
- Kl. 15:25
- Yildiz Akdogan** (S):
Tak for det. Jeg skal lige gøre ministeren opmærksom på, at vi altså også havde finanskriser i februar. Det var i forhold til kommentaren til min kollega, fru Kirsten Brosbøl. Ministeren svarer egentlig ikke rigtig på fru Julie Skovsbys spørgsmål, når ministeren siger, at det her lovforslag ikke er en direkte trussel, det udhuler heller ikke den danske model, flexicuritymodellen, og så vil jeg spørge: Har ministeren egentlig forhørt sig om det her hos arbejdsmarkedsparterne, siden hun med så stor sikkerhed kan sige, at det her ikke udhuler den danske model?
- Kl. 15:25
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 15:25
- Beskæftigelsesministeren** (Inger Støjberg):
Det er fuldstændig korrekt, at vi også havde finanskriser i februar måned, men det, der er forskellen på februar måned og nu, er, at nu kan vi se, at vi er ved at være inde omkring et gryende opsving, og det er selvfølgelig derfor, at man skal betale regningen nu.
- Med hensyn til flexicurity vil jeg bare gerne igen gentage, at der jo ikke i flexicuritymodellen står nogen som helst steder, og det er slet ikke en forudsætning, at man skal have en dagpengeperiode på 4 år. Det, det handler om med flexicurity, er i høj grad også, at man skal hjælpe folk tilbage på arbejdsmarkedet, og det er dér, den aktive beskæftigelsespolitik kommer ind, og det er selvfølgelig også derfor, at den langtidsløshedspakke, som vi har aftalt bredt her i Folketinget, er så afgørende lige nøjagtig for det her.
- Kl. 15:26
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.
- Kl. 15:26
- Yildiz Akdogan** (S):
Jeg kan så sige, at ministerens forgænger ikke er helt enig med ministeren om flexicurity og dagpengeperioden. I 2007 sagde den tidligere beskæftigelsesminister netop, at han ikke ville røre ved dagpengeperioden, fordi man risikerer, at det går ud over vores flexicurity. Så der er man åbenbart ikke enig i regeringen. Men jeg vil egentlig høre: Synes ministeren ikke, at det er rimeligt, når man tager en så omfattende ændring i forhold til netop dagpengesatsen, at de mennesker, der har med det her at gøre, arbejdsmarkedsparterne, i det mindste bør blive hørt om det? Synes ministeren ikke, at det er rimeligt, at man skulle have hørt de her personer, inden man gik ud og

lavede sådan en radikal ændring, der i den grad har en stor effekt på befolkningen og skaber utryghed?

Kl. 15:29

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:27

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan bare sige, at jeg ikke mener, at der er noget at sætte en finger på i den her forbindelse, og jeg vil bare gerne igen lige have, og det er sagt en gang tidligere i dag, at vi holder proportionerne lidt på plads. Det er faktisk sådan, at selv om vi nu gennemfører de her ændringer på dagpengesiden, har Danmark stadig væk et af de mest generøse dagpengesystemer overhovedet i hele verden, og kigger vi på de lande, som vi normalt sammenligner os med, ligger vi nu på niveau med dem og ikke meget højere end dem – vi ligger på niveau med dem.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Christine Antorini.

Kl. 15:28

Christine Antorini (S):

Jeg har med stor interesse prøvet at finde ud af, hvad hovedargumentet er for, at der skal skæres i dagpengene. Lige for et øjeblik siden sagde beskæftigelsesministeren, at hovedargumentet for, at man skulle pille ved dagpengene nu, hvad ministeren i februar garanterede at man ikke ville, var, at der nu er kommet en finanskrisen.

Jeg er simpelt hen lige nødt til at høre det en gang til for helt at forstå ministerens argumentation: I februar for 3 måneder siden var der ingen finanskrisen, ergo kunne ministeren garantere, at man ikke ville røre ved dagpengene. Nu er der kommet en finanskrisen i løbet af 3 måneder, der gør, at det er helt i orden, at man halverer dagpengeperioden.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg nævnte lige før, er der den forskel fra februar og til nu, at vi kan begynde at øjne, at det hele ser bedre ud, og at vi derfor også kan lægge regningen sammen og se, hvad det egentlig har kostet, at den borgerlige regering sammen med Dansk Folkeparti har ført Danmark så nænsomt igennem krisen, som vi har.

Jeg synes, at fru Christine Antorini skulle prøve at kigge lidt på nogle af de andre europæiske lande – det er altså ikke bare et spørgsmål om Østeuropa, det er et spørgsmål om rigtig mange europæiske lande, som vi normalt også sammenligner os med – hvordan prisen for krisen har været der. Hvis man lægger alle de tiltag sammen, som den danske regering sammen med Dansk Folkeparti har taget plus den lave rente, har det altså betydet, at et sted mellem 75.000 og 80.000 mennesker er sluppet for at komme hjem med en fyreseddel.

Det er klart, at det ikke er gratis. Det er også klart, at hvis man vil være en ansvarlig regering, og det vil vi, skal den regning også betales. Det er så en del af regningen, at der kommer nogle ændringer i dagpengereformen, som i øvrigt er et af de mest generøse dagpengesystemer i hele verden, stadig væk.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Christine Antorini.

Christine Antorini (S):

Nu er det lykkedes ministeren både at sige, at der overhovedet ikke var en finanskrisen i februar 2010, og er så endt med at sige, at det var der måske alligevel, og så bruge som argumentation for, at dagpengeperioden skal skæres ned, og jeg citerer: fordi så kan man få betalt regningen nu.

Lad os nu antage, at det er rigtigt, at der er et gryende opsving undervejs, så kan man spørge sig selv, hvorfor så i alverden skære i dagpengeperioden. Jeg vil gerne have ministeren til at forklare, for at vi kan få hoved og hale i, hvorfor det her overhovedet er nødvendigt, hvad det er for en regning, der skal betales nu, hvis der er et gryende opsving. Det må jo så betyde, at hvis det gryende opsving ikke kommer, vil ministeren rulle den nedskæring af dagpengeperioden tilbage, for så vil der jo vitterligt komme nogle mennesker i klemme. Det er jo det, der må være argumentationen nu fra beskæftigelsesministerens side.

Jeg kan godt forstå, hvis beskæftigelsesministeren ser sådan lidt uforstående ud, for vi sidder alle sammen meget uforstående, for vi har hørt mange forskellige argumenter for at forklare, hvorfor det lige præcis nu er nødvendigt, lige fra at der ikke er finanskrisen, til at der er finanskrisen, og til at der nu skal betales en regning, selv om der er et gryende opsving på vej, og at det slet ikke er gryende nok.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:31

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan da i hvert fald sige så meget, at hvis jeg ser en lillebitte smule undrende ud, er det i høj grad, fordi fru Christine Antorini spørger: Hvad er det for en regning, der skal betales? Ja, altså, jeg håber faktisk, at fru Christine Antorini har kigget sig lidt omkring og set, hvordan det ser ud i hele verden. Der er regninger, der skal betales i hele verden. Det er altså ikke penge, man trækker i en automat, eller som jeg har hørt Socialdemokraterne sige man bare kan ringe til EU og snakke med dem om, og så kan man ringe til LO bagefter, og så er den ged barberet. Sådan er verden altså desværre ikke.

Det her er ansvarlig politik, og det er, når man betaler de regninger, der ligger på bordet. Det svarer jo til det, som S og SF har lagt frem, nemlig at der kommer en rudekuvert ind ad døren, og så lader man den ligge i 3 år, og S og SF håber så på, at naboen begynder at arbejde lidt mere, for så betaler regningen nok sig selv. Sådan er verden altså desværre ikke, vil jeg sige til fru Christine Antorini.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:32

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Allerførst vil jeg kommentere, at ministeren nu for anden gang vælger at gå på talerstolen her midt i debatten. Det synes jeg er prisværdigt, også fordi det giver mulighed for at stille spørgsmål til det her meget vigtige emne, som vi diskuterer. Jeg kunne faktisk godt have efterlyst mange gange i løbet af den tid, som ministeren har været beskæftigelsesminister, at hun ville have valgt at gøre det samme, når vi har diskuteret fattigdom og alle mulige ydelser, hvor ministeren pænt har valgt at blive siddende ned under debatten. Lad det nu være.

Jeg skal bare lige have noget helt på det rene her. Vi snakkede om flexicurity før. Jeg skal bare lige have ministeren til så at bekræfte, at flexicurity er et system, vi har, der ligesom består af to sider.

Den ene side består af det, som vi beslutter herinde i Folketinget, og den anden side består af det, man beslutter ved overenskomstforhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter. Jeg skal bare have helt på det rene: Er ministeren enig i det?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:33

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Flexicurity handler jo om, at man på den ene side har let ved at hyre og på den anden side har let ved at fyre, fordi der er nogle gode betingelser på det danske arbejdsmarked.

Hvis vi nu kigger på den her dagpengeændring, der kommer til at ske nu, betyder det, at vi stadig væk ligger rigtig, rigtig godt og stadig væk har et af verdens allerbedste dagpengesystemer. Det betyder altså også, at flexicuritymodellen jo vil bestå, fuldstændig som den altid har, også selv om der sker nogle ændringer her. Det må jo også være det, som LO's formand mente, da han i sin tid var med til at lave ændringer, hvor han netop sagde: Ja, det var svært dengang, og det var en utrolig upopulær beslutning, men jeg tror, at den var rigtig, for det har også vist sig, at ledige siden er kommet hurtigere i arbejde. Det er jo fuldstændig det samme, der kommer til at ske nu her.

Lad mig så bare lige bemærke, at da hr. Harald Børsting sagde det her, var det vel på den ypperste festdag for en socialdemokrat, nemlig den 1. maj. Det var så i 2008. Den 1. maj i 2008 fremhævede hr. Harald Børsting, at de ændringer, han havde været med til at lave i dagpengesystemet, havde fået ledige hurtigt tilbage i arbejde.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:34

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Som ministeren selv har sagt tidligere, er der jo løbet meget vand i åen siden 2008. Den virkelighed, vi står i nu, er jo, at der ikke er høj beskæftigelse: Der er mange, der er ledige, og der er mange, der bliver fyret. Der er mange offentligt ansatte, der nu står over for, at der bliver nedskæringer rundt omkring, på skoler, hjemmepleje, alle mulige steder, og så skal de samtidig høre på, at vi herinde i Folketinget diskuterer en nedsættelse af dagpengeperioden. Inde i mit sind er der da ikke nogen tvivl om, at i det øjeblik vi træffer den beslutning her – eller den borgerlige regering og Dansk Folkeparti gør, for det får i hvert fald ikke min stemme – vil der være en situation ude på arbejdsmarkedet, hvor arbejdstagere og arbejdsgivere bliver nødt til at forholde sig til det her. For det er let at hyre og fyre, det er rigtig, men det er jo noget, de har besluttet mellem sig. Det, som vi andre har besluttet herinde, er at have et sikkerhedsnet under. Nu fjerner vi sikkerhedsnettet – eller regeringen gør, Dansk Folkeparti gør – og dermed bliver der også helt andre forudsætninger, når man skal til at diskutere overenskomster næste gang. Så bliver det ikke let, hverken med hensyn til at hyre eller at fyre, og det tager luften ud af hele den danske flexicuritymodel.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:35

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, men da hr. Harald Børsting var med til at lave de her ændringer, var det i 1998, og da var ledigheden højere end nu. Hvad er det, der

gør, at tingene så skulle være forandret? Det er jo en eklatant fejltagelse, at hr. Lennart Damsbo-Andersen nu står og påstår, at tingene har ændret sig. Ja, de har faktisk ændret sig til det bedre. Det er faktisk sådan, at der lige nu er omkring 10.000 danskere, der får et nyt job hver eneste uge – 10.000 danskere. Jeg siger ikke, at det er nemt at få et nyt arbejde, men der er mange jobåbninger på det danske arbejdsmarked, og kigger man på de ledige, kan man se, at det er sådan, at tre-fire ud af ti inden for 3 måneder er i gang igen med enten job eller uddannelse. Det er virkeligheden, og det burde hr. Lennart Damsbo-Andersen forholde sig til i stedet for at prøve på at tale det danske arbejdsmarked ned i et hul og på den her måde også stå og tale ned til de ledige.

Der er job at få. De ledige er ekstremt aktive og ekstremt dedikerede for at få et arbejde, og så kan det simpelt hen ikke være rigtig, at hr. Lennart Damsbo-Andersen på den her måde i dag skal stå og tale ned til de ledige og få tingene til at se sorte, sorte ud.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Så skal jeg bede hr. Eigil Andersen komme op igen.

Jeg er lige nødt til at sige, at det er klart, at vi her i Folketinget følger alle regler både i forretningsordenen og i grundloven, men nu har vi diskuteret i 5 ½ time, og vi er ved den fjerde ordfører i dag. Jeg har regnet ud, at vi, hvis det her tempo fortsætter, vil komme til at diskutere i aften, i nat, hele dagen i morgen og først være færdige med dagens dagsorden i morgen aften på et eller andet tidspunkt. Jeg er selvfølgelig med på, at det kan være attraktivt for nogle at sidde her hele natten, men jeg vil alligevel ikke undlade at sige, at det altså er situationen. Så jeg appellerer til, at man også tænker på det i debatten fremover.

Det er hr. Hans Kristian Skibby, der har ordet for en kort bemærkning til hr. Eigil Andersen.

Kl. 15:37

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg vil gerne spørge ordføreren om noget med hensyn til det forslag, som vi behandler nu. Det er jo sådan, at der skal være et alternativ, når man vælger at sige nej tak til det forslag, der ligger her, og der er det jo ikke nogen hemmelighed, at Socialistisk Folkeparti har været medforslagsstiller til den her fair løsning, hvor man har valgt, at alt det her skal finansieres ved disse meget berømte 12 minutter – ikke 13 minutter, ikke 11 minutter, men lige præcis 12 minutter.

Jeg vil gerne spørge ordføreren sådan helt præcist, bare for at folk skal være klar over det: Hvad med kommunernes dagplejemødre? Dem har vi mange tusinde af i Danmark, og de har en rådighedsarbejdstid hver uge på 48 timer, hvor de skal have åbent for at servicere de forældre, som skal have deres børn passet. Skal en dagplejemor også have åbent 1 time mere eller arbejde 1 time mere om ugen og dermed være til rådighed 49 timer?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:38

Eigil Andersen (SF):

Man kan måske nok godt sige, at det ligger i periferien i forhold til det lovforslag, vi behandler her i dag, men det er da et interessant spørgsmål, og jeg vil gerne forsøge at komme med et svar på det.

Det, der er sagt i Socialdemokratiet og SF's plan, er, at vi foreslår, at arbejdstiden om nogle år skal sættes op med i gennemsnit 1 time om ugen. Det kan ske, ved at man forlænger arbejdsugen med 1 time, og det kan også ske, ved at nogle, der arbejder på deltid i dag,

vælger at komme på fuld tid. Der er mange forskellige løsninger. Men det, som er hovedprincippet, er, at det skal forhandles mellem arbejdsmarkedets parter. Der bliver ikke tale om et lovindgreb.

Der vil selvfølgelig være utrolig mange detaljer, herunder også for dagplejemødre, som man skal se på, og det er jo ikke sikkert, at det er passende, at en dagplejemor med den lange arbejdstid, der er i forvejen, skal have sin arbejdstid forøget. Det må man se på til den tid.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:39

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes sådan set, at spørgsmålet er meget fint inden for skiven i forhold til den diskussion, vi har her i dag, hvor oppositionen jo netop siger, at den ikke vil være med til det forslag, der ligger, og at man selv har et alternativ, som man mener er meget, meget bedre, og som bl.a. betyder, at en dagplejemor skal til at arbejde 49 timer. Det er derfor, jeg synes, at det har en vis sammenhæng.

Men jeg vil gerne spørge endnu engang inden for skiven for at glæde ordføreren, og det drejer sig simpelt hen om det her meget vage svar, vi har fået fra Socialistisk Folkeparti, om det her med at få den her tilbageført, tilbagerullet, hvis det er sådan, at det skulle ske efter et kommende valg, at SF fik flertal sammen med Socialdemokraterne uden om Det Radikale Venstre. Vil Socialistisk Folkeparti så tilbagerulle, eller vil de ikke? Det forstår vi ikke rigtig her i salen i dag, og det forstår vælgerne ikke, for vi synes faktisk, at vi har hørt begge svar fra et parti, og det er jo ikke særlig nemt at forstå.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:40

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror, at vælgerne forstår det bedre, end man forstår det fra borgerlig side her i Folketingssalen. Altså, vi har sagt, at vi annullerer den besparelse, der er tale om, på dagpengene. Vi kan ikke acceptere besparelser på dagpengene, og pengene skal føres tilbage. Så har vi sagt, at der skal være trepartsforhandlinger, og om den dagpengeperiode ender med 3 eller 4 eller 5 år, må vise sig til den tid.

Vi har i øvrigt ikke sagt, at en dagplejemor skal arbejde 12 minutter mere om dagen. Det, som jeg sagde til spørgeren, var, at der er sider af det her, som man selvfølgelig er nødt til at se på i de trepartsforhandlinger og overenskomstforhandlinger, og derfor kan det sagtens være, at lige præcis dagplejemødre, som har en lang rådighedstid i forvejen, måske ikke skal arbejde længere.

Det, der er det vigtige, er, at der som en hovedstrømning i samfundet sker en forøgelse af arbejdstiden, men på frivillig basis. Det vil sige, at de, der er medlemmer af et fagforbund og dækket af en overenskomst, kommer til at stemme om det. Og hvis de stemmer nej, bliver det ikke gennemført.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 15:41

Anders Samuelsen (LA):

SF er jo meget optaget af det her med, hvad der skal ske med folk, hvis de nu ikke får et arbejde, inden de 2 år er gået. Hvorfor er det så at SF synes, at det er en så fantastisk god idé, at man udsætter skattelettelserne, som regeringen har foreslået som en del af den her gen-

opretningspakke? Det koster jo arbejdspladser; 10.000 danske arbejdspladser koster det. Hvorfor stemmer man for sådan noget, der koster 10.000 arbejdspladser, og dermed, at man ikke er i stand til at give de folk en hjælpende hånd, som man gerne vil give udtryk for at man kæmper for?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:42

Eigil Andersen (SF):

Som jeg var inde på lidt tidligere, har Liberal Alliance, skattealliancen, sat sig det i hovedet, at skattelettelser til de rige og højtloønnede er den eneste vej til at skabe beskæftigelse. Det er, som alle ved, forkert. Sagen er jo den, at det også er en ineffektiv måde at skabe job på. Der ligger jo svar fra Finansministeriet, som belyser, at hvis man har en given sum penge til rådighed og bruger den til at forøge forbruget med i form af skattelettelser, giver det kun et job, hvorimod det giver tre til fire gange så mange job, hver gang man bruger pengene i det offentlige til jobskabelse.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 15:42

Anders Samuelsen (LA):

Hvis det skulle stå til troende, gælder det jo bare om at få hævet skattetrykket til 120 pct., for så har vi jo beskæftigelse fra nu af, og indtil solen bliver sort. Det er jo en på månen-argumentation. Hr. Eigil Andersen må være den morsomste ordfører i Folketinget p.t.

Jeg fik jo intet svar på, hvorfor det er en god idé, jeg fik jo ikke noget svar på, hvorfor det helt konkret i det her tilfælde er en god idé at bakke op om regeringens initiativ med at udskyde skattelettelserne, når det koster arbejdspladser.

Hvad vil hr. Eigil Andersen sige til den arbejdsmand, til den ansatte på et slagteri, som mister sit arbejde, fordi skattelettelserne nu bliver udskudt, så konkurrenceevnen forringes, og så man bliver nødt til at nedlægge arbejdspladserne? Hvor er den sociale argumentation i det? Kan jeg helt specifikt få svar på det?

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:43

Eigil Andersen (SF):

Det er jo en påstand, at det vil koste arbejdspladser. Men i øvrigt er regeringens plan jo, at der skal fyres 8.000 kommunalt ansatte. Mener man, at det er en god politik set med Liberal Alliances øjne? På den måde mener jeg, at det her med skattelettelser altså er blevet et fikspunkt for Liberal Alliance, som man har stirret sig totalt blind på.

Sagen er jo den, at det er dybt asocialt at give så store skattelettelser til velstillede mennesker, når sandheden er, at der er brug for bedre forhold for svage og udsatte grupper i det her samfund – eksempelvis mennesker, der er omfattet af kontanthjælpsloftet og 450-timers-reglen og den lave starthjælp til flygtninge, som er på 50-60 pct. af kontanthjælpen.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:44

Peter Christensen (V):

Nu har vi både hørt Socialdemokratiets og SF's ordfører i dag, og er sandheden egentlig ikke den, at når man ikke vil svare på, hvad målet for, hvor lang dagpengeperioden skal være, er det, fordi man egentlig er glad for, at regeringen sætter den ned nu? Det løser et økonomisk problem – og så vil man sådan set ikke bindes af at skulle sætte perioden op – og derfor svarer ordførerne konsekvent uden om på det egentlig ret simple spørgsmål. Er det så ikke, fordi man er glad for, at den borgerlige regering træffer de nødvendige, men selvfølgelig svære beslutninger?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.**Eigil Andersen (SF):**

Overhovedet ikke. Jeg må sige, at det er rent sludder. Så er det sagt så direkte, som jeg kan. Sagen er jo den, at der i S og SF's plan »En Fair Løsning« jo er finansiering til den genopretning, som vi gerne vil foretage. Det vil sige, at den finansieringskilde, som regeringen har her, hvor man sparer et beløb på dagpengene ved at gøre de arbejdsløse til sorteper, er der ikke brug for i vores genopretningsplan. Jeg vil bare lige tilføje, at jeg da i øvrigt håber – for der bliver jo folketingsvalg, inden de første falder for den nye 2-års-grænse – at vi inden da får forhindret, at de skal falde for den 2-års-regel.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:45

Peter Christensen (V):

Men i den sammenhæng ville det da så også være rimeligt, at SF i stedet for den udenomssnak, der har været hele dagen, med hensyn til hvor lang dagpengeperioden skulle være, gav en tilkendegivelse om, hvilken periode man gerne ville arbejde for.

Jeg har fuld respekt for, at der jo skal et flertal til at nå 4 år, men jeg kan ikke forstå, hvad det er for en krystermentalitet, der gør, at man ikke ærligt kan sige: Vi vil arbejde for at føre dagpengeperioden tilbage til 4 år.

I stedet for har vi hele dagen skullet høre på en lang forklaring om, at arbejdsmarkedets parter skulle høres. Men vi kan ikke få at vide, hvad det er for en holdning, man vil gå til de parter med. For det normale er jo, at man, når man vil tale om noget og forhandle om noget, selv har en holdning til, hvad man synes kunne være godt. Vi kan simpelt hen ikke få at vide, hvad SF's holdning til en god dagpengeperiodelængde er. Hvorfor siger SF ikke bare: Jamen det er 4 år, eller siger sandheden, nemlig at man er glad for, at regeringen har truffet den svære beslutning, og at man ikke vil røre ved den bagefter?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:46

Eigil Andersen (SF):

Der er to modpoler, to linjer i dansk politik, og den ene linje står bl.a. hr. Peter Christensen for. Den går ud på, at de arbejdsløse skal have stærkt forringede forhold. Sorteper skal placeres hos dem. Det er dybt socialt.

Så er der en anden holdning, som er repræsenteret af bl.a. Socialdemokratiet og SF, men også af andre. Den går ud på, at arbejdsløse

ikke skal udsættes for de her forringelser, at trygheden skal være langt større, og at sikkerhedsnettet skal være langt bedre end de 2 år. Og som jeg har nævnt tidligere: Om det så bliver en 3-års, 4-års eller 5-års dagpengeperiode, må jo afhænge af, hvad man kan finde ud af i de der trepartsforhandlinger. Men man kan jo ikke påstå, at det er uklart, hvad SF's holdning er. SF's holdning er, at trygheden skal være større end den tryghed, som hr. Peter Christensen vil give.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Den næste er fru Helle Sjelle som ordfører for De Konservative.

Kl. 15:47

(Ordfører)**Helle Sjelle (KF):**

Lovforslaget fra beskæftigelsesministeren, der går ud på at afkorte dagpengeperioden fra 4 år til 2 år, er set fra et konservativt synspunkt årets bedste lovforslag, intet mindre.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi Konservative længe har talt varmt for reformer af det danske arbejdsmarked, og her kommer så en af slagsen, og det er vi naturligvis virkelig glade for.

Men hvorfor så den her afkortelse af dagpengeperioden? Hvorfor er det en god idé? Det er der et væld af gode grunde til, og jeg vil nøjes med at fremhæve de tre i dag.

For det første er en kortere dagpengeperiode en god idé, fordi det vil få flere i arbejde. Når personer, der har mistet deres job, kun har mulighed for at modtage dagpenge i 2 år, finder de sig hurtigere et nyt job, end hvis de har mulighed for at modtage dagpenge i 4 år. At dagpengereformer virker, viser erfaringerne jo fra 1990'erne, hvor de socialdemokratiske regeringer gennemførte indtil flere dagpenge-reformer. Det var dengang, hvor Socialdemokratiet var et reform-mvenligt parti, der vidste, hvad der gavtede Danmark. I dag har Socialdemokratiet så allieret sig med Socialistisk Folkeparti, og alle virksomme reformer er væk, de er afblæst. Det eneste, der er sikkert i planen »En Fair Løsning« er massive skattestigninger og effektivisering i stat og kommuner for rekordstore milliardbeløb.

Beskæftigelsesministeren anslår, at dagpengereformen på sigt vil øge beskæftigelsen med 13.000 personer. Det er ikke så få, og det vil være gavnligt for den enkelte at komme i job, ligesom det vil være gavnligt for statens budgetter at få skatteindtægter frem for at skulle betale understøttelse. Og man må sige, at vi Konservative, Venstre og Dansk Folkeparti nyder stor opbakning til vores ønske om at afkorte dagpengeperioden. Eksperterne i Arbejdsmarkedskommissionen, Det Økonomiske Råd og OECD har alle foreslået den halvering af perioden, som vi nu lægger op til.

For det andet er forslaget socialt afbalanceret. Jeg har lagt mærke til, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti påstår, at dagpengereformen vil ramme de svageste, men det passer ikke. De svageste danskere er efter vores opfattelse dem, der eksempelvis modtager førtidspension og kontanthjælp, og de går alle fri af besparelser. Regeringen og Dansk Folkeparti har nemlig slået to fluer med et smæk: Vi har undgået at ramme de svageste danskere, og samtidig gennemfører vi en arbejdsmarkedsreform, som alle eksperter anbefaler, og som vil få flere danskere i arbejde til fordel for væksten, velstanden og dermed også velfærden.

Socialdemokratiets retorik om arbejdsløse som en svag gruppe udstiller Socialdemokratiets evindelige trang til at definere store befolkningsgrupper som svage og derefter udråbe sig selv til at være frelseren. Vi Konservative ser anderledes på virkeligheden. Når man har et arbejde og derved er selvforsørgende, risikerer man at miste sit job, men man bliver altså ikke svag, blot fordi man rent faktisk mister jobbet. Derfor er det også kun rimeligt at forvente af folk, at de finder sig et arbejde inden for 2 år, hvilket faktisk er lang tid at være ledig.

Det kan godt være, at det så ikke er drømmejobbet, man lige får, men det er dog en måde at forsørge sig og sine på. For mange år siden talte Socialdemokratiet om rettigheder og pligter. Med tiden har de åbenbart fuldstændig glemt den del, der hedder pligter, men det har vi Konservative ikke. Vi mener faktisk, at man som udgangspunkt har en pligt til at forsørge sig selv og bidrage til fællesskabet, som så kan tage hånd om de allersvageste.

For det tredje har Danmark i international sammenligning en rekordlang dagpengeperiode. Socialdemokraterne har sagt, at man ikke kan sammenligne Danmark med andre lande på det her punkt, men hvorfor kan man ikke det? I mange sammenhænge sammenligner vi os netop med lande som Sverige, Norge, Finland, Tyskland og Holland, der alle har en dagpengeperiode på maksimalt 2 år. Da det er lande, der også er velfærdsstater, giver det god mening, synes vi, at sammenligne os med dem.

Til slut vil jeg endnu en gang understrege, at vi Konservative bakker meget varmt op om dagpengereformen, ligesom vi også fremover vil arbejde for andre arbejdsmarkedsreformer, der kan give styrke til, at flere kommer i arbejde til gavn for væksten, velstanden og dermed velfærden i Danmark.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:52

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu hører vi, at det her lovforslag simpelt hen er årets bedste lovforslag for De Konservative, og derfor bliver jeg selvfølgelig nødt til at spørge, hvad det næste bliver. De sidste par dage har vi set i aviserne, at partiformanden, fru Lene Espersen, stadig mener, at efterlønnen ikke er fredet, til trods for at De Konservative er med i et forlig om efterlønnen. Hvor mange flere lovforslag af den her karakter skal vi høre om, og hvor mange flere løftebrud fra De Konservatives side i forbindelse med forlig, man har indgået, skal vi se, før man er tilfreds?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:52

Helle Sjelle (KF):

Først og fremmest vil jeg meget gerne slå fast, at vi synes, at det her er et godt forslag. Vi synes, det er godt, fordi det netop skal være med til at sikre væksten og velstanden i Danmark og dermed også velfærden. Derfor mener vi, ligesom også andre har påpeget det, at det er nødvendigt, at der kommer nogle reformer på vores arbejdsmarked i Danmark. Derfor vil vi da heller ikke afvise, vi vil faktisk gerne kæmpe for, at der netop også kommer en efterlønsreform.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:53

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen det synes jeg da er fuldstændig ærlig snak. Her siger man, at man hele tiden har ønsket at gøre noget ved dagpengeperioden, modsat det, som Venstre lovede i valgkampen i 2007, og som beskæftigelsesministeren lovede så sent som i februar 2010. Man siger også åbent og redeligt, at man vil gøre noget ved efterlønnen. Det er da også ærlig snak, for så ved folk jo, hvor de skal sætte deres kryds

heller næste gang, hvis de gerne vil bevare efterlønnen. Så jeg synes da, det er meget ærlig snak.

Så må De Konservative så også internt blive enige med sig selv om, hvem det er, der skal defineres som svage, og hvem der ikke skal defineres som svage. I 2007 fik vi at vide, at de svage var dem, der ikke kunne sætte nok børn i verden, og at dem, der var ufrivilligt barnløse, faktisk skulle hjælpes – også med flere børn – og i dag får vi at vide, at det er en borgerlig mærkesag at fjerne tilskuddet til dem. Hvis De Konservative kunne blive enige om, hvem der er svage, og hvem der ikke er svage, skulle vi andre nok også klare vores.

Men jeg synes da, det er ærlig snak, at man ønsker at afskaffe dagpengene, og at man ønsker at reformere efterlønnen og formentlig fjerne den helt.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:54

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne endnu en gang slå fast, at vi synes, det er vigtigt, at vi får nogle reformer af vores arbejdsmarked i Danmark, og vi ser det her som et første skridt på vejen.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 15:54

Christine Antorini (S):

Vi er selvfølgelig lidt optaget af, at det er en samlet regering, vi har, dvs. en regering, der består af både Venstre og Konservative. Vi har jo lige haft en længere runde med beskæftigelsesministeren fra Venstre, som havde lidt svært ved at forklare, hvordan noget kunne være regeringens politik tilbage i februar – det er bare et par måneder siden – hvor man garanterede, at der ikke skulle pilles ved dagpengene, og så blev de bare, i samarbejde med Dansk Folkeparti, halveret hen over en nat. Da Konservative er en del af regeringen, er det selvfølgelig af interesse, om det, vi nu hører fra den konservative ordfører, betyder, at vi rolig kan regne med, at hvis der er en chance for, at man lige skal finde lidt ekstra penge, så er man parat til hen over en nat alligevel at pille ved efterlønnen.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:55

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne slå fast, at det, man kan regne med fra Det Konservative Folkepartis side, er, at vi vil kæmpe for, at der bliver gennemført reformer af vores velfærdssamfund. Vi ser som sagt dagpengene som ét område. Efterlønnen er et andet område, og efter sommerferien går vi jo også i gang med reformer både af førtidspension- og SU-systemet. Men vi har på intet tidspunkt lagt skjul på, at vi meget gerne vil have nogle reformer af det danske samfund, og grunden til, at vi gerne vil have reformerne, er også, at vi gerne vil sikre velfærden fremover.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini.

Christine Antorini (S):

Jeg må i hvert fald sige, at De Konservative ikke stikker folk blå i øjnene. Der kan man være helt sikker på, at det bare er årets bedste aftale, at man halverer dagpengeperioden. Konservative giver en garanti for, at hvis De Konservative overhovedet kan komme til det, så kommer der efterlønsforringelser på dagsordenen, hvis det er det, der skal til.

Jeg vil også godt spørge om en tredje ting. Noget af det, der også har været en overraskelse for os, er, at hele uddannelsespolitikken på voksen- og efteruddannelsesområdet, som vi skal diskutere lidt senere i aften, har man også givet en ordentlig tur over knæet. For det har jo været en del af den aktive arbejdsmarkedspolitik, der kendetegnedes af Socialdemokraternes arbejdsmarkedsreformer op igennem 1990'erne. Det er rigtigt, at Socialdemokraterne skar lidt ned på dagpengeperioden, men vi taler altså om, at man gik fra 7 år til 5 år og så til 4 år – og det er sådan, det har været indtil nu – kombineret med en meget aktiv uddannelsespolitik, så folk kunne omskole sig. Også det har De Konservative nu været med til at skære dramatisk ned på. Så vi kan også fra De Konservatives side regne med, at yderligere nedskæringer på voksen- og efteruddannelsesområdet er en del af reformpakken.

Kl. 15:55

ledighed. Det er jo også derfor, vi forventer, at det her skaber nogle flere job; at det her gør, at der er flere mennesker, der kommer i arbejde. Det er jo derfor, vi gør det her.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:58

Line Barfod (EL):

Bare for at forstå, hvad det er, fru Helle Sjelle siger, må jeg sige, at jeg ikke går ud fra, at fru Helle Sjelle mener, at hvis kommunerne får større udgifter til dagpenge og kontanthjælp, fordi de bliver tvunget til at fyre folk, så får de råd til at ansætte flere igen, nemlig dem, de lige har fyret i skolerne, børnehaverne, ældreplejen osv. Dem får de jo slet ikke råd til at ansætte igen. Så det, fru Helle Sjelle og Konservative mener, er, at den skolelærer eller hjemmehjælper, der er blevet fyret, skal over at gøre rengøringsarbejde til underbetaling og undergrave løn- og arbejdsvilkår, der ellers er opnået via overenskomsterne. Er det det, Konservative egentlig ønsker skal ske?

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Kl. 15:56

Helle Sjelle (KF):

Nu vil jeg meget gerne holde mig til det, vi diskuterer her og nu, og det er det arbejdsmarkedspolitiske. Det andet, altså det uddannelsespolitiske, kommer vi til at drøfte senere i dag, og det vil jeg ikke begynde at tage forskud på her. Jeg vil blot slå fast, som jeg sagde tidligere, at der ikke er nogen tvivl om, at vi meget gerne vil have nogle flere reformer af vores arbejdsmarked, og det vil vi også gøre vores til kommer på dagsordenen fremover.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:57

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at Konservative synes, at det er rigtig fint, at bankdirektører og godsejere og mange andre skal have store skattelettelser, mens de arbejdsløse og børnefamilierne skal betale. Jeg håber, at fru Helle Sjelle kan forklare det, som Venstre ikke har kunnet forklare, nemlig hvor De Konservative vil skaffe job til de mange mennesker, der lige nu fyres rundt om i kommunerne – skolelærere, SOSU'ere, gartnere, HK'ere, sygeplejersker og mange andre. Eller regner man med, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at de ryger på kontanthjælp, og at en del af dem ryger helt ud af systemet og dermed kommer til at måtte gå fra hus og hjem?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:58

Helle Sjelle (KF):

Det, forskellige undersøgelser viser, er jo, at når arbejdsudbuddet stiger, følger beskæftigelsen også med. Det har bl.a. OECD vist. Også selv om tilpasningen ikke sker fra dag til dag, følges de nogenlunde ad. Så et større arbejdsudbud, det, at der er flere, der er ude at søge job, gør altså ikke, at der efterfølgende bliver en tilsvarende højere

Helle Sjelle (KF):

Det, vi ønsker skal ske, er, at vi skal have en solid, stærk og bæredygtig økonomi i Danmark, og hvis vi skal have det fremover, er vi altså også nødt til at gøre noget netop for at finde bl.a. de 24 mia. kr., som der har været tale om. En ting er, at EU kræver det, men noget andet er også, at hvis vi fremover vil have en sund økonomi i Danmark og have råd til den velfærd, som vi som Konservative meget gerne vil have at vi har råd til, så er vi altså også nødt til bl.a. at gennemføre nogle reformer. Det er derfor, vi meget gerne vil være med til at gennemføre den her dagpengereform.

For at vende tilbage til det spørgsmål, som fru Line Barfod stiller, vil jeg sige, at alle undersøgelser viser, at når arbejdsudbuddet bliver øget, er der altså også en større chance for, at der bliver skabt nogle flere job.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 16:00

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jeg kan forstå på fru Helle Sjelle, at det her er årets bedste lovforslag, og at De Konservative ser frem til andre arbejdsmarkedsreformer, bl.a. med hensyn til efterlønnen. Det er blevet sådan en konservativ mærkesag, og jeg kan forstå, at afskaffelse af efterlønnen også er fru Helle Sjelles mærkesag – og hun er samtidig formand for Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg. Men så er der det helt simple spørgsmål: Hvornår kan vi så forvente, at der kommer noget ud om det fra regeringen og Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, som en tyv om natten, ligesom det, vi har set her?

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:00

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes, vi skal tage én ting af gangen. Nu er vi godt i gang med at gennemføre en dagpengereform, og den synes jeg vi skal færdiggøre

først, og så må vi jo se, hvornår der bliver et flertal for at gøre noget ved efterlønnen.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 16:00

Torben Hansen (S):

Nu kan jeg forstå på fru Helle Sjelle, at så gør vi det først, eller rette-re så gør regeringen det først, men det viser jo bare, at mit spørgsmål er meget aktuelt. Hvornår forventer fru Helle Sjelle så at de bespa-relser, fjernelse af efterlønnen, som Det Konservative Folkeparti ge-rne vil have, bliver gennemført, og hvornår kommer det som en tyv om natten ligesom det, vi har set her? Fru Helle Sjelle har sagt, at det her var det første skridt, hvornår kommer andet skridt så?

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:01

Helle Sjelle (KF):

Jamen jeg synes ikke, man kan sige, at det, at vi foreslår en efter-lønsreform, kommer som en tyv om natten, for vi har jo sagt det her ganske, ganske længe, og det har vi også tænkt os at fortsætte med at sige. Så må vi jo se, hvornår der er et flertal i Folketinget for at gøre noget ved efterlønnen. Det er klart, at vi ikke har 90 mandater på nu-værende tidspunkt, men det er ikke nogen hemmelighed, at vi meget gerne vil have mulighed for at se på efterlønnen, når der er et flertal for det.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 16:01

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, der sidder mange tusind arbejdsløse, som ikke ved, om de skal grine eller græde, når de hører den konservative ordfører sige, at det, at man forringer deres forsørgelsesgrundlag, simpelt hen er årets bedste lovforslag i Folketinget. Det synes jeg alligevel er noget af en udtalelse. For spørgsmålet er jo, når man med den begejstring i stemmen kan tale for at ødelægge folks forsørgelsesgrundlag, hvad det næste så bliver. Ordføreren har jo selv været ude at kræve efter-lønnen afskaffet. Og den konservative partiformand sagde jo i despe-ration her i weekenden, at nu var hun klar til at se på efterlønsord-ningen igen, og så sagde hun, at regeringen kommer med en hold-barhedsplan, en 2020-plan, i efteråret, og der mente hun bestemt at man også skulle se på efterlønsordningen. Så kan vi ikke få et svar fra den konservative ordfører: Vil der i den 2020-plan, der kommer i efteråret, stå, at regeringen agter at gøre op med efterlønsordningen inden for rammerne af den her 2020-plan, dvs. frem til 2020?

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:03

Helle Sjelle (KF):

Nu kan jeg klare meget, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov, men jeg kan dog ikke spå, og derfor kan jeg heller ikke forudsige, hvad der kommer til at stå i den 2020-plan. Det tror jeg de færreste ved noget om på nuværende tidspunkt, men man kan have nogle ønsker til det, og jeg vil da håbe, at der står noget om efterlønnen i den 2020-plan. Men som sagt er det ikke mig, der sidder og fører pennen i den

2020-plan, og jeg ved ikke engang, hvem der er i gang med det på nuværende tidspunkt. Så det får vi jo se; det er ikke noget, vi kom-mer til at drøfte lige nu.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 16:03

Morten Bødskov (S):

Men det er jo også et nogenlunde klart politikersvar, at De Konser-vative agter at arbejde for, at i den 2020-plan, som regeringen frem-lægger her i efteråret, kommer der til at stå, at vi skal have et opgør med efterlønnen inden for 2020-planen. Det synes jeg er meget klart, og derfor er der jo ikke nogen grund til at spørge om mere. Nu har man sagt, at man som konservativ ikke står ved velfærdsaftalen, man vil have, at der i den plan, som regeringen fremlægger om den frem-tidige holdbarhed i dansk økonomi, altså den såkaldte 2020-plan, skal stå, at der skal være et opgør med efterlønnen. Så er det sagt, og så ved vælgerne jo, hvad det er, den her regering går til valg på, og hvad det er, Det Konservative Folkeparti arbejder for skal være grundlaget for regeringens økonomiske politik.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:04

Helle Sjelle (KF):

Jeg bliver dog nødt til lige at slå fast, at vi naturligvis står ved den velfærdsaftale og de aftaler, som vi har indgået, men vi har på den anden side heller ikke lagt skjul på – det synes jeg også er meget klart, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov, hvis ret skal være ret, og det synes jeg det skal være – at vi netop arbejder for, som ordføreren også var inde på, at der kommer nogle reformer, også hvad angår ef-terlønnen. Men vi står naturligvis ved de forlig, som vi har indgået.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste i talerrækken er hr. Ole Hækkerup. Inden jeg lige vil give ordet til ham, vil jeg gøre opmærksom på, at der stadig væk er ti på listen til korte bemærkninger, som verden ser ud lige nu. Men den kan jo forandre sig i løbet af dagen. Værsgo til hr. Ole Hækkerup.

Kl. 16:05

Ole Hækkerup (S):

Tak. Nu har vi så i den her efterhånden lange debat jo den sidste af ordførerne fra de tre store borgerlige partier. Jeg tror, man må være ærlig og sige om De Konservative i modsætning til Dansk Folkeparti og Venstre, at de sådan set hele tiden har gået ind for, at man skulle lave en lang række reformer. Det kan jeg så også høre på ordføreren nu. Dem skal der være flere af.

Lad mig derfor spørge: Kan De Konservative forestille sig, hvis Det Konservative Folkeparti får chancen igen, når der skal forhand-les nye reformer, at De Konservative vil foreslå, at fastfastfrysning af overførselsindkomster kommer op på bordet igen?

Kl. 16:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:06

Helle Sjelle (KF):

Nu står vi i en situation, hvor vi har fundet de penge, der skulle til for at få tingene til at hænge sammen vedrørende kravene om, at der skulle findes 24 mia. kr., så det er jo ikke et aktuelt spørgsmål.

Kl. 16:06

Kl. 16:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Ole Hækkerups andet spørgsmål.

Kl. 16:06

Ole Hækkerup (S):

Lad mig lige prøve igen, for jeg synes i virkeligheden, at det er meget fair, at den konservative ordfører stiller sig op og siger, at man synes, at der er behov for yderligere reformer af Danmark, eksempelvis af efterlønnen. Så siger jeg: Oprindeligt kom Det Konservative Folkeparti og sagde, at de syntes, at man skulle fastfryse overførselsindkomsterne. Ja, så var der en forhandling med Dansk Folkeparti, og der kom noget andet ud af det.

Men når nu den konservative ordfører siger, at der skal flere reformer til af det danske samfund, er det så ikke nærliggende at forestille sig, at Det Konservative Folkeparti som et af de forslag kunne overveje at finde fastfrysning af overførselsindkomster frem igen?

Kl. 16:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:07

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil sige, at på nuværende tidspunkt overvejer vi ikke at finde fastfrysning af overførselsindkomsterne frem igen.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste taler i talerrækken er hr. Anders Samuelsen. Værsgo til en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Anders Samuelsen (LA):

I det omfang det var Det Konservative Folkeparti, som smed forslaget om en halvering af dagpengeperioden på bordet i disse forhandlinger, som lige er overstået, vil jeg gerne lykønske Det Konservative Folkeparti med succes. Det er en god idé at halvere dagpengeperioden, det siger vismændene, Arbejdsmarkedskommissionen osv., fint nok.

Mit spørgsmål er: Er det egentlig netto en god handel, at man henter 3½ mia. kr. på den her måde, og at prisen er at hæve skatterne med 11 mia. kr.? Man henter 3½ mia. kr. her, men pakken indeholder jo skattestigninger for 11 mia. kr. Er det det, man kalder en god handel fra Det Konservative Folkepartis side?

Kl. 16:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:08

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes, at det, der er væsentligt at slå fast i den her sammenhæng, er, at det er vigtigt, at vi får nogle arbejdsmarkedsreformer. Vi har fået taget hul på nogle ordentlige og gode arbejdsmarkedsreformer med det her forslag, netop med halveringen af dagpengeperioden. Det synes jeg er vigtigt, og det mener jeg også er langtidsholdbart, og det er derfor, at det her er et supergodt forslag.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Anders Samuelsen.

Anders Samuelsen (LA):

Jeg har forstået – og jeg er enig med Det Konservative Folkeparti – at det er et godt forslag, den del. Men det er jo en del af en samlet pakke. Derfor vil jeg gerne høre, om Det Konservative Folkeparti synes, at det er en god idé, at man hæver skatterne med 11 mia. kr. Er det en god idé? Det koster jo ca. 10.000 arbejdspladser at gøre det. Er det god konservativ politik at indgå en handel på den her måde, at man godt nok skaffer 3½ mia. kr., men at man betaler 11 mia. kr. for det, 10.000 arbejdspladser? Er det god konservativ politik?

Kl. 16:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:09

Helle Sjelle (KF):

Nu er politik jo det muliges kunst, og der skal altså findes et flertal for de planer, der bliver lagt frem herinde. Der er da ikke nogen tvivl om, at i vores verden ville vi meget hellere have sat skatter ned end skatter op. Men når det nu ikke kan være anderledes, synes vi faktisk, at det er rigtig godt, at vi også har fået påbegyndt nogle store, markante arbejdsmarkedsreformer. Derfor er vi også, som jeg sagde før, virkelig glade for, at vi har fået sat en halvering af dagpengeperioden på dagsordenen. Vi tror på, at det på sigt kommer rigtig mange mennesker her i Danmark til gode, fordi vi får sikret vores velfærd.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Næste til korte bemærkninger er fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:10

Yildiz Akdogan (S):

Ordføreren sagde i sin indledende tale, at Socialdemokraterne var nogle, der gjorde arbejdsløse til en svag gruppe, og at de så kom og ville frelse dem. Det kan jeg egentlig ikke rigtig forstå. I en økonomisk krise, hvor folk føler sig utrygge og ikke ved, hvad der venter dem, er det også et spørgsmål om at prøve at forholde sig til, hvad det er for en situation, en familie f.eks. gennemgår. Og så vil jeg egentlig høre ordføreren: Synes ordføreren ikke, at de her indgreb, der er blevet lavet, er så radikale, at de skaber en enormt stor utryghed og usikkerhed blandt ganske almindelige børnefamilier?

Kl. 16:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:10

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes, at det, der er vigtigt at slå fast, er, at det bedste er, hvis man kan få folk i arbejde så hurtigt som overhovedet muligt. Alle undersøgelser viser, at jo længere folk har gået arbejdsløse, jo sværlere har de ved at finde et job. Og undersøgelser viser også, at det ikke er særlig mange, der er tilbage, når man står ved udløbet af dagpengeperioden efter 2 år. Det viser undersøgelser, og derfor handler det for os naturligvis også om, at vi netop sikrer, at folk kommer ud i job og ikke bliver ladet tilbage, ladt i stikken. Det har vi ikke noget ønske om. Det, vi har et ønske om, er at sikre, at der også fremover er en stærk, sund økonomi her i Danmark, hvor der også er råd til at have den velfærd, som man har i dag.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:11

Yildiz Akdogan (S):

Jamen spørgsmålet er, hvordan man skaber den her velfærd. Skaber man egentlig velfærd ved at skabe en enormt stor utryghed og usikkerhed i befolkningen? Skaber man velfærd ved at lade det gå ud over de svageste borgere i samfundet? Det er egentlig hele spørgsmålet, og jeg vil endnu en gang spørge ordføreren: Mener ordføreren ikke, at det er sådan et radikalt signal at sende her og nu, midt i en økonomisk krise, til de familier, der kan risikere pludselig at miste deres job og måske ender på kontanthjælp, og som måske kan risikere at komme under kontanthjælpsloftet? Er det ikke en meget stor utryghed, man skaber hos de her familier, når man laver en så radikal reform på så kort tid?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:12

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes netop, at vi ville skabe utryghed og usikkerhed, hvis vi ikke tog hånd om de økonomiske problemer, som Danmark står over for. Det, der er vores ansvar, er jo netop at fremtidssikre Danmark, og det er at sørge for, at man også fremover har en stærk, sund, robust økonomi, hvor man også kan tage hånd om de svageste. Det er derfor, vi går ind og gør de her ting, der er derfor, vi gerne vil have, at der kommer nogle reformer af arbejdsmarkedet, således at man også fremover har en sund, stærk økonomi, der kan sørge for, at man har en ordentlig velfærd her i landet.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til korte bemærkninger er hr. Eigil Andersen, værsgo.

Kl. 16:13

Eigil Andersen (SF):

I dag er der 13.000, der har fået dagpenge i 2 år. Så hvis den her regel var gældende i dag, var der altså 13.000, der ville miste dagpengene. Nu ved jeg godt, at efter en liberalistisk tankegang er det sådan, at der egentlig ikke findes arbejdsløshed, fordi folk bare skal gå ud og tage det arbejde, der er, og så må de komme og tilbyde sig til en lavere betaling end den, der står i overenskomsten. Så skulle man måske arbejde for 60 kr. i timen eller sådan noget. Er det De Konservatives opfattelse, at når man kommer i nærheden af 2-års-grænsen, hvis man ikke har fået normalt arbejde inden, så skal man som arbejdsløs gå ud at tilbyde sig til at arbejde eksempelvis til 60 kr. i timen, som jo er langt, langt under det, som en overenskomst ville sige. Er det De Konservatives samfundsmodel?

Kl. 16:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:13

Helle Sjelle (KF):

Al erfaring viser, må jeg sige til hr. Eigil Andersen, at jo tættere folk kommer på afslutningen af deres dagpengeperiode, og det er, næsten uanset hvor lang den her dagpengeperiode har været, så finder en stor del af gruppen, der har været arbejdsløse, af en eller anden uransagelig årsag et job. Og det har vi også en forventning, en god forventning om sker den her gang, og derfor forventer vi faktisk også, at det er få mennesker, som falder uden for systemet. Det er selvfølgelig altid en for mange, der falder uden for, og der må vi jo så se, hvad vi kan gøre for dem for netop at få dem på rette spor og hjælpe dem videre i tilværelsen.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Eigil Andersen for den anden korte bemærkning.

Kl. 16:14

Eigil Andersen (SF):

Jeg er bange for, at der er en væsentlig del af dem, som finder uacceptable former for arbejde til en uacceptabel løn, og det vil så blive kraftigt forøget gennem det, som sker her. Derfor bliver jeg nødt til at gentage mit spørgsmål om, om Det Konservative Folkeparti mener, at for at skaffe sig arbejde – for der er jo ikke 13.000 ledige job i Danmark p.t., det er der simpelt hen ikke; da jeg var inde på Jobnet forleden, var der omkring 7.000, altså cirka det halve, og meget af det er på deltid, og noget er fritidsjob for unge mennesker – altså om De Konservatives model er, at når 13.000 mennesker så pludselig skal finde job, skal de bare gå ud og underbyde sig i form af et overenskomstbrud, have en lavere løn, end overenskomsten siger, som de næsten ikke kan leve af. Er det meningen?

Kl. 16:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:15

Helle Sjelle (KF):

Jeg tror, at jeg bliver nødt til at gentage, hvad det var, jeg sagde før. Før sagde jeg, at alle erfaringer fra tidligere tid, hvor man netop har afkortet dagpengeperioden – det har man jo også gjort under tidligere socialistiske regeringer – viser, at jo tættere man kommer på den her afslutning af dagpengeperioden, jo flere mennesker finder faktisk et job. Det er det ene.

Det andet er, at undersøgelser også viser, at når man øger arbejdsudbuddet, stiger beskæftigelsen også. Og så skal man jo altså tænke på, at det her forslag først søges indfaset i 2014, og der går altså et par år, inden det her slår egentligt igennem.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til korte bemærkninger er hr. Lennart Damsbo-Andersen. Værsgo.

Kl. 16:16

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg noterede mig jo, at De Konservatives ordfører er ret klar i målet. Det vigtigste overhovedet er at sørge for, at vi har en sund økonomi i Danmark, og så er det jo for så vidt ligegyldigt, om der er lidt krigsskadeomkostninger i forbindelse med det, altså som i det tilfælde, vi taler om her, hvor regeringen sammen med Dansk Folkeparti nu har indført en begrænsning på 2 år for, hvor lang tid man kan få dagpenge. Så er der selvfølgelig nogle, der ryger over på kontanthjælp, og der er også nogle, der mister al form for offentlig ydelse – men pyt med det! Bare den danske økonomi kører derudad, så skal det nok gå alt sammen.

Det synes jeg da lyder som en lidt underlig form, men det er da fair nok, at vi får meldt det klart ud, altså at det er De Konservatives tankegang. Skidt med dem, der bliver ramt, alle de svage, pyt med dem, bare de rige kan få. Det er vel også det, der tydeligt har kendetegnet alt det, som De Konservative været med til i den her regerings tid.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:17

Helle Sjelle (KF):

Det synes jeg godt nok var noget af en karikeret udgave af konservativ politik, og derfor vil jeg gerne fastslå her, hvad der er konservativ politik, konservativ arbejdsmarkedspolitik. Det er først og fremmest at sørge for, at vi naturligvis har et sundt, robust samfund, som også er i stand til at tage hånd om de allersvageste. Men det har vi jo ikke, hvis ikke vi sørger for, at der også er en sund økonomi. Og hvis vi skal have en sund økonomi fremover, nytter det ikke noget, at vi bare tager bind for øjnene og siger: Det løser sig nok alt sammen. Så er vi også nødt til at forholde os til, hvordan vi fremover skaber en ordentlig, sund økonomi.

Det gør vi altså bl.a. ved at gennemføre nogle arbejdsmarkedsreformer. Hvis ikke vi gør det, har vi altså ikke råd til de ting, vi gerne vil have fremover. Jeg vil f.eks. meget gerne have, at vi har et stærkt, sundt offentligt sundhedsvæsen og uddannelsessystem. Jeg vil gerne have, at der er mulighed for, at man kan få en gratis uddannelse i Danmark, og at man kan blive behandlet på hospitalet, hvis man bliver syg.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen til den anden korte bemærkning.

Kl. 16:18

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo dejligt at høre, hvad hensigterne er. Det, der så bliver lidt svært at forstå for mig og formentlig også for alle de andre, der lytter til det her, er, hvorfor De Konservative så er med til at foretage nedskæringer hele vejen rundt – på uddannelse, på sundhedsvæsenet, på velfærden og nu her også på dagpengene. Det hænger jo ikke sammen, for det rammer jo netop alle de svageste. Dem, der går fri her, er jo dem, som De Konservative tidligere har hjulpet med skattelettelser, som i øvrigt ikke er finansieret. Det er jo derfor, vi står her i dag. Hvem skal betale regningen? Det bliver de svageste.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:19

Helle Sjelle (KF):

Det synes jeg simpelt hen ikke passer, for vi har jo bl.a. også i den her forbindelse udskudt nogle skattelettelser, fordi vi er nødt til at sørge for, at vi fremover også har en sund, stærk, robust økonomi, og vi er nødt til at sørge for, at vi finder de 24 mia. kr. Og der har man altså valgt, at alle skulle bære deres del af det.

Så køber jeg i øvrigt ikke det med, at man er svag, fordi man ikke har et job. Nej, det er man ikke, men vi skal sørge for, at man ikke bliver svag.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg tror lige, jeg vil repetere, hvem der har bedt om ordet, for der er stadig væk syv medlemmer på talelisten. Den første er Carsten Hansen, så er det Maja Panduro, Rasmus Prehn, Mogens Jensen, Klaus Hækkerup, Simon Emil Ammitzbøll og Flemming Bonne.

Værsgo til hr. Carsten Hansen.

Kl. 16:19

Carsten Hansen (S):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for, at De Konservative har meldt så rent ud, som de har. De har fået opfyldt deres ønsker om skattelettelser – jeg tror, det var 34 mia. kr. inden den sidste skattereform –

og det var det, fru Helle Sjelle og fru Lene Espersen og andre mente var den rigtige medicin. Jeg vil gerne sige, at det jo er fantastisk.

Men nu er det sådan, at Dansk Folkeparti jo har foreslået noget, som De Konservative kun turde drømme om i deres inderste, nemlig en halvering af dagpengeperioden. Det var dog fantastisk, og det var sådan, at fru Lene Espersen kom ud med armene op over hovedet og sagde: Det her er bedre end det, vi kunne have foreslået selv. Det er et direkte citat.

Så er det, jeg spørger mig selv, om det er sådan, at der i den der helhedsplan, man nu er ved at lave, og som kommer efter årsskiftet, forstår jeg, står, at vi nu også skal fjerne efterlønnen. Lad os nu få det på det rene. De Konservative har imod alle odds – det mindste parti i regeringen – fået opfyldt alle ønskerne. Er det så sådan, at man også lige får efterlønnen fjernet?

Kl. 16:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:21

Helle Sjelle (KF):

Nu ved hr. Carsten Hansen jo af gode grunde ikke, hvad jeg drømmer om, men en af de ting, som jeg synes det er værd at drømme om, er i hvert fald, at vi får den her dagpengereform, og den får vi på nuværende tidspunkt. Den er vi superglade for i Det Konservative Folkeparti, fordi vi mener, at den også kan være med til at sikre vores velfærd fremover.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Carsten Hansen for den anden korte bemærkning.

Kl. 16:21

Carsten Hansen (S):

Nu er jeg heller ikke sikker på, at jeg vil vide alt om, hvad fru Helle Sjelle drømmer – det var kun i forhold til det politiske. Men når det så er sagt, er det jo sådan, at det altså er helt bibelsk, det der med, at dem, der har, skal mere gives. Peter Straarup skal have en skattelettelser på 465.000 kr., udenrigsministeren skal have en på godt og vel 70.000 kr., statsministeren en på 66.000 kr. osv. Når alt det er sagt, er det nemlig børnefamilierne og de arbejdsløse, der skal betale.

Men lad mig høre: Giver det her et ekstra arbejdsudbud? Det er sådan, at hverken finansministeren, den tidligere beskæftigelsesminister, eller den tidligere finansminister og nuværende statsminister har ment det.

Hvad var det, der var galt, dengang vi havde en arbejdsløshedsprocent på 1,8 og en dagpengeperiode på 4 år? Da ville danskerne gerne arbejde. Er det, fordi danskerne er dumme, dovne og udelige, at man nu skal halvere dagpengeperioden og dermed straffe de ganske få, som kommer til at gå mere end 2 år? Hvad er det, der ligger bag den konservative tankegang om, at nu skal man straffe de ledige?

Kl. 16:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:22

Helle Sjelle (KF):

Nu opfatter jeg det ikke på den måde, at vi straffer nogen mennesker. Jeg opfatter det som en hjælp. Jeg opfatter det faktisk på den måde, at vi sørger for, at vi er med til at sikre, at mennesker her i landet får et job og også har mulighed for at forsørge sig selv fremover. Det synes jeg faktisk er ganske god, fornuftig politik.

Det her handler jo i høj grad om, at vi også fremover, som jeg har sagt rigtig mange gange efterhånden, sørger for at fremtidssikre Danmark, således at der er råd til velfærd. Det vil vi meget gerne være med til at sikre, og det er i høj grad konservativ politik.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 16:23

Maja Panduro (S):

Jeg er da helt sikker på, at den familie, som kommer til at miste 110.000 kr. om året, hvis den ene part af familien bliver ledig og mister retten til dagpenge og i øvrigt ikke er berettiget til kontanthjælp, fordi man f.eks. har noget friværdis i huset eller den anden har en indtægt af en vis størrelse, også vil føle, at det, som de nu får fra regeringen, er en meget stor hjælp.

Jeg tog i virkeligheden ordet for at ønske tillykke til De Konservative, for i modsætning til regeringspartneren Venstre og det parlamentariske grundlag, DF, har De Konservative jo hele vejen åbent og ærligt sagt, at det her var konservativ politik, og at det var det, man gerne ville. Selv om jeg så kan være uenig i det, synes jeg stadig væk, at man godt kan lykønske.

Jeg vil også gerne spørge den konservative ordfører, om det her giver håb for udsigterne til at indfri de forhåbninger, som man også har i Det Konservative Folkeparti, om at få afskaffet efterlønnen. Giver det håb, at både Venstre og Dansk Folkeparti nu løber fra deres dagpengeløfter? Kunne man så håbe, at de vil gøre det samme med efterlønnen?

Kl. 16:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:24

Helle Sjelle (KF):

Der var jo rigtig mange spørgsmål i fru Maja Panduros spørgsmål, men jeg vil forholde mig til det sidste, som ordføreren nævnte, nemlig om det her gav håb. Ja, selvfølgelig giver det da håb, men nu glæder vi os altså først og fremmest over, at vi tager hul på en arbejdsmarkedsreform med netop en halvering af dagpengeperioden. Det synes vi er en god begyndelse.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Maja Panduro for den anden korte bemærkning.

Kl. 16:24

Maja Panduro (S):

Det var vist i virkeligheden også det eneste spørgsmål, det andet var mest kommentarer.

Men det kan jeg jo godt forstå, for når nu man fra både Dansk Folkepartis og Venstres side meget kategorisk har sagt, at man ikke vil være med til at forkorte dagpengeperioden, og så gør det nu, så kan jeg godt forstå, at det tænder et lille håb hos De Konservative om, at de så også vil bryde de løfter, de har givet om ikke at forringe efterlønnen. Så det bliver jo spændende at følge, om der snart kommer et forslag dér. Det vil jeg se frem til.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:25

Helle Sjelle (KF):

Det var vist mere en kommentar end et egentligt spørgsmål, men jeg vil sige, at vi i Det Konservative Folkeparti i hvert fald fortsætter med at arbejde for reformer.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Rasmus Prehn, værsgo.

Kl. 16:25

Rasmus Prehn (S):

Ordføreren gav udtryk for, at det her simpelt hen er årets bedste lovforslag. Det forekommer i virkeligheden lidt mærkeligt, for det er jo ikke et forslag, som sådan set har udspring i, at Det Konservative Folkeparti har foreslået det. Det er Dansk Folkeparti, der har foreslået det. Er det sådan, det skal forstås, at når det er Dansk Folkeparti, der kan komme med årets bedste forslag, og det samtidig kan ses, at Det Konservative Folkeparti jo er på vej ad en nedadgående kurve i forhold til opbakningen, så er man ved at søge optagelse i Dansk Folkeparti, så er man simpelt hen ved at nedlægge sig selv og sige: Nå, men Dansk Folkeparti er jo meget bedre til at sparke nedad og lade de fattigste betale for de rigestes skattelettelser, og så kan man godt søge optagelse der? Er det det, det er udtryk for? Hvis det er Dansk Folkeparti, der fører årets bedste politik, er Det Konservative Folkeparti så ved at tage konsekvensen af sine rædselsfulde meningsmålinger og søge optagelse i Dansk Folkeparti?

Kl. 16:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:26

Helle Sjelle (KF):

Se, jeg kan jo forsikre hr. Rasmus Prehn om, at vi har det ganske glimrende, fremragende, i det Konservative Folkeparti. Det er en god fornemmelse at være konservativ, især i dag. Og til forskel fra hr. Rasmus Prehn og hr. Rasmus Prehns parti er det faktisk ikke sådan, at vi er ved at søge optagelse nogen andre steder, men jeg kan jo så forstå, at Socialdemokratiet og SF er ved at søge optagelse andre steder – netop hos fagbevægelsen – for vi har jo ikke kunnet få nogen klare svar i dag på, hvad det egentlig er, man vil i forhold til den her dagpengeperiode. Vil man rulle det tilbage, eller vil man gøre noget helt andet? Der har været tale om alt, lige fra at man vil ændre dagpengeperioden til 3 år, men der har også været tale om alt lige op til 19 år og 364 dage. Så jeg tror nok, at hvis der er nogen, der skal overveje, om de er ved at søge optagelse andre steder, er det vist Socialdemokratiet og SF.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Rasmus Prehn for den anden korte bemærkning.

Kl. 16:27

Rasmus Prehn (S):

Det er en god dag at være konservativ på, sagde fru Helle Sjelle. Jeg tror, der er mange gode konservative derude, der undrer sig over det udsagn. Vi har jo et parti, som er på afgrundens rand meningsmålingsmæssigt, men derudover har vi vel også et efter min mening temmelig eklatant brud på god konservativ politik? Altså, midt i en situation, hvor der faktisk stadig væk er høj ledighed, er det lige pludselig årets bedste lovforslag, at man angriber dem, der er ledige, på pengepungen. De mennesker, der sidder og ryster i bukserne for, om de er nødt til at sælge deres hus eller andet, synes man skal angribes med, at man forkorter dagpengeperioden, og ikke nok med

det, man stiller sig op på landets højeste talerstol, Folketingets talerstol, og siger, at det er årets bedste politik at true de her svage mennesker. Jeg kan ikke forstå, at det nogen sinde kan blive konservativ politik, det må jeg sige.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:28

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne slå en ting fast, og det er, at vi ikke kunne drømme om at true nogen svage mennesker, det har vi aldrig gjort i Det Konservative Folkeparti, og det vil vi heller ikke gøre fremover. Der er ikke nogen, der i morgen kommer til at gå fra hus og hjem som følge af det her lovforslag. Det, det her handler om, er, at det træder i kraft den 1. juli, og så er der 2 år til at finde sig til rette i. Det er hverken i dag eller i morgen eller i overmorgen. Der er rimelig god tid til at finde sig til rette i, inden det her forslag får nogle alvorlige konsekvenser.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Mogens Jensen (S):

Jeg synes, at når den konservative ordfører siger, at ingen må gå fra hus og hjem, vil det klæde den konservative ordfører at give os et helt præcist svar. Der er afsat 1,5 mia. kr. til, at endnu flere danskere skal kunne gå på kontanthjælp som et resultat af regeringens dagpengeforslag, og hvad er svaret så til dem? For er der sket noget under den her regering, er det, at mange flere familier har måttet gå fra hus og hjem og er blevet smidt ud af deres lejligheder, det kan jeg love for, det viser tallene – og nu kommer en stor gruppe danskere altså på kontanthjælp som følge af regeringens forslag. Hvad er den konservative ordførers svar til de familier, og hvor mange familier taler vi om? Vi har heller ikke kunnet få noget klart svar i dag om de 1,5 mia. kr., der er afsat. Jeg synes, den konservative ordfører skylder et svar til de familier.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:29

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes netop, at hvis vi ikke gjorde noget, hvis vi ikke sørgede for at sikre dansk økonomi, kunne vi risikere tilstande, som de har i Grækenland og resten af Sydeuropa, og vi kunne stå over for de problemer, som de står med. Det tror jeg ikke der er nogen almindelige mennesker, nogen almindelige borgere, i det her land der egentlig ønsker, for så kunne vi for alvor tale om, at folk var nødt til at gøre noget drastisk.

Med hensyn til de tal, der har været fremme her i dag, har beskæftigelsesministeren jo på fornemste vis redegjort for dem. Det er få mennesker, som det drejer sig om – kan man formode – og som vil komme til at stå i en situation, hvor det vil blive aktuelt, at de kommer til at gå på kontanthjælp. Men der har beskæftigelsesministeren jo også redegjort for, at man netop i forhold til f.eks. langtidsledighed har igangsat ekstra tiltag, men der stod vi jo også pludselig i den paradoksale situation, at der ville parterne, f.eks. LO, ikke være med til at lave den her aftale, hvilket jeg for mit vedkommende må indrømme at jeg syntes var meget, meget mærkværdigt: at man ikke

ville være med til netop at give de mennesker, som er særlig sårbare over for ledighed, en hjælpende hånd.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Mogens Jensen for den anden korte bemærkning.

Kl. 16:31

Mogens Jensen (S):

Nu står den konservative ordfører, ligesom beskæftigelsesministeren gjorde, og roser sig af den her langtidsledighedsaftale, som jo blot er et spørgsmål om at bruge nogle penge, der er afsat i forvejen, men ikke til det vigtige, ikke til det, der betyder noget for de langtidsledige og for, at vi kan få skabt vækst i det her samfund, nemlig at give folk muligheder for at få en uddannelse. De begrænsninger, der er i dag, og som alle – både arbejdsgivernes og lønmodtagernes organisationer – har peget på er for snævre, har man lige præcis ikke fjernet i den her aftale. Der er stadig væk dårlige muligheder for at sikre, at folk kan komme i uddannelse og netop tage de nye typer job, der måtte opstå. Så jeg kan godt forstå, at ordføreren ikke kan stå og bryste sig for meget af det forslag, men jeg synes stadig væk, vi mangler et klart svar på, hvad man fra konservativ side så reelt vil gøre i den kommende periode for at øge folks muligheder for at få uddannelse.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:31

Helle Sjelle (KF):

Forslaget om at halvere dagpengeperioden er jo ikke udtryk for, at man ønsker at genere folk. Det er udtryk for, at man ønsker at fremtids sikre dansk økonomi, at man ønsker at sørge for, at det fremover også er muligt, at vi f.eks. har et gratis sundhedsvæsen og kan komme på hospitalet og blive behandlet, hvis vi har brug for det, og at vi har et uddannelsessystem, der fungerer, og hvor der også fremover er mulighed for at få gratis uddannelse. Det er jo nogle af de ting, som vi Konservative i hvert fald lægger vægt på, og derfor gør vi det her. Det vil jeg gerne slå fast.

Med hensyn til langtidsledigheden så har vi altså syntes, at det har været nødvendigt, at der blev ydet en ekstra indsats, og jeg kan kun beklage, at f.eks. fagbevægelsen ikke ønsker at være med til at bakke det forslag op.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:32

Klaus Hækkerup (S):

Tak for det. Nu har den konservative ordfører talt med varme i stemmen om, at man skulle afskaffe efterlønnen. Det er jo sådan, at efterlønnen blev ændret i 1998, så der med virkning fra den 1. januar 1999 blev indført en bidragspligt for dem, der skulle gå på efterløn.

Derfor er mit spørgsmål til De Konservative, hvad de egentlig forestiller sig, når de siger, at man skal afskaffe efterlønnen. Vil Det Konservative Folkeparti snyde dem, der har indbetalt siden 1999, for det tilsagn, de har fået om at kunne gå på efterløn, og som de altså har betalt til? Eller er det den konservative forestilling, at man bare – eller ikke bare, men altså – vil lukke for tilgangen til, at andre fremover kan komme til at indbetale til efterlønnen?

Kl. 16:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

- Kl. 16:33
Helle Sjelle (KF):
 Vi må jo selvfølgelig se nærmere på, hvordan vi vil lave en nærmere udformning af det her, for vi ønsker naturligvis ikke, at man ikke får glæde af noget, man har indbetalt til i årevis. Der må vi jo så finde ud af, om der skal ske en tilbagebetaling, eller hvordan og hvorledes det skal gøres.
- Kl. 16:33
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Hr. Klaus Hækkerup for sin anden korte bemærkning.
- Kl. 16:33
Klaus Hækkerup (S):
 Det synes jeg da godt nok er tegn på den største uansvarlighed. Der indbetales ca. 1 mia. kr. om året, så vi taler om 11 mia. kr., der er kommet ind. Og nu siger man, at man vil afskaffe ordningen, og har ingen forestilling om, hvad der skal ske med de 11 mia. kr. Man har ingen forestilling om, hvordan man vil behandle det tilsagn, man har givet dem, der har indbetalt. Man ved ikke engang, om man bare vil lukke for ordningen, eller om man vil gøre indgreb over for dem, der er i ordningen.
 Jeg vil bare sige, at det synes jeg er for sølle af et parti og af dette partis ordfører, der har stået her på Folketingets talerstol og sagt, at man kerer sig om de svage i samfundet.
- Kl. 16:34
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Værsgo til ordføreren.
- Kl. 16:34
Helle Sjelle (KF):
 Det synes jeg egentlig ikke det er. Det, det handler om her, er, at vi synes, det er en god idé, at man laver nogle reformer. Og der siger vi, at vi i den forbindelse også synes, det er væsentligt, at man går hen og ser på efterlønnen, og at vi også er villige til at se på en afskaffelse af efterlønnen.
- Kl. 16:34
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.
- Kl. 16:34
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
 Først vil jeg selvfølgelig sige tillykke med dagpengereformen, forstået på den måde, at fru Helle Sjelle da faktisk kom med det, jeg opfattede som en slags støtte til Liberal Alliances forslag fra april. Selv om man ikke måtte stemme for på det tidspunkt, er vi meget glade for, at det nu er lykkedes, at vi sammen kan stemme for den her dagpengereform.
 Men er det ikke lidt ærgerligt, at man sørger for at skaffe den nødvendige arbejdskraft gennem en dagpengereform og så derefter ruller skatten op og dermed sørger for at få det hele – eller i hvert fald det meste – droppet igen via alle de skattestigninger, man plager danskerne med?
- Kl. 16:35
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Værsgo til ordføreren.
- Kl. 16:35
Helle Sjelle (KF):
 Der har jeg jo netop sagt tidligere, at politik er det muliges kunst, og det her handler i høj grad også om, hvad det har været muligt at skaffe et flertal for. Og der må vi jo bare erkende, at pakken så er
- Kl. 16:33
 kommet til at se ud, som den gør. Vi glæder os så over de fingeraftryk, som vi alt andet lige synes er god borgerlig politik, og det er bl.a. netop en dagpengereform.
- Kl. 16:36
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Hr. Simon Emil Ammitzbøll for anden korte bemærkning.
- Kl. 16:36
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
 Jo, men det svarer lidt til, at man er glad for, at man får 10.000 kr. af sin bror, men samtidig skal forære 10.000 kr. til sin søster; det får man ikke rigtig noget ud af – for at sige det sådan.
 Altså, jeg står her med den pressemeddelelse, Det Konservative Folkeparti udsendte i forbindelse med forårspakke 2.0, og som havde overskriften »Historisk dag for skatteyderne«:
 »Med aftalen i dag fritages tæt på 350.000 personer for at betale topskat.«
 Det var i sandhed en historisk dag. Hvor mange kan nu forvente at skulle betale topskat igen, når vi kommer frem til 2014? Sandheden er jo, at vi næsten kommer tilbage på Nyrupniveau i antallet af topskatbetalere i det her land. Det kan da ikke være tilfredsstillende for en konservativ ordfører.
- Kl. 16:37
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Værsgo til ordføreren.
- Kl. 16:37
Helle Sjelle (KF):
 Jeg synes, at det, der er tilfredsstillende ved det her, er, at vi har fundet de 24 mia. kr., som der var et krav om skulle findes for at sikre dansk økonomi. Det har været den allerstørste udfordring i forhold til det her.
 Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi kæmper for skattelettelser, det synes vi normalt er en god idé, men det har vi så også været nødt til at give lidt køb på i den her sammenhæng. Men vi håber da bestemt, at der fremover vil være mulighed for at give skattelettelser – og også topskattelettelser.
- Kl. 16:37
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Hr. Flemming Bonne som den foreløbig sidste spørger i denne række.
- Kl. 16:37
Flemming Bonne (SF):
 Tak. Jeg kan forstå, at vi kan berolige folk med, at ingen kommer til at gå fra hus og hjem hen over natten, men hvad på lidt længere sigt? Og her vil jeg gerne køre spørgsmålet over i retning af den udkantsdiskussion, der har kørt gennem den seneste tid, og som vil fortsætte et langt stykke tid endnu.
 Det er jo sådan, at i den yderste del af Danmark er man domineret af industriarbejdspladser, og hvis vi tager udkantskommunerne, hvor der bor ca. 800.000 mennesker, er 450.000 af dem i den aldersgruppe, hvor man er på arbejdsmarkedet, og heraf er 145.000 ufaglærte. Det er en meget sårbar gruppe, som er i stor risiko for ledighed, og som måske har vanskeligt ved at hægte sig på de nye højteknologiske job, der kommer.
 Hvordan flugter en nedsættelse af dagpengeperioden til 2 år med den udvikling, man kan forudsige der vil være i Yderdanmark?
- Kl. 16:38
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:38

Helle Sjelle (KF):

Jamen så vidt jeg kan forstå, er det faktisk således, at det ikke er noget, der i særlig grad rammer Udkantsdanmark, at vi nu nedsætter dagpengeperioden. Det er således, at der er andre kommuner, som ikke befinder sig i Udkantsdanmark, hvor det faktisk er sværere at få et job, end det er netop i Udkantsdanmark.

Kl. 16:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Flemming Bonne for anden korte bemærkning.

Kl. 16:39

Flemming Bonne (SF):

Vi ved, at Udkantsdanmark domineres meget af nogle lidt gammeldags industriarbejdspladser, som er i stor risiko for at forsvinde inden for de kommende år, og derfor må vi sige, at det er sårbare områder. Det er derfor meget relevant at stille det her spørgsmål: Hvordan flugter en nedsættelse af dagpengeperioden med et område med mange industriarbejdspladser og et generelt lavt uddannelsesniveau?

Kl. 16:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:39

Helle Sjelle (KF):

Jamen der er jo ikke nogen tvivl om, at vi i de kommende år helt generelt kommer til at se, at der vil være arbejdspladser, som flytter fra Danmark, som flytter til andre lande, fordi det simpelt hen er billigere at have en produktion i andre lande, end det er i Danmark. Men det har altså ikke i særlig grad noget at gøre med, at man nu halverer dagpengeperioden. Det er altså ikke sådan, at det her forslag kommer til – det tyder det i hvert fald ikke på – at ramme særlig skævt; det kommer til at ramme stort set ligeligt fordelt overalt.

Kl. 16:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke flere til korte bemærkninger til fru Helle Sjelle. Tak til ordføreren. Næste ordfører i talerrækken er hr. Morten Østergaard fra Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 16:40

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Dansk økonomi er helt ude af balance, og det skyldes ikke alene finanskrisen og den økonomiske krise, men en fejlslagen økonomisk politik med manglende reformer, et skattestop, der har kostet milliarder og bidraget til en farlig boligboble og en alt for sen erkendelse af den økonomiske krise og en efterfølgende utilstrækkelig håndtering af den.

Alt sammen har bidraget til varigt underskud på de offentlige finanser, en hastig gældsætning og vanskelige forhold for virksomhederne. Dertil kommer, at regeringen i sin økonomiske politik har prioriteret til fordel for dem, der kan klare sig selv, og ikke de mest sårbare og udsatte grupper.

Det Radikale Venstre gik til forhandlingerne om genopretningsplanen med et krav om, at hele regningen skulle betales, og at det primært skulle ske gennem reformer af arbejdsmarkedet. Vi var bevæbnet til tænderne med reformforslag og et bud på en 2015-genopretningsplan, der skabte fuld balance i dansk økonomi. Men regeringen ville ikke betale hele regningen. Den insisterede på kun at se frem til 2013, fordi kortsigtet økonomisk politik er blevet finansministerens valgsprog. Det Radikale Venstre blev da også smidt på porten efter bare 40 minutters forhandling.

En dagpengereform som den, vi behandler i dag, indgik i De Radikales forhandlingsoplæg. Derfor vil vi naturligvis også stemme for forslaget, som det ligger i dag, da det er et udtryk for en årelang radikal politik. Jeg vil gerne gentage nogle af vores argumenter for en sådan reform. Den danske dagpengeperiode blev igennem 1990'erne reduceret betragteligt, men er stadig Nordens længste. Med de ændringer, vi behandler i dag, kommer vi næsten ned på niveau med andre nordiske lande, som vi normalt ikke tøver med at betragte som velfærdssamfund på lige fod med det danske.

Både Velfærdscommissionen og Arbejdsmarkedskommissionen har anbefalet en afkorting af dagpengeperioden. Det skyldes en forventning om, at det vil føre til betragtelige forbedringer af samfundsøkonomien. I 2015-perspektiv taler vi om 4,5 mia. kr., et beløb, der jo svarer til regeringens oprindelige forslag om forringelser i daginstitutioner, skoler og ældreomsorg via besparelser i kommunerne. Der kan man se afvejningen: Reform eller besparelser.

Provenuet opstår, fordi flere vil finde beskæftigelse tidligere efter en dagpengereform. Det er velkendt, at mens langt de fleste ledige er uden for beskæftigelse i ganske kort tid, er der blandt langtidsledige en tendens til, at flere kommer i arbejde mod slutningen af dagpengeperioden. Det gælder i Danmark, når vi nærmer os de 4 år, men det gælder også de andre nordiske lande, som har en kortere dagpengeperiode, måske fordi den ledige bliver mere fleksibel i sine jobønsker, måske fordi beskæftigelsessystemet intensiverer indsatsen, men effekten er der.

I den radikale plan valgte vi en mere lempelig indfasning, således at dagpengeperioden gradvis blev reduceret, og vi er heller ikke begejstrede for processen. Vi har jo i årevis haft synspunktet om en dagpengereform, men man må jo sige, at det står i skarp kontrast til VKO, som fik dagpengereformen til at springe ud af forhandlingslokalet som en trold af en æske. Da SR-regeringen i 1990'erne lavede reformer af dagpengesystemet, var det efter grundige drøftelser med arbejdsmarkedets parter. Det giver jo unødigt uro at lade den her type reformer komme som lyn fra en klar himmel, og jeg tror, at regeringen her har gjort sig selv en bjørnetjeneste: Beskæftigelsespolitik kan med fordel føres med arbejdsmarkedets parter, ikke mod dem.

Men vi glæder os da over, at vi i torsdags langt om længe kunne lande en aftale om en ekstraordinær indsats for langtidsledige i de kommende år. 500 mio. kr. vil i de næste 3 år blive fordelt til at øge basale kompetencer blandt de langtidsledige, f.eks. til at lære at læse, skrive og regne. Der bliver målrettede regionale indsatser i samarbejde med parterne gennem beskæftigelsesrådene, og endelig finansieres et massivt løft i jobcentrenes bevillinger, så der kan føres en tættere kontakt med de ledige og tættere kontakt med virksomhederne, som forhåbentlig vil udnytte flere af de mange ordninger, som kan inkludere langtidsledige på arbejdsmarkedet, når de oplever, at virksomhederne får én adgang til kommunen og dermed også langt lettere ved at navigere i de mange offentlige systemer. Ingen nye proceskrav, ikke noget nyt ulideligt bureaukrati, bare mere service for de ledige og for virksomhederne.

Men det er ikke nok bare at reducere dagpengeperioden til 2 år. Det skal samtidig sikres, at det gøres attraktivt at forsikre sig mod ledighed. Det er helt afgørende for det danske arbejdsmarked, at flest mulige danskere forsikrer sig mod ledighed. Derfor synes vi, at man skal kigge på, om man kan sænke a-kasse-kontingentet, således at vi får en meget lavere selvfinansiering af dagpengene. Det kunne man f.eks. gøre ved at øge efterlønsbidraget, indtil efterlønnen eventuelt kan indfases, således at vi ikke som i dag oplever, at der faktisk er en højere selvfinansiering af dagpenge, end der er for efterløn. Samtidig foreslår vi det, som de økonomiske vismænd kalder en håndholdt beskæftigelsesindsats, hvor man altså fremrykker aktivering selvfølgelig på en individuel og målrettet måde.

Det giver ikke mig nogen særsilt glæde at skulle se danskerne i øjnene og sige, at ikke alt kan blive, som det var, og være, som det

er, men demografien er der ikke nogen, der kan løbe fra. Med genopretningsplanen kan vi både se, at reformer virker, og også hvad der sker, når reformviljen er utilstrækkelig. Så skærer vi i benet på uddannelse og forskning, som vi skal leve af, og så skærer vi i budgetterne for børnefamilierne.

I Det Radikale Venstre vil vi ikke lægge ryg til, at regningen efterlades hos børnene, der allerede i dag klemmes sammen i klasseløkker med uuddannede lærere, eller hos de syge, som allerede i dag fragtes rundt, fordi der ikke er sygeplejersker nok, eller hos de plejekrævende ældre. Man må spørge sig selv, hvem der skal holde for, for at vi andre kan ride videre på bølgen fra de gode tider: Er det de syge, børnene og de plejekrævende ældre, eller er det reformer?

I Det Radikale Venstre mener vi klart, at der skal flere reformer til. Krisen har ikke udskudt behovet, men snarere forstærket det. Økonomisk politik er ikke en tilskuersport, den kræver handling og ansvar.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er foreløbig indtegnet fire til korte bemærkninger. Den første er hr. Anders Samuelsen.

Kl. 16:46

Anders Samuelsen (LA):

Fremragende tale, supergode argumenter. Det eneste spørgsmål, der står tilbage, er, hvordan det kan være, at Det Radikale Venstre ikke kunne stemme for det tilsvarende forslag for så sent som 3 uger siden, men undlod at stemme for forslaget?

Kl. 16:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:47

Morten Østergaard (RV):

Det fremgik jo af det betækningsbidrag, hvor vi skrev, at en dagpengereform ikke kunne stå alene. Det var også derfor, jeg i min tale brugte tid på at redegøre for de 0,5 mia. kr., som nu er bevilget til en indsats for de langtidsledige i samme periode. Vi så gerne, at man gik endnu videre og fulgte vismændenes forslag om en såkaldt håndholdt beskæftigelsesindsats, hvor man altså fremrykker aktivering. Vi tror, man kan nå endnu bedre resultater, hvis man samtidig tuner beskæftigelsesystemet. Det er der rigtig gode beviser for i de forsøg, der er lavet, og som vismændene altså også refererer til. Men vi er glade for, at vi fik landet aftalen om de langtidsledige, fordi det betyder, at der nu bliver gjort en ekstraordinær indsats, og dermed er et af vore krav for at stemme for også opfyldt.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Anders Samuelsen, anden korte bemærkning.

Kl. 16:47

Anders Samuelsen (LA):

Ikke for at være fræk, men det virker lidt, som om det er et argument, der er opfundet til lejligheden, for hr. Morten Østergaards partileder, fru Margrethe Vestager, var jo ude og bakke op om det her forslag, inden der var indgået forlig om de langtidsledige. Der blev det klart og tydeligt meldt ud, at det her støttede Det Radikale Venstre – uden at man vidste, hvad det forlig om de langtidsledige kom til at indeholde. Men lad det nu ligge.

Mit andet spørgsmål går egentlig på, om det ikke giver stof til eftertanke for Det Radikale Venstre, at man render rundt og bakker op om, at der skal være en S-SF-regering, når man har hørt den ene ordfører efter den anden tale om, at det her forslag nærmest er noget,

der er opfundet på ondskabens hotel, og nu stemmer Det Radikale Venstre så for forslaget og kan stå og se på, at det trods alt er borgerlige partier, der fremsætter et forslag, som flugter meget fint med Det Radikale Venstres partiprogram. Altså, skal Det Radikale Venstre ikke snart genoverveje, hvem det egentlig er, man ønsker som statsminister?

Kl. 16:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:48

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror, at alle, der har fulgt debatten i dag, har hørt, hvordan hr. Anders Samuelsen er gået i flæsket på regeringspartiernes ordførere, og Dansk Folkeparti vil på baggrund af det sidste spørgsmål kunne spørge hr. Anders Samuelsen om det samme: Er det hr. Anders Samuelsen, der går i overvejelser om, hvem han skal støtte?

Vi har ikke nogen problemer med at stå ved, at vi har uenigheder på en række områder med S og SF. Men det, vi bl.a. har konstateret, er, at de partier har bundet sig op på et løfte om, at der skal laves arbejdsmarkedsreformer til 15 mia. kr., og det er jo slet ikke noget, som den nuværende regering har ambitioner om; den har et langt, langt lavere ambitionsniveau frem mod 2015. Så på den måde kan man sige, at der er grund til også for hr. Anders Samuelsen at glæde sig ved tanken om, at der er flere reformer på vej, uanset hvordan det går ved næste valg.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste med en kort bemærkning er hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 16:49

Flemming Damgaard Larsen (V):

Der var jo rigtig mange gode takter i den radikale ordførers tale, så tak for det. Det står i skærende kontrast til det, vi har hørt fra Socialdemokratiet og SF her i dag, hvor det har været meget, meget svævende svar og meget, meget svævende udmeldinger, der er kommet. Visse steder er der udtryk for, at man godt vil rulle det hele tilbage igen, hvis man skulle få regeringsmagten, og i andre situationer er det det modsatte indtryk, man giver. Det er meget, meget svævende.

Det giver mig så anledning til at spørge den radikale ordfører: Hvis Det Radikale Venstre bliver støtteparti for en S-SF-regering efter næste valg – hvis altså der bliver flertal for sådan en regering, hvad der nok ikke gør, men hvis det skulle ske, rent teoretisk – vil Det Radikale Venstre så være garant for, at der ikke sker en tilbageværing af det lovforslag, vi her kan se effekten af i dag?

Kl. 16:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:50

Morten Østergaard (RV):

Altså, jeg må jo sige, at der er sket et mentalitetsskifte på bænken oven hos Venstre og De Konservative, for det eneste, man synes at være optaget af, er, hvad der skal ske efter et valg, hvor man har tabt flertallet. Jeg forstår godt interessen, og det kan være, at det tidspunkt kommer nærmere for hver dag, der går.

Men til spørgsmålet kan jeg sige helt klart, at vi ikke ønsker, at dagpengeperioden skal sættes op igen og har derfor ingen planer om at stemme for det.

- Kl. 16:51
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til hr. Flemming Damgaard Larsen.
- Kl. 16:51
- Flemming Damgaard Larsen** (V):
Vil det sige, at det er en klokkeklar garanti fra Det Radikale Venstres side om, at det ikke vil ske?
- Kl. 16:51
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.
- Kl. 16:51
- Morten Østergaard** (RV):
Jeg tror ikke, jeg kan sige det meget klarere, og min partileder har også sagt det meget klart: Vi ønsker ikke at stemme for, at dagpengeperioden sættes op igen, fordi det har været et årelangt radikalt ønske, at den kom ned på 2 år, og det er der jo noget, der tyder på at den kommer, når vi har behandlet det her lovforslag 3 gange.
- Kl. 16:51
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.
- Kl. 16:51
- Mads Rørvig** (V):
Tak for det. Jeg vil spørge hr. Morten Østergaard, om han kan hjælpe mig lidt, for tidligere i debatten fik vi jo vævende svar fra Socialdemokratiet og SF. Vi fik at vide, at man ønskede en dagpengeperiode på mellem 2 og 20 år. Blev hr. Morten Østergaard klogere på, hvor S og SF står i den her sag om, hvor lang dagpengeperioden skal være?
- Kl. 16:52
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.
- Kl. 16:52
- Morten Østergaard** (RV):
Jeg føler mig overbevist om, at jeg kan hjælpe hr. Mads Rørvig med masser af ting, men måske ikke nødvendigvis lige med svaret på det spørgsmål. Men jeg har i hvert fald forstået det sådan, at man vil lade det indgå i den trepartsaftale, man har besluttet sig for at lave efter et valg, og det er vel så der, den står.
Men jeg må sige, at det jo ikke er den radikale ordførers opgave at stå på talerstolen og redegøre for, hvad S og SF mener.
- Kl. 16:52
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til hr. Mads Rørvig for den anden korte bemærkning.
- Kl. 16:52
- Mads Rørvig** (V):
Jeg er glad for, at hr. Morten Østergaard i hvert fald gjorde forsøget. Jeg er i hvert fald ikke blevet så meget klogere på, hvad Socialdemokratiet og SF mener. Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet og SF mener, at forslaget her er usympatisk, og jeg kan også forstå, at De Radikale ønsker at blive en del af et nyt flertal, hvis der eventuelt skulle komme et andet flertal efter et folketingsvalg, og hvordan har hr. Morten Østergaard det så med at være partner med S og SF, der synes, at hr. Morten Østergaard er usympatisk?
- Kl. 16:53
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.
- Kl. 16:53
- Morten Østergaard** (RV):
Sådan hørte jeg det ikke formuleret, og det ville også overraske mig, hvis det var formuleret sådan. Men det er jo oplagt, at der her er et punkt, hvor vi er uenige, og at vi sådan set har været det længe. Jeg vil også sige, at det i den bedste af alle verdener da kunne være dejligt, hvis man havde råd til, at folk kunne gå på understøttelse for tid og evighed, men det, der er pointen, er, at vi ønsker, at folk kommer i arbejde, og vi kan se, at de formentlig vil komme hurtigere i arbejde, hvis vi har en kortere dagpengeperiode. Derfor er det det afgørende for os, og så lever vi med, at der er nogle, der synes, at det ikke er så sympatisk.
- Kl. 16:53
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.
- Kl. 16:53
- Erling Bonnesen** (V):
Nu bed jeg mærke i, at den radikale ordfører svarede, at man fra radikal side ikke har noget ønske om at medvirke til at forlænge dagpengeperioden igen fra de 2 år og så opefter. Nu har vi allerede hørt tidligere i debatten fra venstrefløj, at hvis man nu får regeringsmagten, som man selvfølgelig ønsker sig, skal man nok få banket De Radikale på plads. Sådan tror jeg faktisk det blev sagt, i hvert fald klart og tydeligt ment. Det kan godt være, at man ikke har et ønske fra radikal side om at medvirke til at hjælpe med at få dagpengeperioden op på de 4 år igen, for det bliver jo resultatet, det er jo det, der vil komme ud af det, for det er jo tydeligt kommet frem i debatten. Så spørgsmålet er: Vil De Radikale lade sig banke på plads, hvis den situation opstår, og så begynde at give sig? Det kan godt være, at man ikke ønsker det, men at man er nødt til det. Vil man lade sig banke på plads og sige: O.k., vi giver os, vi må have periodens længde op igen?
- Kl. 16:54
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Ordføreren, værsgo.
- Kl. 16:54
- Morten Østergaard** (RV):
Jeg hørte godt, at de ord faldt. Jeg mener nu, at det var en spørger og ikke en af ordførerne fra S eller SF, der brugte præcis det udtryk fra talerstolen. Men jeg kan jo bare svare helt klart, at vi ikke ønsker, at dagpengeperioden sættes op igen. Vi har i mange år arbejdet for, at den skulle sættes ned, og mere præcist kan det jo ikke siges.
- Kl. 16:55
- Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Hr. Erling Bonnesen for anden korte bemærkning.
- Kl. 16:55
- Erling Bonnesen** (V):
Tak. Jo, det kan netop siges meget mere præcist. For det svar, vi har fået indtil nu, er jo et godt radikalt svar. Det er sådan elastisk i metermål, så lang som den kan være. Man har ikke et ønske om at medvirke til det.
Men mit spørgsmål går sådan set på, om De Radikale, hvis de bliver inviteret til forhandlinger, hvad enten de er med i regeringen eller ej, og man nu har haft de her drøftelser og fagforeningerne og alle andre siger, at nu skal vi altså have den dagpengeperiode sat op,

og det nu afhænger af de radikale mandater, så vil medvirke til at forhøje perioden igen. Det kan man jo godt svare på. Det er sådan set bare at svare på, om man skal vende tommelfingeren op eller ned til det. Hvad er svaret på det? Det må vi have for en dag.

Kl. 16:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:55

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan ikke lade være med at trække lidt på smilebåndet over, at man nu har brugt lang tid i dag på fra Venstres side at sige, at man ikke kunne få et klart svar. Men det virker, som om hr. Erling Bonnesen er helt overbevist om, at dagpengeperioden vil blive sat op igen, hvis S og SF får deres vilje, og så kan man jo sige, at man tilsyneladende alligevel har fået et svar. Men jeg kan sige, at det ikke er noget, som vi vil stemme for.

Kl. 16:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er fru Ulla Tørnæs.

Kl. 16:56

Ulla Tørnæs (V):

Tak. Jeg vil gerne starte med at kvittere for en fremragende ordførertale fra Det Radikale Venstre, og jeg vil også gerne kvittere for opbakningen til lovforslaget her. I det hele taget vil jeg gerne kvittere for, hvad jeg betragter som klar tale fra Det Radikale Venstre om holdningen til, hvilket dagpengesystem Det Radikale Venstre ønsker vi skal have. Hr. Morten Østergaard har klart understreget, at man ikke ønsker at vende tilbage til den nuværende situation med en 4-årig dagpengeperiode. Det vil jeg gerne kvittere for.

Men det fører mig så til at spørge hr. Morten Østergaard om noget af det, som vi tidligere i dag har brugt meget tid på, nemlig Socialdemokraterne og Socialistisk Folkepartis pantsætning af deres handlefrihed hos fagbevægelsen. Hvad mener hr. Morten Østergaard egentlig om at skulle være en del af det selskab?

Kl. 16:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:57

Morten Østergaard (RV):

Det synes jeg egentlig også at jeg berørte i min ordførertale. Altså, de dagpengereformer, der blev lavet i 1990'erne, blev jo ikke lavet imod, men med arbejdsmarkedets parter. Det synes jeg da er så klart at foretrække, og det er jo også derfor, at jeg igennem mine spørgsmål her i debatten har langet lidt ud efter regeringen for at have svigtet den opgave, det jo er at sikre, at der er opbakning til de reformer, vi laver på arbejdsmarkedsområdet; det er klart at foretrække. Hvis S og SF kan levere fagbevægelsens opbakning til markante arbejdsmarkedsreformer til et omfang af 15 mia. kr., ja, så synes jeg, det er klart at foretrække frem for den situation, vi ser nu, hvor der ikke er nogen opbakning.

Men det må tiden jo vise. De partier har bundet deres økonomiske politik op på det, og derfor må man jo håbe, at det lykkes; ellers må de jo finde på andre ting. Det korte af det lange er, at vores økonomiske politik jo står krystalklart. Det er et reformprogram, der også indebærer en afvikling af efterlønnen, og det arbejder vi for at modne tiden til, ligesom vi har gjort med dagpengene.

Kl. 16:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Ulla Tørnæs for den anden korte bemærkning.

Kl. 16:58

Ulla Tørnæs (V):

Men vi må jo antage, at såfremt det skulle komme dertil, at man påbegynder trepartsdrøftelser, sådan som vi har hørt fra Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti i løbet af dagen, så må Det Radikale Venstre jo også have nogle krav til, hvad de trepartsdrøftelser så skal munde ud i. Nu har vi så hørt meget præcist, at Det Radikale Venstre ikke ønsker en forlængelse af dagpengeperioden, altså at man vender tilbage til det nuværende system, og så er jeg bare lidt i tvivl om: Hvad er det så egentlig, hr. Morten Østergaard ser som formålet med en sådan række af trepartsdrøftelser, i og med at hr. Morten Østergaard her klart har understreget, at han ikke ønsker at ændre dagpengesystemet?

Kl. 16:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:59

Morten Østergaard (RV):

Jamen som jeg var inde på i min ordførertale, kan man vel nogenlunde regne med, at dagpengereformen her giver omkring 4,5 mia. kr. i effekt i 2015. Jeg har forstået på S og SF, at de skal have meget mere ud af deres trepartsaftale, så det ville jeg da synes var fint at få lagt til. Og jeg må altså bare sige, at jeg kan redegøre for, hvad Det Radikale Venstres synspunkter er, og vi har fremlagt, også til de forhandlinger, der var, et helt konkret forslag, der ikke bare skaber balance i dansk økonomi i 2015, men også skaber råd til, at man ikke behøver at have nulvækst i den offentlige sektor, som man skal have i de kommende år på baggrund af regeringens og Dansk Folkepartis plan. Det betyder, at man kan udvikle velfærdsområderne – og det er jo det, jeg står på mål for – det kan man opnå med de reformer, som vi har lagt frem. Og derfor synes jeg sådan set, at man skal gemme krudtet til spørgsmål, der vedrører S' og SF's politik, til man har lejlighed til at drøfte det med dem igen.

Kl. 17:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den sidste til kort bemærkning i denne omgang er hr. Simon Emil Ammitzbøll, værsgo.

Kl. 17:00

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil gerne starte med at rydde enhver misforståelse af bordet. I Liberal Alliance er vi utrolig glade for, at Det Radikale Venstre nu støtter deres egen politik. Det er der ingen tvivl om. Vi er faktisk glade for, at man nu er kommet tilbage til de grønne taster. Men det viser jo faktisk også, at hvis man skal gennemføre strukturelle reformer, er man nødt til at gøre det sammen med dem, der vil, og nu viser det sig jo faktisk, at når der virkelig er pres på, kan man få regeringen, ja selv Dansk Folkeparti, til at lave væsentlige strukturelle reformer som den, vi vedtager her. Appellerer det ikke til hr. Morten Østergaards realpolitiske nerve, at man måske skulle overveje at samarbejde med de partier, som gerne vil gøre noget for den reformdagsorden, som jeg har forstået er altafgørende for Det Radikale Venstre?

Kl. 17:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:01

Morten Østergaard (RV):

Der var vel engang, hvor både hr. Simon Emil Ammitzbøll og hr. Anders Samuelsen også netop slog sig op som midterpolitikere, der

ønskede et bredt samarbejde i Folketinget. Jeg synes, at det klart er at foretrække – det har jeg jo også sagt ved mange forskellige lejligheder, herunder også, da vi behandlede Liberal Alliances beslutningsforslag – at den her type reformer laves i et bredt samarbejde i Folketinget, og når det drejer sig om arbejdsmarkedsreformer, at parterne i øvrigt også er involveret i det. Det er helt klart den mest fornuftige måde at bedrive regeringsførelse på.

Jeg synes da, at det er ærgerligt, at man fra Liberal Alliances side har låst sig sådan fast i blokpolitikken og ligesom gjort sig til slave af den. Det er ikke Det Radikale Venstres ambition. Vi ønsker at skabe et bredt samarbejde, og vi håber, at der efter et valg vil komme en regering, der har den samme ambition.

Kl. 17:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:02

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg bliver lidt forvirret, for det lød, som om hr. Morten Østergaard kom til at sige nogle fejl i forbindelse med nogle af ordene. For hvis der er nogle, der har klistret sig op ad eller låst sig fast til nogle bestemte, er det da Det Radikale Venstre, som har lovet, at hr. Villy Søvndal og hr. Ole Sohn skal være ministre, til gengæld for at man ikke kan få gennemført en efterlønsreform, en skattereform, en arbejdsmarkedsreform – alle de ting, der er vigtige for Det Radikale Venstre.

Man har fuldstændig låst sig fast i en rød blok, som vil det modsatte på den mest afgørende af alle dagsordener. Jeg har været inde på Det Radikale Venstres hjemmeside af gammel vane. Der kunne man se et eller andet med, at det er økonomien, det handler om – sådan en Bill Clinton-omskrivning tror jeg det er. Hvis det er det, det handler om, hvordan pokker kan det så være, at man skal lave politik sammen med folk, som er imod det her, som vil lave højere dagpengesatser, som vil bevare efterlønnen, som vil hæve skatterne, som vil gøre alt det, som vil begrænse væksten for Danmark?

Kl. 17:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg skal lige minde om, at man skal passe lidt på de parlamentariske udtryk, selv om man bliver begejstret. Nu skal jeg ikke gentage udtrykket, men jeg kan sige, at man gør det.

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:03

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil da opfordre hr. Simon Emil Ammitzbøll til også at gemme lidt krudt til afslutningsdebatten. Nu er det jo en dagpengereform, vi behandler her i dag. Jeg vil blot sige, at vores ambition er at skabe et bredt samarbejde i Folketinget. Det er vi klar over at man fra Liberal Alliances side har opgivet for længst, og man har låst sig fuldstændig fast.

Det, der undrer mig, er, at det er, som om man er vred på verden i Liberal Alliance. Altså, der er jo ikke nogen, der gør det godt. Alle skal altså have skældud, mand for mand. Hele regeringen er dum, Dansk Folkeparti duer ikke, S og SF duer da slet ikke, og Det Radikale Venstre har slet ingenting forstået.

Der er det bare jeg tror, at selv om man har høje ambitioner og ser fremad mod nye, solbeskinnede højder, skal man måske overveje, om man ikke på en måde skulle prøve at bygge bro i stedet for altid bare at sidde og skælde ud på de andre.

I hvert fald vil jeg sige, at jeg da håber, at man er i arbejdstøjet fra Liberal Alliances side, når der kommer et valg og der forhåbentlig kommer et andet flertal, så man står til rådighed, hvis man kom-

mer ind i Folketinget, og bidrager med sine synspunkter og vil slippe den fastlåste blokpolitik, som har præget debatten i dag.

Kl. 17:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Line Barfod fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 17:04

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi har nu i flere år haft en borgerlig regering, der med klar opbakning fra Dansk Folkeparti har givet milliarder af kroner i skattelettelse til de rigeste. Bankdirektører, godsejere og mange andre er blevet forgyldt. Det er ikke mange uger siden, man gav den sidste store skattelettelse til godsejerne. Samtidig har man skåret på velfærden til almindelige mennesker og går nu ud med denne plan, som man siger skal genoprette økonomien efter de 9 år, hvor regeringen altså har ødelagt økonomien. Men dem, der skal betale, dem, nedskæringsplanen skal ramme, viser meget tydeligt, hvad det er for en holdning, man har fra regeringens og Dansk Folkepartis side. Det er de arbejdsløse, børnefamilierne, indvandrere og flygtningene, det er de uddannelsessøgende og andre, der skal betale.

Vi skal lidt senere i dag behandle regeringens forslag om at straffe kommunerne, hvis de ikke fyrer mange tusinde medarbejdere. De mange tusinde medarbejdere, der nu bliver fyret ude i kommunerne, bliver straffet med det forslag, vi behandler her, om at skære i dagpengene. De mange hjemmehjælpere, skolelærere, HK'ere, socialrådgivere, sygeplejersker og mange andre, der bliver fyret i den her tid, skal altså straffes dobbelt. De bliver både straffet ved at blive fyret og ved at miste deres dagpenge.

Det kommer til at ramme rigtig, rigtig hårdt. Rigtig mange familier vil første gang få ødelagt deres økonomi, når den ene kommer på dagpenge, for dagpengene i dag er kun på ca. 60 pct. af deres hidtidige løn, og det er svært at få det til at hænge sammen. Men når så de 2 år er gået og man falder helt ud af dagpengesystemet, vil man komme på kontanthjælp. Og hvis man er en familie og er gift og ens ægtefælle er i arbejde, eller hvis man har en ejerbolig med lidt friværdi, mister man fuldkommen sin indkomst. Så vil rigtig mange være nødt til at gå fra hus og hjem. Det kommer til at ramme rigtig, rigtig mange mennesker rigtig, rigtig hårdt.

Det kommer især til at ramme hårdt i mange dele af Danmark, hvor man i forvejen slås med kæmpestore problemer; det, der er blevet kaldt for Udkantsdanmark kommer til at få det endnu hårdere. Men man kan forstå, at for ordførerne fra de borgerlige partier og Dansk Folkeparti i dag er det ikke noget problem.

Spørgsmålet er, om det, der er meningen med det her forslag, men som man endnu ikke tør sige rent ud, er, at man ønsker at undergrave løn- og arbejdsvilkår. Vi kan jo se, at den nedskæringsplan, der kommer fra regeringen og Dansk Folkeparti, er et frontalangreb på fagbevægelsen og det, som danske arbejdere har kæmpet sig til igennem generationer. Vi hører igen og igen, at det, man vil opnå med denne nedskæring i dagpengeperioden, er, at flere kommer i arbejde, når arbejdsudbuddet bliver større, som det siges. Men da regeringen ikke har tænkt sig at skabe flere job og ikke har noget som helst konkret forslag til, hvordan folk skal komme i arbejde, er det svært at se andet, end at den måde, de nye job skal komme på, er ved, at folk går ud og føler sig tvunget til at tage et job på rigtig elendige løn- og arbejdsvilkår.

Vi har nu i flere år set, hvordan arbejdsgivere henter østeuropæere hertil for at underbyde løn- og arbejdsvilkår. Nu lægger regeringen og Dansk Folkeparti åbenbart op til, at man også skal tvinge danske lønarbejdere til at undergrave de overenskomster, som det har taget flere generationer at opnå. Det er rendyrket social dumping, der bliver lagt op til fra Dansk Folkepartis og regeringens side.

Fra Enhedslistens side synes vi langt hellere, at man skulle fastholde dagpengeperioden og helst også forbedre dagpengesystemet og skabe nogle job. Hvis man for alvor får folk i arbejde, er der jo ikke noget problem i at have et godt dagpengesystem. Hvis man sørger for, at der altid er nogle tilbud om gode job, vil folk meget hurtigt komme ud af dagpengesystemet igen og ikke blive i det. Så hvis man for alvor mente, at det var det, der var løsningen, var det jo bare med at komme i gang med at skabe job.

Det har vi mange forslag til fra Enhedslistens side hvordan man gør. Byggefagenes Samvirke har bl.a. fremlagt en glimrende plan for, hvordan vi kommer i gang med klimareoveringer, som der er behov for. Det kunne man tage fat i fra regeringens side, hvis man ville. Men man ønsker hellere at straffe de arbejdsløse og lade dem betale for skattelettelserne til de rigeste i dette land.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen til korte bemærkninger. Den næste ordfører bliver så hr. Anders Samuelsen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 17:09

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Det har været en lang og interessant debat. Det, som Liberal Alliance først og fremmest hæfter sig ved, er, at det nu må være slut med, at vi skal møde argumenter den ene dag efter den anden om, at det jo ikke kan lade sig gøre at tvinge reformer igennem, og at det ikke kan lade sig gøre at få de politiske partier til at flytte sig. For hvad enten det var som en tyv om natten, eller hvad det nu var, må man bare konstatere, at der lige pludselig lå en halvering af dagpengeperioden. Og det skal regeringen eller Dansk Folkeparti, eller hvem det nu var, der kom med den geniale idé om at gøre noget ved dagpengeperioden, have ros for.

Man skal jo ikke halvere dagpengeperioden bare for at være et ondt menneske. Det giver sådan set ingen mening at gøre det med det som udgangspunkt. Man skal gøre det med det som udgangspunkt, som også SR-regeringen havde, nemlig at sørge for, at man hjælper folk hurtigere i arbejde.

Det der med at have sådan et fokus på, hvor lang dagpengeperioden er, er underligt. I 1990'erne, og indtil vi fik regeringsskiftet, kan jeg huske, at hr. Villy Søvndal og andre den ene gang efter den anden råbte og skreg om den sociale massegrav: Nu ville det gå galt, og nu ville vi se folk vælte ned i graven, fordi dagpengeperioden blev forkortet.

Reelt blev den jo i løbet af ganske få år forkortet fra i alt 17 år – i det system, der eksisterede – ned til 4 år.

Det er ikke mange uger siden, at jeg på et offentligt møde spurgte den forhenværende finansminister hr. Mogens Lykketoft om, hvor mange han havde mødt, som var faldet ud af det her dagpengesystem og var røget ned i den sociale massegrav. Og hr. Mogens Lykketoft, som altså stadig væk er socialdemokrat, havde et kort og kontant svar på det spørgsmål, nemlig at han ikke havde mødt nogen.

Så det der åbenlyse hykleri, eller hvad det nu er, som vi har skullet høre på fra S og SF's side hele dagen, om, at nu går det galt, er som at høre SF tidligere, når SF gik i flæsket på Socialdemokraterne og hr. Mogens Lykketoft og hr. Ole Hygum, når de havde gennemført den ene arbejdsmarkedsreform efter den anden. Nu har den retorik bare bredt sig ind i Socialdemokratiet, fordi Socialdemokratiet ikke længere sidder på regeringsbænkene. Det er hykleri, og det er ikke rimeligt, at man på den måde forsøger at skræmme livet af folk, når sandheden er, at folk kommer i arbejde.

Derfor stemmer Liberal Alliance selvfølgelig ja til forslaget om at forkorte dagpengeperioden, og vi håber, at det er starten på, at

man for alvor begynder at slå på tromme for en reformdagsorden, som man har brug for i det her land.

For sandheden er, at det her jo er en del af en samlet pakke, en genopretningspakke, som sandt for dyden ikke har mange opløftende elementer i sig. Hele øvelsen går i lighed med de udspil, som kommer fra Socialdemokratiet og SF, ud på at forsøge at beskytte efterlønnen. Det er sådan set det, at i dansk politik er kommet til at dreje sig om. Man skal beskytte efterlønnen, man skal beskytte raske 60-åriges ret til at gå på efterløn.

Hvordan gør man så det? Det har man forskellige bud på. S og SF vil tvangsudskrive danskerne til at arbejde 12 minutter ekstra om dagen. De har ikke noget bud på, hvor pengene skal komme fra, hvis man nu er leder af en offentlig institution og skal have sine medarbejdere til at arbejde 12 minutter ekstra. De skal have løn for det. Hvor skal pengene komme fra? Det har man ikke hørt nogen bud på endnu. Det vil sige, at man altså skal pålægge børnefamilier og andre at arbejde 12 minutter ekstra om dagen, for at der fortsat kan være råd til, at man kan lade 60-årige gå på efterløn.

Så er der regeringssiden, og de er kommet med et bud, som er den her pakke. Den består i, at man skulle finde 24 mia. kr. Det opgav man. Så hævdede man skatterne med 11 mia. kr. Vi taler altså om, at man ud af et samlet offentligt forbrug på tusind milliarder kroner i indeværende år ikke kunne finde 24 mia. kr. Så man bliver nødt til at hæve skatterne med 11 mia. kr. Jeg tror ikke engang, at hr. Ole Stavad, som jeg har stor respekt for, på nogen måde kunne være så fantasiløs, at han ville ende med at udskrive en ekstraregning på 11 mia. kr. på skatterne. Men det gjorde man altså.

Hvad gjorde man så yderligere? Så skar man i uddannelses- og forskningsbudgetterne, nemlig et beløb på 4,5 mia. kr. Det er ikke ligefrem fremtidsorienteret. Og så gjorde man nogle andre småøvelser rundt omkring, så man forsøgte at lave noget, som samlet set med den her reform, hvor man altså korter ned med de 2 år, kunne komme op på de 24 mia. kr.

Der er endnu ikke sat en vækst dagsorden fra hverken den ene eller den anden side af Folketingssalen. Det er det, vi samlet mangler.

Man fra Liberal Alliances side kvitterer vi for, at det forslag, som vi var de eneste der stemte for for ikke mere end 3 uger siden i det her Folketing, er der nu flertal for. Det er fantastisk. Derfor er det helt forkert, når hr. Morten Østergaard fra Det Radikale Venstre siger, at vi bare er sure og triste og tvære. Nej, vi er jublende lykkelige. Vi takker. Vi bukker. Vi ser frem til, at der kommer en yderligere sværm af positive reformforslag, som kan genskabe væksten, og som kan forhindre, at vi skal se flere skattestigninger fra den siddende regerings side.

Kl. 17:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, som jeg ikke ser nogen korte bemærkninger til. Så er det beskæftigelsesministeren, der får ordet. Jeg har forstået, at de tidligere gange, ministeren har haft ordet i dag, har været for såkaldt korte bemærkninger, hvorfor der er 15 minutter til ministeren. Værsgo.

Kl. 17:15

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Tak for det. Først og fremmest vil jeg gerne takke for behandlingen. Man kan i hvert fald sige, at det har været en ganske grundig behandling, det her lovforslag har fået i Folketinget her i dag, og det synes jeg er virkelig godt, i og med at det er et meget vigtigt forslag.

Med aftalen om genopretningen af dansk økonomi har vi taget et vigtigt skridt i retningen af at løse de udfordringer, det danske samfund står over for på både kort og på lang sigt. Et væsentligt led i aftalen er en samlet dagpengereform, som indeholder tre elementer: en nedsættelse af dagpengeperioden fra 4 år til 2 år; en harmonisering af optjenings- og genoptjeningskravet for retten til dagpenge, så

ledige fremover skal have 52 ugers beskæftigelse inden for 3 år for at genoptjene retten til dagpenge; og en ændring af perioden for beregningen af dagpengesatsen, så beregningen foretages på baggrund af den lediges indtægt i de sidste 12 måneder før ledighed i stedet for, som det jo er i dag, på baggrund af 3-måneders-perioden.

I dag behandler vi så det element i reformen, der handler om nedsettelse af dagpengeperioden fra 4 til 2 år. Det er væsentligt for regeringen, som fru Ulla Tørnæs også oplyste tidligere her i debatten i dag – det er ved at være nogle timer siden nu – at de borgere, som bliver berørt af dagpengereformen, får mulighed for at vurdere de enkelte elementer af reformen i sammenhæng og for at se reformen i sin helhed. Derfor vil regeringen på onsdag fremsætte et selvstændigt lovforslag om de to øvrige elementer af dagpengereformen, nemlig forslaget om en harmonisering af beskæftigelseskravet og forslaget om ændringen af beregningsperioden.

Dagpengereformen er en god løsning, det er de fleste økonomer enige om. Der er bred enighed om, at en kortere dagpengeperiode og en harmonisering af beskæftigelseskravet vil styrke strukturerne på arbejdsmarkedet. Det har såvel vismændene som OECD og Arbejds-markedskommissionen og Velfærdskommissionen sagt. Sammen med udspillet om en styrket forebyggende indsats mod langtidsledighed, som bl.a. indeholder jobbrevet uddannelse til langtidsledige og aktive tilbud ude på arbejdspladserne, indebærer dagpengereformen en væsentlig styrkelse af beskæftigelsen på længere sigt.

Regeringen har tidligere haft et ønske om at modernisere dagpengesystemet, men det skal også passe til den økonomiske virkelighed, som vi er i. Det skal ske, når der er udsigt til reelle jobmuligheder og vækst.

Pilen peger i retning af lysere tider. Ledigheden er ikke steget i et halvt år, den er faktisk faldet stille og roligt med 3.900 personer siden november måned. Meget tyder på, at vi er ovre det værste, og at vi kan se en spirende vækst igen i det danske samfund. Det bekræfter, at en dagpengereform nu er timet helt rigtigt. Forslagene vil styrke strukturerne på arbejdsmarkedet, når der for alvor kommer gang i hjulene igen, og vi giver danskerne god tid til at forberede sig på de nye forhold. Alle, som bliver omfattet af de nye regler, får 2 år til at indrette sig på de nye regler.

Vi stod over for en stor udfordring, hvor vi skulle finde 24 mia. kr., og jeg er glad for, at vi har fundet en løsning, som betyder, at vi faktisk friholder de allersvageste. På kort sigt er det jo ikke mindst fastfrysningen af de øvrige beløbsgrænser i skattesystemet i 3 år, som bidrager; dagpengereformen får effekt på lidt længere sigt. Reformen har den fordel, at den øger arbejdsudbuddet på sigt og derfor er med til at sørge for, at vi mere varigt kan finansiere velfærden, eller sagt med lidt finere ord: at vi styrker den finanspolitiske holdbarhed.

Selv om vi har været ramt af en økonomisk krise, har der stadig været job at få. Arbejdsmarkedet er ikke frosset til, og det vil det heller ikke være fremover. I statistikkerne kan vi se, at tre til fire ud af ti dagpengemodtagere bliver selvforsørgende, inden der er gået 3 måneder, og der er 10.000 mennesker i Danmark, der hver eneste uge skifter job. Den aktive arbejdsmarkedspolitik spiller her en væsentlig rolle i forhold til at få så mange som muligt i beskæftigelse igen. Den aktive beskæftigelsesindsats har som sit fornemste formål at bidrage til det.

Hertil kommer, at vi netop har indgået en aftale med Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Liberal Alliance og hr. Per Ørum Jørgensen om en styrket forebyggende indsats imod langtidsledighed. Vi har afsat knap 0,5 mia. kr. til indsatsen, der er målrettet de mennesker, der har sværest ved at komme ud af ledighed.

Kl. 17:20

Lad mig med hensyn til langtidsledighedsaftalen slå fast, at jeg glæder mig over den ansvarlighed, som aftalen er udtryk for. Det er altid dejligt, når et bredt flertal i Folketinget er villig til også her og

nu og helt konkret at gå i gang med at løse de opgaver, som vi står over for. Det er den samme ansvarlighed, der er behov for i forhold til det lovforslag, som vi behandler i dag.

Vi ved, at forholdsvis få i dag ender med at opbruge dagpengeretten. Det er jo faktisk, som det også er blevet nævnt flere gange her i debatten, et sted mellem 1.000 og 2.000 mennesker om året, hvoraf nogle straks optjener dagpengeretten igen. Erfaringerne fra 1990'erne, hvor dagpengeperioden blev afkortet af flere omgange, var da også, at forholdsvis få reelt endte med at opbruge dagpengeretten og overgå til kontanthjælp eller til ingen forsørgelse.

Erfaringerne er, at de fleste ledige bliver langt mere aktive jobsøgende, når de står umiddelbart over for at opbruge dagpengeperioden. De fleste vil prøve at tilpasse sig til de nye forhold og dermed i højere grad forsøge at komme i beskæftigelse.

De løbende jobmuligheder kombineret med et gryende opsving og en fremtid med mere permanent mangel på arbejdskraft gør, at der vil være gode muligheder for at indstille sig på de nye regler i de kommende 2 år, før reglen får virkning. Når reformen er fuldt indfaset, vil den kunne øge beskæftigelsen med ca. 13.000 mennesker. Det giver ca. 4 mia. kr. ekstra til at finansiere den fremtidige velfærd og hjælper dermed også til at løse holdbarhedsproblemet på sigt.

Til sidst vil jeg for en god ordens skyld sige, at det danske dagpengesystem stadig vil være et af verdens bedste, og dagpengeperioden vil være på niveau med de lande, som vi normalt sammenligner os med. Og indfasningen af den nye dagpengeperiode giver de ledige mulighed for at tilpasse sig de nye regler, fordi alle jo netop får 2 år til at finde sig et job.

Jeg vil endnu en gang gerne takke for behandlingen af lovforslaget, og jeg ser meget frem til udvalgsbehandlingen, som jeg er sikker på også vil være særdeles grundig.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der er nogle få indtegnede til korte bemærkninger, den første er hr. Carsten Hansen. Værsgo.

Kl. 17:23

Carsten Hansen (S):

Tak. Nu er ministeren jo adskillige gange i dag gået ind i debatten og har brugt sin grundlovssikrede ret til det. Jeg fik den mistanke, at det var, fordi regeringen var ved at lave ændringsforslag, så ministeren var nødt til at lave sådan en filibuster henede i Folketingssalen. For ændringsforslagene vælter jo ned over den her sparepakke, som regeringen er kommet med.

Men det, der egentlig får mig til at stille spørgsmål til ministeren, er: Er det ikke bekymrende, at ganske mange forskere, hele den ene side af arbejdsmarkedet og også arbejdsgiverne, når vi taler med dem uden for mediernes søgelys, er dybt bekymrede over, at man så ensidigt og uden forhandlinger forringer flexicuritymodellen? Man skal stadig væk betale det samme i kontingent til sin a-kasse, man forringer fradragsmulighederne, man forringer dagpengemodellen, og man gør det ensidigt uden overhovedet at tage parterne med. Vi er vel enige om, at når man kopierer modellen i Frankrig og alle mulige andre steder, er det, fordi det er en unik model, og er det ikke bekymrende for ministeren, når regeringen så ensidigt forandrer den, at man ikke har opbakning fra parterne på arbejdsmarkedet – at man som en tyv om natten bare kommer og ændrer det alene, uden at det har været diskuteret? Det er jo Foghdoktrinen, man fuldstændig har forladt.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:24

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Altså, når jeg har valgt at afbryde debatten flere gange i løbet af i dag – jeg kunne såmænd have afbrudt debatten mange gange – er det jo simpelt hen, fordi jeg synes, vi flere gange oplevede, at debatten var ved at køre af sporet. Derfor syntes jeg jo, at jeg som ansvarlig minister var nødsaget til at gribe ind, så vi fik debatten ledt på rette spor igen.

Med hensyn til flexicuritymodellen vil jeg gerne gentage, at jeg på ingen måde mener, at vi forringer flexicuritymodellen, eller at vi på nogen måde angriber flexicuritymodellen, for der står jo ikke nogen steder i flexicuritymodellen, at man skal have ret til at kunne gå på dagpenge i 4 år eller et andet antal år. Det, det helt grundlæggende handler om, er netop, at man skal have hjælp også til at komme hurtigst muligt tilbage på arbejdsmarkedet igen. Og det er jo der, den aktive arbejdsmarkedspolitik spiller ind, og det er derfor, at vi bl.a. vil gennemføre en langtidsledigheds pakke, som er forhandlet på plads med et bredt flertal her i Folketinget.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Carsten Hansen for anden korte bemærkning.

Kl. 17:25

Carsten Hansen (S):

Når jeg spørger efter det, er det, fordi den daværende beskæftigelsesminister hr. Claus Hjort Frederiksen sagde, at det vil gå ud over vores flexicuritymodel, hvor det er nemt at hyre og fyre, hvis vi reducerer dagpengene, og at lønmodtagerne i givet fald ved næste overenskomst vil kræve længere opsigelsesvarsel eller bedre godtgørelse ved fyringer. Det er jo det, som vil ske, og det er også det, fagbevægelsen har sagt. Det underminerer mulighederne for at have et fleksibelt, velfungerende arbejdsmarked.

Det er jo sådan, at når regeringen selv regner med, at man sparer 1,5 mia. kr. på at forringe dagpengeperioden fra 4 til 2 år, må der jo være nogle, der falder ud, for ellers skulle man vel ikke skære dagpengeperioden ned. Og når man så samtidig ved, at der er en række lønmodtagere – især de, der er ufaglærte, de, som måske er lige i den sidste del af deres arbejdsliv – som har svært ved at komme i job igen, er det så den rigtige metode, og giver det ikke anledning til som beskæftigelsesminister at blive dybt bekymret over, at den unikke model, vi i et samspil har udviklet, faktisk er ved at gå fløjten med det her ensidige spareangreb fra regeringens side?

Kl. 17:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:26

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne sige, at det her ikke er et angreb på flexicuritymodellen, faktisk tværtimod. Man skal jo netop se det i sammenhæng med bl.a. den langtidsledigheds pakke, som er blevet forhandlet bredt på plads, og hvor også Det Radikale Venstre er med, ligesom Det Radikale Venstre også er med i dagpengeændringerne her.

Så må man bare sige, at det jo egentlig er mærkværdigt, at hr. Carsten Hansen i dag pludselig mener, at man nu angriber flexicuritymodellen, fordi vi vil ændre på dagpengeperioden, for i 1998 var bl.a. Harald Børsting, som er formand for LO, også med til at ændre på dagpengeperioden. Og på den store festdag den 1. maj 2008 sagde Harald Børsting til Nyhedsavisen, at det jo var utrolig vanskeligt, dengang han var med til at ændre på dagpengereglerne, og han sagde til citat:

Det var en utrolig upopulær beslutning, men jeg tror, at den er rigtig. Og det har også vist sig, at ledige siden hen er kommet hurtigere tilbage i arbejde.

Det viser jo bare for mig, at man fra LO's side også tidligere har ment, at man godt kan ændre på dagpengereglerne, uden at det er et angreb på flexicuritymodellen.

Kl. 17:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Lennart Damsbo-Andersen. Værsgo.

Kl. 17:28

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg har noteret mig, at ministeren i sin tale nævnte, at lovgivningen her er en styrkelse. Så kan jeg ikke lade være med at tænke på, hvordan ministeren vil forklare alle de mennesker, som nu er ledige – for der er jo en del mennesker, der er ledige, og som også er ledige i over 2 år – at det er en styrkelse, at der nu bliver færre penge til uddannelse, at der bliver krav om en længere optjeningsperiode for at blive medlem af en a-kasse, og at der samtidig bliver en kortere periode, hvor man kan få dagpenge. Hvorhenne i det ligger lige styrkelsen?

Kl. 17:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo fuldstændig korrekt, at regeringen fremsætter yderligere lovforslag om de elementer, som hr. Lennart Damsbo-Andersen også nævner her. Men man skal jo netop se det hele i en sammenhæng, og der er ingen tvivl om, at den her regering fører en ekstremt aktiv arbejdsmarkedspolitik, og det vil vi blive ved med. For det gælder netop om at hjælpe mennesker, der har mistet deres arbejde, så de hurtigst muligt kan komme tilbage i job igen. Og vi kan jo se, at det virker. For som jeg også nævnte i min tale, er tre-fire ud af ti tilbage i enten job eller uddannelse efter 3 år måneder, og 10.000 danskere får et nyt arbejde hver eneste uge. Det gør de jo, fordi vi har et så fleksibelt arbejdsmarked, som vi har i Danmark, og fordi arbejdsmarkedspolitikken er så aktiv, som den nu er. Så det hele skal ses i sammenhæng.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 17:29

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Ja, det er rigtigt, at man skal se det i sammenhæng, og årsagen til, at der f.eks. er 10.000, der får et nyt job hver uge, er netop, at arbejdsgiverne har mulighed for at hyre og fyre ganske let. Men som det også er blevet sagt tidligere i dag, ved vi jo også godt, at det, der vil ske ved de næste overenskomstforhandlinger her i landet, er, at der vil blive stillet krav fra arbejdstagernes side om, at det skal være sværere at hyre og fyre, netop fordi betingelserne på den anden side, altså når man er blevet ledig, bliver sværere. Så på den led er styrkelsen af hele systemet her jo væk, og flexicuritymodellen, som ministeren har nævnt flere gange står lige så flot og tindrende som en stjerne, vil falme fuldstændig.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:30

Kl. 17:33

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kunne da godt tænke mig at vide, hvorfor hr. Lennart Damsbo-Andersen så ikke råbte vagt i gevær, f.eks. da man lavede ændringerne i 1998. Eller hvorfor har hr. Lennart Damsbo-Andersen så ikke sagt til hr. Harald Børsting, at da man lavede ændringerne i 1998, var det et angreb på flexicuritymodellen? For det, hr. Harald Børsting siger i 2008, er, at det var en utrolig upopulær beslutning, men at han tror, at den var rigtig, og at det også har vist sig, at ledige siden er kommet hurtigere tilbage i arbejde. Så det her er jo en ren tilståelsessag.

Det er jo ikke et angreb på flexicuritymodellen, og jeg synes faktisk, at hr. Lennart Damsbo-Andersen roligt kunne rejse sig op og rette den fejlagtige udtalelse, også fordi ledigheden i 1998, da man lavede de her ændringer, i gennemsnit var på omkring 180.000 ledige hen over året, mener jeg. Nu vil jeg ikke lægge hovedet fuldstændig på blokken, hvad angår det helt korrekte tal, men det var på omkring 180.000 på daværende tidspunkt. Nu har vi en ledighed på 114.000. Hvorfor er det så, at det her er et angreb på flexicuritymodellen, når det ikke var det i 1998?

Kl. 17:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Maja Panduro.

Kl. 17:31

Maja Panduro (S):

Jeg har lyst til at spørge ministeren om, hvad vi og de danske vælgere kan forvente os i fremtiden. For nu kan jeg jo forstå på ministeren, at hun mener, at det er o.k. at begå løftebrud på dagpengeområdet. Ministeren mener oven i købet, at det har været Venstres holdning og politik hele tiden. Man har jo så bare glemt at fortælle det til vælgere og har i stedet for op til flere gange lovet, at man ikke ville forringe dagpengene.

Men når nu det er o.k. på dagpengeområdet, synes jeg, det kunne være interessant at høre, om det samme ville være tilfældet i forhold til efterlønnen. Her har man jo også fra Venstres side sagt, at man ikke ville gå ind og lave forringelser. Hvor langt kan det her strækkes? Hvor meget elastisk er der i Venstre og i de løfter, som man har givet? For man kan åbenbart argumentere sig ud af hvad som helst ved at sige, at der jo kom en finanskrisen, og at vi nu står i en anden situation.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:32

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Så trækker fru Maja Panduro lige lidt på skuldrene og siger: Jo, jo, så kom der en finanskrisen. Altså, undskyld mig, det her er den værste økonomiske krise, verden har set i, jeg ved ikke hvor mange år. Den er skyllet ind over hele verden. Så synes jeg måske, det er lige flot nok, at fru Maja Panduro her den 31. maj står herinde i Folketingssalen og trækker lidt på skuldrene og siger: Nå ja, så kom der lige en finanskrisen. Ja, det gjorde der, og hvis ikke regeringen havde været ansvarlig og lavet den her genopretningspakke, så kunne fru Maja Panduro virkelig klandre regeringen for at være uansvarlig. Så synes jeg, der ville være noget at komme efter. For der er ikke noget løftebrud i det her.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Maja Panduro.

Maja Panduro (S):

Så det er altså rigtigt forstået, at det er, fordi der er kommet en finanskrisen – som beskæftigelsesministeren ikke behøver at være bekymret for om jeg tager alvorligt eller ej; det gør jeg sandelig. Men jeg synes, det er meget flot, at fordi der er kommet en finanskrisen, kan man fra Venstres side åbenbart annullere alle sine løfter. Alt, hvad man nogen sinde har sagt til vælgerne – både før valget og efter valget – er pludselig trådt ud af kraft, fordi der er kommet en finanskrisen. Så gælder ingenting.

Så er det bare, jeg spørger ministeren: Skal det forstås sådan, at det næste, der står for skud, er efterlønnen, som man også har lovet ikke at pille ved? Kan vi i dag her konkludere, at man godt kan slå en stor, fed streg over alt, hvad nogen fra Venstre nogen sinde har sagt, fordi der i mellemtiden er kommet en finanskrisen?

Kl. 17:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:34

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu ved jeg ikke lige, om fru Maja Panduro kunne løsrive sig fra de forproducerede spørgsmål og så rent faktisk lytte efter, hvad der bliver svaret. For det, jeg afslutter mit svar til fru Maja Panduro med, er, at der ikke er tale om et løftebrud. Så er det jo egentlig sjovt nok, at man lige rejser sig op og siger, at det var et løftebrud. Det er netop det, der ikke er. Derudover kan jeg sige, at regeringen selvfølgelig står ved den velfærdsaftale, der er blevet lavet.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Ole Hækkerup.

Kl. 17:34

Ole Hækkerup (S):

Tak. De gange, ministeren har været på talerstolen i løbet af dagen, har ministeren jo sagt, at de her ting skal ses i sammenhæng – det sagde ministeren også igen her i det sidste indlæg. Forkortelsen af dagpengeperioden og pakken over for de langtidslidende skal ses i sammenhæng. Jeg forstår ministeren sådan, at netop pakken for de langtidslidende skal sørge for en række af de ting, der ellers ville være konsekvensen af at sænke dagpengeperioden. Det er sådan, jeg forstår ministerens tankegang – tingene skal ses i sammenhæng.

Derfor er mit første spørgsmål til ministeren: Hvis man ikke havde haft pakken i forhold til de langtidslidende, var regeringen så heller ikke kommet med forslaget om at sænke dagpengeperioden?

Kl. 17:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:35

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan sige til hr. Ole Hækkerup, at de to ting jo netop skal ses i sammenhæng, men at man jo ikke kan slutte på den måde, og det ved hr. Ole Hækkerup jo udmærket godt.

Men jeg synes ærlig talt, at hr. Ole Hækkerup må sidde med en ekstremt dårlig smag i munden, altså sådan en virkelig, virkelig skidt smag, for hr. Ole Hækkerup kan ikke pege på et eneste element i langtidslidendepakken, som hr. Ole Hækkerup er uenig med regeringen i. Det kan LO heller ikke. LO er jo endt i et hundeslagsmål om den her langtidslidendepakke, for hr. Dennis Christensen har helt ærligt sagt, at man da selvfølgelig skal bakke op om det her, for-

di det kun er forbedringer. Det er ene og alene forbedringer for knap og nap ½ mia. kr. til de langtidslidende.

Det er jo egentlig også et hundeslagsmål oppositionen imellem, fordi Det Radikale Venstre viser sig som et ansvarligt parti. Det må man så bare konstatere at Socialdemokraterne ikke gør.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 17:36

Ole Hækkerup (S):

Nu fik vi i hvert fald fastlagt, at der er grænser for sammenhængen i regeringens politik, for sænkningen af dagpengeperioden var kommet, uanset hvad der ellers var blevet lavet af initiativer. Det synes jeg er det ene perspektiv, der har været gennemgående i debatten i dag.

Det andet – og det har jeg heller ikke sådan for alvor hørt ministeren forsøge at benægte – er, at der jo har været en skov af citater, også inden for de seneste måneder, fra ordførere og fra ministeren selv om, at man ikke ville røre ved dagpengeperiodens længde. Jeg tror, at man i virkeligheden må sige, at det efterhånden skal behandles som en tilståelsessag, altså at regeringen simpelt hen regulært har skiftet politik på det punkt.

Det har i hvert fald den kedelige konsekvens, at der er en masse mennesker, som har disponeret i tillid til, at politikerne *ikke* ville lave om på deres økonomi, ikke ville skabe økonomisk usikkerhed om deres liv, og det har Venstre så valgt at gøre alligevel. På den baggrund skal jeg spørge ministeren, om ikke det ville være passende, at Venstre lavede deres slogan om, så det hed: Venstre ved du hvor du har, de holder vælgerne for nar.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:37

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg må sige, at hr. Ole Hækkerup er kommet i det lyriske hjørne her i løbet af dagen. Man har også haft god tid til det her under debatten. Og det kunne da i grunden være, at hr. Ole Hækkerup skulle nedsætte sig som sådan en slags festtaleskriver eller festsangskriver, for jeg kan da høre, at hr. Ole Hækkerup i det mindste kan rime. Men det ændrer nu ikke rigtig på, at indholdet nok også er lidt derefter.

Jeg synes ærlig talt, at det er ved at være lidt af en pinagtig sag at høre på oppositionen. Man trækker på skulderen og siger: Brrr, ja, det kan godt være, at der har været en finanskrisen. Og så står man sådan med lidt undrende øjne.

Altså, ærlig talt: Det her er en verdensomspændende krise. I stedet for at stå og klandre regeringen for, at den jo netop er kommet med en meget, meget ansvarlig genopretningspakke, synes jeg at det ville klæde oppositionen, hvis den med rette kun havde klandret regeringen for ikke at være kommet med noget, hvis vi ikke var kommet med det her. Så kunne man sige, at der ville være noget at komme efter. Det er der jo ikke nu, vil jeg sige til hr. Ole Hækkerup. Det her er dybt, dybt ansvarligt.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 17:39

Eigil Andersen (SF):

På baggrund af krisen er oppositionen i form af Socialdemokratiet og SF jo netop også kommet med en genopretningsplan. Den er til

gængæld socialt afbalanceret i modsætning til regeringens, som er asocial.

Jeg vil gerne spørge, om vi ikke her til sidst kunne få ministeren til at opklare noget, der har været et af spørgsmålene i dag, nemlig om der er tale om løftebrud fra regeringens side. Finansministeren sagde den 31. maj 2007: Vi rører ikke ved dagpengeperioden.

Kan ministeren bekræfte, at der dermed er sket et løftebrud fra regeringens side, ja eller nej?

Kl. 17:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:39

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nej, der er ikke tale om et løftebrud. Men lad mig lige prøve at gøre en ting helt klart: Den plan, som S og SF er kommet med, svarer jo virkelig til, at der kommer en rudekuvert ind ad døren, som man lader ligge i 3 år, og så håber man bare på, at naboen er begyndt at arbejde noget mere, så han kommer til at betale den regning, som ligger inde i kuverten. Det er jo det, der er sagen, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Man lader bare regningen ligge foran sig og håber på, at naboen vil arbejde 12 minutter mere, for så er alting godt igen. Og så skal det hele jo i øvrigt løses ved, at man lige skal ringe til LO – og EU, har jeg forstået.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:40

Eigil Andersen (SF):

Som det tidligere er fremgået i debatten, som ministeren jo muligvis også har hørt, er det, der her bliver beskrevet, også noget sludder. Det bliver jeg nødt til at sige.

Jeg vil gøre endnu et forsøg på at bede om et klart svar, nemlig på følgende spørgsmål, som så kunne være en form for afrunding af debatten: Når hr. Claus Hjort Frederiksen 31. maj 2007 som beskæftigelsesminister siger, at man ikke rører ved dagpengeperioden, og vi i dag står med et lovforslag, som ændrer dagpengeperioden fra 4 til 2 år, er det så et løftebrud, ja eller nej?

Kl. 17:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:41

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det ville være løftebrud over for vælgerne, hvis den her regering ikke håndterede den situation, som vi er i. Det ville være et løftebrud over for vælgerne, hvis vi ikke betalte den regning, der ligger foran os. Det ville være et løftebrud, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen.

For sagen er jo den, at de mange, mange initiativer, som regeringen har taget igennem tiden for netop at afværge krisen og få Danmark så skånsomt igennem som overhovedet muligt, jo har betydet, at et sted mellem 75.000 og 80.000 danskere er sluppet for at få en fyreseddel i hånden, når man lægger det sammen med den lave rente, som vi har været begunstiget af.

Det er jo klart, at det koster. Det er jo sådan i den virkelige verden, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen, at der koster det, når man tager initiativer som f.eks. de fremrykkede investeringer i det offentlige, som vi har gennemført, og alt det andet, som er blevet gennemført over tid. Det koster, og den regning skal betales, og det kan man altså ikke tale sig ud af og bare lade være med at åbne rudekuverten og så håbe på, at naboen vil arbejde noget mere i de næste 3 år.

Kl. 17:42

Kl. 17:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Line Barfod.

Kl. 17:42

Line Barfod (EL):

Nu har vi gentagne gange i debatten både fra ministeren og fra ordførerne, fra regeringen og Dansk Folkeparti hørt, at reelt mener man ikke, at det kommer til at ramme nogen som helst. Det er fuldstændig misvisende, når regeringen selv skriver i bemærkningerne, at det vil koste 1,3 mia. kr. i øget kontanthjælp, altså svarende til, at ca. 13.000 mennesker bliver ramt. Det passer slet ikke, siger ministeren, de kommer i arbejde.

Men vi mangler at få svar på, hvad det er for et arbejde. Det er mange skolelærere, hjemmehjælpere og mange andre, der bliver fyret ude i kommunerne. Mener ministeren, at de skal ansættes igen, og kommer der så penge til det? Mener ministeren, at de skal over i nogle andre job, og mener ministeren så, at det reelt betyder, at de skal gå ud og underbyde på løn- og arbejdsvilkår og altså være med til at undergrave de resultater, der er opnået på det danske arbejdsmarked?

Kl. 17:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg godt ved, at det altså ikke står i de marxistiske lærebøger, men det er rent faktisk sådan, at når arbejdsudbuddet stiger, følger beskæftigelsen med. Jeg er godt klar over, at man i de marxistiske lærebøger ikke har spurgt OECD eller lytter til de økonomiske eksperter, der er rundtomkring, men det er rent faktisk sådan, det er. Det er sådan, virkelighedens verden er, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Derfor tror jeg måske, at det ville være fornuftigt, at man en gang imellem sprang lidt ud af den boble, som man sidder i, og så kiggede lidt på virkelighedens verden. Det er den, de her mennesker selvfølgelig skal ud til. Lad mig så bare lige igen minde om, at der er 10.000 danskere, der hver eneste uge får sig et nyt job i Danmark. Det viser bare, hvor stor en omsætning der er på det danske arbejdsmarked, og hvor fleksibelt det danske arbejdsmarked er. Det bliver ikke angrebet af den her ændring af dagpengeloven.

Kl. 17:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Line Barfod.

Kl. 17:44

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt høre, at ministeren ikke har lyst til at svare og snakker udenom. Men ministeren må kunne svare på, hvor de job skal komme fra. Mener ministeren, at de mange folkeskolelærere, hjemmehjælpere, sygeplejersker osv., der bliver fyret i denne tid, fordi regeringen kræver, at kommunerne fyrrer dem, skal ansættes igen? Betyder det så, at regeringen vil sende flere penge ud til kommunerne lige pludselig? Eller mener ministeren, at de skal over i andre job? Hvis de skal over i andre job, hvad er det så helt konkret for nogle job, ministeren vil have dem over i? Ønsker ministeren, at det skal være på overenskomstsmæssige løn- og arbejdsvilkår, eller er det, ministeren faktisk regner med, at folkeskolelærerne, sygeplejerskerne og de andre skal ud og underbyde på løn- og arbejdsvilkår?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:45

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen det er jo noget værre pjat. Jeg håber på, at fru Line Barfod på et eller andet tidspunkt vil prøve at læse referatet her igennem og så virkelig læse, hvad det er, fru Line Barfod står og siger. Det er jo noget pjat, det her.

Det er sådan, vil jeg sige til fru Line Barfod, og det er fuldstændig ligegyldigt, om man prøver på at snakke sig fra det eller ej, at når arbejdsudbuddet stiger, følger beskæftigelsen altså med. Det er også sådan, og det går jeg ud fra at fru Line Barfod godt er klar over, at vi står over for en enorm demografisk udfordring, så fru Line Barfod kan ganske enkelt ikke slutte, som hun gør her. Det er fuldstændig forfejlet.

Derudover er det stadig væk sådan, at det danske arbejdsmarked er meget, meget fleksibelt. Tænk, at vi i en krisetid som den, vi er i nu, stadig væk er i en situation, hvor 10.000 danskere får et nyt job hver eneste uge. Det fortæller jo rigtig meget om, hvor fleksibelt det danske arbejdsmarked er.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Julie Rademacher.

Kl. 17:46

Julie Rademacher (S):

Man kan jo tage sig lidt til hovedet, når man hører den her debat, og undre sig over, hvordan det er, ministeren i det hele taget taler. Det her handler ikke kun om at forstå forskellige ideologier og også have en viden, det her handler om holdninger.

Men når vi nu er ved det andet, synes jeg, at ministeren har et ufatteligt mærkeligt syn på løftebrud. I hvert fald er det for mig at se et løftebrud, når man først går ind og lover befolkningen noget og bagefter går ud og gør noget andet. Så jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad ministeren vil definere som løftebrud.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:46

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror, at fru Julie Rademachers parti har ganske gode erfaringer med løftebrud. Jeg tror faktisk, at det er der, man skal finde ekspertisen, så det vil jeg slet ikke bevæge mig ud i.

Jeg kan bare sige til fru Julie Rademacher, at det ville være et løftebrud over for befolkningen, hvis vi ikke havde manøvreret Danmark så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt, og hvis vi ikke her efterfølgende selvfølgelig også var kommet med en økonomisk genopretningsplan, som vi er. Det havde været et løftebrud over for befolkningen. Det havde man netop ikke kunnet være bekendt.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 17:47

Julie Rademacher (S):

Nej, det er et svigt. Det er et svigt, at de mest socialt udsatte, vi har i vores samfund, og som i forvejen har det svært, bliver skubbet end-

nu længere ud. Det er et svigt. Et løftebrud er, hvis man først lover noget og bagefter gør noget andet.

Men ministeren svarer egentlig ikke på mit spørgsmål: Hvordan vil ministeren definere et løftebrud? Og hvis det var et løftebrud at gøre, hvad tidligere regeringer har gjort, f.eks. at gå ind og pille ved efterlønnen – altså først at love noget og bagefter at gøre noget andet – vil ministeren så ikke også definere det her som løftebrud? Så meget selverkendelse må selv en borgerlig beskæftigelsesminister da have.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:48

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil definere et løftebrud som det, Poul Nyrup Rasmussen udsatte danskerne for. Så enkelt er det.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:48

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg har et ganske kort spørgsmål. Det er jo sådan, at vi nu har hørt ministeren stå og holde foredrag om en verdensomspændende økonomisk krise, og der er også godt gang i den økonomiske krise ude i verden. Men hvordan er det lige forholdet er til EU? For ministeren har også nævnt noget med EU i dag. Er det sådan, at EU pålægger Danmark at spare allerede fra 2011?

Kl. 17:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:48

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan sige, at vi selvfølgelig vil efterkomme de henstillinger, som vi får fra EU. Og helt i modsætning til, hvad man har hørt fra Socialdemokraterne, er jeg ikke på den linje, at man bare lige ringer til EU og snakker sig uden om det.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:49

Thomas Jensen (S):

Jamen det var jo mange ord uden overhovedet at svare på mit spørgsmål. Jeg spørger kort og klart: Kræver EU, at Danmark i 2011 skal spare?

Kl. 17:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes faktisk, det er en utrolig interessant tilgang, hr. Thomas Jensen har, for hr. Thomas Jensen ser fuldstændig bort fra, at vi har en regning, der skal betales. Men vi kender jo bare Socialdemokraterne igen. Sådan er de jo. Altså, økonomi er noget med, at man bruger af andre folks penge, og så vil man sådan set lade fuldstændig hånt om, hvordan den store kasse ser ud.

Det, der er sagen her, er, at regeringen har manøvreret Danmark igennem den økonomiske krise på en måde, så et sted mellem 75.000 og 80.000 danskere er sluppet for at komme hjem med en fyreseddel i hånden. Det har vi på grund af fremrykkede investeringer, SP-udbetalinger, skattelettelser hele vejen rundt. Det har en pris. Det er den regning vi står med her nu, og det er derfor, vi genopretter dansk økonomi. Så enkelt er det, vil jeg sige til hr. Thomas Jensen.

Det her er jo ikke bare et spørgsmål om, at vi skal leve op til noget fra EU. Det her er også et spørgsmål om, at vi skal gøre det for vores egen skyld. Det bliver i hvert fald ikke mig, der vil være med til at efterlade en kæmpestor regning i børneværelserne; det er jo det, hr. Thomas Jensen og hr. Thomas Jensens parti plæderer for.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der kom en enkelt spørger mere, hr. Per Husted.

Kl. 17:50

Per Husted (S):

Tak. I fortsættelse af den tidligere spørger vil jeg spørge: Stiller EU krav om, at besparelserne skal ske allerede næste år? Det burde man kunne svare meget klart og tydeligt på.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:50

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Igen kan jeg bare sige, at det skuffer mig helt usigelig meget, at det største oppositionsparti, der påberåber sig at være økonomisk ansvarligt – og det ville klæde hr. Per Husted at høre efter – på den her måde for det første siger, at man bare kan ringe til EU, og så kan man jo nok snakke med dem om det, og for det andet siger, og det er sådan set endnu værre, at man ikke vil betale regningen. Det her er ikke kun et spørgsmål om EU; det her er et spørgsmål om, om vi også skal have råd til velfærden i fremtiden.

Men det, man kan konkludere efter i dag, er åbenbart, at Socialdemokraterne er fuldstændig ligeglade med, om der er penge til velfærden i fremtiden, og bare man lige arbejder 12 minutter mere og ringer til LO og EU, skulle det hele nok være fikset. Ærlig talt: Kan man ikke godt selv høre, at det overhovedet ikke hænger sammen?

Kl. 17:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Husted.

Kl. 17:51

Per Husted (S):

Tak for ministerens belæring. Vi fik ikke svar på det her spørgsmål: Er det et krav, at vi skal foretage de besparelser i 2011? Det er et ret klart spørgsmål, og vi er som sagt meget glade for at få økonomiske belæring, men kan man ikke forlange bare at få et kort, præcist svar på det her spørgsmål?

Kl. 17:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:51

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne over for hr. Per Husted gentage, at det er utrolig sørgeligt, at man på den her måde lader fuldstændig hånt om den regning, der ligger, for at vi har manøvreret Danmark igennem den internationale finanskriser så lempeligt, som vi har. Jeg synes, at det er meget, meget pinagtigt at opleve Socialdemokraterne i dag på den her måde

fuldstændig sjofle dansk økonomi og udelukkende ville hænge sin hat op på EU, og så skulle det være den eneste begrundelse for at rette op på dansk økonomi. Altså, ærlig talt, vil jeg sige til hr. Per Husted: Det her er et spørgsmål om, at der også skal være penge til velfærden i fremtiden.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så kom der et par korte bemærkninger mere, og der er en fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:52

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan godt høre, at ministeren ikke ønsker at svare på det spørgsmål, men nu spørger vi en gang til: Stiller EU krav i forhold til 2011? Det er vel ikke så svært at besvare det med et ja eller nej.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:53

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg må ærligt indrømme, at jeg synes, det interessante spørgsmål i dag er, hvad Socialdemokraterne vil. Hvordan vil Socialdemokraterne rette op på dansk økonomi? De vil ringe til EU, så vil de ringe til LO, og så regner de med, at 12 fugle på taget – altså de 12 minutter om dagen – bliver til en ekstra time om ugen, og så skulle økonomien være genoprettet. Det er jo det, der er sagen.

Det, der er hele kernen i sagen i dag, er, at Socialdemokratiet står fuldstændig afklædt i forhold til at ville være økonomisk ansvarlig, på trods af at Socialdemokraterne, som det største oppositionsparti, normalt påberåber sig at være et økonomisk ansvarligt parti. Det kan man bare se at der er kastet fuldstændig vrang på.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:53

Benny Engelbrecht (S):

Det ville have klædt ministeren bare ganske enkelt at have erkendt, at sandheden, som den også er blevet forelagt for Europaudvalget i dag, er, at EU ikke stiller nogen krav i forhold til 2011. Kunne ministeren ikke bare i det mindste sige, at ministeren ikke ved det?

Kl. 17:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:54

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes faktisk, at vi nu bare slutter ringen, for nu kan vi igen og igen og igen høre, at Socialdemokraterne er vendt tilbage til den kurs, som man havde for år tilbage, hvor økonomi var sådan noget, som man bare lod hånt om. Det var sådan noget, man så stort på. Og så har vi jo en eller anden fornemmelse af, at Socialdemokraterne stadig væk tror, at penge er noget, som man bare selv trykker. Det er bare noget, man kan bruge, og så kan man på et eller andet tidspunkt skrive en stor skatteregning ud til befolkningen. Sådan er verden altså ikke, må jeg sige til hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Flemming Bonne har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 17:54

Flemming Bonne (SF):

For at ministeren nu ikke skal tro, at det kun er Socialdemokraterne, der interesserer sig for 2011, kan jeg sige, at vi altså også gør det i SF. Vi synes, det er ret interessant. For det er jo regeringen, der har sat den her konvergensdagsorden – det var lige pludselig det store dyr i åbenbaringen – og derfor er det meget relevant at få svar på: Stiller EU krav om, at der skal være balance i 2011?

Kl. 17:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:55

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg kan kun gentage, at jeg synes, det er sørgeligt, og nu melder SF sig også på banen for økonomisk uansvarlige partier. Det er dog helt utroligt at skulle stå og høre på, at det eneste saliggørende er, om EU stiller krav eller ej, men at det, der jo er det virkelige spørgsmål, nemlig om vi har en holdbar økonomi i Danmark, slet ikke tæller. Nej, for der mener man i S og SF, at man jo bare kan udskrive en skatteregning til borgerne, og så er det så nemt, og så kan man i øvrigt bare ringe til EU og LO, og så er alting godt igen.

Altså, sådan er virkelighedens verden bare ikke, vil jeg sige til hr. Flemming Bonne. Der er en regning, der skal betales, og den skal betales, fordi den borgerlige regering har ført Danmark så lempeligt igennem krisen, som vi har, målt på menneskelige omkostninger. Alle de tiltag, der er blevet taget, med fremrykning af investeringer, med skattelettelser, med SP-udbetaling og alle de andre tiltag, har betydet, at et sted mellem 75.000 og 80.000 mennesker er sluppet for at komme hjem med en fyreseddel i hånden, og så skal man selvfølgelig også tillægge den lave rente, som vi har været begunstiget af. Det er sagen.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Flemming Bonne.

Kl. 17:56

Flemming Bonne (SF):

Jeg kan nu stadig væk ikke forstå, at ministeren har så vanskeligt ved at svare direkte på det meget direkte spørgsmål, der er stillet. Det er, som jeg sagde i mit første indlæg her, regeringen selv, der har sat den dagsorden og gjort konvergenskravet til det store dyr i den her åbenbaring. Vi går en anden vej med »En Fair Løsning«, hvor vi siger, at vi garanterer fuld balance i 2013, og så gør vi det med en dynamisk dagsorden, som skaber beskæftigelse, og som skaber øget vækst. Det er bare to forskellige veje, vi kan gå i dansk politik.

Synes ministeren så ikke, at det er en dyr løsning for borgerne, at man absolut vil gå ud i den her nedskæringspolitik?

Kl. 17:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:57

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Ja, jeg skal love for, at Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti går en anden vej; det har hr. Flemming Bonne fuldstændig ret i. For det, man gør, er, at man venter 3 år med at åbne den rudekuvert, der er kommet ind ad døren, for at se, hvad der står i den, og så håber man i øvrigt, at naboen er begyndt at arbejde 12 minutter længe hver eneste dag, fordi det så kan være ham, der betaler regningen.

Det er jo det, der er sagen i Socialdemokraternes og Socialistisk Folkepartis politik. Så jeg er fuldstændig enig med hr. Flemming Bonne i, at man der har valgt en fuldstændig anden vej. Men det, som bare er sagen, er, at det er en ekstremt farefuld vej, og frem for alt er det økonomisk en totalt uansvarlig vej. Men så kender vi bare oppositionen igen, der er jo i virkeligheden ikke rigtig noget nyt i det.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Morten Bødskov har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 17:58

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Altså, det er jo helt åbenlyst, at beskæftigelsesministeren har en meget, meget dårlig sag her, for det må jo ikke være behageligt som beskæftigelsesminister at skulle gå ud og trække tæppet væk under dagpengemodtagerne.

Så jeg vil bare prøve at høre, hvordan det er som beskæftigelsesminister at skulle se arbejdsløse i øjnene nu og faktisk sige til dem: Ved I hvad, nu er det jer, der skal betale regningen for den skatteletelse, jeg har givet direktøren i Danske Bank.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kunne da bare godt tænke mig at vide, hvordan hr. Morten Bødskov stillede sig i 1998, da man ændrede på dagpengereformen. For jeg går da ud fra, at hr. Morten Bødskov er fuldstændig enig med hr. Harald Børsting fra LO, der siger om den ændring, at den var utrolig upopulær, at det var en utrolig upopulær beslutning, men at han tror, det var den rigtige, og at det også har vist sig, at ledige siden kommer hurtigere tilbage i arbejde.

Det er jo, fordi dagpengeændringer som de her virker. De virker, ved at folk bliver mere aktive, ved at folk kommer hurtigere tilbage på arbejdsmarkedet igen. Og så skal man jo netop se det i sammenhæng med bl.a. den langtidsledighedspakke, som vi jo bredt her i Folketinget, bl.a. med Det Radikale Venstre, har indgået en aftale om.

Jeg er jo godt klar over, at Socialdemokraterne af sådan en eller anden valgkampsagtig begrundelse har valgt ikke at ville være med i det her. Men kunne hr. Morten Bødskov prøve at pege på bare et eneste initiativ i den langtidsledighedspakke, som hr. Morten Bødskov og Socialdemokraterne er uenige i. Det er en satsning på 0,5 mia. kr. Det er 0,5 mia. kr. i gave til de langtidsledige, og det er selvfølgelig ekstremt vigtigt, fordi vi skal hjælpe dem, der er svagest, tilbage på arbejde igen, og dem, der har sværest ved at komme tilbage på arbejde igen, er de langtidsledige.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er flot, at man har så meget taleenergi her sidst på dagen, men man har stadig væk kun 1 minut.

Det er hr. Morten Bødskov nu.

Kl. 18:00

Morten Bødskov (S):

Jeg tror sådan set, at det står meget klart for folk, som sidder og ser på den her debat, at jo mere beskæftigelsesministeren hidser sig op, jo mere klart er det, at man har en ekstremt dårlig sag.

Jeg spurgte ikke om langtidsledige og alt muligt. Jeg spurgte bare helt enkelt, hvordan det er som beskæftigelsesminister nu at skulle

ud at møde arbejdsløse på jobcentre, i aktiveringstilbud og andre steder og sige til dem: Nu har vi lavet reglerne for jeres tryghed i dagpengesystemet om, og årsagen til, at vi har lavet dem om, er, at jeg med mit politiske flertal på Christiansborg – regeringen og Dansk Folkeparti – har givet Danske Banks direktør næsten 0,5 mio. kr. i skatteletelse i år.

Altså, hvordan er det som beskæftigelsesminister, når man har ansvaret for dagpengesystemet, at skulle sige sådan noget til de mennesker, som hænger i kanten af dagpengesystemet nu, og som tilhører nogle af de mest udsatte grupper i vores samfund? Hvordan er det at sige til dem: Årsagen til, at vi trækker tæppet væk under jer, er, at vi har givet Danske Banks direktør næsten 0,5 mio. kr. i skatteletelse bare i år? Det må vi da kunne få et svar på. Det må man da som beskæftigelsesminister have gjort sig nogle overvejelser om.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg står simpelt hen med den mistanke, at hr. Morten Bødskov har misset det her lovforslag, måske simpelt hen bare ikke rigtig har fået det læst godt nok igennem, måske simpelt hen heller ikke rigtig kender historikken og måske overhovedet ikke rigtig har kendskab til dagpengesystemet. For sagen er jo den, at når den her ændring træder i kraft til juli, er der 2 år. Det vil sige, at man har 2 år, ligegyldigt hvor man er henne, altså selvfølgelig ikke hvis man allerede er 3½ år henne i dagpengeperioden. Men ellers har man 2 år op til de maks. 4 år til at finde sig et job igen. Det er jo den ene side af sagen; så man trækker jo ikke bare sådan lige tæppet væk under nogen.

Den anden side af sagen er, at hvis vi kigger på profilen med hensyn til dagpengelængden, altså med hensyn til hvor længe man er i dagpengesystemet, er det jo sådan, at i det øjebliksbillede, som jeg tog sidst, og det var i marts måned, havde 94 pct. af dem, der er i dagpengesystemet, været der i under 2 år og kun 6 pct. i over 2 år. Og det er jo lige nøjagtig den gruppe, der tilhører de 6 pct., som bl.a. langtidsledighedspakken går ind og hjælper. Den hjælper i øvrigt allerede efter 1 år, så det vil sige, at der kommer en massiv støtte til de her mennesker.

Kl. 18:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:02

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes, at det her minder lidt om dengang, ministeren var politisk ordfører og igen og igen fortalte os alle sammen, at Anders Fogh Rasmussen ikke var på vej ud af landet. Jeg tror, at komiske Inger var betegnelsen på det tidspunkt.

Jeg prøver igen: Er det EU, der på grund af konvergenskravene har krævet, at der skal skæres ned i 2011? Det er jo et simpelt spørgsmål. Det er et spørgsmål, som man kan svare ja eller nej til. Det vil jeg foretrække at ministeren gør, altså svarer ja eller nej til, om det er på grund af EU-krav, at der skal skæres ned i 2011. Ja eller nej?

Kl. 18:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:03

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

For det første vil jeg da gerne takke for rosen, for jeg tror, at netop fru Johanne Schmidt-Nielsen ved, at det kræver en vis politisk tæft og måske også en rimelig dagsform at være politisk ordfører. Det tror jeg netop fru Johanne Schmidt-Nielsen kender alt til, for hun gør det jo ganske godt selv.

For det andet er det her jo ikke bare et spørgsmål om EU. Det her er et spørgsmål om, om vi vil gøre det her for os selv. Det her er et spørgsmål om, om vi vil være med til at sikre, at der også skal være velfærd i fremtiden. Hvis vi vil være med til at sikre det, er der en regning, der skal betales. Det er den regning, som vi betaler nu.

Så synes jeg ærlig talt, at det ville klæde fru Johanne Schmidt-Nielsen at komme med et svar på, hvad svaret så skulle være til alle de mennesker, som slap for at komme hjem med en fyreseddel, altså de mellem 75.000 og 80.000 mennesker, som den borgerlige regering sammen med Dansk Folkeparti jo har sørget for ikke kommer hjem med en fyreseddel – tillagt den lave rente – fordi vi har taget så mange initiativer. Hvad var svaret til dem, hvis vi ikke havde gjort det? For det er jo derfor, regningen ligger der nu.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:04

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Først og fremmest vil jeg sige, at jeg aldrig som politisk ordfører har været stillet i en situation, hvor jeg igen og igen stod og sagde noget, som jeg godt vidste var forkert. Det kan være, at man i Venstre mener, at det er en del af jobbeskrivelsen som politisk ordfører, men sådan har vi det ikke i Enhedslisten.

Så vil jeg stille mit spørgsmål igen, for endnu en gang kom der ikke noget svar. Er det EU, der kræver, at der skal skæres ned i 2011, eller er det bare en politisk beslutning, man har truffet i regeringen i samarbejde med Dansk Folkeparti? Det er et relevant spørgsmål at få svar på, fordi man jo bliver ved med at bruge EU som undskyldning. Så derfor stiller jeg endnu en gang det spørgsmål, som Socialdemokraterne har stillet igen og igen i dag, og som vi ikke på noget tidspunkt har fået svar på. Er der et krav fra EU om, at Danmark skal skære ned i 2011, ja eller nej?

Kl. 18:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:05

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan godt forstå, at fru Johanne Schmidt-Nielsen aldrig nogen sinde er blevet sat i den situation, at hun skulle forsvare en person fra Enhedslisten, som skulle sendes ud til en international toppost, for det kræver jo i hvert fald også, at man har personen til det, og det var jo det, der var sagen med hr. Anders Fogh Rasmussen, altså at der var en særdeles velkvalificeret kandidat, som så fik posten som NATO-generalsekretær. Og derfor tror jeg, at fru Johanne Schmidt-Nielsen kender alt til den sag.

Med hensyn til EU ved jeg godt, at fru Johanne Schmidt-Nielsen ikke er særlig EU-begejstret, det er jo ikke nogen hemmelighed, men jeg håber, at fru Johanne Schmidt-Nielsen er begejstret for at få en regning betalt, så man ikke efterlader den i børneværelset, og så der også er råd til velfærd i fremtiden. Det håber jeg da, ellers hører alting jo op.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Klaus Hækkerup for den næste korte bemærkning.

Kl. 18:06

Klaus Hækkerup (S):

Tak for det. Det, der provokerede mig, da jeg sad dernede og lyttede til debatten, var ministerens tale om den uansvarlige økonomiske politik, som Socialdemokratiet og SF stod for. Lad os prøve at se på de sidste 30 års økonomiske politik i Danmark. Hr. Poul Schlüter blev statsminister i 1982, han gik af knap 10 år efter, og på intet tidspunkt fremlagde den daværende borgerlige regering en finanslov med overskud. Da den socialdemokratiske ledede regering kom til, var underskuddet, det, vi arvede fra den borgerlige regering, på 44 mia. kr. – 44 mia. kr. Gennem et enormt sejt træk fik vi det vendt til et overskud på 26 mia. kr. Så tog den borgerlige regering over, og hvad er vi præsenteret for nu? Vi er endt med en finanslov med et underskud – et underskud – på 99 mia. kr. Den finanslov, vi vedtog i december måned, sagde 77 mia. kr., og i løbet af et halvt år er det lykkedes den her regering, der påstår, at den er økonomisk ansvarlig, at banke underskuddet endnu længere ned, eller endnu længere op, om man vil, nemlig til 99 mia. kr. Er det ansvarlig økonomisk politik?

Kl. 18:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 18:07

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Inden det løber fuldstændig af med hr. Klaus Hækkerup, tror jeg lige, vi skal kigge på: Hvordan var situationen, da det gik rigtig godt, inden den økonomiske finanskrisen rullede ud over hele verden? Ja, der var det jo sådan, at der kunne Socialdemokraterne simpelt hen ikke se 1 kr., før der var brugt 2. Man mente, at de goder, som de danske familier havde fået, i hvert fald også skulle være i daginstitutionerne og på skolerne; der skulle hænges fladskærme op, og jeg ved snart ikke hvad. Havde vi ikke holdt igen dengang, havde vi slet ikke haft muligheden for at tage alle de initiativer, som vi har taget under den internationale finanskrisen. Så havde vi stået i en helt, helt anden situation. Men netop fordi vi sparede op i de gode tider, har det altså betydet, når man så lægger den lave rente til, at et sted mellem 75.000 og 80.000 danskere er sluppet for at komme hjem med en fyreseddel i hånden.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 18:08

Klaus Hækkerup (S):

Tak for det. Jamen så lad os da se på, hvad den her regering og hvad regeringsmedlemmer og partimedlemmer har foreslået inden for den sidste tid. Vi havde for nylig et forslag fra Venstres finanspolitiske ordfører om, at man skulle udbetale hele LD. Vi havde et forslag fra hr. Søren Pind om, at hver eneste dansker skulle have 20.000 kr. til kulturelt forbrug – nye milliardbeløb, der var fosset ud af statskassen. Det var ikke Socialdemokratiet, der foreslog det, det var aldrig os, der kom med de der vilde, uhæmmede og fuldkomne ukontrollerede udtalelser.

Men hvad har skabt underskuddet? Det har de ufinansierede skattelettelser, som den her regering har gennemført i 2003 og 2007, på tilsammen 20 mia. kr. Hvis ikke den her regering havde været så dybt, dybt uansvarlig, havde vi jo næsten haft de 24 mia. kr., vi skal bruge i dag. Så havde vi haft de 20 mia. kr. mange, mange gange

hvert eneste år. Se, det er den egentlige årsag til, at vi har en krise i dag; det er ikke noget, der er kommet til os udefra. Det var vi jo i øvrigt advaret stærkt imod både af IMF og EU. Det er den her regering, der selv har skabt krisen og nu hælder ansvaret for den, besparelserne, der følger af den, ud over dem, der står lavest i vores samfund. Jeg vil sige til ministeren: Jeg synes virkelig, det er for dårligt.

Kl. 18:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 18:09

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Altså, problemet er jo, at havde Socialdemokraterne haft magt, som de havde agt, da det gik rigtig godt, da vi var i et opsving, havde man jo brugt alle pengene; så havde man soldet pengene op, og så havde vi ikke haft mulighed for at tage alle de initiativer, som vi har taget nu for netop at prøve at manøvrere Danmark så nænsomt igennem den økonomiske finanskrisen som overhovedet muligt. Men jeg vedgår gerne, at der er ét kapløb, hvor Venstre og den borgerlige regering og Dansk Folkeparti aldrig nogen sinde vinder over Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, og det er i spørgsmålet om at bruge penge og fremsætte forslag, der er udgiftskrævende.

Kl. 18:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed sluttede spørgerunden, og ministerens time heroppe er slut. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning. (Ændring af perioden for individuelle nedsættelser af bloktilskuddet og justering af undtagelsesbestemmelserne for kommuner, der tidligere har nedsat skatten).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 26.05.2010).

Kl. 18:10

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der skal have ordet, er fru Sophie Løhde som ordfører for Venstre.

Kl. 18:11

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Lovforslaget her er også et element i udmøntningen af aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om genopretningen af dansk økonomi og har til formål at understøtte aftalesystemet mellem staten og kommunerne ved at styrke kommunernes incitament til at overholde de indgåede aftaler om den kommunale skatteudskrivning.

Lovforslaget indebærer for det første, at perioden med individuelle modregninger i bloktilskuddet som følge af kommunale skatteforhøjelser forlænges fra 2 til 4 år. Der vil således som hidtil være

mulighed for, at nogle kommuner kan sætte skatten op, hvis andre sætter den tilsvarende ned. Justeringen indebærer alene, at hvis den samlede kommunale skatteudskrivning stiger for kommunerne under et i perioden, vil de individuelle nedsættelser for de kommuner, der har hævet skatten, udgøre 75 pct. det første år, 50 pct. det andet og tredje år og 25 pct. det fjerde år. Med lovforslaget kan der således alene ske nedsættelser af statstilskuddet, såfremt den samlede kommunale skatteudskrivning forhøjes eller skatten forøges ud over en allerede fastsat skatteramme.

For det andet indebærer lovforslaget en styrkelse af kommunernes incitament til at nedsætte skatten ved at opdatere den gældende frit lejde-ordning, som konkret betyder, at hvis en kommune sætter skatten ned, vil den efterfølgende kunne forhøje skatten tilsvarende igen uden at risikere en individuel modregning i bloktilskuddet. Udgangspunktet for opgørelsen af frit lejde nulstilles derved med lovforslaget, således at alle skattenedsættelser i forhold til det nuværende niveau også giver ret til tilsvarende forhøjelser igen senere.

At en regering tilstræber, at indgåede aftaler med kommunerne overholdes, herunder at kommuneskatterne samlet set holdes i ro, er som sådan ikke noget nyt, hverken i forhold til den nuværende regering eller for den sags skyld i forhold til den tidligere SR-regering. Naturligvis kan hukommelsen siden hen være blevet kort, så lad mig da bare for illustrationens skyld nævne i parentes, at den tidligere socialdemokratiske-radikale regering eksempelvis indførte en lang række sanktioner over for landets kommuner i forbindelse med økonomiaftalen, bare i 1999, hvor SR-regeringen dengang introducerede sanktioner over for de kommuner, der hævdede skatten, og konkret formulerede en model, hvor man trak ekstrairtægterne fra de kommunale skattestigninger fra det samlede bloktilskud til landets kommuner.

Det er derfor helt fint, at en række oppositionspartier i dag står parate med kritik – og jeg er sikker på, at vi skal få en glimrende debat efterfølgende – og i dag har en helt anden holdning end den, man selv stod for, da man havde ansvaret for den samlede økonomi. Til gengæld klinger kritikken bare en anelse hult, når de selv samme partier har stået i spidsen for at indføre en række sanktioner over for de kommuner, der dengang hævdede skatten.

I Venstre finder vi det fornuftigt, at justeringen af den gældende lovgivning samlet set vil bidrage til at understøtte, at eventuelle kommunale skatteforhøjelser alene foretages ud fra langsigtede betragtninger, herunder at man samlet set styrker kommunernes incitament til at overholde de indgåede aftaler om den kommunale skatteudskrivning. Det er i sig selv et helt afgørende fundament for aftalesystemets holdbarhed, at de aftaler, der indgås med kommunerne, rent faktisk bliver overholdt.

Jeg skal på den baggrund meddele, at vi i Venstre støtter, at vi med lovforslaget her giver kommunerne styrkede incitament til at prioritere stabile skatter under et.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en række korte bemærkninger, og den første er fra fru Line Barfod.

Kl. 18:14

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at det afgørende for Venstre og fru Sophie Løhde er, at når der står på et stykke papir, hvor mange penge der må bruges, må der under ingen omstændigheder bruges mere end det, der står, når det handler om kommuner. Det er en helt anden situation, når det handler om ministerier eller forsvar eller politiet eller flere andre ting, som staten har ansvaret for, for så kan man sagtens overskride tallet. Men når det er kommunerne, må det tal, der står på det stykke papir, ikke overskrides.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Sophie Løhde, om hun så mener, at man skal fjerne alle de krav, der i lovgivningen er stillet til kommunerne: om kommunerne ikke længere skal overholde minimumstallet for børn i skolerne, om de ikke længere skal sørge for ordentlig hjemmehjælp til de ældre, om de ikke længere skal sikre, at handicappede, der har brug for døgnhjælp, får den hjælp, og alle de andre ting, der i dag er lovkrav til.

Mener fru Sophie Løhde, at vi skal opgive alt det, fordi det vigtige er, at kommunerne overholder det diktat, der er kommet fra regeringen om, hvor mange penge der må bruges?

Kl. 18:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 18:15

Sophie Løhde (V):

Aftalesystemet bygger på, at der kan indgås kollektive aftaler, og at kommunerne derved i fællesskab tilstræber at sørge for, at aftalerne rent faktisk også overholdes. Det er ikke noget nyt princip eller element, som er blevet indført under den her regering.

Jeg erindrer, at der også var en tidligere socialdemokratisk regering støttet af Enhedslisten, som havde overordentlig svært ved at få kommunerne til at makke ret i forhold til de økonomiske rammer, som den tidligere regering udstak, og som dengang indførte en række forskellige mekanismer for at forsøge at samordne, at kommunerne overholdt de aftaler, som de indgik. Så det er der som sådan intet nyt i.

Kl. 18:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Line Barfod.

Kl. 18:16

Line Barfod (EL):

Nu har vi jo i flere år fået oplyst også fra den tidligere finansminister, at der reelt er tale om et diktat fra regeringen, når det kommer til den økonomiske ramme for kommunerne, som ikke sikrer, at man kan overholde al lovgivning på området. Derfor prøver jeg igen at spørge fru Sophie Løhde:

Mener fru Sophie Løhde, at når kommunen står med en sag, f.eks. om et barn, der har været udsat for seksuelle overgreb, og den kan se, at den vil overskride budgetterne, skal den lade være med at gribe ind, eller at kommunen, hvis den står med en sag om en handicappet, der har brug for hjælp 24 timer i døgnet, skal sige: Nej desværre, vi er ved at overskride budgettet, så derfor kan du kun få 37 timer om ugen og ikke døgnhjælp?

Eller mener man, at hvis kommunen står med nogle børn i skolen, som den kan se virkelig har behov for at få minimumstallet – som den jo også skal give dem efter lovgivningen – må den sige: Nej desværre, vi skal overholde det, regeringen har krævet økonomisk, så vi kan ikke leve op til lovgivningen?

Kl. 18:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:17

Sophie Løhde (V):

Jeg skal ikke kunne sige, om Enhedslistens ordfører mistror en række medarbejdere i kommunerne for, at de ikke vil overholde gældende lovgivning og heller ikke agter at sørge for at sætte ind med de tilbud, som vil være nødvendige i nogle givne situationer, eksempelvis dem, som fru Line Barfod her skitserede. Det kan jeg ikke fore-

stille mig, hverken før det her lovforslag eller efter det her lovforslag.

Den enkelte kommune har et ansvar for at prioritere sit budget inden for de rammer, som blev aftalt mellem Kommunernes Landsforening og regeringen. Sådan har det alle dage været. Det er ikke noget nyt princip, som den her regering har indført, og derfor har enhver kommune jo også et ansvar for at sørge for at følge op på, at de budgetter, man tilrettelægger lokalt, rent faktisk overholdes i praksis.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:18

Rasmus Prehn (S):

Det, der til gengæld er nyt her, er jo, at vi for første gang ser, at der rent faktisk er medarbejdere i det offentlige, der ifølge en undersøgelse fra Socialrådgiverforeningen giver udtryk for, at de er en situation, hvor de må gå på kompromis. De føler sig tvunget til at gå på kompromis med det fagligt set ansvarlige for at tænke på økonomien. Det er jo sådan, at Kommunernes Landsforenings tidligere formand, borgmester Erik Fabrin, har været ude at foreslå otte såkaldte gyldne regler, hvor man vil gøre hele håndteringen af det specificerede socialområde til et styrbart område. Det har altid været et ikke styrbart område, hvor man måtte kigge på, hvad der var fagligt nødvendigt. Nu skal så være et styrbart område, hvor økonomer skal ind og kigge sagsbehandlere over skulderen for at sikre, at der ikke er noget, der bliver for dyrt.

Er det ikke uhyggeligt, hvis vi kommer i den situation, som fru Line Barfod var inde på, at der er udsatte børn, som egentlig trænger til at få en hjælpende hånd, som trænger til at blive anbragt eller noget andet, men hvor man må sige nej, fordi de her sanktioner sådan set tvinger kommunerne til at spare på pengene, at tænke på pengene før på barnets tarv?

Kl. 18:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:19

Sophie Løhde (V):

Det, der sådan set bekymrer mig allerlæmest, er, at den socialdemokratiske kommunalordfører på den måde, han her lægger op til spørgsmålet, rent faktisk fuldstændig klart tilkendegiver, at når vi snakker om det specialiserede socialområde, skal kommunerne bare sørge for at lukke øjnene og overhovedet ikke tænke på økonomi. Enhver kommune – og hr. Rasmus Prehn må jo i øvrigt kende det, for han har jo selv siddet i en kommunalbestyrelse – har naturligvis et ansvar for at tænke på den samlede økonomi, uanset hvilket fagområde man kigger på. Derfor sidder man jo også som et ansvarligt kommunalbestyrelsesmedlem og tilrettelægger servicen på de områder inden for de økonomiske rammer, som man har til rådighed, og prioriterer midlerne derhen, hvor der er det største behov.

Så har der i øvrigt været en helt eksplosiv vækst i udgiften på netop det specialiserede område igennem en lang årrække. Så hvis der gives udtryk for, at der bliver sparet i øjeblikket på det specialiserede område, stemmer det meget, meget dårligt overens med de tal, som kommunerne for nylig netop selv har meldt ind.

Kl. 18:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:20

Rasmus Prehn (S):

Ja, fru Sophie Løhde ved jo udmærket godt, at enhver kommunalpolitiker med respekt for sig selv naturligvis altid tænker på økonomien, for at enderne skal kunne nå sammen, og så skatteborgerenes penge bliver brugt mest fornuftigt. Men her er spørgsmålet bare: Skal man altid tænke økonomi før barnets tarv? Er der ikke situationer, hvor man må sige, at det er barnets tarv, der kommer først, og at vi simpelt hen ikke kan sidde og spare på et område, hvis vi ved, vi svigter et barn, og at udgiften til det her barn i øvrigt vil blive større på lang sigt, fordi vi ikke gør det rigtige til at starte med? Er det ikke barnets tarv, der i mange tilfælde kommer først?

Kl. 18:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:21

Sophie Løhde (V):

Barnets tarv kommer altid først, og det svar tror jeg sådan set hr. Rasmus Prehn vil få, uanset hvilken kommunalpolitiker han møder ude i landets 98 kommuner. Jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen kommunalpolitiker, som siger: Nej, barnets tarv kommer ikke først. Selvfølgelig gør den det. Så jeg ved ikke, hvad det er for nogle tanker, hr. Rasmus Prehn går rundt med.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det hr. Carsten Hansen, der har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 18:21

Carsten Hansen (S):

Nu har vi jo hørt så meget om, at regeringen i sin mildhed har sagt, at der nu ikke skal spares 4 mia. kr. ude i kommunerne. Det må jo gøre alle mulige rare mennesker glade. Men man har glemt at fortælle, at nulvækst ude i kommunerne jo faktisk betyder en besparelse på 6 mia. kr. om året, og det er jo især – og Finansministeriet har selv erkendt det i adskillige rapporter – fordi der minimum skal 1 pct. vækst til for at tage højde for udgifterne i forbindelse med den demografiske udvikling, altså det, at der bliver flere og flere ældre ude i kommunerne, der har behov for en større og større serviceydelse, og dermed også flere ansatte.

Så vil jeg spørge fru Sophie Løhde: Hvor er det, der skal spares? Er det hos de ældre, eller er det hos de børn, der har brug for specialiseret hjælp, eller er det i folkeskolerne, der skal spares? Det ville egentlig være rart, hvis Venstre også ville sige, hvor der skal spares. Et er, at man siger, at der nu skal spares 6 mia. kr. på grund af nulvæksten, men lad os høre, hvad Venstre mener.

Kl. 18:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:22

Sophie Løhde (V):

Først og fremmest er jeg da en lille smule forundret over, at gruppeformanden for Socialdemokraterne ikke er bedre opdateret om den aftale, der er blevet indgået. Nu er kommunernes økonomi jo sådan set ikke blevet forhandlet færdig med Kommunernes Landsforening, for de forhandlinger er slet ikke startet endnu. Men det, der er udgangspunktet for aftalen om genopretningen af dansk økonomi, er jo uændrede udgifter i kommunerne i 2011, og det indebærer, at kommunerne kan videreføre det udgiftsniveau, de har haft i 2010, korri-geret for den generelle pris- og lønudvikling.

Det er vel at mærke et niveau, hvor de offentlige udgifter til forbrug aldrig nogen sinde har været højere. Så de skal dermed videreføre aktiviteten på et historisk højt niveau. Det er det, der er faktisk.

Kl. 18:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 18:23

Carsten Hansen (S):

Det er bare forunderligt, at Venstre ikke vil være ved, at nulvækst betyder besparelser. Finansministeren og Finansministeriet har lagt frem, at det betyder 10 mia. kr. ekstra i kassen om året. De 6 mia. kr. skal altså hentes ude i kommunerne.

Så er det, jeg spørger mig selv: Hvorfor ikke stå ved det, som Finansministeriet har skrevet? Der er jo ikke uændret vækst ved nulvæksten, for man tager ikke højde for den demografiske udvikling – at der bliver flere og flere ældre – og at der er behov for flere ansatte i kommunerne.

Der er nogle, der siger, at det vil betyde 10.000 færre ansatte i den offentlige sektor, og så spørger jeg mig selv: Hvor er det, Venstre vil spare? Er det på børnene, er det på de ældre, eller er det på folkeskolerne? Det må vi da kunne få et svar på, for det er jo ikke sidste gang, fru Sophie Løhde og indenrigsministeren kommer til at svare på de her spørgsmål.

Kl. 18:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:24

Sophie Løhde (V):

Nej, og jeg kan selvfølgelig også godt se, at det bliver op ad bakke, når vi hver gang her fra talerstolen skal stå og forklare den socialdemokratiske gruppeformand, at det, der er udgangspunktet, er et historisk højt niveau, som kommunerne skal fastholde udgifterne inden for. Der bliver korrigeret for løn- og prisudviklingen, og det betyder, at de penge, man har til rådighed i 2010-budgetterne, har man også til rådighed i 2011-budgetterne.

Så vil jeg gerne tage fat på det her spørgsmål om den demografiske udvikling. Kommunerne står samlet set ikke over for et demografisk udgiftspres. Antallet af ældre stiger, til gengæld falder antallet af børn – det er bare et eksempel – og derfor er det da naturligt, hvad kommunerne alle dage har skullet, at prioritere inden for det samlede område og sørge for at kanalisere midlerne derhen, hvor der er et udgiftspres, i det her tilfælde at sørge for at bruge flere penge på ældreområdet, fordi det er det, der bliver behov for i de kommende år.

Kl. 18:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Morten Bødskov.

Kl. 18:25

Morten Bødskov (S):

Nu skal man jo virkelig passe på med at anklage andre tilstedeværende for ikke at have læst den aftale, som er lavet med Dansk Folkeparti, så derfor, hvis ordføreren har aftalen hos sig, må hun da gerne lige slå op på side 6 i aftalen.

Jeg læser bare op:

»Parterne er enige om, at den samlede offentlige driftsøkonomi i 2011-2013 alene vil vokse med pris- og lønudviklingen.«

Så kommer det:

»Det bidrager med i alt 13,5 mia. kr. til genopretningen af den offentlige økonomi.«

Godt. Hvor skal de 13,5 mia. kr. findes henne? Jeg går ud fra, at det ikke er nogen, der falder ned fra himlen, og derfor må man vel kunne få et svar. Ordføreren kan jo ikke bare svare hr. Carsten Hansen og sige, at han ikke har læst aftalen. Det står jo i aftalen. Hvis man ser på, hvor meget det nogenlunde svarer til for kommunerne, at kommunerne skal sidde med nulvækst, når man nu har nulvækst i den samlede offentlige driftsøkonomi og det giver 13,5 mia. kr., kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren: Hvor meget svarer det til for kommunerne? Hvor mange af de her 13,5 mia. kr. skal kommunerne finde frem til 2013?

Kl. 18:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:26

Sophie Løhde (V):

Det er jo i hvert fald rigtig rart, at den socialdemokratiske finansordfører har ulejliget sig med at læse aftaleteksten. Og hvordan er det så, det kan lade sig gøre at få 13,5 mia. kr. ud af et uændret højt historisk niveau? Det kan selvfølgelig lade sig gøre, fordi man ikke indlægger den samme historisk høje vækst, som der har været i de foregående år, men siger til kommunerne, at nu skal de fastholde udgifterne på det niveau, der er i 2010, korrigeret for løn- og prisudvikling.

Kl. 18:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 18:26

Morten Bødskov (S):

Hvis de kommuner, hvor jeg er valgt, Rødovre og Herlev f.eks., har store problemer med mange børn i folkeskolen, som skal have specialundervisning, og man kan se, at der kommer flere og flere børn i folkeskoleklasserne de kommende år, og man kan se, hvor mange af dem der traditionelt har haft behov for specialundervisning, så er det jo det, som nogle af de her penge skulle være brugt til. Det er jo den fremskrivning, der er lagt ind i de kommunale budgetter, og det er jo også sådan, at man traditionelt, som hr. Carsten Hansen meget rigtigt har sagt, skal op på en vis stigning i de offentlige serviceudgifter, for at man kan holde et nogenlunde uændret serviceniveau. Det fastfryser regeringen nu, det er vi enige om. Med den fastfrysning finder man så 13,5 mia. kr.

Så kan man ikke bare sige det, som det er, i stedet for at stå og foregøgle danskerne alt muligt om, at de her penge kommer så let som ingenting, at de nærmest falder ned fra himlen, nemlig at her vil der i 2011, i 2012 og i 2013 som en konsekvens af, at man fastfryser og altså holder nulvækst i kommunerne, være tale om, at der er penge, som man troede man havde, som man ikke har, og at lighedstegnet til det er besparelser?

Kl. 18:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:28

Sophie Løhde (V):

Nu nævnte ordføreren fra Socialdemokraterne, at han kom fra Rødovre-Herlev-området – jeg vil ikke hænges op på, hvad det præcis var for en kommune – og bliver spurgt om, hvad de skal gøre, hvis de som en række andre kommuner oplever stigende pres i forhold til specialundervisningsområdet. Der synes jeg da bl.a., at de skal kigge på de gode erfaringer, der er fra en række kommuner med brug af undervisningsassistenter, hvor kommunerne sådan set har kunnet le-

vere et væsentlig bedre tilbud for en tredjedel af den pris, det koster at sende et barn i specialundervisning, og samtidig undgå – og det er nok det mest væsentlige – at flere børn får det nederlag, som det er for mange at blive hevet ud af folkeskolen og blive sat i et specialundervisningstilbud. Så jeg håber da, at flest mulige kommuner tilstræber og ser på, hvordan vi kan gøre alt for at give de unge mennesker en ekstra hånd til at kunne rummes inden for folkeskolen og dermed ikke give dem det nederlag.

Kl. 18:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Flemming Bonne har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 18:29

Flemming Bonne (SF):

Jo tak. Jeg vil gerne spørge, om Venstres ordfører mener, at skatte-sanktionen nu også er den rigtige medicin i den her nuværende stramme økonomiske situation for kommunerne. Ved budgetlægnin-gen for 2010 søgte 42 kommuner om at få lov til at hæve skatten. 17 kommuner fik lov, 25 kommuner fik afslag. Når man går ind og kigger på, hvem der fik lov, og hvem der fik afslag, fremgår det, at det virker meget, meget tilfældigt. Blandt dem, der fik lov til at sætte skatten op, fandt vi kommuner, der havde et højt serviceniveau, et højt skattniveau og god likviditet. Blandt dem, der fik afslag, havde vi kommuner, der var i den modsatte situation, nemlig en grundlæ-gende dårlig økonomisk situation. Der er så nogle af de kommuner, der er blevet økonomisk straffet af sanktionerne. Er det o.k.?

Kl. 18:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:30

Sophie Løhde (V):

Jeg forstår ikke helt, hvor ordføreren fra Socialistisk Folkeparti vil hen. Det lyder, som om ordføreren tror, man har siddet ovre i det da-værende Indenrigsministerium med rafflebægrene og så spurgt: Hvil-ke kommuner skal have lov til at sætte skatten op? Det udgangs-punkt deler jeg ikke ligefrem. Men det er klart, at der har været be-hov for at justere den her mekanisme, og det er jo sådan set det, vi følger op på her ved at give et yderligere incitament til, at kommu-nerne kun sætter skatterne op ud fra langsigtede overvejelser. Det synes vi er et vigtigt element og et vigtigt princip, for at kommuner-ne samlet set overholder skattestoppet.

Kl. 18:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Flemming Bonne.

Kl. 18:30

Flemming Bonne (SF):

Jamen det kan godt være, at ordføreren ikke har lyst til at tage en diskussion om den måde, man fordelte jaerne og nejerne i 2010-bud-gettet. Men ikke desto mindre er det, jeg står her og siger, jo noget, der kan tjekkes efter. Det virkede uhyre tilfældigt, hvem der fik lov, og hvem der ikke fik lov.

Så spørger jeg bare helt stilfærdigt en gang til: Hvis det forholder sig sådan, er det så den rette medicin at bruge over for nogle kom-muner, som virkelig har problemer, og som på en eller anden måde skal have løftet deres økonomi, at de kan få straffeforanstaltninger i stedet for at få deres økonomi forbedret?

Kl. 18:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

- Kl. 18:31
Sophie Løhde (V):
 Hr. Flemming Bonne burde jo i virkeligheden stille sig selv det spørgsmål. Nu har jeg jo gjort det, at jeg har læst et af de her seneste oplæg, som er blevet præsenteret af oppositionen, og der fremgår det jo bl.a., at kommuneskatterne skal holdes i ro. De må ikke stige, hvis man spørger Socialistisk Folkeparti. Så jeg forstår ikke helt den her konflikt, for tilsyneladende eksisterer den ikke i forhold til det, man selv mener i sine egne oplæg.
 Når det så er sagt, må jeg afvise, at der er blevet røftet i et ministerium om, hvilke kommuner der kunne få lov til at sætte skatten op, og hvilke kommuner der har fået lov til at sætte den ned. Jeg har intet belæg for at tro, at det er sådan, det foregår i et ministerium, og jeg tror heller ikke, at hr. Flemming Bonne selv tror på det.
- Kl. 18:32
Den fg. formand (Pernille Frahm):
 Den næste korte bemærkning er fra hr. Klaus Hækkerup.
- Kl. 18:32
Klaus Hækkerup (S):
 Tak for det. Baggrunden for det lovforslag, vi behandler nu, og for det næste lovforslag er jo, at kommunerne har overskredet deres serviceudgifter med 5 mia. kr. Regeringen siger: Fy fj, det kan vi ikke have, vi er nødt til at stramme op på både indtægts- og udgiftsstyringen i kommunerne.
 Hvis vi så vender os om og ser på staten, altså hvis vi nu tager den finanslov, som vi vedtog i december 2008, var driftsudgifterne 547 mia. kr., og hvis vi så tager det statsregnskab, vi lige har fået, for finansåret 2009, så var driftsudgifterne faktisk 564 mia. kr., altså en overskridelse på 17 mia. kr. mod, jeg er lige ved at sige sølle 5 mia. kr. i kommunerne – 17 mia. kr.!
 Så er mit spørgsmål: Hvilke stramninger og hvilke sanktioner agter regeringen at indføre over for de ministre, der fremover ikke overholder deres budgetter?
- Kl. 18:33
Den fg. formand (Pernille Frahm):
 Ordføreren.
- Kl. 18:33
Sophie Løhde (V):
 Jeg tror desværre ikke, jeg har ret, når jeg sådan ligefrem næsten fristes til naivt at tro, at hr. Klaus Hækkerup opfordrer til, at staten sådan set skal spare de overskridelser, som er sket inden for statens område. Det tror jeg ikke ligger i det spørgsmål.
 Men hvor er det, at staten går forrest? Ja, det gør man jo sådan set ved at finansiere de ekstra 10 mia. kr., som gives til kommunerne og regionerne næste år til at opprioritere sundhed, udsatte grupper og uddannelse. De 10 mia. kr. finder man inden for statens område. Hvem er det, der sikrer holdbarheden fremadrettet i forhold til dansk økonomi og dermed jo også tager hovedvægten af de initiativer, der skal anvendes finansiering for? Det er i den grad staten. Kommunerne bliver sådan set fuldstændig friholdt fra den manøvre.
- Kl. 18:34
Den fg. formand (Pernille Frahm):
 Hr. Klaus Hækkerup.
- Kl. 18:34
Klaus Hækkerup (S):
 Mit spørgsmål er sådan set meget stille og fredeligt. Altså, nu vil man stramme op over for kommunerne, for de umuligvis kan åbenbart ikke styre deres budgetter og får overskridelser for 5 mia. kr., og så kommer staten selv ud med en overskridelse på 17 mia. kr., men
- Kl. 18:31
 til spørgsmålet om, om staten, om regeringen så er en umulig, er svaret: Nej, slet ikke, det er kun kommunerne, der ikke kan styre deres budgetter. Sig mig engang, hvad er det for en forestillingsverden, den her regering lever i?
 Jeg nævnte før under det sidste indlæg, at bare i løbet af ½ år er det skredet med 22 mia. kr. for staten med hensyn til at styre sit eget budget. Og for at sige det ligeud vil jeg spørge: Er det egentlig ikke temmelig groft, at man så foretager indgreb over for kommunerne, når man selv er så utrolig ringe til at styre sine budgetter?
- Kl. 18:35
Den fg. formand (Pernille Frahm):
 Ordføreren.
- Kl. 18:35
Sophie Løhde (V):
 På statens område foretages der også løbende justerende budgetopfølgninger, som gør, at staten også tilpasser sin aktivitet til det udgiftsniveau, som er lagt inden for statens område.
- Kl. 18:35
Den fg. formand (Pernille Frahm):
 Den næste spørger er fru Maja Panduro.
- Kl. 18:35
Maja Panduro (S):
 I forlængelse af det synes jeg da, det ville være rimeligt, om ordføreren ville tage initiativ til nogle sanktioner imod f.eks. ministerier, som i den grad har overskredet deres budgetter, som vi nu hører her. Er det noget, man har på bedding? Eller er det kun kommunerne – som man jo ellers fra Danmarks liberale partis side plejer at holde store skåltaler om har selvstyre og selvbestemmelse og kommunal frihed – der skal mødes af enorme sanktioner og spændetrøjer for at styre deres økonomi?
- Kl. 18:36
Den fg. formand (Pernille Frahm):
 Ordføreren.
- Kl. 18:36
Sophie Løhde (V):
 Man er næsten nødt til at trække på smilebåndet. Ved det foregående lovforslag, som blev behandlet, var Socialdemokraternes svar, at vi skulle lukke øjnene for rudekuverterne og undlade at betale regningen for den massive kriseindsats, som har været gjort, for at vi har kunnet komme skånsomt igennem krisen. Dernæst kommer vi til behandlingen af det næste lovforslag, og så foreslår et af medlemmerne fra den socialdemokratiske folketingsgruppe, at nej, nej, på statens område skal vi nu spare eller indføre sanktioner.
 Altså, hvis fru Maja Panduro har nogle gode ideer til, hvor Socialdemokratiet gerne vil være med til at rette op på dansk økonomi, som de endnu ikke har fremlagt, synes jeg da, det ville være rart at få dem præsenteret her i Folketingssalen, siden fru Maja Panduro i den grad mener, der er potentiale for at gennemføre yderligere besparelser på statens område. Må jeg minde om, at staten i den aftale, der nu er lagt frem, påtager sig hovedansvaret for at anvise finansiering til de tiltag, som også er udgiftskrævende i de kommende år.
- Kl. 18:37
Den fg. formand (Pernille Frahm):
 Fru Maja Panduro.
- Kl. 18:37
Maja Panduro (S):
 Det var jo i hvert fald en ordentlig omgang udenomssnak. Jeg foreslog ikke, at man skulle indføre sanktioner over for ministerierne.

Jeg spurgte ordføreren, som nu vil indføre endnu strammere sanktioner over for kommunerne, end vi allerede har, om det ikke ville ligge i naturlig forlængelse af argumentationen for det, at man gjorde det samme på det statslige område, hvor vi i den grad kan se, at udgifterne også løber løbsk – endda også i finansministerens eget ministerium, som jo ellers har skabt sig temmelig voldsomt over, hvad der foregår ude i kommunerne. Jeg synes ikke, der er meget ligebehandling over det her.

Den eneste gode ting, jeg kan komme på, ved det her forslag, hvor man nu vil lægge kommunerne i en endnu strammere spændetrøje, er, at det da så i det mindste må være endegyldigt slut med, at vi skal høre på Venstrefolk, som står og lovpriser det kommunale selvstyre og fremstiller sig selv som forkæmpere for det. Det må i det mindste være slut nu.

Kl. 18:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:38

Sophie Løhde (V):

Hvis man tager Socialdemokraterne, kan man jo sige, at det burde have været slut med at lovprise kommunerne siden, skal vi sige engang tilbage i 1990'erne. Nu har jeg bare taget et udpluk med af den økonomiaftale, som den tidligere socialdemokratiske finansminister indgik med kommunerne i 1999, hvor der er et punkt og et afsnit, der har overskriften:

»Sanktioner over for kommuner, der hæver skatten. For kommuner, der hæver skatten, betales et beløb svarende til kommunens ...«.

Jeg kan godt fortsætte derudad. Men det klinger altså en anelse hult at skulle høre på, at man nu – vel vidende, at man selv går ind for, at kommuneskatterne samlet set holdes i ro – vil kritisere regeringen for, at vi indfører et incitament til, at kommuneskatterne så rent faktisk også i praksis holdes inden for den aftalte ramme.

Kl. 18:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 18:39

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg synes, det bliver mere og mere tydeligt, at regeringen har en rigtig dårlig sag i dag. Vi har tidligere hørt en række ordførere stå her og tale om, hvordan Socialdemokratiet har gjort i gamle dage, og nu har vi igen en ordfører, der står her på talerstolen og har mægtig travlt med at fortælle om, hvad tidligere regeringer har gjort, i stedet for at fortælle noget om, hvad det er, den her regering er i gang med at gøre. For selv om der bliver spurgt meget direkte fra forskellige, har ordføreren jo travlt med at snakke udenom og lade være med at svare på, hvad kommunerne reelt skal gøre, og hvem det er, der er tyveknægtene i det her.

Hvordan skal man overholde serviceloven, når der bliver sat rammer op, hvor det gøres umuligt, og hvor man skal vælge imellem, om man vil bruge flere penge end det, der er budgetteret, eller der er børn, der ikke skal hjælpes, hvis de f.eks. bor i et hjem, som er under mistanke for en eller anden form for overgreb? Den slags skal man ikke gøre noget ved, der skal man spare pengene, fordi man altså skal overholde serviceloven. Ordføreren har jo ligesom ikke svaret klart på, hvad man som kommune skal gøre i den situation.

For jeg går ud fra, at ordføreren er klar over, at der formentlig ikke er nogen kommuner her i Danmark, der står med en pengetank, som de bare kan bruge løs af.

Kl. 18:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:40

Sophie Løhde (V):

Først og fremmest vil der som hidtil være mulighed for, at kommunerne kan sætte skatten op, men det forudsætter som sagt, at andre sætter skatten tilsvarende ned, og det morsomme er jo, at Socialdemokraterne sådan set har erklæret, at de er fuldstændig enige med regeringen i det udgangspunkt. Derfor er det da en anelse paradoksalt, at vi nu skal høre kritik af, at kommuneskatterne samlet set skal overholdes og holdes i ro – de deler selv det udgangspunkt. Og jeg vil sige: Der er nok et eller andet, jeg fuldstændig har misforstået, eller også må det være, fordi Socialdemokraterne i virkeligheden ikke rigtig mener det, de selv har skrevet.

Kl. 18:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 18:41

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jo, det gør vi bestemt. Forskellen på os og regeringen er så bare, at når vi beder nogle kommuner om at løse opgaver, sørger vi også for, at der er midler til at gøre det med. Det kan man jo klare ad andre veje end at sætte kommuneskatten op. Den, der bestiller varen, må også betale for den. Men jeg synes, jeg vil gøre ordføreren opmærksom på, at der allerede nu er kommuner rundtomkring i Danmark, der er i gang med sparerunder. Der, hvor jeg kommer fra, Udkantsdanmark, hvis man må kalde det sådan, på Lolland og Falster, er kommunerne i gang med at spare – over 100 mio. kr. i Guldborgsund, over 200 mio. kr. i Lolland Kommune. Og det, man snakker om, er f.eks. i Guldborgsund at lukke 6 ud af 19 skoler, og i Lolland Kommune snakker man om simpelt hen at lukke færgefarten til de små øer, fordi der ikke længere er råd til det, hvis man skal overholde de rammer, som er lagt ned over kommunerne. Det bliver man da nødt til at forholde sig til.

Kl. 18:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:42

Sophie Løhde (V):

Nu har vi igennem hele det sidste år måttet høre på, at kommunerne må spare og spare som konsekvens af den her regering. Så kom det frem her – var det i forrige uge? – at kommunerne samlet set havde brugt 5 mia. kr. mere end det aftalte. Der kan jo så ikke være sparet en eneste krone. Tværtimod har der jo været et massivt overforbrug på 5 mia. kr. i kommunerne. Det er mig bekendt ikke en besparelse, medmindre man har et meget lemfældigt forhold til penge. 5 mia. kr. er i hvert fald der, hvor jeg kommer fra, helt ustyrlig mange penge.

Kl. 18:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Julie Rademacher.

Kl. 18:42

Julie Rademacher (S):

Der er ingen tvivl om, at de her besparelser, som regeringen nu fremlægger, rammer de svageste. Det rammer de handicappede, det rammer udsatte børn og udsatte unge, også i kommunerne. Mit spørgsmål til Venstres ordfører lyder derfor: Vil man med alle disse besparelser ude i kommunerne pålægge i forvejen økonomisk træng-

te kommuner at bryde, faktisk nærmest tvinge dem til at bryde, serviceloven over for de udsatte?

Kl. 18:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:43

Sophie Løhde (V):

Jeg ved ikke, om det er korrekt forstået, at den socialdemokratiske ordfører spørger mig, om jeg mener, kommunerne skal bryde serviceloven. Det var dog i sig selv et bemærkelsesværdigt spørgsmål. Men jeg kan da oplyse, at jeg sådan set ikke tror, at der er nogen herinde i Folketingssalen, som man vil kunne få en tilkendegivelse eller et svar fra om noget i den retning. Så derfor undrer det mig, at jeg bliver spurgt om det. Men udgangspunktet for kommunernes budgetter i det kommende år vil være, at de skal holdes inden for et historisk højt forbrug, hvoraf det offentlige forbrug udgør den største andel af den samlede økonomi nogen sinde. Og derfor skal kommunerne i årene fremover holde økonomien inden for et uændret højt niveau.

Kl. 18:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 18:43

Julie Rademacher (S):

Bliver der hermed fra ordførerens side givet en garanti for, at ingen kommuner får problemer med at leve op til serviceloven, og bliver der givet en garanti for, at det her ikke går ud over de svage grupper ude i kommunerne: de handicappede, udsatte børn og udsatte unge?

Kl. 18:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:44

Sophie Løhde (V):

Jeg synes, det er morsomt, at Socialdemokraterne i dag er helt vildt optaget af det her med at udstede garantier. Det må være, fordi man fra Socialdemokraternes side selv har så ufatteligt dårlige erfaringer med det her med at udstede garantier, hvoraf det famøse efterlønsgarantibevis vel var det mest oplagte eksempel på nogle temmelig bitre erfaringer fra Socialdemokraternes side. Men det skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i.

Jeg er da sikker på, at enhver kommune, ethvert kommunalbestyrelsesmedlem, enhver medarbejder i den offentlige sektor tilstræber at få mest mulig kvalitet ud af de penge, der er til rådighed, og at overholde lovgivningen. Jeg har ingen grund til at tro, at medarbejderne, kommunalbestyrelsesmedlemmerne og andre sådan ligefrem skulle gå og sigte på, at de ikke agter at overholde serviceloven. Jeg synes helt ærligt, det er udtryk for en helt ualmindelig ringe tillid til de offentlige ansatte, som socialdemokraternes ordfører dermed lægger for dagen.

Kl. 18:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Nick Hækkerup.

Kl. 18:45

Nick Hækkerup (S):

Jeg vender tilbage til noget af det, der var en ordveksling om tidligere, nemlig spørgsmålet om nulvækst i kommunerne i de kommende år. Jeg tror næsten, jeg hørte det sådan, at ordføreren sagde, at nulvækst i kommunerne betyder, at kommunerne kan levere den samme

serviceydelse, også i de år, der kommer. Der kan man så sige, at de Venstrefolk, der er i kontakt med virkeligheden, altså borgmestre ude omkring i kommunerne, er af en helt anden opfattelse.

Derfor vil jeg gerne spørge, om KL's næstformand, den tidligere formand, borgmesteren i Rudersdal Kommune, Erik Fabrin, tager fejl, når han om nulvækst siger:

»Det kommer til at betyde, at vi på nogle af velfærdsområderne kommer til at levere en ringere service med færre ansatte i forhold til det serviceniveau, vi har i dag«.

Kl. 18:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:46

Sophie Løhde (V):

Jeg forholdt mig sådan set ikke til serviceniveauet på hvert enkelt særskilt politikområde i landets kommuner. Mit udgangspunkt var, at det, som bliver lagt for dagen fra landets kommuner i de kommende år, er, at de vil have de samme penge til rådighed, som de har i dag, nemlig i udgangspunktet historisk høje offentlige budgetter, hvor der bliver korrigeret for den generelle løn- og prisudvikling. Kommunerne har løbende fået tilført flere penge, og derfor er der altså aktuelt tale om et historisk højt niveau for serviceudgifterne.

Det kunne jo i sig selv være lidt morsomt, hvis vi her i Folketinget bare sådan en dags tid vedtog, at vi satte serviceniveauet ned til det niveau, som den tidligere SR-regering lagde for dagen. Så havde vi jo efterhånden fået løst hele finanskrisen, for nu bruger vi 67 mia.kr. mere på den offentlige velfærd, hvoraf hovedparten bliver brugt i landets kommuner. Men o.k., hvis Socialdemokraterne gerne vil ned på det niveau, som de selv lagde for dagen, da de havde answeret, synes jeg da bare, at de skal stille et spørgsmål om det.

Kl. 18:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 18:47

Nick Hækkerup (S):

Det vil sige, at Erik Fabrin tager fejl, når han siger, at nulvæksten betyder besparelser i kommunerne, og det vil sige, at en anden Venstreborgmester, nemlig Johnny Søtrup i Esbjerg, også tager fejl, når han siger:

»Når vi ikke får flere penge, så betyder det servicereduktioner«.

Og Venstres borgmester i Vejle kommune siger:

»Vi har allerede skåret på administrationen. De nye besparelser skal findes på skoler, daginstitutioner, ældre, voksen- og handicappområdene. Alle serviceområderne kommer til at mærke det her«.

Det er tre fremtrædende Venstreborgmestre, der alle tre sidder og har fat i hverdagen derude, og som siger, at det her kommer til at gøre ondt, og alligevel insisterer ordføreren på, at det ingenting er. Er det rigtigt forstået?

Kl. 18:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:47

Sophie Løhde (V):

Jeg synes, hr. Nick Hækkerup skulle gennemgå de kommunale regnskaber og budgetter i samtlige af landets 98 kommuner. Han vil ikke finde én kommune, hvor udgifterne er faldet. Tværtimod vil han se, at i samtlige kommuner bliver der hvert evig eneste år brugt massivt flere penge. Der har været en realvækst på 1,64 pct. på det kommunale område siden 2001.

Derfor kan man jo spørge sig selv, om det er udtryk for en besparelse, at en kommune vælger at sætte udgifterne på børneområdet ned, fordi der bliver færre børn, alt imens der bliver flere ældre. Er det udtryk for en besparelse, eller er det udtryk for en omprioritering?

Jeg mener, det er udtryk for en omprioritering, nemlig at man som ansvarlig kommunalpolitiker sørger for at have overensstemmelse imellem de indtægter, man har til rådighed, og de områder, hvor der er det største udgiftspres.

Kl. 18:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Så er der ikke flere korte bemærkninger til fru Sophie Løhde. Vi går videre til den næste i ordførerrækken, og det er hr. Rasmus Prehn fra Socialdemokraterne.

Kl. 18:49

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Lad mig indledningsvis slå fast, at vi Socialdemokrater naturligvis er af den opfattelse, at en indgået aftale altid bør overholdes. Derfor er det også vores udgangspunkt, at landets kommuner skal overholde de aftaler, de indgår med regeringen. Sker det alligevel, at en aftale ikke overholdes, er der grundlæggende to veje at gå: Man kan undersøge, om forudsætningerne for aftalen var tilstrækkelig gode, eller man kan helt ureflekteret tvinge en overholdelse igennem. Regeringen og Dansk Folkeparti har valgt det sidste. Med tvang og ufrihed vil regeringen og Dansk Folkeparti tvinge landets kommuner til at makke ret, og det selv om det helt indlysende kommer til at koste i form af kommunale besparelser på skoler, børnepasning, ældreomsorg og andre velfærdsområder.

Selv om regeringen og Dansk Folkeparti har haft særdeles travlt med at fortælle historien om, at landets kommuner nu friholdes for besparelser efter forliget om den famøse spareplan, er det vigtigt at forstå, at der altså stadig bliver tale om massive besparelser i landets kommuner. Dels har regeringen varslet nulvækst, dels har landets finansminister sendt det klare signal, at kommunerne kommer til selv at finde de penge, de har brugt for meget. Regeringen tvinger altså ikke alene den kommunale velfærd i knæ i form af økonomisk hestekur, den vil også for alt i verden kontrollere kommunerne ned i mindste detalje.

Landets indenrigsminister, som vi ved er kendt for at have skrevet sit speciale om Grundtvigs frihedssyn, har åbenbart her ved de her lovforslag fundet inspiration helt andre steder og længere østpå. Der er det Lenin, der har været inspirationen, og det går ud på, at man siger: Tillid er godt, men kontrol er bedre.

Hvor er regeringens tillid henne til de lokalpolitikere, der for mindre end et år siden, i november 2009, fik fornyet deres demokratiske mandat ved kommunalvalget? Med det her forslag udhuler regeringen endnu mere af det kommunale selvstyre og lokale demokrati. Et af grundprincipperne i det lokale selvstyre om, at det er op til de folkevalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer at beslutte et serviceniveau med tilsvarende skattniveau, fjernes fuldstændig med det her forslag. Lovforslaget lægger endvidere op til at udskyde den evaluering af sanktionssystemerne, der blev lagt op til, da regeringen første gang introducerede sanktionerne tilbage i 2008. Der er tilsyneladende ikke noget, der tyder på, at de første sanktioner hjalp det store i forhold til kommunernes mulighed for at overholde de her aftaler. Måske overholder kommunerne ikke disse aftaler, fordi de direkte ønsker det, men slet og ret fordi de ikke har andre muligheder, hvis ikke de f.eks. skal svigte socialt udsatte børn, handicappede og andre, som de ifølge serviceloven sammen med den helt almindelige anstændighed er forpligtede til at hjælpe.

Men regeringen vil ikke undersøge dette nærmere. I stedet udskydes evalueringen med to år. Det er således med uvidenhed og med

bind for øjnene, at regeringen nu skruer op for straffen. Man ved simpelt hen ikke, hvad der er op og ned på det her, man ved ikke, om det hjælper, men alligevel skal der mere straf til.

Fra socialdemokratisk side noterer vi os, at også kommunernes organisation, Kommunernes Landsforening, ser store og alvorlige problemer i dette lovforslag.

Socialdemokratiet tager kraftig afstand fra forslaget og stemmer nej til det. Udgangspunktet for et godt og konstruktivt aftalesystem mellem stat og kommune bør efter vor opfattelse være gensidig tillid og respekt, hvor der findes en realistisk økonomisk ramme, frem for at tvinge kommunerne ned i en urealistisk ramme, der betyder yderligere velfærdsreduktioner.

Kl. 18:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra fru Sophie Løhde.

Kl. 18:53

Sophie Løhde (V):

En del af talen må man sige – når man tænker tilbage på de forskellige mekanismer og straffemodeller, som den socialdemokratiske regering lagde for dagen i sin tid – i hvert fald klingede en anelse hult.

Men jeg vil gerne spørge lidt ind til den socialdemokratiske kommunalordførers holdning til det her med kommuneskatterne, for hvis vi nu forestiller os, at 20 kommuner gerne vil hæve skatterne under en S-SF-regering, mens ingen af de 78 øvrige kommuner ønsker at sætte skatterne ned, mener Socialdemokraterne så, at en stigende kommuneskat skal kompenseres ved en tilsvarende nedsættelse af den statslige bundskat, altså sådan at Socialdemokraterne forpligter sig til på statens område at finde pengene til at finansiere en nedsættelse af bundskatten? Eller mener Socialdemokraterne, at kommuner ikke kan hæve skatterne, uden at andre sætter dem tilsvarende ned? Hvad gælder i den socialdemokratiske politik? Kunne vi ikke få et svar på det?

Kl. 18:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:54

Rasmus Prehn (S):

Det er jo sådan, at Socialdemokratiet sammen med SF har lagt vores forslag frem i »En Fair Løsning«, hvor vi sådan set finder pengene til at løfte kommunernes økonomi, og det vil sige, at det ikke bliver nødvendigt at hæve skatterne i kommunerne for at sikre et ordentligt velfærdsniveau. Vi ser ikke for os, at man skal til at hæve skatterne i kommunerne. Der mener vi stadig væk at der skal være en balance, sådan at det samlede skattetryk i kommunerne ikke stiger. Det er sådan set vores udgangspunkt. Vi finder pengene på anden vis, sådan at det ikke kommer til at gå ud over den kommunale kernevelfærd.

Derudover har vi en beskrivelse af, at hvis det er sådan, at man hæver skatten, ja, så skal det modregnes i den statslige bundskat. Så det står helt fast, og det står også at læse i »En Fair Løsning«.

Kl. 18:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 18:54

Sophie Løhde (V):

Altså, det med at love kommunerne flere penge må man jo sige sådan er lidt af en varmluftsballon, når man selv har præsenteret en »fair« plan, som på en god dag er underfinansieret med 11 mia. kr. og derudover ikke engang indeholder det realløft, som formanden

for Socialdemokraterne i øvrigt lovede kommunerne i forbindelse med landsmødet i Kommunernes Landsforening.

Men jeg vil egentlig gerne forsøge at hjælpe ordføreren lidt på vej i forhold til et lidt klarere svar, for lad os nu bare sige, at der så måtte være et par kommuner, som mener, at det under en S-SF-regering måske ikke lige var tilstrækkeligt med de penge, der var til rådighed, man kunne godt tænke sig at sætte skatten op, fordi man har brug for flere penge. Hvor skal pengene til en skatnedsættelse på statens område så komme fra?

Herunder undrer det mig jo lidt, at man i dag siger, at så vil staten finde pengene, for fru Helle Thorning-Schmidt udtalte den 19. marts til Berlingske Tidende, at man i kommunerne ikke kunne få lov til at sætte skatten op, medmindre en anden kommune satte den ned. Hvem er det så, der har ret: Er det fru Helle Thorning-Schmidt, eller er det det, som står i skatteoplægget fra Socialdemokraterne og SF, der gælder? Begge dele kan jo ikke passe, så vi er jo nødt til at høre, hvem det er, vi kan stole på: Fru Helle Thorning-Schmidt eller skatteoplægget fra S og SF?

Kl. 18:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 18:56

Rasmus Prehn (S):

Altså, ordføreren har haft utrolig travlt med at tale om fugle på taget og alt muligt andet, men nu ser det også ud, som om ordføreren ser nogle spørgsmål, der slet ikke findes.

Sagen er altså den, at vi har meldt klart ud, at der skal være en finansiering i kommunerne, der er realistisk, sådan at det velfærdsniveau, der er nødvendigt i det danske samfund, er finansieret, og så er det ikke nødvendigt at hæve skatterne. Det er sådan set det, der er udgangspunktet. Og det er jo lagt frem i vores udspil, at hvis det er sådan, at der er nogle, der hæver en skat, jamen så er det også meningen, at der er andre, der skal sænke en skat, nøjagtig som det, der ligger til grund i det, der ligger her fra regeringen; vi arbejder bare ikke med straffeaktioner, vi arbejder med realistiske økonomiske aftaler, sådan at kommunerne kan sikre borgerne en ordentlig kommunal velfærd.

Kl. 18:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:57

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, fru formand. Det er jo ikke sådan en helt ny debat, vi har i Folketinget i dag. Det er sådan set en tradition, ville man næsten sige, at vi skal høre den socialdemokratiske grammofon spille en gang imellem om det her med, at der er hestekur, kommunerne ingen penge har, regionerne ikke nogen penge har, og det hele står og forfalder.

Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Kan ordføreren ikke bekræfte, at driftsbudgetterne aldrig nogen sinde har været større i kommunerne, end de var i 2009, og i øvrigt også budgetterne for 2010? Kan ordføreren ikke også bekræfte, at selv om man havde de meget store budgetter, endte man alligevel med at bruge 4,1 mia. kr. ud over det i 2009? Kan ordføreren ikke også bekræfte, at de kommunale anlægsbudgetter aldrig har været større, end de er her i 2010? Det er ganske klare spørgsmål. Det her har ikke noget med en hestekur at gøre.

Kl. 18:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan i hvert fald bekræfte, at det er sådan, at de opgaver, kommunerne har og skal løse, heller aldrig har været større. Det er en kæmpeopgave, kommunerne står over for. Derfor bruger man også mange penge. Nu får Dansk Folkeparti, men også andre partier, det til at lyde, som om at det er, fordi man sidder ude i kommunerne og af ond vilje bare har lyst til at bruge løs. Man vil bare bruge en masse på administration osv.

Men det, vi kan se, er jo, hvis vi kigger på kommunerne, at de samlet set har brugt mindre end budgetteret og dermed også aftalt med regeringen. De har faktisk brugt mindre på administration. Så det er ikke den her spøgelseshistorie, som Dansk Folkeparti og andre har fortalt om, at de bare bruger løs på kommunikationsrådgivere, embedsmænd og sådan nogle ting. Nej, de penge, man har brugt for meget i kommunerne, har man faktisk brugt på serviceområdet og på velfærdsområdet, bl.a. inden for serviceloven, som gør, at de står i en situation. De skal faktisk hjælpe folk, der har brug for hjælp. Handicappede, udsatte børn og unge osv. Hvis der har været en vækst i det, har man også været nødt til at bruge flere penge.

Så det er jo ikke, fordi man ikke vil overholde de her aftaler, det er simpelt hen, fordi det har været svært at få enderne til at nå sammen med de opgaver, der har været. Det er jo den virkelighed danskerne også oplever, nemlig at der er et stort behov for de her ting, men pengene rækker ikke, og derfor oplever man så kommune for kommune, at man er nødt til at spare.

Kl. 18:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:59

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men det er jo vældig flot, at man i sin ordførertale kan sige, at Socialdemokraterne vil det lokale selvstyre, at man vil alle kommunerne det godt, og at man vil give frihedsrettigheder tilbage til dem, når vi så for ganske få uger siden her i Folketinget kunne læse et forslag fra selv samme Socialdemokrati om, at man mere eller mindre ville lukke 48 friskoler, fordi man fra Socialdemokraternes side ønskede at ændre på de normeringsregler, der var for, hvor mange elever der skulle være på en friskole, for at de kunne få deres statstilskud. Det tal ønskede man at ændre og sætte op fra 32 i dag til 50. Er det ikke et fantastisk godt eksempel på, hvordan Socialdemokraterne vil regelrette og være regelryttere over for kommunerne? De vil reelt lukke frie skoler i Danmark, 48 af slagsen. Det kan da ikke være en frihedsrettighed, det er jo simpelt hen tvang.

Kl. 19:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 19:00

Rasmus Prehn (S):

Jeg må sige, at vi kommer noget vidt omkring i den her debat. Nu er det så friskolerne, der skal debatteres. Det, vi har sagt fra socialdemokratiske side, er, at der skal være en naturlig størrelse for sådan en friskole, før det giver mening at give tilskud til den. Altså, sagen er jo den, at man mange steder står i den situation, at man af mange forskellige årsager, også fordi der virkelig er et pres på økonomien, er nødsaget til at lave en ny skolestruktur, hvor man måske, desværre, kan komme til at lukke en folkeskole. Og der er det altså vigtigt, at det ikke bare er sådan, at en lillebitte kerne af folk så kan lave en friskole, som har en meget eksperimenterende kurs, men slet ikke er oppe på en kritisk masse, i forhold til hvad der giver mening for at

have undervisning. Der må man så sige: I skal altså have en vis størrelse, før vi giver støtte til det.

Det er altså et spørgsmål om, at man skal være bæredygtig, både pædagogisk og økonomisk, før vi vil kaste samfundets penge ind i det. Det er et udtryk for rettidig omhu, også et udtryk for økonomisk næse fra socialdemokratisk side. Der er jo ikke noget, der ville være nemmere end bare at åbne en ønskebrønd og så skovle penge op til alt og alle. Der har vi syntes, det var nødvendigt at lave en økonomisk grænse, fordi der er så mange andre områder, hvor vi gerne vil sikre kernevelfærden, og i øvrigt også kommunernes mulighed for selv at bestemme og have frihed. Vi er det parti her i Folketinget, der har fremlagt flest forslag til, at kommunerne selv kan bestemme og sikre frihed.

Kl. 19:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Henrik Rasmussen, værsgo.

Kl. 19:01

Henrik Rasmussen (KF):

Tak. Jeg kan forstå på ordførerens indlæg her, at Socialdemokratiet også har en politik om, at de kommunale skatter skal holdes i ro. Så har jeg meget svært ved at forstå, hvorfor man overhovedet kan være imod et forslag som det her.

Så er jeg også glad for, at der bliver sagt, at aftaler skal holdes, men jeg er nødt til at spørge Socialdemokratiet: Gælder det ikke, når det er en aftale mellem regeringen og KL?

Kl. 19:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:02

Rasmus Prehn (S):

Det var lige præcis det, jeg startede med at understrege, nemlig at aftaler skal holdes. Og når det er sådan, at kommunerne laver aftaler med staten, er det også udgangspunktet, at man skal holde de aftaler. Men når det er sådan, at man kommer i en situation, hvor man ikke kan overholde aftalerne, må man jo kigge på: Er der noget i forudsætningerne, for at aftalerne skal overholdes, der er galt? Og her er der det galt, at den aftale, regeringen har lavet, ikke var realistisk, i forhold til hvad for nogle opgaver man havde, og derfor har kommunerne sådan set været tvunget ud i en situation, hvor det var meget, meget svært at overholde de her aftaler. Og det er derfor, at man er nødt til at kigge på: Skulle vi så ikke starte med at lave mere realistiske aftaler, frem for som det første at starte med at lave straffemekanismer og komme med pisk og prøve at få kommunerne til at makke ret? Det er sådan set det, der er udgangspunktet fra Socialdemokratiets side.

Kl. 19:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Henrik Rasmussen for anden korte bemærkning.

Kl. 19:03

Henrik Rasmussen (KF):

Jo, realistiske aftaler, men nu er det jo ikke første gang, man opdager, at en aftale mellem regeringen og KL er smuttet. Hvor er grænsen så for Socialdemokratiet for, hvornår det er en god aftale, og hvornår det ikke er? Vi er vel enige om, at den aftale, der er lavet mellem regeringen og KL, er indgået af to parter og ikke kun af én part, og det vil sige, at der er to parter, der har sat sig ned og været enige om, at det her er en realistisk ramme. Det må vi da i hvert fald tro på. Når så den ene part bryder rammen væsentligt, med 5 mia.

kr., vil jeg gerne spørge Socialdemokratiet, hvordan man så vil gå ud og finde de 5 mia. kr., hvis man bare kunne gå ud og sige: Undskyld, men der skete altså nogle uforudsete ting? Hvor skal pengene så komme fra i den situation, og hvor langt kan kommunerne så strække sig for at sige undskyld bagefter?

Kl. 19:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 19:04

Rasmus Prehn (S):

Jeg er sådan set ked af, at Det Konservative Folkepartis ordfører, som også er borgmester i Vallengård, står og får skabt et billede af, at man ude i kommunerne sådan set slet ikke er optaget af økonomien, at man bare siger: Hovsa, der kom vi lige til at overtræde aftalen. Og så kommer man bagefter og beder om godt vejr. Det er jo ingenting, der er tilfældet. Situationen er jo her, at kommunerne, allerede da man indgik aftalen, gjorde opmærksom på, at på det specialiserede socialområde risikerede de ikke at have penge nok, og at det ville blive svært at få enderne til at nå sammen med de store udfordringer, der er på det specialiserede område.

Så har man lavet aftalen og gjort alt, hvad man kunne, for at få det til at hænge sammen, men man har altså stået i en situation, hvor spørgsmålet var: Skal vi hjælpe den her udsatte dreng, skal vi hjælpe den her udsatte pige, skal vi hjælpe den her handicapgruppe, eller skal vi gøre noget andet? Og der har man, som vi har hørt Venstres ordfører gentage igen og igen, naturligvis valgt at overholde service-loven, naturligvis har man valgt at tænke på almindelig anstændighed. Det har så betydet, at enderne ikke kunne nå sammen, som man allerede havde advaret om. Jamen så kom man til at bryde aftalen, og det er derfor, der skal mere realistiske aftaler til. Der skal en velfærdsvenlig regering til, der kan lave velfærdsvenlige aftaler med kommunerne.

Kl. 19:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste, der får en kort bemærkning, er fru Anne-Mette Winther Christiansen, værsgo.

Kl. 19:05

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Kan ordføreren ikke lige prøve at hjælpe mig med at forstå det her? Jeg har flere steder læst nogle udtalelser om det, og hvis jeg tager en af dem, står der, at kommuneskatterne under et skal være uændrede og eventuelt stigende kommuneskatter skal kompenseres ved tilsvarende at nedsætte den statslige grundskat. Hvem har sagt det? Og hvad betyder det egentligt?

Kl. 19:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:05

Rasmus Prehn (S):

Det er jo en formulering, som går igen i regeringens politik, men som også ligger til grund for vores »Fair Forandring«, hvor vi siger, at vi vil tilføje kommunerne penge ad andre veje, nemlig via realistiske aftaler, end den, at man skal hæve skatterne, for at borgerne kan regne med, at det, de betaler i skat, er uforandret. Det er ikke sådan, at der kommer hovsastigninger. Hvis det så er sådan, at man af helt specielle årsager i en kommune er nødt til at hæve skatten for at få enderne til at nå sammen, skal borgerne kompenseres via den statslige bundskat.

Der skal vi jo så som samfund finde ud af, hvordan vi så betaler den regning. Der ligger regeringen op til, at den betales via et strafsystem, hvor kommunen bliver straffet for at have sat den her skat op. Der mener vi, at det kan lade sig gøre ad anden vej, nemlig ved at lave en ordentlig fordelingspolitik herinde på Christiansborg og sikre kommunerne penge til det her samt sikre, at den statslige bundskat tilsvarende bliver sænket, så der sker en kompensation.

Det er et spørgsmål om at prioritere, hvordan man vil løse det her. Vi mener, at der skal være råd til velfærd. Regeringen og Venstre vil ikke have råd til velfærd. Derfor vil man straffe kommunerne, så det, de får ind gennem skatteindtægter, skal kommunerne straffes for ad anden vej, så de alligevel kommer til at skære ned på velfærden.

Kl. 19:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen for den anden korte bemærkning.

Kl. 19:07

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det var jo en lang tale, hvor jeg fik bekræftet, at man kun sætter skatten op to steder. Man siger ja til, at kommunerne sætter skatten op, og så siger man ja til, at man inden for statsskatten lige laver noget, der hedder en cigaretafgift, så man via den får lavet endnu en skat til borgerne. Så det er to gange skattestigninger. Det var altså lige det, jeg hørte der blev sagt.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge igen: Hvem er det, der har sagt det? Eller skal hjælpe ordføreren? Når fru Helle Thorning-Schmidt siger, at kommuneskatterne under et holdes i ro, og at eventuelt stigende kommuneskatter skal kompenseres ved tilsvarende nedsættelser af den statslige bundskat, hvordan kan man så bagefter stå bag den »En Fair Løsning«, som man har lavet?

Kl. 19:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:07

Rasmus Prehn (S):

Det, som Venstres fru Anne-Mette Winther Christiansen refererer her, er jo noget, der er blevet sagt af mange. Det er jo et udgangspunkt, der har været for rigtig mange i dansk politik. Vi må have et system, hvor man ikke bare over natten kan sætte skatten op, så folk kommer til at betale mere i skat. Hvis det er sådan, at skatten sættes op i kommunerne, skal borgerne kompenseres, ved at statsskatten sættes ned. Det er altså ikke to skatter, der ryger op på samme tid. Det er en skat, der bliver sat ned, nemlig den statslige bundskat.

Det er så vores opgave ad anden vej at finde finansieringen til det, det koster, og der er det så, at vi har lagt vores forslag og løsning frem, nemlig »Fair Forandring« og »En Fair Løsning«.

Kl. 19:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Mads Rørvig.

Kl. 19:08

Mads Rørvig (V):

Nu er jeg blevet lidt klogere, for ordføreren bekræftede jo langt om længe – efter at være blevet stillet det samme spørgsmål flere gange – at hvis en kommune sætter en skat op, bliver de ifølge Socialdemokratiet generelt set kompenseret i den statslige bundskat. Hvordan harmonerer det så med, at fru Helle Thorning-Schmidt siger i Berlingske Tidende den 19. marts, at kommunerne ikke kan hæve skatten, uden at andre kommuner sætter skatten ned?

Hvad er det, der gælder? Er det det, der står i »Fair Forandring«, eller er det det, som Socialdemokraternes formand siden hen har givet udtryk for?

Kl. 19:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:09

Rasmus Prehn (S):

Det er jo et udtryk for, at man sådan set ønsker, at der er en aftale med kommunerne, hvor man siger: Prøv at høre, vi ønsker ikke, at kommuneskatterne stiger, så hvis der er nogle, der har behov for at sætte skatten op, vil det være rigtig godt, hvis der er nogle kommuner, der sætter skatten ned. Det er jo også princippet i den aftale, der er nu, altså at man skal prøve at finde balancen.

Så er det, at man kan komme i den situation, hvor det kan blive svært for kommunerne at overholde den her aftale. Det er jo så det, der tilsyneladende er sket, for der er faktisk flere kommuner, der har sat skatten op, end kommuner, der har sat skatten ned. Og så skal man finde ud af: Hvad gør man så?

Der vil regeringen lave et helt usædvanlig nidkært strafsystem, og der siger vi så fra Socialdemokraternes side: Skal vi ikke lige prøve at kigge på, hvad der egentlig var årsagen til, at kommunerne er blevet bragt ud i den her situation? Var det, at de med vilje, med fuldt overlæg, brød aftalen? Eller var det sådan set, fordi det var svært at få enderne til at nå sammen? Vi tror på det sidste, altså at det var svært at få enderne til at nå sammen, og derfor laver vi en mere realistisk aftale, der sikrer, at kommunerne får bedre økonomi. Så der er mange bolde i luften, men jeg er sikker på, at også hr. Mads Rørvig er med på den her.

Kl. 19:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Mads Rørvig for sin anden korte bemærkning.

Kl. 19:10

Mads Rørvig (V):

Jeg må indrømme, at jeg blev lidt mere forvirret, for nu blander ordføreren tingene sammen igen. Altså, ordføreren bekræftede lige før, at en stigende skat i kommunerne skal kompenseres med en lavere bundskat generelt. Vil ordføreren så ikke svare mig ganske kort på, om man skal regne med det eller med det, som Socialdemokraternes formand var ude at sige i Berlingske Tidende den 19. marts om, at kommunerne ikke kan hæve skatten, uden at andre kommuner sænker den? Det kan jo godt være, at begge dele er sandt, eller er det det ene eller det andet? Kan vi ikke få et klart svar på det? Hvordan er det, man kompenserer, hvis en kommune vil sætte skatten op?

Kl. 19:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:11

Rasmus Prehn (S):

Udgangspunktet er, som jeg også nævnte før, at vi prøver at lave en aftale med kommunerne, hvor vi siger, at hvis der er nogle, der hæver skatten, er der også gerne nogle, der skulle sænke skatten. Det er det.

Men hvis det så er sådan, at det samlede skattetryk stiger mere, end det skal, må vi prøve at kompensere på den statslige bundskat.

Kl. 19:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Erling Bonnesen. Værsgo.

Kl. 19:11

Erling Bonnesen (V):

Tak. Når man lytter til de socialdemokratiske svar, der er blevet givet her under den sidste debat, på, hvordan man vil styre kommunerne, kan de næsten sammenfattes på denne måde: Det bliver et rent tagselvord. Gør, som I vil.

Vi kan konstatere helt klart – det er så heldigvis blevet fastslået nu – at vi har danmarkshistoriens suverænt største kommunebudgetter, og de skal blive endnu større. Det er blevet sagt tydeligt, at der skal skaffes flere penge til veje. Så forsøger man lidt på forskellige måder at sige, at skatterne skal holdes sådan nogenlunde i ro, men at det nok ikke lykkes, og at man så må finde ud af at skaffe pengene på anden måde.

Altså står der tilbage, at der bare skal fyldes flere penge på hele tiden. Ikke et ord om ledelse i kommunerne, ikke et ord om budgetdisciplin. Hver gang man kommer med en overskridelse, skal man prøve at se på, hvad forklaringen er på det, og så skriver man en check. Det er jo sådan set i sidste ende konklusionen på det.

Så kommer spørgsmålet: Vil det ikke resultere i en megastor skatteregning til danskerne, bare ad anden vej, og er der overhovedet nogen grænse for, hvor stor den skatteregning så må blive?

Kl. 19:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:12

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes simpelt hen, at Venstre skulle tage og sætte sig sammen og ligesom lægge en strategi for, hvad man vil bruge tiden her i salen på.

Da Venstres ordfører stod her på talerstolen og skulle angribe Socialdemokratiet, blev det sagt, at da Socialdemokratiet havde magten, var der ikke grænser for, hvor nidkære og stramme de var, og at de gjorde nøjagtig det samme osv. Nu er det så et spørgsmål om, at det bliver et kæmpestort tagselvord, at pengene bare vil blive brugt derudad, og at skatterne vil stige osv., hvis Socialdemokratiet kommer til. Man skal ligesom definere, om det er det ene eller det andet, man vil beskyldte Socialdemokratiet for.

Sagen er bare den, at vi er velfærdens parti. Vi ønsker, at der skal være ordentlig kommunal velfærd, og vi synes frem for alt, at når det er sådan, at kommunerne er i en situation, hvor de risikerer at skulle gå på kompromis med serviceloven, svigte handicappede grupper, svigte udsatte børn osv., så skal vi finde pengene. Det er der, vi synes pengene skal bruges.

Men vi er da glade for, at man rundtomkring i kommunerne har været utrolig dygtig til f.eks. at nedbringe det, man bruger på administration. I modsætning til, hvad indenrigsministeren og en masse ledende regeringspolitikere har sagt, har man faktisk i landets kommuner nedbragt det, man bruger på administration. Man bruger mindre på administration, end man havde budgetteret med, og end man havde aftalt med regeringen. Så man er jo virkelig ansvarlig.

Vi tror fra socialdemokratisk side på, at der skal ledes med tillid over for kommunerne, og der er regeringen mere på det hold, hvor man vil tvinge dem.

Kl. 19:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Erling Bonnesen for anden korte bemærkning.

Kl. 19:14

Erling Bonnesen (V):

Jeg kan godt forstå, at den socialdemokratiske ordfører er ved at blive fuldstændig forvirret og synes, at han har svært ved at finde fod-

fæstet. Fakta er jo, at VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti leverer mere velfærd til danskerne i dag, end Socialdemokraterne sammen med De Radikale tidligere gjorde: 30.000 flere ansatte i den offentlige sektor, altså flere hænder, og så behøver vi faktisk ikke engang at diskutere beløbene. Skulle vi så også begynde at tage fat på det, er det jo 65 mia. kr. mere, så jeg kan godt forstå, at man bliver sådan en smule frustreret. Det er oplagt.

Det er da også derfor, at man forsøger at lave det her kæmpestore tagselvord. Det må jeg jo så konstatere er det, man gør. Man brugte jo ikke et sekund på nu at prøve at gendrive det spørgsmål, jeg stillede før. Det vil jeg så prøve at gentage igen: Er der overhovedet nogen grænser for den eftergivenhed, man vil udvise over for kommunerne, når de kommer og siger, at de ikke kan få budgetterne til at hænge sammen, at de er nødt til at have nogle flere penge. Hidtil har billedet jo været, at man giver efter hver gang, og så sender man bare en ny skatteregning ad anden vej til danskerne. Det må være det, der står tilbage, hvis ikke vi får nogle andre svar på, hvordan man ellers vil styre det.

Kl. 19:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:15

Rasmus Prehn (S):

Først til hele det her postulat om, at der aldrig nogen sinde har været brugt så mange penge osv., kan jeg jo sige, at det lidt er den her gamle argumentation om, at vi heller aldrig nogen sinde har haft så højt et årstal; altså, det er helt ude af sammenhæng.

Det, man skal kigge på, er, hvilke økonomiske rammer man har, i forhold til hvad man har af opgaver. Sagen er den, at kommunerne løser en hulens masse opgaver, også opgaver, som de ikke løste tidligere. Men samlet set er oplevelsen altså, at den velfærd, man har i kommunerne, er blevet mindre. Der er forældre, der oplever at sende deres børn i skole, og at de altså får færre timer, end de gjorde tidligere. Der er forældre, der oplever at sende deres børn hen i børnehaven, og at der er færre pædagoger pr. barn, end der var tidligere. Der er socialrådgivere, der nævner, at de for første gang i deres karriere er i en situation, hvor de må gå på kompromis med deres egen faglige vurdering. De må endda i nogle tilfælde gå på kompromis med serviceloven, simpelt hen fordi der er økonomiske hensyn, der skal tages. Det er det, der er situationen. Så kom ikke her og fortæl, at der aldrig har været så meget velfærd, som der er nu. Det er jo fuldstændig i modstrid med den virkelighed, danskerne oplever.

Det er derfor, at man er nødt til at lave mere realistiske aftaler. Der kan jeg godt forstå at Venstre er ærgerlig over, at man ikke fik lavet en realistisk aftale, og at det nu bliver afsløret, at man sådan set ikke er på velfærdens hold, men at man er på skattelettelses hold.

Kl. 19:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke flere til korte bemærkninger til denne ordfører, så vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste er hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 19:17

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det forslag, som vi behandler her, er sådan set et ganske fornuftigt forslag, som er en del af den aftale, som Dansk Folkeparti er en del af, nemlig aftale om genopretning af dansk økonomi.

Forslaget har jo til formål klart at understøtte aftalesystemet mellem staten og kommunerne ved at styrke kommunernes incitament til at overholde de indgåede økonomiaftaler mellem regeringen og Kommunernes Landsforening. Der er to elementer i den, som andre

tidligere har været inde på. Det ene er om perioden for den her individuelle modregulering eller modregning i bloktilskuddet, som nu øges fra 2 til 4 år for netop at gøre det mindre attraktivt for en kommune at forhøje kommuneskatterne.

Det andet er, at forslaget har til formål at styrke kommunernes incitament til at nedsætte kommuneskatten de steder, hvor kommuner reelt og sagligt har mulighed for det ved netop at udvide det her frit lejde med hensyn til nedsættelse af kommuneskatterne, således at kommuner, som nedsætter kommuneskatten, også får en garanti for, at beløbet ikke senere vil blive modregnet, såfremt de igen skulle komme i en situation, hvor de så skulle sætte skatterne op. Derfor er der faktisk tale om et rigtig godt forslag, som vi synes er med til at understøtte den kongstanke, vi har i Dansk Folkeparti om netop det her med, at hvis det her aftalesystem skal have en fremtid, skal vi selvfølgelig også sørge for, at aftalesystemet bliver overholdt af både den ene og den anden side af dem, der sidder omkring forhandlingsbordet.

Mange har igennem tiderne her i Folketinget sagt, at Dansk Folkeparti jo sådan er et populistisk parti, som ikke tør være med til noget, der er mindre populært. De går kun efter det, der sådan giver lidt gyldne laurbær og lidt forsider i aviserne. Det her forslag er jo faktisk et forslag, som beviser, at det ikke har hold i virkeligheden. Vi påtager os sådan set et ansvar, både når det er positive ting, der skal gøres, og også når det er nogle ting, som er mindre positive. Vi tager et ansvar og er med til også at sikre, at de danske kommuner får en fremtid.

Vi vil hellere være med til at forsvare og bevare det velfærdsniveau, som vi har kendt og kender i dag, end vi vil gå med til bare at se, at der sker en større og større uddelegering af forskellige opgaver, som gør, at kommunernes udgifter bliver større og større.

Selve aftalesystemet er jo noget, som jeg synes er helt grundlæggende. Det er jo netop, at Kommunernes Landsforening en gang om året har en mulighed for at indgå i nogle meget nære drøftelser med regeringens ministre på området og så lave en aftale, som er bæredygtig. Men vi har kunnet se i så at sige alle år bagudrettet, hvis man går ind og kigger på det, at aftalerne aldrig er blevet fulgt. Man har lavet budgetterne efter aftalen, men regnskaberne har svigtet i den sidste ende.

Derfor mener vi, at netop det her forslag vil være med til at give aftalesystemet en chance. Hvis ikke det lykkes, har vi ikke noget imod i Dansk Folkeparti, at vi laver en hel anden form for aftale, hvor kommunerne så individuelt kan gå ind og lave deres aftaler med regeringen eller andre. Hvis Kommunernes Landsforening ikke mener, at de kan stå på mål for den aftale, de selv er med til at indgå, så giver det jo netop ikke nogen mening at indgå en sådan aftale.

Med de ord kan vi som sagt støtte det lovforslag, som er fremsat af indenrigsministeren.

Kl. 19:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Ordføreren bedes blive stående. Der er foreløbig fire indtegnede til korte bemærkninger. Den første er fru Line Barfod, værsgo.

Kl. 19:20

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti synes, at det er fuldstændig rimeligt, at man har lagt stemmer til den ene skatteletelse efter den anden til de rigeste, til bankdirektører og godsejere og mange andre, og at dem, der så skal betale regningen, er børnefamilierne og de arbejdsløse og så alle dem, der har hårdt brug for en god kommunal velfærd. Når nu man synes, at det er så vigtigt, at kommunerne overholder finansministerens diktat om, hvad der må bruges af penge, kan ordføreren så ikke bare forklare mig, hvorfor Dansk Folkeparti ikke synes, at det er mindst lige så vigtigt, at man overholder loven? Mener Dansk Folkeparti ikke, at det er vigtigt, at et barn, der har væ-

ret udsat for overgreb, får den nødvendige hjælp, eller at en handicappet, der har brug for hjælp 24 timer i døgnet, får den hjælp?

Kl. 19:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:21

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, og vi mener bestemt også, at kommunerne er deres opgave voksen med hensyn til at lave de der ganske sobre faglige og saglige vurderinger i de forskellige sociale sager, hvis det er dem, som ordføreren tænkte specielt på. Hvis der er nogle kommuner, hvor der viser sig at være nogle tilfælde, hvor man ikke har gjort det, skal der selvfølgelig gøres noget ved det. Men det skal ikke være noget, der skal bruges som et argument for, at man ikke skal kunne have en større troværdighed til de aftaler, som man indgår. Kommunernes Landsforening er aftalepart i de her aftaler, og derfor synes vi jo ikke, at det giver nogen mening, hvis man bare laver aftalerne en gang imellem, en gang om året, for så har man et eller andet skriftligt at kigge på, når man har god tid og kan nyde sit otium. Der er det bedre at sige, at de økonomiaftaler selvfølgelig skal vurderes og bruges med respekt, og man skal gøre, hvad man kan for at overholde en sådan aftale.

Kl. 19:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Line Barfod til anden korte bemærkning.

Kl. 19:22

Line Barfod (EL):

Jeg er enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at det er svært at se Dansk Folkepartis troværdighed i forhold til de her aftaler og i forhold til på den ene side at sige, at kommunerne skal skære og skære, og på den anden side at sige, at der ikke er nogen, de må skære på. Når nu Dansk Folkeparti har tænkt sig at lægge stemmer til det her forslag om, at kommunerne skal straffes endnu hårdere, hvis de ikke lever op til finansministerens diktat for, hvad der må bruges af penge, vil jeg gerne høre, hvad det så er helt konkret, som Dansk Folkeparti mener at der skal skæres på ude i kommunerne. Når ordføreren siger, at det ikke er de socialt udsatte børn, og at det ikke er de handicappede, er det så hjemmehjælpen til ældre, eller er det folkeskolen, hvor langt de fleste kommuner i forvejen ikke kan overholde minimumstimetallet? Eller hvor er det helt konkret, at Dansk Folkeparti ønsker at kommunerne skal skære ned for at overholde regeringens og Dansk Folkepartis diktat?

Kl. 19:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:23

Hans Kristian Skibby (DF):

Det her spørgsmål er jo ikke noget nyt. Det plejer vi at få fra Enhedslistens side ved alle festlige lejligheder her i Folketinget, men det er jo sådan, at vi faktisk har en lang række kommuner, hvor vi har folkevalgte til at sidde. Vi har godt og vel – tror jeg – 2.500 byrådsmedlemmer rundtomkring i Danmark. Det er selvfølgelig en opgave, som de sidder med. De har en pose penge, de har en række kommunale opgaver, og de sidder så en gang om året og laver deres budgetter ud fra en betragtning om, hvordan det går med udviklingen i deres kommune: Kommer der flere ældre, kommer der flere børnefamilier, er der behov for flere penge på hjemmehjælpsiden, skal der bruges flere penge på eksempelvis at lave specialklasser for børn, som har behov for det osv.? Det ligger ude omkring decentralt

i kommunerne, og det skal det blive ved med. Derfor giver det ikke nogen mening, at jeg skal stå og sige, at kommune 1 skal spare der og kommune 2 skal spare der. Det giver ikke nogen mening, det vil vi slet ikke. Der siger vi, at det selvfølgelig er en opgave, som dem, der sidder i byrådene, har, og jeg har faktisk også stor tiltro til, at kommunalbestyrelserne og byrådene er deres opgave voksen.

Kl. 19:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 19:24

Morten Bødskov (S):

Jo, men når man lyttede lidt til, hvad Dansk Folkepartis finansordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, sagde, da han kommenterede regeringens spareplan, og hvad det var, der var Dansk Folkepartis forslag, kunne man høre, at han sagde, at nulvækst var o.k., men at han så tilføjede, at det skulle være, uden at kernevelfærden rammes. Det må man jo sige stemmer meget dårligt overens med det, som ordføreren her står og siger, når han siger, at det er rigtigt nok, at kommunerne skal spare som følge af nulvæksten, men det må de finde ud af ude i kommunerne.

Når finansordføreren, hr. Kristian Thulesen Dahl, siger, at nulvækst er o.k., men at det skal være, uden at kernevelfærden rammes, kunne ordføreren ikke prøve at forklare, hvad det er for en sikkerhed, Dansk Folkeparti har for, at den nulvækst, som jo altså i 2013 skal give 13,5 mia. kr. på de offentlige budgetter, kan gennemføres – det er vel i cirka halvdelen af kommunerne – uden at den rammer kernevelfærden? Hvilken garanti har man for det fra Dansk Folkepartis side?

Kl. 19:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:25

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil jo gerne sige, at en af de allerstørste garantier, man kunne give, selvfølgelig var, hvis der blev en større snert af træfsikkerhed i de budgetter, som kommunerne vedtager. Man har jo set mange kommuner, som har været inde at lave et budget, og som så har lavet et skønmaleri af, hvad de forventede at få af skatteindtægter fra kommunens borgere, og i mange år har man kunnet se, at de i nogle kommuner eksempelvis har sagt: Borgerne tjener mere og mere, vi har valgt at selvbudgettere frem for at tage den statsgaranterede model. Ligesådan har man kunnet se, at mange kommuner har vurderet deres grundsalg til at være markant større end andre steder, og da året så var gået, kunne de se, at de manglede X antal millioner kroner på bundlinjen.

Derfor tror vi på, at der ville være større fornuft i, at der netop blev en større træfsikkerhed imellem kommunernes budgetter og så de faktiske årsopgørelser, altså at der bliver en mindre margen, når året er gået og man ser på, hvordan det er gået i kommunen. Der nytter det jo ikke noget, at vi har det, som vi har det nu, hvor vi kan se, at man i mange, mange kommuner år efter år har lavet nogle fine aftaler, men at de samlet set aldrig er blevet overholdt. Og der er det så, at vi med de her initiativer prøver på at lave en større holdbarhed, altså at de aftaler, der bliver indgået mellem kommunerne og regeringen, selvfølgelig også bliver overholdt begge veje.

Kl. 19:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov for den anden korte bemærkning.

Kl. 19:27

Morten Bødskov (S):

Altså, jeg er nødt til at sige, at det, ordføreren står og siger, er totalt sort. Jeg spørger til nulvæksten, og hvilke garantier Dansk Folkeparti har fået for det, man har sagt og man har lovet den danske befolkning: man vil altså gerne acceptere nulvækst, som betyder en samlet reduktion i de offentlige udgifter på 13,5 mia. kr., men – siger man så – det må ikke ramme kernevelfærden i kommunerne, og så taler man om budgetstyring og budgetunderskud og alt muligt andet. Altså, hvis kommunerne har underskud, er vi så ikke enige om, at det bare gør problemet med nulvæksten større, og at det så er mere end de der 13,5 mia. kr., der samlet set skal hentes på de offentlige udgifter?

Så derfor spørger jeg igen: Når man nu har sagt god for nulvækst og kommunerne i 2011, 2012 og 2013 af de 13,5 mia. kr. samlet set skal finde 6-7 mia. kr., hvilken garanti har Dansk Folkeparti så fået under de her forhandlinger for, at nulvæksten ikke rammer kernevelfærden? For det var jo det, man lovede befolkningen. Så det vil jeg bare gerne have at vide.

Kl. 19:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:28

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen det er jo altså sådan, at de budgetter, der bliver lavet i kommunerne, skal overholdes. Det er sund fornuft, at man har en større troværdighed. Ordføreren siger selv: Ja, ja, vi har de samme penge til rådighed. Nej, og derfor prøver jeg på at give svaret ud fra den betragtning, at man, hvis man kigger på den aftale, der er nu, kan se, at vi jo har sagt, at vi pris- og lønfremskriver de nuværende budgetter. Det betyder jo, at man, hvis man har X antal ansatte i dag, også vil få X antal ansatte på samme niveau året efter, fordi man har pris- og lønfremskrivningen med i de kommunale budgetter. Det er det, der er udgangspunktet.

Derfor synes jeg, det er sund fornuft at sige, at det er den pose penge, der er til rådighed, at det er den ramme, der er til at gennemføre den lokale service i de forskellige kommuner, og så er det altså op til kommunalpolitikerne at prioritere inden for den ramme, der vil være til rådighed. Og det er jo ikke noget, der vil gøre den store forskel i forhold til, hvis det skulle ske, at det var en socialdemokratisk regering, der kom til efter næste valg. Det har vi jo kunnet se i dag, hvor der er kommet det ene citat efter det andet om, at fru Helle Thorning-Schmidt siger, at kommuneskatterne samlet set skal forblive i ro.

Kl. 19:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 19:29

Rasmus Prehn (S):

Hold da op, hvor Dansk Folkepartis ordfører taler hurtigt, men det bliver da mere og mere tydeligt, at Dansk Folkeparti ingen som helst garanti har fået for, at nulvæksten ikke kommer til at betyde ret betydelige angreb på kernevelfærden. Man har sagt til danskerne, at nu slap de for besparelser i kommunerne, men man ved det ikke. Det står helt tydeligt nu, at man kommer til at spare.

Så taler Dansk Folkepartis ordfører enormt hurtigt og siger noget om træfsikkerhed, altså at hvis bare man var bedre til at overholde budgetterne osv. I stedet for at tage ansvaret på sig for at være blevet snydt i nogle forhandlinger med regeringen, hvor man ikke har fået

garanti for noget, så sparker man nedad og siger, at det bare er kommunalbestyrelsesmedlemmerne, der ikke kan finde ud af det.

Men kan Dansk Folkepartis ordfører ikke bekræfte, at man inden for sådan noget som administration faktisk har lagt meget restriktive budgetter? Man har så også overholdt dem; man har endda brugt mindre på administration, end man egentlig havde budgetteret med. Så man gør jo, hvad man kan, på de områder, hvor der kan styres, men på områder, som ikke er styrbare, f.eks. på området med socialt udsatte unge osv., er det svært at styre, hvis der bliver flere problem-børn, altså børn med behov for ekstra ting. Er det så ikke svært at være træfsikker?

Kl. 19:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:30

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg må altså indrømme, at det er nogle mærkelige spørgsmål, der kommer fra hr. Rasmus Prehn, men det er jo så ikke første gang. Nu vil jeg prøve at komme med et citat fra hr. Rasmus Prehns egen partifælle, nemlig Jan Trøjborg, der er formand for Kommunernes Landsforening. På forsiden af den nyeste udgave af NYT fra KL's bestyrelse står der et Jan Trøjborg-citat:

»Jeg er ikke i tvivl om, at kommunerne samlet set må styrke bud-
getstyringen, så der bliver bedre sammenhæng mellem budgetter og
regnskaber.«

Det er en anerkendelse fra formanden for Kommunernes Lands-
forening, som én gang om året gennemfører forhandlinger med rege-
ringen om det kommende års budget i kommunerne – hvad er der
plads til, hvad er der råd til osv. – så man kender den samlede ram-
me og de arbejdsbetingelser, der vil være.

Når det er ordene fra formanden for KL, er det jo ganske mor-
somt, at vi så kan se, at vi ud af de sidste 15 år kun kan finde 3 år
eller deromkring, tror jeg, hvor man fra kommunernes side har kun-
net overholde den aftale. Det synes jeg da at vi er nødt til at forholde
os til som ansvarlige partier. Det er så dér, hvor Socialdemokraterne
vælger at køre på frihjul, og vi andre prøver at være med til at træde
til.

Kl. 19:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Rasmus Prehn for den anden korte bemærkning.

Kl. 19:31

Rasmus Prehn (S):

Det viser jo bare, hvor stor en ansvarlighed der er i landets kommu-
ner. Man vil gøre alt, hvad man kan, for at overholde det her. Man
vil gerne være med til at lave nye budgetstyringsmekanismer osv.;
man vil meget gerne gøre sig umage med det her; man gør alt, hvad
man kan. Men der er områder, hvor det er meget svært at forudse,
hvad for nogle udgifter der kommer.

Kommunernes Landsforening har så lagt op til at lave sådan no-
get, de kalder 8 gyldne regler. Det var noget, der blev lavet under
den tidligere formand for Kommunernes Landsforening, Erik Fabrin.
Man lægger op til, at når man skal visitere et barn, der har været ud-
sat for overgreb eller andet, til en plejefamilie eller andet, så skal der
ikke alene være socialfaglige medarbejdere; så skal der også være en
økonom med, der hele tiden skal sidde og hviske i øret på dem: Husk
nu på økonomien, husk nu på økonomien.

Er Dansk Folkepartis ordfører ikke bange for, at man risikerer at
komme i en situation, hvor økonomien kommer til at fylde mere end
hensynet til barnets tarv?

Kl. 19:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:32

Hans Kristian Skibby (DF):

Nej, det er jeg ikke, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, for jeg har fak-
tisk stor tillid til vores byrådskolleger rundt omkring i hele Dan-
mark, uanset hvilken partifarve de i øvrigt har. Vi har mange social-
demokratiske borgmestre, som også gør det rigtig, rigtig godt. Jeg
tror faktisk på, at de har styr på de her ting, og jeg tror også på, at de
vil prioritere de her ting fuldstændig, som de skal.

Altså, vi har hørt eksemplet et par gange i dag: Ja, men så er der
et barn, der ikke bliver fjernet fra et misbrugshjem, selv om man har
vurderet, at det skal det. Selvfølgelig vil man håndtere de sager, så-
dan som de rettelig skal og bør. Det er der ingen tvivl om. Det er en
del af det, der ligger i opgaven for kommunerne, og det har jeg fuld
tiltro til at de gør.

Skulle der så være et sted, hvor de ikke har gjort det, skal man
selvfølgelig gå ind og kigge på den måde, som det er blevet gjort på
i de enkelte sager. Sådan ser vi jo somme tider, at enkelte socialsager
popper op i Danmark.

Kl. 19:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Den næste til korte bemærkninger er fru Kirsten Brosbøl, værsgo.
Kl. 19:33

Kirsten Brosbøl (S):

I forlængelse af det skal jeg bare bede ordføreren om at bekræfte, at
et af de områder, hvor kommunerne jo har overskredet budgetterne,
netop er det specialiserede socialområde. Ud af den overskridelse,
der er på 4,3 mia. kr., er 3 mia. kr. fra det specialiserede socialområ-
de. Det skal jeg bare bede ordføreren om at bekræfte.

Ordføreren stod før på talerstolen og gentog det, som finansmini-
steren har sagt flere gange, nemlig at nulvækst vil betyde, at man
kan have det samme antal ansatte i kommunerne, som man har i år,
og at det vil man kunne fortsætte med næste år. Vil det så også gæl-
de, hvis der nu f.eks. i en kommune er stigende udgifter på det spe-
cialiserede socialområde? Hvordan skal man så kunne leve op til det,
som hr. Hans Kristian Skibby står og lover her på Folketingets taler-
stol, nemlig at man kan have det samme antal ansatte, som man har i
år?

Kl. 19:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:34

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo en kompetence, der ligger ude hos byrådene. Det er dem,
der vedtager deres egne driftsbudgetter. Det er de enkelte byråd, der
selv vedtager deres anlægsbudgetter. De ved, hvad præmisserne er.
De ved, hvilken aftale de har indgået via KL. De ved, hvad for nogle
rammer der ligger til grund for kommunens budgetter.

Derfor tror jeg også på, at kommunerne kan påtage sig den opga-
ve og løse den ganske fornuftigt. Men der er bare en forudsætning
for det. Hvis vi kan se, at langt de fleste af de budgetaftaler, der er
blevet gennemført de senere år, ikke er blevet overholdt, så synes
jeg, så tror vi – hvis vi skal prøve at give de her budgetaftaler en
chance for også at blive ved med at være der fremover – at der skal
være en større snert af træfsikkerhed. Og det er bl.a. derfor, at vi har
de lovforslag på, som vi har i dag.

Kl. 19:35

Kl. 19:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Kirsten Brosbøl for sin anden korte bemærkning.

Kl. 19:35

Kirsten Brosbøl (S):

Så synes jeg bare, det er meget flot, at Dansk Folkepartis ordfører nu står på talerstolen og lover, at man kan beholde det samme antal ansatte i kommunerne næste år, som man har i år, eller i de kommende år, hvor man skal leve op til det her krav om nulvækst, som Dansk Folkeparti altså bakker op om.

Hvis man anerkender, at der er stigende udgifter på det specialiserede socialområde, hvis man anerkender, at demografien kan betyde, at man får stigende udgifter på f.eks. ældreområdet, hvis man anerkender, at skattegrundlaget kan ændre sig, så synes jeg, det er meget, meget flot, at Dansk Folkepartis ordfører står på talerstolen og lover, at man kan opretholde det samme antal ansatte i kommunerne, som man har i år.

Nu ved jeg jo, at ordføreren er bekendt med situationen i flere af de østjyske kommuner. Der er der jo rigtig mange, som er ude i store sparerunder allerede nu. I Odder Kommune, hvor jeg kommer fra, har man allerede fyret 86 medarbejdere, og man forventer at skulle fyre 40 til næste år. Kan Odder Kommune også regne med det, som Dansk Folkepartis ordfører står her og lover om, at man ikke behøver at fyre flere medarbejdere til næste år?

Kl. 19:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:36

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo, at spørgsmålet giver et rigtig godt billede af, hvad der optager Socialdemokraterne. Det er det der med, hvad der er sket i den enkelte kommune: Hvad sker der dér, og hvad sker der dér? Nu blev Odder Kommune nævnt, men det kunne også have været andre kommuner. Det er jo faktisk det, som vi skal overlade til de enkelte byråd rundt omkring.

Vi har aldrig haft så mange offentligt ansatte, som vi har nu. Der er over 30.000 flere, end da regeringen trådte til i 2001. Det betyder selvfølgelig også, at hvis vi har kommuner, hvor vi kan se at børnetallet falder, giver det ikke nogen mening, at man bliver ved med at have lige så mange lærere ansat, hvis man så samtidig kan se, at der i samme kommune er flere, som har behov for pleje og omsorg, fordi de gennemsnitligt er blevet ældre. Så kan det være, at det nogle år senere er omvendt; det er demografien, der spiller ind.

Derfor er det selvfølgelig en mulighed for kommunerne, at man prioriterer om inden for de rammer, der er. Og det gør man i byrådene; byrådene laver prognoser. Jeg sidder selv i et byråd, så jeg ved, hvordan det fungerer. Man laver prognoser over, hvad forventningen til antallet af nyfødte børn i kommunen er i de kommende år, hvad alderssammensætningen er, hvor mange ældre der er på over 65 år, hvor mange vi har i de forskellige skoleårsgange, og hvordan det ser ud med tilgangen til vores børnehaver, osv. Det er nogle ting, som udgør ganske elementært lokalpolitisk arbejde, og det indgår selvfølgelig, når kommunerne laver deres budgetter.

Kl. 19:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen det var sådan set godt, at vi lige fik det her ridset op til sidst, altså at hr. Skibby ridsede op, hvordan en kommunalbestyrelse i virkeligheden fungerer, også der i Jylland, hvor ordføreren nu kommer fra. For det tror jeg da er generelt over hele landet, altså at byrådsmedlemmer og byrådet har til hensigt at overholde budgetterne og også har til hensigt at lave nogle budgetter, der passer.

Så kan jeg jo godt forstå, at ordføreren bliver mere og mere skinger i sin stemme i forhold til alle de spørgsmål, der bliver stillet her. For det ene øjeblik siger han, at byrådene er åh så dygtige og virkelig har styr på at lave deres budgetter, og det næste øjeblik, at der i hvert fald skal sættes ind med alle mulige skrappe krav, for ellers er der ikke styr på noget som helst. Det hænger jo overhovedet ikke sammen.

Bl.a. nævner ordføreren jo så, at der er 30.000 flere ansatte i det offentlige nu, end der var, da den her regering trådte til. Men hvis ikke jeg tager meget fejl, og hvis jeg begynder at tælle op, kan jeg se, at der heller aldrig nogen sinde har været så mange opgaver, der skulle løses, som der er nu. Så der er jo en naturlig sammenhæng. Det kan man jo hverken klandre kommuner eller stat for, eller kan man det?

Kl. 19:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:38

Hans Kristian Skibby (DF):

Det tal, som jeg nævnte, er det samlede tal. Og om opgaven så er gået fra et amt til en region eller fra et amt til en kommune, gør jo ingen forskel på antallet af ansatte; det er jo da noget mærkeligt noget at bringe ind i debatten. Der er 30.000 flere ansatte, end der var i 2001, til at udføre forskellige opgaver, alt efter hvor de er ansat. Eksempelvis har vi omkring 3.000 flere læger ansat. Jeg tror, at der var ansat omkring 10.000 læger i Danmark i 2001. Nu er der så 13.000 plus et eller andet. Det er sådan nogle tal, som man kan få, hvis man gider læse dem. Så der er selvfølgelig kommet flere ansatte til, og de skal selvfølgelig også have løn. Sådan bevæger tingene sig, og derfor synes jeg sådan set, at der er ganske sund fornuft i den måde, det foregår på.

Ordføreren siger, at det ikke hænger sammen. Så vil jeg gerne sige: Jamen det gør det, vi hører fra Socialdemokraterne, jo heller ikke. Man siger til Berlingske Tidende, at kommunerne skal hæfte solidarisk – det er hvert fald det, fru Helle Thorning-Schmidt har udtalt – men samtidig kan vi høre selv samme partis politikere sidde her i dag og sige: Vi skal bare give carte blanche til kommunerne, for hvis de har et behov, skal det også dækkes. Det hænger jo ikke sammen.

Kl. 19:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for sin anden korte bemærkning.

Kl. 19:39

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Bare for at tage det helt kort – jeg tror, at jeg har sagt det tidligere i dag – er forskellen på Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti og regeringen åbenbart, at når vi bestiller en vare, vil vi også gerne betale for den, i modsætning til det, som regeringen og Dansk Folkeparti har tænkt sig at gøre. Nå, lad det nu være.

Jeg noterede mig under ordføreren's tale, at han sagde, at det for Dansk Folkeparti er vigtigt at forsvare og bevare velfærden. Det var en ting til, som jeg synes lyder rigtig, rigtig hult i det her, når man samtidig går ind og siger: Jamen vi skal sørge for, at der ikke sker

skatteudskrivning, og alle kommunerne skal have en over nakken, hvis de kommer til at overskride den mindste smule – også derude i udkantskommunerne, som folk flytter væk fra, og hvor grundlaget for at bevare den velfærd, som vi taler om, ikke er til stede, hvis ikke man får lov til at agere. Og det hænger jo heller ikke sammen, vil jeg sige til hr. Skibby.

Kl. 19:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:40

Hans Kristian Skibby (DF):

Ordføreren var inde på det der med, at det lyder lidt hult. Altså, jeg synes jo også, at det er hult med den finansieringsplan – som man i hvert fald kalder det fra Socialdemokraterne og SF's side – i forbindelse med »En Fair Løsning« med de berømte 12 minutter. Det er da i hvert fald også hult, hvis noget skulle være hult. Det er jo en enkelt lille vingeskudt krage, der sidder oppe på et højspændingsanlæg og venter på at falde ned.

Der er ikke fugls føde på det forslag, der er kommet til det, man kalder finansiering af de her initiativer fra oppositionens side. Det er jo det, der er fakta. Det er det, der er en kendsgerning. Det er det, som mange økonomer også har været ude at sige: at det simpelt hen ikke hænger sammen, at det er groft underbudgetteret. Alene det første år ender det med et minus på 11 mia. kr., og hvis man ikke vender det lidt rundt, vil det hurtigt blive et langt, langt større milliardbeløb, som venter i direkte minus. Derfor hænger det simpelt hen ikke sammen.

Her er noget rent konkret, der hænger sammen, og det synes jeg sådan set er ganske sundt og fornuftigt.

Kl. 19:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Flemming Bonne for en kort bemærkning.

Kl. 19:41

Flemming Bonne (SF):

Jeg er sikker på, at ordføreren som kommunalordfører og formand for Kommunaludvalget er fuldt ud opmærksom på, at det kommunale landskab er præget af meget stor forskellighed, økonomisk ulighed, og at kommunerne står over for meget forskellige problemstillinger og udfordringer. Ordføreren er formentlig også opmærksom på, at der er et voldsomt stort spænd imellem højeste og laveste skatteprocent i de danske kommuner, og at der på servicesiden er et rigtig, rigtig stort spænd imellem, hvad kommunerne har råd til at bruge af penge til service. Anerkender ordføreren, at der er behov for fortsat at gennemføre skattetilpasninger ude i kommunerne?

Kl. 19:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:42

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er altså sådan, at vi har anerkendt, at der er nogle ting, der måske skal ændres i den form, man laver udligningen i dag. Derfor har vi også sammen med De Radikale i øvrigt støttet, at vi går videre med arbejdsgrundlaget i det her Finansieringsudvalg, som jo er nedsat under indenrigsministeren til at belyse de forskellige aspekter, der er omkring kommunernes udligning. Det er netop for at få belyst, om der er en fair fordeling i den måde, man kan få indtægterne ind på, og den måde, som udgifterne bliver placeret rundt omkring i kommunerne alt efter demografi, og hvad man har af lokale forskelligheder. Derfor er der selvfølgelig sund fornuft i, at vi får de ting

belyst, og det ligger der jo en plan for. Det har jeg jo ikke nemt ved at gå ind og give en vurdering af lige nu. Jeg vil selvfølgelig gerne afvente de anbefalinger, der vil komme fra Finansieringsudvalget.

Kl. 19:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Flemming Bonne for anden korte bemærkning.

Kl. 19:43

Flemming Bonne (SF):

Spørgsmålet var lidt mere præcist i retning af, om ordføreren anerkender, at der fremover også vil være behov for, at en række kommuner regulerer skatten.

Så vil jeg også gerne høre fra ordføreren, hvem det så er, der har ansvaret for at afgøre, hvem der i givet fald kan få lov at regulere skatten op og regulere skatten ned. Det har jo været sådan, at man har lagt en del af ansvaret over på Kommunernes Landsforenings bestyrelse. Er ordføreren enig i, at det skal være sådan, eller er ordføreren enig i, at det måske er den siddende regering, der har ansvaret for at præstere et regelsæt?

Kl. 19:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:44

Hans Kristian Skibby (DF):

Med hensyn til spørgsmålet om regulering af skatter synes jeg sådan set, at det stadig væk er meget fair at henholde sig til, at vi har et Finansieringsudvalg, som kigger på, om den måde, som kommunerne har mulighed for at finde deres indtægter på, også står mål med den måde, som var hensigten, da man lavede den sidste aftale om kommunal udligning.

Til det andet spørgsmål om, hvorvidt KL skal ind at være aftalepartner: Ja, det håber vi selvfølgelig, for som jeg siger, har vi ikke noget større ønske, end at KL går ind og er samarbejdspartner og indgår de her forskellige aftaler, når der er behov for det. Men det kræver bare også, at man kan se, at de gør, hvad de kan for at overholde de aftaler, som de siger de mener de kan overholde.

Jeg har meget svært ved at forstå, hvad der skete det år, hvis vi kigger tilbage, hvor man lavede en kommuneaftale, og så gik der måske et par døgn eller tre – vi kan måske endda sige en uge – så var de første fra KL's bestyrelse ude at sige: Jamen det er en alt, alt for dårlig aftale. Vi har slet ikke fået det med, som vi skal have. Det var f.eks. borgmesteren i Århus og fru Ritt Bjerregaard i København, som var ude at klandre deres egne indgåede aftaler. Det nytter jo ikke, og det fremmer ikke lysten og motivationen til at bygge videre på de her forhandlinger, som der er mellem KL og regeringen.

Jeg ønsker, vi skal have en større træfsikkerhed, og det er det, vi tror man kan få med det her lovforslag, som selvfølgelig også giver en større styringsmekanisme. Men vi tror også, at det giver en større motivation i kommunerne til samlet at spille positivt med.

Kl. 19:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg vil lige henlede opmærksomheden på, at dagen er lang endnu. Vi er kun nået til punkt 2 på dagsordenen, så det vil være behjælpeligt for den, der sidder i formandsstolen, at man respekterer den røde lampe.

Den næste, der har en kort bemærkning, er hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 19:45

Kl. 19:48

Benny Engelbrecht (S):

Hr. Hans Kristian Skibby er meget optaget af, at kommunerne skal overholde deres budgetter. Men er det ikke lidt patetisk, at de danske kommuner bliver dunket oven i hovedet fra ministeriel side og særlig af finansministeren, når ministeriernes egne departementer faktisk heller ikke kan overholde deres budgetter? Der er ti af departementerne, der ikke kunne overholde deres budgetter i 2009. De havde faktisk ret store overskridelser, herunder finansministerens departement.

Så når finansministeren og regeringen ikke har styr på deres økonomi, og når Dansk Folkeparti i øvrigt stoler på de løfter, der kommer fra den samme regering, om, at der ikke skæres i velfærden, er det så ikke en lille smule gambling af Dansk Folkeparti med den danske velfærd?

Kl. 19:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:46

Hans Kristian Skibby (DF):

Generelt skal man jo altid overholde de aftaler, man indgår. Man skal også overholde sine budgetter. Det gælder både ministerier, kommuner og regioner. Men det, der er tilfældet her, sådan som jeg har forstået det i Finansudvalget, er jo, at man har overført ikkeforbrugte midler fra driftsåret før. Det er i øvrigt det samme, de gør i mange kommuner.

Vi kan bare tage kommunernes anlægsområde, hvor vi jo kan se, at der var mange milliarder kroner, der ikke blev brugt i 2009. Så overførte man anlægsbeløbet til 2010. Sådan fungerer det med driftsruining fra det ene driftsår til det andet, og sådan fungerer det også med anlægsruining fra det ene år til det andet år. Derfor giver det ikke nogen mening at kritisere det, som hr. Benny Engelbrecht forsøger at få mig til at kritisere.

Jeg har faktisk stor tiltro til, at man overholder de indgåede aftaler. Men jeg synes også, at vi er nødt til at have fokus på, at vi, hvis vi ser mange år tilbage, kan se, at kommunerne ofte ikke har været i stand til at overholde de aftaler, som kommunerne selv ved at skrive under på siger er en god aftale, som fungerer, som er det, de gerne vil have, og som de lover at de nok skal overholde. Det var det, man sagde sidste år. Det var det, man sagde forrige år. Der er det, man har sagt i mange år. Men det har desværre aldrig båret frugt i virkeligheden.

Kl. 19:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Benny Engelbrecht for den anden korte bemærkning.

Kl. 19:48

Benny Engelbrecht (S):

Mens vi lige giver hr. Hans Kristian Skibby mulighed for at få lidt luft i lungerne, skal vi så ikke fokusere på, at noget af det, ministerierne rent faktisk har problemer med at overholde, ikke er anlægsomkostninger – måske lige bortset fra hvis man medregner den store ombygning af spejlsalen i Statsministeriet, som er forudsætningen for, at den nuværende statsminister kan se godt ud på tv – men lønudgifterne. Når man kigger på, hvor de forskellige ministerier rent faktisk har overskridelser, er det på lønudgifterne.

Er det ikke lidt bizart, at vi står i en situation, hvor der er problemer med departementernes lønomkostninger, mens man i den grad klandrer kommunerne for at have vanskeligt ved at overholde deres budgetter?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:48

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes sådan set, at jeg svarede ganske fornuftigt på det spørgsmål første gang, det blev stillet. Alle styrelser, ministerier, regioner og kommuner har selvfølgelig en forpligtelse til at overholde deres budgetter. Det har jeg også en forventning om at de naturligvis gør.

Kl. 19:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er fru Maja Panduro. Værsgo.

Kl. 19:49

Maja Panduro (S):

Med den aftale, Dansk Folkeparti har indgået med regeringen, synes jeg ærlig talt, at det klinger en smule hult, når Dansk Folkepartis ordfører siger, at Dansk Folkeparti vil forsvare og bevare velfærden. Det gælder også på området her. For er det ikke rigtigt, at man med aftalen stadig vil hente 13,5 mia. kr. i kommunerne? Føler ordføreren sig helt og fuldstændig tryk ved det, og tror ordføreren, at man sagtens kan gøre det, uden at nogen ude i kommunerne kommer til at mærke det, uden at det kommer til at gøre ondt på børn, svage eller ældre, uden at det kommer til at betyde fyringer af pædagoger, skolelærere, plejepersonale? Skal jeg forstå det sådan på debatten i dag, at ordføreren føler sig helt tryk ved, at man kan det?

Kl. 19:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:50

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg føler mig i hvert fald helt tryk ved, at vi ikke skal ind på de forslag, som Socialdemokraterne har i sinde at gennemføre, eksempelvis det med de 12 minutter. Det er jo sådan, at hvis man indførte, at der skulle arbejdes 12 minutter mere hver dag, altså 1 time om ugen eller 1 uge om året mere, så ville det jo faktisk medføre, at vi skulle fyre folk i den private sektor, for der bliver jo ikke flere kroner og øre i en daginstitution, som spørgeren var inde på, og der bliver ikke flere timer i en daginstitution.

Det, der bare sker, er, at de fastansatte skal have deres løn før vikareriene, og det betyder selvfølgelig, at man så vil gå ind og kigge på vikarkontiene, og så vil man på den måde skære i antallet af ansatte inden for den enkelte daginstitution. Det er den skinbarlige sandhed i det, man kalder finansieringsforslaget, fra Socialdemokraterne. Så det giver ikke nogen mening, det giver ganske enkelt ikke nogen mening.

Vi har her et ganske klart forslag, og samlet set er den her lov-pakke med til at sikre velfærden, og derfor tror vi mere på det her forslag, end vi tror på det, som Socialdemokraterne har flikket sammen.

Kl. 19:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Maja Panduro for den anden korte bemærkning.

Kl. 19:51

Maja Panduro (S):

Igen oplever vi, at hvis ikke man kan svare på et spørgsmål eller ikke har lyst til at svare på det, kan man altid bare plaffe på den, der stiller spørgsmålet. Jeg synes, det ville kæde Dansk Folkepartis ordfører at svare på spørgsmålet: Mener Dansk Folkepartis ordfører vir-

kelig, at man kan finde de her 13,5 mia. kr. ude i kommunerne, uden at det kommer til at gøre ondt nogen steder?

Kl. 19:54

Hvis ordføreren mener, at man sagtens vil kunne gøre det i en situation, hvor vi ved at kommunerne allerede er voldsomt økonomisk trængt, uden at det går ud over det udsatte barn, den plejekrævende ældre, så synes jeg da, at ordføreren skulle tage at dele sin visdom med de mange i kommunalbestyrelserne, som lige nu sidder og river sig i håret i frustration over at være tvunget ud i besparelser, ud i fyringer af plejepersonale, pædagoger og skolelærere.

Jeg synes, det ville klæde Dansk Folkepartis ordfører at dele al den her viden, som han åbenbart har, om, hvordan man kan gøre det, med vores kommunale kolleger. Jeg er sikker på, de meget gerne vil høre det.

Kl. 19:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:52

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil også gerne give fru Maja Panduro et svar: Vi har aldrig haft så mange ansatte, som vi har i dag. Der er 30.000 flere ansatte i den offentlige sektor, end der var i 2001. Vi må da gå ud fra, at de her mange tusinde ansatte også udfører et stykke gavnligt, formålstjennligt arbejde i kommunerne.

Spørgeren var jo i starten inde på det her med, om ikke også Dansk Folkeparti vil være med til at forsvare den velfærd, vi allerede har i dag. Til det vil jeg gerne sige, at det jo er det, vi prøver på med det her initiativ, blandt mange andre, hvorimod vi kan se, at Socialdemokraterne eksempelvis går ud i februar 2009 med en stor vækstpakke til 36 mia. kr., som er ufinansieret. 36 mia. kr. er to gange 18 mia. kr., som man så vil kaste ud i det danske samfund og håbe, det giver en dynamoeffekt.

Det giver jo ikke nogen mening, det giver ganske enkelt ikke nogen mening, og så nytter det ikke, man sidder og ryster på hovedet, for det er sådan set den skinbarlige sandhed.

Kl. 19:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 19:53

Julie Rademacher (S):

Jeg kunne sådan set godt tænke mig at følge op på det spørgsmål fra fru Maja Panduro, som ordføreren ikke svarer på: Vil Dansk Folkeparti give en garanti for, at de her besparelser ikke forringer velfærdens ude i kommunerne?

Kl. 19:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:53

Hans Kristian Skibby (DF):

Vi vil give den garanti, det er, at der aldrig har været så mange penge til rådighed, som der er nu, og vi vil give den garanti, at vi har stor tillid til de folkevalgte i byråd og i regioner. Det er sådan en garanti, vi vil give. Vi vil ikke gå ind ligesom Socialdemokraterne og regeltyrannisere sted efter sted. Ordføreren har jo selv været ude at foreslå, at vi skulle tvangsopløse danske børsnoterede virksomheder eksempelvis, fordi der ikke var 40 pct. kvinder i bestyrelsen. Den type regelrytteri bryder vi os ikke om. Vi går ind for frihed under ansvar, og det er det, vi bl.a. har i det her lovforslag.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Julie Rademacher for anden korte bemærkning.

Kl. 19:54

Julie Rademacher (S):

Hvor er det ynkeligt at høre Dansk Folkepartis ordfører køre frem med et eller andet skræmmeforslag frem for at svare på det spørgsmål, som jeg rent faktisk stiller. Vil Dansk Folkeparti give en garanti for, at de her besparelser ikke rammer velfærden ude i kommunerne, ja eller nej – så såre simpelt kan det være at svare på et spørgsmål – ja eller nej?

Kl. 19:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:55

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kan jo kun medgive spørgeren, at det var et skræmmeforslag, jeg nævnte i mit seneste svar til ordføreren, for det var faktisk et socialdemokratisk forslag om, at man ville tvangsnedlukke Mærsk. Det er et firma med mange, mange tusind ansatte. Jamen vi går da ud fra, at man kan tro på, hvad der står på Ritzau. Jeg tror på, hvad der står på Ritzau. Det kan godt være, at jeg er naiv, men jeg tillader mig bare at referere til et lille forslag, som ordføreren selv har været ordfører på, og det synes jeg da sådan set er fair nok i forbindelse med de spørgsmål, der bliver stillet.

Til det der med tiltro vil jeg gerne gentage mit svar: Vi har stor tiltro til, at der skal være synlighed og engagement i de aftaler, der bliver indgået mellem KL og regeringen, og vi har også tiltro til, at de folkevalgte i byrådene med borgmestrene i spidsen og de ansatte i økonomisk forvaltning osv. kan arbejde målrettet med at lave en større træfsikkerhed, så der bliver en større sammenlignelighed mellem budgetterne og de endelige resultater, når året er gået.

Kl. 19:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er endnu en til korte bemærkninger. Hr. Thomas Jensen, værsgo

Kl. 19:55

Thomas Jensen (S):

Jeg tror, at mange af de mennesker, der sidder og følger den her debat, undrer sig lidt over, at Dansk Folkeparti, som har været med til at give ufinansierede skattelettelser i flere omgange i løbet af de sidste 8 år, nu står her på talerstolen og virkelig, virkelig kæmper for yderligere nedskæringer. Det er jo sådan, at man er med til at hælde penge ud på ufinansierede skattelettelser, og nu, hvor vi er i bekneb i dansk økonomi, skal der gennemføres besparelser ude i kommunerne. Der står jo i den her aftale, som Dansk Folkeparti er med i, at det skal bidrage til bl.a. 13,5 mia. kr., der skal reduceres i de offentlige udgifter. Kan Dansk Folkepartis ordfører i forlængelse af de spørgsmål, vi har hørt her fra fru Julie Rademacher og fra fru Maja Panduro bekræfte mig i – eller eventuelt afvise – at det her ikke vil føre til velfærdsforringelser ude i kommunerne?

Kl. 19:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:56

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil ikke give den type garanti, for jeg respekterer det kommunale selvstyre langt, langt hen ad vejen. Jeg har tiltro til, som jeg har sagt tidligere, at vi har mange velfungerende byråd, vi har forhåbentlig

98 af slagsen, som går ud, engageret og motiveret, og prøver på at lave et budget, som også kan forsvares, efter at det bare er et budget, og til det bliver til rigtige faktuelle regnskabstal, når året er gået. Vi har stor tiltro til, at det er den vej, det skal gå.

Med hensyn til den der gamle kliché med, at det her ikke er finansierede skattelettelser osv., vil jeg bare sige, at de er finansieret krone til krone, og det er faktisk sådan, at når skatteaftalen er fuldt indfaset, vil den give et nettoprovenu til staten på 5,5 mia. kr., som vi så bl.a. kan bruge til målrettede initiativer andre steder. Så den er fuldt ud finansieret, og det ved Socialdemokraterne udmærket, men man synes bare, at det er lidt mere sjovt og lidt mere festligt at hæfte sig ved, hvad der sker i de første år af den her aftale, frem for at kigge på, hvad der sker over den samlede årrække, som dækker den her aftale.

Kl. 19:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Thomas Jensen for anden korte bemærkning.

Kl. 19:57

Thomas Jensen (S):

Nu bliver det jo virkelig sort snak fra Dansk Folkepartis ordfører. Det er fuldstændig klokkeklart, at der er givet ufinansierede skattelettelser i 2004 og igen i 2006. Det er jo bl.a. de penge, vi står og mangler i dag. Hvis der ikke var givet så store ufinansierede skattelettelser, skulle dansk økonomi jo slet ikke igennem de her sparerunder, som Dansk Folkeparti nu lægger stemmer til, nemlig stemmer til, at kommunerne skal holdes i et meget stærkt jerngreb. Det er det, vi står og debatterer nu her i dag, og det er sådan noget, der betyder, at bl.a. de ældre medborgere bliver ramt på velfærden. Før hørte vi, da Venstres ordfører var oppe: Nå, men det går nok sådan lige o-p op. Vi får lidt flere ældre og lidt færre yngre eller færre børn, så den her nulvækst går nok sådan cirka op.

Men kan Dansk Folkepartis ordfører her i dag garantere, at nulvækst ikke betyder nedskæringer? Kan Dansk Folkepartis ordfører garantere, at det her ikke kommer til at gå ud over plejehjemspladser rundtomkring i Danmark? Kan Dansk Folkepartis ordfører garantere, at det her ikke kommer til at betyde, at ældre mennesker ikke kan få en plejebolig at bo i? Kan Dansk Folkepartis ordfører garantere det her i dag?

Kl. 19:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:58

Hans Kristian Skibby (DF):

Nej, det kan jeg ikke, og det vil jeg heller ikke, for jeg har faktisk stor tiltro til, at der foregår en behård prioritering i de enkelte kommuner af, hvor der er et demografisk pres. Er der flere ældre, er der færre unge – og vice versa? Det er nogle opgaver, der ligger soleklart ude i den enkelte kommune, og jeg skal ikke her fra Folketingets talerstol begynde at sige, at den ene kommune skal gøre dit og den anden skal gøre dat. Det her er en samlet økonomiaftale, som man indgår en gang om året med regeringen, og det er den, vi prøver på at give en større træfsikkerhed imellem det, der hedder budgetterne, og det, der hedder de endelige regnskaber, når året er gået.

Kl. 19:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at der er kommet to mere på til korte bemærkninger, og den første er hr. Klaus Hækkerup, værsgo.

Kl. 19:59

Klaus Hækkerup (S):

Tak for det. Der er to ting, der undrer mig, i den argumentation, ordføreren for Dansk Folkeparti har. Den ene er, at han siger, at de skattereformer, der blev gennemført i 2003 og 2007, var fuldt finansieret. Det er fuldkommen korrekt, at man havde en forestilling om, at man ville reducere det offentlige forbrug med det, man lettede skatten med, men udviklingen gik lige præcis modsat, så man kom til at bruge endnu mere end det, der var i de langsigtede planer.

Så vil jeg bare spørge: Hvordan kan Dansk Folkeparti forestille sig at det virkelig er fuldt finansieret, når man har givet skattelettelser, der år for år giver knap 20 mia. kr., næsten det beløb, vi står og mangler nu for at kunne sikre den langsigtede holdbarhed?

Det er jo den fejl, Dansk Folkeparti har gjort, altså at de simpelt hen har været med til at give skattelettelser, der ikke var finansieret.

Kl. 20:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:00

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kan kun sige, at det er en påstand, der kommer fra spørgerens side. Den seneste skatteaftale er fuldt ud finansieret, således at den giver et nettoprovenu, når den er fuldt indfaset, på godt 5,5 mia. kr. Det er det, der står i en aftale, som er lavet, og i de beregninger, som man har lagt til grund for den aftale. Derfor synes jeg, at det sådan set er ganske fornuftigt at sige, at den samlet set er fornuftigt, fordi der bliver frigjort milliarder til andre initiativer efterfølgende.

Kl. 20:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Klaus Hækkerup for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:01

Klaus Hækkerup (S):

Nu skal vi jo ikke tale forbi hinanden. Altså, jeg taler om de fuldkomne ufinansierede skattelettelser – det nævnte jeg også – som Dansk Folkeparti var med til at bære igennem i 2003 og 2007. Men nu forstår jeg, at det, som Dansk Folkepartis ordfører snakker om, er forårspakke 2.0. Der har jeg for nylig bedt om at få en opdatering på baggrund af serviceeftersynet og fået svar i dag, på spørgsmål nr. 458, om, hvad forårspakke 2.0 giver. Og forårspakke 2.0 giver i alt et underskud på 13 mia. kr. i 2010, 11 mia. kr. i 2011, 8,5 mia. kr. i 2012, 3 mia. kr. i 2013 osv. På intet tidspunkt frem til 2019 giver den overskud, på intet tidspunkt. Den er underfinansieret hele vejen.

Det kan godt ske, at den engang, når fandens oldemor går i kloster, begynder at give overskud, men så vil jeg sige: Så lad fandens oldemor tage sig af det.

Kl. 20:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:02

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kan af gode grunde ikke stå her og forsvare og forklare, hvad der står i et svar, som ordføreren har fået fra en minister i dag. Men jeg vil sige, at dengang man indgik den her skatteaftale, var den fuldt finansieret, og det har jeg tiltro til at den stadig væk er, ganske klart. Den er faktisk overfinansieret med 5,5 mia. kr. Det er også det, der har stået i de økonomiske papirer, som vi har fået, og det henholder jeg mig selvfølgelig til her fra talerstolen.

Så vil jeg sige, at der grundlæggende er en stor forskel på Socialdemokraternes plan og den, vi prøver at være en del af. Det, man var

ude med fra Socialdemokraternes side, var faktisk, at man ville kaste de her meget omtalte 36 mia. kr. ud ekstraordinært for at lave en vækstpakke, en bombe, der skulle sendes af sted til gavn og glæde for borgerne for lånte penge. Det svarede til 2 pct. af bruttonationalproduktet, som man ville kaste ud ekstra. Og nu kan vi allerede se, at vi faktisk ikke har det plus på bundlinjen, som gør, at vi kan kaste så mange penge ud på én gang.

Der tror vi, at vi kan lave mange små og mindre initiativer flere gange i løbet af en længere periode frem for at lave den her form for russisk roulette, som det selvfølgelig var, da Socialdemokraterne bare som en ren demonstration prøvede på at overbyde og overbyde.

Kl. 20:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Husted for en kort bemærkning.

Kl. 20:03

Per Husted (S):

Erkendelse er jo altid godt, og jeg lyttede med stor interesse til ordførerens udtalelser i svaret til hr. Thomas Jensen, hvor der var en god erkendelse af, at nulvækst betyder nedskæringer, og at det går ud over ældreplejen, skoler og i det hele taget den kommunale service. Var det korrekt forstået?

Kl. 20:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:03

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Det er ikke korrekt forstået. Jeg siger, at under et er det sådan, at vi må respektere de forskellige kommuners forskellighed. Når der er nogle kommuner, hvor man kan se et mindre pres på de ældre grupper og måske et større pres på de børn, som skal ind og have en dagplejeplads, eller eksempelvis de unge, der skal have en plads i en folkeskole, giver det selvfølgelig en mulighed for, at kommunen kan gå ind og finde nogle midler inden for deres driftsbudget de steder, hvor der er det største demografiske pres. Det synes vi er sund fornuft.

Derfor kan jeg jo ikke stå og sige, at lige nøjagtig i x kommune skal det være sådan i 2011, sådan i 2012 og sådan i 2013. Det var det, jeg svarede på.

Kl. 20:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Husted for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:04

Per Husted (S):

Jamen en del af de ting, som bliver nævnt, kan man jo egentlig ikke være uenig i. Selvfølgelig skal man da tilpasse sine budgetter efter de omkostninger, man har, og den demografi, man har.

Men spørgsmålet går jo på: Når vi ser det som et samlet hele, betyder nulvæksten så samlet, at der vil komme nedskæringer, og at det bl.a. vil gå ud over de ældre, at det vil gå ud over vores skolebørn osv.? Det var egentlig det, spørgsmålet gik på: at der bliver færre penge til hele kagen.

Det kan godt være, at man skal flytte lidt rundt, men det er jo ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at der bliver færre penge i den samlede kasse til at udføre den opgave, som bl.a. kommunerne har. Betyder den her nulvækst ringere service? Betyder det for mine børn, at der skal være endnu flere i klassen? Det var det, mit spørgsmål gik på.

Kl. 20:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:05

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes, det er glimrende. Det illustrerer jo glimrende den måde, som man opererer på som socialdemokratisk politiker, hvis man tror, at man skal stå på Folketingets talerstol og give garantier for, at der ikke sker en stigning af elevtallet i nogle skoleklasser i x kommune eller y kommune.

Selvfølgelig kan der være nogle klasser, hvor der kommer flere ind. I min kommune, bare for at give et eksempel – nu prøver vi på at være lidt pragmatiske i dagens anledning over for spørgeren – har vi en folkeskole med en 0. klasse, der skal begynde, og hvor der kun er en dreng og fem piger, og det er ikke noget at grine af. Der er kun én dreng og fem piger i 0. klasse, men det gør da ikke, at vi går ind og siger, at nu skal vi spare, fordi der er kommet færre. Sidste år var der 17 elever.

Selvfølgelig kan tingene bevæge sig, og der er det så, jeg siger, at ud fra alle de tal, man får i en kommune fra de forskellige forvaltninger, går man selvfølgelig hvert år ind og kigger på, hvordan det går med udgiftspres på ældreområdet, plus 65, hvordan det går på skoleområdet, hvor mange børn der er skolesøgende, hvordan de er fordelt i kommunen, om det giver klassesdeling eller det ikke giver klassesdeling osv. Det er da nogle ting, som selvfølgelig kan gøre, at der i nogle kommuner vil være færre penge på ét område, men til gengæld flere penge på et andet. Sådan fungerer det i kommunerne.

Kl. 20:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg har spottet endnu en til korte bemærkninger, og det er hr. Nick Hækkerup, værsgo.

Kl. 20:06

Nick Hækkerup (S):

Jeg går lidt tilbage til den ufuldstændige redegørelse for regeringens og Dansk Folkepartis skattelettelser, og jeg kan godt forstå, at ordføreren ikke er stolt af de ufinansierede skattelettelser, som er givet, og som er hovedårsagen til de store problemer, vi har med økonomien nu. Men vi må vel i fællesskab kunne konstatere, at lavere skat på arbejdsindkomst for 2003 var ufinansieret, og vel også i fællesskab kunne konstatere, at lavere skat på arbejde for 2007 var ikke bare underfinansieret, men ufinansieret. Det fremgår jo af lovforslagene.

Kl. 20:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:07

Hans Kristian Skibby (DF):

Det, jeg gav et svar på, handlede jo klart om den aftale, der er blevet lavet nu her, hvor man går ind og kigger på 2010, og hvor man kan se, at når den er fuldt indfaset, vil der være et provenu på 5,5 mia. kr. Det er de tal, vi har fået oplyst, og det er dem, jeg henholder mig til. Det andet har jeg ingen kommentarer til.

Kl. 20:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Nick Hækkerup for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:07

Nick Hækkerup (S):

Bare for at være sikker på, at jeg forstår det rigtigt: Den ufinansierede del på de 20 mia. kr., som ordføreren anerkender, er der ingen

kommentarer til, og de 5 mia. kr. er – og det er sagt bare for at korrigere ordføreren, sådan at han ikke bevæger sig videre ud i den vildfarelse, han er i – dynamiske effekter, som vi har fået at vide adskillige gange i dag fra Folketingets talerstol man ikke kan regne med.

Kl. 20:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:08

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kan kun sige, at der er mange forskellige måder at lave beregninger på. Vi kan også gå ind og kigge på de beregninger, som Socialdemokraterne lægger til grund for deres »En Fair Løsning« og »Fair Forandring« osv. Der kan vi jo se, at det heller ikke hænger sammen. Der er en lang, lang række steder, hvor der er så mange fugle på taget, at der ikke er plads til den ledning, som de hænger på. Det er jo det, der er den skinbarlige sandhed.

Så har jeg givet et svar på det med den skattelettelse, som er blevet givet, den omlægning, der er blevet lavet omkring 2010. Det er det, jeg har svaret på. Jeg kender ikke tallene fra 2003, og hvordan de ligger med hensyn til plus eller minus i de enkelte år. Det må vi lade andre gå ind at svare på. Det er ikke mit område.

Kl. 20:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så giver jeg ordet til hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 20:08

Ole Hækkerup (S):

Tak. Det er jo selvfølgelig lidt ærgerligt, at redegørelsen for, hvor det er, regeringen har brugt pengene, bl.a. på de ufinansierede skattelettelser, bliver lidt ufuldkommen, når ordføreren ikke har nogen kommentarer, så lad mig prøve at spørge til noget lidt andet, som mere generelt handler om den politiske kurs, bl.a. i forhold til kommunerne.

Ældre Sagen offentliggjorde i går en undersøgelse, der viser, at hver fjerde kommune forringer hjemmehjælpen. Jeg tror, at det for en stor del har med kommunernes økonomi at gøre, jeg tror sådan set ikke, at det er, fordi kommunalpolitikkerne har lyst til at forringe hjemmehjælpen. Jeg tror, at en del af forklaringen er, at alt for mange penge er brugt herindefra, eksempelvis på de ufinansierede skattelettelser, men jeg vil spørge ordføreren: Når nu han som medlem af et af de partier, der har helt afgørende magt i Danmark, kigger ud i landet og det viser sig, at hver fjerde kommune forringer hjemmehjælpen, synes Dansk Folkeparti så, at det er et stort problem, et lille problem eller ikke noget problem?

Kl. 20:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:10

Hans Kristian Skibby (DF):

Som jeg har sagt til tidligere spørgere, er det jo sådan, at i nogle kommuner oplever man et større demografisk pres, i form af at der er flere i +65 års-alderen, hvilket gør, at der selvfølgelig også kan komme et udgiftspres på eksempelvis hjemmehjælp og genoptræning. Der er nogle steder, hvor det kan gå op, og nogle steder, hvor det kan gå ned.

De enkelte kommuner har forskellige måder at gøre tingene på. Det har vi også kunnet se. Det betyder selvfølgelig også, at der kan være forskellige måder at håndtere hjemmehjælpen på. Men jeg vil gerne sige, at kommunerne aldrig har haft så mange penge til rådighed til at tage sig af kernevelfærden, som de har i dag. Der har aldrig

været så store budgetter generelt, og der har heller aldrig været så store anlægsbudgetter. Både drift og anlæg har aldrig været større, end det er i dag. Det er jo en klar indikator for, at kommunerne har muligheden for at prioritere inden for den ramme, de har. Det betyder selvfølgelig også, at man skal prioritere hjemmehjælpen ordentligt og hæderligt i de forskellige kommuner. Sådan er det.

Kl. 20:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Ole Hækkerup for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:10

Ole Hækkerup (S):

Men tror ordføreren, at den demografiske udvikling er sådan, at der bliver færre ældre i hver fjerde kommune i Danmark?

Kl. 20:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:11

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg ved ikke, hvor der bliver flere ældre, eller hvor der bliver færre. Det er jo det, der bevæger sig. Det er det, jeg prøver på at forklare ordføreren, nemlig at der faktisk er sund fornuft i at lade de opgaver ligge ude i de enkelte byråd, frem for at vi skal stå herinde meget sent om dagen og diskutere, hvad der sker i X- og Y-kommuner. Jeg tror på, at det er bedre at lade de enkelte byråd, de enkelte borgmestre, de enkelte udvalgsformænd, de enkelte afdelingsledere inden for forvaltningerne stå for at lave en vurdering af, hvordan det ser ud med deres 4-års-plan på ældreområdet, hvordan presset ser ud, hvordan det ser ud med hensyn til tilgang af unge mennesker i den anden ende, om man har befolkningstilvækst, eller om man har folk, der rejser derfra osv. osv.

Det er det, der er op til kommunernes byråd at håndtere. Det er det, de gør ud fra, at de laver et budget. Det er sådan set derfor, vi er her i dag, nemlig for at sikre, at kommunerne har en større træfsikkerhed med hensyn til de fremlagte og vedtagne budgetter og så de faktiske regnskabstal, når året er gået. Det synes Dansk Folkeparti er sund fornuft. Det har vi faktisk stor tiltro til også fremover.

Kl. 20:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så tror jeg ikke, at jeg kan se flere til korte bemærkninger. De har også næsten alle sammen været på. Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. Flemming Bonne, SF.

Kl. 20:12

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

Det er næsten skæbnens ironi, at vi skal behandle de kommunale straffeforslag på en dag, hvor det har vist sig, at regeringen ikke har styr på økonomien, eksempelvis i Finansministeriet og i Statsministeriet. Man kan så håbe, at det sætter nogle tanker i gang hos den finansminister, der nu for alvor skal i gang med at forhandle den kommunale og den regionale økonomi de næste dage.

SF mener ikke, at det giver nogen mening at udsætte kommunerne for så alvorlige straffeforanstaltninger, som der nu lægges op til med de foreliggende lovforslag, hvis man har et ønske om at bevare og helst udvikle den lokale velfærd, for forslagene skal implementeres i en tid, hvor der lægges op til helt enorme besparelser.

Både L 218, som forlænger perioden for nedsættelse af bloktilskuddet, hvis kommunerne under et hæver skatten for meget, og L 219, som forhøjer strafbeløbet til 3 mia. kr. af bloktilskuddet ved budgetoverskridelser, er efter vores opfattelse forkert medicin. De

eksisterende ordninger har vist sig ikke at have den ønskede virkning, så en forøgelse af doseringen af medicin vil formentlig blot gøre ondt værre, gøre kommunerne fattigere og skabe endnu flere nedskæringer.

FTF har beregnet, at nulvæksten i sig selv vil føre til 13,5 mia. kr. mindre i offentlige udgifter. Det vil alt andet lige føre til enorme besparelser på de borgernære områder i kommuner og regioner. Det betyder, at kommunerne vil gå glip af en vækst på godt 6 mia. kr. i forhold til 2015-planen. Derfor kan man da også se, at man i mange kommuner er i fuld gang med at genåbne budgetterne for 2010, eller også lægger man an til store nedskæringer i 2011.

I den sammenhæng kommer de økonomiske straffeforanstaltninger til at virke som en rød klud på kommunalpolitikkerne, men især på de borgere, som skal lægge ryg til nedskæringer i de kommunale dagtilbud i form af færre pædagoger og flere lukkedage, eller skole-nedlæggelser og færre timer, eller forringet hjemmehjælp osv.

I SF er vi parate til at tage et ansvar for den samlede finanspolitik og dermed også et ansvar for de samlede finansielle rammer i stat, regioner og kommuner. Derfor har vi også sammen med Socialdemokratiet fremlagt »En Fair Løsning«, der sikrer finansiel stabilitet og udvikler den lokale velfærd, samtidig med at vi giver kommunerne et flerårigt perspektiv og et flerårigt råderum, så kommunalbestyrelser kan disponere, og så institutionerne får mulighed for at spare op og eventuelt overføre uforbrugte midler fra det ene år til det andet.

Finansministeren og hans folk må begynde at forholde sig til, at vi befinder os i en moderne tidsalder, og at de offentlige styresystemer må tilpasse sig moderne og ansvarlig økonomistyring – en styring, som sikrer fornuftig anvendelse af borgernes penge. Det giver et råderum, som er alfa og omega i et kommunalt selvstyre, men det virker, som om det begreb er ved at være lidt fjernt hos V, K og O.

Kl. 20:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var ordførertalen. Tak for det. Der er en enkelt til korte bemærkninger, og det er hr. Erling Bonnesen, værsgo.

Kl. 20:16

Erling Bonnesen (V):

Tak. Sådan sagt i al korthed er det et faktum, at vi har de største kommunebudgetter nogen sinde. Det er slået fast igen og igen. Så er det også helt tydeligt, at VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti leverer mere velfærd til borgerne nu, end SF gjorde sammen med Socialdemokraterne tidligere.

Så kommer der noget frem i ordførertalen om, at SF, hvis man får magt, som man har agt, gerne vil være med til – som man selv udtrykker det – at tage et ansvar for udviklingen. Så kunne det være helt sjovt og helt godt at prøve at få præciseret, hvad det så lige er for en udvikling, man sådan gerne vil have. Det står jo så tilbage, at man, hver gang der er et problem, siger, at måden at løse det på fortløbende er at skrive en større check. Det står sådan noget uklart, om skatterne skal fastholdes eller ej.

Men vender hele tiden tilbage til, at de problemer, der måtte komme i kommunerne, skal løses med en check. Så er spørgsmålet, der står tilbage: Hvor er ansvarligheden egentlig henne, for så ligner det jo et rent tagselvbord?

Kl. 20:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:17

Flemming Bonne (SF):

Uanset hvem der har regeringsmagten i dette land, er opgaven at sikre, at der er balance i statsbudgettet og i de kommunale og regionale

budgetter. Der skal være de penge til rådighed, som sikrer den velfærd, man står inde for. Det er jo nok her, at vi har et af problemerne. Der er forventninger om mere, end man kan få for de bevillinger, man giver.

Så vil jeg gerne anholde spørgerens bemærkning om, at vi har de største budgetter nogen sinde. Ja, og jeg har flere gange hørt finansministeren underholde med, at der er kommet 30.000 flere offentligt ansatte, siden VKO trådte til. Der må jeg så bare sige, at det ikke er kommunerne, der har fået glæde af de her 30.000 nye stillinger.

Kl. 20:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Erling Bonne for sidste korte bemærkning.

Kl. 20:18

Erling Bonnesen (V):

Jo, kommunerne har også fået glæde af, at der er kommet 30.000 flere ansatte i den offentlige sektor, også i sundhedssektoren har man fået flere hænder. Som Venstremænd er jeg jo glad for, at vi fra VKO's side har været leveringsdygtige i mere velfærd, end man var i stand til at levere, dengang SF var med til det. Men o.k., det var så at kigge lidt i bakspejlet.

Nu prøver jeg så at kigge lidt fremad. Jeg lagde så også mærke til, at SF-ordføreren ikke kom med noget som helst svar på, hvordan man så rent faktisk havde tænkt sig at styre de samlede kommunale rammer, for det er jo faktisk det, som sagen her i dag sådan set handler om. Hvordan vil man rent faktisk sikre, at de samlede rammer for de kommunale budgetter bliver aftalt og overholdt? Det var der ingen bud på.

Så kan vi jo konstatere, at det sådan set er et rent tagselvbord. Det er næsten at stille kassen frem og sige: Betjen jer, som I har lyst.

Kl. 20:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:19

Flemming Bonne (SF):

Der bliver ikke tale om noget tagselvbord. Som jeg sagde: Uanset hvem der har regeringsmagten i dette land, så påhviler der et ansvar for at sikre, at der er balance i budgetterne.

Det, som SF vil gøre, vil vi gøre sammen med Socialdemokratiet. Det er beskrevet i »En Fair Løsning« og i »Fair Forandring«. Vi vil tilføre kommunerne 12 mia. kr. mere. De 4 af dem skal komme ved effektiviseringer, og kommunerne får lov til at beholde hver en krone af de effektiviseringsgevinster, der kommer. Resten er et spørgsmål om øremærkede penge til folkeskolen, til forebyggende sundhed osv. Slå op i »Fair Forandring«, der står det hele. Der står også, hvordan det skal finansieres.

Kl. 20:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg skal vist lige korrigere; jeg tror ikke, jeg fik udtalt hr. Erling Bonnesens efternavn med -sen på. Det er hr. Bonnesen. Jeg beklager, hvis det ikke kom tydeligt nok frem.

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke flere med korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Henrik Rasmussen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 20:20

(Ordfører)

Henrik Rasmussen (KF):

Det er interessant at komme herop og skulle prøve at sige noget nyt om den her sag, for den har jo cirklet godt rundt i et par timer her.

Men jeg har besluttet mig for, at jeg vil prøve at fortælle om, hvad loven her går ud på, og hvad det egentlig er, vi skal tale om.

Formålet med den her lov er simpelt hen at styrke kommunernes incitament til at tilpasse økonomien på en anden måde end ved at hæve skatten. Som led i den aftale om genopretning af dansk økonomi, som er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti, fremsættes nu den her lov. Man ønsker at understøtte aftalesystemet mellem staten og kommunerne ved yderligere at styrke kommunernes incitament til at overholde de indgåede aftaler om den kommunale skatteudskrivning, herunder også kommunernes incitament til at nedsætte skatten.

Ordningen forhindrer ikke kommunerne i at sætte skatten op, hvis blot andre kommuner sætter skatten tilsvarende ned. Der vil altså kun foretages nedsættelse af statstilskuddet, såfremt den samlede kommunale skatteudskrivning forhøjes eller skatten forøges ud over en allerede fastsat skatteramme. Lovforslaget indebærer, at en periode med individuelle nedsættelser af bloktilskuddet forlænges fra 2 år til 4 år, og at der indsættes en bestemmelse, som sikrer, at nedsættelse af bloktilskuddet for den enkelte kommune højst kan udgøre 1 pct. svarende til den andel af den samlede kommunale skattestigning, der skal fordeles mellem de kommuner, der har forhøjet skatten. Såfremt en kommune hæver skatten, vil kommunen blive modregnet 75 pct. på den pågældende kommunes skatteforhøjelse i budgetåret, 50 pct. i det første år og andet år efter budgetåret og så 25 pct. i det tredje år efter budgetåret. På baggrund af denne ændring af ordningen foreslås det endvidere, at den lovfastsatte revision udsættes 2 år til folketingsåret 2013-14.

Med disse begrundelser menes kommunerne at blive tilskyndet til, at eventuelle tilpasninger af skatten foretages ud fra langsigtede vurderinger, idet de først efter 4 år får den fulde udnyttelse af en skattestigning. Lovforslaget indebærer også en opdatering af lovens såkaldte frit lejde-ordning, som betyder, at hvis en kommune sætter skatten ned, kan den på et senere tidspunkt forhøje skatten tilsvarende uden at risikere en individuel modregning af bloktilskuddet. Med baggrund i dette kan Det Konservative Folkeparti støtte lovforslaget.

Kl. 20:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg har foreløbig nogle få indtegnet til korte bemærkninger – jeg kan se, der kommer flere. Den første er hr. Morten Bødskov, værsgo.

Kl. 20:24

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Nu er det sådan, at ordføreren jo også er borgmester i Vallensbæk Kommune. Det må være lidt af et dilemma at stå i, at man i den ene hånd har en tæskestok af den anden verden til kommunerne og i den anden hånd et budget, der nu skal til at hænge sammen i Vallensbæk Kommune. Nogle af de givne forudsætninger, der så er nu, for budgetplanlægningen i Vallensbæk Kommune er nulvækst i 2011, 2012 og 2013.

Vi har fået lidt svævende svar, måske fordi der ikke rigtig er nogen af de andre borgerlige ordførere, der har erfaring med, hvordan det er at planlægge budgetterne i kommunerne. Jeg kunne godt tænke mig at høre: Er ordføreren enig med mig i, at når der skal være nulvækst i 2011, 2012 og 2013, så betyder det nedskæringer?

Kl. 20:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:25

Henrik Rasmussen (KF):

Det er jeg ikke enig i, for det er jo penge, som man ikke har modtaget endnu. Man sikrer jo lige præcis, at det er den samme vækst, som kører i 2012 og 2013. Det er sådan, hele oplægget er tilrettelagt.

Så er det fuldstændig korrekt iagttaget, at man altså under ét skal finde 13 mio. kr. – jeg tror, det er 13,5 mio. kr., og det er så i hele den offentlige sektor, man skal finde dem. Og i den forbindelse er det rigtigt, at nogle af pengene naturligvis også vil kunne findes i kommunerne. Men kommunerne er jo ganske godt i gang allerede nu med at prøve at gå ind og se, hvordan og hvorledes de kan gøre tingene anderledes.

Kl. 20:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov med anden korte bemærkning.

Kl. 20:25

Morten Bødskov (S):

Det forstod jeg ikke helt, for på den ene side siger ordføreren, at det ikke er lig med besparelser, og på den anden side slutter ordføreren sit svar af med at sige, at det jo så er rigtigt, at nogle af pengene skal findes i kommunerne. Altså, både det ene og det andet kan ikke rigtig passe. Så sandheden er vel den, at også i Vallensbæk Kommune vil man stå over for store udfordringer.

Det, der så måske kan være et opklarende spørgsmål, er: Vil borgmesteren, ordføreren give Vallensbæks borgere den garanti, at man i Vallensbæk Kommune holder nulvækst i 2011, 2012 og 2013, uden at det får konsekvenser for kerneområderne, altså børn, skoler, ældre og sundhed?

Kl. 20:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:26

Henrik Rasmussen (KF):

Der er ingen tvivl om, at jeg, når jeg står heroppe på talerstolen, ikke står og råber hurra over den situation, vi er i. Det gør jeg ikke, jeg råber ikke hurra over den situation, regeringen er i, fordi verden uden for Christiansborg er, som den er. Men det, jeg råber hurra for, er, at regeringen tager arbejdstøjet og -handskerne på og siger: Nu skal vi altså se at komme videre i det her. Jeg råber hurra for, at man bl.a. har lavet en aftale, hvor man selvfølgelig har fjernet de 4 mia. kr. – jeg synes, det er rigtig dejligt, at man ikke skal ud at foretage de enkelte besparelser. Det synes jeg er et rigtig godt incitament.

Om jeg så lokalt skal ud at finde besparelser: Jamen naturligvis, det tror jeg alle kommuner skal. De skal ud at finde en ny måde at drive en kommune på, og det tror jeg ikke alene er for at finde besparelser. Det er jo ikke sådan, at alle besparelser bare ryger i statskassen, det er også sådan, at kommunerne har et stort incitament til at skabe sig et godt råderum ved at have en god likviditet. Og det er altså en ny og måske meget anderledes måde at drive en kommune på, og det er der ingen tvivl om at de forskellige borgmestre skal omstille sig til. Jeg ved, der er mange, der gør det, og det ser jeg også meget positivt på.

Kl. 20:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Rasmus Prehn med en kort bemærkning.

Kl. 20:27

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, det er prisværdigt, at Det Konservative Folkepartis ordfører meget klart og tydeligt siger, at der ikke er noget at råbe hurra for her. Kommunerne skal på smalkost, der skal spares, og ordføreren er så også selv borgmester og står i den virkelighed, hvor man er nødt til at spare. Så der bliver sådan set erkendt her, at det, man har sagt fra regeringens side, nemlig at nu undgik vi besparelserne, ikke passer; der skal stadig væk spares.

Så er spørgsmålet, hvor man kan tage fat og spare henne. Der så vi jo en ret interessant udsendelse, »21 søndag« i går på Danmarks Radio, hvor fem – tror jeg det var – af de allerskarpeste regnedrenge tog til Nyborg Kommune for at finde ud af, hvor man kunne spare henne. De ledte med lys og lygte over flere dage for at finde besparelser, og det, de så kunne komme frem med, var, at hvis kommunen var parat til i stedet for almindelig hjemmehjælp at lave videosamtaler med de ældre, så kunne man spare nogle penge. Altså, man kiggede i alle hjørner med lys og lygte – der var noget med nogle automatiske toiletsæder og nogle forskellige ting – men samtaler med de ældre over video var et realistisk scenarie for at finde pengene. Er det noget, man er parat til at gøre i Vallensbæk Kommune? Er det den velfærd, danskerne skal se frem til, nu når man skal spare: I stedet for at møde en hjemmehjælper af kød og blod skal man bare tale med vedkommende på video?

Kl. 20:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:29

Henrik Rasmussen (KF):

Nu er det ikke så lang tid siden, vi stod og diskuterede, om man skulle have digitale valg og sådan nogle ting. Så man kan jo altid diskutere, hvor personligt det er, når vi taler digitalisering. Men der er ingen tvivl om, at digitalisering er vejen frem, om vi kan lide det eller ikke kan lide det. Man kan operere fra Japan via internettet – så hvordan og hvorledes fremtiden bliver med hensyn til at bruge webcam i forskellige sammenhænge, og hvordan og hvorledes den service bliver, tør jeg slet ikke sige noget om.

Men jeg kan da i hvert fald sige, at kommunerne vil gå langt for at sikre en fornuftig og anstændig udvikling. Men det, jeg synes er utrolig vigtigt ved nærdemokratiet og det at drive en kommune, er, at det nemlig lige præcis er i en kommune, at borgerne er i centrum. Det er der, hvor politikerne har den tætte kontakt til sine borgere, og jeg tror da ikke, der er ret mange borgmestre eller kommunalbestyrelser, der har lyst til bare at frasige sig det ansvar.

Kl. 20:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Rasmus Prehn for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:30

Rasmus Prehn (S):

Her er Det Konservative Folkeparti jo så enig med os Socialdemokrater i, at det er godt med et decentralt, lokalt demokrati; det er super. Men sagen er den, at det konkrete eksempel fra Nyborg sådan set viste, at selv om regeringen har turneret land og rige rundt og fortalt, at der er masser af penge at spare navnlig på administrationen, er det, når man først sætter de allerskarpeste regnedrenge på sagen, meget svært at finde konkrete eksempler på, hvor man kan spare.

Det, der sådan set er situationen, er, at hvis man endelig skal spare, gør man det, at i stedet for at den ældre kan få sig en kop kaffe sammen med hjemmehjælperen, laver man videokonferencer. Her vil jeg bare gerne høre, om det er det, vi skal forvente fra regeringens side fremover bliver velfærdsniveauet, nemlig at den ældre i stedet for at have et møde med sin hjemmehjælper bare kan sidde og tale over videoen.

Kl. 20:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:31

Henrik Rasmussen (KF):

Jeg synes, det er et udmærket eksempel. Jeg synes bare, det er ærgerligt, hvis vi skal stå her og diskutere enkeltsager. Der er ingen tvivl om, at den enkelte kommune kan drive det her forskelligt. Det vil den enkelte kommune naturligvis også gøre, og det skal de også have ret til. Det er der, jeg tror vi alle sammen i hele Folketinget er enige om at vi har det kommunale selvstyre. Folketinget vedtager en ramme for, hvad der skal laves, og hvordan den ramme så udfyldes, er altså op til den lokale kommunalbestyrelse, for det er jo også dem, der bagefter skal vælges for det nære.

Kl. 20:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 20:31

Maja Panduro (S):

Jeg vil også gerne kvittere for, at Det Konservative Folkepartis ordfører, som også er borgmester i Vallensbæk, her klart tilkendegiver, at der søreme ikke er noget at råbe hurra for i den her aftale. For er det ikke sådan, at med nulvækst kommer vi til at se forringelser? Hvis man kan undgå det i Vallensbæk Kommune, vil jeg da ønske tillykke med det; så må det jo være, fordi man er godt kørende på en række områder. For vi ved jo, at årsagerne til, at kommunerne allerede nu har det vanskeligt, er demografiske udfordringer, det specialiserede socialområde og også den opgaveglidning, der har været på sundhedsområdet. På alle de her områder ser vi jo, at kommunerne har det svært.

Siger borgmesteren i Vallensbæk her, at det ikke kommer til at være noget problem hos ham, altså at man dér sagtens fortsat kan garantere en god service til borgerne, og at de ikke skal skære ned?

Kl. 20:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:32

Henrik Rasmussen (KF):

Når jeg siger, at jeg ikke råber hurra, er det selvfølgelig, fordi vi ikke er midt i en højkonjunktur. Det er nødvendigvis sjovere at være i en højkonjunktur, så pengene kommer mere naturligt, fordi der er en helt naturlig vækst. Det er der ikke i øjeblikket. Men læg mærke til, at jeg også siger hurra for, at vi har en regering, som så tager arbejdstøjet på og prøver at finde en løsning på, hvordan og hvorledes vi kan løse de her ting. Det kommer da selvfølgelig til at gøre ondt på nogle af os. Ja, jeg tror, at vi alle sammen kommer til at mærke, at vi er i en lavkonjunktur, om vi kan lide det eller ikke kan lide det. Der er ikke noget med at stå her og benægte det; det vil jeg på ingen måde, så sådan er det.

Med hensyn til om vi har konkrete besparelsesforslag i Vallensbæk, vil jeg sige, at jeg ikke vil stå her og love noget som helst for Vallensbæks vedkommende, men jeg vil gerne her tale om kommunerne under et. Og der er det altså meget forskelligt, for der er nogle kommuner, som har været meget dygtige til at effektivisere, og så er der nogle, som måske har været meget dygtige til at gøre noget andet. Der tror jeg at benchmarking er utrolig vigtigt, så man kan lære af hinanden. Jeg siger ikke, at den ene nødvendigvis på alle områder er meget bedre end den anden, men jeg tror, at man skal være bedre til at snakke sammen og rent faktisk få et system, som fungerer godt.

Kl. 20:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 20:33

Kl. 20:36

Maja Panduro (S):

Så lad os snakke om kommunerne under et. Jeg tror og håber, at ordføreren godt ved, at kommunerne allerede snakker sammen og forsøger at lære af hinanden. Jeg tror og håber også, at ordføreren f.eks. godt ved, at selv om man på det specialiserede socialområde allerede i år, allerede inden regeringen havde meldt sin nulvækst ud, planlagde besparelser i en tredjedel af landets kommuner, mange steder oven i købet voldsomme besparelser, så er det et område, der skrider. Aktuelt kunne vi se sidste år, at alene det specialiserede socialområde er skredet med 3 mia. kr., selv om kommunerne forsøger at styre det her. Jeg har selv siddet som kommunalbestyrelsesmedlem i Randers Kommune siden 2005, og al den tid jeg har været med, har vi kæmpet for at styre det her område. Vi har kæmpet for at finde bedre og billigere løsninger, og det er bare svært.

Vil ordføreren ikke anerkende, at det måske ikke er, fordi kommunalbestyrelsesmedlemmerne bare er nogle dovne charlataner, som meget gerne vil smide penge ud over det hele? Og er løsningen virkelig, at man så bare vil straffe kommunerne økonomisk?

Kl. 20:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:35

Henrik Rasmussen (KF):

Det sidste er i hvert fald ikke noget, jeg har sagt, altså at nogen som helst i kommunalbestyrelser er dovne. Det vil jeg i hvert fald gerne understrege. Tværtimod er jeg sikker på, at alle de borgmestre, jeg kender – og trods partiskel – knokler for den samme fælles sag, nemlig at styrke deres kommune. Det er jeg helt overbevist om.

Så bliver man ved med at tale om det specialiserede socialområde og også om børn og unges specielle behov. Jamen der er da selvfølgelig en udfordring for kommunerne. Og der må jeg så også erkende, at kommunerne har været gode til at tale sammen, men ikke gode nok, for der er altså kommet en ny situation, ved at man har nedlagt amterne, fordi amterne havde nogle tilbud, som kommunerne kunne melde ind på. Nu er det kommunerne selv, der skal styre det, og der er da ingen tvivl om, at kommunerne skal blive endnu bedre til at styre de tiltag og styre de behov. Det er da klart, at man stadig væk er i en zone, hvor man skal vænne sig til nogle ting og finde ud af, hvordan og hvorledes man kan gøre tingene både bedre og billigere. Det er da ikke mærkeligt; det er da ikke noget, der bare sådan kommer overnight.

Kl. 20:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Det er hr. Frank Aaen.

Kl. 20:36

Frank Aaen (EL):

Nå, men lad os så gå ind på, at der skal findes nogle penge på de offentlige budgetter, og man kan så vælge, om man vil gøre det på en måde, der lægger nogle stramme rammer for velfærden, med nedskæringer, eller om man måske skulle finde et andet sted at tage pengene. Og er det ikke sådan, at det er rigtig god konservativ politik, at man nu har valgt at lægge de stramme rammer for velfærden, mens pengene fosser ud som skattelettelser til de allerrigeste i samfundet? Er det ikke lige sådan noget, som er den rigtige prioritering, set fra Det Konservative Folkepartis synsvinkel?

Kl. 20:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.**Henrik Rasmussen (KF):**

Det er dejligt, at jeg så kan komme ind på noget idealpolitik, som er helt overordnet. Jamen der er da ingen tvivl om, at hvis vi skal diskutere konservativ politik helt overordnet på det plan, er det da også et spørgsmål om, at den offentlige sektor nødvendigvis ikke skal blive større end det private erhvervsliv. Det er klart, at skal man sikre sig, at væksten skabes i det private erhvervsliv, hvor pengene jo findes, skal man naturligvis tilpasse markederne sådan, at de tilpasses hinanden. Så det er da fuldstændig rigtigt, at det er konservativ politik.

Kl. 20:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 20:37

Frank Aaen (EL):

Jamen nu talte jeg sådan set ikke så meget om erhvervslivet, jeg talte mere om hr. Peter Straarup og andre meget rige mennesker. Altså, de rigeste her i samfundet har jo i år fået enorme skattelettelser – 0,5 mio. kr. til Straarup. Det, jeg så bare vil have frem, er, at det altså også er konservativ politik – for jeg forstod nu, at det andet var konservativ politik – at man strammer velfærden og til gengæld giver masser af penge i skattelettelser til de rigeste af vennerne.

Kl. 20:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:38

Henrik Rasmussen (KF):

Jeg synes, vi bevæger os langt væk fra lovforslaget nu. Det må jeg ærligt indrømme. Men jeg kan da i hvert fald konstatere, at ligegyldigt hvor rig man er, eller hvor fattig man er, er der i hvert fald det, som der nok vil blive sat pris på fra jeres side af salen, om, at der er lige muligheder for at sikre et godt og fornuftigt uddannelsessystem, sundhedssystem osv., og det synes jeg er en fantastisk dejlig offentlig sektor at have; man ved, at de ting bare er i orden i Danmark.

Kl. 20:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 20:38

Ole Hækkerup (S):

Tak. I forhandlingerne om den sparepakke, vi nu behandler i salen i dag, foreslog Venstre og Konservative jo en række forskellige ting: en fastfrysning af overførselsindkomsterne osv. Men det lå også i forslaget fra Venstre og Konservative, at kommunerne skulle spare 4 mia. kr. Man kan jo sige det lidt enkelt: Hvis De Konservative på den yderste revle havde bestemt alene, havde man ikke haft nødig at gå igennem en forhandling. Så havde kommunerne skullet spare de 4 mia. kr. Det lå jo i det fælles udspil fra Venstre og Konservative. Ville ordføreren på den baggrund råbe hurra, hvis De Konservative fik mere at skulle have sagt på Christiansborg, eller ville ordføreren ligefrem advare imod det?

Kl. 20:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:39

Henrik Rasmussen (KF):

Jeg må ærligt indrømme, at hr. Ole Hækkerup er underholdende i dag. Det er nogle meget dybsindige betragtninger, der kommer fra ham i dag. Naturligvis vil jeg ikke advare imod det, men jeg er også glad for, at man har fundet alternativer til at spare de 4 mia. kr. Naturligvis er jeg det.

Kl. 20:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 20:39

Ole Hækkerup (S):

Jeg forstår nu den konservative ordfører sådan, at han er glad for, at den konservative politik ikke kommer igennem. Det synes jeg er ret enestående. Hvis Venstre og Konservative bestemte, skulle kommunerne have sparet 4 mia. kr. Så er ordføreren glad for, at kommunerne ikke skal spare de 4 mia. kr. på grund af den forhandling, der var om sparepakken.

Jeg håber, ordføreren selv kan se, hvor uholdbart det er at argumentere for, at De Konservative er gavnlige for udviklingen af det kommunale selvstyre i Danmark, samtidig med at man inderlig håber, at De Konservative ikke får indflydelse på udviklingen af det kommunale selvstyre i Danmark. *(Taleren griner).*

Kl. 20:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:40

Henrik Rasmussen (KF):

Jeg kan godt forstå, at hr. Ole Hækkerup griner af sig selv, for jeg må indrømme, at det, hr. Ole Hækkerup står og siger, lyder fuldstændig tosset. Det er jo også dejligt at være i sådan et jokehumør. Det her er altså bare meget vigtigt, og det her er et meget alvorligt emne.

Der er da ingen tvivl om, at i den situation, der er derude lige nu med den økonomiske krise, så skal regeringen naturligvis fremlægge noget, som er fuldt finansieret og bæredygtigt i et forhandlingsoplæg. Så finder man noget andet, som måske er bedre, ved at man sætter sig ned og har en forhandling. Der kan da ikke være nogen som helst i Folketinget, der kan være imod, at tingene bliver justeret og gjort bedre undervejs. Det har jeg meget svært ved at se at nogen som helst i den her sal skulle være imod. Så på den måde har jeg da ikke spor imod at stå her og undsige konservativ politik – ikke på nogen måde.

Kl. 20:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 20:41

Carsten Hansen (S):

Jeg synes, det er spændende at følge, hvad De Konservative har ment før og efter den her pakke, men jeg ved jo, at den konservative ordfører er borgmester, så derfor er det lidt spændende at høre, om man i sin egenskab af borgmester er enig i Finansministeriets udlægning, som den fremgår af 2015-planen, nemlig at der kræves 1 pct. realvækst i det offentlige forbrug for at sikre et uændret antal offentligt ansatte pr. bruger.

Det er altså et simpelt spørgsmål: Er ordføreren for Det Konservative Folkeparti enig i, hvad Finansministeriet skriver i 2015-planen, nemlig at det kræver 1. pct. realvækst i det offentlige forbrug at sikre et uændret antal offentligt ansatte pr. bruger?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:42

Kl. 20:42

Henrik Rasmussen (KF):

Hvis de skriver det, kan jeg jo ikke være uenig i det.

Kl. 20:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 20:42

Carsten Hansen (S):

Det var da rart at få at vide, for hvis det er sådan, at den konservative ordfører er enig i det, så betyder et fald i realvæksten – en realvækst, der skal sikre et uændret antal offentligt ansatte pr. bruger – nemlig nulvækst, og at der i 2011 og 2012 vil være besparelser på henholdsvis 2 mia. kr. og 4 mia. kr. på de kommunale budgetter. Det er jo ret interessant, for når man regner det om til antallet af ansatte, nærmer det sig ca. 10.000 ansatte, der skal spares væk i den offentlige sektor.

Der vil jeg så gerne høre: Mener Det Konservative Folkeparti virkelig, at det er ret og rimeligt, at nulvækst fører til disse voldsomme besparelser ude i den kommunale sektor? Nu har jeg ikke regnet ud, hvad det betyder for den konservative ordførers egen kommune, men er det rimeligt at sige, at nulvækst ikke betyder besparelser?

Kl. 20:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:43

Henrik Rasmussen (KF):

Det er jo dejlig talmanipulation. Når man beregner tallene og siger, at det er et antal medarbejdere, det går ud over, er det klart, at man kan se det på den måde. Det er den sorte vinkel at have på det.

Jeg er helt overbevist om, at kommunerne, nu man både skal skabe råderum, likviditet og også være med til at hjælpe Danmark, ikke går ud med en intention om at afskedige mennesker. Det gør man ikke. Man går konstruktivt ind i det her, man går ind og spørger, om der er andre måder, man kan gøre de her ting på. Man kan i flere kommuner nedsætte sygefraværet. Man kan lave øget udbud. Der er masser af måder, hvorpå man kan optimere sin administration i kommunerne, og det er der rigtig mange kommuner der er begyndt på nu, for der er rigtig mange kommuner, der er begyndt at se alvoren i det her.

Kl. 20:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er hr. Niels Helveg Petersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 20:44

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne begynde med at advare tilhørerne her i salen. Jeg agter fortrinsvis at holde mig til lovforslag nr. L 218. Det Radikale Venstre er imod dette lovforslag. Vi er imod den mekanisme om individuel modregning i bloktilskuddet, hvis kommunerne under ét hæver skatterne. Jeg synes, at lovforslaget er en fortsættelse af den linje, regeringen har ført over for kommunerne, hvor styringen bygger på mistillid, detaljstyring og straffeforanstaltninger. Det er Det Radikale Venstres opfattelse, at der længe har været brug for en grundlæggende undersøgelse af kommunernes økonomi, ikke mindst oven på de store opgaveflytninger fra amterne og medfinansieringen af sund-

hedsområdet. Det er begge dele områder, der tilsyneladende har haft en betydelig opdrift i opgaveløsningen og dermed i økonomien.

Det er Det Radikale Venstres opfattelse, at med dette forslag og det, der kommer bagefter, L 219, lægges det kommunale selvstyre i benlås. Jeg spørger mig selv om, hvad regeringen og kommunerne egentlig skal forhandle om. Det vil jeg gerne spørge ministeren om. Hvad skal KL og regeringen egentlig forhandle om? Det er jo afgjort, hvor mange penge de må bruge, og hvilke betingelser der skal være opfyldt. Så jeg tror, at det bliver sådan en sammenklaskning af det forhandlingssystem, som har været søgt opbygget, og at der bliver brug for at nytænke det.

Det har jo på grund af hast ikke været muligt at gennemføre en normal høring forud for førstebehandlingen her. Men KL har leveret et høringssvar, som er foreløbigt på grund af den korte tid, og jeg vil gerne citere, hvad KL bl.a. siger i dette høringssvar:

»Det skal understreges, at det er KL's grundholdning, at sanktioner ikke er vejen frem for et tillidsfuldt samarbejde mellem staten og kommuner. Tværtimod kan sanktioner, uanset udformningen, ikke undgå at ramme vilkårligt. Dette gælder også i nærværende tilfælde ...«.

KL siger så mere principielt:

»Tankegangen bag finansieringssystemet er, at den enkelte kommunalbestyrelse frit kan bestemme sammenhængen mellem skat og service, således at et relativt højt serviceniveau ledsages af et højt skattniveau og omvendt. Det vil sige, at det er en afgørende forudsætning for det danske kommunestyre, at kommunalpolitikkerne har adgang til finansieringsmuligheder.

Lovforslaget om skattesanktioner betyder i realiteten – og jeg citerer stadig væk KL – »at kommunernes skatteudskrivningsret reelt sættes ud af kraft og låses fast på et tilfældigt niveau, da den enkelte kommunes adgang til at justere i skatteudskrivningen beskæres yderligere. Denne udvikling reducerer kommunernes finansieringsansvar og muligheder for at agere økonomisk ansvarligt.«

Det er synspunkter, som jeg er aldeles enig i, og lad mig så føje en ting til, nemlig at det jo er klart nok, at nulvækst betyder besparelser. Der er en række kommunale områder, hvor der er en uundgåelig opdrift, og det betyder selvfølgelig besparelser andre steder. Det tror jeg vi vil komme til at se med al ønskelig tydelighed, når regeringen har fået vedtaget disse kommunallove, som Det Radikale Venstre må vende sig afgørende imod.

KL 20:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

KL 20:48

Sophie Løhde (V):

Jeg har egentlig stor respekt for hr. Niels Helveg Petersens tale, men undrer mig så også samtidig over, hvordan han sådan kan vende sig så skarpt imod det, med tanke på, at hr. Niels Helveg Petersen jo på et tidspunkt også var medlem af en socialdemokratisk ledet regering – oven i købet igennem en længere årrække – som et år formulerede et lovforslag, hvor staten ville opsuge en fjerdedel af ekstraintægterne hos de kommuner, som valgte at sætte skatten op, og som et andet år valgte en anden strafmodel, som trak den ekstraintægt fra, som opstod ved skattestigninger fra det samlede bloktilskud i kommunerne.

Derfor må jeg bare spørge: Hvad er det, der har ændret sig helt afgørende, fra dengang hr. Niels Helveg Petersen var i regering og stod på mål for de forslag, man fremlagde, og så til i dag?

KL 20:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

KL 20:49

Niels Helveg Petersen (RV):

Jamen det er endnu værre, end spørgeren tror. Jeg har oven i købet været økonomiminister i en borgerlig regering og siddet og forhandlet med kommunerne selv. Vi forsøgte år efter år under stort besvær at nå frem til nogle aftaler, og det lykkedes at nå frem til nogle aftaler mellem KL og regeringen. Det var møgbesværligt, og det gav anledning til lange og besværlige forhandlinger, men det lykkedes.

Her ligger der et lovdiktat, før forhandlingerne starter. Jeg kan slet ikke se, hvad man egentlig skal forhandle om.

KL 20:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Løhde.

KL 20:50

Sophie Løhde (V):

At stå og fremhæve, at det lykkedes at indgå en aftale, er måske lige flot nok. Det er lykkedes for den til enhver tid siddende regering hvert evigt eneste år siden 1970 med undtagelse af et enkelt år, så det at nå frem til en aftale er der en række forskellige regeringer og ministre, som har haft temmelig god øvelse i.

Men hr. Niels Helveg Petersen svarer ikke på mit grundlæggende spørgsmål, for han har været medlem af en regering, som selv fremsatte lovforslag, inden man forhandlede økonomiaftaler med kommunerne, som fremsatte lovforslag, hvor man i relation til skattesiden pålagde forskellige former for strafsanktioner mod kommunerne. Man fremsatte oven i købet et forslag om at opluge en fjerdedel af det, som kommunerne fik ind. Altså, det er jo i fuldstændig modstrid med, at hr. Niels Helveg Petersen nu står og vender sig imod det.

Det er bare derfor, jeg må spørge: Hvad er det, der har ændret sig fuldstændig fundamentalt, fra dengang hr. Niels Helveg Petersen selv sad i regering og havde et ansvar og til i dag, hvor han står og synes, at det hele er forfærdeligt?

KL 20:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

KL 20:51

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har to bemærkninger til spørgsmålet. Den ene er, at der aldrig opstod den der grundlæggende mistillid imellem de regeringer, jeg var medlem af, og KL, som er opstået under denne regering. Der er simpelt hen mangel på tillid mellem parterne, og det viser sig jo i en række forskellige sammenhænge. Det er sådan set det meget væsentlige.

Noget andet væsentligt er jo, at man ikke, som denne regering har gjort det, forsøgte med et skattestop principielt at låse det fast og dermed sætte den finansieringsmulighed, som kommunerne havde haft indtil da, ud af kraft. Vi lagde selvfølgelig stort pres på kommunerne for at holde skatterne nede, men det var deres afgørelse. Det var ikke som her, hvor regeringen kommer og siger: Hvis I hæver skatterne, kommer vi efter jer og tager jeres bloktilskud. Det er jo en helt anden mekanisme.

KL 20:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 20:52

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi har jo igennem de senere år haft mange debatter om det kommunale selvstyre, og i den seneste debat for et par uger siden gik det langt om længe op for mig, hvorfor vi snakker fuldstændig forbi hinanden. Det er, fordi nogen af os har den opfattelse, at når man bruger ordet selvstyre, betyder det, at man selv får lov at styre, at kommunen selv får lov at bestemme over indholdet i det, der foregår i kommunen, at det altså er kommunalbestyrelsesmedlemmerne, der styrer, mens det, der fremgik af debatten, var, at når regeringen og Dansk Folkeparti taler om selvstyre, så mener de antallet af opgaver, som kommunerne bliver pålagt at udføre af regeringen. Det er jo to grundlæggende forskellige opfattelser af, hvad kommunalt selvstyre er, og af, hvad demokrati er.

I Enhedslisten har vi altså den opfattelse, at kommunalt selvstyre og demokrati går ud på, at borgerne i kommunen skal have mulighed for at være med til at bestemme, hvad der sker i kommunen, og skal kunne vælge nogle politikere, der kan beslutte, hvad der skal foregå, og som kan beslutte, at der f.eks. skal være en god velfærd, og at kommunen ikke skal være detailstyret af regeringen.

Det, regeringen og Dansk Folkeparti gennemfører med det her forslag, er endnu mere detailstyring af kommunerne. Det er oven i købet en detailstyring på et tidspunkt, hvor kommunerne i forvejen er i gang med at fyre rigtig mange mennesker. For første gang nogen sinde oplever vi massefyringer af folkeskolelærere, hjemmehjælpere, sygeplejersker, HK'ere, socialrådgivere, gartnere og af alle de andre mange mennesker, der er nødvendige for at drive en kommune med et ordentligt serviceniveau.

Det er altså ikke, fordi de her mennesker er overflødige. De laver alle sammen et kæmpe stykke arbejde. Jeg var til det store tillidsmandsmøde, som for nylig blev holdt i Fredericia. Der var 3.500 tillidsfolk fra det offentlige fra hele landet, og den ene efter den anden stillede sig op og fortalte om, hvordan de ikke kan få lov til at gøre deres arbejde, og hvordan det går ud over borgerne.

Det er lige fra den, der gør rent i en børnehaven, som ikke kan få lov at gøre rent og derfor kan se, at børnene bliver mere syge end ellers, til pædagogen, der må lade børn sidde med lort i bleen, fordi hun er alene med 24 børn på stuen og ikke kan lade de andre børn være alene. Det er folkeskolelæreren, der ikke kan få lov til at tage sig ordentligt af de børn, der har brug for noget ekstra hjælp, og hvor folkeskolen jo ikke engang kan leve op til minimumstimetallet. Det er socialrådgiveren, der ikke kan få lov til at tage sig ordentligt af de socialt udsatte børn osv.

Det er den hverdag, der er ude i kommunerne, som regeringen og Dansk Folkeparti nu lægger op til skal blive endnu værre over de kommende år, men de har den frækhed at påstå, at det er kommunalbestyrelsens skyld, når der skal skæres ned derude.

Fra Enhedslistens side håber vi meget og opfordrer kraftigt til, at kommunerne siger nej til at gå med til noget, der kaldes en aftale, men som reelt er et diktat fra regeringen og Dansk Folkeparti om, at der skal skæres yderligere ned. Hvis regeringen og Dansk Folkeparti vil skære mere ned ude i kommunerne, må de selv tage ansvaret. Det skal kommunalbestyrelserne ikke længere være med til, for det, der foregår i øjeblikket, har intet med kommunalt selvstyre og demokrati at gøre. Det er ren detailstyring af regeringen og Dansk Folkeparti med henblik på at undergrave den offentlige velfærd. Det ønsker vi ikke at man er med til.

Kl. 20:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 20:56

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Liberal Alliance er ikke med i regeringens genopretningsplan, men det er nu ikke på grund af det pågældende lovforslag, vi har her, som vi har tænkt os at støtte.

Der er to elementer i forslaget. Det ene er i forhold til, hvordan man straffer de kommuner, der sætter skatten op, hvor man ændrer lidt på den måde, det sanktioneres på. Det kan vi sådan set fint leve med. Det andet er, at man forstærker frit lejde-ordningen, sådan at kommuner kan sætte skatten ned, men på et senere tidspunkt har mulighed for at sætte den op igen. Det er jo især en meget god ting, fordi det giver et incitament for kommunerne til at sætte skatten ned, når der er lidt ekstra at gøre godt med. Liberal Alliance synes sjovt nok og ikke overraskende, at det er en rigtig god idé, at man laver en struktur, hvor det vil være fordelagtigt for kommunerne at sætte skatten ned.

I det hele taget synes jeg faktisk, at den debat, vi har haft her om L 218, har været noget overraskende. Vi har aldrig haft flere offentligt ansatte i det her land, vi har aldrig brugt flere penge på den offentlige sektor, end vi gør i dag, og alligevel har vi ikke hørt andet end klynk og klynk og jammer fra Folketingets talerstol og fra den ene spørger efter den anden. Det er simpelt hen ikke rimeligt!

Der er masser af muligheder for at spare og effektivisere, der er et kæmpe bureaukrati, som man bare kunne tage fat på, og der er et kæmpe udliciteringspotentiale, hvor man kunne skovle milliarder ind, hvis man ellers var parat til det.

Så fra Liberal Alliances side synes vi, vi skal få debatten ned på et lidt mere realistisk niveau i stedet for at prøve at tale verden om til noget, som den i virkeligheden ikke er, og i stedet for at fremstille det, som om der var kæmpe nedskæringer over hele linjen, for det er jo ikke tilfældet. Står det til Liberal Alliance er der brug for færre offentligt ansatte og ikke flere offentligt ansatte – for nu at sige det helt firkantet. Man kan sagtens have en identisk om ikke bedre service med færre offentligt ansatte og færre udgiftskroner, end vi har i dag.

Liberal Alliance støtter forslaget.

Kl. 20:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 20:59

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Tillad mig at citere fra aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Aftalen er lige blevet trykt i dag og udsendt i en lille, handy udgave. Der står:

»Parterne er enige om, at der ikke samlet set skal spares i kommunerne i 2012 og 2013.«

»Den nuværende høje budgetramme til kernevelfærd i kommunerne skal fastholdes frem mod 2013 og årligt reguleres med stigningen i priser og lønninger. Udgangspunktet for kommunernes serviceudgifter fremadrettet er budgetterne for 2010.«

»Parterne lægger stor vægt på, at kommunerne inden for den fastsatte økonomiske ramme frigør ressourcer til fortsat udvikling af den kommunale borgernære service gennem omprioriteringer og en bedre ressourcudnyttelse i de kommende år.«

Og endelig det sidste citat:

»I lyset af den markante budgetoverskridelse på godt 5 mia. kr. i de kommunale regnskaber for 2009, er parterne derfor enige om justeringer i de rammer, som aftalesystemet fungerer inden for. Ændringerne skal bidrage til at muliggøre en tre-årig økonomisk aftale om kommunernes økonomi.«

Dette blot for at få slået fast, hvad der er aftalt. Det er uændret serviceniveau alt i alt.

Da der har været store overskridelser, kom det sidste citat med, nemlig justeringer i de rammer, som aftalesystemet fungerer inden for, og det er det forslag og det næste, der skal til behandling, vi behandler i dag.

Så spørger hr. Niels Helveg Petersen: Hvad skal regeringen og kommunerne dog forhandle om, når det på forhånd er fastlagt, at hvis man sætter skatterne op, bliver en stor del af pengene inddraget det første år og en lille del i det fjerde år, og hvis man giver 3 mia. kr. i bloktilskud, betinget af at man overholder budgetterne, og hvis man så ikke overholder budgetterne, er der altså nogle af de penge, man ikke får. Det er de såkaldte sanktioner. Det ikke sanktioner, som består i bolt og jern og bål og brand, men det er sanktioner, som giver økonomiske tilskyndelser til at overholde aftaler og til at sørge for, at skattestoppet her i landet overholdes til gavn for borgerne.

Hvad er det så, der skal forhandles om? Ja, det er jo nemt at sige, for nu er der jo rigtig noget at snakke om, nemlig, hvad der er af muligheder inden for denne nulvækst i den borgernære kernevelværd. Hvad er der af muligheder inden for det nugældende niveau for at gøre det bedre for de samme penge eller gøre det samme for færre penge og derved frigøre midler til områder, hvor udgifterne stiger?

Der er brug for at sætte fokus på forskellene i kommunernes måder at gribe tingene an på, og der er kolossale forskelle, og vi har netop i går eller i dag udgivet et hæfte, hvori man kan se, hvordan sribetvis af kommuner har grebet tingene rigtig fornuftigt an inden for forskellige områder. Det kan være sygefravær, sygedagpenge. Det kan være udbud, som en række kommuner som Middelfart og Dragør har haft glæde af og har sparet mange penge ved. Det kan være andre ting. Det kan være bedre indkøb. Det kan være digitalisering. En flyttemeddelelse koster i Københavns Kommune 60 kr. Hvis man digitaliserer flyttemeddelelserne, koster det 5 kr. Der er spørgsmål om administration i det hele taget, hvor der er en forbløffende forskel fra kommune til kommune, lige fra 11 ansatte pr. 1.000 indbyggere i visse kommuner til 18 ansatte i andre kommuner. Hvis man sammenligner antallet af administrativt ansatte i Danmark med antallet i Norge og Sverige, vil man kunne se, at vi i Danmark har næsten dobbelt så mange administrativt ansatte i kommunerne, som man har i Sverige, og betydelig flere end i Norge.

Kl. 21:04

Disse oplysninger om, hvordan visse kommuner altså gør det vældig godt og bedre end andre, og hvordan vi i Danmark på visse punkter halter bagud efter andre lande med hensyn til effektivitet, skal ikke bruges til at slå kommunerne oven i hovedet med. De skal bruges til at få en sund dialog om, hvordan vi kan gøre det bedre, og om, hvordan staten kan hjælpe kommunerne til at gøre det bedre, for et af de spørgsmål, vi vil rejse, er naturligvis: Kan vi komme videre, når det gælder afbureaukratisering? Kan vi komme videre, når det gælder udfordringsretten, altså dette, at kommunerne kan bede om at blive fritaget for at vise statslige regler?

Vi har gang i en runde, og den kan jo forlænges. Vi kan også starte en ny runde, og vi kan søge Folketinget om lovhjemler til at give større frihed til kommunerne for at finde løsninger, hvor de går den direkte vej mod målet og ikke skal bruge for mange kræfter på regler og processer, som er fastsat centralt.

Så der bliver en hel masse at tale om, og det glæder jeg mig i øvrigt til at skulle være med til for første gang, for jo mere man sætter sig ind i de kommunale forskelle, jo mere inspireret bliver man af de kommuner, som har været opfindsomme og fundet nye måder at gøre det på. Jeg vil ikke sige, at alle skal lægge sig på gennemsnittet. Jeg vil ikke sige, at alle skal gøre som dem, der gør det bedst. Det må de jo selv om. Men det er stimulerende at pege på, at der er nogle, der udnytter det kommunale selvstyre, som vi skal bevare, til at gå nye veje, og netop fordi vi altså ikke kan forhøje servicen målt i

antal ansatte de næste par år, må vi jo gøre det bedre for de samme penge, og det er en meget vigtig opgave at forhandle om her i de kommende uger.

Kl. 21:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er nogle korte bemærkninger, først fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 21:06

Rasmus Prehn (S):

Her i løbet af debatten har vi jo hørt gentagne gange, at regeringen har anklaget Socialdemokratiet for fugle på taget, men man fornemmer jo nærmest, at indenrigsministeren har taget det fulde skridt og simpelt hen har meldt sig ind i Dansk Ornitologisk Forening, for sjældent har man hørt så mange fugle på taget, som der var tale om her.

Det var også det, vi oplevede, da vi så indslaget fra Nyborg Kommune i går, hvor man havde taget fem af de absolut skarpeste økonomiske hjerner, virkelige regnedrenge, og ladet dem bruge adskillige dage på at lede med lys og lygte, og alligevel fandt de frem til, at det var ganske få millioner kroner, der kunne spares. Noget af det var f.eks., at man skulle samtale med de ældre over video. Det var altså meget begrænset, hvad der kom af reelle besparelsesforslag her.

Jeg vil spørge helt konkret: Er situationen ikke den, at når man skal leve op til nulvækst, kommer det til at gøre ondt på kernevelværdien?

Kl. 21:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:07

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Så vidt jeg forstod på indslaget, som jeg selv var med i, havde disse eksperter på ganske kort tid fundet, var det ikke 25 mio. kr., på Nyborg Kommunes budget, og borgmesteren anerkendte, at i hvert fald den største del af de besparelser, de havde fundet, kunne han godt gå med til. Dem regnede han med at de ville realisere, og det synes jeg egentlig var ret godt. Det understreger da min pointe: at der er noget at hente.

Så skal hr. Rasmus Prehn jo huske, at det ikke handler om, at staten nu har pålagt Nyborg Kommune en besparelse. Det handler om, at Nyborg Kommune er kommet for højt op i 2009 og derfor må hente noget af det hjem igen.

Kl. 21:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 21:08

Rasmus Prehn (S):

Jeg så også indslaget på 21 SØNDAG, og situationen var jo den, at de besparelser, der blev foreslået af de her hårde regnedrenge, var noget, man stort set allerede selv var nået frem til. Man var altså i gang med at foretage de her spareøvelser. Så når nulvæksten kommer, er det besparelser ud over det, der skal til. Kan ministeren ikke bekræfte det?

Det næste er, om vi i virkeligheden ikke er ude i en mere ideologisk kamp her. Handler det ikke om, at regeringen for alt i verden prøver at skjule, hvad det egentlig handler om, nemlig at man gerne vil have reduceret kernevelværdien?

Jeg står her med en artikel fra dagens Jyllands-Posten, hvor Venstres nyansatte chefstrateg, Christopher Arzrouni, skriver om den offentlige sektor, alle de offentligt ansatte, at det er en gøgeunge. Han

slutter så af med at skrive: »Gøgeungen må ud af reden inden den fortrænger de andre unger, som ikke bare automatisk kan gøre krav på skatteborgernes penge.«

Er det i virkeligheden ikke det, regeringens politik handler om, at man vil det offentlige, fællesskabet, velfærden til livs? Det er jo det, Christopher Arzrouni direkte skriver her.

Kl. 21:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:09

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg ved ikke, hvad han har skrevet og hvorfor han har skrevet det – og det er jo ham, der har skrevet det, og ikke mig. Han taler ikke på regeringens vegne, heller ikke i denne sag, så det synes jeg ikke vi skal blande ind i denne debat.

Men det første, hr. Rasmus Prehn spørger om, kan jeg absolut ikke bekræfte. Vi har udtrykkeligt aftalt, at der er det til kernevelfærden, som der var i budgetterne i 2010, altså i budgetterne for i år. Det er det, der også er i de kommende år. Besparelserne står staten for, og dem skal vi jo drøfte på andre tidspunkter, men kommunernes velfærdstunge områder skal klare sig for det samme personale og de samme bevillinger, tillagt pris- og lønstigninger, som de har haft hidtil.

Det, der kan kaldes en gøgeunge, er noget helt andet – men jeg vil slet ikke bruge det udtryk. Det er selvfølgelig de områder, hvor der er en opdrift, som er meget svær at styre, og folkeskolens specialundervisning er nok det største problem. Her vil jeg bare minde om, at for ganske få år siden var det 1½ pct. af børnene, der fik specialundervisning. Nu er det 4 pct., og det sluger 20 pct. af budgettet. Mon ikke der er brug for nytænkning på det felt? Mon ikke der er brug for i højere grad at benytte undervisningsassistenter i stedet for kostbar specialundervisning?

Kl. 21:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 21:11

Morten Bødskov (S):

Der er simpelt hen så meget varm luft i det, som indenrigsministeren nu siger, at det er lige før, man får sved på panden. Så varmt er der herinde. Altså, der er da ikke noget som helst konkret om kroner og øre til kommunerne i det, ministeren står og siger fra Folketingets talerstol. Jeg tror, at man vil kunne måle, at temperaturen er steget herinde i de 10-15 minutter, hvor ministeren har været på talerstolen.

Jeg står her med aftalen, og der står i den, at man fastholder udgifterne i den samlede offentlige driftsøkonomi i 2011 til 2013, og det giver 13,5 mia. kr. Det går jeg ud fra at vi er enige om. Kommunerne skal så fastholde deres andel af driftsøkonomien i 2011 til 2013, et slag på tasken er cirka halvdelen, 6 mia. til 7 mia. kr., i 2013. Hvor skal de penge findes? For de indgår jo i regeringens såkaldte genopretningsplan, som jo er en spareplan. Hvor skal de findes? Kan vi ikke få et svar på det? De falder vel trods alt ikke ned fra himlen.

Kl. 21:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:12

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg står ikke her for at nedgøre hr. Morten Bødskov og håne det, han siger. Jeg prøver at føre en ordentlig debat. Jeg har citeret fra aftalen,

som siger, at det er uændrede midler, uændret personale. Vi har det samme til kernevelfærd tillagt pris- og lønstigninger i de kommende år, som vi har i budgetterne for i år, og derfor må vi, hvis der så er områder, hvor udgifterne stiger, finde de penge på andre felter.

Her har vi jo kommunalt selvstyre, og det vil sige, at det, der er rigtigt for Nyborg, ikke nødvendigvis er det rigtige for Slagelse og for Hvidovre. Det er derfor, man er nødt til at have hele dette katalog over vidt forskellige tangenter, som man kan spille på. Og for at det ikke skal være løgn, har regeringen udsendt en lang liste over, hvad forskellige kommuner har sparet på forskellige områder i den hensigt, at det kan inspirere og føre til en frugtbar dialog. Derudover har jeg indbudt til afbureaukratisering, og det ville da være dejligt, hvis hr. Morten Bødskov kunne fortælle, om Socialdemokraterne nu langt om længe ville være med til afbureaukratisering, for det har det jo knebet kolossalt med, i hvert fald i min tid som undervisningsminister, hvor det jo ikke var til at slæbe Socialdemokraterne med til en stribe afbureaukratiseringer.

Kl. 21:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 21:13

Morten Bødskov (S):

Det er rigtig dejligt, at vi nu har en minister fra regeringen på talerstolen, som tager en seriøs og saglig debat. Det vil jeg gerne kvittere for, for det har faktisk været en mangel tidligere i dag. Så godt ord igen. At det måske har været lidt svært at få fat i afbureaukratiseringen på undervisningsområdet, kunne måske skyldes, at den pågældende har været undervisningsminister stort set lige så længe, som jeg kan huske i hvert fald. Måske har man lidt af et eget ansvar for sagen også.

Men lad os tage et helt konkret eksempel vedrørende det, der bliver sagt nu, om, at man skal ned på landsgennemsnittet for serviceudgifter f.eks. Hvis Århus Kommune skal ned på landsgennemsnittet for serviceudgifterne på ældreområdet, svarer det til, at Århus Kommune hvert år i de kommende år skal spare 160 mio. kr. Når man så kommer med sådan nogle ideer fra regeringens side og udgiver fine pjecer, og finansministeren svarer Folketingets Finansudvalg, hvor det her tal fremgår, går jeg ud fra, at regeringen har en idé til, hvordan Århus Kommune skal spare 160 mio. kr. på ældreområdet for at komme ned på landsgennemsnittet og frigøre de mange penge, som man gerne vil frigøre fra regeringens side. Kan vi ikke bare få ét eksempel på, hvor Århus Kommune skal spare henne for at komme derned?

Kl. 21:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:14

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har jo udtrykkeligt sagt, at jeg netop ikke siger, at kommunerne skal ned på gennemsnittet. Det sagde jeg udtrykkeligt for 5 minutter siden, vil jeg gerne sige til hr. Morten Bødskov. Det er ikke det, det handler om.

Det handler om, at kommunerne skal have lov til at være forskellige. Nogle skal lov til at være dyre på visse punkter og billige på andre punkter, men det er da interessant, at der er nogle, som har satset på nedbringelse af sygefraværet og har haft succes med det, at der er nogle, som har satset på øget udbud og har haft succes med det. Det er altså besparelser på udbud i størrelsesordenen 15-20 pct. i en række kommuner, inklusive et par socialdemokratiske kommuner.

Så er der en kommune som Nyborg Kommune, som var i tv i aftes, og som udbyder meget, meget lidt. Det kunne jo være, at det var en af grundene til, at de hænger lidt i vandskorpen, når det gælder besparelser. Jeg kunne også nævne lærerområdet, hvor lærernes undervisningsforpligtelse er utrolig forskellig fra kommune til kommune. Det er jo ikke Vorherre, der har bestemt det; det er nogle beslutningstagere, der har bestemt det.

Kl. 21:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 21:16

Maja Panduro (S):

Jeg kunne godt tænke mig et meget klart svar fra ministeren. Der kan svares ja eller nej, og det vil jeg gerne bede ministeren om at gøre. Kommer den her såkaldte nulvækst til at betyde serviceforringelser i kommunerne under et?

Kl. 21:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:16

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Fordi jeg har hørt fru Maja Panduro stille det spørgsmål igen og igen og igen, og jeg kom altså til at tænke på en papegøje, undskyld, formand, så startede jeg med for fru Maja Panduros skyld at citere fra aftalen, og det, jeg citerede, var klokkeklart, og jeg kan godt gøre det en gang til:

»Parterne er endvidere enige om, at der ikke samlet set skal spares i kommunerne i 2012 og 2013. Den nuværende høje budgettramme ... fastholdes«.

Det er det, der er aftalt, og det er det, hr. Morten Bødskov heldigvis også tog som udgangspunkt for den fornuftige debat, vi var i gang med, indtil fru Maja Panduro tog ordet.

Kl. 21:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 21:17

Maja Panduro (S):

Jeg beklager selvfølgelig meget, hvis ministeren synes, at jeg er irriterende eller papegøjeagtig eller ødelægger debatten. Det var sådan set ikke min hensigt. Min hensigt var at få et klart svar. Jeg bad om et ja eller et nej. Det fik jeg så ikke, men jeg forstår på ministeren, at det var et nej: at der i aftalen står, at man ikke vil spare i kommunerne under et.

Så vil jeg bare gerne spørge ministeren, om hans partifælle, den tidligere formand for Kommunernes Landsforening Erik Fabrin, som nu er næstformand, lyver, når han siger, at det her kommer til at betyde massive serviceforringelser ude i kommunerne. Det må jeg så forstå er løgn, fordi det ifølge ministeren ikke vil blive sådan, og det er jeg selvfølgelig utrolig glad for at vi har fået slået fast her.

Kl. 21:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:18

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kender jo Erik Fabrin vældig godt og taler faktisk meget jævnligt med ham og holder møde med ham. Derfor ved jeg præcis, hvad han mener. Det, han peger på, er det, som jeg også pegede på i mit indlæg: at der er visse områder, hvor der er en opdrift i udgifterne, bl.a.

på specialområderne – jeg tror oven i købet, at jeg har listen over de områder med opdrift med her på talerstolen – og det er jo den opdrift, som man skal have fokus på, fordi enten må man finde ud af at begrænse den opdrift, f.eks. når det gælder folkeskolens specialundervisning, eller også er man nødt til at spare andre steder. Det er jo meget enkelt.

Jeg kan fortælle, at når det gælder opdrift, er det bl.a. udsatte børn og unge, hvor der er en stigning, og det er også ældreområdet. Men det er også sådan, at der er en ganske stor almindelig opdrift i dagpasningen og i folkeskolen, og det er lidt mindre forklarligt, synes jeg nok. Så det gælder om at løbe disse områder igennem og sætte fokus på de områder, hvor der er stigning, og enten få det modvirket eller finde steder, hvor man til gengæld kan spare, f.eks. ved udbud eller administration.

Kl. 21:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 21:19

Kirsten Brosbøl (S):

Det var jo en interessant uddybning, vi her fik fra indenrigsministeren på fru Maja Panduros første spørgsmål, for efter at ministeren havde læst op fra aftalen, hvor der står – jeg har også fundet det – at der ikke samlet set skal spares i kommunerne, fik vi jo altså her en nuancering af det, som klart siger, at der kan komme til at foregå besparelser også på velfærdsserviceområder i kommunerne som følge af, at man altså låser kommunernes økonomi fast gennem nulvækst.

Jeg skal bare bede ministeren om at bekræfte, at det var det, han lige sagde: at fordi der er stigende udgifter f.eks. på det specialiserede socialområde, betyder nulvæksten, at der kan komme til at skulle ske besparelser på kernevelfærden ude i kommunerne, på ældre, på børn, på daginstitutioner osv.

Kl. 21:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:20

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er da glad, hvis det er lykkedes mig at nuancere debatten, for nu har jeg siddet her og lidt under en totalt unuanceret debat i timevis. Tak, hvis det er lykkedes mig at nuancere debatten.

Så er det jo tilsyneladende en kæmpe indrømmelse at give, at der nogle steder er udgifter, der stiger, hvor man så enten må dæmpe de udgifter eller finde besparelser andre steder. Hvis det er nyt for spørgeren, er jeg da glad for, at jeg har kunnet bidrage til denne dybe erkendelse i offentlige udgifters natur. Der er nogle steder, hvor de stiger, og der er andre steder, hvor de så må falde, medmindre man ellers kan dæmpe de områder, hvor de stiger.

Kl. 21:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 21:21

Kirsten Brosbøl (S):

Det er sandelig ikke nyt for spørgeren, men det lyder jo, som om det er nyt for nogle af de ordførere, vi har haft på talerstolen fra regeringspartierne og fra Dansk Folkeparti, som bliver ved med at stå og sige, at det her ikke kommer til at betyde velfærdsforringelser. Det, vi jo lige har fået fra indenrigsministeren, er jo en anerkendelse af, en indrømmelse af, at nulvækst kommer til at betyde besparelser på kernevelfærden ude omkring i kommunerne.

Så tak til indenrigsministeren for at have slået fast fra Folketingets talerstol: Nulvækst kommer til at betyde besparelser på kernevelfærden.

Kl. 21:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:21

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Nej, ikke alt i alt, men hvis det vokser nogle steder, skal det jo begrænses andre steder, hvis der samlet set er uændret kernevelfærd i Danmark. Jeg tror, at selv elever i 3. klasse ville kunne se logikken i det.

Jeg har siddet og hørt på debatten, og jeg har ikke hørt en eneste af ordførerne fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, som har sagt noget andet end det, jeg her har beskrevet.

Kl. 21:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 21:22

Line Barfod (EL):

Ministeren må altså forklare den ældre, der får skåret i sin hjemmehjælp, det udsatte barn, der ikke får den hjælp, det har behov for, og de skoleelever, der ikke får den undervisning, de skal have, at det ikke betyder noget, fordi alt i alt og under et mener ministeren ikke, at der sker de store forandringer.

Men for de mennesker, der mister det, som de har så stort behov for, har det da betydning, også selv om ministeren siger: jamen under et. Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren mener, at det afgørende er, at det enkelte menneske får den hjælp, det har behov for og har krav på efter loven, eller at der under et ikke sker det store, fordi man bruger mange flere penge på bureaukrati, og at det derfor ser det ud, som om der ikke er de store ændringer på de kommunale budgetter.

Kl. 21:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:23

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Aldrig har så mange børn fået hjælp til deres særlige behov som i dag. Det kan fru Line Barfod kontakte professor Niels Egelund på Danmarks Pædagogiske Universitet og få bekræftet. Der kan hun også få bekræftet, at procenten for ikke særlig længe siden var 1½, altså 1½ pct. af børnene fik specialundervisning. Nu er det 4 pct., og de beslaglægger 20 pct. af folkeskolens udgifter. Det betyder, at der er flere, der får hjælp, og der er flere i år, der får hjælp, end nogen sinde.

Nu er det så bare, at der næste år ikke kan være endnu flere, der får hjælp. Det er det, opgaven består i. Vi bliver på det høje niveau.

Kl. 21:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 21:23

Line Barfod (EL):

Hvis jeg forstår ministeren korrekt, er det sådan, at de, der får hjælp i dag, skal blive ved med at have den hjælp, som de får, men hvis man næste år får behov for hjælp, så skal man ikke have noget som helst, eller også skal der skæres lidt på alle, så der bliver plads til de nye, der får behov for hjælp. Er det korrekt forstået, at de, der har hjem-

mehjælp, enten skal beholde den, og så er der ikke flere, der må få hjemmehjælp, eller også skal alle have lidt dårligere hjemmehjælp, fordi regeringen skal have råd til at blive ved med at give skattelettelser til de rigeste?

Kl. 21:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:24

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis man vil misforstå, så kan man misforstå, og jeg kan ikke forhindre fru Line Barfod i at misforstå det, jeg sagde.

Jeg er sikker på, at de mange seere, som denne debat jo afholdes for – det kan man tydeligt mærke på den måde, den føres på – udmærket forstod mig, nemlig at aldrig har så mange børn fået hjælp som nu, og det vil der fortsat være mulighed for. Da det ikke er de samme børn, er det jo ikke sådan, at de, der kommer næste år og skal have hjælp, ikke kan få hjælp. Det tror jeg alle kan forstå, måske undtagen fru Line Barfod, som jo ellers plejer at være et fornuftigt og forstandigt menneske. Men der er jo et eller andet, der gør, at al fornuft går ud af en debat som denne, fordi man åbenbart appellerer til nogle, der sidder og ser på det derhjemme.

Kl. 21:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Lad os lige korrigere. Der er faktisk ikke særlig mange seere på de her møder fra Folketingssalen. (*Indenrigs- og sundhedsministeren* (Bertel Haarder): Nej, gudskelov. (*Munterhed*). Det er ikke alle, der er forpligtet til at tage de her udsendelser, men det har vi gjort noget ved i det nye medieforlig, eller regeringen har gjort det i det nye medieforlig, vil jeg sige. (*Indenrigs- og sundhedsministeren* (Bertel Haarder): Du var lige ved at sige vi). Jeg kæmpede for det. Så der kommer flere seere fremover. Det garanterer jeg for, men i øjeblikket er der ikke mange seere. Jeg kan forsikre, at der ikke er mange, som ser det her. (*Indenrigs- og sundhedsministeren* (Bertel Haarder): Nå, så kan vi godt gå hjem).

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.
Kl. 21:25

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det bliver jo spændende at se, hvordan det kommer til at påvirke talletysten, om der så virkelig kommer seere til at se på det, der foregår her i salen. Nu, hvor der ikke er mange seere, foregår det så på den her måde, men det må ministeren jo tage som udtryk for, at der i hvert fald er et udpræget ønske i oppositionen her for at få afdækket, hvad det egentlig er for en aftale, der er blevet indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti, og også for at få fundet ud af, hvad der egentlig ligger bag de tal og de hensigter, som der er.

Jeg så også selv den udsendelse, der var i går aftes, hvor borgmesteren fra Nyborg gjorde det så ganske glimrende, også med forklaring over for ministeren om, hvad det er for nogle forudsætninger, Nyborg Kommune står over for. Jeg noterede mig f.eks., at de faktisk selv havde fundet de der besparelser, for de havde jo været i gang. Lige så kloge, som de er i alle andre kommuner, er de også i Nyborg, så de er jo gået i gang for længst med at finde ud af, hvordan de skal finde besparelserne bare i det her budgetår og næste budgetår.

Omkring udbuddet havde man lige glemt at regne hele forsyningsområdet fra, for det er jo lagt ud til selvstændige selskaber, og så tæller det ikke med i regnskabet, og derfor tæller det, som om man ikke havde ret meget udbud. Lad det nu være. Det er jo ting, som man kan lave undervejs.

Jeg synes, det er interessant, at vi altså her får bekræftet, at der er forskel på kommunerne, for nogle steder stiger udgifterne, og andre

steder gør de ikke, men det er i hvert fald helt sikkert, at der er masser og masser af kommuner i Danmark og borgere i Danmark, der kommer til at mærke, at velfærden kommer til at blive dårligere. Det vil ministeren formentlig give mig ret i.

Kl. 21:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:27

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis hr. Damsbo-Andersen lagde mærke til det, polemiserede jeg overhovedet ikke mod Nyborg og Nyborgs borgmester. Jeg lyttede interesseret til, hvad han sagde, og til, hvad eksperterne sagde, og jeg aftalte oven i købet med ham, at jeg ville komme over og tale videre med ham, for når vi nu har dette gode eksempel og så mange følger med i det, så lad os følge det til dørs og se, hvad der så kan findes af mulige besparelser, som ikke rammer de borgernære kernevelfærdsområder.

Jeg er sikker på, at det er i Nyborg som de fleste andre steder, at man kan holde det velfærdsniveau, man budgetterede med i 2010, ved at man finder penge til overskridelserne andre steder i budgettet.

Kl. 21:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 21:28

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen grunden til, at jeg bragte Nyborg på banen igen, var sådan set også bare, at jeg opfattede ministerens konklusion her fra talerstolen som lidt anderledes end den, jeg oplevede på tv i går, og derfor synes jeg, det ville være rart lige at få det sådan præciseret en lille smule.

Jeg oplever jo, at vi, i hvert fald derfra, hvor jeg kommer i Danmark, de kommuner, hvor jeg både har været borgmester og været i byrådet, har lavet besparelser i mange år, og det her med at skulle finde ud af, hvordan man får tingene til at hænge sammen, er ikke nogen ny øvelse. Og en lære for mig i alle årene har været, at hvis vi har uændret budget, betyder det besparelser, for uanset om man siger, at man får løn- og prisfremskrivningen med, drives udgifterne alligevel, i kraft af at der kommer større efterspørgsel efter ting, f.eks. som ministeren selv nævner, at man har børn, der skal have hjælp i skolen, eller andre ting, som man ikke kan sige nej til, eller man har en ældre, som skal have gjort rent, eller som skal have ekstra hjælp. Det kan man jo ikke sige nej til, og derfor bliver tingene drevet, uanset hvad man vil.

Så er spørgsmålet til ministeren: Hvor tror ministeren så det er, man skal spare, hvis det ikke er på de ældre, hvis ikke det er på børnene, hvis ikke det er på børnehaven eller skolen? Hvor er det så, man skal gøre det?

Kl. 21:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:29

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har været med til at spare på statens budget hvert eneste år 30 år i træk – jeg har lige i dag fået at vide, at jeg inden så længe har 30-års-jubilæum her i Folketinget – og hvert eneste år har vi drøftet besparelser, men har det ført til, at der samlet set er sket en reduktion af velfærden i Danmark? Nej, det har ført til, at der hvert eneste år har været en stigning i velfærden hele vejen rundt, nogle steder mere end andre steder, og så er der nogle steder, hvor væksten har været

ustyrlig, og så må man til gengæld spare nogle andre steder. Sådan har det været, lige så længe jeg kan huske. Og nu vil jeg give et løfte: Sådan vil det være til evig tid. For det ligger jo i den offentlige økonomis natur, at der vil være drivkræfter, som sætter udgifterne op, og der vil være merbehov, som kommer i fokus, og så kan man sige, at det skal vi skaffe penge til, og når så året er gået, blev det for resten lidt for dyrt, og så må man spare.

Sådan bliver det også, hvis vi, Gud forbyde det, skulle få en anden regering her i Danmark. Til den tid har finansministeren, den nuværende finansminister, lovet, at så er det ham, som vil stille spørgsmål om alle de løfter, der er brudt, og alle de besparelser, man bliver nødt til at gennemføre. Men det får han forhåbentlig aldrig lejlighed til.

Kl. 21:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 21:31

Klaus Hækkerup (S):

Med risiko for at blive beskyldt for at være en papegøje vil jeg gerne vende tilbage til det spørgsmål, fru Maja Panduro stillede. Men jeg vil først godt kvittere for, at ministeren siger, at der ikke skal spares i kommunerne under et, og sige til ministeren – det er mit første spørgsmål – at jeg går ud fra, at det betyder, at såvel budgetgarantien som balancetilskuddet til kommunerne, altså det, der forhandles i forbindelse med det kommunale aktstykke, som udgangspunkt vil være uændret. Det vil jeg gerne bede ministeren om at bekræfte.

Mit andet spørgsmål til ministeren vedrører udgiftspresen i nogle af kommunerne. Det er korrekt, at der er forskel på kommunerne. Der er nogle kommuner, der har et større udgiftspres end andre. Det er de kommuner med mange børn og mange ældre. Der er også nogle kommuner, der har en vækst i indtægterne. Den kan komme fra den befolkning, der bor i kommunen, men også fra de virksomheder, der er lokaliseret der. Så der er forskel på kommunerne.

Men der kan være kommuner, der er så uheldige, at de har et udgiftspres, men ikke ser den samme vækst i indtægter. Så ved jeg godt, og det behøver ministeren ikke at underholde mig med, at der er et udligningssystem, fordi det er forskelligt i hovedstaden og i resten af landet, men udligningssystemet kompenserer ikke hundrede procent. Så er mit spørgsmål til ministeren: Vil de kommuner, der har det udgiftspres, ikke opleve, at de et eller andet sted selv bliver nødt til at finde besparelserne og derved skære ned på deres service?

Kl. 21:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 21:32

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det kommer jo ganske an på, hvad vi nu bliver enige med kommunerne om at aftale. Det er derfor, at jeg to gange har citeret rammen for de forhandlinger, som starter nu her i de kommende uger. Det, jeg citerede om den overordnede ramme, som er konstant – den reguleres med pris- og lønstigninger – er det, jeg kan garantere. Alt det andet skal vi jo forhandle.

Så er det jo rigtigt, at kommunerne har forskellige indtægter, og at det betyder umådelig meget for en kommune, om den har stigende eller faldende indtægter. Det er jo det, der er anledningen til, at vi overhovedet har denne debat. Det er jo, fordi der er nogle indtægter her i landet, som har svigtet, som ikke kom ind, så vi har fået et hul i den offentlige økonomi. Og minsandten om det ikke alligevel er lykkedes regeringen og Dansk Folkeparti at aftale en model for fremtidens økonomi, hvor kommunerne friholdes for besparelser. Det synes jeg er ganske flot.

- Kl. 21:33 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Klaus Hækkerup.
- Kl. 21:33 **Klaus Hækkerup** (S):
Tak for svaret, men ministeren svarede jo ikke på det sidste spørgsmål, jeg stillede, nemlig om der ikke er kommuner, som, fordi de ikke har den samme vækst i indtægtsgrundlaget som andre kommuner, men en ganske stor udgiftsvækst på grund af den demografiske sammensætning i kommunen, vil blive tvunget til at skære ned på den service, de yder.
Så vil jeg godt udstede en advarsel til ministeren. Nu har ministeren siddet her i Folketinget i 30 år, jeg har været borgmester i 10 år, og jeg har siddet i Folketinget i 22 år. Jeg har før set ambitioner om at indgå 3-årige aftaler med kommunerne, og lige så sikkert som ministeren kunne love, at der altid vil blive diskussion om besparelser på de kommunale budgetter, kan jeg love, at en 3-årig aftale aldrig vil kunne holde.
- Kl. 21:34 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 21:34 **Indenrigs- og sundhedsministeren** (Bertel Haarder):
Hvis nogle kommuner bliver nødt til at beskære en del af kernevel-færden, vil det blive opvejet af, at andre kommuner til gengæld kan udvide den, for det er kommunerne under et, jeg taler om, og ikke den enkelte kommune. Og hr. Klaus Hækkerup ved jo som tidligere borgmester bedre end nogen anden, at man ikke kan aftale noget, der gælder for alle kommuner, fordi de er så forskellige.
- Kl. 21:35 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.
- Kl. 21:35 **Hans Kristian Skibby** (DF):
Tak, hr. formand. Jeg vil gerne gå lidt videre, for der har været en række spørgsmål til ministeren i dagens anledning om det her med velfærdsforringelser. Det er jo sådan det, vi har diskuteret meget, altså hvad det ene forslag vil betyde i forhold til velfærdsforringelser, og hvad det andet forslag vil betyde. Jeg tænkte her på, at hvis man kigger på de svar, vi har fået, bl.a. via Finansudvalget, på spørgsmål 159 om »En Fair Løsning«, står der jo klart og ordret i det oplæg, i det forslag fra S-SF:
»Hertil kommer, at der er indregnet egentlige besparelser inden for det offentlige forbrug (for ca. 4 mia. kr., som ikke knyttes til produktivitet fremskridt) ...«
Det er med andre ord simpelt hen reelle besparelser i den offentlige kommunale sektor. Vil ministeren ikke også prøve at forholde sig til de forskellige ting, det så vil medføre for kommunerne, når man nu samtidig kan høre fra Socialdemokraterne, at de ikke mener, at de har et forslag, som medfører velfærdsforringelser i kommunerne?
- Kl. 21:36 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 21:36 **Indenrigs- og sundhedsministeren** (Bertel Haarder):
Jeg synes, det er godt, at hr. Skibby læser det op, for det er jo sandheden. Der var også en overgang, hvor Socialdemokraterne foreslog
- Kl. 21:33 besparelser, som svarede til mere end 30.000 afskedigelser, og sådan er der jo så meget, som gør, at det ikke er troværdigt, når man her i salen himler op over hver eneste mulighed for, at der bliver svingninger i budgettet, altså hvor nogle går op og nogle går ned.
- Kl. 21:36 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Så er det hr. Ole Hækkerup.
- Kl. 21:36 **Ole Hækkerup** (S):
Tak. Jeg skal undlade at kommentere det sidste spørgsmål, hvor fristende det end ellers kunne være. Ministeren sagde, at der ikke skulle spares på kommunerne under et med den aftale, der lå. Mit spørgsmål er så: Hvis nu ministeren og regeringen havde fået deres vilje og helt selv havde bestemt, så havde kommunerne vel skullet spare 4 mia. kr.?
- Kl. 21:37 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 21:37 **Indenrigs- og sundhedsministeren** (Bertel Haarder):
Det kan bekræftes. Det første oplæg rummede jo det element, at de 10 mia. kr. til bedre sundhed, til bedre uddannelse og til svage grupper skulle findes på den måde, at staten skulle skaffe de 6 mia. kr. og kommunerne skulle skaffe de 4 mia. kr., og her skal man lige bemærke, at det altså var 10 mia. kr. til regionerne og kommunerne, hvoraf kommunerne kun skulle skaffe de 4 mia., altså en nettogevinst på 6 mia. kr. Nu er det så lykkedes at finde en løsning, hvor staten selv finder de penge, som kommunerne skulle have fundet, og det er så det, der har ført til debatten om børnetilskud og mange andre ting, og det er der vist mange der har fulgt med i. Det var jo ikke med i det første.
- Kl. 21:38 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.
- Kl. 21:38 **Ole Hækkerup** (S):
Men sådan som jeg læser aftalen, skulle de 10 mia. kr., som regeringen ville skaffe, gå til en række nye tiltag, f.eks. flere i uddannelse. Det vil sige, at det for at finansiere det med flere i uddannelse var regeringens ambition – og alt andet lige ministerens ambition – at der regulært skulle have været sparet 4 mia. kr. i kommunerne på en række andre områder for at finde penge til de nye ting, man gerne ville. Det kan være gode nye ting; det, jeg er ude efter her, er: Hvis ministeren og regeringen havde bestemt alene, så havde der vel været gennemført regulære besparelser i kommunerne på de 4 mia. kr. Så kan der være nok så noble formål – min pointe her er bare, at så havde man gennemført besparelser, og det sætter jo glæden ved, at der ikke skal spares på kommunerne under et, i et lidt andet lys.
- Kl. 21:39 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 21:39 **Indenrigs- og sundhedsministeren** (Bertel Haarder):
Nu er jeg jo minister for både kommuner og regioner, og jeg kunne jo bare konstatere, at kommunerne altså skulle dæmpe med 4 mia. kr., mens regionerne kunne øge med 5 mia. kr., og samtidig blev der så penge til uddannelse og til svage grupper. Det synes jeg var et udmærket oplæg, men jeg er også tilfreds med det andet oplæg, som nu

er blevet resultatet, og som der jo er et flertal bag, hvor der ganske vist er nogle reelle besparelser på statens udgifter, men til gengæld slipper vi altså for besparelser på kommunernes udgifter.

Kl. 21:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Forhøjelse af det betingede bloktilskud og nedsættelse af bloktilskud ved budgetoverskridelser).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 27.05.2010).

Kl. 21:39

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Fru Sophie Løhde.

Kl. 21:40

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Lovforslaget her vedrører endnu et element i udmøntningen af aftalen om genopretningen af dansk økonomi og har overordnet til formål at styrke kommunernes incitament til at overholde de indgåede aftaler på udgiftssiden, dvs. dels at styrke kommunernes incitament til at lægge realistiske budgetter og dermed budgettere i overensstemmelse med de aftalte udgiftsrammer, dels at styrke kommunernes incitament til at gennemføre en økonomistyring, der sikrer, at kommunernes egne budgetter rent faktisk bliver overholdt.

Med lovforslaget foreslås det for det første, at den del af bloktilskuddet, der siden 2009 har været betinget af, at kommunerne har budgetteret deres udgifter i overensstemmelse med det aftalte, forhøjes fra det nuværende beløb på 1 mia. kr. til 3 mia. kr. med henblik på at skærpe kommunernes tilskyndelse til at budgettere udgifterne inden for de aftalte rammer.

Med lovforslaget foreslås det for det andet, at man med virkning fra 2011 indfører en ordning, hvorefter 3 mia. kr. af bloktilskuddet gøres betinget af, at de kommunale budgetter vedrørende serviceudgifterne bliver overholdt, hvormed der vil kunne ske en tilsvarende kollektiv nedsættelse af bloktilskuddet for 2012, såfremt kommunerne overskrider deres egne budgetter for 2011.

Med »Aftale om genopretning af dansk økonomi« gennemføres der endvidere en lang række budgetforbedringer, så kommunerne i perioden 2011-2013 kan have et uændret højt forbrug inden for rammerne af et historisk højt offentligt forbrug. Et uændret højt niveau forudsætter i sig selv, at kommunerne er i stand til at styre deres økonomi på en sådan måde, at målsætningen om et uændret forbrug også bliver realiseret inden for rammerne af den samlede »Aftale om genopretning af dansk økonomi«.

Lovforslaget her vil give kommunerne et kollektivt incitament igennem aftalesystemet til i fællesskab at leve op til de aftalte rammer for den kommunale økonomi i såvel budgetterne som regnskaberne, og jeg skal på den baggrund meddele, at vi i Venstre støtter det fremsatte lovforslag.

Kl. 21:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Rasmus Prehn som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 21:42

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

På linje med det foregående forslag vil jeg gerne fra socialdemokratiske side fastslå, at vi naturligvis har det sådan, at når man laver en aftale, skal den holdes. Det gælder også, når Kommunernes Landsforening laver en aftale med staten. Det, der bare er pointen, er, at når en aftale ikke overholdes, kan man grundlæggende gå to veje. Man kan kigge på: Var forudsætningerne for at overholde aftalen i orden? Eller er det simpelt hen bare et spørgsmål om at tvinge kommunerne til at overholde den her aftale? Der tror vi fra socialdemokratiske side at det er kloget at kigge på, om ikke man kunne finde nogle mere realistiske rammer. Der er simpelt hen i de her straffe-sanktionsforslag for meget ufrihed og for meget mistillid, og derudover er hele udgangspunktet for regeringens måde at styre kommunernes økonomi på forkert, al den stund man satser på nulvækst, hvilket vi ved kommer til at betyde massive besparelser i landets kommuner.

Man kan snakke en masse om, at der bare kan findes noget på administration og på andet, men sagen er simpelt hen den, at kommunerne, hvis man netop kigger på administration, i høj grad har været gode til at overholde de budgetter, der er lagt, og de aftaler, der er indgået, og man bruger mindre på administration, end man har gjort tidligere. Derudover er det værd at bemærke, at regeringen jo selv bryder de budgetter, der er lagt for deres egen ministerielle styring, så jeg synes, det er lidt patetisk, at man kommer og er så hård i filteren over for landets kommuner.

Selve forslaget her lægger op til at gøre en endnu større del af kommunernes bloktilskud betinget. Hvor det betingede bloktilskud i dag udgør 1 mia. kr., vil regeringen gøre til 3 mia. kr. Der er altså helt konkret for 2 mia. kr. mindre kommunalt selvstyre og lokalt demokrati i dette lovforslag. Men ikke nok med det; regeringen vil også have mulighed for at reducere kommunernes bloktilskud, hvis de undervejs i budgetåret ikke makker ret i forhold til regeringens centralistiske diktat.

Hvad kommer det så til at betyde i virkeligheden? Kommunerne, der allerede landet over er i fuld gang med at spare på folkeskoler, børnepasning, ældrepleje, socialt udsatte og på andre kernevelfærdsopgaver, vil nu blive tvunget til at skære endnu dybere med sparekniven. Forslaget om at hæve det betingede bloktilskud vil bl.a. tvinge kommunerne til at budgettere med en buffer, der kan anvendes i tilfælde af overforbrug, og det vil dermed betyde lavere bloktilskud fra staten. I Københavns Kommune vil det f.eks. betyde en buffer i størrelsesordenen 300 mio. kr. Det er penge, som permanent må afsættes i tilfælde af eventuelle sanktioner, hvorfor de jo ikke kan bruges på velfærd. Lovforslaget her betyder derfor indirekte en nedskæring på velfærden.

Forslaget betyder endvidere en ret besynderlig incitamentsstruktur. Reduktionen i bloktilskuddet sker nemlig, hvis regnskaberne overstiger budgetterne, også selv om regnskabstallene faktisk overholder den indgåede aftale. Det betyder med andre ord, at kommunerne kan risikere at blive straffet for at overskride deres budgetter, selv om de reelt har forbrugt mindre end det aftalte. Man kan derfor frygte, at nogle kommuner vil føle sig tvunget til at budgettere med

mere, end de føler er rimeligt, alene for ikke at risikere straf. For at anskueliggøre de uhyggelige konsekvenser af dette forslag er det værd at bemærke, at hvis den foreslåede sanktionsmekanisme om at reducere bloktilskuddet, hvis budgetterne overskrides, gjaldt i dag, så skulle kommunerne ud at spare 3 mia. kr. i velfærden lige nu og her.

Kommunerne straffes med dette forslag kollektivt, det vil sige, at kommuner, der har kæmpet for at overholde budgettet, stadig væk vil kunne risikere at skulle hoste op med op til 500 kr. pr. indbygger, hvilket også fremgår af Kommunernes Landsforenings høringssvar.

Endelig er der hele spørgsmålet om evalueringen af det her. Hvor man sådan set, da man introducerede de første sanktioner, lagde op til en evaluering her og nu, så udskyder man det nu 2 år, hvilket reelt betyder, at man fuldstændig uden at vide, hvad konsekvenserne er af de her sanktioner, bare fortsætter. Man sidder uden udsyn, træder på speederen og skruer op for sanktionerne. Tak for ordet.

Kl. 21:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 21:47

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Andre ordførere før mig har jo været inde på, hvad det her lovforslag drejer sig om. Det er selvfølgelig også en del af den aftale, som er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti, om genopretningen af dansk økonomi. Formålet er at gøre aftalesystemet mellem regeringen og KL mere forpligtende. Formålet er også at understøtte kommunernes fælles ansvar for at sikre aftaleoverholdelse, således at årsresultaterne i de enkelte kommuner, også på sigt, vil komme til at ligge tættere på de vedtagne budgetter.

Der er to delelementer i det. Det ene er, som andre har sagt før, at det betingede bloktilskud forhøjes fra 1 mia. kr. til 3 mia. kr. med det formål at skærpe kommunernes tilskyndelse til at budgettere udgifterne inden for de aftalte rammer mellem regeringen og KL i den kommuneaftale, som er gældende.

Det andet er, at der indføres en ordning, hvorefter 3 mia. kr. af bloktilskuddet gøres betinget af, at de kommunale budgetter vedrørende serviceudgifterne bliver overholdt. Formålet med dette element er jo at sikre en markant større træfsikkerhed med hensyn til at skabe sammenhæng mellem de vedtagne budgetter i de enkelte kommuner og de realiserede årsregnskaber.

Indenrigsministeren var lidt inde på det her forslag i forbindelse med kommentarerne til det foregående punkt, hvor ministeren nævnte noget med bolt og jern og bål og brand. Jeg håber selvfølgelig, at det hverken bliver nødvendigt med bolt eller jern eller bål eller brand, overhovedet. Jeg tror, at det her faktisk er et ganske brugbart instrument, og jeg synes egentlig også, man kan se, hvis man kigger på det med de positive briller og kigger på de udmeldinger, der hvert fald er kommet fra den nye formand for KL, at de enkelte kommuner faktisk, i hvert fald efter de citater, der er kommet, er godt i gang med at sikre en langt, langt bedre budgetprocedurehåndtering, hvor de også laver flere opfølgninger osv. for netop at sikre, at de ikke står med alt for store overraskelser midt på året, eller når året er helt omme.

Så vi tror faktisk i Dansk Folkeparti, at vi med det her forslag vil kunne se frem til, at der bliver en større grad af troværdighed i de aftaler, som bliver indgået imellem KL og regeringen. Vi tror heller ikke, at det bliver nødvendigt med de her meget skrappe sanktioner, for vi anerkender, at der er tale om skrappe sanktioner, hvis der sker så store budgetoverskridelser, som der nogle steder har været meldt om.

Med de ord kan jeg sige, at vi anbefaler lovforslagets vedtagelse.

Kl. 21:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Flemming Bonne som ordfører for SF.

Kl. 21:49

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

Jeg skal gøre det kort.

Jeg vil bare starte med at sige, at straffeforanstaltninger ikke hører hjemme i moderne ledelsesformer og heller ikke i moderne politiske ledelsesformer. Kollektive straffeforanstaltninger hører heller ikke hjemme, hvis vi har en intention om, at vi vil forny vores offentlige sektor.

Derimod kunne der være et stort behov for at undersøge, om ikke vi kan skabe et bedre forhandlingsklima, og om ikke vi kan være enige om at lave en modernisering af vores aftalesystem, så det bygger på fleksibilitet med overførselsadgang igennem flerårige aftaler osv. Det vil være en helt anden vej at gå.

Så vil jeg i øvrigt bare henvise til min første ordførertale, og inden jeg går ned, vil jeg lige bruge 1 minut på at give en brugeroplysning. Det var noget, jeg ville have haft med i mit forrige indlæg, og det handler lidt om den myte om, at der er skabt op til 30.000 nye job i den kommunale sektor. Jeg har godt hørt finansministeren sige »den offentlige sektor«, men i løbet af aftenen hørte jeg et par ordførere sige, at det også gjaldt i kommunerne. Det gør det ikke.

Sandheden er for kommunernes vedkommende, at når det handler om personalenormeringerne på kernevelfærdsområderne – og her taler vi om socialrådgivere, socialformidlere, SOSU-assistenter, SOSU-hjælpere, sygeplejersker, pædagogisk personale i daginstitutioner, klubber osv. og folkeskolelærere – er der på de store velfærdsområder tabt 2.235 stillinger i den periode, vi har haft en VKO-regering. Det synes jeg bare man skal vide.

Hvor alle de her stillinger er forsvundet hen, synes jeg er et interessant spørgsmål, og det burde man nok dyrke. Jeg har en formening om, at langt, langt de fleste er gået til helt unødvendigt bureaukrati, til kontrolforanstaltninger og til at genere folk, der sidder og gerne vil lave et effektivt stykke arbejde ude i kommunerne. Min opfordring er, at det er noget, vi kunne arbejde videre med.

Kl. 21:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Henrik Rasmussen som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 21:52

(Ordfører)

Henrik Rasmussen (KF):

Også dette lovforslag er et led i udmøntningen af »Aftale om genopretning af dansk økonomi«. Ved aflæggelsen af de kommunale regnskaber for 2009 blev der jo konstateret en overskridelse af de kommunale budgetter på næsten 5 mia. kr., og det er på den baggrund, det vurderes, at der er behov for en justering af ordningen, således at det betingede bloktilskud ikke kun er betinget af, at kommunerne budgetterer i overensstemmelse med aftalen, men også at kommunerne samlet set overholder de budgetter, som de har vedtaget.

Det foreslås, at det betingede bloktilskud forhøjes fra 1 mia. kr. til 3 mia. kr. I budgetåret vil det betingede bloktilskud som hidtil blive udbetalt til kommunerne, hvis de budgetterer inden for det aftalte niveau. Såfremt budgetterne ikke ligger inden for det aftalte, vil det betingede bloktilskud helt eller delvis blive reduceret.

Ordningen med det betingede bloktilskud bliver hermed udbygget, således at kommunerne ikke kun tilskyndes til at budgettere inden for det aftalte niveau, men også overholder det budgetterede. Udbygningen af ordningen med det betingede bloktilskud skal ses i

sammenhæng med yderligere planlagte initiativer til justering af aftalesystemet, med henblik på at de kommunale budgetter skal holdes.

Det Konservative Folkeparti støtter dette lovforslag.

Kl. 21:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Niels Helveg Petersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 21:54

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte dette lovforslag. Den foreslåede ændring af sanktionsloven på udgiftssiden, det såkaldt betingede balancetilskud, er vi imod, og her er vi helt på linje med, hvad KL allerede har udtalt. KL fremhæver, at 3 mia. kr. er mange penge for kommunerne, og selv kommuner, der har lagt sig i selen for at holde udgifterne nede, kan risikere at miste mange penge med den ordning.

Der er efter vores opfattelse tale om et helt fundamentalt grundskud mod den måde, kommunerne fungerer på. Vi stemmer imod forslaget.

Kl. 21:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 21:55

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er også imod forslaget. Vi synes, at det, man her lægger op til med yderligere sanktioner over for kommunerne og krav om, at der skal laves halvårsregnskab, altså yderligere bureaukrati, i stedet for at bruge ressourcerne på at tage sig godt af borgerne, er fuldstændig vanvittigt.

Det er fuldstændig absurd at se, hvordan regeringen og Dansk Folkeparti bliver ved med at kræve, at der skal skæres ned på velfærd, samtidig med at man lader milliarderne fosse ud af statskassen til de rigeste. Man opretholder jo også de skattelettelser, man lige har givet til godsejerne. Her synes man ikke at der er nogen grund til at gribe ind. Men når de ude i kommunerne er nødt til at skære ned på den mest basale velfærd til de ældre, de udsatte børn, de handicappede og på alt det andet, så synes regeringen og Dansk Folkeparti ikke, at det er et problem.

Der bliver i de her dage talt meget om en regning, der skal betales, men det er jo en kæmperegning, regeringen kommer til at efterlade sig. Når man lader bygninger forfalde, koster det langt, langt mere at sætte dem i stand. Når man lader være med at lave forebyggende arbejde for at hindre sociale problemer, kommer det virkelig til at koste meget, når der skal rettes op på det.

Når man ikke tager sig ordentligt af børnene i børnehaverne, når børnene ikke har en ordentlig voksenkontakt, ikke får mulighed for at lære deres sprog ordentligt og ikke får mulighed for at udvikle ordentlige sociale kompetencer, så koster det langt mere, når de kommer i skole og ikke har lært de basale ting, der skal til, for at kunne håndtere tingene i skolen. Når børnene ikke får de grundlæggende skolekundskaber, koster det langt mere, når de så får svært ved at gennemføre en ungdomsuddannelse og senere en videregående uddannelse. Når man ikke sørger for, at de unge får praktikpladser og erhvervsuddannelser osv., kommer det til at koste.

Så det er en kolossal regning, regeringen efterlader sig, og det kommer til at tage lang tid at bygge det op igen, for slet ikke tale om den regning, der ligger i form af al den sagkundskab og faglighed, der går tabt, fordi der i den grad bliver skåret ned på alle dem, der sidder med fagligheden, og som skulle sørge for løbende at udvikle

den viden og sørge for, at tingene kunne foregå på en ordentlig måde. Så det er en kæmperegning, regeringen har oparbejdet igennem de her år, og som bliver endnu større med det forslag, der ligger her.

Kl. 21:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 21:57

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan gentage, hvad jeg sagde i min indledning til det forrige forslag, nemlig at Liberal Alliance ikke er en del af aftalen om genopretningspakken, men dette lovforslag stemmer Liberal Alliance for.

Vi synes egentlig, at det her forslag er et udtryk for det gode princip om, at en aftale er en aftale, og at en aftale skal holdes. Jeg er sikker på, at det her lovforslag vil gøre det muligt, at de aftaler, der bliver indgået, med større sandsynlighed vil blive overholdt – eller skulle vi sige, at de ikke vil blive misligholdt i samme grad som ellers.

Vi kan støtte begge de elementer, der er i forslaget, nemlig at forhøje det betingede bloktilskud fra 1 mia. kr. til 3 mia. kr. og den stramning med, at det er de reelle tal, der er det afgørende, og ikke bare de budgetterede tal. Det er sådan set fornuftige tiltag. Hvis de er budgetteret, er det jo for nu at sige det pænt ret nemt at overholde en sådan aftale. Så alt i alt stemmer Liberal Alliance for og støtter regeringen i denne sag.

Kl. 21:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 21:58

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal ikke forlænge debatten. Vi har jo mildest talt drøftet dette forslag under det tidligere punkt, og derfor vil jeg bare lige kort kommentere tre af ordførerne.

Det er først til hr. Flemming Bonne. Hvis der er noget om det, han siger om den kommunale personalevækst, som er gået til andet end velfærd, så understreger det jo behovet for grundige drøftelser med kommunerne i de kommende uger om, hvordan vi får vendt den udvikling.

Til fru Line Barfod: Der har heldigvis aldrig været investeret så meget i bygninger som netop i år, og det glæder selvfølgelig også mig.

Til sidst til hr. Rasmus Prehn, som under det forrige punkt kom med en bemærkning, som jeg ikke fik svaret på, hvor han antydede, at Grundtvig ville have været imod disse forslag: Jeg kan oplyse, at Grundtvig gik meget ind for at overholde aftaler undtagen med tyskerne.

Kl. 22:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Grundtvig sidder ikke længere i Folketinget. Det gjorde han en gang, og vi kan sige heldigvis for det.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

Kl. 22:04

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 223:

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Forkortelse af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).
(Fremsættelse 27.05.2010).

Kl. 22:00

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingerne er åbnet. Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 22:00

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Der må ikke herske tvivl om, at regeringen og Dansk Folkeparti synes, at kunne man være fri for at gennemføre en så gennemgribende spareplan, som vi er i gang med, så ville det være rart. Men det gælder helt generelt, at vi må ind på forskellige områder, og vi må konstatere, at især på uddannelsesområdet, som jo er en af vores grundstene i Danmark, har vi i hvert fald indtil flere steder, som vi måske kan gå ind og kigge på.

Vi ved godt, at Danmark er med i en globaliseret verden med et globaliseret videnssamfund, både på den korte og den lange bane. Besparelser, ændringer i økonomien, er jo sjældent noget, der klinger godt eller føles godt. Det er fakta. Men når det er sagt, har vi det altså sådan i Venstre, at vi vægter ansvarlighed, ligevægt og sund fornuft meget højt. I lyset af krisen, som rullede ind over Danmark, var vi jo altså nødt til at tage regningen op efterfølgende – og det er det, vi gør nu – for ikke at være uansvarlige.

Derfor har vi på en række politikområder fundet steder, som vi kan skære til. Det er ikke gjort i blinde. Det er gjort ud fra en nøje vurdering og analyse af, hvor det gør mindst ondt. Ikke overraskende er der jo så visse steder, som man nu har konstateret faktisk har været mere tilgodeset end andre, og hvor det altså kommer til at give lidt bedre mening at gå ind og lave nogle tilskæringer frem for på andre områder – andre områder, som måske i forvejen er presset lige til grænsen. Det handler lige nu om, at det skal gå mindst muligt ud over befolkningen og ud over så få som muligt.

Derfor retter dette lovforslag sig altså mod reduktionen af støtteperioden for SVU fra de nuværende 80 uger til de foreslåede 40 uger, sådan at det kun er rettet imod dem, der allerede er i beskæftigelse ved siden af, og altså ikke imod dem, som er ledige. Man vil således i fremtiden kunne modtage en SVU i 1 år på eksempelvis et fuldtidsstudium. Lad os tage et hf-forløb som eksempel. Det er værd at bemærke, at man efter de 40 uger stadig vil have mulighed for at modtage en almindelig SU på lige vilkår med, hvordan det er på alle de andre ungdomsuddannelser.

Det er vigtigt, at vi udviser ansvarlighed med hensyn til den danske økonomi, og det er også vigtigt, at vi løfter i flok. Derfor er vi nødt til at se seriøst på, hvordan vi kan gå ind og skabe en mulighed for at genoprette den danske økonomi. Og effekten af det her, altså at der bliver skabt et incitament til en hurtig gennemførelse, er altså alfa og omega, når vi ved, at vi ude på den anden side af krisen kan se, at vi kommer til at stå over for betydelige udfordringer med faktisk at skaffe tilstrækkelig arbejdskraft.

Så på den baggrund støtter Venstre lovforslaget.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg kan se, at der foreløbig er to indtegnet til korte bemærkninger, og den første er fru Christine Antorini.

Så kommer der flere hænder op, og jeg tager det, i den rækkefølge jeg ser det.

Værsgo til fru Christine Antorini.

Kl. 22:04

Christine Antorini (S):

Tak. Det er faktisk første gang, jeg har hørt Venstres ordfører udstråle at være bundhamrende flov over det her forslag, og det kan jeg ærligt talt godt forstå at Venstres ordfører er. Det er fuldstændig uforståeligt, at dem, der skal betale Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis nedskæringspakke, er voksne mennesker uden uddannelse, når vi alle sammen har været fuldstændig enige om, at hvis der var nogle, der skulle have en chance for at komme videre, netop i krisetider, var det dem, fordi vi har et voksen- og efteruddannelses-system, der gør det muligt, at man hen over et livsforløb kan tage de kurser og den uddannelse, der skal til, for at man kan komme videre.

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hvorfor i alverden Venstre mener, at det er så vigtigt, at man halverer støtteperioden for de mest korttidsuddannede voksne mennesker i en krisetid, at man når frem til, at perioden skal halveres fra de nuværende 80 uger, vel at mærke over et helt livsforløb, til 40 uger. Hvorfor er det lige præcis dem, der skal betale for Venstres, Konservatives og Dansk Folkepartis krisepakke?

Kl. 22:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:05

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Der er på ingen måde flovhed at spore hos Venstre. Der er derimod meget stor ansvarlighed, og det er en meget stor handling i forhold til den økonomiske genopretning, vi er nødt til at foretage. Og når vi lige tager det her, er det, fordi det er et område, som man kan se har været tilgodeset betydeligt i de sidste 3 år. Vi kan også se, at det alligevel rammer færrest. Så derfor er det et o.k. tiltag. Det vil stadig væk kunne give en god uddannelse for dem, der går i gang.

Kl. 22:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Christine Antorini for anden korte bemærkning.

Kl. 22:05

Christine Antorini (S):

Det er simpelt hen helt fantastisk at skulle høre, at det, der så skulle være grunden til, at det er helt i orden, at retten til, at man kan tage en voksenuddannelse over et helt livsforløb, halveres fra 80 uger til 40 uger, er, at der er lidt flere inden for de sidste år, der har taget en voksen- eller efteruddannelse. Undskyld mig, men jeg troede, at hele formålet med de fælles aftaler, vi har indgået i globaliseringsaftalen og andet, var, at de mest kortuddannede i det her samfund – og der er rigtig mange voksne mennesker, som ikke engang har folkeskolens afgangsprøve – skulle have en mulighed for at uddanne sig, så de kunne gå fra at være ufaglært til at blive faglært. For det er det, der giver fodfæste på arbejdsmarkedet, og det er det, der i en krisetid er en investering, sådan at man er parat til det jobmarked, som jeg da håber at Venstre ser frem til måtte komme.

Så jeg vil gerne spørge: Hvad er det præcis for en voldsom stigning, der er, sådan at Venstre nu mener, at der bare skal skæres ned, fordi der ikke er brug for så meget voksen- og efteruddannelse?

Kl. 22:07

Kl. 22:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:07

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det er jo sådan, at den internationale krise, der er rullet ind over landet for et års tid eller halvandet siden, er vi ved at være godt igennem. Der begynder at gry en lille smule optimisme derude, men vi er ikke igennem krisen, og vi har i den borgerlige side af den her sal valgt at være meget ansvarlige, hvad angår økonomien, og at få gjort klar til en genopretning nu. Bl.a. må vi jo konstatere, at hvis vi intet gjorde, var det jo ikke 24 mia. kr., vi skulle ud at finde på hele det offentlige område. Så var det jo 37 mia. kr. Det er simpelt hen derfor.

Kl. 22:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste med en kort bemærkning er hr. Carsten Hansen. Værsgo.

Kl. 22:07

Carsten Hansen (S):

Martin Luther King havde en drøm. Det havde den nuværende statsminister Lars Løkke Rasmussen også – om at vi skulle være en af verdens bedst uddannede nationer; vi skulle have en konkurrenceevne, der lå i verdensklasse, og vi skulle være blandt de tre rigeste lande i verden, tror jeg det var. Hvordan opnår man det ved at begrænse uddannelse for dem, der ikke har fået nogen? Hvordan er det, vi laver omstilling på vores arbejdsmarked ved at spare næsten 1 mia. kr. på voksen- og efteruddannelsesindsatsen i Danmark? Er det det, Venstre mener med drømmen om, at dem, der har, skal mere gives – nemlig at de rigeste skal have skattelettelser og de kortuddannede skal have frataget deres uddannelsesmuligheder?

Det andet spørgsmål, jeg har, er: Ved ordføreren, hvor mange der modtager SVU til almen uddannelse, der faktisk ikke har nogen uddannelse ud over folkeskoleniveau? Hvor mange er det i virkeligheden?

Kl. 22:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:08

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg kan sige, at det er et antal på mellem 400-500, som får tildelinger, der varer længere end 40 uger, og der er for mig at se en mulighed for, at vi kan gå ind og hjælpe med SU på almindelige SU-vilkår. Det er et råderum, der er til at overskue. Derfor er vi gået ind og har sagt, at vi er nødt til at være meget præcise, med hensyn til hvor vi kan foretage de her tilskæringer, som vi er nødt til at foretage. Vi er nødt til alle sammen at løfte i flok, og vi er nødt til at gå ind alle sammen.

Vi har jo altså lige i sidste uge lavet en planovre i Beskæftigelsesministeriet, som netop giver mulighed for uddannelse og giver mulighed for at finde dem, som ikke har nogen uddannelse i forvejen, og som har særlige behov, også for hjælp til uddannelse. Der ligger mange muligheder også i den plan. Så det er altså ikke sådan, at fordi det er i Undervisningsministeriet, så er der lukket fuldstændig af. Det er der jo ikke, der er mulighederovre i beskæftigelsen.

Kl. 22:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Carsten Hansen med anden korte bemærkning.

Carsten Hansen (S):

Jeg har det sidste års tid brugt rigtig meget tid på at diskutere med alle de mennesker, der skal fyres ude på Lindø. Vi snakker om 2.600 mand derude, men faktisk om dobbelt så mange – godt og vel endda, 6.000-8.000 mand – der mister jobbet, på grund af at Lindøværftet lukker. Det er folk, der er i beskæftigelse. Der er lavet planer for, hvordan de kan komme videre med deres liv. Men alle dem, som gerne vil uddanne sig videre i systemet, f.eks. tage noget almen uddannelse – det kan være ordblindeundervisning, det kan være 9. eller 10. klasse – mister altså retten. De mangler 40 ugers uddannelse, hvis de gerne vil være pædagoger eller skolelærere eller noget andet. Hvad skal vi forklare dem, når man siger til dem, at uddannelse er nøgleordet og svaret på at komme videre? Jeg vil gerne sige, at jeg er voldsomt indigneret over det her. Jeg har næsten ikke oplevet noget, der er så usmageligt som at lade dem, der er kortest uddannet, dem, som er i job og bliver fyret og skal videre, betale prisen for de ufinansierede skattelettelser. I 2012 mangler der 6.000-8.000 arbejdspladser på Fyn. Jeg er nødt til at sige: Velbekomme. Det var dog forfærdeligt. Hvad skal vi sige til dem?

Kl. 22:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:11

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Sig endelig, at de skal gå i gang med en uddannelse. Sig endelig, at de har mulighed for at komme godt i gang, at der vil findes veje i SU-systemet i det andet år, og at der ikke er noget, der er lukket af. Og der er også mulighed for at udrede, om de har behov for hjælp, hvis de er ordblinde eller ikke kan regne. Der er lavet tiltag i andre ministerier også. Sig endelig til dem, at der er uddannelse.

Lad være at være så trist. Det bedste, man kan gøre, er at vise en optimisme og tro på det. (*Tilråb fra salen*). (*Den fg. formand* (Karen J. Klint): Ro. Man afbryder ikke ordføreren. Værsgo). Jamen jeg er færdig.

Kl. 22:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg vil lige sikre mig, at vi ikke har overset nogen. Den næste, jeg har, er fru Kirsten Brosbøl, så er det fru Maja Panduro, hr. Per Hussted, hr. Karsten Hønge, fru Julie Rademacher og hr. Morten Bødskov. Og så så jeg lige et par hænder mere – tre hænder mere. Tak for det.

Den næste i talerrækken til en kort bemærkning er fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 22:12

Kirsten Brosbøl (S):

Tro på det! Tro på det! Hørte jeg rigtigt, at det var det, ordføreren stod på talerstolen og sagde til de mange mennesker, de voksne, som gerne vil tage en uddannelse nu og altså bliver mødt med det her lovforslag? Der er beskeden fra Venstres ordfører: Ved I hvad? I skal bare tro på det, så skal det sgu nok lykkes. Undskyld, man må ikke bande her i salen, men jeg er faktisk ret rystet over, hvis det er Venstres besked til de voksne, som altså har kunnet få gavn af en efter- eller videreuddannelse med den her mulighed, som altså nu bliver beskåret så voldsomt. Det er en halvering, man lægger op til med det her lovforslag.

Jeg skal bare bede ordføreren fortælle dem, der måtte lytte rundt omkring, præcis hvem det er, der har benyttet sig af det her tilbud. Hvem er det, der bliver ramt af det her? Kan vi ikke blive enige om, at det er ufaglærte, som skal gå over til at blive faglærte, der bliver

ramt? Og er det ikke netop også dem, som i den her tid mister deres job til udlandet, som altså vil blive ramt af det her forslag og vil få forringet deres muligheder for at tage en voksen/efteruddannelse?

Kl. 22:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:13

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Som jeg sagde i min ordførertale: Dem, der er i betragtning, er dem, der er i beskæftigelse ved siden af.

Kl. 22:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Kirsten Brosbøl med anden korte bemærkning.

Kl. 22:13

Kirsten Brosbøl (S):

Nu står der jo i bemærkningerne til lovforslaget, at lovforslaget vil medføre en vis begrænsning i virksomhedernes tilskyndelse til at lade deres ansatte deltage i efter- og videreuddannelse. Så er det ikke korrekt, at det står fuldstændig sort på hvidt i lovforslaget, at det her vil betyde et mindre incitament til at give ufaglærte en efter- og videreuddannelse? Det signal, regeringen netop sender med det her lovforslag, er altså, at færre skal have en efter- og videreuddannelse som følge af det her lovforslag. Kan vi ikke bare konstatere det, i stedet for at ordføreren står på talerstolen og kommer med sådan nogle meget mærkelige udtalelser om, at man bare skal tro på det? For signalet med lovforslaget er altså et helt andet. Man skal ikke regne med, at man får nogen hjælp fra regeringen til at få sig en voksen- og efteruddannelse.

Kl. 22:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:14

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Alternativet, hvis der intet blev gjort, var, at det var 37 mia. kr., vi skulle ud at finde. Vi er meget ansvarlige i politik; vi har valgt at tage regningen op, vi har valgt at sige, at vi finder en løsning og vi gør det hurtigt. Vi går ind alle mand og løfter i flok, og det betyder altså, at vi kan komme videre. Men vi har også sagt, at vi godt ved, at det her er noget, der er svært på alle områder. Der er ikke nogen, der foregøgler nogen noget. Men uddannelse er stadig væk vejen – så ja, endelig, kom i gang. Og det er dem, som er i beskæftigelse ved siden af, det her vedrører.

Kl. 22:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 22:15

Maja Panduro (S):

Jeg ved næsten ikke, hvad jeg skal sige til det her væld af ord, der kommer ud af ordføreren, om, at vi skal løfte i flok, og at vi samler regningen op, og alt det der, vi har hørt. Altså, hvor meget løften i flok er der over at lade dem, som har allermest brug for at få lov til at tage noget uddannelse, betale regningen? Hvor meget løften i flok er der over i det hele taget i den her pakke at lade de spinkleste skuldre bære de tungeste læs, læsset fra skattelettelserne og læsset fra den forbrugsfest, vi har set?

Ud over det usympatiske i at lade dem, der har mest brug for uddannelse, betale, vil ordføreren så ikke også forklare mig, om det er særlig samfundsøkonomisk kløgtigt at begrænse mulighederne for

dem, som ikke har nogen erhvervsrettet uddannelse endnu til at tage nogen som helst kurser eller på nogen måde dygtiggøre sig?

Kl. 22:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:16

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Hvis nu man skal se på, hvordan den aktuelle situation ser ud, kan man gå ind og kigge i Berlingske Tidende, og der har ISS jo sagt, at de regner med at kunne oprette 3.000 stillinger. Det vil sige, at der er noget, der gryer. Det vil sige, at der er nogle, der er i gang med en beskæftigelse. Jeg siger så, at der altså er mulighed for her at få uddannelse over 40 uger, og derefter kan man få SU. Der er ikke nogen, der fjernes fra en decideret økonomi. Der er mulighed for at få SU bagefter. Der er jo ikke noget, der skulle gøre, at man ikke kan gå i gang. Selvfølgelig kan man det.

Kl. 22:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Maja Panduro for anden korte bemærkning.

Kl. 22:16

Maja Panduro (S):

Til det sidste her tror og håber jeg, at ordføreren vil give mig ret i, at særligt for et voksent menneske, som mange af de her i målgruppen jo altså er, vil det være en hindring for at gå ud og tage en uddannelse og dygtiggøre sig, at man skal gøre det på en almindelig SU. Vi har at gøre med mennesker, som har en familie, som har børn, de skal forsørge, som har et hus, de skal betale terminer til.

Det er altså i virkeligheden på linje med den tidligere beskæftigelsesminister. Han optrådte i tv, hvor han også bare ringede til sin gode ven ovre i ISS, og så på den måde mente, at han kunne løse alle problemer for alle arbejdsløse. Der synes jeg at det er meget flot at sige, at nu opretter ISS jo 3.000 nye stillinger. Er det ikke rigtigt, at vi kan se, at om ganske få år kommer vi til i Danmark at mangle en masse faglærte, og vi kommer til at have alt for mange, som er ufaglærte, som ikke kommer til at kunne finde et arbejde? Var det ikke en god idé at få dem dygtiggjort i stedet for nu at forringe deres muligheder for det?

Kl. 22:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:17

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Til den tid er vi igennem krisen, og der har vi fået rettet økonomien op. Til den tid er vi klar til at se videre på, hvad næste dagsorden så er. Det er jo derfor, at vi netop agerer nu, det er derfor, vi tager handsken op nu. Det er derfor, vi sørger for at få økonomien rettet op. Der skal rettes økonomi ind nu, og vi viser ansvarligheden.

Kl. 22:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Husted for næste korte bemærkning.

Kl. 22:18

Per Husted (S):

Jeg synes, at det virker meget arrogant at tale om den her gruppe og sige, at de bare kan gå på SU. Netop som den tidligere spørger, fru Maja Panduro, sagde, så er det jo typisk familier, hvor man har hus, hvor man har hjem, og man har også børn, forhåbentlig kun to børn, for ellers bliver det endnu hårdere for dem.

Mit spørgsmål er: Er det ikke utrolig arrogant at kigge på den her gruppe på den måde og ikke have respekt for, at man gerne vil videreuddanne sig, men man står over for den udfordring, der hedder at få økonomien til at hænge sammen, og så får man svaret, at man bare kan gå på SU?

Kl. 22:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:19

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Arrogance ligger meget langt væk fra min måde at kommunikere på. Jeg er klar over, at det her er svært. Jeg sagde det i min ordførertale: Det er en svær omgang, vi alle sammen skal i gang med her. Alle er nødt til at gå med og løfte i flok.

Jeg har også svaret den tidligere spørger, at der jo altså også er en vej ud af det, netop fordi regeringen tager handsken op, netop fordi Dansk Folkeparti støtter op om, at vi får rettet økonomien ind igen ret hurtigt, frem for at vi lader regningen ligge og bare skubber den som en kæmpe stor snebold, der kun bliver større. Så nej, arrogance, aldrig nogen sinde. Her går vi ind og siger, at vi har en ændring, hvor vi går ned til, at det er 40 uger frem for de 80 uger. De er i beskæftigelse ved siden af.

Kl. 22:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Husted for anden korte bemærkning.

Kl. 22:19

Per Husted (S):

Jeg vil tillade mig at springe lidt i det: Er det her forslag blevet tjekket for, om der er en skævhed i forhold til geografien i det? Nu har vi haft meget fokus på Udkantsdanmark, som der er nogle, der kalder det. Der kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren, om man har indtryk af, om det her rammer geografisk skævt.

Kl. 22:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:20

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg er selv valgt i et udkantsområde, og jeg kan sige, at meldingerne i det udkantsområde er, at det er overraskende, hvordan mobiliteten gør, at der er job andre steder, og at man gennem uddannelse får fornyet sin faglighed. Man får altså mulighed for at komme andre steder hen og få job, og man er derfor ikke fastlåst i sin ledighed. Det her retter sig jo mod dem, som er i beskæftigelse. Dem, som ikke er i beskæftigelse, bliver jo ikke ramt.

Kl. 22:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Karsten Hønge til en kort bemærkning.

Kl. 22:20

Karsten Hønge (SF):

Det er godt nok stærk kost sådan at skulle lytte til et arrogant spark til de mennesker, der fik allermindst uddannelse, da det blev delt ud. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren: Skulle vi ikke være glade for hver eneste, der overhovedet vil uddanne sig? Her er vi jo ude for det heldige match, at 6 ud af 10 ufaglærte faktisk ønsker, at de havde gennemført en uddannelse, dengang de havde mulighed for det. Det viser en undersøgelse, Capacent har lavet.

Samtidig har vi udtalelserne fra Dansk Erhverv, der jo siger, at uddannelserne sækker bagud. Deres forskningspolitiske chef siger:

Erhvervslivet har brug for mere uddannet arbejdskraft, end uddannelsen kan levere. Hvis der ikke bliver investeret massivt på området, vil problemet vokse.

Kl. 22:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:21

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jamen det er da fuldstændig rigtigt. Hvis vi lod være med at investere noget som helst, ville vi være sølle stillet, men vi er nødt til at betale regningen efter den store globaliseringskrise, der har været inde over også Danmark. Vi er nødt til at gå ind og vise respekt og ansvar, og vi er nødt til at være meget ansvarlige, og derfor er vi også nødt til at tage regningen og sige: Den tager vi, og den kvitterer vi for nu. Vi sørger for, at vi får løst problemet ret hurtigt. Derefter er vi ude på den anden side, og så er det nye tider.

Kl. 22:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Karsten Hønge til anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 22:22

Karsten Hønge (SF):

Kunne ordføreren forestille sig, at man i stedet for at prøve at spare sig ud af situationen tværtimod havde en offensiv tilgang til den, så man prøvede at investere og uddanne sig ud af situationen, altså i stedet for at gå baglæns? Er det ikke også sådan, at uddannelse netop har en meget stor beskæftigelseseffekt?

Man kan jo se her, at en undersøgelse, som er udarbejdet af professor og tidligere vismand Jan Rose Skaksen, netop viser, at der er overraskende store gevinster at høste ved at satse på mere uddannelse. Det viser hans analyse.

Hvad med at forholde sig til den slags, nemlig at det faktisk er der, gevinsterne er at hente, i stedet for at lukke ned?

Kl. 22:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:22

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg er godt klar over, at Socialistisk Folkeparti har sådan en fjern forestilling om, hvad virkeligheden er lige i øjeblikket, og at man derfor går ind og siger: Vi vil slet ikke se på den samlede regning, der ligger som en udfordring. Den gemmer vi til om 4, 5, 6 år, for indtil da kan vi ikke forholde os til, at der er et problem lige uden for døren, når vi åbner den.

Men sådan er Venstre altså ikke. Venstre går ind og siger: Vi er nødt til at tage et ansvar her, vi er nødt til at løfte i flok.

Hvis vi ikke gjorde noget, skulle vi jo finde mange, mange flere milliarder, og så ville vi da slet ikke kunne komme til at bruge penge på uddannelse, vil jeg sige til hr. Karsten Hønge. Vi har altså her en udfordring, vi er nødt til seriøst at stå sammen om. Vi skal have betalt regningen, og så fortsætter vi, for så er vi ude på den anden side.

Kl. 22:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 22:23

Julie Rademacher (S):

I Danmark har vi ikke guld, men grønne skove. I Danmark kan vi ikke nødvendigvis konkurrere på løn – nej, vi er nødt til at kunne konkurrere på bl.a. uddannelsesniveau i forhold til konkurrenceev-

nen. Derfor er det også altafgørende, at vi i en krise får opgraderet arbejdsstyrken.

Kl. 22:26

Så hvordan skal jeg kunne gå hjem til min papi, der er lastbilchauffør, og forklare ham, selv om han måske ville overveje at tage en uddannelse, fordi han godt ved, at det om måske 4 eller 5 år vil være påkrævet, at han har en uddannelse, hvis han skal kunne varetage nogle af de job, som vi får brug for i Danmark i fremtiden: Desværre, de fjerner en større del af støtten til dig, så du bliver ekstra økonomisk trængt, hvis du tager en uddannelse nu?

Kl. 22:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:24

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg vil stadig væk sige: Gå i gang, for der er i hvert fald til de 40 uger, og derudover er der mulighed for SU, hvis det er en særlig uddannelse, der kan læses på SU. Derudover er det jo, fordi han er i beskæftigelse i forvejen; det er det, det læner sig opad.

Kl. 22:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Julie Rademacher for anden korte bemærkning.

Kl. 22:24

Julie Rademacher (S):

Men ordføreren må da indrømme, at det er et noget sørgeligt signal at sende til mange af de mennesker, som netop skulle efteruddannes nu. Altså, når vi nu skal finde den her optimisme frem, vil jeg sige, at jeg sådan set er fuld af optimisme. For jeg er sikker på, at når S og SF forhåbentlig efter næste valg går ind og foretager de nødvendige investeringer, der skal til, så skal det hele nok gå godt – eller i hvert fald bedre. For det kan umuligt gøres meget værre, end regeringen gør det i øjeblikket. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren: Ville det ikke have været en bedre idé at investere alle de penge, man har postet ud til skattelettelser, i uddannelse – rent samfundsøkonomisk og også rent menneskeligt?

Kl. 22:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:25

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Alt er finansieret i det, der omtales som skattelettelser. Alt er fuldt finansieret krone til krone, så den debat synes jeg vi skal lade ligge ovre hos dem, der har det som ressortområde. Det er sådan, at vi vægter uddannelse virkelig højt og mener, at det er den vej, vi skal videre ad. Men vi tager altså også ansvaret og siger, at krisen er her, og at vi er nødt til at forholde os til den regning, den har efterladt, og at vi er nødt til at få ryddet op nu. Det bliver alle områder, der skal holde for, og vi har ikke på noget tidspunkt sagt, at det her er let. For hvis det var det, skulle det jo have været gjort for længst.

Men vi er ikke uansvarlige. Jeg føler og synes det, og Venstre siger det, nemlig at det er uansvarligt, hvis ikke man går ind og tackler den økonomiske situation nu. Hvis man lader det hele rulle som en stor snebold, er det jo mange, mange flere milliarder, vi skal ud at finde. Det her drejer sig altså om, at vi retter til i forhold til dem, som er i beskæftigelse og dermed har en indtægt ved siden af.

Kl. 22:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov til en kort bemærkning.

Morten Bødskov (S):

Jeg ved ikke, om ordføreren har hørt om det begreb, man diskuterer i dansk erhvervsliv lige nu, og som hedder jobløs vækst. Hvad betyder det? Jo, det betyder, at det godt kan være, at der er gang i hjulene i Asien og andre steder i Østen, men at det her handler om, at man skal løfte de større grupper af ufaglærte, hvis arbejdspladser gik ned med krisen – arbejdspladser, der bliver oprettet uden for landets grænser igen. Der må jeg sige, at det, den her regering gør, ikke bare klirrer en kende, men virkelig hult.

Altså, tænker man sig ikke om? Det, man gør her, er jo, at man trækker tæppet væk under lige nøjagtig dem, som erhvervslivet selv peger på nu skal løftes over i andre uddannelsesretninger. Det er jo det, man gør her. Kan ordføreren ikke bekræfte, at der er tale om, at 45 pct. af dem, der bruger den her ordning, er personer, som kun har folkeskolen som eneste uddannelse, og at det lige nøjagtig er dem, erhvervslivet mener skal have det ekstra skub, for at de kan komme videre og bemande de nye arbejdspladser, som forhåbentlig kommer til Danmark på et tidspunkt?

Kl. 22:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:28

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

I sidste uge blev der lavet en aftale på beskæftigelsesområdet, som netop gør, at man kan lave en indkredsning og hjælpe med uddannelse til dem, som forsvinder ud af beskæftigelse og står og skal finde ud af, hvilken vej de skal. Det, det her lovforslag handler om, er, at de mellem 400 og 500 mennesker, som får mere end 40 uger tildelt, får en udfordring, de skal til at se på. Men de er i beskæftigelse, ved siden af at de tager deres uddannelse og får deres voksenuddannelsesstøtte.

Kl. 22:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov til anden korte bemærkning.

Kl. 22:28

Morten Bødskov (S):

Det er jo lige nøjagtig dem, som vi løbende skal flytte over i nye uddannelsesretninger, således at de hele tiden er klar til at understøtte den vækst, som forhåbentlig kommer til Danmark på et eller andet tidspunkt. Det kan jeg se at vi er enige i, og derfor forstår jeg simpelt hen ikke det, man gør her. Det strider jo mod den enighed, jeg forstår vi har om, at vi skal flytte de her folk over i nye uddannelsesretninger.

Ordføreren har hele tiden sagt, at når vi er igennem krisen og regningen er betalt, er man parat til at se på det her igen, underforstået, at så er man klar til at genoprette det. Kan ordføreren ikke bare lige bekræfte over for mig, at det, der står i den her spareplan, er, at det er 24 milliarder danske kroner, som spares permanent. Det er ikke bare i en 3-årig periode, det er hele tiden fra nu af. Ellers har det jo ikke de strukturelle effekter, som man går og siger at det har. Så de her penge kommer ikke igen og kan ikke bruges til, at de her grupper kan få mulighed for at tage de uddannelser, fordi regeringen nu skærer ned. Er vi ikke enige om, at de her penge ikke kommer igen – så i det her er der ikke mulighed for omprioritere for de her grupper?

Kl. 22:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 22:30

Kl. 22:32

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Den plan varer de 3 år, så er spareplanen opfyldt, og så er vi ude på den anden side. Med en population på fem millioner mennesker i Danmark kommer vi jo, synes jeg nok, til at sige, at det faktisk er flot gået, at det er lykkedes at finde et område, hvor det er knap så mange, der rammes. Det ligger i hvert fald på omkring de der 400-500. Vi må hjælpe, og vi må se på det, men det drejer sig altså om nogle, der er i beskæftigelse ved siden af. Jeg mener, at det er ret så væsentligt, at de har en indtægt ved siden af.

Kl. 22:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen til en kort bemærkning.

Kl. 22:30

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tror ordføreren, at der kommer flere eller færre ufaglærte job i Danmark i fremtiden?

Kl. 22:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:30

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det er et helt klart billede, at det er de uddannelsesprægede job, vi kommer til at have i Danmark for eftertiden, og derfor er det, at vi sætter ind og hjælper på både ungdomsuddannelserne og i folkeskolen. Vi gør mange tiltag for at være sikre på, at fagligheden er på plads. Her er et lovforslag, der giver mulighed for at få voksenstøtte i 40 uger, 1 år, og hvis man er i gang med en 2-årig uddannelse, er der mulighed for at få SU, så man bliver helt færdig. Derudover drejer det sig om nogle mennesker, som er i beskæftigelse ved siden af, så de har en indtjening til deres livsgrundlag.

Kl. 22:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen til anden korte bemærkning.

Kl. 22:31

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

O.k., men svaret var, at der kommer til at være færre ufaglærte job i fremtiden. Hvad skal man så gøre i den situation? Jo, så skal vi jo se, om vi ikke kan få uddannet vores arbejdsstyrke bedre. Det er ikke kun dem, der står uden for arbejdsmarkedet, vi skal have i uddannelse. Det er også de mennesker, der i dag befinder sig i ufaglærte job på arbejdsmarkedet, som vi skal have i uddannelse. Dem rammer man med det her forslag. Der er ingen logik i det. Det giver simpelt hen ikke mening.

Regeringen har gang på gang sagt, at det, vi har behov for, for at klare os i den internationale konkurrence, er et højere uddannelsesniveau. Hvordan hænger det så sammen, at man siger til lige præcis de mennesker, som vi har brug for at få i uddannelse, nemlig voksne mennesker, som enten ikke har færdiggjort folkeskolen eller lige har fået folkeskolen med: Vi forringer jeres muligheder for uddannelse? Hvordan hænger det sammen?

Kl. 22:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det hænger sådan sammen, at vi er nødt til at se på den aktuelle situation. Jeg er klar over, at oppositionen ikke har et ønske om at se på, hvordan virkeligheden ser ud. Man siger: Vi gemmer det 4-5 år; vi skal ikke kigge på noget i øjeblikket, for det ser slemt ud derude, så vi holder dørene lukkede. Det gør regeringen ikke. Regeringen og Dansk Folkeparti har valgt at sige: O.k., vi tager tyren ved hornene; nu løser vi det inden for ganske få år, så er vi færdige med at samle regningen for krisen til danskerne op, og så kan vi komme videre på den anden side. Det bekræfter jo billedet af, hvem der er ansvarlige, og hvem der er uansvarlige. Det er altså hermed bevist, at det er regeringen og Dansk Folkeparti, der siger: Vi vil have det løst hurtigt og lige nu.

Kl. 22:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til en kort bemærkning er hr. Ole Hækkerup, værsgo.

Kl. 22:33

Ole Hækkerup (S):

Tak. Et er den aftale, der er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti om genopretning af dansk økonomi, noget andet er det udspil til genopretningspakken, som regeringen kom med. Jeg har prøvet at læse udspillet fra regeringen, Venstre og De Konservative igennem, og jeg har simpelt hen ikke kunne finde det her i det. Mit spørgsmål til fru Anne-Mette Winther Christiansen er derfor: Hvis Venstre og De Konservative havde bestemt alene, havde vi så haft det her forslag?

Kl. 22:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:34

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det er der ikke noget hokuspokus i. Vi havde jo et oplæg, der rummede en masse om overførselsindkomsterne. De er jo ikke med nu. Man går til forhandlingsbordet, og som alle ved – Socialdemokratiet deltager også tit – har man ved forhandlingsbordet mulighed for at omgøre det eller byde ind med andre ting. Det er så også det, der er sket her.

Kl. 22:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Ole Hækkerup for den anden korte bemærkning.

Kl. 22:34

Ole Hækkerup (S):

Jeg takker sådan set for svaret om, at hvis Venstre og De Konservative havde bestemt alene, havde vi ikke haft det her lovforslag til behandling nu, så var besparelserne blevet udmøntet på en anden måde. Det giver mig jo en vis idé om forløbet, når man går fra kun at være Venstre og De Konservative til at være Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, hvor det her forslag så er kommet ind undervejs i processen. Jeg er selvfølgelig ked af forslaget, men jeg er glad for ordføreren bekræftelse af det.

Så er jeg selvfølgelig glad for, at regeringen har valgt at aflyse fastfrysningen af overførselsindkomsterne. Jeg er så rigtig ked af, at man har valgt at aflyse den fastfrysning ved med kirurgisk præcision at finde nogle af dem, der har allermost brug for, at samfundet er der for dem på lige præcis det tidspunkt i deres liv.

Ordføreren sagde på et tidspunkt, at hun synes, det er flot, at man kun rammer så få mennesker. Jeg håber så sandelig ikke, at man fremover har tænkt sig at føre politik ud fra den devise, for så kan

man da finde virkelig små marginale grupper, som man så til gengæld kan ramme behårdt.

Kl. 22:38

Kl. 22:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:35

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg ved ikke, hvor meget man skal lægge i, hvem der har budt ind med hvad. Det mest fantastiske, jeg oplever ved det samarbejde, der er imellem regeringen og Dansk Folkeparti, er, at det foregår gennem en drøftelse.

Vi skulle under alle omstændigheder finde rigtig, rigtig mange penge, og vi skulle under alle omstændigheder have flere økonomiske vinkler med ind i debatten. Så jeg tror ikke, at vi skal lægge så meget i, om det har stået i oplægget og regeringen selv har bragt det ind, eller om det er kommet ind fra anden side, fordi der var nogle andre ting, der blev fjernet, for drøftelserne foregik på et meget sagligt og godt niveau. Det kan lige såvel være kommet fra mine egne Venstrefolk som fra alle mulige andre steder.

Pointen er, at vi har valgt at sige, at vi er nødt til at tage handsken op, hvad angår økonomien. Vi er også nødt til at løfte i flok, alle er nødt til at bidrage og derfor også det her område, som inden for de sidste 3 år er blevet tilgodeset, og som ikke har oplevet nogen som helst beskæring af nogen art, til trods for at vi har andre områder inden for uddannelsesområdet, hvor man må sige, at de i hvert fald har måttet holde for. Vi er nødt til at kigge lidt til begge sider.

Kl. 22:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Benny Engelbrecht til den næste korte bemærkning.

Kl. 22:37

Benny Engelbrecht (S):

Jeg bemærkede, at fru Anne-Mette Winther Christiansen i sin ordførertale og senere i svar til nogle af de kommentarer, der kom fra salen, benyttede udtrykket omkring forslaget her: Vi skal kigge på dette område, vi skal kigge på det. Jeg synes, at ordførerens valg af ord slet ikke dækker det, som vi ser på her. Det her er jo ikke titte bøh for viderekomne. Det her er en regulær udhuling af en mulighed for de kortest uddannede i dette land til at få videreuddannelse, et forslag, som man kun kan synes er meget usympatisk. Men der er jo også nogle store regionale forskelle i Danmark. Noget af det, som kaldes for Udkantsdanmark, altså provinsen, har et lavere uddannelsesniveau end andre steder. Vil det ikke ramme disse områder ekstra hårdt?

Kl. 22:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:38

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Ikke når der fortsat er økonomi i området. Jeg ville have sagt ja, hvis vi havde sagt: Og for øvrigt skærer vi over en kam, væk med den, og det har vi aldrig mere. Vi har SVU. Vi har SVU i 40 uger, og derudover er der mulighed for at få SU, hvis man ønsker at få mere end 1 års uddannelse. Men når man ser på, at det så drejer sig om, at det er den der gruppe på 400-500 personer, der faktisk er dem, der beder om tildeling i mere end 40 uger, er der jo rigtig, rigtig mange, der når en uddannelse på de 40 uger allerede i dag.

Kl. 22:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Benny Engelbrecht til anden korte bemærkning.

Benny Engelbrecht (S):

Men forslaget her skal jo ses i en sammenhæng, og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge ind til nogle af de værdier, der ligger bag bl.a. fra Venstres side. Er det sådan, at Venstre og fru Anne-Mette Winther Christiansen opfatter uddannelse som en investering for samfundet eller som en udgift for samfundet? Det er jo et ret grundlæggende princip og et ret grundlæggende spørgsmål, for forslaget her skal jo ses i sammenhæng med den øvrige plan, og den bebuder jo bl.a., at man skal indkassere f.eks. 85 mio. kr. via ekstra brugerbetaling på uddannelsesområdet. Det er med andre ord et spørgsmål om, om det her er en omkostning, en udgift alene. Er det sådan, Venstre ser på uddannelsesområdet, eller ser man på uddannelsesområdet reelt som en investering for samfundet, der kommer igen?

Kl. 22:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:39

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det er investeringer, der er rigtig gode at gøre, for vi skal leve af at være et videnssamfund – ja. Og sammenhæng – ja. Men vi har det altså sådan, at vi jo er nødt til at være saglige, og vi er nødt til at være seriøse og ansvarlige i vores politik, og den globale krise, som kom ind over landet, har jo været inde at omgøre alle de beslutninger, vi faktisk levede efter, og derfor er vi nødt til at tage en seriøs opbremsning og lige få rettet til, så vi er sikre på, at vi kommer rigtigt ud.

Oppositionen har jo lagt »En Fair Løsning« frem, og den viser jo ikke engang, at man har forholdt sig til, at der er en global krise, som man skal løse. Der er en økonomisk regning, som ligger som en snebold. Der er jo ikke regnet det ind, for det ville jo betyde, at man skulle finde endnu flere milliarder end det, som reelt skal findes. Så vi er ansvarlige, og vi ser uddannelse som vejen – ja, det gør vi.

Kl. 22:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for den næste korte bemærkning.

Kl. 22:40

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu er jeg glad for, at jeg kan se, at ordføreren står op, for det tager jeg som et tegn på, at ordføreren er vågen og ved sine fulde fem. Det satser jeg sådan set også på at resten af Venstre og regeringen er.

Som det ser ud lige nu, virker det, som om man har lavet en aftale med Dansk Folkeparti, hvor man reelt saver den gren over, man selv sidder på, og det har man jo gjort med åbne øjne, for når vi sidder og diskuterer de her ting med uddannelse i forbindelse med arbejdsmarkedet – ordføreren nævnte også den pakke, der kom om langtidsledige – virker det for mig underligt, at der nu kommer et spareforslag, hvor man siger, at man ikke vil have, at folk får så meget uddannelse, mens de er i arbejde. Det er meget bedre, at de får uddannelse, når de først har fået en karriere som langtidsledig. Det er meget bedre at bruge pengene dér.

Er det noget, som ordføreren, Venstre og regeringen er gået ind i med åbne øjne?

Kl. 22:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:41

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Uddannelse er vejen frem. Dem, som mangler noget uddannelse, skal have det. Ellers er det i folkeskole- og ungdomsuddannelse, vi sætter skarpt ind, og det er der ikke ændret på. Så der er stadig væk et meget stort fokus på uddannelsen, ja.

Derfor er det også nødvendigt, at vi siger, at vi ikke kan undvære SVU, og derfor har vi sagt, at der er SVU i 40 uger. Der er rigtig mange, der faktisk lige nøjagtig får opfyldt deres behov med 40 uger den dag i dag, og det er jo det, der er essensen i det, så nu er det skåret til.

Det har aldrig været nævnt, at det her ville være let, men vi gør det, og vi mener, at det er en måde, hvorpå alle er med til at løfte i flok. Og så får vi en løsning i løbet af ganske få år, så regningen fra den globale krise, der har været inde over landet, er væk.

Kl. 22:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for den anden korte bemærkning.

Kl. 22:42

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det her er en lille smule rodet for mig. Altså, vi ved, at der forsvinder 150.000 ufaglærte job, og med det her kan vi ikke sige til de ufaglærte, der er i Danmark i dag og arbejder i dag: Ved I hvad, I kan begynde at uddanne jer, blive faglærte eller i hvert fald blive mere uddannede, og så er der stadig væk job til jer her i Danmark. Men vi siger: I skal vente, til I bliver langtidsledige, og så skal vi nok sørge for, at I kan få noget uddannelse.

Jeg tolker det, ordføreren sagde før, sådan, at uddannelse er noget, vi skal investere i. Det er en investering, sådan opfatter ordføreren det også. Men det, der sker her, er jo, at der nu bliver investeret mindre i uddannelse. Det vil sige, at vi – samfundet – tjener mindre, og så er det i virkeligheden en udgift, der bliver påført os alle sammen, ved at den her besparelse bliver kørt igennem.

Kl. 22:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:43

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Men udgiften havde været større, hvis vi var fortsat uændret. Og hvis det var Socialdemokraterne, der havde været med og lagt økonomien fremadrettet, havde udgiften været kæmpestor, for man vil jo ikke i Socialdemokratiet forholde sig til regningen, som ligger. Man siger hele tiden, at det løser vi først om 3, 4, 5 år. Og det er jo lige nøjagtig det, der er essensen. Vi er nødt til at gå ind og kigge på det og tage det nu og løfte alle mand.

Kl. 22:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til korte bemærkninger er hr. Jesper Petersen, værsgo.

Kl. 22:44

Jesper Petersen (SF):

Jeg sad på mit kontor og fulgte med i diskussionen her, og jeg kunne se i bemærkningerne til lovforslaget, at der står, at der vil blive brugt færre penge af virksomhederne på efteruddannelse. Jeg har også kunnet læse i Ugebrevet A4 i dag, at en AMU-center-direktør i Esbjerg er meget ked af det her lovforslag, fordi besparelserne vil føre til mindre efteruddannelse.

Så skulle man jo ligesom blive betrygget af, at fru Anne-Mette Winther Christiansen sagde, at det bare var sådan lidt midlertidigt. Sådan forstod jeg det, ordføreren fik sagt, at det var midlertidigt,

man lavede de her besparelser, og at pengene kom igen. Der blev også spurgt om det før, og jeg vil bare gerne have bekræftet fuldstændigt fra ordføreren, at det, der er i aftalen, og som ligger i lovforslaget her, er permanente besparelser på efteruddannelsen. Det er ikke penge, der kommer tilbage igen. Det er permanente 24 mia. kr., man skærer ned, og permanente forringelser på efteruddannelsen. Kan vi få et ja eller et nej til det?

Kl. 22:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:45

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Lige så snart vi er ude på den anden side og har betalt regningen, som den ansvarlige regering og Dansk Folkeparti går ind og betaler her, har vi en ny situation, og den glæder jeg mig til at se.

Kl. 22:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jesper Petersen for den anden korte bemærkning.

Kl. 22:45

Jesper Petersen (SF):

Det her er jo fuldstændig god dag mand, økseskaft – jamen det er det da. Det her er permanente besparelser på 24 mia. kr. Der skal også spares de her penge om 5 år og om 6 år, det er en varig virkning, vi snakker om. Så står man og giver folk indtryk af, at i det øjeblik, vi er ovre varigheden af lige præcis det, der er lagt frem her, er pengene tilbage igen. Det er jo at lyve for folk, for det er de ikke. Det er permanente nedskæringer, det står sort på hvidt i det, regeringen selv har lagt frem.

Jeg vil godt give ordføreren en sidste chance for at give et ærligt svar til de borgere, der følger med her i dag: Der er tale om permanente nedskæringer på 24 mia. kr., for at den strukturelle saldo hænger sammen – det er sidste chance – ja eller nej?

Kl. 22:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:46

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Til spørgeren kan jeg sige, at det her drejer sig om, at der stadig væk vil være uddannelse. Der er uddannelse i 40 uger, og det er for mennesker, som er voksne, og som har et job ved siden af. Dermed har de altså også en mulighed for at søge SU efterfølgende.

Så der er intet, der er lukket fuldstændig ned, værre er det ikke. Der er uddannelse.

Kl. 22:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til korte bemærkninger er fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 22:46

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen det her bliver vi jo simpelt hen nødt til at følge op på, for den tidligere indenrigs- og sundhedsminister, der var på i aften, kaldte det papegøjesnak fra en af vores politikere fra Socialdemokratiet. Det, der foregår lige nu, er jo papegøjesnak. Venstres ordfører siger på den ene side, at uddannelse er en investering i vores samfund, en investering i den enkelte. På den anden side taler man om en regning, der skal betales, og når regningen er betalt, så kan vi igen investere i uddannelse; det er det, der bliver sagt. Men jeg vil godt have ordføreren til at bekræfte en gang for alle, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at den reduktion, der gennemføres her og

nu, jo ikke kun er i de kommende 3 år, det er fremefter. Det vil sige, at det her ikke er noget, man har planer om at man lige vender om den dag, man er ude af krisen.

Kl. 22:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:47

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det er helt sikkert, at der skal være en meget ansvarlig økonomisk plan, det er den, der ligger på bordet, og det er vigtigt, at vi fastholder, at der er uddannelse, og det er der i 40 uger, og det er til dem, der er i beskæftigelse. Så der er altså muligheder her; der er ikke lukket fuldstændig ned. Men alle skal løfte, og alle skal være med, og det er ikke let.

Kl. 22:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Sophie Hæstorp Andersen, værsgo.

Kl. 22:48

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen som socialdemokrat kan jeg bekræfte, at det ikke er en let løsning. Socialdemokratiet har lagt »En Fair Løsning« frem, som er et meget ambitiøst projekt, og som jo netop handler om, at man investerer i uddannelse for at komme ud af krisen, for at løfte innovationsevnen i det her samfund, så vi kommer ud på den anden side og står bedre, end vi gjorde tidligere. Det var den politik, der virkede i 1990'erne, da vi overtog regeringsmagten og der var et kæmpe hul i statskassen efter en borgerlig regering i 1980'erne. Selvfølgelig er det også en politik, der kan virke den dag, vi kommer til magten, og derfor vil jeg gerne have ordføreren til at bekræfte, at Socialdemokratiet investerede i uddannelse i 1990'erne og kom ud af krisen dengang. Det kan man også gøre igen. Til gengæld har vi foreslået begrænsninger på en lang række andre områder.

Vi har meget ambitiøst sagt til befolkningen, at de skal arbejde mere, og vi har også foreslået, at man sparede en del på de arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer, som regeringen jo heller ikke vil kigge på, og en lang række andre områder. Men uddannelse kan man ikke spare sig ud af, det gjorde vi heller ikke i 1990'erne, og det vil jeg gerne have ordføreren til at bekræfte.

Kl. 22:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg vil lige henstille til, at man dæmper sig ovre under balkonen; så kan vi bedre høre, hvad der sker her i denne side af salen.

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:49

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg har godt bemærket, at oppositionen mener, at man på 12 minutter kan løse problemet. Vi har altså sagt, at vi tager det lige helt ind i kernen, og det gør vi lige med det samme. Vi venter ikke 3-4 år og siger, at vi først forholder os til udfordringen senere, og at vi er helt ligeglade med, at EU er kommet med en klar tale om, at vi skal få rettet økonomien sagligt op. Det gør vi så altså fra vores side og siger, at det er vejen, og at det er det, der skal til. Men vi har altså ikke valgt at sige, at vi kan løse det hele på 12 minutter. Vi er klar over, at det her er et langt træk, at det tager nogle år, og så er man ude på den anden side.

Kl. 22:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Frank Aaen. Værsgo.

Frank Aaen (EL):

Tak. Det er lykkedes før – med noget besvær, men det lykkedes dog – at få Venstres ordfører til at indrømme, at den beskæring af efteruddannelsen, der ligger her, er varig, at den er evig. Der er ikke nogen slutdato på, det er bare en nedskæring, der fortsætter år efter år.

Sådan er det for øvrigt med langt de fleste af de besparelser, der er lagt op til, altså at de er varige, at det er skatteforhøjelser, der er varige. Der er dog en, der er tidsbegrænset. Det er den lillebitte udskydelse af endnu en lempelse af topskatten. Den udløber, og det viser jo meget godt, at alt det, der virkelig gør ondt, f.eks. som her i forbindelse med uddannelserne, er permanent, hvorimod det, hvor man tager penge – ganske lidt og i 3 år – fra de rigeste, udløber; og så får de pengene. Er det ikke rigtigt?

Kl. 22:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:51

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Så snupper vi også lige en skattedebat. Det er jo ikke rigtigt. Det er jo også bevist i indtil flere papirer, at det er på skatteområdet, at man får flest mulige penge ind at arbejde seriøst. Man kan sige, at det er omkring 21 pct., der faktisk finansierer løsningen på den krise, vi har stået i, og som vi er ved at komme ud af og tager et seriøst ansvar for.

Jeg er godt klar over, at det er Enhedslistens eneste politik, men det er ikke dér, vi er. Tværtimod vil jeg sige, at det her lovforslag, som handler om SVU'en, vedrører et område, hvor udgifterne er vokset med en tredjedel i de sidste 3 år, og det er dog ganske betydeligt. Men det betyder også, at vi kan konstatere, at der er nogle, som godt kan gennemføres hurtigere end det, de bliver. Og så lad os da prøve at motivere til det.

Kl. 22:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Frank Aaen til anden korte bemærkning.

Kl. 22:52

Frank Aaen (EL):

Ja, udgifterne vokser, fordi der er brug for det. Der er brug for, at folk uddanner sig mere. Der er i særdeleshed brug for, at dem, der ikke har ret meget uddannelse, får noget mere, hvis ikke de bare skal blive kasseret fra arbejdsmarkedet. Men det var ikke det, jeg spurgte til.

Jeg spurgte til, om ikke det er korrekt, at den her nedskæring af efteruddannelsen, er en permanent nedskæring. Og det fik vi så bekræftet. Så prøver jeg bare at sætte det i relief, nemlig ved at sige, at den lillebitte udskydelse af en ny skattelettelse for de rigeste i samfundet ikke er permanent; den er kun midlertidig. Når der er gået 3 år, får de pengene. Det er da mærkeligt, at man prioriterer, at de rigeste skal have pengene, hvorimod efteruddannelsen skal skæres permanent ned.

Kl. 22:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:52

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Regeringen har taget et meget seriøst ansvar. Vi går ind og siger, at nu skal handsken altså tages op og regningen for den globale krise, der har været inde over os, klares med det samme. Vi er nødt til at gøre det på en måde, hvor alle holder for. Og det er det, der sker nu,

og derfor ser det ud, som det gør. Det gælder her med lovforslaget, hvor vi siger, at vi går fra 80 til 40 uger på SVU.

Kl. 22:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til en kort bemærkning er hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 22:53

Ole Vagn Christensen (S):

Når man sidder og lytter til det, der bliver sagt her, lyder det, ligesom om det ikke er gået op for Venstre, at der er mange ufaglærte job, der forsvinder og der derfor er brug for en kraftig opkvalificering af arbejdskraften. Man taler om at halvere de muligheder, der er, for det enkelte menneske, og man taler også om, at de bare kan få SU, men hvem kan leve af SU? Ender de her folk ikke i langtidsledighed, hvis det er sådan, at de ikke får den fornødne opkvalificering?

Kl. 22:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:54

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Hvis det er Socialdemokraternes klare holdning, at det er et elendigt tiltag, vi har gjort i Danmark, med SU, så er vi måske inde på noget med at skulle sige: Er der noget, vi skal have kigget på der? Det er ikke det, jeg oplever til SU-forhandlingerne, der oplever jeg en saglig ansvarlighed fra Socialdemokraternes side. Derfor mener jeg, at vi sagtens kan vise respekt for det med, at man kan få uddannelse i 40 uger, svarende til 1 år, og så gå på SU, hvis man skal uddanne sig yderligere. Det er dog en flot politik at have, at disse mennesker kan tage en uddannelse, der følger økonomi med, og så oven i købet være i beskæftigelse.

Kl. 22:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Ole Vagn Christensen til anden korte bemærkning.

Kl. 22:54

Ole Vagn Christensen (S):

Det kan man jo sige, når det drejer sig om unge mennesker. Men her drejer det sig jo ikke om unge mennesker, der mister deres arbejde og sådan set skal i gang med at finde fornøden opkvalificering, og som på den her måde ligesom bliver bremsset i at kunne gøre brug af det her tiltag. Hvem kan eksistere for en SU, hvis man har familie og bolig? Det vil derfor være sådan, at man må sætte de to alternativer over for hinanden og sige: Vil jeg hellere vælge arbejdsløsheden, end jeg vil vælge det at kunne få en uddannelse på SU, som er det sidste led i uddannelsesforløbet? Jeg tror nok, man er lidt urealistisk, hvis man tror, at mennesker vil vælge fattigdom frem for at sige: Så må vi tage det, der er, og så må vi regne med, at der også er beskæftigelse. Men vi ved jo godt, at med den store mængde ufaglærte job, som forsvinder fra det danske arbejdsmarked, så er det der ikke urealistisk.

Kl. 22:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:56

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det er i orden, at hr. Ole Vagn Christensen ikke var her, mens jeg læste min ordførertale op. Men jeg vil så lige læse lidt af den op af igen, for måske er svaret lige der:

»Derfor retter dette lovforslag sig altså mod reduktionen af støtperioden for SVU fra de nuværende 80 uger til de foreslåede 40

uger, sådan at det kun er rettet imod dem, der allerede er i beskæftigelse ved siden af, og altså ikke imod dem, som er ledige.«

Så det er jo altså ikke dem, som hr. Ole Vagn Christensen står og taler om.

Kl. 22:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi kan vist nå en enkelt mere med korte bemærkninger. Hr. Thomas Jensen, værsgo.

Kl. 22:56

Thomas Jensen (S):

Tak. Efter at have hørt på Venstres ordfører her, må jeg sige, at Venstre ved man virkelig hvor man har: langt, langt væk fra virkeligheden og, vil jeg tilføje, langt, langt væk fra ansvarligheden. Venstres ordfører står og taler om, at regningen nu skal betales. Ja, hvad for en regning skal betales? Den regning, som Venstre selv har stukket ud til danskerne, nemlig regningen for samlet set 32,2 mia. kr. ufinansierede skattelettelser. Det er jo den regning, der skal betales her i dag.

Hvis man så går ud i virkeligheden og ser, hvad det er for nogle udfordringer, der er på det danske arbejdsmarked, kan man se, at f.eks. der, hvor jeg kommer fra i Midt- og Vestjylland, er der rigtig mange inden for træindustrien, der er blevet fyret de seneste år. De sidste, der har været beskæftiget på industriarbejdspladserne, har ikke gået og fejlet, næh, de har gået og pakket produktionsudstyret ned. Det understreger, at de arbejdspladser inden for træindustrien aldrig nogen sinde kommer tilbage.

Derfor er der et skrigende behov for, at vi får uddannet vores arbejdsstyrke. Og hvad gør Venstre i sådan en situation? Skærer ned på uddannelsen til de her folk. Mener Venstres ordfører virkelig, at det her er svaret på, hvordan vi sikrer, at vi får en god beskæftigelse for danske lønmodtagere fremover?

Kl. 22:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:58

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Men det er jo inden for et andet område, det, hr. Thomas Jensen taler om, for disse mennesker er jo omfattet af alle de tiltag, vi har på arbejdsmarkedsområdet, og er omfattet af hele den pakke, så der hele tiden er penge til omskoling, til efter- og videreuddannelse og til støtte, hvis virksomheder er ved at lukke.

Den sidste melding, vi har fået, var jo fra Danish Crown i Horsens, der meddelte, at af alle dem, som de har fyret for nylig – ja, inden for det sidste halve år – har de fået rigtig, rigtig mange i job. Jeg mener, det er ganske få procent, der ikke er i arbejde et andet sted i dag. Og det er det, der er så fantastisk ved vores arbejdsstyrke, nemlig at den er så mobil og den er så fleksibel, og at så mange faktisk formår at skifte job.

Men det er ikke dem, det her lovforslag vedrører. Dette vedrører dem, som er i beskæftigelse, og som gerne vil have et års uddannelse, og det kan de få. Er der mere end et års uddannelse i det ønske, de har, er der mulighed for SU ved siden af.

Kl. 22:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Thomas Jensen til sidste korte bemærkning.

Kl. 22:59

Thomas Jensen (S):

Forudsætningen for, at vi her i Danmark har en fleksibel arbejdsstyrke, er jo netop, at der dels er noget, der hedder dagpenge, dels er no-

get, der hedder uddannelse. Det er jo det, der er med til at få det til at løbe rundt, sådan at vi hele tiden er sikre på, at folk, der mister deres arbejde eller for en tid gerne vil stige ud og efteruddanne sig og opkvalificere sig, kan træde ind i nogle nye job. Forudsætningen er, at de får en uddannelse.

Så står Venstre her og skærer det ned til sokkeholderne. Jeg vil godt følge op på det, der er blevet sagt tidligere her i dag, og tage det helt som goddag mand, økseskaft: Kan Venstres ordfører her og nu bekræfte over for mig, at det her kun er en midlertidig nedskæring? Jeg er lidt usikker på det, efter at jeg har hørt Venstres ordfører i dag: Er det her en varig nedskæring, eller er det en midlertidig nedskæring? Og hvis det er en midlertidig nedskæring, hvornår stopper nedskæringen så?

Kl. 22:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:59

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Der er et meget fleksibelt uddannelsessystem. Noget af uddannelsen og efter- og videreuddannelsen og udfordringen ligger i Beskæftigelsesministeriet, og de har mange gode, brede rammer til at få folk omskoleet og få dem videre. Så der er altså rigtig mange gode løsninger på, hvordan vi skal gøre.

Her er det et lovforslag, der handler om, at vi går fra de 80 uger, som eksisterer nu, til 40 uger. 40 uger svarer til et år, og det vil altså sige, at sokkeholderne er 365 cm høje hos Thomas Jensen, eller hvad? Jeg synes, et år er rigtig lang tid til uddannelse – det er fint. Vi kommer også godt videre, for det er rigtig mange, der har haft lige nøjagtig det behov på de 40 uger.

Kl. 23:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til fru Anne-Mette Winther Christiansen. Timen med korte bemærkninger til Venstres ordfører er gået, så vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Christine Antorini, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 23:00

(Ordfører)

Christine Antorini (S):

Tak. Vi må nok fra Socialdemokraternes side sige, at den pakke af nedskæringer, der kommer til at have en virkning især i forhold til de kortuddannede, er fuldstændig uforståelig. Vi må lægge øre til Venstres ordfører, der står heroppe og siger, at det her er udtryk for sund fornuft og ansvarlighed, men Venstre og regeringen skylder os en rigtig god forklaring.

Hvis der er noget, der har kendetegnet det danske uddannelsessystem på voksenområdet, har det netop været nogle meget fine muligheder for, at man som ufaglært på forskellig vis kunne tage voksen- eller efteruddannelseskurser, så man kunne få de kurser, der skulle til, hvis man f.eks. ikke havde tilstrækkeligt med fag, altså ikke havde den fulde afgangsprøve fra folkeskolen. Man kunne tage kurser, hvis man havde lyst. Det kunne være nogle gymnasiale fag, og det kunne være nogle hf-enkeltfag. På den måde kunne man stille og roligt opgradere sig, så man stod stærkest muligt på arbejdsmarkedet.

Der har været en række ordninger, som har været gældende for de arbejdsløse, men der har heldigvis også været en række ordninger for folk, som er i arbejde ude på arbejdsmarkedet. Og det er bl.a. lige præcis den ordning, som regeringen og Dansk Folkeparti med kirurgisk præcision gør alt, hvad de kan, for at smadre.

Det, vi har haft her i Danmark, er, at vi i virkeligheden har givet voksne mennesker et slags klippekort, et klippekort, hvor man har ret til 80 ugers uddannelse på voksen-SU, SVU'en, som man så kun-

ne bruge over det livsforløb, man havde på arbejdsmarkedet. Det er rigtig smart tænkt at lave det som et klippekort, for det giver netop muligheden for, at man, når man har fast arbejde og man laver en aftale med sin arbejdsgiver, kan tage orlov i kortere eller længere perioder, for at man kan tage de kurser og uddannelsesforløb, der er nødvendige for, at man kan få videre uddannelse.

Det var 80 uger over et voksent arbejdsliv, men regeringen og Dansk Folkeparti har hen over en nat fundet ud af, at nå ja, det kan man da lige så godt gøre til 40 uger. Herefter da, det er da dybt ansvarligt, at det er de kortuddannede, der skal betale på den måde, så de kan tage langt mindre uddannelse.

Man skulle jo tro, at regeringen ikke aner, hvad det er for nogle mennesker, vi har med at gøre her. Men det er jo faktisk sådan, at halvdelen af dem, som bruger SVU'en, er nogle, som ikke har en erhvervsrettet uddannelse. De har i bedste fald folkeskolens afgangsprøve, og en del af dem har ikke engang folkeskolens afgangsprøve.

Hvis man går ind og ser på, hvad almene uddannelser bliver brugt til, vil man se, at de bl.a. i høj grad bliver brugt til det, der hedder FVU, det er forberedende voksenundervisning, som drejer sig om folkeskolens fag. Det er også til sådan noget som ordblindeundervisning. Jeg troede ellers, at vi i hvert fald her havde en fælles interesse i, at hvis der var noget, der skulle opgraderes, var det muligheden for, at man kunne tage ordblindeundervisning.

Hvad er det for eksempler, vi snakker om i virkeligheden for nogle voksne, der kan blive ramt af det her forslag?

Ja, det er f.eks. en ufaglært kvinde, som er på et af de slagterier, som enten snart er lukket, eller som truer med fyring, og som har et ønske om, at det kunne være en god anledning til at blive omskoleet til at blive social- og sundhedshjælper. Det kan være, at hun har haft nogle læseproblemer og har brug for at tage noget forberedende voksenundervisning, måske noget ordblindeundervisning, for at være klar til at kunne tage den SOSU-pakke, der er lavet, og som man også kan læse på SVU'en. Hele det forløb vil hun ikke kunne gennemføre, hvis man skærer muligheden for at tage voksenuddannelse på SVU'en fra 80 uger til 40 uger.

Det kan også være en anden voksen, der tidligere i sit liv faktisk har brugt voksenefteruddannelsessystemets klippekort. Vedkommende har måske brugt 20 uger af de 80 uger, man kan have over et livsforløb, men beslutter sig så for, at vedkommende har lyst til at efteruddanne sig, sådan at man, ved at man får de manglende fag på folkeskoleniveau, man ikke fik med i bagagen, kan tage den pakke, der er lavet, hvis man vil læse videre til pædagogisk assistent og måske på et tidspunkt til pædagog. Det har man heller ikke mulighed for, hvis man allerede har brugt noget af sit klippekort over forløbet, fordi regeringen og Dansk Folkeparti nu synes, at det da er noget værre noget. Tænk nu, hvis der var for mange, der kom til at gå i gang med at bruge voksenefteruddannelsessystemet.

Den eneste begrundelse, der står i det lovforslag, som vi har fået forelagt her, er, at udgifterne er steget med en tredjedel siden 2007. Se, hvis man nu gider gøre sig den anstrengelse at gå ind på Undervisningsministeriets egen hjemmeside under SU-Styrelsen, er det meget interessant at se det. Hvis man kigger ikke bare på 2007, men på 2006, 2007 og 2008, vil man se, at der faktisk er brugt væsentlig flere penge i 2006. Så skete der et fald i forbruget på SVU'en i 2007, og så steg det lidt i 2008. Det får så regeringen og Dansk Folkeparti til at konkludere, at der har været en massiv stigning i voksenefteruddannelse. Nu har vi så det udgangspunkt hos Socialdemokraterne – bare for at slå det fast – at vi jo ville synes, at det var en sejr, hvis det var sådan, at der var endnu mere træk på voksenefteruddannelse. Det er jo lige præcis den gruppe af voksne, vi gerne vil have uddanne sig fra ufaglært til faglært. Men det, der er sket, er, at der stort set ikke har været det træk. Og alligevel forringer man de korttidsuddannedes muligheder markant.

Vi fatter ikke, at regeringen og Dansk Folkeparti vil være det her bekendt. Det her er simpelt hen ødelæggende for den måde, vi altid har løftet voksenefterskoleindsatsen på i Danmark, og jeg håber virkelig, at det gør indtryk på regeringen og Dansk Folkeparti, at alle, der er på arbejdsmarkedet, vil sige, at det er vanvidt at gennemføre det, ikke mindst i en krisetid.

Kl. 23:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen markeringer om korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 23:06

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Dansk Folkeparti indgik lige efter pinse en politisk aftale med regeringen om genopretning af dansk økonomi. Der skulle findes 24 mia. kr. til det formål, og herudover skulle der findes 10 mia. kr., som skulle omprioriteres til andre formål.

Regeringen foreslog, at de 10 mia. kr. skulle findes ved bl.a. at fastfryse overførselsindkomsterne, så blandt andre landets folkepensionister og de studerende ikke ville opleve en stigning i indkomsten de næste 2 år. Dansk Folkeparti syntes ikke, at der var nok social balance i forslaget, hvorfor vi også gik til forhandlingerne med henblik på at få det til at balancere mere socialt.

Dansk Folkeparti sikrede ved genopretningsskiftet, at overførselsindkomsterne for de økonomisk lavest stillede ikke blev fastfrosset. Pengene til denne sikring skal findes andre steder. Her har vi bl.a. fundet pengene ved at forkorte støtteperioden for SVU, altså statens voksenuddannelsesstøtte. Her finder man 41 mio. kr. i 2011 og 42 mio. kr. i 2012 og frem. Og hvilken betydning har det så for dem, som kan få SVU? Det vil have den betydning, at personer over 25 år, som er kortuddannede og i beskæftigelse, og som vil tage fag på folkeskoleniveau, ikke længere vil kunne få SVU i 80 uger, men i stedet i op til 40 uger. 40 uger er svarende til et års fuldtidsuddannelse.

Voksne over 25 år, der er kortuddannede og i beskæftigelse, og som f.eks. vil tage fag på gymnasialt niveau, kan ligeledes maksimalt få SVU i 40 uger, og kan derudover søge om almindelig SU.

Hvad bruges pengene så til? Af de 10 mia. kr., der så skal omprioriteres, vil nogle af disse penge således blive taget fra SVU-ordningen, og heraf føres en del af pengene tilbage til uddannelsesområdet igen, således at bl.a. flere unge kan tage en uddannelse. Så man tager altså nogle penge fra uddannelsesområdet og giver en del af disse tilbage hertil igen. Med andre ord: Vi omprioriterer pengene.

I en tid som denne må vi alle sammen holde for. Jeg ved, at det ikke er populært, og uanset hvilken regering, der sad med flertallet, ville man ikke kunne komme uden om, at vi står i en økonomisk krise, og at der i den forbindelse skal tages beslutninger for at sikre, at vi ikke får græske tilstande.

I Dansk Folkeparti mener vi, at aftalen fik den rette sociale balance, ved at vi undgik besparelser for 4 mia. kr. i kommunerne på kernevelfærden, og at vi undgik fastfrysning af alle overførselsindkomster, dvs. fra folkepensionister, ledige på kontanthjælp og for de studerende på SU.

Vi synes ikke, at det her er en rar øvelse, men det er en nødvendig øvelse, for vi kan ikke komme uden om, at vi står i en særlig ubehagelig situation, som en økonomisk krise jo er. Så på den her baggrund kan vi i Dansk Folkeparti støtte lovforslaget.

Kl. 23:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er foreløbig fem indtegnet til korte bemærkninger, og den første er fru Christine Antorini.

Kl. 23:10

Christine Antorini (S):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til Dansk Folkepartis ordfører. Hun fik frejdigt sagt fra talerstolen, at det var meget vigtigt, at der var den rette sociale balance, underforstået at det måtte der jo så være i det her forslag. Jeg vil gerne spørge, hvordan Dansk Folkeparti kan mene, at der er den rette sociale balance i, at dér, hvor man vælger at skære behårdt ned, er i forhold til de voksne mennesker, som har mindst uddannelse i Danmark. Det er voksne mennesker, som for norges vedkommende ikke engang har folkeskolens afgangsprøve, eller måske har de kun folkeskolens afgangsprøve. Men de har det tilfældes, at de har et arbejde. De har fået lavet en aftale med deres arbejdsgiver, der vil give dem orlov, og de har lyst og motivationen til at gå i gang med voksenefterskole. Lige præcis de her voksne synes Dansk Folkeparti skal have en på hatten. De skal simpelt hen have halveret den tid, de kan tage uddannelse, på trods af at det lige præcis er uddannelse, der giver dem flere livschancer og giver dem flere muligheder for, at de kan få et nyt job på det arbejdsmarked, som er presset i øjeblikket.

Hvordan kan Dansk Folkeparti få det til at blive et spørgsmål om social balance?

Kl. 23:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 23:11

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg kan blankt afvise, at vi i Dansk Folkeparti skulle have en dagsorden om, at vi vil give dem, der vil uddanne sig, en over nakken. Der må jeg bare fuldt ud erkende, og det gør jeg gerne på Dansk Folkepartis vegne, at det simpelt hen ikke har noget på sig.

Når det så er sagt, gik vi jo til forhandlingerne om netop genopretning af dansk økonomi, og det gjorde vi selvfølgelig – og det gør vi gerne, når det handler om at tage ansvar for det her land, tage ansvar for Danmark og den økonomiske krise, som Danmark er i – fordi der skulle findes nogle penge. Det udspil, som kom fra regeringen om at fastfryse overførselsindkomster, bl.a. i forhold til landets SU-modtagere, altså de studerende, og i forhold til landets folkepensionister, syntes vi ikke i Dansk Folkeparti at der var nok social balance i.

Derfor måtte man selvfølgelig prøve at se, hvordan man kunne gøre det her bedre, så der kom mere social balance i tingene, og jeg synes, at vi er kommet frem til et fornuftigt kompromis.

Kl. 23:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Christine Antorini for anden korte bemærkning.

Kl. 23:12

Christine Antorini (S):

Jeg bliver nødt til at fastholde, at det her forslag kun rammer én gruppe, og det er jo også derfor, det er fremsat, for det skal give en besparelse allerede i år og næste år på 125 mio. kr. og så i øvrigt et næsten tilsvarende beløb i årene fremover. Det er en besparelse, som rammer en bestemt gruppe: de mest kortuddannede blandt de voksne.

Det ligger desværre i tråd med de andre forslag, vi også kommer til diskutere senere, nemlig at Dansk Folkeparti nu er med til at øge brugerbetalingen den forberedende voksenundervisning – det kommer også – f.eks. produktionsskoleydelsen, som også bliver nedsat for nogle af de unge, som er dem, der overhovedet har mindst uddannelse, og som har brug for hjælp til at komme videre. Så jeg vil bare gerne spørge Dansk Folkeparti, hvordan i alverden man kan nå

frem til, at det er socialt ansvarligt, at man skærer 125 mio. kr. i år og næste år på de kortest uddannede voksne.

Kl. 23:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 23:13

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg ved ikke rigtigt, hvad det er, fru Christine Antorini egentlig havde forventet i stedet. Det lyder for mig, som om man fra Socialdemokraternes side sådan set forventer, at regningen ikke skal betales. For der er jo en regning, der skal betales. Vi har en økonomisk krise, og der skal findes nogle penge. Det vedkender vi os i hvert fald i Dansk Folkeparti. Vi er et ansvarligt parti, både socialt og økonomisk, og derfor gik vi selvfølgelig til forhandlingerne for at prøve at finde nogle penge.

Men når det så er sagt, vil jeg sige – når det her kommer frem om, at det skulle være en besparelse – at vi jo selvfølgelig skulle finde nogle penge, og dem har vi bl.a. fundet ved at forkorte støtteperioden for SVU, men der er også tale om en omprioritering af de her penge. Det er nogle penge, der bliver omprioriteret til flere unge i uddannelse. Så på lang sigt handler det rent faktisk om, at vi sikrer, at der er nogle andre unge i den anden ende, som kan få en uddannelse.

Kl. 23:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg kan oplyse, at der i øjeblikket er syv på min liste over ønsker om korte bemærkninger, og den næste er hr. Karsten Hønge. Værsgo.

Kl. 23:14

Karsten Hønge (SF):

I øjeblikket kan man dårligt få øje på Dansk Folkeparti. De er dækket af de fodsåler, som vi kan se i deres flugt på vej væk fra al snak om, at de vil gøre noget som helst godt for almindelige lønarbejdere. Hykleriet står skarpt tegnet, synes jeg.

Den eneste fornøjelse, man har i øjeblikket, er at læse om det oprør, der øjensynligt er på vej i Dansk Folkepartis bagland på grund af det klare løftebrud i forhold til dagpengene. Jeg er til gengæld sikker på, at det her forræderi over for almindelige lønarbejders muligheder for uddanne sig vil være med til at puste til det oprør, der er i Dansk Folkepartis bagland.

Jeg vil spørge om to ting. Den ene er: Er ordføreren enig i, at det her rammer ensidigt og især ufaglærte? Og den anden er: Er ordføreren enig i, at det her især vil få betydning for Udkantsdanmark?

Kl. 23:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 23:15

Marlene Harpsøe (DF):

Hr. Karsten Hønge siger, at man ikke kan se Dansk Folkeparti for fodsåler, fordi vi åbenbart løber så stærkt væk fra den her aftale. Det er i hvert fald den påstand, som jeg hører fra hr. Karsten Hønge. Der skal jeg i hvert fald bare sige, at hvis hr. Karsten Hønge ikke kan se mine fodsåler, er det, fordi jeg står bag den her talerstol, og derfor er det helt naturligt; men jeg skal gerne vise dem til hr. Karsten Hønge, hvis han er parat til det.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at vi jo netop har lavet den her aftale, fordi vi skal have en genopretning af dansk økonomi – altså, det kommer vi ikke uden om. Jeg er godt klar over, at der findes mange politiske ideologier på det her område, hvor nogle nok vil afskaffe kapitalismen og indføre planøkonomi som den bedste løsning,

men vi har altså en bestemt økonomisk form her i Danmark, og det er noget, som vi i hvert fald i Dansk Folkeparti bakker op om.

Nu står vi altså i en økonomisk krise, hvor regningen skal betales. Jo mere, vi skubber den foran os, jo større bliver den. Så hvad er mest ansvarligt: at betale den nu eller at betale den om flere år, når regningen er blevet større?

Kl. 23:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Karsten Hønge for anden korte bemærkning.

Kl. 23:16

Karsten Hønge (SF):

Det var vel en form for svar. Det har ganske vist ikke det mindste at gøre med det, jeg spurgte om, men et eller andet sted var det måske et svar. Jeg sad og var lidt paf over, hvad det var, vi skulle med det, men på den anden side blev jeg ikke skuffet, for vi har endnu ikke fået ret mange svar fra borgerlige politikere med ret meget substans i dag, så hvorfor skulle den uheldige uvane, de er kommet ind i, dog brydes?

Jeg er nødt til at spørge ordføreren om noget andet, da ordføreren åbenbart ikke var i stand til at svare på de andre spørgsmål, om ikke det netop rammer de ufaglærte og især rammer Udkantsdanmark. Så vil jeg spørge: Mener ordføreren, at en af de udfordringer, Danmark står over for, er, at der er for mange, der tager uddannelse? Det er det ene. Det andet er: Hvilket tilbud mener Dansk Folkeparti i øvrigt, man skal give de her mennesker, som i forvejen fik alt for lidt, dengang de tog en uddannelse? Er det langtidsløshed, der er tilbuddet?

Kl. 23:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 23:17

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg forstod, at hr. Karsten Hønge spurgte om, om det er et problem, at der er for mange, der tager en uddannelse. Jeg vil bestemt ikke ansæ det for et problem, at der er mange, der gerne vil tage en uddannelse, for det synes jeg er rigtig, rigtig godt – vi har også en målsætning om, at 95 pct. af en ungdomsårgang som minimum skal have en ungdomsuddannelse.

Det forslag, som ligger her, skal være med til at finansiere, at flere unge kan tage en uddannelse, så vi rent faktisk kan få det her samfund til at løbe rundt økonomisk, så vi kan bevare vores velfærdssamfund også i fremtiden. Det synes jeg faktisk er en rigtig, rigtig positiv målsætning, som jeg da også vil håbe et parti som Socialistisk Folkeparti vil bakke op om. Men man kan selvfølgelig en gang imellem få sin tvivl, når det, man hører, er, at regningen bare skal skubbes foran os, frem for at vi betaler den regning, der lige nu og her er her.

Kl. 23:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste med korte bemærkninger er fru Kirsten Brosbøl. Værsgo.

Kl. 23:18

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg er nødt til at holde fast i spørgsmålet om social ansvarlighed, for jeg bed også mærke i, at ordføreren i sin ordførertale sagde, at Dansk Folkeparti var gået med i det her for at sikre social ansvarlighed i aftalen. Vi fik intet som helst svar på fru Christine Antorinis spørgsmål om, hvorledes lige præcis det her forslag så er med til at sikre den angiveligt socialt ansvarlige profil eller socialt afbalancerede profil, tror jeg fru Marlene Harpsøe kaldte det. Hvorledes er det her

forslag, hvor man altså fjerner halvdelen af den periode, hvor man kan få SVU, for en gruppe af ufaglærte, som skal uddanne sig til at blive faglærte, ifølge fru Marlene Harpsøe opfattes som socialt ansvarligt?

Kl. 23:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 23:19

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg har i hvert fald sagt, at Dansk Folkeparti er et både socialt ansvarligt og økonomisk ansvarligt parti. Det, vi gik til forhandlingerne for, var selvfølgelig også at få det forslag, som regeringen var kommet med om fastfrysning af overførselsindkomsterne, i en social balance.

Når vi gerne ville det, var det jo, fordi vi selvfølgelig forudså og syntes og mente, at hvis det var, at man gik ind og fastfros overførselsindkomsterne i to år for landets SU-modtagere og folkepensionister og førtidspensionister, ville det bare ramme rigtig skidt. Derfor gik vi også ind i den her forhandlingssituation, og vi må prioritere os frem, i forhold til at vi skal finde de her penge – hvordan kan vi finde dem? – og så må vi gøre det så socialt afbalanceret som overhovedet muligt.

Kl. 23:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Kirsten Brosbøl for den anden korte bemærkning.

Kl. 23:20

Kirsten Brosbøl (S):

Så må vi jo bare konstatere, at man er gået fra et socialt ikkeafbalanceret forslag, nemlig fastfrysning af overførselsindkomsterne, hvor vi er meget enige om, at det ikke var socialt afbalanceret, til et andet forslag, som ifølge fru Marlene Harpsøe heller ikke er socialt afbalanceret, eller hvordan skal jeg forstå det svar, som vi lige fik fra Dansk Folkepartis ordfører?

Jeg spurgte specifikt til det forslag, vi behandler her. Ordførerens svar var overhovedet ikke om det her forslag, men om det udspil, der lå fra regeringens side. Vil ordføreren ikke godt forholde sig til det konkrete forslag, som vi lige nu behandler, hvor man altså går ind og halverer den periode, hvor ufaglærte kunne have fået uddannelse, så de blev faglærte? Er det særlig socialt afbalanceret?

Kl. 23:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 23:21

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes, det er en lidt mærkelig måde at sætte det her op på. Når vi i Dansk Folkeparti går ind i forhandlinger om genopretning af dansk økonomi, gør vi det, fordi vi er ansvarlige over for det danske samfund. Jeg er godt klar over, at der er partier her i Folketinget, som har lettere ved at tage den store opgave på sig, det er at genoprette dansk økonomi, end andre partier har. I Dansk Folkeparti synes vi, at det her kompromis, som vi er nået frem til i aftalen, er socialt afbalanceret.

Det er rigtigt, at vi fjerner støttemuligheden i 40 uger i SVU-ordningen, men det betyder jo ikke, at satsen går ned på SVU. Det betyder jo ikke, at man ikke kan tage en uddannelse. Man kan stadig væk tage en uddannelse, og hvis man skulle komme dertil, at ens SVU-periode udrinder, er der jo stadig væk mulighed for, at man kan gå igennem SU-systemet og få statens uddannelsesstøtte. Det er der forøvrigt mange unge, der allerede gør i dag.

Kl. 23:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste med en kort bemærkning er fru Johanne Schmidt-Nielsen, værsgo.

Kl. 23:22

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg skal bare høre, om Dansk Folkepartis ordfører, fru Marlene Harpsøe, kan bekræfte, at det her forslag rammer de mennesker i Danmark, som har allermindst uddannelse?

Kl. 23:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 23:23

Marlene Harpsøe (DF):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen spørger til dem, der har mindst uddannelse. Jeg kan selvfølgelig godt forstå det spørgsmål, der bliver stillet. Derfor vil jeg også sige, at det jo ikke er en rar øvelse, som vi gør i Dansk Folkeparti, men det er jo en nødvendig indsats, som vi er nødt til at gøre. Vi har en økonomisk krise, og vi har nogle regninger, der skal betales. Det kan vi jo ikke komme uden om. Der er simpelt hen ikke noget at gøre i den sammenhæng.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at det her er i forhold til de 10 mia. kr., der er fundet. De penge, der kommer fra SVU-ordningen, kommer faktisk til at gå til mere uddannelse. De kommer faktisk til at gå til nogle, som i dag slet ikke har nogen uddannelse, som ikke engang er kortuddannede, så de har mulighed for at få en ungdomsuddannelse. Det er jo en prioritering, som man er nødt til at gøre, og som vi også har gjort i Dansk Folkeparti.

Kl. 23:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for den anden korte bemærkning.

Kl. 23:24

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Har fru Marlene Harpsøe læst forslaget? Altså, med det her forslag tager man penge fra lige præcis de mennesker, som ikke har nogen uddannelse. Man tager fra danskere, som enten ikke har gennemført folkeskolen, eller som har gennemført folkeskolen, men så heller ikke mere end det.

Man kan ikke finde grupper – jeg tænker, at det bliver svært – der har mindre uddannelse end dem, Dansk Folkeparti nu vil tage penge fra og vil fjerne deres uddannelsesmuligheder fra. Det håber jeg da at fru Marlene Harpsøe er bevidst om, for det er det, Dansk Folkeparti, der ellers altid kalder sig for den lille mands parti, nu lægger stemmer til. Man forhindrer en gruppe mennesker, som ingen uddannelse har, i at uddanne sig.

Jeg kan høre på fru Marlene Harpsøe, at man er nødt til at skære ned over for de her mennesker, men nej, det er man ikke nødt til. Det er et politisk valg. Dansk Folkeparti og regeringen startede med at tømme statskassen ved at dele skattelettelser ud til dem, der har i forvejen. Det var Dansk Folkepartis prioritering at give til dem, der har i forvejen. Nu lader Dansk Folkeparti så regningen blive betalt af mennesker uden uddannelse, arbejdsløse og børnefamilier. Det er et politisk valg, som man har truffet i Dansk Folkeparti. Kan vi være enige om det? Og kan vi være enige om, at de mennesker, som forslaget handler om, er dem, der ikke har uddannelse?

Kl. 23:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den røde lampe har vist lyst lidt tid. Værsgo til ordføreren.

Marlene Harpsøe (DF):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen påstår, at vi fjerner muligheder for mennesker i det danske samfund, bl.a. de kortuddannede, for at uddanne sig, at vi simpelt hen forhindrer dem i at tage en uddannelse.

På en måde synes jeg, at det spørgsmål er lidt komisk, og hvis jeg havde kunnet, havde jeg også spurgt Enhedslistens ordfører, om Enhedslistens ordfører har læst lovforslaget, for som det også fremgår af lovforslaget, har man mulighed for at få op til 40 ugers SVU, mens man tager f.eks. nogle fag på folkeskoleniveau eller fag på gymnasialt niveau. Er det så sådan, at man er 25 år, er i beskæftigelse og kortuddannet og har opbrugt de her 40 uger på SVU, har man mulighed for at gå over i SU-systemet og søge støtte derigennem. Så det er ikke, fordi vi forhindrer folk i at tage en uddannelse. De har stadig væk masser af muligheder.

Regningen skal stadig væk betales, og jeg ville bare ønske, at også Enhedslisten en gang imellem huskede, at vi altså stadig væk har en regning, der skal betales.

Kl. 23:25

Kl. 23:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi har også en masse til korte bemærkninger. Den næste er fru Maja Panduro, værsgo.

Kl. 23:27

Maja Panduro (S):

Ja, vi har en regning, der skal betales, og det har vi jo især, fordi Dansk Folkeparti har hjulpet regeringen med at knalde en hel masse penge ud til skattelettelser. Og så bliver vi også bare nødt til at slå fast, som det jo står i bemærkningerne til lovforslaget – og jeg synes, at det lyder, som om ordføreren forsøger at bilde folk det modsatte ind nu – at det her kommer til at betyde, at der er færre, som tager efter- og videreuddannelse. Det synes jeg er ret vigtigt at få slået fast. Det er jo en forudsætning for hele lovforslaget, og så synes jeg, at det er syret, at Dansk Folkeparti bliver ved med at forsøge at kalde sig for et socialt ansvarligt parti og kalde det her for en socialt afbalanceret aftale, når det, man gør, er, at man forringer uddannelsesmulighederne for dem, der har allermest brug for uddannelse.

Jeg har et spørgsmål af ren og skær nysgerrighed. Da man havde de her forhandlinger, var det da Dansk Folkeparti, som havde det her forslag med ind til forhandlingerne?

Kl. 23:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 23:28

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg har ikke deltaget i de forhandlinger. Jeg har deltaget i nogle drøftelser, men jeg ved da så meget, at det normalt, i hvert fald når det f.eks. er på undervisningsområdet, der skal findes nogle penge, er ministrene, der lægger den slags på bordet. Måske kan fru Maja Panduro stille det spørgsmål til undervisningsministeren, så kan undervisningsministeren be- eller afkræfte det.

Kl. 23:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Maja Panduro til andet spørgsmål.

Kl. 23:28

Maja Panduro (S):

Så Dansk Folkepartis uddannelsesordfører ved ikke, om det her forslag er et, som Dansk Folkeparti har haft med ind til forhandlingerne. De mennesker, der har forhandlet for Dansk Folkeparti, har valgt ikke at være til stede i salen her hele dagen, så man kunne spørge

dem, og svaret blafrer altså i vinden. Jeg synes egentlig, at det var rimeligt nok at få en afklaring af, hvem der har haft hvilke forslag med. Dansk Folkeparti har jo nærmest sådan virket stolte over, at det var dem, der kom og præsenterede forslaget om dagpengeforsinkelser, og derfor synes jeg egentlig, at det var meget interessant at høre, om det her også var Dansk Folkepartis forslag. Jeg synes, at det er en lille smule overraskende, at man ikke har indviet sit eget partis uddannelsesordfører i, hvorvidt det her er et forslag, som man selv er kommet med og synes er rigtig godt, eller om det er et, som man sådan nødtvungent er gået med til, fordi politik trods alt er kompromiseres kunst.

Kl. 23:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 23:29

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg ved ikke, hvordan det er hos Socialdemokratiet, men i Dansk Folkeparti har vi nogle rigtig gode forhandlere, bl.a. i hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Peter Skaarup og fru Pia Kjærsgaard. Når jeg er folketingsmedlem her og medlem af Dansk Folkeparti, har jeg da også en tillid til, at de personer, som rent faktisk også er Dansk Folkepartis topledelse, kan forhandle et resultat på plads, som vi i Dansk Folkeparti og i Dansk Folkepartis folketingsgruppe også kan acceptere.

Kl. 23:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 23:30

Benny Engelbrecht (S):

Da det tilsyneladende er sådan, at Dansk Folkeparti på deres gruppe-møder ikke gennemgår de aftaler, som partiet indgår, så lad mig lige prøve at ridse ganske kort op, at her er regeringens forslag til en genopretningspakke fremsat af regeringen, altså Venstre og De Konservative. Og her er det endelige forslag om genopretningspakken, som bærer navnene Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. I regeringens forslag står der intet om nedskæringer på uddannelsesområdet, og der står intet om øgede gebyrer. Det gør der i den endelige aftale.

Hvor stor er sandsynligheden for, at dette er forslag, som Dansk Folkeparti har bragt med ind til forhandlingsbordet?

Kl. 23:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 23:31

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg kan i hvert fald sige, at hr. Benny Engelbrecht udtrykker sig meget pædagogisk, det må jeg sige. Der blev både viftet med den ene og den anden arm. Det minder mig lidt om min tid i folkeskolen, der havde jeg også nogle meget pædagogiske lærere. Og det er selvfølgelig rart, at man også kan bruge den facon her i Folketinget.

Nu kommer jeg så til det, som jeg gerne vil svare hr. Benny Engelbrecht på. Jeg kan jo bare sige, som jeg har sagt før, at normalt – sådan som jeg i hvert fald forestiller mig det, og sådan som jeg kender forhandlingsgangen – er det ministeren, der kommer med sådan nogle indspark eller sådan nogle forslag til, hvordan man kan finde pengene. Og så synes jeg bare, at hr. Benny Engelbrecht skulle prøve at spørge ministeren, for jeg har ikke deltaget i netop det.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 23:32

Jeg er helt ærligt dødtræt af ordførerens offermentalitet. Tag dog ansvaret for at have prioriteret. Selvfølgelig har man altid et valg. Du kunne have valgt at prioritere på en anden måde og gøre noget andet. Det har du valgt ikke at gøre. Hvordan kan du på nogen måde forsvare, at det er ufaglærte, der ikke har en folkeskoleuddannelse, der skal betale for, at de allerrigeste i Danmark får skattelettelser? Det har været *dit* valg.

Kl. 23:35

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan betro ordføreren, at jeg ikke har undervist i folkeskolen. Jeg har derimod været voksenunderviser, og jeg skal ikke kunne sige, om det er årsagen til, at ordføreren ikke er i stand til at genkende den manuducerende stil. Men jeg vil gerne understrege, at ja, jeg har brug for at få et klart svar på, og jeg mener, at danskerne har brug for at få et klart svar på, om det her er forslag, som Dansk Folkeparti har taget med ind til forhandlingsbordet.

Jeg kan blot konstatere, at det åbenbart kun er fru Pia Kjærsgaard og hr. Kristian Thulesen Dahl, som er i stand til at svare på de spørgsmål. Og netop de personer har glimret ved deres absolutte fravær i den debat, der er i dag. Jeg opfatter det som et udtryk for, at Dansk Folkeparti ikke reelt ønsker at tage en debat om disse meget voldsomme nedskæringer, der finder sted, og om den voldsomme sociale skævvridning der sker i forbindelse med den genopretningspakke, der bliver fremsat her.

Kl. 23:32

Kl. 23:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 23:33

Marlene Harpsøe (DF):

Som det første vil jeg sige, at nu har Dansk Folkeparti desværre ikke lige så mange folketingsmedlemmer i Folketinget, som Socialdemokratiet har. Vi arbejder på, at vi får endnu flere ind ved næste valg, men det må vise sig til den tid, om det også sker. Det håber vi, og det arbejder vi på.

Så vil jeg gerne som det andet sige, at jeg da har fuld tillid til, at når fru Pia Kjærsgaard f.eks. ikke er her i dag og hr. Kristian Thulesen Dahl ikke er her i dag, er det, fordi de også har andre vigtige opgaver. Så må jeg jo bare spørge: Jamen hvorfor er fru Helle Thorning-Schmidt ikke hernede i salen dag? Hvorfor er Socialdemokratiets partiledere ikke hernede i dag? Jeg kunne jo stille det samme spørgsmål, og så kunne vi blive ved og ved.

Jeg må sige, at jeg synes, at vi har fået en aftale på plads, som er afbalanceret, og som er et kompromis, som vi i Dansk Folkeparti kan acceptere. Og det er en aftale, som ledelsen hos os har forhandlet på plads, og som vi er tilfredse med, så tilfredse, som vi nu kan være i den her økonomiske krise, som man er i.

Kl. 23:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 23:34

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg kan så oplyse Dansk Folkepartis ordfører om, at fru Helle Thorning-Schmidt sådan set har været nede omkring salen, allerede da vi startede i morges kl. 10.00. Vi havde en dagpengediskussion osv. osv. Men lad det nu fare. Venstre har også stillet med nogle af dem, der har været med i forhandlingerne.

Jeg vil gerne tage fat i noget andet, som ordføreren sagde. Ordføreren startede med at sige: Vi er nødt til at gøre det, på grund af omstændighederne er vi nødt til at gøre det. Når man siger, at man er nødt til noget – at man er nødt til at gøre det her – gør man i virkeligheden sig selv til offer. Når man siger, at det er nødvendigt på grund af omstændighederne, man er nødt til at gøre det, fralægger man sig med den argumentation i virkeligheden ansvaret.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er sent på aftenen, men direkte tiltale er ikke tilladt ifølge forretningsordenen.

Ordføreren.

Kl. 23:35

Marlene Harpsøe (DF):

Hr. Ole Hækkerup er dødtræt. Det forstår jeg godt. Altså, når man tænker på de økonomiske planer, som S og SF fremlægger, og som ikke hænger sammen, forstår jeg godt, at man er dødtræt af at skulle forsvare dem. Det forstår jeg godt.

Der vil jeg da bare gerne også konstatere igen, at Dansk Folkeparti er et økonomisk ansvarligt parti. Vi har været med til at lave den her aftale om genopretningen af dansk økonomi, og der er hver en krone finansieret. Hver en krone er finansieret. Det betyder selvfølgelig også – og det vil jeg gerne tilkendegive over for hr. Ole Hækkerup klart og tydeligt – at i Dansk Folkeparti tager vi ansvar for dansk økonomi. Vi render ikke fra vores ansvar, og det er derfor, at vi har været med til at lave en aftale om genopretning af dansk økonomi. Vi var for længst løbet den anden vej, hvis vi ikke ville tage ansvar.

Kl. 23:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er 1 minuts taletid for korte bemærkninger!

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 23:37

Ole Hækkerup (S):

Men så har du også et ansvar for, hvordan du vælger, at regningen skal betales. Dansk Folkeparti har valgt, hvordan de synes at den her regning skal betales. Man kunne have sagt: Vi vil gerne have, at de allerrigeste skal betale noget mere i skat. Man kunne have sagt: Det vil vi hellere have, end vi vil have, at dem, der alene har en folkeskoleuddannelse, og som er ufaglærte, ikke skal have tilskud til at tage en uddannelse i længere tid end de 80 uger. Men der har Dansk Folkeparti valgt at sige: Nej, det vil vi ikke, vi foretrækker en anden prioritering.

Det, jeg efterlyser hos ordføreren, er, at du står ved dit ansvar og siger: Ja, vi har foretaget et valg, det har gavnet nogle og skadet nogle andre. I stedet for gemmer du dig bag den der ulidelige offermentalitet, som altid præger Dansk Folkeparti i de økonomiske diskussioner, hvor det altid skal være regeringens og nogle andres skyld, i stedet for at man selv påtager sig ansvaret.

Kl. 23:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Endnu en gang: Direkte tiltale kan man altså ikke bruge her i Folketingssalen. Man kan diskutere, om man burde kunne det, det er der ret mange meninger om. Men i dag kan man det altså ikke.

Ordføreren har ordet.

Kl. 23:38

Marlene Harpsøe (DF):

Tak. Man kan diskutere, hvordan regningen skal betales; det kan man diskutere frem og tilbage. Vi er jo kommet med nogle af vores

forslag til, hvordan regningen skal betales, og regeringen er også kommet med nogle forslag. Der må jeg sige, at regeringen lagde op til, at overførselsindkomsterne skulle fastfrysnes i 2 år. Så kan man selvfølgelig spørge sig selv: Jamen er der så social balance nok i det? Det synes vi ikke i Dansk Folkeparti. Derfor gik vi ind til forhandlingerne og lagde på bordet, at det ville vi gerne have fjernet igen, og det fik vi heldigvis fjernet. Vi fik også aflyst de besparelser på 4 mia. kr. i kommunerne, der ellers var lagt op til. Dem fik vi også taget af bordet.

Der må man så bare sige til sig selv: O.k., vil man have en S og SF-plan igennem, som er fuldstændig ufinansieret, eller vil man have regeringen og Dansk Folkepartis plan, som rent faktisk er finansieret? Jeg ved bare, at hvis man skal have et husholdningsbudget til at hænge sammen, er kroner og øre nødt til at stemme.

Kl. 23:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 23:39

Carsten Hansen (S):

Tak. Hvis jeg kan overøve finansministeren og hans gode ven, der står ved siden af, så ...

Kl. 23:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der skal være ro i salen, så ordføreren både kan få lov til at tænke og koncentrere sig. Finansminister, der er bløde stole inde ved siden af, hvor man kan sidde og høre på debatten og endda få kaffe til. Derfor vil jeg bede om, at man ikke sidder og snakker, så man forstyrrer hr. Carsten Hansen.

Kl. 23:39

Carsten Hansen (S):

Tak, det er jeg glad for. Det var næsten ikke til at høre, hvad jeg selv sagde på grund af de to herrer.

Kl. 23:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Nej, og det er fuldstændig o.k., at det bliver sagt, for der skal være respekt for dem, der har ordet her i Folketingssalen, det er derfor, vi er her.

Kl. 23:40

Carsten Hansen (S):

Tak. Se, til det, fru Marlene Harpsø siger her, vil jeg godt sige, at for mig er det fuldstændig sort tale. Man siger, at man er ansvarlig over for nogle og flytter noget over til noget andet, og derfor synes man, at man skal skære ned for de kortest uddannede i Danmark. Kan jeg ikke få en forklaring på, hvem det er, man flytter noget fra, når 45 pct. af dem, der får SVU, er folk, der kun har en folkeskoleeksamen? Der fjerner man halvdelen af deres ret til voksen- og efteruddannelse og til at blive videreuddannet.

Hvem er det, man så tager fra og udviser ansvarlighed over for? Og hvordan passer det ind i den debat om, at vi i Danmark faktisk skal være dygtigere, når det er sådan, at de andre lande er billigere? Det var jo det, vi blev enige om i globaliseringsforhandlingerne, det var jo det, vi blev enige om rundtomkring. Hvordan passer det til den melodi, der ellers har været spillet her, også af Dansk Folkeparti? Og hvem er det, man nu tager fra, og hvem er det, man giver til?

Kl. 23:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 23:41

Marlene Harpsø (DF):

Vi er jo, som hr. Carsten Hansen ved, gentagne gange gået ind i forhandlinger i forbindelse med globaliseringsaftalen og har fået ud-møntet en masse midler igennem den.

Selvfølgelig skal vi fokusere på uddannelse, og selvfølgelig skal vi investere i uddannelse. Dansk Folkeparti har jo ingen interesse i – det tror jeg ikke der er nogen partier i Folketinget der har – ikke at investere i uddannelse, for vi ved, at uddannelse i sidste ende er det, som skal være med til at finansiere vores velfærdssamfund, også i fremtiden.

Men vi står i en ekstraordinær situation, og det må hr. Carsten Hansen jo også sande. Altså, vi har en økonomisk krise, og der skal findes nogle penge. Der er fundet 10 mia. kr., og der er så fundet nogle millioner kroner i forbindelse med SVU-ordningen, som bliver omprioriteret til, at flere unge kan tage en uddannelse, og at flere kan blive behandlet i sundhedsvæsenet.

Kl. 23:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 23:42

Carsten Hansen (S):

Tak. Jeg har ikke hørt andet svar, end at det bare handler om at prioritere, men det her passer jo som en knyttet næve til et blåt øje i forhold til den diskussion, vi har, nemlig at der er flere, der skal uddannes.

Der, hvor jeg kommer fra, forsvinder der rigtig mange industriarbejdspladser. Hos 3F Industri, som omfatter ufaglærte, er der faktisk i øjeblikket 30 pct. ledige, og de job kommer ikke tilbage til Danmark. Nogle af de ledige kunne måske godt tænke sig at blive undervisningsassistenter eller pædagoger eller skolelærere osv., men nu har man fjernet en stor del af deres rettigheder og lægger brugerbetaling på uddannelserne, hvis de skal i gang. Er den rigtige måde at komme ud af krisen på at sørge for, at dem, som ingen uddannelse har, ikke skal have nogen?

Det er helt bibelsk: Dem, der har, skal gives, og de andre skal blive, hvor de er. Er det rimeligt, også set i en større kontekst? Kunne man ikke have fundet de 81 mio. kr. et andet sted, når nu man har givet så store skattelettelser?

Kl. 23:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 23:43

Marlene Harpsø (DF):

Hr. Carsten Hansen siger – og jeg fornemmede ligesom, at det var en beskyldning på en eller en måde – at vi i Dansk Folkeparti går ind og prioriterer. Der må jeg sige, at sådan er den politiske verden, man er nødt til at prioritere. Jeg kan huske tilbage til før den nuværende regering, hvor S og R havde magten, og hvor man nærmest bare satte skatterne op på hver en ting, man kunne komme i nærheden af, for at få det hele til at løbe rundt. Jamen er det økonomisk ansvarligt? Nej, det er det da ikke.

Så vil jeg sige, at de kortuddannede stadig kan uddanne sig. De kan jo stadig uddanne sig, de har mulighed for at uddanne sig i op til 40 uger, hvor de får SVU, og hvis de vil tage nogle gymnasiale fag, har de derudover også mulighed for at få SU ud over de 40 uger.

Kl. 23:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 23:44

Morten Bødskov (S):

På Politikens hjemmeside er der lige i øjeblikket en større artikel med overskriften: »Vælgerne vender DF ryggen«. Det forstår man jo godt, for hvad er det, vi diskuterer her? Det er endnu et anslag mod dem, der har mindst i vores samfund, fra Dansk Folkepartis side. Først lovede man højt og flot, at alle rytter i regeringspartierne om, at de gerne ville forringe dagpengene, var man et værn imod fra Dansk Folkepartis side. Ups, som en tyv om natten strøg man så lige 2 års dagpengereget – med dramatiske konsekvenser for nogle af de svageste stillede i vores samfund. Det, man så gør her, er, at man trækker tæppet yderligere væk under nogle af de her grupper ved at forringe deres muligheder for at videreuddanne sig.

Jeg har et spørgsmål, som jeg håber ordføreren kan svare meget konkret på, og det er: Hvem er det, og hvilken uddannelsesbaggrund har de folk, som typisk benytter sig af tilbuddet om de her former for videreuddannelse?

Kl. 23:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Ordføreren.

Kl. 23:45

Marlene Harpsøe (DF):

Til det sidste kan jeg da sige, at hvis man er kortuddannet og får støtte via SVU og man er over 25 år og i øvrigt i beskæftigelse, er det jo ofte, at man bliver opkvalificeret. Man får måske dansk på folkeskoleniveau, og hvis man har brug for dansk på folkeskoleniveau, er det nok sjældent, at det er, fordi man allerede har bestået det. Det er sådan set mit svar til hr. Morten Bødskov.

Kl. 23:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 23:46

Morten Bødskov (S):

Men der er jo slet ingen følelse, der er slet ingen forståelse for de her grupper. Altså, det er folk, der hænger i randområdet af vores arbejdsmarked, som jobmæssigt er i en situation, hvor de hænger i det yderste af neglene, og som har svært ved at hænge fast, og som jo er dem, som er allermost sårbare over for den store konkurrence, som dansk erhvervsliv er i. Man kan jo ikke møde en erhvervsleder i de her dage, uden at der bliver talt om jobløs vækst, at arbejdspladser flytter ud, og at det er vigtigt, at medarbejderne hele tiden har adgang til at opkvalificere sig.

De grupper, man taler om her, er folk, som i stort omfang kun har folkeskoleuddannelsen. Nogle har ikke engang den. Det er jo dem, som Dansk Folkeparti nu går ind og forringer trygheden i arbejdet for.

Jeg synes bare, man skal sige det, som det er, nemlig at når man laver de besparelser her – sig det, som det er, til de her folk – gør man det, fordi man skal betale regningen for de store skattelettelser, man har givet til bl.a. Danske Banks direktør lidt længere nede ad gaden her.

Kl. 23:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 23:47

Marlene Harpsøe (DF):

Det passer simpelt hen ikke.

Så vil jeg også sige, at jeg synes, det er underligt at blive beskyldt for, at vi ikke har nogen følelser og vi ikke har nogen forståel-

se. Selvfølgelig har vi det. Vi har også forståelse for de folkepensionister, som helst ikke ville have fastfrosset deres folkepension i 2 år, som der ellers var lagt op til i regeringens udspil, og for de SU-modtagere, som er i gang med at tage en uddannelse, og som ifølge regeringens forslag også havde set frem til – i anførselstegn – at få fastfrosset deres SU.

Vi havde i hvert fald ikke lyst til at røre ved det, så de personer fik fastfrosset deres overførselsindkomst i 2 år, fordi det netop allerede i dag er de personer, som økonomisk set er dårligst stillet i vores samfund. Så det havde vi som et socialt ansvarligt parti ikke lyst til.

Kl. 23:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 23:48

Julie Rademacher (S):

Vi blev belært af Venstres ordfører om, at vi skulle være optimistiske, og jeg må nok indrømme, at det, efter jeg har hørt på Dansk Folkepartis ordfører, ikke ligefrem er optimisme, der pryder humøret her lidt før midnat i Folketingssalen. Men jeg ved, hvorfor det er vigtigt, at vi stadig væk står her. Det er, fordi bl.a. Dansk Folkeparti lægger stemmer til besparelser, der rammer folk, som gerne vil have en uddannelse, men lige pludselig – bum – får de bare at vide, at det kommer til at koste endnu flere penge. Hvorfor? Fordi Dansk Folkeparti igennem rigtig mange år nu har lagt stemmer til ufinansierede skattelettelser.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Marlene Harpsøe, om hun ikke kan bringe lidt optimisme ind i mit sind og sige: Jeg fortryder, at vi gav de skattelettelser, vi vil gerne genoptage den sociale ansvarlighed og i stedet for aflyse de her besparelser.

Kl. 23:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 23:49

Marlene Harpsøe (DF):

At sætte mig som Dansk Folkepartis uddannelsesordfører på en mission, der hedder, at jeg skal bringe optimisme ind i fru Julie Rademachers sind, må jeg sige godt nok er en svær udfordring. Jeg hører ikke andet end pessimistiske toner fra de socialdemokratiske folketingsmedlemmer, så det synes jeg godt nok er en stor mission, men jeg gør det gerne.

Det ville jo så betyde, at jeg var nødt til at føre socialdemokratisk politik. Så ville det jo betyde, at jeg var nødt til at gå ind for, at alle danskere skal arbejde 12 timer mere om dagen. Sagde jeg 12 timer? Jeg mente 12 minutter mere hver dag, for at virksomheden derefter kan sige, at den bare tager hver 37. medarbejder og afskediger den person. Det er altså ikke nogen økonomisk ansvarlig plan, som vi i Dansk Folkeparti kan bakke op om. Jeg tror også, at det er derfor, at jeg nu engang er medlem af Dansk Folkeparti og ikke Socialdemokratiet.

Kl. 23:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 23:50

Julie Rademacher (S):

Jamen det er jo fuldstændig ude i skoven at redegøre for, hvorfor man er medlem af Dansk Folkeparti, når man bliver stillet et relativt simpelt spørgsmål: Fortryder man, at man har lagt stemmer til ufi-

nansierede skattelettelser og derfor nu er nødt til at spare på velfærd og her på et uddannelsesforslag, ja eller nej?

Jeg er sådan set ikke interesseret i en lang udredning om, hvorfor det er, man er medlem af Dansk Folkeparti. Jeg synes i stedet for, at vi skal diskutere, hvordan vi her og nu skaber job. Det gør man bl.a. ved at fremrykke offentlige investeringer, og på længere sigt vil vi hellere arbejde os ud af krisen end at spare os ud af krisen. Det er præcis det, der er forskellen på Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne. Jeg beder ikke ordføreren om at skifte parti, men om at svare helt simpelt på et helt simpelt spørgsmål: Fortryder Dansk Folkepartis ordfører, fru Marlene Harpsøe, at man har lagt stemmer til ufinansierede skattelettelser og nu er nødt til at spare på velfærd?

Kl. 23:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 23:51

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg er glad for, at fru Julie Rademacher ikke opfordrer mig til at skifte parti, for det har jeg bestemt ikke lyst til. Jeg befinder mig rigtig, rigtig godt i Dansk Folkeparti.

Til fru Julie Rademacher vil jeg sige, med hensyn til om Dansk Folkeparti fortryder tidligere indgåede aftaler, at vi da står ved de aftaler, som vi indgår. Det er da en del af det at være et socialt og økonomisk – og i det hele taget – ansvarligt parti. Det er vi i Dansk Folkeparti, der tager vi ansvar, og det er der behov for. Det gør vi jo sådan set også i den her sammenhæng, så vi fortryder ikke aftaler, vi har indgået, men gør alt, hvad vi kan, for at få nogle gode aftaler i hus. Man kan sige, at i det her tilfælde, hvor vi skulle finde 10 mia. kr., som kunne omprioriteres bl.a. til mere uddannelse, har vi så været inde at sige, at som et ansvarligt parti må vi finde de her penge. De er bl.a. fundet ved at reducere støtteperioden for SVU.

Kl. 23:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er ikke plads til flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Karsten Hønge.

Kl. 23:53

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Jeg gad nok vide, hvilke spørgsmål der er blevet stillet, når svaret er blevet massive forringelser af mulighederne for at tage en efteruddannelse. Har man i forhandlingerne mellem V, K og Dansk Folkeparti siddet og spurgt hinanden om, hvordan man kan sætte Danmark i stå? Har man ledt efter et værktøj til at forringe omstillingen på arbejdsmarkedet? Har man ihærdigt søgt efter muligheder for at skruer virksomhedernes konkurrenceevne tilbage? Eller har man mon været drevet af et ønske om at fastholde lønarbejdere i begrænsede livssituationer? Eller måske har man siddet og sagt til hinanden: Er danskerne alt for godt uddannet, hvad kan vi gøre ved det? Er det da virkelig den slags udfordringer, Danmark står over for? Det er jo ikke til at vide, hvad der er foregået på møderne, men det er den slags spørgsmål, som leder til VKO's svar om, at der skal skæres på voksen- og efteruddannelserne.

Det er så fuldstændig ude af trit med, hvad der er brug for. Vi skal tværtimod gå den diametrale modsatte vej med uddannelse til flere og med opkvalificering af arbejdsstyrken. Viden er med til at skabe vækst, og VKO's skråplan vil være med til at bremse et kommende opsving. Støtte til voksne, som typisk har fået den mindste bid af uddannelseskagen, er et helt afgørende led i at omstille Danmark til de nye tider, hvor der vil være brug for færre ufaglærte og flere med uddannelse.

Danmark har tabt over 50.000 private arbejdspladser, og det forventes, at op imod 100.000 job yderligere vil forsvinde gennem 2010 og 2011. Netop VUC-centrene kan også bruges offensivt for at opkvalificere de mange ufaglærte med kort skolegang, som bor i Udkantsdanmark. Danmarks chance er, at virksomheder og lønarbejdere er klar til at tage udfordringen op i den hårde internationale konkurrence. Virksomheder lærer så længe, de lever, men de lever også kun så længe, som de lærer.

VKO's forslag er et udtryk for en ufattelig gammeldags og tilbagekuende tankegang. Gode betingelser for voksen- og efteruddannelse er også et element i det, som vi jo så forstår som den danske model eller flexicurity, som det kaldes på moderne jysk, et arbejdsmarked, der fungerer som et velfungerende maskinrum for hele samfundet. Man kan altså ikke meningsfuldt være tilhænger af fleksibiliteten på arbejdsmarkedet uden samtidig at ville understøtte de bestanddele, som i den daglige virkelighed skaber den tryghed og de uddannelsesmæssige rammer, som gør, at virksomheder og lønarbejdere er villige til konstant at omstille sig til de skiftende krav.

Tryghed på jobbet handler faktisk ikke så meget om lange opsigelsesvarsler, men om at besidde de kvalifikationer, som efterspørges i en omskiftelig verden. I Fyens Stiftstidende udtaler vejleder på VUC Fyn, Thormod Kaae, som har arbejdet med de ansatte på Lindø:

»Det er med hovedet under armen, de har besluttet det. Man går ind og ødelægger en god aftale for kortuddannede, som vi har mange af.«

Tidligere i dag talte jeg i telefon med fællestillidsmanden på Lindø, Per Andersen, og også han er fuldstændig nådesløs i kritikken af det her forslag. Ifølge Per Andersen vil forringelser med det samme få konkrete negative konsekvenser for mange af de Lindøansatte, som forsøger at kvalificere sig til nye job. Det vil få negativ betydning for de virksomheder, som senere forhåbentlig skal ansætte de fyrede værftsarbejdere.

Også uddannelseschef i Dansk Erhverv, Svend Berg, har hårdt kritiseret forslaget om at forringe efteruddannelserne og har påpeget, at netop uddannelse er med til at skabe erhvervslivets konkurrenceevne. Til Altinget siger Svend Berg:

»Det rammer den del af arbejdsmarkedet, som er dårligst stillet. Samtidig ved vi, at mange af de jobs, som kortuddannede kunne få, er forsvundet under finanskrisen og sandsynligvis kun i begrænset omfang kommer igen. Derfor går det ekstra hårdt ud over gruppen af kortuddannede. For at få et job i fremtiden har de brug for den opkvalificering, som nu skæres bort.«

Det er sagt af en leder i erhvervslivet.

Nu har vi ikke nået at få hørings svar fra de mennesker, som skal leve med de her foreslåede nedskæringer, men det havde jo nok heller ikke ændret noget. Meget virker, som om VKO har købt de bedste høreværn, der findes på markedet.

Kl. 23:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Jarlov som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 23:57

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Dengang statens voksenuddannelsesstøtte blev udformet, havde vi jo en anden økonomisk situation, end vi har i dag. I dag har vi en anderledes og meget værre økonomisk situation. Det er en dybt alvorlig situation, fremtidsudsigterne er dystre, og der kræves politisk lederskab. Klokken er 1 minut i 12 med andre ord – og det er den så faktisk lige nu.

Det er klart, at voksenuddannelsessektoren vil være ked af, at støtteperioden bliver lidt kortere, og det er næppe sådan, at vi får masser af ros og tak for det her lovforslag. Men sådan er det at sidde

i regering. Som opposition kan man slå ned på enhver besparelse og sige, at det ville man aldrig gøre, og som det er fremgået af den mangelfulde og utilstrækkelige såkaldte økonomiske plan fra S og SF, som sarkastisk er blevet kaldt for »En Fair Løsning«, kan man lidt nemmere slippe af sted med ikke at have en sammenhængende økonomisk plan, hvis man sidder i opposition. Det kan man ikke som regering.

Fra konservativ side vil vi hellere skære lidt ned i tide end at oparbejde en kæmpe statsgæld, og det er glædeligt, at vi nu for første gang i mands minde får bremset den fuldstændig uholdbare vækst, som har gjort, at vi har kæmpestore økonomiske problemer i Danmark. Vi er truet af forgældelse, stigende renter og lavvækst, hvis ikke vi får gjort noget ved de her problemer.

Det røde regeringsalternativ har intet bud på, hvad det vil gøre for at bringe balance på statsbudgettet. Der kommer noget helt sort snak om, at man vil bringe balance på statsbudgettet og reducere underskuddet ved at bruge flere penge – det er ret kreativ budgetlægning, vil jeg sige – og så vil man opfordre til, at fagforeningerne om 3-4 år vil gå med til, at der skal arbejdes lidt mere. Der er ikke noget konkret bud på, hvordan det skal hjælpe statsbudgettet, for fagforeningerne har meldt klart ud, at folk selvfølgelig skal have mere i løn, hvis de skal arbejde mere, så det skaber ingen balance på statsbudgettet.

Regeringen tager ansvar og går den modsatte vej af den, oppositionen går. Der bliver skåret ned, og det her er så desværre et af de områder, der bliver ramt. Det er beklageligt, men det er til gavn for Danmark på lang sigt, at vi fører en ansvarlig økonomisk politik, og derfor er det den rigtige beslutning. Vi har forsøgt at prioritere sådan, at kerneområderne inden for uddannelse ikke bliver ramt, og samtidig må vi sige, at udgifterne inden for voksenuddannelse er steget ganske meget, og det er vi nødt til at holde øje med. Vi kan ikke have så stor en udgiftspost, som bliver ved med at stige, samtidig med at vi har et statsunderskud på 90 mia. kr.

Så håber jeg ikke, at oppositionen er blevet træt. Jeg ved godt, at den har gentaget alle sine monotone spørgsmål hele dagen i håb om, at det virker offensivt, men jeg håber, at vi kan tage en runde mere.

Kl. 00:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jo, det har vi mulighed for. Det gør vi også.

Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 00:00

Karsten Hønge (SF):

Almindeligvis lader Det Konservative Folkeparti jo aldrig chancen for at tale om skattelettelser til erhvervslivet gå fra sig. Man er altid svært bekymret, hvis der er den mindste optakt til et forslag, som kunne koste erhvervslivet noget. Derfor vil jeg spørge ordføreren: Hvad kommer det her til at koste erhvervslivet? Når nu mange overenskomster indeholder lønudbetaling, når man tager på efteruddannelse, hvad kommer det så til at koste erhvervslivet, at refusionen bliver mindre? Det var første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Tror ordføreren, at erhvervslivet lægger noget særligt i, om de betaler mere i skat, eller om de kommer til at betale nogle flere penge i uddannelsesafgifter? Kommer det ikke ud på ét?

Kl. 00:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 00:01

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg skal ikke gisne om, hvordan det vil blive modtaget ude i erhvervslivet. Jeg har ikke nogen beregninger af, præcis hvor mange

penge i refusion erhvervslivet går glip af her, men det er ikke særlig meget, det handler om. Vi snakker om, at det er omkring 500 mennesker, som bliver berørt af lige præcis det her besparelsesforslag. Jeg tror hverken, at det er noget, der skaber store kioskbaskere eller oprør ud i erhvervslivet.

Kl. 00:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 00:01

Karsten Hønge (SF):

Der tror jeg da at ordføreren helt har misforstået den måde, det er skruet sammen på. Det var da godt nok bekymrende, når nu De Konservative er en del af det her forlig. Man reducerede statens tilskud til VU-godtgørelsen med 20 pct., og det beløber sig faktisk til 446 mio. kr. Så hvad tror ordføreren det kommer til at koste? Mon ikke erhvervslederne vil sige, at om de betaler mere i skat eller de kommer til at betale noget mere her i form af en afgift for at sende folk på efteruddannelse, nok kommer ud på et. For det er jo penge, man skal af med. Det var det ene.

Det andet er: Jeg står her med en kronik, som er skrevet af udenrigsministeren. Den kan jo være skrevet alle mulige steder i verden og sendt på mail. Men der står:

Innovation og kompetence bliver stadig mere afgørende i den globale konkurrence.

Der står også:

Det er afgørende, at vi i Europa har en uddannelsessektor i verdensklasse, og at vi konstant har fokus på at opkvalificere arbejdsstyrken. Særlig i krisetider skal der sættes ind.

Hvordan kan det harmonere med en massiv nedskæring på voksen- og efteruddannelse?

Kl. 00:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 00:02

Rasmus Jarlov (KF):

Det er lige voldsomt nok at kalde det her for en massiv nedskæring, vil jeg sige. Det er jo stadig væk sådan, at vi har et meget højt niveau. Der er flere, der benytter voksen- og efteruddannelse i Danmark, end i næsten alle andre lande, og vi bruger også flere penge på det end i næsten alle andre lande. Derfor kan vi også sagtens være det niveau bekendt, som vi kommer til at ligge på, efter at det her er blevet vedtaget.

Kl. 00:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 00:02

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan konstatere, at der jo er en række elementer i det fremlagte forslag, som divergerer fra det oprindelige udspil, der kom fra regeringens side; faktisk er hele den del, der handler om uddannelse, ikke med i det oprindelige udspil. Derfor synes jeg, det er meget passende at spørge den konservative ordfører, da jeg har en fornemmelse af, at den konservative ordfører er forholdsvis godt inde i det forhandlingsoplæg, der har været, og har været forholdsvis tæt på forhandlingerne i øvrigt: Er det sådan, at den konservative ordfører opfatter det som en konservativ mærkesag, at uddannelsesområdet er kommet med i genopretningspakken?

- Kl. 00:03 Kl. 00:05
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Kl. 00:04
- Rasmus Jarlov (KF):**
Nej, det er ikke nogen specielt konservativ mærkesag, men sagen er jo, at der skulle skæres ned på statens budget, og det var det, der også stod i det oprindelige oplæg fra regeringens side. Så er det blevet mere præcist beskrevet, hvor man vil finde de penge henne, og det er så der, man mere konkret er kommet ind på, at der skal findes nogle besparelser på uddannelsesområdet.
- Så der er ikke sket noget sådan voldsomt fra det ene oplæg til det andet, andet end at man er blevet en lille smule mere konkret.
- Kl. 00:04
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Benny Engelbrecht.
- Kl. 00:04
- Benny Engelbrecht (S):**
Men det er vel ikke forkert sagt, at havde det stået til Det Konservative Folkeparti, var uddannelsesområdet ikke indgået i genopretningsspakken, så havde man fundet besparelserne på anden vis. Vi kan så diskutere herfra og længe endnu, hvor man så havde fundet de besparelser, og om det havde været socialt retfærdigt osv. Men er det ikke desto mindre korrekt opfattet, at havde det stået til Det Konservative Folkeparti, havde man ikke berørt uddannelsesområdet, og at det netop er Dansk Folkeparti, som har taget disse elementer med ind til forhandlingsbordet?
- Kl. 00:04
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Kl. 00:04
- Rasmus Jarlov (KF):**
Det er ikke korrekt sagt, at vi ville have holdt uddannelsesområdet fuldstændig fri, hvis det havde stået til os alene. Uddannelsesområdet lægger beslag på en ret stor andel af statens budget, og derfor er det ret uomgængeligt, at man er nødt til også at kigge på det område og se, om man kan finde nogle besparelser, som forekommer nogenlunde rimelige, når man skal spare så meget på statens budget, som der er tale om her.
- Kl. 00:05
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.
- Kl. 00:05
- Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**
Jeg vil stille hr. Rasmus Jarlov et spørgsmål, som jeg også stillede til Venstres ordfører, nemlig om den konservative ordfører tror, at der kommer flere eller færre ufaglærte job i fremtiden i Danmark. Jeg kan forstå på formanden, at vi har en lille smule travlt, så et simpelt svar ville være rart: Kommer der i fremtiden flere eller færre ufaglærte job i fremtiden i Danmark?
- Kl. 00:05
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Rasmus Jarlov (KF):**
Efter det scenario, som jeg opererer med, nemlig at vi fortsætter med en borgerlig regering, kommer der nok færre ufaglærte job i fremtiden. Hvis vi får en rød regering, kommer der generelt færre job, fordi man ødelægger væksten og erhvervslivets klima i Danmark, men det gælder både de faglærte og de ufaglærte job.
- Kl. 00:05
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.
- Kl. 00:05
- Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**
Man kan sige, at der, uanset hvilket scenario ordføreren regner med, så i hvert fald kommer færre ufaglærte job, hvis det står til ordføreren. Er det, vil jeg spørge hr. Rasmus Jarlov, hvis man selv godt ved, at der kommer færre ufaglærte job, så klogt at forringe uddannelsesmulighederne for de ufaglærte? Altså, når vi nu ved, at det, vi skal leve af i fremtiden, faktisk er en veluddannet arbejdsstyrke, og når regeringen nu igen og igen har gentaget det, er det så klogt at forringe uddannelsesmulighederne for de ufaglærte i Danmark?
- Kl. 00:06
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Kl. 00:06
- Rasmus Jarlov (KF):**
Jamen som konservativ har jeg altså den grundindstilling, at folk også kan foretage sig ting såsom at opgradere sig selv og deres uddannelse, uden at man nødvendigvis behøver at poste flest mulige penge efter det, sådan som de gerne vil fra venstrefløjens og særlig Enhedslistens side. Alt i alt er det, der er vigtigt her, at vi fastholder nogle rimelige vilkår, at vi fastholder et meget højt niveau for voksenuddannelsen i Danmark sammenlignet med alle andre lande, og det kan vi sagtens være bekendt.
- Kl. 00:07
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Ole Vagn Christensen.
- Kl. 00:07
- Ole Vagn Christensen (S):**
Hr. Rasmus Jarlov sagde, at det her forslag er ansvarlig økonomi. Jeg vil tillade mig at sige, at det her forslag er dybt uansvarligt. Hvis det er tilfældet, at vi har behov for opkvalificering af de ufaglærte, så er det, man er i gang med, uansvarligt, fordi det så er tabere, man skaber med det her forslag. Jeg håber, hr. Rasmus Jarlov er klar over, at det er situationen.
- Kl. 00:07
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Kl. 00:07
- Rasmus Jarlov (KF):**
Dem, som kommer til at tabe, hvis ikke vi får ført en ansvarlig økonomisk politik, hvor vi får minimeret underskuddet på statsfinansierne, bliver de svage. Det kommer til at gå ud over fremtiden, det kommer til at gå ud over børnene og dermed også de svage grupper i det danske samfund, hvis ikke vi får bugt med vores statsunderskud. Og det er det, som den borgerlige regering forsøger at gøre.
- I øvrigt kan vi fuldt ud stå inde for også den her besparelse.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 00:08

Det er da rigtigt, at det givetvis på kort sigt kan medføre, at der vil være en lille smule færre, som vælger voksenuddannelse – det skal jeg da gerne medgive. Hvis der flød med guld på gaderne, kunne vi selvfølgelig også godt smide flere penge efter det og så sørge for at få opgraderet folk, eller hvis vi havde en oliefond ligesom i Norge, men det har vi altså ikke. Det, der er helt afgørende for Danmarks konkurrenceevne, er altså, at vi får styr på vores statsbudget.

Ole Vagn Christensen (S):

Det var et svar uden om virkelighedens verden. Jeg spurgte helt klart, om ikke det var sådan, at når man som ufaglært ikke kan blive opkvalificeret – og vi ved, der kommer flere af den slags situationer i fremtiden, hvor de ufaglærte job forsvinder – er alternativet at blive taber, altså hvis ikke man kan få lov til at få en opkvalificering.

Det kan udmærket være en planlægning, som foregår i forbindelse med virksomheden, hvor de sådan set godt ved, at de er nødt til at have den fornødne omstilling: Vi skal reducere de ufaglærte job hen ad vejen, og derfor må I finde nogle andre steder at beskæftige jer.

Hermed kommer uddannelse ind som en væsentlig faktor. Derfor er jeg nødt til at spørge: Er de ikke tabere, når ikke de kan få uddannelsen?

Kl. 00:08

Jeg ved godt, at man fra Socialdemokraternes side er fuldstændig blind for, at vi har et statsunderskud. Man synes, at det er helt fint, når vi har statsunderskud på 90 mia. kr., at bruge endnu flere penge. Det finder man altså bare ikke nogen økonomer, der bakker op om, og man finder ikke nogen, som ikke vil sige, at det ville være dræbende for Danmarks konkurrenceevne. Og så bliver der ikke nogen job til folk i fremtiden.

Kl. 00:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 00:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 00:11

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jeg ikke enig i. Der er stadig rigtig gode muligheder for at blive opkvalificeret. Vi fjerner jo ikke uddannelsesstøtten. Vi gør perioden, hvor man kan få den, lidt kortere, men der er stadig væk rigtig gode muligheder, også internationalt set.

Så synes jeg altså, at man fra venstrefløjens side opererer med et ekstremt bredt taberbegreb, når vi her har at gøre med voksne mennesker, som er i beskæftigelse og dermed tilhører den halvdel af befolkningen, som har den højeste indkomst. Det er ikke det begreb, som vi som konservative har om svage mennesker. Men fra venstrefløjens side mener man åbenbart, at over halvdelen af befolkningen i Danmark er svage.

Kl. 00:09

Maja Panduro (S):

Nu siger ordføreren, at hvis det flød med guld på gaden, ville man synes, at det var en god idé at uddanne folk. Jeg hæftede mig ved, at statsministeren i sin nytårstale sagde, at netop uddannelse er det pureste guld. Det er et af de efterhånden relativt få områder, hvor jeg er meget enig med vores statsminister. Vi plejer faktisk også meget bredt i Folketingssalen at være enige om, at det præcist er uddannelse, viden, efteruddannelse, vi skal prioritere, vi skal satse på, vi skal konkurrere på i fremtiden.

Mener ordføreren virkelig, at det er økonomisk kløgtigt at spare på uddannelse af netop de folk, som vi ved kommer til at stå i en meget udsat situation? For noget af det, som i hvert fald ikke kommer til at flyde i gaderne i Danmark i fremtiden, er da ufaglærte job.

Kl. 00:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 00:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 00:12

Maja Panduro (S):

Jeg synes, at det er meget prisværdigt, at ordføreren sådan har travlt med at tage ejerskab til det her spareforslag. Det skal han da have ros for. Jeg ville nu ikke være stolt over, at det sådan var en politisk mærkesag for mit parti, heller ikke hvis jeg var konservativ, når man så samtidig prøver på at sige, at det jo heller ikke vil være så slemt. Så jeg vil gerne bede ordføreren om at bekræfte, om det ikke står i forslaget, at det her *vil* betyde, at færre vil komme til at få voksen- og efteruddannelse.

Jeg vil også gerne spørge ordføreren, om han mener, at det kommer til at forbedre eller forringe Danmarks konkurrenceevne på sigt, hvis færre får voksen- og efteruddannelse.

Kl. 00:09

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg mener, at alle områder inden for det offentlige konstant skal være underlagt et kritisk eftersyn, for at se om man får nok for pengene, altså om det er den rigtige måde at prioritere pengene på. Det gælder også inden for uddannelsesområdet.

Men jeg sagde ikke, som jeg blev citeret for af fru Maja Panduro, at man kun skulle uddanne folk, hvis der flød guld i gaderne. Jeg sagde, at lige præcis den her ordning ville vi gerne beholde, hvis der flød guld i gaderne. Men vi fastholder, at vi har et rigtig godt voksen- og efteruddannelsessystem i Danmark. Det holder vi selvfølgelig fast i, og det er som sagt meget højt prioriteret i forhold til andre lande, så det kan vi rigtig godt være bekendt.

Kl. 00:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 00:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 00:13

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg har forstået, at der ikke er ros til forslaget fra Socialdemokraternes side. Det tror jeg ikke man behøver at gentage. Men vi står altså ved det her forslag.

Kl. 00:10

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører ikke kan være til stede her i aften, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne gøre rede for vores stillingtagen.

Statens Voksenuddannelsesstøtte tjener et meget vigtigt formål. Den voksne på arbejdsmarkedet kan efter aftale med sin arbejdsgiver

og efter arbejdsgiverens og virksomhedens behov efteruddanne sig på folkeskoleniveau og til det gymnasiale niveau. Der er her tale om voksne, der ikke har taget folkeskolens afgangsprøve, eller som ikke har taget den gymnasiale uddannelse, som ellers var en mulighed for dem. Med den erhvervsrettede voksenuddannelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte får de så en chance.

Det er en ordning, der er et forbillede for andre lande. Den er med til at løfte uddannelsesniveaut; det kommer den enkelte medarbejder til gode; det kommer virksomhederne til gode; og det kommer sådan set os alle sammen, samfundet, til gode. Derfor er det også helt uforståeligt, at regeringen og Dansk Folkeparti vil lade øksen hugge netop her.

Den erhvervsrettede voksenuddannelse er en succes. Der er stigning i brugen af ordningen, så det skulle glæde en regering. Det er noget, der virker efter hensigten: Der sker en stigning i uddannelsesniveaut. Og det var jo netop meningen. Men sådan er det altså ikke. Det virker, og derfor må vi jo så træde på bremsen og reducere mulighederne.

Der er kun en forklaring på argumentet for at beskære mulighederne for Statens Voksenuddannelsesstøtte med 50 pct: Det er en succes, og så må vi halvere succesen. Det kan Danmark ikke leve med i længden, og Det Radikale Venstre kan selvfølgelig ikke støtte et så perspektivløst forslag.

Nu har jeg hørt først Venstres ordfører, fru Anne-Mette Winther Christiansen, og senest den konservative ordfører, hr. Rasmus Jarlov, tale meget om, at nu måtte vi vise ansvarlighed, nu skulle vi betale regningen. Jeg har lyst til lige at gøre et par bemærkninger til det, for jeg har måttet sidde at høre på det meget længe.

Regningen bliver ikke betalt. Vi er ikke ude over Danmarks underskudsproblemer med den pakke, der ligger her. Den reducerer vort underskud på statsfinanserne nogle år frem, men derefter er der jo et strukturelt underskud på de offentlige finanser. Den langsigtede udgiftspolitik vil jo være under stort pres og kræve reelle reformer af vores offentlige udgiftspolitik.

Jeg har også meget svært ved rigtigt at tage at høre al den her ansvarlighedssnak, når jeg tænker på, at Danmarks konkurrenceevne her igennem de senere år er blevet forringet med 30 pct., og når vi nu har nået et rekordstort underskud på statsfinanserne. I tre år forringes statsfinanserne med ca. 150 milliarder. Det er rekord! Så stor en forringelse af statsfinanserne har vi aldrig set før. Og vi har haft et meget stort tab af arbejdspladser, beskæftigelsen er faldet betydeligt.

Alt det er jo udtryk for, at regeringen ikke har grebet ind og korrigeret i rette tid. Tværtimod benyttede man lejligheden, da der var højkonjunktur, til at puste til højkonjunktoren, og det er det, vi lider under i dag, ikke noget som helst andet. Regeringen har med sin egen økonomiske politik skabt en situation, der gør, at man overvejer indgreb af den her type.

Langt bedre ville det være at tage hårdere fat om reformer på arbejdsmarkedet, især med at fremskynde afviklingen af efterlønnen. Det ville have langt mere gavnlige virkninger på den økonomiske udvikling end det, som regeringen har præsenteret.

Kl. 00:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 00:17

Rasmus Jarlov (KF):

De Konservative og De Radikale ser jo ens på store områder af den økonomiske politik. Det, som lige bringer mig til at stille et enkelt spørgsmål, er, at der kommer kritik af regeringens håndtering af underskuddet på statsbudgettet – at man ikke gør tilstrækkeligt – og så må jeg spørge ordføreren her: Hvis man sammenligner regeringens plan med S og SF's plan, hvilken plan mener ordføreren så der er

bedst og sørger for, at statsunderskuddet bliver mindre her i de kommende 3 år?

Kl. 00:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 00:18

Niels Helveg Petersen (RV):

Jamen jeg vil ikke her deltage i den diskussion. Jeg mener, at fordelene ved S-SF-udspillet er, at man erkender, at der er et problem, og at vi skal arbejde mere. Det er en meget vigtig erkendelse, og jeg savner den i regeringsudspillet. Jeg savner især indgreb, der i stedet for disse helt tankeløse indgreb som at bremse noget nyttigt voksenuddannelse tager fat i strukturproblemerne. Det er det, jeg savner i regeringsudspillet.

Kl. 00:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 00:19

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg forstår godt, at den radikale ordfører ikke ønsker at svare på spørgsmålet, for svaret på det er jo helt indlysende: Med S og SF's udspil, hvor man vil bruge flere penge, vil underskuddet på statsbudgettet vokse. Og det står jo i skarp kontrast til regeringens planer, som man ser her i dag, om, at man faktisk vil skære ned på det offentlige budget.

Så det ærgrer mig egentlig bare, at vi ikke kan få et svar fra den radikale ordfører og en bekræftelse af det. Og så undrer jeg mig i det hele taget over, hvad De Radikale med deres overvejende fornuftige økonomiske tanker laver sammen med S og SF, som er fuldstændig allergiske over for enhver form for prioritering af de offentlige udgifter.

Kl. 00:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 00:19

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Jarlov har for lidt historisk viden om vores økonomiske udvikling her i landet. SR-regeringen med udpræget støtte i mange situationer fra SF's side efterlod en langt stærkere økonomi end den, som den her regering efterlader, ligegyldigt hvornår valget kommer, med et tordnende og stigende underskud på statsfinanserne. SR-regeringen efterlod en økonomi med overskud på statsfinanserne og overskud på betalingsbalancen. Det tror jeg hr. Jarlov må vænne sig til. Han kunne prøve at tage statistikkerne fra 2001, da regeringsskiftet skete, og så sammenligne med situationen i dag. Det ville måske nok være nyttig læsning.

Kl. 00:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 00:20

Mike Legarth (KF):

Jeg kan høre, at den gode hr. Helveg Petersen holder sig lidt til fortiden. Ordføreren påstår, at krisen ikke har noget som helst med den problemstilling, vi arbejder med her – genopretningsplanen og det store underskud, vi har oparbejdet – at gøre. Der vil jeg da gerne til en start spørge hr. Niels Helveg Petersen: Anerkender hr. Niels Helveg Petersen, at det er udenlandsk efterspørgsel eller mangel på samme, eller er det indenlandsk efterspørgsel eller mangel på samme,

der gør, at virksomhederne har måttet afskedige så mange mennesker, som de har? Mener hr. Helveg Petersen, som han påstod i sin ordførertale, at det ikke er problemer udefra, at det alene er egne problemer, der gør, at vi har været igennem den krisesituation, vi har været igennem?

Kl. 00:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 00:21

Niels Helveg Petersen (RV):

Grundproblemet er, at regeringen på toppen af højkonjunktoren pustede så stærkt til den indenlandske efterspørgsel, at vi tabte konkurrenceevne. Det er sandheden. Den er forringet, og det vil tage lang tid at slide den forringelse op, så vi kan genvinde den konkurrenceevne. Det var under højkonjunktoren, hvor alt gik godt og lærebøgerne skulle skrives om og vi snart kunne købe hele verden. Da tog man ikke i rette tid vare på den økonomiske udvikling.

Kl. 00:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 00:21

Mike Legarth (KF):

Det er en sen natteime, så jeg vil lade være med at give en bedømmelse af værdien af det, jeg lige hørte hr. Niels Helveg Petersen sige. Jeg har normalt meget stor respekt for det, hr. Niels Helveg Petersen står for, og det, han har stået for i sin tid, men det, vi hørte her, var vildledning og manipulation og var ikke i overensstemmelse med sandheden. Det er jo ikke rigtigt at sige, at den problemstilling, vi her bearbejder – den konsekvens af den internationale krise, der har ramt Danmark, den mangel på efterspørgsel, vores virksomheder har haft, der har gjort, at vi har måttet afskedige mange mennesker og virksomheder har måttet lukke – ikke har betydning.

Jeg er nødt til at spørge: Ved hr. Niels Helveg Petersen ikke, at stort set alle andre lande i Europa arbejder med at løse gældsproblemer og problemer med manglende overskud? Ved hr. Niels Helveg Petersen, hvad Grækenlands problem betyder, eller er det gået fuldstændig forbi hr. Niels Helveg Petersens hoved?

Kl. 00:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 00:22

Niels Helveg Petersen (RV):

Jamen jeg kunne da ikke drømme om at benægte, at den udenlandske efterspørgsel spiller en stor rolle for den situation, vi er i – og finanskrisen i udlandet. Det er da indlysende.

Men det, der har gjort det særlig alvorligt for Danmark, er, at man på toppen af højkonjunktoren pustede yderligere til den med det resultat, at ejendomspriserne steg for kraftigt, at lønningerne steg for kraftigt, og at vi derfor tabte konkurrenceevne. Og det er ikke noget, jeg står her og vildleder folk med. Det står i alle de økonomiske rapporter, regeringen har bestilt eller ikke bestilt.

Kl. 00:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Den konservative ordfører sagde, at det forslag, vi nu behandler, muligvis vil betyde, at lidt færre vil uddanne sig. Jeg vil da oplyse den konservative ordfører om, at der i bemærkningerne til forslaget står, at man vil spare 81 mio. kr. i 2011 og 82 mio. kr. fra 2012 og frem. Grunden til, at man sparer de penge, er jo, at færre mennesker vil komme i uddannelse. Så det er ikke noget med, at man muligvis vil opleve færre ufaglærte voksne komme i uddannelse, nej, beregningerne, bespareelserne ligger i, at de ikke vil komme i uddannelse.

Jeg må sige, jeg synes, det er uforståeligt, at VKO i en periode, hvor tusindvis af lønmodtagere er blevet ramt af arbejdsløshed, vælger at komme med en såkaldt genopretningsplan, der ser ud som den, vi bl.a. behandler i dag. Det er en plan, der er smækfuld af forringelser for de ledige og for mennesker, der er i fare for ledighed. Man forringer forholdene ved at skære i dagpengeperioden, og med det her forslag forringer man så også mulighederne for uddannelse til de ufaglærte – det vil sige en gruppe mennesker, som i den grad ikke bare her og nu, men også på lang sigt, er i fare for at miste deres arbejde.

Statens Voksenuddannelsesstøtte går jo altså bl.a. til, at ufaglærte kan få mulighed for at tage uddannelse på folkeskoleniveau eller gymnasieniveau og så samtidig have råd til at betale husleje, samtidig have råd til at kunne give børnene de ting, der nu er behov for. Jeg hørte godt Venstres ordfører sige, at de her mennesker jo bare kunne gå på almindelig SU, men Venstres ordfører ved lige så godt som jeg og alle andre, at det ikke er en realistisk mulighed, altså bare at gå på SU. Netop i krisetider som dem, vi befinder os i nu, hvor ordrebøgerne i mange virksomheder er tomme, er det jo helt oplagt, at man sender medarbejderne på efteruddannelse. Det er godt for den enkelte, og det er i den grad godt for fremtidens arbejdsmarked, for vores samfunds økonomi.

Alle er enige om, at der bliver færre og færre ufaglærte job i Danmark. Venstres ordfører bekræftede det, De Konservatives ordfører bekræftede det, og regeringen har gang på gang gentaget, at netop uddannelse er det, der skal til for at sikre Danmark i fremtiden. Alligevel kommer man altså så med et forslag som det, vi behandler i dag, der går på at forringe mulighederne for uddannelse for lige præcis dem, der har allermest brug for at blive opkvalificeret. Man burde gøre det stik modsatte, man burde bruge den periode, vi står i nu, til at tilskynde folk til at opkvalificere sig, tilskynde til efteruddannelse. Nedsikringer fra 80 til 40 uger forhindrer folk, der ikke har mulighed for at gå på almindelig SU – og det er rigtig svært at leve af SU, hvis man har en familie, hvis man har en husleje, har børn osv. – i f.eks. at tage en fuld hf.

I bemærkningerne til forslaget skriver regeringen direkte, at man regner med mindre studieaktivitet, ligesom man skriver, at forslaget vil medføre en begrænsning i virksomhedernes tilskyndelse til at lade deres ansatte deltage i efter- og videreuddannelse – en begrænsning i virksomhedernes tilskyndelse til at lade de ansatte deltage i videreuddannelse og efteruddannelse!

Regeringens politik hænger simpelt hen ikke sammen. På den ene side taler man om, vi skal have flere i uddannelse, Danmark har brug for en højtuddannet arbejdsstyrke, på den anden side spænder man så ben for de mennesker, som har allermindst uddannelse i Danmark.

Det er ikke bare et asocialt forslag, vi står med, det er uigennemtænkt, det rummer forringelser på uddannelsesområdet, uddannelsesmulighederne bliver forringet for nogle mennesker, som ikke har mærket meget til de skattelettelser, der har gjort, at vi nu skal lukke et hul i statskassen. Det er jo næsten det værste ved det her, nemlig at de mennesker, man sender regningen til, absolut intet ansvar har for den krise, der har gjort, at der nu er en regning, der skal betales.

Enhedslisten støtter ikke forslaget.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 00:28

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg skal starte med at sige, at Liberal Alliance ikke er en del af den generelle aftale om den såkaldte genopretningspakke. Jeg skal også sige, at det er vigtigt for Liberal Alliance, at vi har et samfund, der bygger på vækst og velstand og personlig frihed. Og for at vi kan få vækst og velstand, så kræver det også, at vi har et ordentligt uddannelsessystem her i landet og et ordentligt uddannelsesniveau.

Når det er sagt, så anerkender vi også den udfordring med at finde de 24 mia. kr., som regeringen lagde op til, selv om det så endte med, at vi ikke kom med i den endelige aftale. Derfor må vi selvfølgelig se meget nøje på alle de forslag, der bliver fremsat. Jeg må dog indrømme, at jeg synes, at faktadelen i dette lovforslag, uden at jeg skal genere nogen, måske er meget minimal for nu at sige det sådan.

Derfor kan jeg heller ikke nu komme med nogen tilkendegivelse af, hvad Liberal Alliance vil stemme til det her forslag. Vi vil selvfølgelig indgå positivt i debatten, men vi vil stille en række mere konkrete spørgsmål om, hvem det rammer, og hvilke konsekvenser det får. Det bliver vi altså nødt til at grave lidt dybere i, før vi kan sige, om vi stemmer ja eller nej til forslaget. Men vi vil selvfølgelig gå positivt ind i diskussionen.

Kl. 00:28

Kl. 00:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Undervisningsministeren.

Kl. 00:29

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Det har været en lang debatdag i Folketinget, og der er noget, der tyder på, at den kan fortsætte. Det er selvfølgelig helt i orden, for det er jo en stor og omfattende genopretningspakke, som regeringen er blevet enig med Dansk Folkeparti om.

Jeg vil gerne lige indledningsvis slå fast, at det jo næsten ikke er til at bære at høre om ufinansierede skattelettelser, når en del af finansieringen af genopretningsplanen er, at vi udsætter den del af skatteplanen, som bl.a. over de kommende år vil reducere topskatten. Dermed bliver den faktisk overfinansieret. Alt i alt bidrager den skatteplan, der nu ligger fra regeringen og Dansk Folkeparti, samlet set til at nedbringe det strukturelle underskud i det danske samfund. Men den slags kendsgerninger er jeg heller ikke forvænt med at oppositionen forholder sig til.

Der er noget andet, jeg har noteret mig under debatten, nemlig at det gentagne gange er gået igen, at dette forslag skulle være usympatisk. Man kan have mange meninger om, hvorvidt noget er sympatisk eller usympatisk, men noget af det, jeg personligt i hvert fald finder ret usympatisk, er, at man fra S's, SF's og Enhedslistens side helt undlader at fortælle, hvad manglende indgriben for at nedbringe et budgetunderskud i de offentlige finanser kan betyde for danskerne privatøkonomi. Man kan vel med runde tal sige, at en stigning i renten på 0,5 pct., som kunne komme som effekt af, at spekulanter udeomkring fik kig på, at Danmark ikke har styr på sin økonomi, alt i alt kunne betyde i omegnen af 10.000 kr. i ekstra renteudgifter for den menige boligejer.

Jeg synes faktisk, at det er lige så usympatisk, at man fortier det, som at man forsøger at så tvivl om ægtheden af de kendsgerninger, som vi lægger frem. Jeg anerkender fuldt og helt, at man kan være enig eller uenig i de forslag, som jeg og den øvrige del af regeringen fremsætter, men jeg synes ikke, at man skal så tvivl om dem på en

måde, som er decideret usand. Det gælder også dette forslag. Sådan som det bliver fremlagt, er det sådan, at vi nærmest skulle forhindre enhver borger i at efteruddanne sig. Der er intet i det foreliggende forslag, som betyder, at nogen forhindres i at uddanne sig.

Det, det her forslag lægger op til, er, at vi siger, at de, der modtager Statens Voksenuddannelsesstøtte, som er på et niveau på godt og vel 15.000 kr. om måneden, kan gøre det i op til 40 uger og ikke som i dag i op til 80 uger. Men vi begrænser jo ikke nogens adgang til at uddanne sig yderligere på det SU-niveau, som gælder for alle andre unge.

Det, der er situationen for Statens Voksenuddannelsesstøtte, er, at den udløses, når man er over 25 år, og at der er andre faktorer, der gør sig gældende. Det vil sige, at vi altså i dag har et system, hvor man, når man er over 25 år, får 15.000 kr. til at uddanne sig for, selv om man er fuldtidsbeskæftiget, mens en ung på 24 år får godt og vel 5.000 kr. Så hvis det her gennemgående er usympatisk, må man sige, at SF og Socialdemokraterne i mange år har lagt stemmer til et gennemgående usympatisk SU-system. Så langt som til at sige det, vil man nok alligevel ikke gå.

Det, der er helt afgørende i dette forslag, som jeg på ingen måde ville have fremsat, hvis der ikke havde været behov for at tilvejebringe ressourcer til en genopretningsplan for dansk økonomi, er kort og godt, at vi sikrer, at vi tilvejebringer ressourcer til at nedbringe – ikke fjerne – den offentlige gæld over de næste 3 år for at skabe tillid til dansk økonomi, så vi kan undgå pres på kronen og deraf følgende rentestigninger og tabte arbejdspladser. Så dette forslag, om end det ikke fylder meget i den samlede plan, medvirker i sin helhed til, at vi beskytter danske arbejdspladser, hvilket jeg tror at mange beskæftigede voksne, som er i målgruppen for netop SVU, faktisk vil glæde sig over.

Kl. 00:34

Derudover bidrager forslaget også til – ligesom alle de andre – at vi samlet set tilvejebringer ressourcer til at kunne holde kommunerne fri af besparelser, at vi kan afsætte ekstra ressourcer til sundhedsområdet, og at vi på mit eget område kan sikre, at der fortsat er ressourcer til det aktivitetsniveau, vi forudsætter for at nå nærmere på 95-procent- og 50-procent-målsætningerne.

Så kort og godt er det jo et forslag, som regeringen ikke havde planer om at fremsætte tidligere, men nu gør i kølvandet på den internationale krise, som har belastet alle europæiske økonomier meget. Faktisk er Danmark blandt de lande, som er belastet mindst, fordi vi i modsætning til det, der blev påstået tidligere, jo efterlod en rigtig fin økonomi, da vi var igennem de gode tider. For når vi havde så mange penge, tænkte vi, at vi lige så godt kunne brænde dem af på at nedbringe den gæld, som vi overtog fra S og R.

Faktum er, at nettogælden var i nul, da krisen satte ind. Derfor kan vi klare os med forholdsvis beskedne besparelser i det danske samfund, hvorimod andre lande skal ud i noget langt mere drastisk, f.eks. reduktioner i offentlige lønninger. De skal ud i voldsomme, voldsomme besparelser på nogle grundlæggende velfærdsydelser, og det er jo langt fra tilfældet her.

Så vi er altså kommet nogenlunde skånsomt igennem, og jeg kan også se, at de seneste beskæftigelsestal, der er kommet, ser ganske fornuftige ud. Det er vi jo kommet, bl.a. fordi vi i Danmark kunne låne penge, også til en pris, der er til at betale, og vi derfor kunne lave den mest ekspansive finanspolitik, der er blevet ført i Danmark i årtier, i den hårdeste krise, der har sat ind over Europa siden 1930'erne.

Dette er hele baggrunden for, at vi overhovedet ser på besparelser på mit område. Det er den eneste grund til, at vi også agter at gennemføre dem på mit område. Mange af de ting, som Socialdemokraterne og oppositionen har fremhævet om uddannelse og uddannelses betydning, kan jeg fuldt ud tilslutte mig. Men jeg må jo sige, at når man står med regeringsansvaret, støtter jeg mig mere til V's, K's og

Dansk Folkepartis ordførere, som med rette har påpeget det afgørende i, at vi får rettet op på dansk økonomi, således at vi sikrer tilliden til, at vi er kreditværdige, for gælden forsvinder jo ikke som dug for solen over natten. Vi vil også fortsat i de kommende år skulle optage gæld, og det er altså desværre den negative effekt af, at vi overalt i verden har set efterspørgslen også efter danske produkter falde.

Men lad os gå over til debatten. Jeg ser frem til at drøfte det med kollegaerne i Tinget.

Kl. 00:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 00:37

Maja Panduro (S):

Jeg vil egentlig bare gerne spørge ministeren om noget. Nu havde jeg jo svært ved for at få et svar fra Dansk Folkepartis ordfører før, og jeg så, at ministeren markerede, og at hun så trak sig igen, men nu har jeg chancen, og hvem er bedre at spørge end ministeren? Så jeg vil spørge: Hvem var det, der bragte det her forslag ind i forhandlingerne?

Kl. 00:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 00:38

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Sædvanligvis vil jeg overlade det til folks egne gætterier, hvem der kommer først med forslagene. Men det, der jo er situationen, er, at regeringen, fra situationen opstår, er klar over, at vi ikke kan bruge så mange penge, som oppositionen går og foreslår, for så havde vi stået med en langt større regning, end tilfældet er i dag. Jamen det er jo situationen. Altså, jeg har jo selv været finansordfører, jeg har stået henede og forholdt mig til, hvor stor den her redningsplan skulle være for at redde dansk økonomi, og den skulle jo så betales efterfølgende.

Men kort og godt er det mit ministerium og mig, der har bragt dette forslag ind i forhandlingerne, ligesom jeg har bragt en lang række andre forslag ind, fordi jeg mener, at det, når man skal igennem en sådan runde for at bevare tilliden til dansk økonomi og dermed sikre danske familiers økonomi, er vigtigt, at det så er lagt åbent frem, hvad der er af muligheder for de forskellige forhandlingsparter at tage stilling til, herunder naturligvis regeringens forhandlere.

Kl. 00:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro.

Kl. 00:39

Maja Panduro (S):

Mange tak for det svar og for den afklaring. Så vil jeg gerne spørge ministeren, særlig da det jo nu var ministeren selv, der havde foreslået med: Mener ministeren, at det her forslag kommer til at stille Danmark bedre eller dårligere i fremtiden, når vi skal ud at konkurrere med andre lande? For vi plejer trods alt at være enige om, at vi ikke skal konkurrere på lønninger, at vi ikke skal konkurrere på dårlige arbejdsvilkår, men at vi skal konkurrere på det pureste guld, som er inde i vores hoveder, og som er viden, så kommer det her til at gøre Danmark klogere eller ej?

Kl. 00:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg er ikke ironisk, når mit svar er, at det vil man overhovedet ikke kunne måle; der er jeg ikke ironisk. Jeg bliver spurgt til en makroeffekt af dette forslag, og det er min bedste vurdering, at når man reducerer for 500 personers deltagelse i efteruddannelse på alment niveau, hvilket svarer til 0,1 til 0,2 promille af den danske arbejdsstyrke, så vil det næppe kunne måles. Var det helt andre størrelsesordener, ville det selvfølgelig tælle negativt. Men set i den sammenhæng, som det er fremsat i, nemlig at alternativet netop er risiko for spekulation mod den danske krone, og at risikoen er tabte arbejdspladser, er jeg sikker på, at resultatet af den samlede plan – og den er jeg jo nødt til at forholde mig til, og det ønsker jeg at gøre – er, at vi vinder arbejdspladser på den. Det ser ikke umiddelbart sådan ud, når man kigger på den på det korte sigt. Jamen det gør det ikke, det er jo klart, for det er dyrt at spare. Men jeg vil bare sige, at vi er nødt til også at tage hånd om den danske økonomi ad åre, og det er det, vi gør med genopretningsplanen; vi gør det ikke, fordi vi tror, at vi bliver populære af det.

Kl. 00:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini.

Kl. 00:40

Christine Antorini (S):

Det er lidt ærgerligt, at undervisningsministeren bruger hele sin tale på at snakke om alt mulig andet end det konkrete lovforslag og så i øvrigt ender med at sige i sit første svar, at det da bare er glimrende, at der skal spares 125 mio. kr. på de kortuddannede voksne, for det kan alligevel ikke måles, det får nok ikke nogen konsekvenser. Det lægger jo, desværre, synes jeg, en lidt kedelig tone for de videre forhandlinger på voksen/efteruddannelsesområdet, hvis det er det, man har som holdning: at herregud da, 125 millioner gør hverken fra eller til, det kan de alligevel ikke mærke. Hos Socialdemokraterne tror vi, at det vil man kunne mærke, og hvis jeg ikke husker helt galt, mener jeg også, at ministeriet har opgjort, at det vil være 500 personer, der vil blive ramt af det, men det er jo noget, vi kan spørge om i det ekstremt korte udvalgsarbejde, der kommer nu.

Jeg vil gerne spørge konkret til nogle af de elementer, der er i forslaget. Der står, at begrundelsen er, at udgifterne til den almene uddannelse er steget med en tredjedel siden 2007. Det vil jeg gerne bede ministeren om at gøre konkret, for jeg kan ikke se, det er steget med en tredjedel.

Kl. 00:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 00:42

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nå, men det er det altså. Der kan jeg så tilføje, at en af grundene på dette område faktisk ikke er, at der nødvendigvis er kommet flere ind, det er bl.a. summen af, at man bruger længere perioder, når man er inde i uddannelsesområdet. Og jeg kan bekræfte, at det er 500 personer, der vil blive omfattet; det har jeg så med min egen lommeregner regnet om til vel må give 0,1-0,2 promille af arbejdsstyrken, der bliver omfattet af et begrænset antal ugers undervisning. Jeg blev ikke spurgt, om det ville have nogen effekt for enkeltpersoner. Jeg blev spurgt, om det ville have nogen effekt for den samlede danske økonomi, og det er mit svar, at hvis man har et begrænset antal ugers undervisning, som er blevet fjernet eller reduceret, fordi man skifter mellem SU og SVU, for 0,1-0,2 promille af den danske befolknings vedkommende, vil det næppe være måleligt. Det, der til gengæld vil

være måleligt, og som jeg forbeholder mig ret til at forholde mig til som minister, som en del af en regering, er, at hvis vi ikke gør noget, er der stor risiko for, at vi rammer rigtig mange danskeres privatøkonomi, men med det her er der så overordnet mulighed for at uddanne sig, også for egne ressourcer, hvis det er det, de skulle få lyst til.

Kl. 00:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Christine Antorini.

Kl. 00:43

Christine Antorini (S):

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om undervisningsministeren virkeligt mener, at det er et problem, at voksne uddanner sig noget mere. Det må man jo forstå på ministerens svar. Det er et stort problem, at de uddanner sig noget mere, og at de labaner så oven i købet uddanner sig i længere tid. Så kan de lære det, ved at vi skærer i antallet af uddannelsesuger fra 80 uger til 40 uger. Er det det grundsyn, som undervisningsministeren har på voksen- og efteruddannelsen?

Så kunne jeg godt tænke mig lige at høre, om det er korrekt forstået, at ordblindundervisningen altså også vil blive ramt af det her, for den vil blive omfattet af det, man tæller med i det antal uger, man kan tage voksen- og efteruddannelse i. Det her rammer jo den forberedende voksenundervisning, og den er for de voksne, som mangler nogle fag på folkeskoleniveau, og dermed må det så også ramme ordblindundervisningen. Kan ministeren bekræfte det?

Kl. 00:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 00:43

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nu får fru Christine Antorini det altså igen til at lyde, som om vi afviser nogen ved døren, når de gerne vil ind for at få en uddannelse. Det, vi kort og godt gør, er, at vi siger: Det meget forhøjede forsørgelsesniveau, som de beskæftigede kan få støtte på, fordi de er kortuddannede, og fordi de er over 25 år, reducerer vi efter 40 uger, og det vil altså sige, man kan tage et helt års undervisning til fortsat godt og vel 15.000 kr. om måneden, og man kan stadig væk også tage ordblindundervisning. Men det vil jo naturligvis være på SU-niveau, hvis uddannelsen rækker ud over 40 uger, og det der frygtelig, frygtelig lave SU-niveau, som man er så chokeret over at vi så usympatisk vil bringe det ned på, er rent faktisk det niveau, alle andre studerende under 25 år har at forsørge sig på.

Kl. 00:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er fru Johanne Schmidt-Nielsen, nej, det er hr. Carsten Hansen.

Kl. 00:44

Carsten Hansen (S):

Jeg håber, at der er forskel på fru Johanne Schmidt-Nielsen og mig, men tak for ordet.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge undervisningsministeren, og det er egentlig virkelig lidt afgørende: Er et højt uddannelsesniveau afgørende for vækst og fremgang i et land? Når jeg spørger, er det, fordi jeg lige har set en række nye undersøgelser, som regeringen selv har udarbejdet, der viser, at midaldrende danskere er langt bedre uddannet end de tidligere generationer, og det vil igen sige, at de, der kommer ind på arbejdsmarkedet nu, faktisk er dårligere uddannet end dem, der forlader det, og derfor er voksen- og efteruddannelse helt afgørende for den omstillingsproces, der skal være fra ufaglærte til faglærte. Jeg tror, at vi er enige om, at vi er i størrelsesordenen 100.000-150.000 personer, som i virkeligheden skal opkvalificeres,

hvis de skal have en chance for at hænge fast på arbejdsmarkedet. Derfor spørger jeg: Er et højt uddannelsesniveau afgørende for vækst og udvikling i et samfund?

Kl. 00:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 00:45

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, det er absolut medvirkende, men man kan så stille sig selv det andet spørgsmål, som jo er det, jeg forsøger at give svaret på ved bl.a. at komme med dette lovforslag: Er det vigtigt for et lands velstand, at man har styr på sin finanspolitik? Og dertil er svaret også ja.

Derfor er det jo bare en meget kedelig situation, som Europa og en stor del af verden er bragt ud i, nemlig at vi for en stor dels vedkommende er nødt til at fjerne også populære tiltag i den vestlige verden. Hvis jeg fandt, at SVU'en var et kæmpe problem og jeg ikke brød mig om den, havde jeg da stillet forslag om det i min egen regering for år tilbage, så vi kunne få den væk. Den eneste grund til, at vi går igennem denne proces, er, at vi finder, at vi har et ansvar over for danskernes privatøkonomi, den fremtidige velstand i Danmark og dermed også chancen for de fremtidige medarbejdere ude på arbejdsmarkedet for at have et job, og det er derfor, at vi lægger den samlede genopretningsplan frem.

Jeg mener ikke, at det er muligt at finde en eneste fra mit parti eller fra Det Konservative Folkeparti eller fra Dansk Folkeparti, som finder denne proces særlig underholdende, men vi gør det simpelt hen, fordi vi mener, at alt andet ville være uansvarligt over for den danske økonomi.

Kl. 00:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Carsten Hansen.

Kl. 00:47

Carsten Hansen (S):

I 2008 var der 2.500 personer, der modtog SVU, og de 45 pct. var folk, der kun havde en folkeskoleuddannelse. Det vil sige, at de udnytter formålet med det her. Det andet er, at det nu også går op for mig, når jeg læser det igennem, at det her kommer til at gælde for forberedende voksenuddannelse. Det er altså folk, der starter på 6.-klassens-niveau, som aldrig har trukket på uddannelseskontoen. Det gælder ordblind, som nu skal holde for med en besparelse på 81 mio. kr. Det synes ministeren så er helt fair, fordi der gives skattelettelser et andet sted. Vi kan altid diskutere, om det fremmer eller gæver, men man kan ikke diskutere, at ministeren var enig med mig i, at et højt uddannelsesniveau er helt afgørende for vækst og fremgang i et samfund, og så skærer man i bunden.

Jeg synes, at det er dybt usympatisk, det trækker den forkerte vej, og det er virkelig, virkelig problematisk i forhold til det signal, vi sender til ufaglærte på arbejdsmarkedet. Jeg siger velbekomme, og jeg vil egentlig ikke bede om nogen ekstra forklaring.

Kl. 00:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 00:48

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg synes, at hr. Carsten Hansen og hans parti må have det rigtig, rigtig dårligt med, at man i alle de år, man selv var i regering, fandt sig i, at den økonomiske politik, man førte over for alle andre studerende i dette land var dybt, dybt usympatisk. Altså, fuldstændig identiske profiler, som er beskæftiget ude på arbejdsmarkedet, som

er 24 år, altså ikke omfattet af de nuværende regler for SVU, vil ikke kunne få SVU. Det er regler, som SR-regeringen levede med i rigtig mange år, i øvrigt støttet af SF og Enhedslisten. Da var det ikke dybt usympatisk, men når vi vælger at sige, at vi fastholder, at der er mulighed for SVU i et helt år, og set i lyset af den økonomiske situation, som landet i øvrigt er bragt i af en økonomisk krise, og vælger at sige, at den periode, hvor man kan modtage et støtteniveau, der er tre gange højere end for den, der er 24 år, reducerer vi så til 1 år, så er det dybt usympatisk. Man er også nødt til lige at sætte det ind i en kontekst, så der er en vis rimelighed i de udtryk, vi bruger her i Folketingssalen.

Kl. 00:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 00:49

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil gerne bede ministeren begrunde, hvorfor der findes noget, der hedder SVU i Danmark, hvorfor man ikke bare nøjes med SU.

Kl. 00:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 00:49

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det tror jeg faktisk der er andre der lige så vel som jeg kan begrunde. Det, jeg skal begrunde, når jeg står på talerstolen, er det lovforslag, jeg fremsætter. Det kan jeg gøre fru Johanne Schmidt-Nielsen bekendt med. Det gør jeg meget gerne, fordi jeg finder, at det er forsvaret, at vi giver de kortuddannede på arbejdsmarkedet en god chance for at få 40 uger på et højt ydelsesniveau, for så vidt de starter på en uddannelse.

Men det er også helt givet, at i en situation som denne, hvor landene omkring os faktisk slet ikke har en SVU og i mange tilfælde ikke engang har en SU, så er det ikke unaturligt, at vi, når vi er i en økonomisk krise, ser på, hvor der er mulighed for at skærme vores uddannelser af, således at det er forsørgelsesdelen, vi kigger på, og ikke tilbuddet om at tage en uddannelse. Det er faktisk en naturlig måde at håndtere det på, når man er undervisningsminister, alene af den grund, at jeg gerne vil sikre, at der er adgang til uddannelse, også for kortuddannede voksne, men det bliver så i højere grad på samme ydelsesniveau, som gælder for unge.

Kl. 00:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 00:50

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det var et ringe svar på et spørgsmål, der var og er meget, meget relevant for det forslag, vi står og behandler, og ikke mindst relevant for den argumentation, ministeren nu har fremført som svar på adskillige spørgsmål her i salen. Der er jo en årsag til, at SVU'en er højere end SU'en, nemlig at man er nødt til at give en højere ydelse til voksne mennesker, der har etableret sig og har været på arbejdsmarkedet. Kan ministeren ikke bekræfte, at det her forslag vil betyde, at færre ufaglærte kommer i uddannelse?

Kl. 00:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jo, det vil det jo. Det har vi forpligtet os på i lovforslaget. Det fremgår helt klart, at den forventede nedgang i aktiviteten svarer til 500 deltagere. Det er 500 deltagere, som vil blive omfattet af dette lovforslag. Det svarer til 0,1-0,2 promille af arbejdsstyrken, som bliver omfattet af dette forslag. Det giver i 2011 et provenu på 41 mio. kr. og det efterfølgende år 89 mio. kr., som medgår til bl.a. at finansiere flere penge til sundhed, til at holde kommunerne skadesfri i den økonomiske situation, vi er bragt i af en økonomisk krise, der er kommet udefra, og endelig til at sikre, at der er penge til uddannelsesaktiviteter.

Men jeg kan ikke tilkendegive, at jeg mener, at man kan definere, at behovet opstår præcis ved de 25 år. Hvis jeg skal være fuldstændig ærlig, har det altid undret mig, at man lige præcis dér bliver voksen, for det tror jeg er meget individuelt. Man kunne have lagt så mange andre vinkler på det, om man havde børn eller ikke havde børn, om man var etableret eller ikke var etableret. Men det, jeg gerne lige vil slå fast her, er, at fru Johanne Schmidt-Nielsen tager fejl, når hun siger, at dette omfatter folk, som har været på arbejdsmarkedet. Nej, det omfatter folk, som er på arbejdsmarkedet.

Kl. 00:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Husted.

Kl. 00:52

Per Husted (S):

Tak. Selv om ting gentages mange gange, bliver de ikke nødvendigvis rigtigere af det. Jeg bliver sådan lidt irriteret, kan man sige, når jeg kan høre, at taktikken er at fortælle: Vi er økonomisk ansvarlige, I andre er det ikke. I sin tale siger ministeren, at man overtog gæld fra S og R. Nu er det jo ikke en eksamen, vi er til, men jeg synes, at hr. Niels Helveg Petersen tidligere gennemgik ret præcist, hvordan den økonomiske udvikling havde været. Der kunne jeg da godt tænke mig at bede ministeren om at beskrive udviklingen fra 1992 til 2001, og det, hun kan nøjes med at kigge på, er beskæftigelsen og statens finanser. Jeg kunne godt tænke mig at bede ministeren om lige at redegøre for, hvordan udviklingen var i den periode.

Så kunne jeg også godt tænke mig at bede ministeren om lige at forholde sig til, at det netop var en massiv indsats på uddannelsesområdet, der var med til at føre Danmark ud af krisen på det tidspunkt.

Kl. 00:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg var glad for den sidste del af spørgsmålet, for vi behandler et konkret forslag til lov her, som har at gøre med uddannelse. Ministeren.

Kl. 00:53

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Jeg er jo ikke helt uvant med, at Socialdemokraterne tager mig til eksamen. Jeg vil gerne takke formanden, for hver ...

Kl. 00:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det sker vist generelt, tror jeg nok, for alle her på Folketingets talerstol.

Ministeren har ordet.

Kl. 00:54

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Men jeg er så en af dem, der faktisk holder meget af det. Jeg kan oplyse, at det, vi ved, er, at den laveste ledighed, der var under den tid-

ligere regering, var på 126.000, og der er vi faktisk ikke nået op endnu i denne regerings tid. Så selv om vi er i den største internationale økonomiske krise, vi har været i siden anden verdenskrig, så er vi faktisk ikke lykkedes med at nå op på det ledighedstal, som SR-regeringen havde som absolut minimum. Det er den ene ting.

Den anden er, at hvad angår statens finanser, så udviklede de sig ganske fornuftigt i 1990'erne, ligesom de gjorde alle andre steder i Europa. Det, der bare er helt ekstraordinært, er, at fra vi går ind i 2001 og frem til 2008, hvor krisen for alvor sætter ind, får vi simpelt hen fjernet vores nettogæld, hvilket er historisk. Vi har ikke kendt til at være nettogældfri siden faktisk før min tid. Men jeg har også tidligere fra denne talerstol medgivet, at jeg synes, at SR-regeringen førte en forholdsvis fornuftig økonomisk politik i 1990'erne – mere ros kan den heller ikke tåle. Det, der bekymrer mig lidt, er, at jeg synes, at Socialdemokraterne – SF er jeg ikke overrasket over – bevæger sig væk fra den politik i øjeblikket, men jeg må så sætte min lid til, at Det Radikale Venstre vil trække i modsat retning.

Kl. 00:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Husted.

Kl. 00:55

Per Husted (S):

Jeg blev egentlig bekræftet i, at det må have været en lille fortalelse, siden ministeren sagde, at man overtog en gæld fra S og R. For jeg kunne forstå, at man syntes, at det egentlig gik ganske udmærket i den periode.

Så lad os tage den anden del: Er det korrekt, at en af de ting, som fik Danmark i gang igen i 1990'erne, var en massiv satsning på uddannelse og især på uddannelse af ufaglærte? Er det korrekt?

Kl. 00:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 00:55

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen man kan godt påstå, at man virkelig fik sat gang i Danmark igen, men jeg kunne også komme med det argument, at selv om der kom rigtig gang i Danmark igen, fik man faktisk ikke ledigheden bragt ned på et niveau, som den faktisk er på nu midt i en kæmpe økonomisk krise. Det er jo et faktum.

Det andet er, at jeg gav noget anerkendelse af, at man fik gjort nogle rigtig gode ting i 1990'erne. Men det ændrer ikke på, at vi overtog en gæld, som var større end den, vi efterlod i 2008, inden en international økonomisk krise af hidtil næsten ukendt omfang skyldte ind over grænserne, som den jo nødvendigvis vil gøre i en lille åben økonomi, som lever af samhandel og sameksistens med landene omkring sig.

Men jeg vil ikke bruge tiden på at kritisere SR-regeringen. Jeg synes, at man gjorde mange gode ting. Det synes jeg er fair man gjorde. Vi har bygget videre oven på dem, og det er jo bl.a. også derfor, at Danmark har været exceptionelt godt rustet til at stå den her meget hårde proces igennem. Jeg beklager enhver ledig, vi får, jeg beklager enhver arbejdsplads, vi taber, og det er jo derfor, jeg som en del af regeringen er meget optaget af også at bidrage til, at vi får nedbragt underskuddet, så vi ikke trues af onde spekulanter udefra, der kan presse hele fundamentet for, at vi får genopretningen igennem.

Kl. 00:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 00:56

Ole Vagn Christensen (S):

Når grænsen i sin tid blev sat ved de 25 år, hænger det jo sammen med, at man sagde, at man ikke skulle kunne spekulere i at vente på at få en uddannelse på et højere niveau. Det var grundlaget derfor. Mit spørgsmål er: Har regeringen kunnet konstatere, at de her 500 uddannelser er unødvendige uddannelser, at det kun har været en udgift for samfundet og det ikke har medvirket til, at man har kunnet undgå en vis form for ledighed for de mennesker, som sådan set har lavet den her nødvendige omstilling? Hvis det er tilfældet, er det jo ikke en besparelse, man opnår. Så vil det sige, at man overlader det til de kommende ledige; det er situationen for de her mennesker.

Kl. 00:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 00:58

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nu er det 25 år, der er grænsen, og den agter jeg sådan set ikke at pille ved eller røre ved eller noget som helst. Men jeg blev spurgt om, hvorfor det var præcis 25 år, og det kan jeg jo ikke argumentere for, for det er indført lang tid før min tid. Jeg ved, at vi senest fik lavet ændringer på det område i 1993, men da var det også 25 år, så det er altså en gammel regel. Og at man undgår spekulation ved at sætte den ved 25 år, er rigtigt, men det kunne man jo også undgå spekulation i ved at sige, at det er forsørgere. Man får nok ikke børn, fordi man så tænker, at man får den her lukrative SVU i henholdsvis 80 eller 40 uger, så der kunne være mange andre måder. Men vi har valgt, og det har vi valgt på en lang række områder, at det er 25-årsgrænsen, som er fastsat, og så fred være med det. Jeg kan bare ikke argumentere for, hvorfor det ikke er 24 eller 26 år. Altså, det kan man bare ikke forvente at jeg magter. Det er 25 år, slut, færdig med det.

Samlet set er det jo en gevinst for Danmark, når vi har et effektivt voksen- og efteruddannelsessystem, selvfølgelig er det det. Og det er også derfor, vi har verdens dyreste offentligt finansierede voksen- og efteruddannelsessystem, og det vil også fortsat ligge blandt verdens allerdyreste, når vi er færdige med genopretningsplanens implementering i dansk politik. Og det har en makroøkonomisk effekt, det er bare sådan, at jeg vurderer og regeringen vurderer, at den negative makroøkonomiske effekt vil være større af at lade stå til i den økonomiske situation, vi er i.

Kl. 00:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 00:59

Ole Vagn Christensen (S):

Man kan jo diskutere meget og meget længe om den der effekt. Hvis det er tilfældet, at det her har været med til at opkvalificere mennesker, som ellers ville være blevet sendt ud i ledighed, har jeg lidt svært ved at se, at der så er tale om, at det har været til ugunst for det danske samfund.

I det hele taget er det sådan med uddannelse og opkvalificering, at det er noget, der er hårdt brug for, men ved den her reduktion til de 40 uger kan man jo ikke færdiggøre nogle dele af sin kommende uddannelse, hvor man kunne gå ind og blive opkvalificeret. Det er uanset, hvilken uddannelse man taler om. Vi ved jo, at der er brug for virkelig mange jobskift i dag, men vi ved også, at hvis den ufaglærte skal have mulighed for det, skal der også noget opkvalificering til. Og her mener jeg at man sådan set rammer de mennesker, der,

som det også er blevet fremført gang på gang, ikke har de muligheder for at få den uddannelse.

Kl. 01:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 01:00

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Naturligvis omfatter det jo mennesker, som nu ikke længere kan få et forhøjet forsørgelsesniveau, når de tilvælger uddannelse. Det er fuldstændig korrekt. Man reducerer perioden fra 80 til 40 uger. Det er det, lovforslaget går ud på, og det gør det alene af den grund, at det faktisk medvirker til at tilvejebringe ressourcer til at sikre flere ting: 1) at vi får nedbragt vores underskud på de offentlige finanser til 3 pct. af bruttonationalproduktet, fordi det vil skabe sikkerhed for, at vi fører en stabil økonomisk politik i Danmark, 2) det tilvejebringer ressourcer til flere penge til sundhed og sygehuse, 3) det tilvejebringer ressourcer til, at kommunerne kan fortsætte på det høje velfærdsniveau, som der er i det danske samfund, også i kommunerne, og 4) det bidrager til, at vi kan sikre den aktivitet på uddannelsesområdet, som jeg jo også ønsker fortsætter. Derfor har jeg skærmet områder af, der i særlig grad bidrager til at nå 95-procentsmålsætningen om, at alle unge skal have en ungdomsuddannelse.

Kl. 01:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 01:01

Julie Rademacher (S):

Jeg synes, det er helt utroligt at følge debatten i dag og så erfare, at den borgerlige regering lige pludselig er blevet eksperter i SR-regeringens politik i 1990'erne. Jeg må nok indrømme, at den borgerlige regering er meget, meget dårlig til at føre socialdemokratisk politik, i hvert fald er der noget, man helt åbenlyst ikke har forstået.

Det her med at forhøje uddannelsesniveauet er afgørende for vores konkurrenceevne også fremadrettet. Som ministeren selv påpeger: Det er dyrt at spare. Der er mange hjemme hos mig, der frygter, at det bliver alt for dyrt at spare på voksnes uddannelse i den nuværende situation. Det kan simpelt hen ikke betale sig, hverken økonomisk eller menneskeligt.

Så mit spørgsmål lyder: Frygter ministeren ikke, at det her forslag bliver alt for dyrt på lang sigt?

Kl. 01:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 01:02

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg har da gjort mig mange overvejelser. Genopretningsplanen er da ikke nogen dans på roser. Det er den ikke for nogen overhovedet. Personligt er jeg jo ikke så ramt, men det bliver jeg af finansministerens forslag senere. Men det betyder ikke noget. Det, der betyder noget, er selvfølgelig, at der er nogle, som bliver omfattet af, at vi retter op på dansk økonomi. Og det gør man altså kun på én måde, nemlig ved at reducere udgifterne, for man kan ikke løse landets økonomiske udfordringer ved bare at optage ny gæld, sådan som det foreslås af S og R.

Jeg må sige, at jeg så heller ikke har nogen ambitioner om at føre socialdemokratisk politik, for om end jeg roste S og R, vil jeg jo sige, at jeg sådan set har mere ros tilovers for den regering, jeg for nylig selv blev en del af og derfor godt kunne tillade mig at rose sådan lidt historisk betragtet. Bl.a. kan man jo rose sig af, at selv om det er

lidt hårdere tider nu, har vi bragt velfærdsniveauet op med over 60 mia. kr. Ret præcist er der 67 mia. kr. mere til offentlig service i år, end tilfældet var, da vi trådte til.

Det er da ærgerligt at skulle finde penge nu, men jeg kan bare hilse Socialdemokraterne og sige, at hvis man følger deres plan, er situationen jo den, at man så ikke skal finde 24 mia. kr. plus meraktivitet på sundhed og kommuner og meraktivitet i uddannelsessystemet, nej, så skal man finde 37 mia. kr.

Kl. 01:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 01:04

Julie Rademacher (S):

Man kan sige, at ministeren igen formår at sige en hel masse ord, men ikke svarer særlig kort eller særlig konkret på spørgsmålet.

Vi har en debat i dag om dansk økonomi, til dels også om det her helt konkrete forslag om voksenuddannelsesstøtte. Og jeg vil blot lige korrigere og sige: Arbejdsløsheden fra 1992 til 2001 faldt til et historisk lavt niveau.

Vi har tidligere i dag haft en dagpengeperiodediskussion, og jeg ved udmærket godt, at det under den borgerlige regering gik endnu bedre for arbejdsløsheden og også for dansk økonomi, fordi man netop foretog de rigtige investeringer i 1990'erne. Men jeg ved også godt, at den regning, som nu bliver givet ud, ikke bare stopper i Folketingssalen i dag, men også rækker flere år langt ud.

Derfor må ministeren svare ja eller nej til spørgsmålet. Frygter ministeren ikke, at det her forslag bliver alt for dyrt på længere sigt?

Kl. 01:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 01:05

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, det mener jeg ikke. Jeg mener, det ville være alt for dyrt helt at se bort fra, at vi står med et underskud på statens budgetter. Det er ikke ukendt, at det er VK-politik, at man tager hånd om at få balance i statens økonomi. Det har vi historisk haft som målsætning. Nogle konjunkturer er vanskeligere at gøre det i end andre. Dette er ét eksempel, fordi det er den største økonomiske krise, som vi har haft stort set siden 1930'erne. Det er jo derfor, at vi ligesom mange andre også har lært af, at det er en god idé også at investere, når vi kan se, at konjunkturerne går ned. Det har vi gjort massivt med store pakker, bl.a. også med Socialdemokraternes stemmer på en række områder, for netop at imødegå, at vi kom ud i en meget høj grad af ledighed.

Det er fuldstændig korrekt, at man kom ned i ledighed. Det kan man så kalde historisk, eller hvad man vil, men i 1960'erne var ledigheden jo endnu lavere. Men over en kort periode var ledigheden historisk lav, da SR var der, men den blev bare historisk set endnu lavere, da vi så kom til.

Kl. 01:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Hønge.

Kl. 01:06

Karsten Hønge (SF):

Jeg undrer mig lidt over, at ministeren næsten kun forholder sig til de penge, man sparer ved at forringe muligheden for støtte fra de 80 uger til de 40 uger, og det antal mennesker, som så ikke kan tage uddannelse der.

Er det ikke rigtigt forstået, at man nu indfører en højere brugerbetaling på de almene fag, som vil skaffe 85 mio. kr.? Og er det ikke

rigtigt, at der kommer en ekstra betaling til virksomhederne, ved at man reducerer statens tilskud til VEU-godtgørelse på 446 mio. kr. i 2012 og 2013?

Kl. 01:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 01:06

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Det er fuldstændig korrekt. Jeg skal selvfølgelig tage udgangspunkt i det lovforslag, som ligger, og det har jeg også forsøgt at gøre, men ligesom hr. Karsten Hønge har jeg faktisk også prøvet at bringe det ind i den kontekst, som genopretningsplanen er, for i den sammenhæng er det her jo et forholdsvis lille forslag.

Altså, jeg er fuldt ud bekendt med, hvad der ligger i mit ressort på de forskellige områder, og der vil også blive leveret her. Det, jeg har haft som udgangspunkt for at bidrage til, at der kunne blive flere penge til uddannelsesaktiviteter for unge, til bedre sundhed og bedre sygehuse og til at skærme kommunerne af og skærme vores økonomi af over for spekulanter og andre, der måtte have mistillid til, at vi kan styre økonomien i Danmark, har været styret af, at jeg, så vidt det overhovedet er muligt, har ønsket at skåne det, der handler om, at vi ønsker, at 95 pct. unge skal have en ungdomsuddannelse, og at 50 pct. skal have en videregående uddannelse. Derfor har jeg i vidt omfang bidraget med at finde pengene på forsørgelsesniveauerne frem for på adgangen til uddannelse, for det synes jeg faktisk har været væsentligt.

Kl. 01:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Hønge.

Kl. 01:08

Karsten Hønge (SF):

Jo, jo, men det sætter bare et noget andet perspektiv på diskussionen. I stedet for at det er de der omkring 100 mio. kr., er der altså tale om 1 mia. kr. Det kan vi blive enige om.

Så er det, jeg spørger: Er det i virkeligheden ikke en gave til en minister, i hvert fald hvis man vil have sådan en progressiv tilgang til uddannelse, at vi på den ene side står med en Capacentundersøgelse, der viser, at seks ud af ti ufaglærte faktisk fortryder, at de ikke har taget en uddannelse, og på den anden side står med et erhvervs-liv, hvor én leder inden for Dansk Erhverv siger, at erhvervs-livet har brug for mere uddannet arbejdskraft, end uddannelserne kan levere, og at problemet vil vokse, hvis der ikke bliver investeret massivt på området, og en anden leder inden for Dansk Erhverv siger, at for at man kan få et job i fremtiden, har man brug for den opkvalificering, som nu skæres bort?

Det er da en gave til en minister, hvis man ellers tænker sådan offensivt og progressivt i forhold til uddannelsesområdet.

Kl. 01:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 01:08

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg har forstået, at Socialdemokraterne og SF igennem de seneste måneder har været stærkt begejstrede for hele partssystemet, ikke mindst LO-siden, og derfor kan man jo sige, at det er sådan i alle andre lande – jeg kender deres systemer rigtig godt – at langt størstedelen af voksen- og efteruddannelse for beskæftigede enten er finansieret af virksomhederne eller er noget, der indgår i overenskomsterne. Derfor kunne Socialdemokraterne og SF jo glimrende ved det næste

fortrolige, lukkede møde med LO, hvor man planlægger fremtidens mange tiltag, have en overvejelse om, om det er noget, man agter at bringe ind i fremtidige overenskomster, at man tager et større ansvar for det her.

Det, der har været målet for mig, har været at skærme ungdomsuddannelserne af, og det er der også blevet kvitteret for. Jeg vil også sige, at det fortsat er sådan, uagtet at der leveres fra det område, at voksen- og efteruddannelsesområdet i europæisk sammenhæng i meget vidt omfang er finansieret af den offentlige sektor. Det gør jeg fortsat gerne, og svaret er sådan helt overordnet, at var situationen for den overordnede økonomi og de overordnede finanser ikke den, som den er, havde det her forslag heller ikke ligget her fra mig.

Kl. 01:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 01:09

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg må faktisk sige, at jeg er blevet mere bekymret efter den her debat, hvad angår regeringens holdning til SVU, end jeg var på forhånd. Og det siger jo ikke så lidt, når det handler om konsekvenserne af det konkrete forslag. Men når vi har hørt undervisningsministerens argumentation her i nat i forhold til SVU, lyder det jo, som om undervisningsministeren egentlig ikke rigtig kan forsvare ordningen, og det synes jeg da er bekymrende.

Altså, den ansvarlige minister på området kan egentlig ikke komme med en argumentation for, at vi har en SVU. Ministeren siger, at de jo lige så godt kunne være på SU, at det er dem på 24 år, så hvorfor er det egentlig sådan, at dem på 25 år skal have SVU? Det synes jeg er dybt bekymrende, for betyder det, at hvis der kommer en runde mere, hvor man skal finde nogle flere penge, så vil undervisningsministeren faktisk ikke gå ind og forsvare den her ordning, vil ikke komme og sige: Vi har den her ordning, fordi vi altså har nogle ufaglærte, som vi skal have opkvalificeret, og fordi vi har nogle mennesker her, som vil stå stærkere på arbejdsmarkedet, hvis de får den her opkvalificering? Er det sådan, vi skal tolke den debat, vi har haft her?

Kl. 01:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 01:11

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, det er det ikke. Man skal prøve at lytte til det, der bliver sagt, for der kan man sådan set indimellem om ikke andet så få mere viden om, hvor det andet menneske eller det andet parti eller regeringen står. Det, jeg har gjort helt klart, er, at det her lovforslag ikke var kommet, hvis jeg ikke ligesom så mange andre havde skullet bidrage til at lave en genopretningsplan for Danmark, hvor vi tilvejebringer ressourcer til de forskellige områder, som jeg nævnte før. Så var det her forslag slet ikke kommet.

Grunden til, at spørgeren kan komme i tvivl om, hvor jeg står, er muligvis mit svar på et spørgsmål nede fra salen, nemlig om jeg præcis kunne redegøre for, hvorfor det er 25 år. Og der vil jeg altså bare fastholde, at det er lidt vanskeligt at forklare, for det kunne være så meget andet. Det har vi fastlagt, det er den gældende regel for en lang række ting, det gælder også for en række ting inden for vores arbejdsmarkedspolitik, at grænsen er 25 år.

Men altså, jeg vil jo ikke sådan gøre mig til overdommer over, om det skal være 24 år eller 26 år. Det vil jeg overlade til os i fællesskab at fastlægge. Jeg kan sagtens forsvare, at vi har et forhøjet forsørgelsesgrundlag til en række voksne, der tilvælger mere uddannelse, men jeg er i en situation, hvor jeg skal levere, og der vil jeg helle-

re levere i forhold til forsørgelse på et meget, meget højt niveau og reducere det en anelse, end jeg vil gå ind og skære i ungdomsuddannelser eller videregående uddannelser. Jeg vil gerne have, at 95 pct. får en ungdomsuddannelse og 50 pct. en videregående uddannelse.

Kl. 01:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 01:12

Kirsten Brosbøl (S):

Nu er det sent, men jeg er faktisk ret sikker på, at det, som fru Johanne Schmidt-Nielsen spurgte om, var, hvorfor vi havde en SVU-ordning. Så svarede ministeren det her med 25 og 24 år.

Jeg synes, det er meget interessant, om ministeren kan forsvare ordningen som sådan, for hvis ministeren kan det, må ministeren jo også kunne forsvare, dels at man har de grænser, man har, dels at man tidligere har haft 80 uger og ikke 40 uger, som det nu bliver med det her lovforslag. Altså, der må jo have været en argumentation, hvor man sagde: Der er altså nogle her, der har nogle andre behov end unge, der er i det almindelige SU-system. Altså, der er et forsørgelsesbehov, man har etableret sig med familie, med ejerbolig måske, så der er nogle helt andre behov.

Er det sådan, at det har ændret sig fra den ene dag til den anden, og at ministeren nu ikke længere mener, der er det behov, i særlig lang tid i hvert fald? For ministeren sagde tidligere i debatten, at folk jo bare kan gå over i det almindelige SU-system. Kan ministeren ikke bekræfte, at det kan de her mennesker ikke bare?

Kl. 01:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 01:13

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Altså, jeg leverer til en genopretningsplan, som skærmer danske familiers økonomi af, og som er med til at skærme danske arbejdspladser af. Det er altså nu engang regeringens overbevisning, at det er det, vi foretager os, i modsætning til at S og SF ikke lægger andet frem, end at vi nu skal bruge nogle flere penge, for så går det nok alt sammen.

Den enkelte danske familie er også nogle gange nødt til at sige: Vi holder meget af vores bil – jeg gentager det lige, er spørgeren interesseret i svaret? – vi holder meget af vores bil, men det ændrer ikke på, at vi spørger til, hvad den koster, hvis det er sådan, at den ene f.eks. er gået ned i indkomst. Det er faktisk det, man kan overføre til makroøkonomien i Danmark, nemlig at vi er nødt til at spørge til prisen på det, vi leverer af serviceydelser, og spørge til, hvor mange penge vi bruger på det, fordi vi ikke har de samme penge til velstand, som vi har haft, på grund af – og det må da også på et tidspunkt gå op for Socialdemokraterne – at der er en global økonomisk krise, som vi langtfra er kommet ud af.

Der lurer en gældsælde for et hvilket som helst land, der i øjeblikket, ve det, ikke tager hånd om den økonomiske politik. Prøv at kigge omkring. Selv den tidligere socialdemokratiske finansminister i England er fuldstændig klar over, at man er nødt til at skære ind til benet, selv om det nu er en konservativ regering. Man bakker endda op om det og tager ansvar.

Kl. 01:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg synes jo grundlæggende, at det her rammer de helt forkerte. Det rammer de mennesker, vi burde investere i.

Men når jeg tager ordet, er det, fordi jeg vil spørge ministeren om noget lidt andet. I den aftale om genopretning af dansk økonomi, man har indgået med Dansk Folkeparti, er der lavet en fin figur over omprioritering for i alt 10 mia. kr. Ministeren kender den sikkert godt – det er den her med de generelle besparelser i staten på 1, 8 mia. kr. og de målrettede besparelser i staten på 4,2 mia. kr. osv. Af de 10 mia. kr. bruges så henholdsvis 5 mia. kr. til sundhed og 5 mia. kr. til noget, der hedder »Flere i uddannelse, svage grupper«.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: Hvem er det, regeringen her tænker på skal i uddannelse, og kunne det eksempelvis være ufaglærte, der alene har en folkeskoleuddannelse?

Kl. 01:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 01:16

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, det ville det i høj grad kunne være.

Kl. 01:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 01:16

Ole Hækkerup (S):

O.k., så vi behandler et lovforslag, som betyder, at man i det, man investerer i uddannelse til folk, der alene har en folkeskoleuddannelse, reducerer fra de 80 til de 40 uger, og så planlægger regeringen på den anden side at føre en uddannelsespolitik, hvor man sådan set skal investere i lige præcis de samme mennesker?

Når jeg spørger på den her måde, er det også, fordi jeg er lidt usikker på, hvor mange af de 5 mia. kr. på uddannelsesområdet, der ligger heri, som sådan set allerede er finansieret i nogle andre aftaler eller går via nogle andre initiativer.

Kl. 01:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 01:16

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Når jeg siger, at det kunne være kortuddannede, er det ikke nødvendigvis de samme mennesker.

Den ene gruppe kan indbefatte helt unge mennesker, som f.eks. uddanner sig med SU, eller personer, der slet ikke har været på arbejdsmarkedet, men den gruppe, vi taler om her, vil fortsat have et meget højere forsørgelsesniveau på godt og vel 15.000 kr. om måneden de første 40 uger og vil derefter have mulighed for at fortsætte uddannelsen og modtage 5.000 kr. om måneden.

Det lovforslag, vi konkret behandler, retter sig alene mod voksne, som er på arbejdsmarkedet og er i beskæftigelse. Så på den måde kan man ikke sige, at det er identiske målgrupper, men jeg svarede fuldstændig korrekt og i overensstemmelse med det, der ligger i politikken for genopretningsplanen, nemlig at det i begge tilfælde er meget muligt, at det er personer med kort uddannelsesbaggrund bag sig.

Kl. 01:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og børnefamilieydelsesloven. (Ingen regulering af beløbsgrænser i 2011-2013, begrænsning af fradraget for faglige kontingenter og loft over børnefamilieydelsen).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 27.05.2010).

Kl. 01:18

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mads Rørvig som ordfører for Venstre.

Kl. 01:18

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det.

Kl. 01:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal lige bede om, at man giver ordføreren mulighed for at tale rimelig uforstyrret.

Ordføreren.

Kl. 01:18

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Vi har oplevet en økonomisk krise af historiske dimensioner, og ingen er gået ram forbi, heller ikke Danmark. Men nu er det begyndt at lysne i horisonten; de seneste kvartaler har budt på positiv vækst, arbejdsløshedskurven er knækket, og virksomhederne har igen fået noget at bestille.

Krisen har været relativt mindre hård for Danmark end for så mange andre lande. Det skyldes vores gode udgangsposition. Dengang oppositionen krævede penge til både stort og småt, valgte vi at holde igen, og derfor var vores økonomi bedre polstret og derfor bedre rustet til krisen. Det betyder ikke, at vi er kommet upåvirkede igennem krisen. Vi holdt krudtet tørt indtil det rette øjeblik, hvor dets effekt var størst, men krudtet er skudt af, og derfor ser vores budget noget anderledes ud i dag, end det gjorde for et par år tilbage. Der var røde tal på bundlinjen, og det var mere, end vores økonomi kunne holde til på sigt, og derfor er vi nødt til at handle. Alternativet er en gæld, der blot vokser sig større og større, og udgifter til renter – penge, som vi langt hellere vil investere i vækst og i velfærd.

Der er unægtelig mere ved at øge bevillingerne end ved at skære i budgettet, men besparelser er desværre ikke noget, vi kommer udenom i den her situation. Ingen, der vil stå ved ansvaret for Danmarks økonomiske ve og vel, kan sige sig fri for at tage aktiv del i det her arbejde.

Vi har sammen med Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti indgået en aftale om genopretning af den danske økonomi. Aftalen indeholder en række besparelser – besparelser, der langtfra

er nemme, men de er nødvendige. Alle har en interesse i, at vores økonomi er holdbar, og derfor må alle bidrage til den fælles indsats, der skal til, for at få rettet op på det offentlige budget.

Vi har bevidst søgt den mest lempelige løsning, men ingen kommer desværre til at slippe fuldstændig uberørt. Dette lovforslag indeholder en række aftalebesparelser, og den planlagte forhøjelse af indkomstgrænsen for topskatten udskydes i 3 år til 2014. Samtidig vil § 20-reguleringen af beløbsgrænser for skatter blive suspenderet i 2011, 2012 og 2013. Desuden lægges der et loft over fradraget for faglige kontingenter og arbejdsgiverbidrag. I dag er der f.eks. stor forskel på kontingenternes størrelser i de enkelte fagforeninger.

Endelig indeholder lovforslaget en ændring af børnefamilieydelsen. I dag får alle børnefamilier som bekendt det samme beløb i ydelse for hvert barn. Det forholder sig imidlertid således, at udgifterne til det første barn almindeligvis er langt højere end til de øvrige. Vi finder det rimeligt, at børnefamilieydelsen kommer til at afspejle denne sammenhæng, og af den grund lægges der et loft over det maksimale, en børnefamilie kan modtage i årlig ydelse, og loftet indføres gradvist. Det giver familierne god mulighed for at indrette deres økonomi efter de nye regler.

Jublen havde jo sikkert været større, hvis vi havde brugt flere penge frem for at spare, men omstændighederne er ikke til at lege den rige onkel fra Amerika. Vi er nødt til at se i øjnene, at hullet i statskassen ikke forsvinder af sig selv, og derfor må alle bidrage til at få økonomien op at stå igen.

Jeg skal meddele, at Venstre kan støtte dette forslag.

Kl. 01:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en række korte bemærkninger, først fra hr. Nick Hækkerup.

Kl. 01:22

Nick Hækkerup (S):

Det er sådan set bare et enkelt opklarende spørgsmål: Hvordan forholder det her lovforslag sig til skattestoppet?

Kl. 01:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 01:22

Mads Rørvig (V):

Da regeringen fremlagde sit forhandlingsudspil til de her forhandlinger om genopretningsplanen for Danmark, lagde man klart frem, at man var nødt til at suspendere skattestoppet i den her periode, hvor vi er nødt til at genoprette dansk økonomi. Det har vi sagt, og vi har lagt åbent frem, at det er et instrument, som vi vil bruge, bl.a. ved hjælp af en § 20-regulering, som jeg også i min ordførertale har gjort rede for.

Kl. 01:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 01:23

Nick Hækkerup (S):

Så skattestoppet gælder ikke i den her periode, som vi ikke ved, præcis hvornår får en ende?

Kl. 01:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

- Mads Rørvig (V):**
Altså, det er jo lagt frem i planen, præcis hvad der gælder, og hvad der ikke gælder, såfremt de her lovforslag bliver vedtaget med de ændringsforslag, der måske måtte være. Så det er da gjort rimelig klart, hvad der gælder i forbindelse med skattestoppet, og hvad der ikke gælder. Men skattestoppet står selvfølgelig ved magt, når vi er ude af den her periode.
- Kl. 01:23
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Morten Bødskov.
- Kl. 01:23
- Morten Bødskov (S):**
Det her er jo bare endnu et eklatant løftebrud fra Venstres side. Flere gange har man jo garanteret børnefamilierne mod, at børnechecken skulle forringes. Man har sågar i sit regeringsgrundlag for den nuværende periode – og det går jeg ud fra at Venstre støtter – jo klart skrevet, at man vil forøge økonomien for børnefamilier med helt små børn. Nu kommer man så her som en tyv om natten og trækker tæppet væk under ganske mange børnefamilier.
- Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan ordføreren mener, at de løfter, man har givet børnefamilierne i folketingsvalgkampen, i regeringsgrundlaget og efter folketingsvalget, stemmer overens med det løftebrud, man nu begår med ændringerne af børnechecken.
- Kl. 01:24
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Kl. 01:24
- Mads Rørvig (V):**
Det, der i virkeligheden er løftebrud, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov, er jo ikke at give en ordentlig løsning på, hvordan man kommer ud af den her krise. Vi har jo givet et klart løfte om, at vi har en ansvarlig holdning til dansk økonomi, og derfor har vi fremlagt den her plan.
- Vi ser jo den diametrale modsætning, når man lukker en gang øregas ud som den, jeg står med her, nemlig »En Fair Løsning«, der jo absolut intet svar giver på, hvordan vi kommer ud af den her økonomiske krise. Regeringen har afgivet et løfte til vælgerne om, at vi holder en ansvarlig økonomisk linje, og det er også det, som det her lovforslag afspejler.
- Kl. 01:25
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Morten Bødskov.
- Kl. 01:25
- Morten Bødskov (S):**
Jeg forstår godt, at man er nødt til at kaste sig ud i den gang begynderretorik, som jeg mener det er udtryk for. Socialdemokraterne og SF har fremlagt en fuldt finansieret plan, som løser de problemer, Danmark står over for. Og man må jo sige, at valget i dansk politik nu er fuldkommen klart, for det her løftebrud, man laver over for børnefamilierne, viser jo, at vi har en regering og nogle regeringspartier, der ikke er til at stole på.
- Hvordan skal børnefamilierne tro, at man ikke kommer som en tyv om natten igen, når man har lovet børnefamilierne før folketingsvalget, at man faktisk ikke engang bare vil bevare, men vil forbedre det økonomiske grundlag for børnefamilier med helt små børn, og så nu kommer og fjerner det?
- Så valget er totalt klart. På den ene side står der et regeringsflertal støttet af Dansk Folkeparti, som man ikke kan stole på, og på den anden side står der et alternativ, som siger sandheden, nemlig at vel-færden koster. Det er det valg, der er. Men løftebruddet er klokkeklart, og jeg fik ikke svar på, om det ikke tilfældet med det, man fremlægger i dag.
- Kl. 01:26
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Kl. 01:26
- Mads Rørvig (V):**
Hr. Morten Bødskov har jo ret i, at vi har et fuldstændig klart valg. Udfordringen er det lidt uklart om vi er enige i, altså om vi skal konsolidere den danske økonomi med 24 mia. kr. inden for de næste 3 år. Hr. Morten Bødskov siger, at Socialdemokraterne og oppositionen giver en klar valgmulighed, men når vi læser på side 14 i det, man kalder en løsning, »En Fair Løsning«, står der, at planen ikke går i detaljer med effekterne på de offentlige finanser på kort sigt. Hvordan kan man så påstå og love danskerne, at man har en løsning på Danmarks økonomiske udfordringer? Det hænger jo ikke sammen.
- Kl. 01:26
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Jesper Petersen.
- Kl. 01:27
- Jesper Petersen (SF):**
Siden regeringen kom til i 2001, er der blevet væsentlig flere børn, der vokser op i familier, der decideret kan kaldes fattige. Vi er nu oppe på 65.000 børn, der lever i fattigdom i Danmark. Det er ca. 30.000 mere, end der var i 2001, da regeringen kom til. Man vil nødig snakke om det, men det er altså sådan, forholdene rent faktisk er.
- Nu har regeringen givet ufinansierede skattelettelser i indtil flere omgange, og nu skal regningen altså betales. En væsentlig del af den regning havner altså så hos børnefamilierne. Kan Venstres ordfører bekræfte, at vi vil se en yderligere stigning i antallet af børn, der kommer til at vokse op i en familie præget af fattigdom, fordi man altså også nu forringer børnechecken for de familier, der er hårdt trængt og har brug for børnechecken?
- Kl. 01:27
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Kl. 01:27
- Mads Rørvig (V):**
Der er ingen, der påstår, at den øvelse, vi er ude i nu, er nem. Hvis det forholdt sig sådan, at man bare kunne love, at dansk økonomi ville blive reddet af, at man arbejdede 12 minutter mere om dagen, så ville man løse det hele. Vi må stå skulder ved skulder, når vi skal løse fremtidens udfordringer. Alle er nødt til at bidrage.
- Med hensyn til den sociale balance i forslaget kan man jo kigge på bemærkningerne til forslaget for at se, hvordan det påvirker i forhold til rig og fattig. Der ser man, at det selvfølgelig er dem, der tjener mest, der også kommer til at holde mest for i den øvelse, vi lige nu er ude i.
- Kl. 01:28
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Jesper Petersen.
- Kl. 01:28
- Jesper Petersen (SF):**
Ordføreren præsterer en fuldstændig afkobling fra virkeligheden og formår overhovedet ikke at svare på spørgsmålet. Han tillader sig

endda at sige, at nu skal danskerne stå skulder ved skulder. Det er da besynderligt, at der er så mange velstillede danskere, der har brug for en fattig mands skulder at græde ud ved. Det er jo det, der er tilfældet.

Det kan godt være, at man kan komme med alle mulige sammenlagte beregninger, men man bedes forholde sig til spørgsmålet: Er det ikke sådan, at der ikke er nogen form for differentiering? I de familier, hvor de nu tæller den yderste krone for at få regnskabet til at hænge sammen, vil vi nu se, at de får en lavere børnecheck, og at de dermed skal finansiere de ufinansierede skattelettelser, som regeringen har givet, for at man kan få regnskabet til at stemme. Den seneste skattereform kan man påstå er finansieret, de to forrige skattelettelser er decideret ufinansierede. Nu kommer regningen, og bl.a. børnefamilierne skal betale for den. Er faktum så ikke, at børnefamilier, der i dag er afhængige af børnechecken, kommer til at opleve, at den bliver mindre, og at det kommer til at betyde, at der er endnu flere børn, der kommer til at vokse op i fattigdom i Danmark?

Kl. 01:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 01:29

Mads Rørvig (V):

Altså, børnechecken bliver mindre, det kan man læse ud af lovforslaget, så det kan jeg fuldstændig bekræfte. Jeg kan også bekræfte, at regeringens linje er, at det her ikke er nemt. Det er ikke for sjov, at vi gør det her. Vi skal konsolidere vores økonomi med 24 mia. kr. over de næste 3 år, og det er en svær udfordring. Det kræver, at vi alle holder for i Danmark. Der har vi fremsat et lovforslag, der bl.a. lægger et loft over børnefamilieydelsen, som jeg finder meget retfærdigt. Det her er altså ikke en nem udfordring, men det er nødvendigt, for at vi kan komme ud af krisen.

Kl. 01:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Det er hr. Frank Aaen.

Kl. 01:30

Frank Aaen (EL):

Så vidt jeg har forstået den seneste variant af regeringens forslag, som vi dog ikke har set i Folketinget endnu, men kun læst om i medierne, så vil man skære ned i børnechecken til alle, og derudover fastholder man et loft over børnechecken, så man særlig rammer dem, der har mange børn. Der er to elementer i forringelsen af børnechecken. De samme familier oplever i øvrigt også, at personfradraget, som jo er mest værd for de fattigste, altså dem, der tjener mindst, også bliver reduceret. Det vil sige, at man tager pengene hos børnefamilierne og hos dem, der tjener mindst. Samtidig fastholder man – og det er jo det, der er valget – de skattelettelser, man har givet til de rigeste her i samfundet. Kan vi ikke godt lige få at vide: Hvorfor skal børnefamilierne og dem, der tjener mindst, undgælde for at opretholde de skattelettelser, man har givet til de rigeste?

Kl. 01:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 01:31

Mads Rørvig (V):

Den skattereform, der har været, og de skatteomlægninger, der har været – og det ved hr. Frank Aaen også – er selvfølgelig fuldt finansieret. Man kan ikke stille regnestykket op på sådan en måde. Hvis hr. Frank Aaen gør sig umage og læser bemærkningerne til lovforslaget, kan hr. Frank Aaen også se, at det er dem, der tjener mest, der

kommer til at holde mest for med den § 20-regulering, som hr. Frank Aaen også nævner.

Men jeg savner hr. Frank Aaens indlæg i debatten om, og det har vi så til gode til senere, hvordan vi kommer ud af krisen, og hvordan vi kommer ud af de konvergenskrav, som vi skal opfylde de næste 3 år. Jeg har ikke endnu hørt et bud på, heller ikke i medierne, hvordan hr. Frank Aaen vil komme med et svar på det. Der er ikke nogen nem vej til at gøre det. Hvis der havde været det, havde vi selvfølgelig valgt den vej.

Kl. 01:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 01:32

Frank Aaen (EL):

Altså, jeg har faktisk gang på gang her i Folketingssalen fremlagt, hvor vi synes pengene skal tages fra. F.eks. kan man jo bare fjerne skattelettelserne til de 10 pct. allerrigeste i Danmark, og så har man tjent mere end 7 mia. kr., altså meget mere, end det her lovforslag går ud på. Og det er jo det, der er valget: Vil man skære ned hos børnefamilierne, vil man skære ned hos dem, der tjener allermindst, eller vil man genoverveje skattelettelserne til de allerrigeste? Det er jo valget, og jeg kan ikke forstå, at man synes, det er en god idé, at det er børnefamilierne, der skal undgælde, jeg kan ikke forstå, at man synes, det er en god idé, at de, der har mindst, skal undgælde. Hvorfor skal man ikke tage pengene der, hvor der er allerflest? Hvorfor kan Straarup ikke miste de 0,5 mio. kr., han har fået i skattelettelser? Var det ikke klogere og mere socialt at gå den vej?

Kl. 01:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 01:33

Mads Rørvig (V):

Altså, det lovforslag, vi nu diskuterer her i Folketingssalen, er jo ikke noget, der kun rammer en bestemt gruppe af befolkningen, som hr. Frank Aaen nu lægger op til. § 20-reguleringen rammer jo, som hr. Frank Aaen kan læse ud af bemærkningerne, alle over en bred kam; alle indkomstgrupper bliver ramt af det her.

Kl. 01:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 01:33

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Jeg forstår godt, hvis ordføreren synes, at det kan være lidt besværligt at skulle svare på alle de noget underlige spørgsmål, som bliver stillet, for de går i en helt anden retning end den virkelige verden.

Sandheden er jo, at det her forslag handler om at indføre massive skattestigninger. Regeringen indfører med sin pakke samlede skattestigninger for over 10 mia. kr. Det vil sandsynligvis koste i omegnen af 10.000 danske arbejdspladser. Når situationen er så alvorlig, som ordføreren selv forklarede, vil det så ikke være en god idé at tage initiativer, der giver arbejdspladser og bevarer arbejdspladser, i stedet for initiativer, der koster arbejdspladser?

Kl. 01:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

- Kl. 01:34
Mads Rørvig (V):
 Jeg mener, at vi har fundet en meget afbalanceret løsning. Nu har hr. Simon Emil Ammitzbøll selv tidligere på dagen givet udtryk for glæde over den dagpengereform, som er blevet behandlet her i Folketingssalen. Jeg mener, at man gør begge dele, hvor det er nødvendigt. Og man sikrer med den her plan, at Danmark kan komme ud af krisen, og at vi kan konsolidere med de 24 mia. kr., der er nødvendige, over de næste 3 år.
- Kl. 01:35
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Simon Emil Ammitzbøll.
- Kl. 01:35
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
 Det er meget afbalanceret, får vi at vide igen og igen og igen. Altså, den balance består åbenbart i, at man laver en dagpengereform, som sikrer nogle arbejdspladser, og så laver man en skattereform, der sørger for, at man så mister dem igen. Så har man skabt balance i tingene.
 Det er fuldstændig tåbeligt. Vi ved, at det koster danske arbejdspladser, at regeringen sætter skatten op. OECD har kritiseret, at man sætter skatten op i Danmark, der i forvejen har verdens højeste skattetryk. Gør det slet ikke indtryk på en borgerlig skatteordfører?
- Kl. 01:35
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren.
- Kl. 01:35
Mads Rørvig (V):
 Jeg vil sige, at hele den her økonomiske krise har gjort indtryk. Det er også det, som afspejles i den genopretningsplan, vi står og forhandler en række punkter vedrørende i dag her i Folketingssalen.
 Som jeg tidligere har nævnt over for hr. Simon Emil Ammitzbøll, har vi fundet en balanceret løsning. Vi bruger forskellige instrumenter, dels for at komme ud af krisen, dels selvfølgelig også for at konsolidere med de 24 mia. kr., der er behov for inden for de næste 3 år.
- Kl. 01:36
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Niels Helveg Petersen.
- Kl. 01:36
Niels Helveg Petersen (RV):
 Jeg skal gerne bekende fra starten, at jeg anser dette lovforslag for at være helt meningsløst, for det rammer fuldstændig vilkårligt. Der er ingen som helst fornuftig begrundelse for forslaget. Der er ingen logik i det.
 Jeg vil gerne spørge ordføreren: Er der overhovedet nogen sammenhæng mellem krisen, vi er i, og antallet af børn i et ægteskab? Kan man overhovedet finde en gruppe, og det er mit hovedspørgsmål, i samfundet, der har mindre ansvar for krisen, end gruppen af børnefamilier?
- Kl. 01:36
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren.
- Kl. 01:36
Mads Rørvig (V):
 Jeg er meget uenig med ordføreren i, at dette lovforslag er meningsløst. Og jeg er faktisk skuffet over, at hr. Niels Helveg Petersen tager
- Kl. 01:34
 det ord i sin mund, for hvis der er noget, der ikke er meningsløst, er det, at man kommer med et bud på, hvordan vi kommer ud af krisen.
 Vi benytter en række forskellige økonomiske incitamentter her i dette lovforslag for at kunne konsolidere med de 24 mia. kr. Jeg ved ikke, om hr. Niels Helveg Petersen anerkender, at vi skal have fundet de 24 mia. kr. over de næste 3 år i statens finanser, det gør vi, og det mener jeg og Venstre absolut ikke er meningsløst.
- Kl. 01:37
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Niels Helveg Petersen.
- Kl. 01:37
Niels Helveg Petersen (RV):
 Jamen vi skal jo sådan set finde mere end 24 mia. kr. De løser jo ikke opgaven. Vi skal længere, og vi kommer til at gå længere i de kommende år, også med hensyn til mere vidtgående reformer, end regeringen lægger op til.
 Men jeg kan ikke forstå følgende ræsonnement: Vi skal stå sammen skulder ved skulder, og derfor skal børnefamilierne betale. Det forstår jeg ikke.
- Kl. 01:38
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren.
- Kl. 01:38
Mads Rørvig (V):
 Børnefamilierne er ikke de eneste, der skal betale. Vi har en praktisk regering, der løser problemerne i den rækkefølge, de opstår. Vi har et problem i øjeblikket, det anerkender man i begge sider af Folketinget, og det er, at vi skal konsolidere det offentlige økonomi med 24 mia. kr. inden for de næste 3 år. Det fremlægger vi en løsning på her, og det er der åbenbart ikke andre der kan fremlægge en løsning på her i Folketingssalen.
- Kl. 01:38
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Benny Engelbrecht.
- Kl. 01:38
Benny Engelbrecht (S):
 Hr. Mads Rørvig taler meget om fordelingen i den her sammenhæng. Det er det, det her forslag handler om, nemlig hvordan finansieringen tilvejebringes for en stor dels vedkommende. Og man kan stille sig selv spørgsmålet: Hvilke skuldre skal egentlig bære mest, når nu det skal være så afbalanceret? Lad mig tillade at citere en fuldstændig tilfældig bestyrelsesformand i Bavarian Nordic, som til Ekstra Bladet udtaler:
 »Forliget får overhovedet ingen betydning for mig. Det rammer mig ikke. Jeg er ikke arbejdsløs og får i forvejen ikke børnepenge. At lettelserne i topskatten for sådan nogle som mig først træder i kraft om tre år, jamen, altså, det er jo småting. Det betyder intet.«
 Citatet er af Asger Aamund i Ekstra Bladet. Er dette udtryk for en afbalanceret måde at betale regningen på?
- Kl. 01:39
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren.
- Kl. 01:39
Mads Rørvig (V):
 Jeg kan konstatere, at en person med en indtægt på 0,5 mio. kr. årligt i 2013 vil blive ramt med 7.763 kr. som en følge af § 20-reguleringen, ændringen af topskattegrænsen og en række andre forhold, mens en person med en indtægt på omkring 100.000 kr. vil blive

ramt med 969 kr. Det mener jeg er en velafbalanceret løsning. Og regeringen fremsætter her et forslag, der netop sikrer, at vi konsoliderer det offentlige økonomi med 24 mia. kr. over de næste 3 år.

Det, som Socialdemokraterne og hr. Benny Engelbrecht kan byde på, er, at man fremlægger en plan, der ikke går i detaljer med effekterne på de offentlige finanser på kort sigt, da indfasningen af de enkelte elementer er ukendt. Det er et citat fra SF og Socialdemokratiets plan.

Kl. 01:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 01:40

Benny Engelbrecht (S):

Hør her: En person, som ikke får en topskattelettelse i et par år, kan ikke sammenlignes med børnefamilier, som kommer til at miste tilskuddet for altid. Der er en væsentlig forskel. Der er en væsentlig forskel på nogle topskattelettelser, der kommer på et senere tidspunkt, og en permanent ændring i en børnecheck.

Lad mig bare lige gentage den ene del af citatet fra Asger Aamund, der siger, at det forslag, der ligger her, intet betyder for hans vedkommende. Med andre ord er der altså skuldre i dette samfund, som ikke kan mærke den såkaldt afbalancerede løsning, som regeringen og Dansk Folkeparti fremlægger. Dette er ikke afbalanceret. Dette er et spørgsmål om at lægge regningen i børneværelset.

Kl. 01:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 01:41

Mads Rørvig (V):

Hvis der er nogen, der lægger regningen i børneværelset, er det da hr. Benny Engelbrecht. Der er kommet en rudekuvert ind ad døren, hvor der står, at der skal betales 24 mia. kr. over de næste 3 år. Man kan vælge at betale den, eller man kan vælge at gemme dem væk. Hr. Benny Engelbrecht vælger at gemme den væk, og så er det jo netop, at den havner på børneværelset, for så løber der renter på, som man kunne have brugt til alt muligt andet.

Kl. 01:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 01:41

Sophie Hæstorp Andersen (S):

På den ene side kommer det ikke som den store overraskelse, at regeringen igen lægger regningen i børneværelserne. Gang på gang har vi hørt regeringen sige, at den ville komme med børnepakker. I 2007 var der en familieminister, som også ville komme med en stor børnepakke, og allerede dengang var den hullet som en si.

Men det, jeg synes er interessant, er, at nu er man decideret børnefjendsk. Altså, nu er det sådan, at folk, der får mange børn, decideret skal miste penge på regeringens politik, og det sker, samtidig med at vi alle sammen inde i det her Folketing er enige om, at der bliver født for få børn i Danmark, og at vi har behov for flere børn i fremtiden.

Vil Venstres ordfører ikke godt forklare, hvordan det her forslag kom ind i udspillet, for jeg erindrings rent faktisk ikke, at det var en del af det første udspil, som regeringen lagde frem?

Kl. 01:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 01:42

Mads Rørvig (V):

Vi forhandler det lovforslag, der er på dagsordenen i dag, og det er det, jeg vil forholde mig til. Og så vil jeg forholde mig til, at regeringen fremlægger en løsning på, hvordan regningen netop ikke ender i børneværelset. Vi anviser konkrete løsninger på, hvordan man konsoliderer økonomien nu og ikke ender som Grækenland om 1 år, fordi man ikke har styr på de offentlige finanser.

Hr. Villy Søvndal sagde på SF og Socialdemokratiets pressemøde, at vi ikke kan anviser konkrete løsninger. Som jeg tidligere har refereret, går den plan, man har fremlagt og bildt danskerne ind løser Danmarks problemer, ikke i detaljer med effekterne på de offentlige finanser. Så lægger man jo netop regningen i børneværelset.

Kl. 01:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 01:43

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen Socialdemokratiet og SF har fremlagt en plan på omkring 100 sider, der også går ned i, hvordan man kan investere i fremtiden, hvordan man sikrer, at flere unge bliver pisket gennem uddannelsessystemet. Vi beder jo netop de unge om at komme hurtigere gennem uddannelserne, vi beder danskerne igennem en trepartsaftale om at arbejde mere, vi går ind og prioriterer i sundhedsvæsenet for at få råd til flere ting, vi finder faktisk penge – 48,5 mia. kr. over 4 år – for at løse den krise, som den her regering har bragt os ud i.

Det drejer sig ikke bare om den internationale finanskrise, men om, at man med ufinansierede skattelettelser fra den her regerings side ødslede en vækst i Danmark væk. Og nu går man igen ned og siger: Det er børnene, der skal betale. Bespareserne i forbindelse med børnechecken og forslag vedrørende kunstig befrugtning, som vi skal behandle til efteråret, er bare nogle af elementerne i, hvordan man netop lægger den her regning i børneværelset.

Men ordføreren svarede ikke på mit spørgsmål. Jeg spørger igen: Hvordan sikrer vi, at der bliver født flere børn i Danmark i de kommende år, som vi jo brændende ønsker os, når man ikke engang kan gå ind og belønne de mennesker, som netop føder børnene?

Kl. 01:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Ordføreren.

Kl. 01:44

Mads Rørvig (V):

Jamen jeg kan konstatere, at hvis fru Hæstorp Andersen var finansminister, havde hun forudset finanskrisen, og så havde vi undgået alle de her problemer. Så stor tiltro har jeg dog ikke til fru Sophie Hæstorp Andersen.

At investere sig ud af det her er selvfølgelig en mulighed. Men vi skal konsolidere vores økonomi med 24 mia. kr. inden for de næste 3 år. Og jeg synes, at det er bemærkelsesværdigt, at i opgangstider er løsningen fra Socialdemokraterne, at vi skal bruge flere penge, og når det går ned ad bakke, skal vi også bruge flere penge. Hvornår er det så, vi skal spænde bæltet ind og konsolidere vores økonomi?

Kl. 01:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 01:45

Klaus Hækkerup (S):

Jeg har lyttet meget til den debat, der har været. Jeg er fuldkommen enig med dem, der siger, at vi er i en situation, hvor regeringen har

givet ufinansierede skattelettelser i 2003 og i 2007. i alt ville de i dag beløbe sig til omkring 22 mia. kr., altså stort set det beløb, vi skal finde en årlig konsolidering for. Så placerer man udgiften ved bl.a. at skære i børnechecken.

Så siger Venstres ordfører: Jamen dem, der betaler topskat, bliver også ramt af, at topskattegrænsen ikke bliver sat op i 3 år. Jeg vil godt sige, at det synes jeg godt nok er en argumentation, der er som at vende det hele på hovedet. Bliver de ikke ramt af, at man ikke sætter topskattegrænsen yderligere op? Bliver de ikke ramt af, at man ikke sætter topskattegrænsen op fra 409.000 til 420.000 eller 430.000 eller 440.000 kr.? Hvad er det for en tankegang? Det er helt omvendt, når man siger, at de bliver ramt af, at man ikke sætter topskattegrænsen op.

Kl. 01:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 01:46

Mads Rørvig (V):

Jamen jeg kan forstå, at de skatteomlægninger, som regeringen har lavet i regeringsperioden, er så forfærdelige. Det, jeg ikke forstår, er, hvorfor Socialdemokraterne så ikke vil rulle dem tilbage igen. Det må være, fordi man også synes, at de skatteomlægninger, der så er lavet, er fornuftige.

Så må jeg bare sige, at regeringen her fremlægger en seriøs, konkret løsning på, hvordan vi kommer ud af den økonomiske krise. Og det eneste svar, man kan få fra oppositionen, er, at de ikke vil betragte effekterne af deres forslag på kort sigt. Det er da pinligt.

Kl. 01:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 01:46

Klaus Hækkerup (S):

To ting. Lad mig for det første sige, at den reform, regeringen gennemførte med forårspakke 2.0, er så skadelig for dansk erhvervsliv, fordi de energiintensive virksomheder ikke kan få at vide, om de bliver omfattet af fritagelsen eller ej, og derfor ikke investerer.

Når Venstres ordfører siger, at Socialdemokraterne ikke foreslår at rette op på den sociale skævhed, der helt klart og åbenlyst og vedgået er i den skattereform, som blev gennemført med forårspakke 2.0, så er det jo forkert. Vi har foreslået, at man indfører en millionærskat på 6 pct. Den vil da genoprette en del af den sociale balance, der er gået tabt. Jeg forstår ikke, hvorfor Venstres ordfører ikke kan forholde sig til bare den smule realiteter, som man dog skulle synes var let at læse klart ud af vores forslag »Fair Forandring«.

Kl. 01:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 01:47

Mads Rørvig (V):

Jeg synes, at det ville klæde hr. Klaus Hækkerup at forholde sig til realiteterne, nemlig at vi skal konsolidere vores økonomi med 24 mia. kr. de næste 3 år. Det giver regeringen et bud på, og det giver oppositionen, S og SF, intet bud på.

Man har en masse fine tanker i sine planer, som man er kommet frem med, og man har båndlagt en del af sin beslutningskraft hos fagbevægelsen, der i øvrigt allerede har afvist, at de vil være med til, at folk skal arbejde 12 minutter mere om dagen. Altså, de eneste, der fremlægger en konkret plan for, hvordan vi kan komme ud af den

økonomiske krise her og ikke ende med græske tilstande, er regeringen. Vi har ikke set noget fra oppositionen.

Kl. 01:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 01:48

Maja Panduro (S):

Jeg vil egentlig gerne bede ordføreren om en hjælpende hånd. Det virker nemlig på mig, som om Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti simpelt hen nu har opfundet deres helt eget sprog for at bortforklare det, man har gang i. Jeg vil derfor bede ordføreren om at give mig sin definition på løftebrud og på skattestop. På forhånd mange tak.

Kl. 01:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 01:48

Mads Rørvig (V):

Et løftebrud ville være, hvis regeringen ikke gav et svar på den krise, som vi står over for, og ikke kom med et svar som det, vi har i dag og behandler et lovforslag om. Det ville være et løftebrud.

Kl. 01:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 01:49

Maja Panduro (S):

Jeg er ked af, at jeg ikke nåede at få definitionen på skattestopet.

Jeg har bare lyst til at sige til ordføreren, at min definition af et løftebrud er, at man siger en ting, lover noget og så gør noget andet. Hvis man f.eks. lover, at man vil forbedre økonomien for småbørnsfamilierne – helt konkret lovede den tidligere Venstrestatsminister Anders Fogh Rasmussen, at han ville hæve børnechecken med 2.000 kr. om året – eller lover, at man i hvert fald ikke vil forringe økonomien for småbørnsfamilierne, og så forringer den, så vil jeg definere det som et løftebrud.

Hvad angår skattestopet, har Anders Fogh Rasmussen jo også defineret det for os. Han sagde netop, at enten har man et skattestop, eller også har man ikke et, at der ikke findes nogen mellemting. Det er ligesom at være jomfru, enten er man jomfru, eller også er man ikke jomfru; man kan ikke være en mellemting.

Er ordføreren enig med mig i de to definitioner? Og mener ordføreren på den baggrund, at der er begået løftebrud fra Venstres side, og mener ordføreren, at vi stadig har et skattestop?

Kl. 01:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 01:50

Mads Rørvig (V):

Jeg ved ikke, om fru Maja Panduro ikke har lyttet til mit tidligere indlæg, men det er jo sådan, at man i den her plan lægger ud med åbent og ærligt at sige, at vi med de ændringer, der her bliver lavet, suspenderer skattestopet.

Så vil jeg bare sige om definitionen af et løftebrud, at det må være, hvis regeringen ikke kom med et svar på den krise, vi står over for. Det må da være et løftebrud over for vælgerne. Vi giver konkrete svar på, hvordan vi kommer ud af den økonomiske krise, og hvordan vi konsoliderer vores økonomi med 24 mia. kr. over de næste 3

- år. Det kan fru Maja Panduro eller andre i Socialdemokratiet ikke komme med noget bud på. Kl. 01:50
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher. Kl. 01:50
- Julie Rademacher** (S):
Jeg mener helt klart, at der er tale om et løftebrud fra regeringens side, men der er også tale om et svigt. Regeringen svigter stadig væk danskerne, bl.a. ved at begå løftebrud. Men Venstres ordfører har helt åbenlyst stadig væk ikke forstået ordet løftebrud, så jeg vil endnu en gang gerne bede om definitionen på, hvad et løftebrud er. Kl. 01:51
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren. Kl. 01:51
- Mads Rørvig** (V):
Det mener jeg sådan set at jeg lige har svaret på. Det finder jeg ikke nogen grund til at svare på igen. De eneste, der svigter danskerne, er da Socialdemokratiet og SF, der foregiver at have en plan for at løse Danmarks problemer. Vi skal arbejde 12 minutter mere om dagen, og så løser det Danmarks problemer. Man har endda lagt sin sjæl hos fagbevægelsen, der så kan bedømme, om de vil være med eller ej. Det aftaler man med dem, de siger nej. Man mener i øvrigt også, at man kan snakke med EU om, at man ikke lige løser sine problemer, og det finder man nok ud af med dem. Det er jo ikke tilfældet. De eneste, der svigter danskerne, er fru Julie Rademacher og Socialdemokraterne. Kl. 01:52
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher. Kl. 01:52
- Julie Rademacher** (S):
Der er i hvert fald slinger i valsen, hvad angår den borgerlige regerings politik. Vi havde en familieminister, der i 2007 sagde:
Vi skal fra to børn op på tre børn; det undrer mig, at de ikke får flere børn, og derfor vil jeg have undersøgt, hvilke barrierer der stopper danskerne i at få dem.
Så nedsatte man en Familiekommission, der kom med 50 forslag til, hvordan lovene kunne ændres, så livet for børnefamilierne blev lettere. Det har været fuldstændig spild af tid og penge, og den minister må i dag sidde og skamme sig. Så man kan jo bare konstatere, at der er fuldstændig slinger i valsen, hvad angår regeringens politik, og det samme gælder i øvrigt skattestoppet.
Så jeg vil godt stille det sidste spørgsmål: Mener man – man kan svare ja eller nej – man opretholder skattestoppet med det her forslag? Kl. 01:53
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren. Kl. 01:53
- Mads Rørvig** (V):
Det mener jeg sådan set også at der er svaret på her i debatten, nemlig at man suspenderer skattestoppet i de ændringsforslag, der bl.a. ligger i det her lovforslag. Og så har jeg faktisk en tro på, at når man vælger at få et barn, er det ikke udelukkende af den grund, at man får et tilskud til det.
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup. Kl. 01:53
- Ole Hækkerup** (S):
Ordføreren sagde, og jeg tror, at statsministeren har været inde på noget lignende, at skattestoppet er sat ud af kraft. Men hvorfor er der så stadig en tæller på Venstres hjemmeside, der viser, hvor mange dage vi har haft skattestop? Kl. 01:53
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren. Kl. 01:53
- Mads Rørvig** (V):
Hvis hr. Ole Hækkerup er bekendt med den måde, man lovgiver på i Folketinget, vil han vide, at lovgivning først er vedtaget, når den har været tredjebehandlet og er underskrevet af dronningen. Kl. 01:54
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup. Kl. 01:54
- Ole Hækkerup** (S):
Det vil sige, at når lovgivningen træder i kraft, vil Venstre fjerne skattestoptælleren fra sin hjemmeside eller nulstille den eller sætte den på standby eller noget andet lignende – måske på minus, hvis den kan rulle baglæns. Kl. 01:54
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren. Kl. 01:54
- Mads Rørvig** (V):
Den tror jeg bare at vi lader tale for sig selv. Kl. 01:54
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Hønge. Kl. 01:54
- Karsten Hønge** (SF):
I forhold til den her danske model, som vi jo elsker at tage frem i forskellige sammenhænge, og som tit sådan bliver besunget – ligesom man kan besyngte nogle bjergtinder – tror jeg, at man skal være opmærksom på, at tingene jo ikke sådan kan skilles ad. Man kan godt lide at tale om fleksibiliteten, men fleksibiliteten hænger ikke i luften ligesom en bjergtinde. Det skal stå på et fundament. De bestanddele, som giver fleksibiliteten, er jo sikkerheden i det daglige – det er derfor, man har det her sammensatte ord flexicurity. Det kan altså kun fungere, hvis man har nogle stærke faglige organisationer, der kan stå som nogle søjler, der kan bære et velorganiseret arbejdsmarked.
Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren om, hvad det kan gøre godt for, at man ligesom prøver at ramme fagbevægelsen med sådan en form for dummebøde, en form for barnlig tak for sidst til fagbevægelsen.
Jeg synes, at ordføreren skal prøve at forholde sig til, at det, man gør i VKO, er, at man simpelt hen leger med selve fundamentet for et velorganiseret og fleksibelt arbejdsmarked. Og den her chikane af fagbevægelsen skal vise sig at være en meget kortsigtet glæde.

- Kl. 01:55
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 01:55
Mads Rørvig (V):
Man kan konstatere, at en af de ting, der i hvert fald kan hænge i luften, er Socialdemokratiet og SF's udspil til, hvordan vi kommer ud af den her krise. Men hvis hr. Karsten Hønge, der jo selv har en fortid i fagbevægelsen, mener, at det er et stort problem, så vil jeg da gerne komme med et par råd her: F.eks. brugte HK i 2009 36,7 mio. kr. på annoncering, og i fire af månederne, hvor der var valg, altså europaparlamentsvalg og kommunalvalg, brugte man 18,3 mio. kr., altså cirka halvdelen af budgettet på en tredjedel af året. Det var da et sted at tage fat.
- Kl. 01:56
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Hønge.
- Kl. 01:56
Karsten Hønge (SF):
Jeg vælger også at tage det som omsorg for, hvordan fagbevægelsen skal omgås med sine økonomiske midler, og det gør den jo også med stor sparsommelighed. Den har jo ikke sådan snabelen nede i erhvervslivets store pengeklaser, som V og K har.
Men jeg vil have fat i, om Venstre slet ikke anerkender fagbevægelsens afgørende bidrag til at få samfundets maskinum til at fungere i stort og småt. Anerkender Venstre ikke, at fagbevægelsen overalt i samfundet – lige fra uddannelse og håndtering af arbejdsløse til forsvar for danske lønninger og arbejdsmiljø over for presset fra Østeuropa – spiller en helt afgørende rolle, og at det at gøre det dyreste at være medlem af en fagforening jo netop kun rammer medlemmer af rigtige fagforeninger og ikke medlemmer af de gule discountsplittelsesforeninger?
- Kl. 01:56
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 01:56
Mads Rørvig (V):
Jeg må igen minde hr. Karsten Hønge om, at vi står over for en svær økonomisk situation. Vi skal konsolidere de offentlige finanser med 24 mia. kr. i løbet af de næste 3 år. Så må hr. Karsten Hønge jo give et bud på, hvorfor de faglige organisationer skal gå fri. Altså, vi skal stå skulder ved skulder, og alle må bidrage til, at vi kommer ud af den her krise.
- Kl. 01:57
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.
- Kl. 01:57
Thomas Jensen (S):
Tak. Hvis Venstre var en virksomhed, må man sige, at partiet kunne blive taget i falsk markedsføring. Ser man på Venstres hjemmeside, står der jo den her berømte skattestopstøtte. 3.107 dage, 13 timer og 57 minutter har det her skattestop virket, postuleres det.
Men nu er Venstre jo ikke en virksomhed. Venstre er et politisk parti, så derfor kan man jo henholde sig til nogle af de svar, man har fået fra skiftende Venstreministre, bl.a. fra tidligere skatteminister hr. Kristian Jensen, som jo har indrømmet, at der med den seneste skattereform er sket 114 brud på skattestopet. Det er cirka et brud om måneden, indtil den her skattereform er fuldt indfaset.
- Kl. 01:58
Hvad så med det foreliggende forslag? spørger jeg hr. Mads Rørvig. Er det et brud på skattestopet?
- Kl. 01:58
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 01:58
Mads Rørvig (V):
Altså, jeg mener sådan set ikke, at der er meget mere at tilføje til det. Som der står i regeringens forhandlingsudspil, og som der her er gjort rede for, så suspenderer man skattestopet, fordi man mener, at det er nødvendigt bl.a. med den fastfrysning af § 20-reguleringen, som vi her står og lægger frem. Det kan hr. Thomas Jensen læse sig til, hvis han gør sig umage og læser lovforslaget.
- Kl. 01:58
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.
- Kl. 01:58
Thomas Jensen (S):
[Lyddudfald] ... så er det et brud på skattestopet, eller hvordan skal jeg forstå det?
Når det handler om børnefamilieydelsen, har den politiske ordfører hr. Peter Christensen jo tidligere udtalt sig konkret om den, og det kan vi jo prøve at forholde os til. Hr. Peter Christensen har tidligere – det var i 2002 – sagt, at man ikke med den definition, der er på skattestopet, ville kunne tage børnechecken fra de rigeste familier. Med andre ord og klokkeklart: Hvis man går ind og ændrer i børnefamilieydelsen, er det et brud på skattestopet.
Er hr. Peter Christensen fuld af løgn, når han bruger den her definition? vil jeg spørge hr. Mads Rørvig. Kan hr. Mads Rørvig her i dag sige, om det her forslag er et brud på skattestopet?
- Kl. 01:59
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 01:59
Mads Rørvig (V):
Udbetaling af offentlige ydelser er ikke en del af skatten – altså, det er ikke en del af skattestopet. Så nej, det er det ikke.
- Kl. 02:00
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Hr. Nick Hækkerup som ordfører for Socialdemokraterne.
- (Ordfører)
Nick Hækkerup (S):
Udfordringen i dansk økonomi er, at der mangler 24 mia. kr. på den lange bane. Ja, den internationale krise har haft en negativ effekt på dansk økonomi, men når pengene i dag fosser ud af statskassen, er det også regeringen og Dansk Folkepartis fortjeneste.
Regeringen og Dansk Folkeparti har med deres skattereformer i 2003 og 2007 holdt skattelettelsesfest for de mest velhavende og givet ufinansierede og historisk skæve skattelettelser i størrelsesordenen 20 mia. kr. Regeringen og Dansk Folkeparti beder derfor i dag alle og især hårdtarbejdende danskere, arbejdsløse, ressourcetsvage, pensionister og borgere med små indkomster om at gribe til lommerne. Det er i virkeligheden det, lovforslaget her handler om.
Lad mig konstatere, at det ikke er de danskere, der har holdt den største fest sammen med regeringen og Dansk Folkeparti, der nu skal betale regningen. Fstedeltagerne selv må blot udstå den pine –

har vi hørt – at de må vente 3 år med den næste skattelettelse. Regeringen og Dansk Folkeparti synes åbenbart, at det er mere retfærdigt at sende regningen og tømmermændene videre til almindeligt hårdt- arbejdende danskere, som hver eneste dag passer deres arbejde, henter deres børn i daginstitutioner, kører ungerne til fritidstilbud, hvis de da ikke er sparet væk. Det er dem, som knokler for at få hverdagen til at hænge sammen for sig selv og for familien, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti rammer med det her forslag.

Som et meget mærkværdigt plaster på såret befaler regeringen og Dansk Folkeparti samtidig vækststop i kommunerne. Det betyder en ting, nemlig flere lukkedage, kortere åbningstid i daginstitutionerne, færre undervisningstimer i folkeskolen og forringet ældreomsorg trods valgløfter om præcis det modsatte. De samme borgere, som med det her forslag bliver beordret til at betale lidt ekstra i skat og afgive nogle af deres børnepenge, bliver altså belønnet med besparelser i kommunerne. Det giver ikke meget mening.

Med lovforslaget får hårdtarbejdende danskere forringet børnefamilieydelsen, de får forringet deres fradrag for fagforeningskontingent, og de får forringet deres personfradrag. Alene loftet over børnechecken rammer 125.000 familier og 400.000 børn – for mange af dem med langt over 1.000 kr. hver eneste måned. Iskoldt øger loftet over børnechecken uligheden i Danmark. Vi får 13.000 flere fattige, som kommer oven i de flere fattige, som allerede er skabt af regeringen og Dansk Folkeparti over de seneste år. Regeringen og Dansk Folkeparti har valgt side: Manden og kvinden på gulvet er valgt fra – Overdanmark er valgt til.

Socialdemokratiet har sammen med SF fremlagt »En Fair Løsning«, som vil hæve skatterne på en socialt afbalanceret måde, som vil bringe samfundet videre, ved at vi løfter sammen, og ved at vi sammen arbejder os ud af krisen ved at arbejde en time mere om ugen for til gengæld at bevare og udbygge vores fælles velfærdssamfund. Regeringen og Dansk Folkeparti har tydeligvis valgt en anden vej. Socialdemokratiet kan ikke støtte det foreliggende forslag, og vi stemmer imod.

Kl. 02:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 02:03

Erling Bonnesen (V):

Socialdemokraterne er eksperter i at kritisere. Så forsøger man at sige, at man har lagt sin egen plan i stedet. Vi har tydeliggjort, at den er underfinansieret.

Jeg kan gøre det helt kort. Man kritiserer det, der bliver lagt frem her, og så er spørgsmålet: Vil man rulle det her tilbage igen, hvis man får magt, som man har agt?

Kl. 02:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:04

Nick Hækkerup (S):

Det kan hr. Erling Bonnesen øsregne med. Vi vil rulle den forringelse af børnefamilieydelsen, som rammer så mange helt almindelige hårdtarbejdende danskere – dem, som bærer det her samfund – tilbage. Det er simpelt hen ikke en fair måde at gøre det på.

Kl. 02:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 02:04

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jamen det var et klart svar, og så har jeg et opfølgende spørgsmål: Skal pengene til det så findes ved øget gældsætning, eller skal de findes ved øgede skatter, skattestigninger, på anden vis?

Kl. 02:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:04

Nick Hækkerup (S):

Vi har jo ganske klart i vores og SF's forslag, »En Fair Løsning«, peget på, hvordan pengene skal findes, altså gennem øgede skatter, men også ved, at vi alle sammen står sammen og arbejder os ud af krisen i stedet for at spare os ud af krisen og navnlig i stedet for at hakke på dem, der er de svageste og de mest ressourcetsvage i samfundet.

Kl. 02:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 02:05

Mads Rørvig (V):

Vi kunne jo debattere det her længe, men jeg vil holde mig til et ganske konkret spørgsmål, for hr. Nick Hækkerup nævner, at han er imod regeringens udskydelse af ændringen i topskattegrænsen i 3 år. Men hr. Nick Hækkerup har jo selv gjort sig til talsmand for, at man kun skyder det i 2 år, og jeg vil så bare spørge: Står hr. Nick Hækkerup fast på, at det kun skal udskydes i 2 år, hvor regeringen mener 3 år?

Kl. 02:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:05

Nick Hækkerup (S):

Det, det var min pointe, var, at det, man beder de mest velaflagte i Danmark om at betale, er, at de må undvære en skattelettelse i 3 år, mens man konsekvent rammer folkepensionisterne, så de får færre penge til rådighed, konsekvent rammer børnefamilierne, så de får færre penge til rådighed, og konsekvent rammer dem, der er svagest i vores samfund, ved at tage penge fra dem, og det er usympatisk.

Kl. 02:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 02:06

Mads Rørvig (V):

Jeg vil spørge hr. Nick Hækkerup: Vil man udskyde ændringen i topskattegrænsen i 2 år eller i 3 år?

Kl. 02:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:06

Nick Hækkerup (S):

Jamen det skal da ikke være nogen hemmelighed – det har vi jo også tilkendegivet flere gange – at det, når regeringen nu kommer og går vores vej og siger, at man så bliver nødt til at udskyde ændringen i topskattegrænsen, er noget af det, hvor vi vil sige, at det er godt, at

regeringen har lyttet på det her punkt. Men det ændrer jo ikke ved, at man kommer med et samlet lovforslag, som er hamrende skævt, som rammer børnefamilierne, som rammer folkepensionisterne, og som rammer dem, som står i samfundets skyggeside, og det synes vi simpelt hen er grundlæggende usympatisk. Og det finansierer altså ikke noget, at man lader være med at give en skattelettelse og siger, at det søreme var et stort tab, der dér måtte bæres.

Kl. 02:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Mikkel Dencker som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 02:07

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Lovforslaget her implementerer den del af genopretningspakken, som hører under skattelovgivningen. Som det allerede er sagt mange gange her i Folketinget i dag og i går, har det været nødvendigt at handle for at rette op på det offentlige underskud, der er opstået som en konsekvens af finanskrisen, og den deraf følgende kriseindsats fra regeringen og Dansk Folkeparti.

I Dansk Folkeparti tager vi ansvaret på os, og derfor er vi gået ind i arbejdet med genopretningspakken. Jeg må sige, at jeg mener, at det resultat, vi er nået frem til sammen med regeringen, er yderst tilfredsstillende. Det løser problemet med budgetunderskuddet, samtidig med at vi har fundet en løsning, som er rimelig, og som er afbalanceret.

På skatteområdet består genopretningspakken af en række elementer. For det første suspenderes den automatiske regulering af en række beløbsgrænser i skattesystemet i årene 2011-2013. Det betyder, at eksempelvis personfradraget ikke stiger, ligesom bundfradraget for topskat heller ikke vil stige. På den måde tilvejebringes 2,1 mia. kr. til nedbringelse af underskuddet i 2011. Denne metode finder vi i Dansk Folkeparti yderst rimelig, idet alle danskere kommer til at bidrage med et om end lille beløb, nemlig 335 kr. årligt for en ikketopskatteyder. Dermed illustreres det også, at det offentlige underskud er et problem for alle, som alle skal være med til at løse. Samtidig fastholdes også en progression i underskudsdekningen, idet topskatteydere kommer til at bidrage mere end andre.

Et yderligere element, som har med topskatten at gøre, er den planlagte forhøjelse af bundradraget for topskat, som er aftalt i forårspakken fra sidste år mellem Dansk Folkeparti og regeringen. Den bliver udskudt til 2014, og dette tilvejebringer 1,8 mia. kr.

Endelig er det aftalt, at fradraget for kontingent til fagforeninger begrænses til 3.000 kr. årligt, og dermed indføres der et incitament til, at fagforeningerne nedbringer deres udgifter og deraf følgende kontingent. En del fagforeninger kan sagtens klare sig med et kontingent på 3.000 kr. pr. medlem eller under, men mange andre ligger langt over dette beløb. Jeg må desværre sige, at jeg tror, at en del af fagforeningerne malker deres medlemmer for penge via kontingentet, simpelt hen fordi medlemmerne som følge af eksklusivt aftaler er tvunget til medlemskab for at kunne beholde deres arbejde. Det er ikke rimeligt.

Når man så tager med, at flere fagforeninger udnytter kontingentmidlerne til at føre politiske kampagner vendt mod regeringen og Dansk Folkeparti samt yder støtte til venstrefløjens kampagner både i valgkampe og uden for valgkampene, så må man sige, at en politisk handling som denne her er påkrævet. Jeg er sikker på, at hvis fagforeningerne holder sig til fagligt arbejde for medlemmernes skyld, sådan som medlemmer har en berettiget forventning om at man gør, vil en veldrevet fagforening sagtens kunne klare sig med et kontingent på under 3.000 kr. om året.

Sidst, men ikke mindst, har Dansk Folkeparti og regeringen aftalt at sætte et loft over børnefamilieydelsen. Ifølge den oprindelige afta-

le fra tirsdag i sidste uge skulle der indføres et loft på 30.000 kr. årligt pr. familie med en indfasning over 3 år. Siden da har forslaget været udsat for nogen kritik, og Dansk Folkeparti og regeringen har så – i går er det så blevet – besluttet at justere den oprindelige aftale. Det betyder så, at loftet i stedet for bliver på 35.000 kr. årligt, og at indfasningen kommer til at foregå mere gradvis, så det maksimale fald i de første 3 år højst kan udgøre 12.000 kr. Samtidig beskæres børnefamilieydelsens satser med 5 pct. på alle satser, sådan at alle børnefamilier kommer til at bidrage og ikke kun dem med mange børn, men alle familier. Det finder vi også rimeligt.

I Dansk Folkeparti har vi igennem mange år arbejdet for, at der skulle sættes et loft over børnechecken, og det er der flere årsager til. For det første er det vigtigt, at det ikke er en væsentlig indtægtskilde at have børn i sig selv. Alt andet lige er det forældrene, som skal forsørge deres børn, og ikke omvendt. Børnechecken skal nemlig ikke i sig selv være en betydelig indkomst og måske erstatte en af forældrenes arbejdsindkomst og i vid udstrækning gøre det muligt at leve af børnechecken.

For indvandrergruppen udgør børnechecken en ekstra problematik, idet den netop her kan have en negativ integrationseffekt. Hvis en indvandrerfamilie får mange børn, sådan som det er sædvane i visse kulturer, og dermed er berettiget til en meget høj børnefamilieydelse, kan dette i sig selv tælle som en hovedindtægt for en af forældrene, typisk moren, og dermed behøver hun ikke at søge ud på arbejdsmarkedet og bliver ikke en del af det danske samfund.

Jeg skal sige, som det måske er fremgået af min ordførertale, at da vi er ganske glade for genopretningspakken i Dansk Folkeparti, støtter vi lovforslaget her.

Kl. 02:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 02:12

Frank Aaen (EL):

Det er altså børnefamilierne, der skal betale, og ikke bare børnefamilier med flere børn, men alle børnefamilier. Folkepensionisten skal også betale: 1.000 kr. i nedsat personfradrag. Hvordan kan det være, at man så møjsommeligt har valgt arbejdsløse, pensionister, børnefamilier og taget pengene der for at kunne opretholde de skattelettelser, man har givet til de rigeste i Danmark? Hvad er det for en social profil, Dansk Folkeparti synes at det er pænt at tegne på den måde?

Kl. 02:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 02:12

Mikkel Dencker (DF):

Altså, nu rammer hr. Aaen lige ned i personfradraget, som jo netop gælder for alle borgere her i samfundet. Jeg synes ikke, at det er en specielt målrettet indsats at tage personfradraget. Det er netop med til at illustrere, at det offentlige underskud er et problem for alle borgere her i samfundet. Derfor er det også alle borgere, der kommer til at betale 335 kr. om året i 2011, som jeg nævnte i mit indlæg før, og det synes jeg er et ganske beskedent beløb. Men dermed illustrerer man, at det er et problem, som alle borgere skal være med til at løse.

Kl. 02:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 02:13

Kl. 02:16

Frank Aaen (EL):

Lad os da tage det med personfradraget. Det er altså, når det er fuldt indfaset, 1.000 kr. om året. 1.000 kr. er for en bankdirektør ingenting, men for en folkepensionist er det mange penge, og for en arbejdsløs, der så oven i købet skal betale mere i kontingent i fagforeningen, og som rammes på andre måder, er det mange penge – og det er altså for børnefamilierne oven i, at de får skåret ned i deres børnecheck. Det, jeg mener, er, at det jo er mange måder, man tager penge på. Og nogle af de summer her er ligegyldige for de rige, for de har fået så rigeligt af Dansk Folkeparti og regeringen.

Derfor vil jeg spørge igen: Hvorfor skal de, der har mindst og ikke har fået skattelettelser, straffes, for at man kan opretholde skattelettelserne til de rigeste?

Kl. 02:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 02:14

Mikkel Dencker (DF):

Der er såmænd ikke nogen, der bliver straffet for at opretholde nogle skattelettelser til de rigeste. Vi har med genopretningspakken her lavet en fordeling via skattesystemet, som absolut er progressiv i den forstand, at topskatteyderen får en langt højere skattestigning med genopretningspakken end den borger, som ikke betaler topskat, og som – som hr. Frank Aaen siger – kommer til at betale 1.000 kr. ekstra om året. Topskatteyderen kommer til at betale langt, langt mere.

Kl. 02:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 02:15

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo et faktum, at det ikke bare i Danmark, men i store dele af den vestlige verden er sådan, at børnetallet er faldende, og at vi bliver flere og flere ældre; vi har en aldrende befolkning. Derfor har man rigtig mange steder fokus på, hvordan man kan få de mennesker, der bor i de enkelte lande, til at føde flere børn. I Frankrig giver man f.eks. støtte til en lang række ting, der skal gøre, at franskmændene får flere børn. Alternativet til, at der fødes flere børn i Danmark, er jo til gengæld, at vi får brug for øget indvandring, for ellers har vi simpelt hen ikke nok hænder i fremtiden til at passe de ældre eller til at tage det arbejde, der måske snart ligger lige om hjørnet.

Er det et valg, som Dansk Folkeparti nu har truffet, at de ønsker øget indvandring i Danmark, siden man nu gør det, at man straffer børnefamilierne hårdere ved at fjerne børnechecken og ved at forringe deres muligheder for netop at få flere børn i fremtiden? Var det det, der var tilsigtet, da man gik ind for det her?

Kl. 02:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 02:16

Mikkel Dencker (DF):

Nu tror jeg ikke, at der er nogen forældre eller ægtepar eller par i det hele taget, der vil fravælge at få børn, fordi vi nedsætter børnechecken eller lægger et loft over børnechecken. Det tror jeg simpelt hen ikke på. Jeg tror, det er helt andre årsager, der gør, at folk vælger at få børn; det er ikke, hvor mange penge de kan få ud af det. Så der tror jeg ikke der er nogen sammenhæng, vil jeg sige til fru Hæstorp Andersen.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 02:16

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Så tror jeg desværre, at jeg er uenig med ordføreren. Det er jo sådan, at når man som familie sidder og ser på, om man har råd til mere end ét barn, så kigger man da på sin økonomi. Resultatet kan man bare tage til USA for at se; i USA er der rigtig mange ting, der er svært, hvis man har flere børn, og derfor er der mange hårdtarbejdende amerikanske familier, der vælger kun at få ét barn.

Man ser også andre steder, at hvis ikke der er incitament i samfundet, hvis der er masser af lukkedage i institutionerne, så man ikke kan få passet sine børn, hvis der er besværligheder hele tiden, og man oven i købet får at vide, at man, hvis man tillader sig at have tre eller fire børn, altså ikke skal forvente, at der bliver flere hjælpende hænder, så vil man afholde sig fra at få de sidste børn, medmindre der sker det, som jeg tror mange folk kender til, og det er jo, at man lige skulle have barn nummer to, og hov, så blev det tvillinger, og så havde man altså tre børn. Og der vil det så være sådan, at i det tilfælde kommer Dansk Folkeparti og siger: Hov, I har fået tre børn, nu skal I eddermame straffes af den danske regering (*Tredje næstformand* (Holger K. Nielsen): Sådan siger man ikke i Folketingssalen!), for at have fået flere børn. Er det ikke korrekt?

Kl. 02:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Vi skal lige have et anstændigt sprog, selv om klokken er mange. Ordføreren.

Kl. 02:17

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan sige, at jeg helt grundlæggende bare ikke er enig i den præmis, som spørgeren stiller op, nemlig at det er økonomiske incitament, der gør, at folk vælger at få børn. Jeg tror simpelt hen ikke på, at det hænger sammen på den måde. Og nu er det relativt beskedne beløb, så det tror jeg altså ikke gør forskellen her.

Må jeg så lige minde fru Hæstorp Andersen om, at Dansk Folkeparti og regeringen faktisk for ganske få år siden gjorde en indsats for netop at få folk til at få lidt flere børn ved at hæve børnechecken med 2.000 kr. for den yngste aldersgruppe, netop fordi det er på det tidspunkt af barnets liv, at det er dyrest.

Kl. 02:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 02:18

Klaus Hækkerup (S):

Dansk Folkepartis ordfører har som regeringspartierne ordførere, i forbindelse med at vi nu står i en krise, argumenteret med, at nu er det nødvendigt, nu må vi stå sammen skulder ved skulder, nu må vi løse det her, nu må vi bevæge os ud af krisen. Men samtidig med at man med den ene hånd kommer med en krisepakke, der pålægger f.eks. børnefamilierne nogle ekstra udgifter, så giver man med den anden hånd skattelettelser til de allerrigeste i det her samfund.

Sidste tirsdag behandlede vi i Folketinget spørgsmålet om kapitalbeskatning. Det var på baggrund af et lovforslag udsprunget af en henstilling fra EU om at afskaffe de såkaldte blåstemplede obligationer. Vi stod med 500 mio. kr. i hånden, som vi ville få ind i provenu, og dem kunne Dansk Folkeparti og regeringspartierne kun se én anvendelse for, nemlig skattelettelser – skattelettelser til de 10 pct., der

har de højeste indkomster i vores samfund, i stedet for at lade det komme børnefamilierne til gode. Er det ikke for sølle?

Kl. 02:21

Kl. 02:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:21

Kl. 02:19

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige, at jeg faktisk ikke rigtig forstod, om der var et spørgsmål i det, hr. Hækkerup lige sagde. Men jeg vil bare sige, at jeg i det hele taget ikke kan genkende det billede, som hr. Hækkerup tegner i dag, nemlig at der bliver givet skattelettelser til de rigeste, og at det i vid udstrækning er ufinansieret. Alt, hvad vi laver, er finansieret.

Kl. 02:20

Mikkel Dencker (DF):

Nu kan jeg ikke genkende billedet af, at der skulle være givet ufinansierede skattelettelser til nogen her i samfundet.

Jeg synes ikke på nogen måde, det er yderst tilfredsstillende, at vi skal lave en genopretningspakke. Det havde været rart, hvis situationen ikke havde været sådan, at det var nødvendigt. Men nu er det nødvendigt, og derfor er det yderst tilfredsstillende, at vi har fundet en løsning på det problem, der hedder det offentlige budgetunderskud. Det sker på en måde, hvor alle borgere på en eller anden måde må bidrage til det, og der synes jeg vi har fundet en løsning, som er socialt afbalanceret på den måde, at det er dem, som tjener mest, som også betaler mest.

Kl. 02:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 02:20

Klaus Hækkerup (S):

Det er da helt utroligt. Kan Dansk Folkepartis ordfører ikke huske, at vi behandlede L 112 sidste tirsdag i Folketinget? Der var ændringsforslag fra SF og fra Socialdemokratiet, som vi stemte om, om ikke at bruge det provenu, der er kommet ind, men derimod lægge det i kassen, indtil der var bedre tider. Det stemte Dansk Folkeparti imod. Havde Dansk Folkeparti stemt for det, kunne vi have brugt de penge nu til at reducere det indgreb, der bliver foretaget over for børnefamilierne.

Det er bare for endnu en gang at konstatere, at Dansk Folkeparti har en asocial holdning til problemerne i vores samfund.

Kl. 02:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 02:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:20

Nick Hækkerup (S):

Men kan ordføreren ikke bekræfte, at lavere skat på arbejdsindkomst fra 2003 er underfinansieret med 11,1 mia. kr., og at lavere skat på arbejde fra 2007 er underfinansieret med 8,4 mia. kr., altså tilsammen i nærheden af 20 mia. kr.? Begge dele er noget, som Dansk Folkeparti har stemt for, og som er med til at slå det her hul i kassen, som nu betyder, at Dansk Folkeparti beder folkepensionisterne, de arbejdsløse, de mest ressourcetsvage om at betale for den udskrivning, man har gjort til de allerrigeste.

Kl. 02:23

Mikkel Dencker (DF):

Det må jeg sige jeg ikke synes vi har. Men jeg kan sagtens huske, at vi behandlede L 112 i sidste uge, det er rigtigt. Det er et lovforslag, som blev fremsat på baggrund af en aftale, vi havde lavet med regeringen, og i Dansk Folkeparti står vi fast på de aftaler, vi har indgået med andre parter. Det gælder både aftalen i forbindelse med L 112 og genopretningspakken.

Jeg kan på ingen måde bekræfte, at vi skulle være et asocialt parti, der laver asociale aftaler. Jeg synes netop, vi har lavet en rigtig god aftale med genopretningspakken, hvor vi netop har sørget for, at de, der har mindst her i samfundet, og de, som ikke har mulighed for selv at forbedre deres situation, eksempelvis pensionister, ikke kommer til at betale lige så meget, som det havde været tilfældet med regeringens udspil til genopretningspakken.

Kl. 02:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:23

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må være ærlig og tilstå, at jeg ikke kan huske så langt tilbage i tiden, at jeg kan huske de provenumæssige konsekvenser af aftaler, der ligger 6-7 år tilbage. Det beklager jeg, men det kan jeg simpelt hen ikke.

Kl. 02:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 02:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 02:23

Nick Hækkerup (S):

»Yderst tilfredsstillende« – det var ordførerens bemærkning om pakken her.

Jeg vil bare gerne høre, om Dansk Folkeparti mener, det er yderst tilfredsstillende, at en almindelig dansk folkepensionist skal bløde omkring 700 kr. om året til den her genopretningspakke, som i høj grad skyldes de ufinansierede skattelettelser, der er givet til de aller-mest velstående i vores samfund. Er det det, der er yderst tilfredsstillende?

Julie Rademacher (S):

Hele dagen i dag, hele aftenen og nu også ud på natten har vi diskuteret, hvordan Dansk Folkeparti lægger stemmer til og støtter besparelser, ikke bare besparelser generelt, men især besparelser, der rammer dem, der i forvejen er udsat i vores samfund. Jeg var inde at kigge på tallene, og jeg kan sige, at i Kolding rammer det her forslag over 2.000 familier og langt over 6.000 børn. Det er altså utrolig mange mennesker derude, det her går ud over, og der var en kampagne i lørdags, hvor vi kunne høre, at folk var meget, meget utilfredse.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre, om ordføreren ligesom de andre borgerlige ordførere har tænkt sig at prøve at forklare os, at der her ikke er tale om løftebrud. For er det ikke korrekt, at Dansk Folkeparti har gjort sig til fortalere for de svage og nu her efter valget lægger stemmer til besparelser, der rammer de svage, i det her tilfælde børnefamilier?

- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 02:24 ikke mindst dem, der modtager børnechecks, der kommer til at betale. Er det asocialt at skære ned på børnechecken til fattige familier, der i forvejen har for lidt? Er det asocialt at gøre det – ja eller nej?
Kl. 02:27
- Mikkel Dencker** (DF):
Jeg kan på ingen måde sige, at der er tale om løftebrud. Hvis fru Rademacher refererer til de besparelser, vi gennemfører på børnechecken, kan det jo ikke være noget løftebrud, i og med at den politik, vi gennemfører her med genopretningspakken, faktisk er en politik, som har været Dansk Folkepartis hele vejen igennem partiets levetid, nemlig at lægge et loft over børnechecken. Så det er i hvert fald ikke noget løftebrud, tværtimod.
- Kl. 02:24 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 02:28 **Mikkel Dencker** (DF):
Jeg mener ikke, at det er asocialt at gennemføre den politik, vi faktisk er gået til valg på ved de sidste fire folketingsvalg, nemlig at sætte loft over børnechecken. Vi har overvejet i årevis, hvordan vi skulle gøre det, og er nået frem til den konklusion, at vi ønskede et loft over børnechecken. Det er vi gået til valg på, og det er det, vi gennemfører nu. Jeg synes ikke, at det er asocialt at lægge det her loft på. Alt andet lige er det de første børn i en familie, som er de dyreste. Marginaludgiften pr. barn er ikke lige så høj, som på de første børn, og derfor mener jeg ikke, at det bør være noget problem at forsørge barn nummer fire i forhold til barn nummer tre eksempelvis. Jeg kan simpelt hen ikke følge, at det skulle være asocialt at lægge op til, at det i højere grad er forældrene, der forsørger børnene, i stedet for børnene, der forsørger forældrene.
- Kl. 02:25 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.
- Kl. 02:25 **Julie Rademacher** (S):
Så kan man jo bare konkludere, at der er tale om et decideret svigt af de svage. Jeg har meget svært ved at se, hvordan vi skal nå de her mål om, at folk skal føde flere børn, og hvordan vi skal få flere til at ville formere sig og udvide familien, når der kommer forslag som det her.
- Jeg har også meget svært ved at se, hvordan Dansk Folkeparti rent faktisk kan gøre sig til fortalere for de svage, når man samtidig lægger stemmer til forslag som det her, der netop rammer meget, meget hårdt derude. Det her går ud over utrolig mange familier og utrolig mange børn. Hvordan har Dansk Folkeparti tænkt sig at sikre de her familier fremadrettet?
- Kl. 02:25 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen.
- Kl. 02:29 **Jesper Petersen** (SF):
Selv om det er ved at være sent ud på natten, synes jeg alligevel, at vi må holde en eller anden form for niveau. Det er jo sådan, og det håber jeg hr. Mikkel Dencker har fået med, at i løbet af dagen har man jo ændret aftalen, så det for alle børnefamilier er sådan, at børnechecken bliver beskåret med 5 pct. Hr. Mikkel Dencker må rette mig, hvis jeg tager fejl, men jeg har ikke hørt Dansk Folkeparti sige før valgene, at de gerne ville beskære børnechecken med 5 pct.
- Så må hr. Mikkel Dencker også bekræfte for mig, at de børnefamilier, der lige nu har ret svært ved at få tingene til at hænge sammen, forældrene er måske blevet arbejdsløse, er på sygedagpenge eller andre ting, fordi de har været uheldige, har virkelig svært ved at få det til at hænge sammen. Min mailboks er strømmet over med henvendelser, hvor folk er kede af den her beskæring af børnechecken. Hr. Mikkel Dencker må simpelt hen bekræfte for mig, at den her 5-procents-nedskæring gælder alle, også de meget fattige familier, som nu bliver endnu fattigere. Er det ikke korrekt?
- Kl. 02:28 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 02:29 **Mikkel Dencker** (DF):
Altså, jeg må sige, at det har været Dansk Folkepartis bestræbelse i de her forhandlinger om genopretningspakken at sikre de svageste, og det er modtagere af overførselsindkomst, som ikke har nogen mulighed for selv at forbedre deres situation. Det er pensionister, folkepensionister og førtidspensionister. Der har vi sikret, at de ikke får fastfrosset deres offentlige ydelser, og det mener jeg absolut er at vise vores sociale sindelag.
- Så må jeg bare sige, som jeg også sagde til fru Hæstorp Andersen for lidt siden, at jeg slet ikke er enig i den præmis, at det er udsigten til at få overførselsindkomst, som udgør motivationen til at få flere børn. Jeg tror, det er nogle helt andre faktorer i folks liv, der gør det.
- Kl. 02:26 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen.
- Kl. 02:27 **Jesper Petersen** (SF):
Jeg tror, at vi altså nu kan konstatere, at flertallet simpelt hen er røget for regeringens plan, fordi hr. Mikkel Dencker sagde lige, at Dansk Folkeparti ikke lægger stemmer til asociale aftaler, og så er vi da i hvert fald under 90 mandater. For det er da så fuldstændig bundasocialt at være med til at uddele ufinansierede skattelettelser i 2003 og 2007 – det kun 3 år siden, hr. Mikkel Dencker kan ikke så godt huske det, men det gjorde man faktisk – for op mod 20 mia. kr. Det er stærkt medvirkende til det hul i kassen, som nu skal fyldes op, og med det her lovforslag bliver det altså så lavindkomstgrupper og
- Kl. 02:29 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 02:29 **Mikkel Dencker** (DF):
Det er helt rigtigt, at i løbet af i dag er aftalen om loft for børnefamilieydelsen blevet justeret på den måde, at der er lavet en generel sænkning på 5 pct. Det sagde jeg faktisk også i min ordførertale for en halv times tid siden. Så det kan jeg godt bekræfte, men det mener jeg ikke er asocialt.
- Kl. 02:30 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 02:30

Kl. 02:33

Maja Panduro (S):

Ordføreren sagde i et af sine tidligere svar, at han betragtede en socialt afbalanceret aftale som en aftale, hvorefter dem, der tjener mest, også betaler mest. Så vidt jeg forstår, og så vidt jeg husker, var det, som Dansk Folkeparti gik til valg på sidst, jo i virkeligheden en indtægtsdifferentiering på børnepengeområdet, men det er jo ikke det, der er tale om. Der er jo hverken tale om det med det forslag, som man blev enige om for en uge siden, eller med den ændring, som jeg kan forstå man allerede nu, inden vi når at førstebehandle forslaget i salen, har nået at lave. Så jeg vil gerne spørge ordføreren: Mener ordføreren, at børnepengeforslaget her er socialt ansvarligt, mener ordføreren helt oprigtigt det?

Kl. 02:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 02:31

Mikkel Dencker (DF):

Ja, det gør jeg, og jeg mener, at den aftale, vi har lavet i dag, om en justering er bedre end den, der var i sidste uge, også fordi det er en mere solidarisk ordning. Der kommer en længere indfasningsperiode, så folk har længere tid til at tilpasse deres økonomi efter den nye ordning for børnechecken, og alle børnefamilier er med til at finansiere den her forbedrede overgangsordning. Det synes jeg faktisk er en rigtig god måde at gøre det på.

Jeg må så sige, at jeg bare kan bekræfte det, jeg sagde tidligere, nemlig at jeg synes, det er en god og socialt afbalanceret aftale, vi har lavet, i og her med at de mennesker, der tjener mest, er dem, der også bidrager mest til aftalen her, i og med at det er topskatteyderne, der kommer til at betale mest, og at folk, der ikke betaler topskat, kommer til at betale betragtelig mindre.

Kl. 02:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro.

Kl. 02:32

Maja Panduro (S):

Jeg har godt hørt, at de borgerlige partier inklusive Dansk Folkeparti jo tilsyneladende synes, at det er skrækeligt synd for de her topskatteydere, at de nu skal vente en lille smule tid med deres skattelettelser – det kan vi så være en lille smule uenige om.

Men jeg vil godt vende tilbage til den her ændring, som man har lavet i dag i det forslag, som vi behandler her. Jeg kan jo forstå på de artikler, jeg har kunnet nå at finde om det, at man nu siger, at man har lyttet til den massive kritik, der har været, og til de utilfredse borgere, der har været. Det er jeg selvfølgelig glad for, for jeg var også på gaden her i weekenden og mødte rigtig mange børnefamilier, som var rigtig frustreret over det her. Jeg må så sige, at det tror jeg altså nok stadig de vil være, også med de ændringer, man har lavet, men det er da positivt, hvis man rent faktisk fra Dansk Folkepartis side og regeringens side er villige til at lytte til nogle af alle de her frustrerede stemmer. Så jeg vil gerne høre, hvor meget der skal til. Hvor meget mere skal der til, før man vil lytte igen? Er det muligt, at man også vil lytte til nogle af alle de mange, der har forsøgt at forklare, hvad dagpengefóringelserne kommer til at betyde? Det er jo positivt, hvis der er lydhørhed, jeg håber så, at den strækker videre end til det her.

Kl. 02:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan bekræfte, at vi i Dansk Folkeparti altid lytter til de holdningstilkendegivelser, der kommer fra vores vælgere, og det har vi så også gjort i den her sag med børnechecken. For så vidt angår spørgsmålet, om det giver anledning til flere justeringer, tror jeg ikke, det gør det, men vi lytter selvfølgelig til alle de kommentarer, der måtte komme ind. Men øvelsen går ud på at finde nogle penge til at dække det offentlige budgetunderskud, og den opgave har vi tænkt os at løse, og deri indgår også, at dagpengeperioden sættes ned til 2 år. Det synes jeg er en rigtig god idé at sætte den ned til det. Der gives et incitament til at komme hurtigere i arbejde, når man er ledig, og det bidrager med en rigtig stor sum penge til at dække budgetunderskuddet med. Så jeg tror ikke, der er nogen udsigt til, at det bliver justeret voldsomt.

Kl. 02:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 02:34

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Dansk Folkepartis ordfører siger, at man ikke vil ramme mennesker, der ikke selv har mulighed for at forbedre deres økonomiske situation, og det er så argumentationen for, at man f.eks. skal tage fra de arbejdsløse. Hvilke muligheder har de børn, der tilfældigvis bliver født ind i familier, hvor de har mange søskende, for at forbedre deres økonomiske situation? For børnechecken er jo noget, vi giver af hensyn til børnene, og derfor er det også børnene, der kommer til at mærke, at der nu bliver skåret ned på checken. Hvilke muligheder, vil jeg spørge hr. Mikkel Dencker, har børnene for at forbedre deres økonomiske situation?

Kl. 02:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 02:35

Mikkel Dencker (DF):

Jeg ved ikke, om det er, fordi fru Johanne Schmidt-Nielsen går ind for børnearbejde eller sådan noget, at hun kommer med det her spørgsmål. Jeg mener ikke, at det er børnenes opgave at forsørge sig selv, og det er heller ikke børnenes opgave at forsørge deres forældre. Det er forældrene, der skal forsørge deres børn, og det er derfor, jeg mener, at forældrene skal tage ansvaret på sig og forsørge deres børn.

Kl. 02:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 02:35

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jamen man kunne jo få den mistanke, at man i Dansk Folkeparti synes, at børnearbejde er en god idé. For man argumenterer for de her forringelser ved at sige, at man ikke vil tage pengene fra f.eks. pensionister – det er jeg i øvrigt helt enig i; man skal ikke tage pengene fra pensionister – fordi de ikke kan forbedre deres egen økonomiske situation. Ved Dansk Folkepartis ordfører godt, at årsagen til, at vi giver børnechecken, altså er af hensyn til børnene, og at det derfor også er børnene, der bliver ramt, når man nu skærer ned på checken? Det vil sige, at de mennesker, man nu skærer ned over for, de børn, man nu skærer ned over for, altså er nogle, som ikke har mulighed for at forbedre deres situation, deres økonomiske situation, netop fordi børn heldigvis ikke arbejder i Danmark.

Altså, kan Dansk Folkepartis ordfører forklare mig, hvordan børn skulle kunne forbedre deres økonomiske situation? For jeg kan forstå, at det kun er sådan nogle, man i Dansk Folkeparti ønsker at skære ned over for.

Kl. 02:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:36

Mikkel Dencker (DF):

Det var godt nok en speciel form for argumentation, for jeg sagde netop lige, at jeg ikke mener, at børn skal forsørge sig selv; det er deres forældres opgave. Så jeg synes, det bliver vendt fuldstændig på hovedet her. Men jeg kan bekræfte, at jeg mener, at de besparelser, der har været nødt til at blive lavet i genopretningspakken her, bliver delt ud på mennesker, som selv har en mulighed for at forbedre deres situation, og det har unge mennesker, som sætter børn i verden, i hvert fald mulighed for. Jeg synes, det er bedre, at det er dem, der må få besparelserne, end at det er førtidspensionister eller folkepensionister, som ikke har nogen mulighed for selv at forbedre deres situation.

Kl. 02:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 02:37

Ole Hækkerup (S):

Tak. Ordføreren sagde på et tidspunkt, at han ikke kunne huske, om de skatteaftaler, der var lavet i 2003 og 2007 med bl.a. Dansk Folkeparti, og som Dansk Folkeparti havde stemt for, havde givet ufinansierede skattelettelser.

Hvis nu det er sådan, at aftalerne i 2003 og 2007 har givet ufinansierede skattelettelser og dermed i større eller mindre omfang har ansvar for det sparebehov, der nu opstår, synes ordføreren så, at det var forkert?

Kl. 02:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:38

Mikkel Dencker (DF):

Nej, jeg synes ikke, at de skatteaftaler, vi lavede med regeringen tilbage i 2003 og 2007, var forkerte. De er lavet i en anden tid. Der kom desværre en finanskrisse, som har givet et stort budgetunderskud. Det er beklageligt, og det budgetunderskud må vi så rette op på nu. Men jeg mener ikke, der er nogen sammenhæng til de skatteaftaler, der blev lavet på det tidspunkt.

Kl. 02:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 02:38

Ole Hækkerup (S):

Men det betyder jo så, at hvis man ikke havde lavet de skatteaftaler dengang og ikke havde haft det ufinansierede element med, så havde man ikke haft det store sparebehov, vi nu står med. Er ordføreren enig med mig i det?

Kl. 02:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:38

Mikkel Dencker (DF):

Det er da helt rigtigt, at hvis man havde fastholdt skatteniveauet på et så højt niveau, som det var i Socialdemokratiets storhedstid her i 1990'erne, havde der sikkert været nogle flere penge i kassen nu.

Men vi er nogle, som ikke mener, at man skal opkræve mere skat, end det til enhver tid er nødvendigt. Derfor var der råderum tilbage for 7 år siden og for 3 år siden til at lave ændringer i skattesystemet. Det gjorde vi så, fordi vi ikke mener, at man bare skal kræve skatter ind bare for at kræve skatter ind, som Socialdemokratiet synes at man skal gøre. Så der er den store forskel blokkene imellem, og det synes jeg er godt.

Kl. 02:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 02:39

Benny Engelbrecht (S):

Man kan godt komme til at føle en lille smule med hr. Mikkel Dencker, der må stå her klokken 20 minutter i 3 om natten og skulle forsvare og stå for skud for den skæve genopretningspakke, der foreligger, mutters alene uden opbakning fra de ledende kræfter i hr. Mikkel Denckers parti.

Derfor og for at skabe en lidt positiv stemning på talerstolen vil jeg gerne spørge hr. Mikkel Dencker, om hr. Mikkel Dencker er glad for, at der er grupper i dette land, der så ikke nævneværdigt berøres af den genopretningspakke, som bliver foreslået her, når nu der er så meget kritik. Jeg tænker her på eksempelvis den store gruppe af bestyrelsesformænd i Bavarian Nordic, der klart siger, at den her genopretningspakke intet betyder for dem.

Kl. 02:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:40

Mikkel Dencker (DF):

Nu må jeg sige, at jeg kan bekræfte, at jeg havde foretrukket, at vi havde stået her midt i eftermiddag i stedet for. Jeg plejer at sove på det her tidspunkt.

Men jeg kan ikke tage stilling til, hvordan enkeltpersoner ude i det ganske land oplever genopretningspakken. Det kan da godt være, at der er nogle, der synes, at det er de rene banaliteter. Hvis man har en formue på adskillige hundrede millioner, så betyder det nok ikke så meget, at man skal betale mere i topskat. Det er nok sådan, at det er. Jeg skal ikke gøre mig til dommer over, om det er rigtigt eller forkert af vedkommende at føle det på den måde på sin egen krop.

Kl. 02:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 02:41

Benny Engelbrecht (S):

Det vil sige, at Dansk Folkeparti er fuldt ud tilfreds med, at der er en skæv fordeling i den genopretningspakke, der er foreslået af Dansk Folkeparti og regeringen. Betyder det så også – nu er der godt nok ikke nogen af lederne af Dansk Folkeparti til stede her, og har så ikke været det – at man fuldt og helt er parat til at tage de konsekvenser, der har været af pakken, og også erkende over for befolkningen, at man altså med genopretningspakken har begået løftebrud over for vælgerne?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:42

op i fattigdom, så omkring 60.000 børn nu vokser op i fattigdom. De familier vil blive endnu hårdere ramt, og flere børn vil vokse op i familier, der er decideret fattige. Børnefamilieydelsen, som den rettelig hedder, er jo til, for at der kan blive givet en hjælpende hånd til nogle af de omkostninger, der er ved at få børn, og for rigtig mange børnefamilier er børnefamilieydelsen altså ikke bare glasur på lagkagen, men faktisk en afgørende del af økonomien for børnefamilien.

Mikkel Dencker (DF):

Nej, der er ikke begået nogen løftebrud.

Jeg kan så sige, at jeg er flintrende ligeglad med, hvad en enkelt meget velhavende person måtte mene om genopretningspakken. Jeg mener, at vi her har en pakke, som gør, at folk kommer til at bidrage til genopretning af det offentlige budgetunderskud på en måde, som står mål med deres formåen. Der er nogle, der betaler en lille smule – det er dem her i landet, der ikke tjener så mange penge – og så er der dem, der betaler topskat, som betaler noget mere til at rette op på budgetunderskuddet.

Så vil jeg da gerne takke hr. Benny Engelbrecht for hans omsorg for min situation.

Kl. 02:42

Kl. 02:42

Både de offentlige tilbud om daginstitutioner, børnechecken og de fordelagtige barselsvilkår i Danmark medvirker til, at fertiliteten i Danmark er væsentlig højere end i andre lande i Europa. Derfor har vi også et mindre problem med forskelle i generationernes størrelse end andre lande. Regeringen forringer både daginstitutionerne og børnechecken med spareplanen, og ifølge Socialforskningsinstituttet skal vi regne med, at danskerne får færre børn efter det her. Det er jo ikke, hvad Danmark har brug for overhovedet.

Der er nu nogle børn, der meldes ud af deres skolefritidsordning, andre må holde op med at gå til idræt eller spejder, og muligheden for at komme på ferie bliver for nogle familier til et fatamorgana.

Regningen er dog ikke betalt, ved at børnefamilierne punger ud. Lønmodtagerne må betale 1,5 mia. kr. om året, ved at der bliver sat et loft for fradrag for fagforeningskontingentet. Det svarer til en skattestigning på op mod 1.000 kr. for f.eks. lavtlønnede ansatte i den private sektor. Det er samtidig til skade for den danske arbejdsmarkedsmodel, hvor vi nyder godt af et velorganiseret arbejdsmarked, hvor arbejdsgiver og arbejdstager kan aftale sig frem til overenskomster, bl.a. fordi organiseringsgraden er så høj.

Det modarbejder regeringen nu. Der bliver sat et loft over fradraget for fagforeningskontingentet, hvorimod hvis man er et selskab, kan man blive ved med at trække bidragene til arbejdsgiverforening fra, lige så tosset man vil og fuldstændig ubegrænset.

Endelig er det jo smigrende, at regeringen har lyttet til S og SF's forslag om at udskyde den ekstra forhøjelse af topskattegrænsen, så de højestlønnede må vente nogle år med at få endnu mere i skattelettelser, end de har fået i forvejen. Det manglede også bare, synes vi.

Men bundlinjen for regeringens politik er stadig, at det er massive skattelettelser til de velstillede, som nu skal betales af fællesskabet, de arbejdsløse og børnefamilierne. Det kan ikke ændre det faktum, at regeringens spareplaner og lovforslaget her vrider Danmark mere skævt, forringer velfærden og rammer familier med små indkomster hårdt.

Der er et alternativ til en så asocial spareplan, nemlig det alternativ, som S og SF har fremlagt, men så længe Dansk Folkeparti og VK-regeringen sidder på taburetterne, må danskerne indstille sig på, at de velstillede skal have skattelettelser, mens velfærden, børnefamilierne og de arbejdsløse må stå for skud.

I regeringsprogrammet fra 2005 giver regeringen selv nogle flotte løfter og skriver om vigtigheden af børnefamilieydelsen og lover at øge den. Det er bare et af de punkter, hvor man altså fuldstændig løber fra sine løfter. Det her forslag er asocialt, det er utroværdigt, og vi kan selvfølgelig ikke stemme for det.

Kl. 02:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 02:48

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand.

Børnefamilierne i Danmark blev nævnt mange gange, men jeg ved ikke, om ordføreren er bekendt med, at mange af de her børnepenge faktisk går til børn, der ikke bor i Danmark. Jeg vil gerne spørge Socialistisk Folkepartis ordfører, om man i SF er klar over, hvor mange børn af andre EU-borgere der får udbetalt danske børnepenge, fordi forældrene arbejder i Danmark.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jesper Petersen. Var der en, der manglede? Jeg beklager. Insisterer fru Line Barfod på en kort bemærkning? Nej.

Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 02:43

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Tak. Først soldede Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti opsvinget væk på store skattelettelser til især de velstillede, siden kom finanskrisen med et kraftigt tilbageslag for verdensøkonomien, og regeringen valgte at håndtere krisen på den mindst effektive måde, så arbejdsløsheden blev større end nødvendigt. For at komme over det gav regeringen lige lidt flere skattelettelser.

Nu skal regningen så betales, og vi skal ikke skændes om, hvorvidt der er en regning, for det er der. Dansk økonomi skal på ret kurs. Går bunden først ud af kassen, er det velfærden og danskere med små indkomster, der betaler prisen.

S og SF har lavet en fælles plan, »En Fair Løsning«, som bringer Danmark ud af krisen og ind på et nyt vækstspor. Den giver beskæftigelse nu og her, investeringer i en ny grøn erhvervs politik, giver indkomstfremgang til pensionister og lavtlønnede, og den gør det muligt at forbedre vores velfærd på sygehusene, i skolerne og i vores ældrepleje.

Det koster selvfølgelig. Vi vil have, at regningen skal betales, bl.a. ved at de velstillede og bankerne må betale mere til fællesskabet og mister nogle af de skattelettelser, de har fået, og ved at alle danskere i arbejde i gennemsnit skal arbejde en time længere fra overenskomsterne 2012 og frem.

Vi vil bede danskerne om at være med til solidarisk at arbejde Danmark ud af krisen, på samme måde som vi solidarisk har opbygget det danske velfærdssamfund. Regeringen vil derimod spare Danmark ud af krisen ved at forringe velfærd og uddannelse dramatisk, og så vil den altså give børnefamilierne og de arbejdsløse en kontant afklapsning.

Jeg følger behov for at komme med denne indledning, fordi det hele dagen har lydt, som om der ikke fandtes noget alternativ til de brutale nedskæringer, vi står over for. Det gør der faktisk. Der er fremlagt en fælles plan, »En Fair Løsning«, fra S og SF, der kan klare det uden at give os de her negative konsekvenser for bl.a. børnefamilierne.

Der starter vi først med børnechecken. Børnefamilierne mister tilsammen 1 mia. kr. om året ved det her forslag. Der er i forvejen sket en stigning i antallet af familier i Danmark, hvor børnene vokser

Jeg kan i hvert fald se på de nyeste tal, jeg har fået, at der i Danmark er 24.600 borgere fra andre EU-lande, som har lønnet beskæftigelse i Danmark. Såfremt de har børn boende i deres egne hjemlande eller for den sags skyld børn, der er flyttet med til Danmark, oppebærer de krav på at kunne vælge den danske børnepengemodel. Så jeg vil gerne spørge ordføreren: Synes Socialistisk Folkeparti, at det er en god ordning, at vi sender mange millioner danske kroner ud hver måned?

Kl. 02:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:49

Jesper Petersen (SF):

Jeg ved godt, at det er ved at være ud på natten, men det er da et ret nyt argument, der bliver fremført her. Der er mange danske børnefamilier, der oplever, at Dansk Folkeparti nu er med til at beskære deres børnecheck, mens de tæller på knapperne og er nødt til at melde deres børn ud af idrætsforeningen eller af SFO'en. Og så hører de pludselig, at fordi Dansk Folkeparti synes, der er nogle udenlandske borgere, der ikke længere skal have børnechecken, skal de også selv miste 5 pct. af den, og har de mange børn, bliver de ramt af loftet for den.

Jeg synes, det er en meget besynderlig argumentation at komme med, og jeg vil ikke anbefale hr. Hans Kristian Skibby at gentage den på tidspunkter, hvor der er flere seere, end der er på nuværende tidspunkt.

Kl. 02:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Dem er der ikke mange af, det kan jeg garantere for.
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 02:49

Hans Kristian Skibby (DF):

Så er det jo et glimrende tidspunkt at gentage spørgsmålet, for jeg fik ikke noget svar.

Det er jo sådan, at hvis man har arbejde i Danmark, har man lov til at vælge at få sendt børnetilskud til sine børn i sit hjemland. Det betyder, at hvis man arbejder i Danmark og f.eks. er polak eller kommer fra et andet EU-land, så kan man sende børnetilskuddet ud af Danmark – det har vi pligt til at gøre – til børnene, der f.eks. bor i Polen sammen med deres mor. Så spørger jeg, og det er ikke primært med hensyn til de herboende udlændinge i Danmark: Synes SF, at det er en glimrende ordning, at man har det sådan i EU, at de danske skatteydere skal betale børnetilskud til børn i Polen, Letland, Rumænien, Bulgarien eller i Sverige for den sags skyld?

Kl. 02:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 02:50

Jesper Petersen (SF):

Jeg går ud fra, at når reglerne er sådan, betyder det også, at danske arbejdstagere i andre EU-lande har rettigheder til at få nogle af de ting, man kan oparbejde dér.

Men jeg vil sige – bare lige for at have det på det rene – at det jo er Dansk Folkeparti, der er med i den her aftale, og hvis Dansk Folkeparti er utilfreds med noget omkring børnefamilieydelsen, så kunne man jo have taget det op i forhandlingerne, i stedet for at vi skal stå og diskutere det her. Nu er der kommet et lovforslag, og det indebærer, at Dansk Folkeparti er med til at tage penge fra børnefamilierne. Uanset hvor få penge de har i forvejen, er det dem, der skal pun-

ge ud, fordi Dansk Folkeparti har været med til at dele ufinansierede skattelettelser ud til de mest velbærgede i det her land. Det er dybt asocialt, men det er altså den politik, man står for i Dansk Folkeparti.

Vi har bare anvist en anden vej, der er langt mere social, hvor man undgår de drastiske nedskæringer på velfærden, vi står over for, og hvor man ikke placerer regningen hos børnefamilierne og de arbejdsløse, men får orden på økonomien på en helt anden måde, fordi vi vil arbejde os ud af krisen i stedet for at spare os ud af den.

Kl. 02:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Kl. 02:51

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Det er mandag nat, kl. 2.50.

Kl. 02:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er rent faktisk tirsdag morgen, vil jeg lige gøre opmærksom på, men hr. Mike Legarth har ordet.

Kl. 02:51

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tirsdag morgen hedder det. Men i almindelig tale er det mandag nat, hr. formand, som så teknisk set hedder tirsdag morgen, og klokken er 2.50. Det er bare for lige at gøre opmærksom på, hvorfor kollegerne i Folketingssalen ser en anelse klatøjet ud, og det gælder måske også mig selv.

Her er De Konservatives bidrag til den noget langtrukne debat: Genopretningsplanen har en forudsætning i, at vi har brugt 90 mia. kr. på at beskytte danskerne mod den krise, der er skyllet ind over os, og i den anledning er vi kommet i konvergensprogrammets kløber. Vi skal sørge for at leve op til EU's fælles regler om orden i økonomien, og det betyder, at vi skal spare 3 gange 0,5 pct. de næste år. Vi har uden nye initiativer et underskud på 5,1 pct. af BNP i 2010 og 4,4 pct. i 2011. Det er altså ikke tilfredsstillende, og derfor skal vi igennem den besparelsesrunde.

Vi er heldigvis i den periode, der er gået, og på grund af det tiltag, vi har søsat, kommet fri af de værste effekter af krisen og har nu et bæredygtigt opsving, som bl.a. har givet det positive signal, at vi forventer 25.000 færre ledige. Vi har ført en ekspansiv finanspolitik, og nu er det så på tide, at vi via exitordninger trapper lidt ud af den stimulerende finanspolitik, vi har medvirket til: Vi skal have skabt tillid til de offentlige finanser, vi skal have en solid økonomi, vi kan blive bedømt på. Genopretningsplanen går altså ud på, at vi skal finde værdier for 24 mia. kr. i 2013, som så bliver til 26 mia. kr. i 2015. Derudover har vi fundet 10 mia. kr. i en historisk genopretningsplan. De 10 mia. kr. er fundet ved at foretage omprioriteringer i staten og gør så, at vi kan prioritere 5 mia. kr. på sundhedsområdet, 3 mia. kr. på udsatte og 2 mia. kr. på forbedringer på uddannelsesområdet. Vi oppebærer et øget arbejdsudbud på 11.000 i forbindelse med og som et resultat af den her genopretningsplan, som er robust, styrker den økonomiske holdbarhed, bremser stigningen i gælden og mindsker finansiel uro og pres på kronen. Alle de elementer er helt afgørende, og de er et fundament for, at vi kan blive bedømt godt og ikke får stigende renter, så vi kan bruge en stor del af de midler, vi har til rådighed, på velfærd, service osv. i stedet for at bruge dem på at betale renter.

Der er ingen tvivl om, at krisen har kostet det danske samfund dyrt, nu skal vi videre, men regningen er nu betalt. Der har jo i den her debat også været omtale af skattereformen, og der skal vi huske,

at den er finansieret krone til krone, og det er jo helt ubegribeligt, at vi kan blive ved med at høre på manipulerende tale fra oppositionen om, at den ikke er finansieret krone til krone. Det kan læses sort på hvidt. Sagen er, at den i startårene er underfinansieret, og det er den, fordi vi vil hjælpe familierne, de enkelte borgere og virksomheder, så vi får mere gang i hjulene, får mere vækst og beskæftigelse, end vi ellers ville have fået. Fra 2013 og frem til 2019 inddriver vi flere skatter, end vi har lettet skatterne, og i 2019 er der fuld balance, og den er finansieret krone til krone.

De elementer, det omhandler, er altså nulregulering af beløbsgrænserne i skatte- og afgiftsloven, det er udskydelse af den ekstraordinære forhøjelse af topskatten i 3 år, det er loft over fradrag for fagforeningskontingenter på 3.000 kr., og det er loft over børnefamilieydelsen på 35.000 kr.

Alt i alt er det en ganske glimrende plan, som vi selvfølgelig står til ansvar for.

Det var sådan set kommentarerne, hr. formand, som indledning, og så ser jeg frem til de mange spørgsmål, jeg kan se der kommer.

Kl. 02:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja, der er et par stykker. Først er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 02:55

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Jeg har tidligere diskuteret skat med hr. Mike Legarth, bl.a. den særskat på pensionister, som regeringen har indført tidligere i år. Det vil jeg godt lige vende tilbage til, fordi det hænger sammen med det her forslag. Man indførte jo den særskat, som man kalder en udligningsskat, fordi pensionisterne fik den her store topskattenedsættelse. Den får de så ikke alligevel. Kan vi så forvente, at særskatten bliver nedsat tilsvarende?

Kl. 02:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 02:56

Mike Legarth (KF):

Nej, det kan man selvfølgelig ikke, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll. For den argumentation, der her blev fremført, er forkert, lodret forkert. Det er mellemskatten, der er blevet fjernet, det er de 6 pct., og det er derfor, der er en 6-procents-udligningsskat. Det har altså ikke noget som helst med topskat at gøre.

Kl. 02:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 02:56

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

De 6 pct. er altså stadig væk som at tænke på et tal, det er jeg bare nødt til at sige, det har vi allerede været igennem én gang. Der er masser af de mennesker, som får pålagt den her udligningsskat, som aldrig nogen sinde har fået den gevinst, som de bliver udlignet for.

Sådan var det, før vi behandlede det her lovforslag, og sådan vil det være, efter vi har behandlet det her lovforslag. Det vil bare være endnu værre, efter vi har behandlet det her lovforslag. Det var derfor, jeg spurgte, men det kan jeg forstå man ikke vil gå ind og hjælpe pensionisterne med.

Kl. 02:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Mike Legarth (KF):

Hvis der var hjælp behov, ville vi selvfølgelig hjælpe. Men det er ikke en korrekt udlægning. Sagen er, at vi i forbindelse med skattereformen har gennemført skattelettelser på arbejde på 7½ pct., og nok har vi lavet en genopretningsplan, hvor vi har udskudt nogle skatteforhold, men vi har gennemført to tredjedele af værdien af skattereformen. Det er vi meget tilfredse med.

Det, det handler om, er, at de pensionister, der i det tidligere skattesystem havde indbetalt penge på deres pensionskonto, ikke ved udbetaling kan få del i den skattelettelser, vi har gennemført på arbejde, som er på 6 pct., som vi har slettet på mellemskatten. Så har vi givet 1½ pct. på bundskatten, men den får pensionisterne, som har indbetalt i det tidligere skattesystem, også. Så der er en gevinst på 1½ pct., også til dem.

Kl. 02:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 02:58

Julie Rademacher (S):

Nu er det jo sådan, at hr. Mike Legarth og jeg tilfældigvis er valgt i samme valgkreds, og jeg ved også, at hr. Mike Legarth er tidligere borgmester i Vamdrup, der nu er lagt ind under Kolding Kommune, og i Kolding rammer det her forslag over 2.000 familier og langt over 6.000 børn. Hvordan i alverden har hr. Mike Legarth tænkt sig at gå hjem og forklare de her familier, at man godt nok i 2003 og 2007 har uddelt ufinansierede skattelettelser til de rige, men at det nu er dem, der skal betale regningen?

Kl. 02:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 02:58

Mike Legarth (KF):

Julie Rademacher fortæller her en historie, der er i lodret strid ...

(Julie Rademacher (S): Fru!) Frøken, ikke sandt?

Kl. 02:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Nu stopper vi det der. Det hedder selvfølgelig fru Julie Rademacher, men af og til ser vi altså gennem fingre med det her i Folketinget – også når fru Julie Rademacher kommer til at sige noget forkert.

Ordføreren har ordet.

Kl. 02:59

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Fru Julie Rademacher har her redegjort i strid med sandheden. Skattereformen er finansieret krone til krone, og det nytter ikke noget at påstå noget andet. Det kan bevises sort på hvidt – læs papirerne, det er indlysende, at der er balance i tingene i 2019. Det kan fru Julie Rademacher ikke få en eneste uvildig nationaløkonom til at modsige. Ikke en eneste neutral økonom vil modsige det faktum.

Kl. 02:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 02:59

Julie Rademacher (S):

Jeg kan jo så også bare konstatere, at hr. Mike Legarth i sidste valgkamp netop sagde: Jamen selvfølgelig kan vi både gå ud og love

skattelettelser og få velfærd samtidig. Men det kan jo ikke lade sig gøre. Og jeg ved godt, at vi ikke havde finanskrise under sidste valgkamp, men det kunne jo godt være, at det havde været en god idé, hvis man i stedet for at bruge alle pengene i det offentlige havde benyttet nogle af disse penge på at investere, således at vi havde haft flere penge i dag.

I Kolding rammer det her over 2.000 familier, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om hr. Mike Legarth mener, at det er fair, eller at det ikke er fair.

Kl. 03:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 03:00

Mike Legarth (KF):

Vi står i en situation, hvor vi har en regning, vi skal have betalt. Det er et fælles ansvar, det er en fælles opgave, alle må bidrage, høj som lav, og vi har gjort det på en meget begavet måde, der fordelingsmæssigt og socialt er afbalanceret. Ginikoefficienten er næsten uforandret. Vi har på alle måder forsøgt at gøre det her så retfærdigt som muligt, så jeg ser frem til at se de børnefamilier og personer i Kolding i øjnene. Jeg kan fuldstændig stå inde for, at det er det eneste rigtige at gøre, for på den her måde undgår vi, at vi skal bruge et hav af penge på renter og skabe uro og ustabilitet.

Så er det altså helt ubegribeligt, at man den ene gang efter den anden skal tilbagevise lodret forkerte påstande om, at den skattereform ikke er finansieret krone til krone. Vi har fortalt, at skattereformen gør Danmark rigere, at den øger velstanden med over 5 mia. kr. – det er et faktum, der ikke kan diskuteres, sådan er det. Den øger arbejdsudbuddet med 19.000 mennesker – det kan ikke diskuteres, det er et faktum. Så lad da være med at forsøge at vildlede befolkningen med løgnehistorier den ene gang efter den anden. Det er der ingen rimelighed i.

Kl. 03:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Det er hr. Frank Aaen.

Kl. 03:01

Frank Aaen (EL):

Et stort element i pakken her er jo altså at gå efter børnefamilierne. Er det virkelig konservativ politik, at børnefamilier, især børnefamilier med flere børn, men alle børnefamilier, altså nu skal rammes af en reduktion i børnechecken? Er hr. Mike Legarth ikke enig i, at det betyder, at vi får flere fattige børnefamilier i Danmark, og at der er endnu flere børn, der simpelt hen får det ringere under opvæksten? Og synes hr. Mike Legarth virkelig, at det er noget at stå og være stolt af?

Kl. 03:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 03:02

Mike Legarth (KF):

Jeg tager det fulde ansvar for, at vi Konservative medvirker til den her genopretningsplan, for den er vigtig for dansk økonomi, og dermed hjælper den alle danskere til, at vi bruger pengene fornuftigt i stedet for at bruge pengene på at betale renter. Det er det, det handler om. Kig på Grækenland, kig på Spanien, kig på England, der skal spare 10 pct. Vi slipper billigt i Danmark, fordi vi har ført en ansvarlig politik. De tiltag, vi har gennemført i de 2 år, krisen har raset, har vist sig at være rigtige. Jeg er sikker på, at når historiebøgerne skal

skrives om nogle år, får vi topkarakter for den måde, hvorpå vi har håndteret den krisesituation, vi har været igennem.

Vi må alle bidrage, høj som lav, børnefamilier, lavindkomstgrupper, højindkomstgrupper. Jeg kommer fra Danmarks skattelettelsesparti nummer et. Vi bidrager med åbne øjne. Topskattegrænserne udskydes, skattefradragene fastfrys. Det er solidaritet. Det er vi selvfølgelig nødt til. Det ville da være fuldstændig uspiseligt for os at medvirke til en plan af den her karakter, hvis ikke alle bidrog.

Kl. 03:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 03:03

Frank Aaen (EL):

Jeg ved godt, det er konservativ politik at give skattelettelser til de rigeste, men selv hos en konservativ må man da lige gøre sig den overvejelse, om det er en god idé, at børnefamilierne, især dem med flere børn, og børnefamilier, der i nogle tilfælde i forvejen har meget lidt at leve for, skal have beskåret deres børnecheck, for at der er råd til at betale skattelettelser til de allerrigeste.

Er det ikke selv hos en konservativ muligt måske at overveje, om det havde været bedre at beskære bare en lille del af de skattelettelser, man har givet til de rigeste? Så kunne man friholde børnefamilierne og få det samme i kassen.

Kl. 03:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 03:04

Mike Legarth (KF):

Vi synes, vi har fundet den fuldstændig rigtige balance, og vi har heldigvis et sikkerhedsnet. Det Konservative Folkeparti medvirker til at være balancepunkt i dansk politik, hvor vi med den ene hånd sørger for, at der er et sikkerhedsnet, at der er et socialt system, der tager sig af dem, der er svage, og dem, der har behov for hjælp. Det gælder også børnefamilier, hvad enten de får børnecheck eller ej, og af hvilken størrelse. Der er der selvfølgelig stadig væk et sikkerhedsnet og et socialt netværk, der tager sig af det.

Men Det Konservative Folkeparti er også dem, der så med den anden hånd sørger for, at vi har en konkurrenceevne, der gør, at vores erhvervsliv derude kan konkurrere på verdensmarkederne, kan tjene de penge, der skal til, for at vi i det her rum kan sidde og fordele milliarderne med rund hånd – for det er vi jo dygtige til – men det er altså erhvervslivet, der tjener pengene, og derfor skal vi sørge for, at konkurrenceevnen er i orden. Derfor er den balance, vi har skabt med den her genopretningsplan og den skattereform, vi har indført, fuldstændig rigtig.

Kl. 03:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 03:05

Jesper Petersen (SF):

Tak. Hr. Mike Legarth kalder det for solidaritet og siger, at Det Konservative Folkeparti har forsøgt det bedste, man har kunnet, på at lave en socialt retfærdig aftale. Så må man altså prøve igen. Det er ikke gået ret godt. Man har givet ufinansierede skattelettelser – og vi taler ikke om den seneste skattereform, men om dem i 2003 og 2007. Hr. Mike Legarth må bekræfte, at de skattelettelser, der blev givet ad de to omgange, ikke var fuldt finansierede. Der er en mulighed for, at det viser sig, at skattereformen fra sidste år er fuldt finansieret engang i 2019, lad gå. Men de to skattelettelser fra 2003 og 2007 er

decideret ufinansierede. Nu kommer regningen, og det er alt andet end socialt, at den skal ligge hos de fattigste børnefamilier og de arbejdsløse.

Kl. 03:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 03:06

Mike Legarth (KF):

Jeg ved godt, at oppositionen gerne vil lade det fremstå, som om den regning, vi nu skal betale, kommer fra noget tidligere. Det er forkert. Vi har haft den her debat for en måneds tid siden, hvor finansministeren var på talerstolen gang på gang for at rette de misforståelser og manipulerende påstande, vi hørte. Finansministeren slog fast – og finansministeren er i salen nu – at også skattereformerne, lad os kalde dem det, fra 2003 og 2007 på langt sigt er finansieret. Det holder jeg mig til, og det er jeg enig i.

Den regning, vi nu håndterer, er regningen for at holde krisen fra døren; for at beskytte danskerne mod de negative effekter, der ellers ville have været. Vi har skabt beskæftigelse, vi har sikret, at virksomheder ikke må lukke, og derfor er vi nu nødt til at få håndteret det, så vi kan få Danmark ind på sporet og gå i gang med at tænke på vækst og beskæftigelse.

Kl. 03:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 03:07

Jesper Petersen (SF):

Hr. Mike Legarth bryster sig meget af, at der er lavet en fantastisk håndtering af finanskrisen, og nu ranker man så også ryggen over en social facon. Jeg må sige, at jeg synes, det er en elendig håndtering af finanskrisen, vi har set. Den betyder, at der er blevet flere arbejdsløse, end der kunne være blevet, og den betyder nu, at man må lægge regningen hos arbejdsløse og børnefamilier – og den helt store regning i voldsomme nedskæringer på velfærden de kommende år: 13½ mia. kr., som ikke kommer ud at arbejde i den kommunale velfærd.

Jeg vil gerne spørge hr. Mike Legarth, om det er konservativ politik. Fortalte man vælgerne inden valget, at kom der økonomiske problemer i Danmark, så skulle også børnefamilier, der har meget svært ved at få økonomien til at hænge sammen, betale regningen for det, og at man var parat til at skabe endnu større fattigdom i Danmark og sørge for, at endnu flere børn voksede op i fattigdom? Er det virkelig konservativ politik, og fortalte man noget om det inden valget?

Kl. 03:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 03:08

Mike Legarth (KF):

Det er konservativ politik at tage ansvar og træffe de beslutninger, der skal træffes, også dem, der er upopulære. Det ved jeg godt at oppositionen ikke synes er særlig sjovt. Oppositionen vil hellere være politiske julemænd, der deler gaver ud – glansbilleder, guld og grønne skove – og mener, at det går godt, og at vi kan løse alt med penge, som vi ikke har. Vi kan meget på Christiansborg, og meget kan lade sig gøre i teknologiens verden, men pengetræer har vi ikke, og vi er nødt til at finde pengene et eller andet sted.

Så vil jeg godt lige anholde spørgerens udtalelse: Jeg har ikke sagt, at vi har håndteret krisen fantastisk. Jeg har sagt, at jeg står til ansvar for håndteringen, og jeg er sikker på, at vi bliver bedømt godt

og positivt, når historiebøgerne skal skrives. Der er en lille forskel. Jeg synes heller ikke, vi har ageret elendigt, jeg synes ikke, der er nogen af de ting, vi har gennemført, der er elendige. Jeg synes, vi skal balancere tingene og holde os til det, vi hver især siger. Jeg synes, det, vi gjorde, var rigtigt; jeg synes, det, vi gør, er rigtigt, og jeg mener, det er vigtigt, at vi får truffet de her afgørelser, for ellers vil regningen, vi skal betale, blive endnu større for dem, det vil gå ud over, og vi afleverer ikke regningen i næste generations børneværelser.

Kl. 03:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 03:09

Maja Panduro (S):

Det er jo næsten svært at tage det alvorligt, når ordføreren nu siger, at regningen ikke bliver afleveret i børneværelset, og det også stadig væk står på Det Konservative Folkepartis hjemmeside, at De Konservative ikke smider regningen i børneværelset, samtidig med at man er ude at forringe børnepengene for alle danske børnefamilier. Hvis det ikke er at aflevere regningen i børneværelset, så ved jeg da ikke, hvad det er.

Jeg vil gerne bede ordføreren for det, som jo har ført sig frem som Danmarks familieparti – som har brystet sig af, at et af deres flotteste resultater var, at det faktisk lykkedes at få hævet børnechecken – svare på, hvad der er sket med det. Og så vil jeg gerne bede ordføreren om at svare på: Er der her tale om et brud på konservative valgløfter, og er der tale om et brud på skattestoppet?

Kl. 03:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Ordføreren.

Kl. 03:10

Mike Legarth (KF):

Vi forringer netop ikke børnefamiliernes situation, for alternativet havde været værre. Hvis vi ikke tog ansvar, hvis vi ikke fik truffet de her beslutninger, som vi træffer nu, ville regningen blive endnu større. Når man venter, bliver det dyrere. Det er jo netop det, jeg har redegjort for i mine tidligere indlæg, og det kunne jeg godt gentage, men det tror jeg ikke er nødvendigt. Kig på Grækenland, kig på England, de har ventet for længe, det er åbenlyst, og prøv at se, hvor stor en regning der nu er at betale der. Det er at lade regningen blive lagt i børneværelset. Det gør vi ikke, vi tager ansvaret for det nu, vi betaler regningen nu, og vi er endda så modige og så ansvarlige, at vi gør det inden et valg og er klar til at blive bedømt på det, fordi vi er sikre på, at der er en forståelse for det.

Kl. 03:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 03:11

Maja Panduro (S):

Altså, det er godt gjort, at vi andre skal anklages for at føre skræmmekampanjer, og at vi skal høre den ene borgerlige ordfører efter den anden stå her og sige, at Danmark er millimeter fra at være faldet ned i en eller anden afgrund, og sammenligne os med Grækenland, når det eneste, jeg i virkeligheden bad ordføreren om at svare på, var, om man mener, man har levet op til de løfter, man har givet til børnefamilierne før valget, og om man mener, at vi stadig har skattestop i Danmark.

Jeg har f.eks. et citat fra 2007 fra den tidligere familieordfører for De Konservative, da Dansk Folkeparti sidst ville forringe børnechecken, hvor den konservative familieordfører sagde:

»Hvis vi skærer i børnechecken, svarer det til at pålægge danskerne en ekstra skat. Vores politik er i stedet at øge børnefamiliernes økonomiske råderum.«

Det sagde han til Berlingske Tidende den 14. september 2007.

Har vi stadig væk et skattestop i Danmark?

Kl. 03:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 03:12

Mike Legarth (KF):

Vi har stadig væk forbedret familiernes økonomi, styrket den, via skattereformen, og det er jo det, der er afgørende. Derudover har jeg ikke sagt, at Danmark er ved at vælte nogen steder hen; jeg har henvist til, hvad der sker, hvis man ikke har orden i eget hus. Hvis man ikke har styr på gælden, og hvis der ikke er tillid til økonomien i Danmark, hvad er konsekvensen så?

Nu er vi heldige, at Danmark var godt stillet, da vi gik ind i krisen, både ledighedstalmæssigt og kapitalmæssigt. Og hvorfor var vi det? Det var vi, fordi vi i alle årene havde modstået det pres, der var fra oppositionen, om at bruge flere penge. Det sagde vi nej til. Der betalte vi af på gælden. Hver gang der var debat om, hvordan pengene skulle bruges, ville oppositionen bruge det dobbelte. Det gjorde vi heldigvis ikke, og det er derfor, vi er sluppet billigt igennem krisen.

Kl. 03:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 03:13

Klaus Hækkerup (S):

Det er hr. Mike Legarth, der mener, at skattereformerne i 2003 og 2007 er finansieret. Jeg synes godt, jeg vil prøve at erindre hr. Mike Legarth om, hvad argumentationen var dengang. Dengang havde vi »Plan 2010« lavet af den socialdemokratiske regering og overtaget af den borgerlige regering. Ifølge den skulle det offentlige forbrug stige i 2004 med 1 pct. og i 2005 med 1 pct. Så sagde regeringen: Vi styrer det forbrug. I stedet for 1 pct. i 2004 styrer vi det ned på 0,75 pct., i stedet for 1 pct. i 2005 styrer vi det ned på 0,5 pct., og ved at sænke det offentlige forbrug får vi jo råderum til at kunne lette skatterne med i alt 11,1 mia. kr.

Hvordan gik det så? Hvordan gik det så, da man skulle gøre det op bagefter? Ja, i 2005 blev det faktisk 1,7 pct. og i 2004 blev det faktisk 1,2 pct., de offentlige udgifter steg. (*Tredje næstformand* (Holger K. Nielsen): Tiden er gået, hr. Klaus Hækkerup). Det vil sige, at den var ufinansieret.

Kl. 03:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er 1 minuts taletid.

Ordføreren.

Kl. 03:14

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, det er påfaldende, at der skal bruges så lang tid på at forsøge at redegøre for noget, og det lykkedes så ikke inden for taletiden. Det var et eller andet meget kompliceret regnestykke. Altså, vi har haft en gennemgående, dybtgående debat om, hvordan de ting hang sammen. Vi havde finansministeren på talerstolen gentagne

gange for at redegøre for sagens rette sammenhæng, og der blev det konstateret, at de er finansieret på lang sigt.

Kl. 03:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 03:15

Klaus Hækkerup (S):

I 2003-reformen lykkedes det ikke regeringen at sænke væksten i det offentlige forbrug, som den havde forudsat for at finansiere skatteletelsen. Derfor er den ufinansieret. Nu står vi med en regering, der påstår, at den kan spare 13,5 mia. kr. ved at holde væksten i det offentlige forbrug i ro i 3 år. Det tror jeg simpelt hen ikke på. Det er simpelt hen så utroværdigt. Man kunne ikke tidligere, hvorfor søren skulle man så kunne nu? Det er en ny ufinansieret skattereform eller -pakke, vi står med i dag, og det tror jeg egentlig Det Konservative Folkeparti vil stå sig ved at erkende.

Kl. 03:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 03:15

Mike Legarth (KF):

Det er helt i orden, at hr. Klaus Hækkerup ikke tror på, at de planer, vi fremlægger, bliver overholdt, men jeg er fuldt og fast overbevist om det på samme måde som Finansministeriets og Skatteministeriets regnedrenge og -piger. Dem har jeg fuld tillid til, og jeg er helt sikker på, at de konsekvensberegninger, der er lavet, bliver holdt.

I det her tilfælde handler det om, at vi lader kommunernes økonomi vokse med løn- og prisfremskrivningen, det vil sige, at kommunerne får præcis de samme penge til rådighed til at købe varer for til næste år, pristalsreguleret, og den samme mængde penge til at lønne medarbejdere for. Og der er ikke nogen tvivl om, at når den vækst, vi tidligere har set i kommunerne, bliver omregnet til penge, jamen så er det en besparelse på 13,5 mia. kr.

Vi har jo så oven i det sikret, at kommunerne ikke skulle spare de 4 mia. kr., der oprindeligt var lagt op til. Så kommunerne bliver friholdt for besparelser.

Kl. 03:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Hr. Niels Helveg Petersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 03:17

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte det lovforslag, vi her behandler, som jo bl.a. indebærer beskæring af børnefamilieydelsen; især dette forekommer os meningsløst og urimeligt. Der er ingen mening i, at særligt børnefamilierne skal holde for. Der er vel ikke nogen befolkningsgruppe, der har mindre ansvar for den øjeblikkelige krise end netop børnefamilierne.

Efter radikal opfattelse er der ikke balance i dette forslag, og det kan vi jo så skændes længe om, men jeg vil da godt føre noget nyt ind i diskussionen, nemlig at der jo var mere rimelige måder at skaffe en milliard på. Beskæring af børnefamilieydelsen sparer statskassen for en milliard, når den er fuldt indfaset, men der var jo andre og mere fornuftige måder, som har mere sammenhæng med krisen, at gøre det på.

Regeringen har jo som led i skattereformen foreslået og gennemført, at værdien af rentefradraget skal falde fra 33 1/3 pct. til 25 pct. Hvis man i stedet for gennemførte, at værdien af rentefradraget skul-

le falde fra 33 1/3 pct. til 24 pct., så var der en milliard i kassen. Og der er jo her en sammenhæng med krisen. Noget af krisen skyldes jo umådeholden gældsstiftelse, og at foretage denne korrektion af regeringens egen idé, egne forslag, ville jo yde et bidrag – et lille bidrag, men dog et bidrag – til, at tilskyndelsen til gældsstiftelse i fremtiden blev noget mindre.

Reglen er i øvrigt den, at de første 100.000 rentebetalingerne er friholdt, og det vil sige, at det er en anden fordelingsprofil. Det vil især være mennesker, der under opsvinget havde travlt med at gældsætte sig, som her vil komme til at yde et lille, mindre bidrag. Det ville være langt mere rimeligt og ville give en bedre fordeling end netop at falde over børnefamilieydelsen.

Så vil jeg også lufte min betænkelighed ved, at skattestigningerne som følge af fastfrysningen af beløbsgrænserne på skalaen jo er ganske kraftige og kan risikere at slå det i forvejen skrøbelige opsving ned.

Hr. Mads Rørvig var inde på, at han ikke mente, at børnefamilieydelsen var en del af skattesystemet. Det er ikke rigtigt. Børnefamilieydelsen blev indført i stedet for børnefradrag. Hele den historiske begrundelse for børnefamilieydelsen er, at den erstatter et tidligere børnefradrag, som ikke virkede rimeligt, og som derfor blev afskaffet. Så historisk set er børnefamilieydelsen i allerhøjeste grad en del af vort samlede skattesystem og virker jo bedre, end fradrag i indkomsten ville gøre det.

Jeg kan ikke lade være med at sige til hr. Mike Legarth, at jeg jo hørte hr. Legarths taler sidste år. Det er nøjagtig 12 måneder siden, at regeringens forårspakke 2.0 blev gennemført. Der var jo ikke grænser for, hvad skattereformen ville afstedkomme af lykkelig udvikling i vores økonomi. Det har ærlig talt ikke vist sig at være tilfældet – tværtimod må vi jo sige, at det danske bruttonationalprodukt er faldet med 8½ pct. i det sidste halvandet år.

Kl. 03:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 03:21

Mads Rørvig (V):

Hr. Niels Helveg Petersen nævnte mit navn, og jeg skal bare høre hr. Niels Helveg Petersen, om han kan bekræfte, at man såvel i nationalregnskabet som i statsregnskabet karakteriserer børnefamilieydelsen som en overførselsindkomst og ikke som fradrag eller skat.

Kl. 03:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 03:21

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg gjorde rede for den historiske oprindelse til børnefamilieydelsen, og det var udtrykkeligt det, jeg sagde.

Kl. 03:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mads Rørvig? Hr. Mike Legarth.

Kl. 03:21

Mike Legarth (KF):

Hr. Niels Helveg Petersen nævnte mit navn og antydede, at mine lovprisninger af skattereformernes virkninger var tvivlsomme. Det kan jeg jo ikke have siddende på mig.

Jeg kan da ikke tro, at hr. Niels Helveg Petersen virkelig sagde det, som jeg tror, jeg hørte, nemlig at skattereformen ikke havde nogen virkning i forhold til den enkelte borger og den enkelte familie, som har fået et betydelig større rådighedsbeløb midt i en krisetid, og

som derfor har haft flere midler til selv at imødegå eventuel ledighed eller andre udfordringer på grund af den krisesituation, vi har været i.

Kl. 03:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 03:22

Niels Helveg Petersen (RV):

Det, jeg sagde, var, at hr. Legarths taler sidste år, da vi gennemførte skattereformen, var en lovprisning af virkningerne af den skattereform. Den ville give vækst, arbejdslyst, og jeg ved ikke hvad. Bruttonationalproduktet er faldet med 8½ pct.

Kl. 03:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 03:22

Mike Legarth (KF):

Jeg kan forstå, at selv om jeg lidt tidligere på natten – for nu er klokken jo 20 minutter over 3 tidligt tirsdag morgen – også anholdt hr. Niels Helveg Petersens udtalelser, forsøger han at antyde, at den lillebitte, minimale effekt, det har haft i negativ forstand på vores økonomi, at vi måske havde lige rigelig damp under kedlerne i 2007 og 2008, nu skulle være hele årsagen til de effekter, der er kommet af den finansielle krise. Hr. Niels Helveg Petersen anerkender tilsyneladende ikke, at 99 pct. af de problemstillinger, vi som nation, som borgere og som virksomheder har mødt, skyldes den verdensomspændende finansielle krise, der har ramt os.

Alle lande – ikke bare i Europa, men i hele verden – er nu i gang med genopretning. Der har været store tab overalt. Vil hr. Niels Helveg Petersen venligst vedgå det?

Kl. 03:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 03:23

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg tror ikke, at der er noget land, der har tabt mere konkurrenceevne i de sidste par år, end Danmark har. Danmark er ganske hårdt ramt af krisen, også hårdere end en del andre lande. Vi er ikke kommet så godt igennem det, som vi vist egentlig troede vi kunne.

Kl. 03:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 03:24

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det indgreb, vi debatterer nu, er gennemført asocialt, og argumentationen for det, som jeg nu har hørt den gang på gang i løbet af dagen, bygger på en løgn. VKO siger, det er krisen, der er årsag til de mange nedskæringer, men det er regeringens egen politik med enorme skattelettelser, der er problemet. Jeg fik på et tidspunkt skatteministeren til at gøre det op: 213 mia. kr. i skattelettelser, fra regeringen kom til, og frem til 2010. Og så ved vi jo, at der følger nye skattelettelser i de kommende år. Vi ved også, at skattelettelserne massivt er givet sådan, at de rigeste får flest. Det er præcis derfor, der mangler penge. Selvfølgelig har krisen også spillet en rolle, men havde man ikke gennemført den politik, som regeringen har gennemført, så ville tingene have set helt anderledes ud.

Så samtidig med at man har sprøjtet pengene ud til dem, der har nok i forvejen, sender man nu regningen til dem, der ikke er skyld i krisen, men som er ramt af den, til dem, som ikke fik andel i skattelettelserne, til dem, der har mindst. Det har vi diskuteret i løbet af dagen: halveringen af dagpengeperioden for de arbejdsløse, mindre efteruddannelse til dem, der har mindst uddannelse, og straffeaktioner over for de kommuner, der ikke gør, som regeringen siger.

Så er der pakken, som nu er til behandling, og som tager penge fra børnefamilierne – børnechecken reduceres for alle og særlig for dem, der har mere end tre børn. Det betyder flere fattige børnefamilier, og det er det, som DF helst vil have, nemlig at det særlig er familier med anden etnisk baggrund, der rammes, og som oven i købet er blandt de allerfattigste af børnefamilierne. Her ville Dansk Folkeparti jo gerne være gået endnu videre. Det har vi kunnet læse i dag: Hvis Dansk Folkeparti havde kunnet komme igennem med det, skulle det kun have været danske statsborgeres børn, der skulle have børnecheck. Hvad har folk fra andre lande med børn dog gjort Dansk Folkeparti? Det er 1 mia. kr. fra børnefamilierne til de rige, der har fået skattelettelser.

Så er der en anden del af forslaget, der går ud på at sænke værdien af personfradraget; det løber op i 1.000 kr. om året. Det er et beløb, der kan mærkes. For pensionisten, for den enlige med børn, som lige har fået skåret ned i børnechecken, for den arbejdsløse, der har mistet sine dagpenge, for den lavtlønnede i Netto er 1.000 kr. mange penge, men det betyder ikke noget som helst for den højtlønnede.

Så skal vi selvfølgelig høre om, at de højtlønnede mister den lovede topskattelettelse. Jo, de havde fået en masse i forvejen og skulle så have haft en mere. Nu skal den udskydes i 3 år, men så kommer den tilbage igen. Det er jo også et interessant træk, der ligesom kendetegner pakken, at mens alle forringelserne er permanente forringelser – skattestigningerne for alle er permanente, nedskæringen i børnechecken er permanent – er lige præcis udskydelsen af topskattegrænsens yderligere sænkelse bare en midlertidig udskydelse. Så får de rige da selvfølgelig deres penge, det er klart. Det er konsekvent særbehandling af de rigeste.

Det afviser vi selvfølgelig alt sammen, og så spørger man selvfølgelig, hvad vi så gør i Enhedslisten i stedet. Vi foreslår tilbagerulning af skattelettelserne for de rigeste, 7,3 mia. kr.; mere skat fra de multinationale selskaber, der ikke betaler skat, 5 mia. kr.; større indtægter fra Nordsøen, 10 mia. kr.; omsætningsafgift på handel med aktier og værdipapirer, godt 7 mia. kr. Så kan man spare nogle ekstra spor eller vejbaner på nogle af motorvejene, 6 mia. kr., og man kan stoppe krigen i Afghanistan, 2,3 mia. kr.

Jeg kunne godt fortsætte, men jeg vil bare sige: Der er penge nok. Der er ingen grund til at skære ned i velfærden og lade de arbejdsløse og børnefamilierne betale. Der er masser af andre steder at tage penge.

Kl. 03:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 03:28

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Danmark står til at få en af de laveste vækstrater i den rige verden frem til 2025, spår OECD. Derfor er det meget beklageligt, at regeringen vælger at pålægge danskerne yderligere skatter ved at udsætte den nedsættelse af topskatten, som er planlagt, og ved at fastlåse grænsen for, hvornår man bliver topskatteyder.

Jeg synes i det hele taget, at dagens debat om dette lovforslag har været præget af en misundelsesretorik, hvor man har talt om, hvem det er synd for, og hvem der burde betale noget mere, i stedet for se på, hvordan man kunne få noget om vækst ind i debatten. OECD har også kritiseret lige præcis den her del af genopretningspakken, fordi

det er en dårlig idé at hæve skattetrykket i verdens mest skattebærgende land.

Vi vil jo gerne have et bedre samfund. Vi vil gerne have velstand, vi vil gerne have vækst, men det kræver jo, at vi gør noget, at vi tør gøre noget.

I et land, hvor vi har den største offentlige sektor nogen sinde, og hvor vi har verdens højeste skattetryk, er regeringen gået ind og har sagt: Nu indfører vi først en række skatter, og derefter bliver I så kompenseret med nogle skattelettelser. De skattelettelser er nu blevet aflyst, på trods af at man allerede har lagt skat på en række forskellige ting som el, vand, fedt, sukker, slik, sodavand, kød, chokolade, tobak, medier og pensioner. Det er jo helt *utroligt*, hvad man har lagt skat på. Det skulle vi så være blevet kompenseret for med skattenedsættelser. De er så blevet aflyst med det lovforslag, vi står med her. Det er dårligt for den danske vækst, siger OECD. Et godt gæt på, hvad det vil koste, er 10.000 gode danske arbejdspladser. Det her er et skridt i den forkerte retning.

Der er også et andet element i lovforslaget, og det handler om børnefamilieydelsen, for hvem skal betale? Det skal børnene, de handicappede, uddannelserne, fordi man ikke tør tage ordentligt fat og det eneste, man har fantasi til, er at øge skatterne.

Det ville være så nemt at gøre noget og finde pengene. Man kunne afskaffe efterlønnen, man kunne tvinge kommunerne til at udlicite langtmere, end de gør i dag, og man kunne sørge for at få antallet af offentligt ansatte ned på det niveau, det var på under socialdemokraten Poul Nyrup Rasmussen. Disse tre ting alene ville have skaffet langt mere end de 24 mia. kr., som regeringen siger er udfordringen – en udfordring, vi selvfølgelig anerkender fra Liberal Alliances side. Så kunne man have ladet være med at skulle spare på handicapområdet og på uddannelserne, skære ned i børnefamilieydelsen og hæve skatterne, men i stedet have sørget for, at raske og rørlige 60-64-årige kunne have passet et arbejde i stedet for at være på offentlig forsørgelse, have sørget for, at kommunerne brugte »bedst og billigst« i stedet for »dyrest og kommunalt«, og have sørget for, at der ikke var alt, alt, *alt* for mange offentligt ansatte i det her land.

Liberal Alliance afviser på det kraftigste det her lovforslag.

Kl. 03:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Skatteministeren.

Kl. 03:32

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for en spændende debat, og tak til Dansk Folkeparti, der sammen med regeringen udviser ansvarlighed og tager det helt nødvendige ansvar for at rette dansk økonomi op. I kølvandet på den verdensomspændende finanskrise er det jo ikke nogen hemmelighed, at de offentlige finanser er under pres. Vi skylder at rette økonomien op, og det er så også det, som regeringen har gjort gennem en ekspansiv krisepolitik, men også derved, at vi nu får betalt regningen. Vi kan ikke blive ved med at have permanent overtræk på kassekreditten. Det vil betyde stigende rentebyrder til de kommende generationer. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt. Ligesom omverdenen skal have tillid til, at de offentlige finanser er solide, skal vi også være med til at sikre, at vi leverer en løsning på de problemer, som møder os.

Vi har i dag diskuteret en bred vifte af initiativer og reformer, som nu er blevet præsenteret i Folketingssalen, og som er med til at bidrage til både at styrke den danske velfærd og styrke holdbarheden i den danske økonomi. Der er ikke nogen tvivl om, at det er nogle svære beslutninger, der skal træffes, men regeringen er villig til at træffe de beslutninger, der er nødvendige.

Lad mig så knytte et par kommentarer til et par af de indlæg, der har været. Først var der den socialdemokratiske ordfører, der jo holdt

et meget flammende indlæg om, hvordan Socialdemokraterne ser på verden. Der var ikke særlig mange bud på, hvad Socialdemokratiet ønsker at gøre for at tackle den økonomiske situation. Faktisk var der ingen bud på, hvad der skulle gøres. Nuvel, der var et par bemærkninger om det, man kalder »En Fair Løsning«, men dem, der har læst »En Fair Løsning« ved jo, at det sådan set er spildt læsning. For der står intet – absolut intet – om, hvad der skal gøres. Snarere tværtimod bliver der skabt nye problemer.

Så var der også hr. Jesper Petersen, som jo igen holdt en meget flammende tale. Men der var heller ikke meget nyt fra hr. Jesper Petersen, med hensyn til hvad der skal gøres. Der var nogle spæde røster om, at man vil lave en fair løsning sammen med Socialdemokratiet, men igen var der jo ikke noget, der på nogen måde bidrager på hverken den korte eller den lidt længere bane.

Til sidst var der så også en kamptale fra hr. Frank Aaen, som vi kender dem: en meget klar socialistisk og til tider nærmest kommunistisk tale om, hvor forfærdeligt det er at have vækst i et samfund. Man må jo rose hr. Frank Aaen for at kunne holde en flammende tale klokken 3.30 tirsdag morgen. Det er kun sande kommunister, der kan det, og tillykke med det.

Men når det så er sagt, vil jeg sige, at vi jo er i den situation, at hr. Frank Aaen i hvert fald i 2006 og 2007, da jeg havde fornøjelsen af at være politisk ordfører for Venstre, argumenterede for, at der blev brugt alt for få penge i det danske samfund, og det er sådan set det, der står tilbage. De partier, der i dag mener, der skal gøres noget, var også dem, der mente, at det, der skulle gøres i 2005, 2006 og 2007, var, at der skulle bruges flere penge. Så det universelle løsnings svar fra partierne til venstre for regeringen er: Brug flere penge. Og det gælder, hvad enten der er økonomisk smalhans eller økonomien har det godt.

Men endnu en gang tak for debatten. Jeg glæder mig til udvalgsbehandlingen.

Kl. 03:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er nogle korte bemærkninger først. Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 03:36

Klaus Hækkerup (S):

Det drejer sig bare om en enkelt ting, jeg ikke forstår i bemærkningerne til lovforslaget. Når nu hr. Mike Legarth roste de dygtige folk i ministeriet, der kunne regne det så godt ud, så vil jeg bare spørge: Udskydelsen af forhøjelsen af topskattegrænsen er jo 3-årig, og så står der her i tabellen, at det har en varig virkning på 100 mio. kr. Hvordan kan en midlertidig skat have en varig virkning?

Kl. 03:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 03:36

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det vil jeg sådan set med glæde vende tilbage til hr. Klaus Hækkerup med i form af et skriftligt svar.

Kl. 03:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Klaus Hækkerup? Nej.

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 03:36

Jesper Petersen (SF):

Skatteministeren benytter sig af det samme kneb, som flere andre ordførere gør, nemlig at lade, som om der ikke findes noget alternativ til regeringens plan – selv om regeringen i øvrigt har ændret på

den så sent som i dag – og som om det er det eneste, man kan gøre. Sådan er det selvfølgelig ikke. Politik er jo heldigvis sådan, at det handler om at finde de løsninger, der skal til, og de kan laves på rigtig mange forskellige måder. Man kan gøre det på mere eller mindre solidariske måder, og regeringen har altså valgt at placere regningen for finanskrisen og for de ufinansierede skattelettelser, regeringen har delt ud, hos vores velfærdssamfund og nu her hos de arbejdsløse og også hos børnefamilierne.

Skatteministeren var godt nok ikke var skatteminister, da vi freddag den 30. november 2007 behandlede regeringens lovforslag om at øge børnechecken for de mindste børn. Det er jo et løfte, der er afgivet i regeringens eget regeringsprogram. Men der må jeg så spørge skatteministeren, om man nu har skiftet mening, og om man ikke synes, man har løjet over for de vælgere, der troede, at man havde tænkt sig at stå ved sine løfter om at forhøje børnechecken.

Kl. 03:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 03:38

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest er det jo vigtigt at give en forbrugeroplysning, ikke alene til hr. Jesper Petersen, men også til de mange tusinde mennesker, der måtte følge debatten på det her tidspunkt. Der er ikke tale om ufinansierede skattelettelser. Der er tale om finansierede skattelettelser. Det har der været en god diskussion om, og jeg må sige, at den konservative ordfører, men for den sags skyld også Venstres ordfører, meget fint har forklaret, at der er tale om finansierede skattelettelser. Det er sådan set ganske sund fornuft, at det kan betale sig at arbejde i et samfund, og det er sådan set også det, der gør, at der bliver skabt nye arbejdspladser.

I forhold til spørgsmålet om børnefamilieydelsen kan jeg sige, at det, vi står over for nu, jo er at skulle løse en meget alvorlig finansiel krise, både for verden, for Europa og ikke mindst for Danmark. Der må vi sige, at vi skal levere løsninger og ikke bragesnak som det, der kommer fra SF.

Kl. 03:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 03:38

Jesper Petersen (SF):

Ja, der kunne man jo så altså få en fair løsning, hvor man skal knokle sig ud af krisen. Sådan er det, men til gengæld kan man slippe for de her asociale besparelser på dagpengene, på vores velfærd og på børnechecken. Det er alternativet, det kan borgerne vælge, og det er der heldigvis rigtig mange der ser ud til at være mere interesseret i end det, som regeringen har lagt frem. Det er vigtigt for regeringen, at der bliver et større incitament til at arbejde. Så er det da ærgerligt, at det her lovforslag faktisk betyder det modsatte. Det gør det jo. Man skriver selv i bemærkningerne, at det mindsker arbejdsudbuddet, fordi man hæver skatterne. Man lægger til og med en relativt stor byrde på folk, der ikke har ret mange penge, i form af forringelser af børnechecken og dagpengene.

Men jeg vil bare vende tilbage til, at Venstre har lovet vælgerne, dels at der var skattestop, dels at man ville øge børnechecken. Det er så sket ud fra en masse argumenter om, at det skal være lettere økonomisk for småbørnsfamilierne, at der skal være bedre forhold for børnefamilierne. Det er citater, man kan gå ind og læse. Nu gør regeringen altså det stik modsatte. Er skatteministeren stolt af sådan en omgang vælgerbedrag?

- Kl. 03:40 der er med til at tjene mange penge, fordi de også er med til at skabe mange arbejdspladser. Kl. 03:42
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 03:40 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen. Kl. 03:42
- Skatteministeren** (Troels Lund Poulsen):
Først og fremmest må vi hellere tage tingene i den rigtige rækkefølge. »En Fair Løsning« går jo sådan set bare ud på, at man låner endnu flere penge. Det, der står tilbage, når man læser det, man kalder »En Fair Løsning«, er: endnu flere lån til Danmark. Jeg tror sådan set, at den enkelte dansker udmærket kan gennemskue, at det at låne sig ud af krisen ikke er vejen frem. For det er sådan set det eneste, der ikke skal gøres.
- Når det så er sagt, får hr. Jesper Petersen også svinget sig op til, at det, vi står med i dag, ikke har nogen som helst positiv betydning for arbejdsudbuddet – snarere tværtimod. Hvis man ser på pakken samlet, kan man se, at der netop er tale om, at den styrker arbejdsudbuddet. For der er jo også en dagpengereform, som følger med den diskussion, som vi har haft her i dag. Så det er sådan set meget bæredygtigt.
- Så er der hele diskussionen om skattestoppet, og tak for den store bekymring, der er for skattestoppet. Det er, om jeg så må sige, her i nat, at der har været den største bekymring for skattestoppet i den periode, skattestoppet har eksisteret, og specielt hos partier, som enten ikke respekterer eller forstår skattestoppet. Men jeg noterer mig, at der er en stor tilfredshed med skattestoppet, og derfor vil regeringen selvfølgelig også videreføre skattestoppet. Kl. 03:41
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen. Kl. 03:41
- Frank Aaen** (EL):
Jeg kunne måske lige få at vide, hvad forskellen er på socialisme og kommunisme. Jeg kunne ikke helt følge med, men det er ministeren åbenbart ekspert i.
- Men ellers kunne jeg godt tænke mig at spørge: I den tabel, der er i det forslag, vi behandler nu, ser det faktisk ud, som om provenuet i 2015 ville være nøjagtig det samme, hvis man gjorde udskydelsen af sænkningen af topskattegrænsen permanent og til gengæld droppede alle besparelser på børnefamilierne. Var det ikke en bedre idé helt at aflyse sænkningen af topskattegrænsen og til gengæld undgå at straffe børnefamilierne? Kl. 03:42
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren – nej, ministeren. Kl. 03:42
- Skatteministeren** (Troels Lund Poulsen):
Endnu da.
- Om det er der vel at sige til hr. Frank Aaen, at tiden nok er for langt fremskreden til en større diskussion om socialisme og kommunisme, men jeg kan se, at hr. Frank Aaen besidder begge aspekter, og det er al ære værd.
- Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt man skulle udskyde eller helt afskaffe topskattelettelserne, må jeg sige, at jeg ikke synes, det er nogen særlig god idé. Det er fornuftigt i den situation, vi er i nu, at alle bidrager, og det er jo derfor, vi har præsenteret genopretningspakken, men det er også vigtigt, at der i et samfund er mennesker, der er med til at skabe vækst og beskæftigelse. Og der må vi sige, at vi er i en situation i Danmark, hvor vi gerne vil styrke de mennesker,
- Frank Aaen** (EL):
Jo, men nu har de mennesker jo allerede fået væsentlige reduktioner i topskatten. Altså, der er jo virkelig givet skattelettelser. Vi kender alle sammen bankdirektør Straarup, der har fået en halv million kroner i skattelettelse allerede, og som måske nok kunne undvære at få mere.
- Men vi er altså enige om, at man godt kunne bytte de to elementer ud i pakken, altså sige, at vi dropper alle besparelser på børnechecken og til gengæld aflyser yderligere sænkninger af skatten for topskatteydere. Det ville da være et stykke at komme i dag, hvis vi var enige om, at her var der altså et valg, hvor man kunne gøre det ene eller gøre det andet. Og for regeringens skyld ville det så blive det samme provenu til sidst. Kl. 03:43
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren. Kl. 03:43
- Skatteministeren** (Troels Lund Poulsen):
Nej, det er vi netop ikke enige om, og det svarede jeg jo også hr. Frank Aaen lige før i mit tidligere svar. Jeg er helt med på, at hr. Frank Aaen dyrker meget, hvem der måtte få skattelettelser, og jeg synes også, hr. Frank Aaen skulle dyrke, hvor meget de mennesker betaler i skat. De betaler nemlig en meget, meget stor skat, og de er med til at finansiere en stor del af samfundet.
- Hvis man ser på den skattereform, der er lavet, i forhold til den tidligere skattereform, viser det sig, at der jo ikke er lavet om på, hvordan og hvorledes den sociale profil er for mennesker med meget høje indkomster. De betaler stadig væk stort set den samme skat. Det er stadig væk de stærke skuldre, de brede skuldre, der bærer et stort læs i forhold til samfundet Danmark. Så jeg er ikke enig med hr. Frank Aaen, heller ikke på det punkt. Kl. 03:44
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro. Kl. 03:44
- Maja Panduro** (S):
Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at ministeren vælger at bruge så meget af sin taletid på at skyde på oppositionen og advare imod farlige, farlige kommunister i stedet for at tale om det forslag, vi har her, og i stedet for at svare på de spørgsmål, der bliver stillet. F.eks. synes jeg ikke, man fik svaret særlig grundigt på hr. Jesper Petersens spørgsmål om, hvordan man selv syntes det gik med det her med at overholde løfterne.
- Betrager ministeren det som løftebrud, når man har sagt, at man vil have et skattestop, og man så nu er inde at suspendere skattestoppet, som man vist kaldte det? Vi ved jo, hvad definitionen på et skattestop er, det har den tidligere statsminister givet os: Enten har vi et skattestop, eller også har vi det ikke. Det er ligesom at være jomfru, der kan ikke være noget midt mellem. Enten har vi et skattestop, eller også har vi det ikke.
- Mit spørgsmål til ministeren er: Har vi et skattestop i Danmark nu, eller har vi det ikke?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 03:45 pet i en polemisk diskussion, men jeg kan konstatere, at S og SF kun har ét for øje: flere skatter og afgifter. Det er jo selvfølgelig også en løsning, hvis man tror på det.

Kl. 03:48

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg skylder måske at give et par bemærkninger til fru Maja Panduro om den diskussion, der har været her i dag. Det er jo helt sund fornuft, at man som minister runder en førstebehandling af og kommenterer, hvad der er kommet af bud. Der er kommet nul fra oppositionen. Der er kommet den såkaldte »En Fair Løsning«, som man bare må sige ikke er særlig fair over for fremtidens generationer. Det er faktisk en unfair løsning, og jeg synes sådan set, det er vigtigt, at man siger det i dag i en politisk debat.

Det er jo ikke, fordi det har skortet på at få gennemgået forslaget fra regeringens side. Der har faktisk været to ordførere fra regeringen og en ordfører fra Dansk Folkeparti på talerstolen, der meget indgående har forklaret, hvad forslaget indeholder, og derfor er det sådan set meget sundt, at man også diskuterer det, oppositionen har bidraget med her i debatten, og det er desværre meget lidt.

Kl. 03:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 03:48

Julie Rademacher (S):

Jeg synes, det er utroligt, at regeringen sådan lige tju hej, før vi lukker Folketinget ned til sommerferie, finder ud af: Hov, vi har en økonomisk krise. Vi må hellere lave nogle besparelsesforslag, for det har vi jo ikke haft særlig god tid til. Og så må jeg også bare påpege, at den her finanskriser har fundet sted i rigtig lang tid, hvor regeringen intet har gjort. Intet!

Jeg kunne godt tænke mig at få svar på spørgsmålet, om ministeren mener, at der her er tale om løftebrud, når man tidligere har lovet, at man ikke ville røre ved børnepengene, og nu går ind og rører ved børnepengene. For mig at se er det et løftebrud, men hvordan vil ministeren definere et løftebrud?

Kl. 03:46

Kl. 03:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro.

Kl. 03:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 03:49

Maja Panduro (S):

Jeg bliver bare nødt til at sige, at hvis der er noget, der er en unfair løsning, er det søreme da hele den pakke, som regeringen har præsenteret os for her. Ud over at den er unfair, er det jo også løftebrud på løftebrud, og det synes jeg bare at man skulle være hæderlig og ærlig nok til at erkende.

Med det forslag, vi behandler lige her, er der både tale om et løftebrud i forhold til skattestoppet og et løftebrud i forhold til de løfter, man gav børnefamilierne i Danmark før sidste valg. Det synes jeg bare man skulle være helt ærlig og erkende, for det andet virker ærligt talt som et eller andet maskespil, som jeg tror at de fleste, både skatteyderne og børnefamilierne, godt kan gennemskue.

Så vil ministeren ikke bare her erkende, at det er nogle andre ting, man gør her, end dem, man lovede før valget?

Er min tid gået?

Kl. 03:47

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest synes jeg, det er vigtigt at sige til fru Julie Rademacher, at regeringen jo har taget en lang række initiativer. Vi har ført en enormt ekspansiv finanspolitik. En stribe initiativer er der blevet taget gennem de seneste år netop for at modvirke den krise, som hele verden har befundet sig i.

Det, der vel i bund og grund er lidt tankevækkende, er, at det ser ud, som om der er nogle få partier, som slet ikke befinder sig i virkeligheden, deriblandt det parti, som fru Julie Rademacher kommer fra, nemlig Socialdemokratiet, som slet ikke anerkender, at verden har været og i bund og grund stadig er påvirket af en meget alvorlig krise. Det synes jeg er trist.

Kl. 03:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 03:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja. Beklager, det er den. Der har været nogle tekniske problemer heroppe.

Ministeren.

Kl. 03:47

Julie Rademacher (S):

Det passer simpelt hen ikke, og det kunne ministeren have erfaret, hvis han havde været med mig på gaden i Kolding i lørdags, hvor vi mødte rigtig mange, der bliver ramt af det her. Der var en mor, der læser til pædagog. Hun har tre børn, og hun sagde: Hvad skal vi gøre nu? Vi får færre penge. Vi er klemt nok i forvejen.

Selvfulgelig befinder jeg mig også ude i virkeligheden, men jeg tror ikke, at ministeren befinder sig ude i virkeligheden. Jeg tænker ikke på virkeligheden på Christiansborg, jeg tænker på den rigtige virkelighed uden for Christiansborgs mure. Derfor vil jeg for de menneskers skyld, der bor uden for Christiansborgs mure, kræve et klart svar – et ja eller nej – på, om ministeren mener, der er begået løftebrud.

Kl. 03:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er i hvert fald ikke tekniske problemer fra ministeren. (*Tredje næstformand* (Holger K. Nielsen): Nej, nej, det var fra formandsstolen).

Til fru Maja Panduro om, hvorvidt det er løftebrud: Nej, det er ikke løftebrud. Men vi har sagt åbent, som det er i forhold til skattestoppet, at vi bliver nødt til at suspendere et par af elementerne, fordi vi står over for en meget vanskelig økonomisk situation. Der må man sige, at vi siger det helt ærligt – og jeg synes sådan set, det tjener regeringen til ære, at vi kommunikerer helt ærligt – at der er et par områder, hvor vi bliver nødt til at suspendere det skattestop, som har været.

Jeg må bare sige, at der sådan set kun er meget få partier, der bekender sig til skattestoppet. Det er Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti. Resten interesserer sig kun for skattestop-

Kl. 03:50

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror ikke, jeg kan komme det meget nærmere end det, jeg sådan set allerede har svaret. Men jeg kan jo sige til fru Julie Rademacher, som har taget patent på virkeligheden, at det eneste bud, jeg har set fra fru Julie Rademacher på, hvordan man skal forstå virkeligheden, er, at man skal opløse firmaer, hvis der er for få kvinder i deres bestyrelse. Til det må jeg sige, at jeg tror, det er en ret farlig løsning på de udfordringer, det danske samfund står med.

Kl. 03:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til skatteministeren. Det betyder, at forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Der var punkt 5 på dagens dagsorden. Vi går videre til punkt 6 på dagens dagsorden.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 220:**Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre. (Midlertidig nedsættelse af grundvederlag til ministre).**

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsættelse 27.05.2010).

Kl. 03:51

Forhandling**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet, og det er hr. Mads Rørvig som ordfører for Venstre.

Kl. 03:51

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Ordføreren, hr. Jacob Jensen, kan desværre ikke være til stede. Derfor skal jeg på vegne af Venstre sige, at vi har modtaget et lovforslag fra finansministeren om, at ministrene går 5 pct. ned i deres grundvederlag, og at vi i Venstre kan bakke op om det og støtte det.

Kl. 03:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren, og det er hr. Ole Hækkerup som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 03:52

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, hr. formand. Med det her lovforslag kommer regeringen og beder Folketinget om at måtte sætte deres egen løn ned med 5 pct. i 2011 og 2012. Helt kort fortalt er det, jeg har imod regeringen, jo ikke deres løn; det er deres politik.

Vi har nu brugt en hel dag på at være igennem besparelser for de ledige, besparelser på børnepengene, besparelser på kommuner osv. osv., og set i det perspektiv synes jeg ærlig talt, det er ret ligegyldigt

at diskutere lønnen for 20 mennesker. Det her med, at ministrene skal gå ned i løn, er sikkert på mange måder en fin symbolpolitik, men jeg tror i virkeligheden, regeringen tager fejl. Alle kan da sagtens på forhånd gennemskue, at den her sparepakke handler om alt muligt andet, der berører hundredtusindvis af danskere, og det er selvfølgelig deres liv og deres muligheder, vi i virkeligheden synes er det vigtigste. Støtter Socialdemokraterne så det her forslag?

Ja, det gør vi da. Regeringen kan sådan set i virkeligheden sætte deres løn lige så meget ned, som de selv vil, det vigtige for os er ikke lønnen og livet for dem, der er ministre; det er vigtigere med lønnen og livet for dem, vi er valgt til at arbejde for, og så selvfølgelig særlig lønnen og livet for alle dem, der nu bliver ramt af den sparepakke, regeringen og Dansk Folkeparti har aftalt.

Kl. 03:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 03:53

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Oprindeligt skulle jeg egentlig ikke have været ordfører på den her del af pakken, det skulle hr. Søren Espersen have været, og han ringede til mig i torsdags i sidste uge og spurgte, om jeg ikke ville være så elskværdig at påtage mig ordførerhvervet, og sagde, at det i øvrigt var det første punkt på dagsordenen, så jeg kunne rolig sige ja. Jeg må så sige, at jeg er blevet klogere. Ja, det er måske det første punkt på dagsordenen, men det er bare en ny dag! Men jeg har glædet mig til debatten, og jeg håber, den bliver meget, meget kort.

Men jeg kan selvfølgelig meddele, at Dansk Folkeparti kan støtte det her forslag, sådan som det ligger, og sådan som det er præciseret af regeringen og i den aftale, vi er en del af.

Kl. 03:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja, ja, vi kender hr. Søren Espersen fra Præsidiets, så det er ikke en overraskelse. Hr. Jesper Petersen.

Kl. 03:54

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Så kom vi frem til det sidste forslag her, og det er jo heldigvis de andre forslag, der er blevet brugt mest tid på. Det her er næsten en hån mod de almindelige mennesker, som spareplanen medfører store konsekvenser for. Der er tale om en meget lille nedgang i indkomst for ministrene, men en stor nedgang i indkomst for dem, der bliver ramt af besparelserne på børnechecken, af forringelsen af dagpenge og af de forringelser, man vil opleve i sin kommune, og derfor kan det selvfølgelig ikke stå mål med hinanden.

Når ministrene kommer og beder om at få lov til at gå ned i løn, støtter SF det gerne; det vil vi ikke forhindre dem i.

Kl. 03:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 03:55

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Det Konservative Folkeparti kan konstatere, at regeringen i forbindelse med den her pakke har fremsat forslag om, at også ministrene skal holde for. Der bliver stillet forslag om, at ministeren går 5 pct. ned i deres grundvederlag.

Fra konservativ side har vi ikke nogen indvendinger imod, at regeringen har truffet den beslutning og har anmodet Folketinget om at lave den lovændring. Derfor vil vi fra konservativ side støtte lovforslaget.

Kl. 03:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Niels Helveg Petersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 03:55

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil ikke bestride, at regeringen fuldt ud har fortjent en lønnedgang. Vi vil i hvert fald ikke modsætte os, at regeringen selv foreslår, at de skal gå ned i løn.

Kl. 03:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 03:56

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Nu har vi i 18 timer diskuteret regeringens og Dansk Folkepartis massive angreb på arbejdsløse, børnefamilier og den kommunale velfærd. Det har kæmpestore konsekvenser for mange familier. Der kommer endnu flere lovforslag efter sommerferien som led i den her såkaldte genopretningspakke eller fattigkur, som andre har døbt den.

Den indeholder bl.a., at familier med et handicappet barn skal vælge imellem at gå fra hus og hjem eller opgive at tage sig af deres barn og lade barnet komme på institution. Der er rigtig mange arbejdsløse, der kan se frem til, at de fuldstændig mister deres indkomst, fordi de er gift og dermed ikke kan få kontanthjælp. Det har kæmpestore konsekvenser.

Derfor virker det temmelig populistisk, når regeringen så kommer med dette forslag om, at ministrene går en lillebitte smule ned i løn. Det er så lidt, at det er mindre end den skattelettelse, som ministrene har fået. Det er ikke noget, som nogen minister overhovedet kommer til at kunne mærke økonomisk.

I Enhedslisten har vi i mange år ment, at ministrene får en alt for høj løn, og at det er et problem, at ministre lever så langt fra virkeligheden, som vi også har kunnet høre i mange af de debatter, som vi har haft i dag. Vi har meget ofte kunne høre i debatterne i Folketingssalen, at ministrene ikke aner, hvad det er for en virkelighed, rigtig mange mennesker lever i, ikke aner, hvad det vil sige ikke at vide, om man har penge nok til at købe mad hver dag, og ikke aner, hvad det vil sige, om man har penge nok til at betale husleje.

Derfor er denne her lillebitte lønnedgang et skridt i den rigtige retning for at få sat ministerlønningserne ned, og derfor kan vi også støtte forslaget.

Kl. 03:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Kl. 03:58

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg skal love, at det bliver en kort bemærkning. Liberal Alliance afstår fra at stemme om dette forslag. Vi mener, at forslaget er udtryk for en plat populisme, og det ønsker vi ikke at medvirke til.

Kl. 03:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det var en kort bemærkning, tak. Finansministeren.

Kl. 03:58

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg skal takke for den brede tilslutning til forslaget.

Kl. 03:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 03:59

Frank Aaen (EL):

Jeg kunne bare godt tænke mig at vide, om finansministeren har beregnet, hvor meget der er tilbage til finansministeren, når man tager årets skattelettelse og fratrækker de 5 pct., som man nu ønsker at gå ned i løn.

Kl. 03:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 03:59

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det spørgsmål vil vi besvare under udvalgsbehandlingen.

Kl. 03:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 03:59

Frank Aaen (EL):

Jeg kan jo så som hjælp til ministerens besvarelse sige, at hvis vi tager resultatet for statsministeren, er det et plus på 44.000 kr. Så mon ikke det går at gå lidt ned i løn, når der alligevel er 44.000 kr. tilbage?

Kl. 03:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 03:59

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi skal nok fremlægge alle de ønskede beregninger, men hvis hr. Frank Aaen har lavet dem i forvejen, kan han jo fremlægge dem i udvalget.

Kl. 03:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til finansministeren. Ja, det var det.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 04:00

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i dag, tirsdag den 1. juni 2010, kl. 12.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der opslået i salen.

:

Mødet er hævet. (Kl. 04:00).
